

19444
Lexicon Græco-Latinum.

IN
NOVVM DOMINI
NOSTRI IESV CHRI-
STI TESTAMENTVM,

*Vbi omnium vocabulorum Græcorum themata
indicantur, & utraque tam themata quàm
deriuata Grammaticè resolvuntur.*

CVM INDICE COPIOSISSIMO;

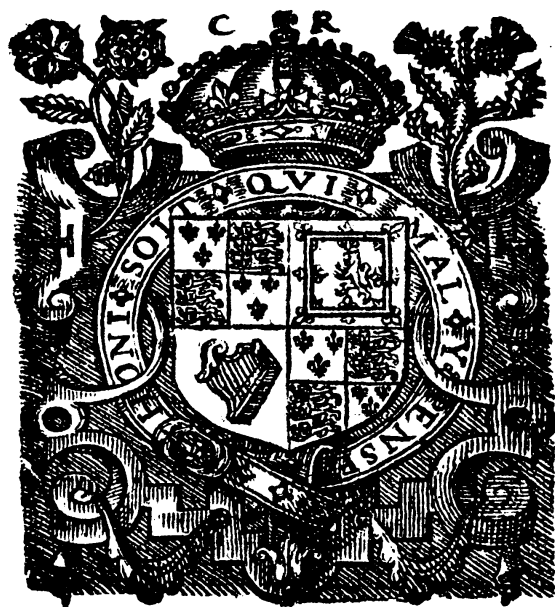
In quo omnes N. T. voces Græcæ ordine Al-
phabetico percensentur, singularumq;
loci indicantur.

*In gratiam sacr. litt. & lingue Græcæ
Studioforum:*

Authore GEORGIO PASORE;

LONDINI, Apud IOHANNEM BILLIUM,
Typographum Regium. 1621.

19444

AUGUSTISSIMO
MAGNÆ-BRITANNIÆ,
Francia, & Hiberniæ
REGI,
Fidei Defensori, &c.

Athiam Cor-
uinum illum
Hungarorum
plane regum,
gloriosissimum,
à bellis victo-
rem, & reducem, omnes, pro suo
quemq; modulo, subditos, muni-
bus etiam prælatis, salutasse, ac
Galeotum quendā, ceteros inter
a 3 obscu-

EPISTOLA

obscurum, infimæq; propemodum
sortis hominem, de rebus vulgò
incognitis, librum obtulisse scri-
bit Bonfinius, quo tam delecta-
tus munusculo fertur Rex, ut
reliquis se multum, ex regni con-
suetudine, institutoq; solenni, illi
ex animi, iudicijq; affectu, plu-
rimum debere dixerit. Sic (REX
AVGVSTISSIME) subditorum, et
servorum, longe-infimius ego ve-
strorum, MAIESTATI VESTRÆ,
de mysterijs, aut rebus saltem re-
conditis, librum, supplex-humi-
lisq; nuncupo: librum à multis
avidè quidem expetitur, à plu-
ribus expectatum, & iam demum
in

DEDICATORIA.

19444
in omnium vtilitatem, sub Vestræ
Mis prelo, & patrocinio, luci-
commissum, quid hic præstitum sit,
ex huius, cum aliorum collatione
exemplarium, in papyri, & cha-
racterum delectu, mendisq; dex-
trè ac doctè deterfis, deprehen-
derit facile quivis, ut novum ver-
santi testamētum lampada præ-
feret, sic Calcographiam Græcam
heic penè disuetam in vsum reuo-
cabit, enectam prorsus, aut prope
saltem, vitæ restituet, si quo per-
fectum, & profectum sit animo
opusculum hoc, accipere & ap-
plaudere digneris, (CLEMENTIS-
SIME REX) non subditis modo,
sed

EPISTOLA,

*sed omnibus omnino, cuiuscunq;
demum fortunæ, hominibus, non
arridere (dubio procul) non po-
terit, mihi verò animos, ad ulte-
rius alacriusque in Græcis per-
gendum addet, prelumque Re-
gium, ut cum nobilissimis Europæ
non contendat modò, sed multis
etiam superet parasangis,
(quod debet) aptum-
natum reddet.*

Maiestatis Vestræ

humillimus- infimus

subditus, & servus,

Iohannes Bill

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ σωτὴρ καὶ κεφαλὴ ἡμεῶν τῆς πέτρας εἶπεν, ἀνερ ἀνίστα-
μι, βόσκει τὰ ἀρνία μου, τὰ τέτταρα τὰ περὶ ἐμένα, καὶ κείνη ἐ μόνον τῶν πί-
στην εἶπεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, καὶ ἅπασιν τοῖς κληρονομικοῖς τοῦ λό-
γου ἐπηρέταται, αἷς ἀληθινοῖς τῶν δόξασι διαδόχοις. τὸ βόσκειν, ποιμενί-
κει, μεθιπλεῖν, διδάσκειν, κατηχεῖν, αἷς φερόμεν ἢ γραφὴν ἡμεῶν, ὡς τὴν
ισοδυναμοῦσας ὑπολαμβάνει. τί ὃ οἱ διδάσκαλοι ἐν ταῖς σχολαῖς, οἷον ἐν
τοῖς τῆς Εκκλησίας φυτευθῆναι ὀφείλοισι διδάσκουσιν; ὁ συνήρ φησι κατὰ
κλ. διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐπιτελεῖν ὑμῖν· καὶ τὰδε εἴρη-
ται ἐ μόνον τοῖς τῶν Εκκλησιῶν ἐπισκόποις, ἢτοι ποιμέσιν, ὅμοι καὶ τοῖς
τῶν σχολῶν διδασκαλοῖς. Ἐν ταῖς σχολαῖς τὰ ἀρνία ποιμαίνονται· ἐν ταῖς
Εκκλησίαις ὃ τὰ κρέατα. Δευτερονομ. 5. ὁ κρέας ῥητὸς κρεσσάται
πᾶσι πᾶσι περὶ αὐτοῦ, τοῖς πατέρας, μητέρας καὶ διδασκασίαις λέγων,
καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐπέλογασα σοὶ σήμερον, ὅτι τῆς καρ-
δίας σου, ὡς ἐν τῇ ψυχῇ σου, καὶ περιεβάλλεις αὐτὰ τοῖς ὕλοις σου, καὶ
λαλήσεις ἐν αὐτοῖς κατὰ ἔμφρον ἐν οἴκῳ, καὶ περιπορεύμενος ἐν ὁδῷ, καὶ κοι-
τάζεμενος, καὶ αἰστέμενος. κλ. Ἐνθάδε ἐν πολλῷ τῷ Θεῷ ἐχρησάμενος φανερωτά-
τῳ, ὡς περιφρονεῖν ἀθέμιτον ὃ εἶναι ἀμάρτημα. Καταφρονεῖν ὃ αὐτῆς
πάντες, οἱ ἐκτεμενοὶ τῆς ἀληθείας τῶν παιδῶν ἐκλογῆς καὶ περ-
δίας πολὺ ἀποπλημῶνται, διὰ βραχυλότων ἀποδείξαι περὶ αὐτοῦ. εἰ γὰρ
ἐν ταῖς σχολαῖς Χριστιανικῆς καὶ διδάσκουσιν σοφίαν καὶ ἀρετῶν, ἐπὶ μὲν
ὅτι, φροντιστὸν τῆς κακῆς διαθήκης, ἀμειντέον ὃ τῶν μυθολογιῶν ποιη-
τῶν. τίς γὰρ ἔστιν ἡ ἀληθινή σοφία; ἵνα δηλονότι γινώσκουσιν πᾶν θεὸν καὶ ἁ-
αὐτοῦ. τὸν θεὸν ὃ εἶδεναι ἐκ οὐδὲν ἐστὶν ἐν τῶν ἐθνικῶν βιβλίων, ὡς αὐ-
τοῖς πλεῖστα μεταχρῆζονται μέχρι τῆς δευτέρας. ὅσοι γὰρ συγγραφεῖς τῶν
πολυθίων πιστεύουσιν, πάμπολλα περὶ αὐτῶν ἐφευδολογήσαντες, φευσῶν θε-
ῶν ὀνόματι ἐν τῇ εὐχέσῃ καὶ ἐν τῇ ὁμνίᾳ κέχρωται, παρ' αὐτῶν ὁ ἀ-
ληθὲς θεὸς ἐκ δυνάμεως γνωρίζεται. ὅθεν μέγα εἰπεῖν περὶ μυστηρίου
μυστηρίου, τῆς ἀγιωτάτης τριάδος ἵπου οἱ ἐθνικοὶ τῶν ἰχθύων ἀεανό-
τοι εἰσιν. ὁ γὰρ θεὸς εἶδεν αὐτοὺς ὁδοιπορεῖν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ἐκ-
τίσασιν αὐτοὺς τῆς ἀποστολῆς, τῆς διὰ φρονεῖν. ἢ ὃ σὰρξ καὶ αἷμα ποσοῦτο
) : (2 μυστήριον

μυστήριον ἐκ ἀπεικάλυψεν. Ομηροε, Ησίοδιε, Πίνδαροε, Αεριστοφάνε, Πλάτωνι, Αριστοτέλει, Ουεργίλιου, Ωράτιου καὶ λοιποὶ διὰ τὸ ἐγνοοῦνται αὐτὸν τὸν θεοπρόφηνον θεόν, ἐκ ἡμετέρων ἀποκαλύπτειν πρὸς τῷ ἐνός, καὶ μόνου θεοῦ. καὶ γὰρ διὰ τοιούτους θεοὺς καὶ ποιαιτάς θεᾶς ἔπλασαν, οἷων πολιτῶν καὶ πολιτίδων καὶ πολιτεία ἐκ αὐτῶν ἀναρχοῖτο. πρὸς αὐτὸν εἰς θεὸν ζῶντα ἡσθεστικῶν ὁ παλιγγενεὺς εντιχῶς γράφει ἐκ βιβλίου πρὸς τὴν κρινὴ καὶ μετὰ τὴν ἐκλογὴν,

οὐθενὶ ζῶντι πόρνη ἢ μοιχὸς ἀσελγής.

κὴ εὖδὲ ποιητὰς τοιαῦτα, πεπληκμένα καὶ μμυθολογικὰ ὁμιῶδες φησι, τῷ
 ἀφορμὰς διδόναι τῆς αἰθεράποιοι πρὸς τὸ σωταλᾶν, ποιοῦσιν, καὶ ὡς
 ἔπος εἰπεῖν, πρὸς τὸ ὕσωνταῖν αὐτά. πάντες γὰρ τῇ φύσει πρὸς πᾶσαν φαυ-
 λότητα πᾶν ὡφρῶσιν τε καὶ εὐκατάφορον ῥᾶδιον οὕτω νοήσωσι, εἰ ἡμι-
 τεροι ποιητῶ (οὐστιας διὰ τῆς ἀγρῆς αἴσανει ἀνδρῶς εφορμήεις ὑπο τῷ
 πνεύματος ἀγίου) γράψουσιν, τὴν διὰ ἐπιμῆξ μμοιχευκίαν, ἰλασθ. ξ, εὖδὲ
 θεοὺς διγῆλοισ πεποληκμένα, διγῆλοισ ἡπαλκίαν, σάρκα αἰθεροπίλιν βι-
 βροκίαν, καὶ ἐπὶ πλείους κακίας βιβροβορῶσιν, ἐπὶ πᾶσι καὶ ἐν τῷ πτωπῶν
 ἀμαρτήματα, καὶ ὡς οἱ ἀείρουσιν ἡμῖν φανερῶσιν. ἔξαισι περὶ τῶν
 ἀπατῶν, πίνειν καὶ βινεῖν, γαστράδι συμῶν ἀνδροπίτης, ὅτι τὸ εὖδὲ θεοῦ
 ταῦτα πεπληκμένα. ἡ ζῶν ὅτι τῶν ἡμῶν νόμος ὅςτι. καὶ διὰ ἐκὼν ἀγα-
 γώτερον πρὸς τὸ μιμῶσθαι, ἡ παρὰ δειγμά ὅτι θεῶν ναμῶν. αὐτοὶ γὰρ
 εὐδωμονόεσται, καὶ πτωπῶν εὐδωμονίας πάντες ἐφῆλθα. ὡς ἀσπότης ἀσπῶ-
 πᾶτη, καὶ ἀσπῶπᾶτη ! οὐβρίλιος ἀσπῶβῶσται ἔξαισι. Αἰεὶδ. ζ.

Θαὶς ὁ γυναικὶ μέμικτα.

εἰ πολυμυζίαν θεοὶ ἀγάπησαν, ὅφρ' ὕψαν' ὄργων ἐ δὴλύσκεν. πλείονα δὲ
 πτόων μολυσμῶν λόγων, ἢ εὐσθεμα ἀπαγορεύει, καὶ τὰ ἀγνεύοντα τι καὶ
 δὴ ἀγνεῖ ἐφθιδμῶς ταῦτα αἰσθάναναι μέλλοντας, φεισώτερον σκαυθαλι-
 ζεῖν φείσας. κωμῶν εἶπεν Εὐριπίδης, λόγων, θεοὶ εἰ δ' ἔρσιν αἰσθῶ, οὐκ εἶπ
 θεοί, ὅμκρος καὶ οἱ μέτοχοι αὐτῇ πτωσῆτας ἀγροῦντας ἀφ' ὅφρ' ὕψαν' ὄργων
 γρηκφότες, τῶν σφῶν αἰσθῶν δηλότερον ἀπέφωαν. καὶ πεμπόλῳ ὄντι
 καὶ δὴ Αἰριστέλης ἐνέχρζεσθαι ἐδιδάξεν, ἐν νῶν οὕτως ἢ οὕτως ἐδιδάξαι
 τῆς φύσεως ἐτέρας οὐσης τῆς μακοιδοσίας. τὸ ἔριον ἐ βρδῆως ἀπορρίπτει τὸ
 ἀφῶτον χρῆμα. ἡ μήμη ὅφρ' παίδων μαλακῇ ὅτι, καὶ κρεῖνη, καὶ τὰ ἀπὸ
 ἐν κλικία ἀμυγρῶν ἡκωσθῶν, αἰσθῶν ἐλγῶν μαμῶν εἰς δὴλύσκες τῶν

[illegible]

ПРОГНОЗ.

ταύτης. ἡ κατὰ διὰ τὴν συνείδησιν καὶ παντάπασι ἀποβλέψας τὸ
ταπεινοφρογεῖν, διδάσκουσα, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ ἀντιπλάσσεται,
τοῖς ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν, ὅτι οὐκ αἶν μέλει ἐν τοῖς σωτη-
ριεμυθίοις τῇ καρδίᾳ. παρε. τοῖς ἔθνεσιν δὲ τὸ φιλοπνεύματι, τὸ
φιλοκαρτεῖν, τὸ

Αὐτὸν ἀρετεύειν ἢ ὑπεύροχον ἔμμελσαι ἄλλων,

ἐν ἔστ ψεκτόν. ἡ ἀγία γραφή διδάσκει, τὸν γάμον ὑπὸ Θεοῦ πεποιη-
 μένον, ὑποὶ τοῦ Χριστοῦ πεποιημένον καὶ ὑπολογισμένον· οἱ δὲ ποιηταὶ ἁ-
 γιοί, τοὺς ἡθελῶντας μεθύσθιντες, καὶ εἰς ἀδύναμον νοῦ παρὰδιδόντες,
 τὸν γάμον μαρτυροῦντες καὶ ἵσχυρίζονται, λέγοντες, γυναικὶ θάπτειν κρείτ-
 τος ἢ γαμῖν. ὅχι οὐ πεποιθότες, ἀλλ' ἰδιωτικῶς σποφονίζεσθαι, καὶ χυ-
 σθεὶς ἔλασσε, καὶ τὰ αὐτὰ καλεῖ, ἀσθενέσθαι ἐν ἡρώε, καὶ

Τύπτε κατὰχθονίης σίβε δαίμονας;

καθ' ὃν τρόπον καὶ ἐργίλιος ἰστυρεῖ,

Εἰ θεὸν ἔδωκεν κινεῖν, ἀχέροντα σαλεύσω.

μήκερ τιδὲ ἀπέπειξα, τὴν δὴμιναὺ σοφίαν καὶ ἀρετὴν παρεχθῆναι ἐθνικῶν μηδὲ ληπτόν, μηδὲ μαθητήον. οἱ δὲ αὖτε ὅτε τὰς χολὰς ὑπὸ τῷ θεοῦ διατιπτόμεθα, καὶ ὑπὸ ἡμῶν θεοσεβείων ἀρχόντων αἰετοῦμεθα, ὥστε τὸ ἀκέραιον εὖ τοῦ ψυχῆς νόσερ, ὧν ἡ μὲν ἐν τῷ νοῦ, ἡ δὲ σὺν τῷ σώματι, τρεῖς εἰς ἀνθρώπου θεοῦ καὶ ἡμῶν. ἡ δὲ ἐν τῇ θελήματι καίεται, ἡ ἐκ μύσας ὥστε τὰ φαῦλα. ὁ οὖν καὶ τὴν ἐμφυεῖσθαι τυφλότητα, οὕτως οὕτως, οὕτως τὰ ἔργα αὐτῶν ὁρῶντες γινώσκουσι. τὸ δὲ λημμε καὶ τὴν δὴμινα τὴν ὥστε τὰ ἔργα αὐτῶν ὁρῶντες γινώσκουσι. τὸ δὲ λημμε καὶ τὴν δὴμινα τὴν ὥστε τὰ ἔργα αὐτῶν ὁρῶντες γινώσκουσι. τὸ δὲ λημμε καὶ τὴν δὴμινα τὴν ὥστε τὰ ἔργα αὐτῶν ὁρῶντες γινώσκουσι.

Παύλ' ἐτ' εἶναι γεαῶν δὲ καὶ διδάσκειν ἔργα.

τί ὃ κρείσσον, τί χρησιμώτερον, τί αἰσθητότερον, ἢ καταμαθεῖν καὶ
εἰδέναι τὸν ἑνα ἀληθινὸν θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλεν, Ἰησοῦν Χριστόν· αὐτὸν ἢ
ὁμοιωσάμενος

ПРООГНОЗ.

[illegible]

ПРООГНОЗ.

φασί παρὰ τῶν πωτελαρχῶν, οἱ πωτελάρχοι παρὰ τῶν θεῶν. καὶ οἷς
 ὁμήλιον, πλείεστι ἐν τῷ μωσῶς οἷς ἀρχιμοῦσάν τε συζητάμενος, τὰ ἰαμ-
 οῦν ἡδίκη ἐωτλήκεσθαι. καὶ οὗτος δὲ εἶπε λατῖνος ποιητής.

Βέλπερον ἐκ πηγῆς πίνεται αἰὲν ὕδωρ.

[illegible]

Σοί

ПРОИМІОН.

Σοὶ ὅ, αὐτὸ ἀφ' ὧν, τὸς ἐμὲ γάρρῳ ἐπ' ἔρχεσθαι, τὸ πρὸ αὐτῶν ἀποκρίνεται κρῖνα ἔχοντι, καὶ ἡμῶν ὅπως περὶ χειρὶν. καθὼς μίμημα, οἱ πρὸ ἐξῆς τεσσάρων ἡμῶν παρεκκλίπτει, τῶν γλωσσῶν βορσάτων ἐκ ἀπλῆς κεκλιθῆς, καὶ ἴσον ὑμῶν ἐκ ἐκκλίνων. Οὐ βέλει, καθὼς ἐβλάμεν πλείον ἐκκλίνων, ἵνα μὴ κεκακρηκένως πρὸς σε ἔχειν ὑποφωδῆμαι. δοκίμαζε πάντα, κρῖνα, ἐ μόνον τὸς περὶ ὧν πολλοὶ παρεκκλίνοντες, ὅπως καὶ ἅπαν τὰ Λυβυκῶν, καὶ ἐμὰ τῆς δουλείας τρεῖς ἡμετέρας (ὡς ἐπ' ἐκκλίνων) αἰκακίαι, παρεκκλίπτει. ὅμματα, ὡς λατῖνοι λέγουσι, πλείον ὁρῶσι ἢ ὅμμα ἓν. καί τις τῶν ὁμμάτων ἐνταῦθα πρὸς πλείον περικέμεν, ὡς ἐξυδακρύνοντες. ἡ οἰκοδομὴ τῶν παίδων τέλος ἔχει ἡμῶν. ἀκούσθαι σου ἀκούει καὶ ἀντιδίδωμι δεικνύων, καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐμὰς ἀσμενέσας ἀκούσας οἶσται. Οὐ γὰρ οἱ ἰδιοῦνται καὶ αὐτῶν τὰ ἐμὰ ἐν ἡμῶν τῶν ἐμῶν, ὅπως συνῶνται ἐμῶν ἀπὸ ἀπλῆς αἰ. τὸ πρὸς ἐμὰς δουλείας, τὸ πρὸς ἐκκλίνοντες μοι δύνανται εἰς τὸ ἐπικλίνοντες πρὸς τὸ γάρρῳ. αὐτὸν ἐπικλίνοντες, καὶ ἐπ' ἓν ἔσον ζῶν, αὐτὸν ἐπικλίνοντες ἐπικλίνοντες, ὅπως ἡμῶς κοπιῶνται εἰς τὸ μέλλον εὐλογίαν. ἡμῶς φυτεύοντες, καὶ ποτίζοντες, ὁ δεὸς ὅς μόνος αὐξάνει, χωρὶς οὐ, πᾶσαν ἰσχύϊ ὑμῶν ἐπικληροῦντες, ἐπὶ δυνάμει. οἱ συνεργοὶ ἐμὰ ἀγαπῶντες, ἀφ' ὧν ἀφίσταται, ἀφ' ὧν ἀφίσταται καὶ λογιστάται, Χριστιανὸς Βαῦρος, Ιάκωβος, Ωφειανός, Εὐεργέτης Κρόνος, Ιωάννης Νηλεὺς, Ιωάννης-Γεώργιος Πισκάτωρ, οὗς ἐγὼ, σὺ ἀσπάζονται φιλιανθρώπων. καθὼς περὶ τῶν ἐμῶν ἀσπάζομαι ἀφ' ὧν ἐκκλίνοντες, δεοῦντες γλωσσῶν ἐκκλίνοντες Κρόνον, φιλοῦντες ὁνομαζόμενον Ιωάννην ἐκκλίνοντες, δεοῦντες ἐκκλίνοντες Ιωάννην Βαυλῆα, καὶ σὺ λοιπὸς ἐκκλίνοντες σὺ ἐμὰ ἀγνώστες. Ἐφύσθη σου οἰκίᾳ, καὶ σὺ πάλιν εἰς εἰς, καὶ τὸ εἰσὶν σου, ἀντιφύσθη διαίτης. Ἐφύσθη ἐν ἐκκλίνοντι. τῇ νεκρῶν τῇ ἐκκλίνοντι. ἔτσι α χ ε ρ

IN
LEXICON GRÆ-
CVM.

à
CLARISSIMO VIRO, D. GE-
ORGIO PASORE ET C. SUM-
ma fide, & diligentia concinnatum.

GRæcorum linguam, qua sæcula prisca loquun-
tur,
Dædaleæ immensum quis neget artis opus?
Theseus es, latebras cupisq; superare viarum.
Ingredere, iste tibi est Gnosia virgo, labor.

A L I V D.

Multa tuis fateor debemus, Græcia, natis,
Quidant ingenij tot monimenta sui.
Illis plura tamen, quorum solertia felix
Græcorum docto nos decet ore loqui.
Doctus Aristoteles, doctus Plato, vanus uterq; est,
Si quæ scripserunt dogmata, nemo legat.

Iohannes Morolski, Polo-
nus nobilis.

A L I V D

Pindaricum Portus, Plautinum deinde Pareus
Lexicon æquali dexteritate dedit.
Nizolius nobis dedit ex Cicerone lepores,
Et fateor Latij profuit ille Scholis.

Æmulus.

Æmulus at PASOR Pagnini, en ~~is~~ *is* ~~sex~~ *sex* verba
Tradidit iste novo ex fœdere cuncta tibi.
Ergo librum tantum juvenis studiose capesse,
Atque brevi disces tempore Græca loqui.

Carolus Schachmannus, Dan-
tiscanus Bornissus nobilis f.

A L I V D.

Heroes, magni & cœlesti Flamine tacti
Divinas tabulas exposuere viri.
Res isti docuere, vocabula quique doceret,
Decrat adhuc, nobis præstitit illa PASOR.
Enodare phrasas mihi non minor esse videtur,
Quàm rebus sacris invigilare, labor.

Iohannes Plachta, Polonus.

A L I V D.

EGregiam laudem, nomenq; decusq; paravit,
Mæonij vatis qui nuce textit opus.
At tibi quas laudes, grates sunt quasve daturæ
Pro meritis tantis, vir Reverende, Scholæ?
Nam folijs paucis, in quo Scapulæ, Stephaniq;
Vel desudarent, tam grave conditis opus.
Scilicet ut vivas, ut sic juveniq; seniq;
Teutonico prosis, Nassovicæq; Scholæ.

Lambertus Gregori, Arnhemio-
Geldrus Belgæ f.

LEXICON NOVI TESTAMENTI.

Αγαθός, ὁ, ὄν. bonus, a, um.
 probus. Matth. 5. vers.
 45. τὸ ἀγαθὸν substan bonum.
 τὰ ἀγαθὰ. bona. Gal. 6. vers. 6.
 βέλτερον melius. 2. Tim. 1. vers.
 18. κρείττων siue κρείττων prae-
 stantior. Heb. 1. vers. 4. κρεί-
 ττον melius. Phil. 1. vers. 23.
 κρείττονα, praestantissimus. Luc.
 1. v. 3. Ἀγ. 24. versu 3. ἀγα-
 θουσίη, ης, ἡ. bonitas, benefi-
 centia. Rom. 15. vers. 14. Gal.
 5. v. 22. φιλάγαθος, amans bo-
 norum. Tit. 1. v. 8. ἀφιλάγαθος,
 minimè amans bonos. 2.
 Tim 3. v. 3.
 ἀγαλλιᾶσθαι, ὦ, F. αἰσθ, ης. exulto,
 Luc. 1. 47. ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμα
 μου, exultavit spiritus meus. ἀ-
 γαλλιᾶσθαι ὡς, ἰdem. Matth.
 5. 12. Ἀγ. 2. 26. ἀγαλλιᾶσθαι, ὡς,
 ἡ, exultatio, Luc. 1. v. 14. 44.
 ἀγανακτεῖν, ὡς, ης. indignor.
 Sunt, qui componunt ex ἀγᾶ
 valde & ἀχθῶς ἄγρε fero.
 Matth 20. v. 24. 2. 1. ἠγανάκησεν
 indignè tuli. Marc. 10. v. 14. ἀ-
 γανάκτησε, ὡς, ἡ. indignatio. 2.
 Cor. 7. v. 11.
 ἀγάπη, ης, ἡ. charitas. Gal. 5.
 ἡ plurali numero, conui-
 tia. Iudæ v. 12. Hinc ἀγαπᾶν,

ἀ, 2. Iohan. 1. Futur. ἀγαπήσω.
 Matth. 5. v. 43. πᾶσι. ἠγάπηκα.
 2. 1. ἠγάπησα. dilexi. Iohan. 3.
 v. 16. ἀγαπήσας. ἡ, ὄν. dilectus, a,
 um. Matth. 3. v. 17. 1. Iohan.
 3. v. 2.

ἀγρίον, ὡς, τὸ, vas. Idem quod
 τὸ ἀγρὸς, ὡς. Matth. 13. v. 48.

ἀγρῶν, ὡς, ὡς. angariare, co-
 gere. Vocabulum origine Per-
 sicum. Angari enim, vt no-
 tant Erasmus & Budæus, Per-
 sis dicebantur, quos hodie Po-
 stas vocamus. Sed hoc inte-
 rest, quòd hodie certis spati-
 is collocati sunt, qui princi-
 pum stipendiis aluntur, vt e-
 quos habeant ad cursum pa-
 ratos : Persarum verò curso-
 ribus (sicut etiam hodie Tur-
 carum) fas erat cuiusvis equos
 vel naues, vel etiam ipsos ho-
 mines rapere ad cursum : vnde
 factum, vt angariare accipia-
 tur pro cogere ad currendum,
 vel ferendum. Matth. 5. vers.
 41. & 27. v. 32. Marc. 15. v. 21.

ἀγγέλλω. F. ἀγγέλω. P. ἠγγέλισα.
 nuntio. Vnde est ἀγγέλος, ὡς, ὁ.
 nuntius. Iacob. 2. 25. minister
 verbi diuini. Apoc. 2. 1. Filias
 Dei ἡς, ὡς, ὡς, Ἀγ. 27. 23.
 A spiritus

spiritus creatus, idque communissimè. Rom. 8. 38. 1. Cor. 6. 3. 1. Tim. 3. 16. ἐκλεκ-
τῶν ἀγγέλων. electi angeli. 1. Tim.
5. v. 21. ἀγγελία ας ἡ. denuntiatio. 1. Ioh. 3. v. 11. ἀγγελῶντες.
α. ὁ. princeps angelorum. 1. Thess. 4. 16. ἀγγελίαν. renun-
tio. Ioh. 4. 25. Augmentum
hic & in seqq. compositis
semper est in medio α quod
mutatur in η. ἀπαγγελίαν. de-
claro, annuntio. Math. 11. 4.
διαγγελίαν. annuntio. Luc. 9.
v. 60. ἐξαγγελίαν. prædico.
ἐξαγγελίαν. 1. Per. 2. v. 9. α. 1.
Ἀγγ. conluncti in Indic. ἐγγ-
γίλιν. prædicavi, edisserui.
ἐπαγγελίαν. promitto. Mar-
ci 14. v. 11. ἐπαγγελία. ας. ἡ.
promissio. Gal. 3. 14. ἐπαγγ-
γίλιν. πε. τὸ. idem. 2. Per. 1.
v. 4. ἀπαγγελίαν. α. τὸ. lætus
nuntius. componitur ex α &
ἀγγελίαν. In novo Testamento
significat doctrinā de Chri-
sto exhibitō. Marc. 1. vers. 1.
ἀγγ. τῷ ἀπαγγέλει· Ἰησοῦ Χρ-
στοῦ, ubi Χρ.στ.ῦ est genitivus
objecti. ἀπαγγέλιζο. læta nun-
tio. Evangelizo. Apoc. 10. v. 7.
ἀπαγγέλιζον. idem. 1. Thess.
3. v. 6. Matth. 21. v. 15. ἀπαγγ-
γίλιν. α. ὁ. Evangelista, qui
Evangelium scriptis munda-
vit. item quicunq. Evange-
lium annuntiat. 2. Tim. 4. 5.
Ephes. 4. 11. κηρυτταγγέλιζο-
ν. antè evangelizo. Gal. 2.
v. 8. ἰσθγγέλω. angelis par.

Luc. 20. v. 36. καταγγέλλω an-
nuntio. Aēt. 4. v. 2. καταγγέ-
λεις. εἰς. ὁ. annuntiator. A-
ēt. 17. 18. παραγγέλλω. præ-
cipio. Luc. 5. 14. παραγγέλια.
αἱ. ἡ. mandatum. Aēt. 16. 24.
παραγγέλλομαι, ante pro-
mitto. Rom. 1. 1. σε καταγγέ-
λλω, prænuntio. Aēt. 3. 18.
Ἀγέλη ης ἡ. grex. Matth. 8. 30.
Ἀγιός. α. ογ. sanctus. a. um.
Marc. 8. 38. sacer. Matth. 24.
15. 1. Cor. 1. 2. Fideles dicun-
tur sancti, quia sanguine &
Spiritu Christi abluti sunt.
τὴ ἀγία. prior tabernaculi
pars. Heb. 9. 2. posterior pars
Heb. 9. 8. 12. ἀγία ἀγίων idem
Heb. 9. 3. ἀγιον. ε. τὸ. Taber-
naculum sacrum. Heb. 9. v. 1.
ἀγιάζω σὺ. κα. sanctifico. Luc.
11. 2. Iohn 10. 36. ὃν ὁ πατήρ
ἡγίασεν quem Pater sanctifi-
cavit. ἀγιότης. τος. ἡ. sancti-
monia. Heb. 12. 10. ἀγιασθήν,
sanctificatio. Roman. 1. v. 4.
1. Thess. 3. v. 13.
Ἀγκή. ἡς. ἡ. ulna. unde αἱ ἀγκύ-
λαι, ulnæ. 2. 28. ἐν ἀγκυλί-
ται, in ulnas recipio. Marc. 9.
v. 36. (17. v. 27.)
Ἀγκυρον. ε. τὸ. hamus. Matth.
Ἀγκυρά. αἱ. ἡ. anchora. Aēt. 27.
v. 29. Metaphoricè præfidi-
um. Heb. 6. v. 19.
Ἀγίος. ἡ. ὁ. castus. a. um. 1. Pet. 3.
v. 2. Tribuitur etiam DE O.
1. Iohan. 3. v. 3. Hinc ἀγιός
purè, castè. Phil. 1. 16. ἀγιότης.
τος. ἡ. castitas. 2. Cor. 6. v. 6
ἀγιότητα.

ἁλίσσω, σπ. καὶ. purifico. 1. Pet.
1. v. 22. ἁλίσματος. ἕ. ὁ. purifi-
catio. Act. 21. v. 26.
ἄγομαι. ἄς. ἡ. forum. Matth. 20.
v. 3. Luc. 20. v. 46. ἀγορεύς.
ἕ. ὁ. ἡ. circumforaneus. A-
ctor. 17. 5. ἀγορεύς conven-
tus forenses. Actor. 19. 38. ἀ-
γορεύω. emo. Ioh. 4. 8. ἔξαγο-
ρεύω. redimo. Gal. 3. 13. & 4.
5. ἀγορεύω verba facio, concio-
nor. ἀποσταγερύσμαι, cogno-
minor, Heb. 5. 10. ἀλληγορίω a-
liter interpretor, quàm ver-
ba prae se ferunt. ἀλληγορεύω
per quæ aliud praefiguratur.
Galat. 4. 24. διμυητορίω. ὦ. con-
cionor, ad populum dico.
Act. 12. 21. κατηγορεῖ. ἕ. ὁ.
accusator. Iohan. 8. 10. κατη-
γορίω. ὦ. accuso. Matth. 12. 10.
κατηγορία. ἄς. ἡ. accusatio.
Luc. 6. v. 7. παραγορία. ἄς. ἡ.
consolatio. Coloss. 4. 11. πα-
νήγορις. εὐς. ἡ. conventus pub-
licus. Heb. 12. 23.
ἄρξα. ἄς. ἡ. captura Luc. 5. v. 4.
ἄρξω. capto. Marc. 12. v. 13.
ζῆξίω. ὦ. vivum capio. Luc. 5.
v. 10. ζῶξίωμα. ἕμαι. cap-
tus teneor. 2. Tim. 2. v. 26.
ἰζοχημίως ὦν. αὐτῷ scil. διαβό-
λῳ εἰς τὸ ἐκείνους βάλωμαι.
ἄγρος. ἕ. ὁ. ager. Mat. 6. 28. ἄγρ-
ος. α. ov. sylvestris. Math. 3. 4.
ἄγω. ἔω. ἕγω. duco. Mar. 21. 7.
ἡγαγον pro ἡγον adduxerunt
per Atticā reduplicationem.
co. Marc. 1. 38. & 14. 42. hinc
est ἄγω, age, Adu. hortandi.

Iacob. 4. 13. ἀγρομαι ducor, a-
gor. Luc. 4. v. 1. Rom. 8. v. 14.
ἀγρωῇ. ἡ. ἡ. vitæ ratio. 2. Ti-
moth. 3. v. 10. δεσλαγωγίῳ. ὧ
redigo in servitutem. 1. Cor
6. 27. συναγωγῇ. ἡ. ἡ. Syna-
goga Matth. 4. 13. ἀρχισυνα-
γωγῆ. Rector Synagogæ.
Marc. 5. 36. ὑποσυναγωγῆς
motus synagoga. Ioh. 9. 22.
χαλιναγωγίῳ. ὧ. træno. Iacob.
1. v. 26. ἀρχηγῆς. ἡ. ὁ. princeps.
Aët. 3. 15. & 3. 31. συλαγωγῆ.
ὧ. deprædator. Coloss. 2. v. 8. ὁ-
δηγῆς. ἡ. ὁ. dux vix. Matth. 15.
v. 14. ὁ οδηγίῳ. ὧ. præco, per
viam ducō. Iohan. 16. v. 13.
ἐρατηγῆς. ἡ. ὁ. præfectus mi-
litaris. Aët. 4. v. 1. prætor. A-
ët. 16. 22. 35. 36. 38. χορη-
γῆς. ἡ. ὁ. dux chori. χορηγίῳ.
sum dux chori. ὅπηχορηγίῳ.
ὧ. supposito. Gal. 3. 5. Matt.
4. 1. adduco. Aët. 7. 41. αἰδ-
γῳ. subduco. αἰδῶμαι. pro-
vehor. Aët. 20. 3. ἀπέγω ab-
duco. Matth. 7. 13. συναπά-
γῳ. vnà abripior. Galat. 2.
v. 13. 2. Pet. 3. v. 17. διάγω. de-
go. 1. Tim. 2. 2. διαγῶν βίον.
degere vitam. Absolutè sine
nomine ponitur in eadem si-
gnificatione. Tit. 3. 3. ἐξάγω.
educo is. Marc. 8. 23. Luc. 24.
v. 50. ἐπαγῶ. induco. 2. Pet. 2.
v. 1. ἐπαίτῳ. redeo. Matth.
21. v. 18. proucho. Luc. 5. v. 3.
ἐπισυναγωγῇ. ἡ. ἡ. super intro-
ductio. Heb. 7. 19. ὅπισσυνα-
γωγῇ. ἡ. ἡ. aggregatio. Heb-

ν. 25. κατάρω, deduco, Act. 9 v 3 κατάρω, circumago, Iacob. 3 v 3, παράγω prætergredior, Matth. 9. v 9, euanesco, 1 Cor. 7. v. 31. παρέρω, idem, 1 Ioh. 2. 8 & 2. 17 παρεισάγω, introduco, 2 Pet. 2. v 1. παρῑσάκτες, irrepti-
us, Galat. 2. 4. περιάγω, circumcumeo, Matth. 4. v. 23. περι-
έρω, præcedo, Matth. 21. 31. παρσάγω, adduco, Luc. 9. 41. περιπατήω, πε, η, aditus, Ro-
man. 5. 2. συναγω, rogo, con-
grego, Matth. 2. 4. colligo, Matth. 3. 12. hinc συναγωγή, ης, η, conuentus. Vide supra. ὑπάγω, abeo, subduco me, Matth. 4. 10. ὅπαγα σατανᾶ Abi Satana: composita ab ἄγω, frango, κατέγω, ξω, con-
fringo, Matth. 12. 20 & κατέ-
ξει, Attice pro & κατέξει, Iohan. 19. 31 ἵνα καταχύσῃ. Est a 2. pass. subj. Atticé pro καταχύσῃ. ναυαγία, ω, nauem frango, naufragium facio, 2. Corin. 11. v. 25. τρεῖς ναυά-
γματα, ter feci naufragium, perdo, 1. Tim. 1. 19. per me-
taph.
ἀγχω, ξω, χα, strangulo, suffo-
co, ἀπώγχουσα, strangulor, Matth. 27. 5.
ἀγωνίζω, ἀγώνος, ὁ, certamen, 1. Ti-
moth. 6. 12 ἀγωνίζομαι, cer-
to, contendo, 2. Timoth. 4. 7. ἀγωνία, ας, η, angor, ἀνταγωνί-
ζομαι, decerto, Heb. 12. 4. ἀπαγωνίζομαι, idem, Indx. v. 3.

ζωαγωνίζομαι, vnā certo, Rom. 15. 30.
ἀδελφεός, υ, ὁ, Frater, ex α, pro ὁμοῦ, & ἡ ἀδελφός, υος, quæ vox significat vterum, qualitatem ἀδελφός, Matth. 4. 18. cognatus seu consanguineus ex i-
diotismo Hebræo, Matt. 12. 46. 47. proximus. Matt. 7. v 3. christianus, Matt. 28. v. 10. Luc. 17. v. 3. Ἀδὸρ. 11. v. 1. ἀδελφὴ, ης, η, soror, Matt. 19. v. 29. Luc. 14. v. 26. Iohan. 11. v. 3. ἀδελφότης, τος, η, fra-
ternitas, 1. Pet. 2. v. 17. φιλα-
δελφός, υ, ὁ, fraterna charita-
te præditus, 1. Pet. 3. v. 8. φιλαδελφία, ας, η, fraterna cha-
ritas, Rom. 12. 10. ψευδᾶδελ-
φός, υ, ὁ, falsus frater, 2 Cor. 11. v 26.
ἀδμυνέω, ᾧ, F. ἴσω, gravissime angor, Matt. 26 v 37 Philip. 2. v. 26 Quidam componunt ex α & δῆμος.
Αἰδω, υ, ὁ quasi αἰδώς obscurus, pro quo etiam apud poetas dicitur αἰδώς, υ, ὁ, & αἰς, αἰ-
δώς, orcus, gehenna, Tar-
tarus, Matth. 11. 23. Luc. 16. 23. Apoc. 1. 12. sepul-
crum. Ἀδὸρ. 2 v 27. εἰς αἰδῶ pro εἰς αἰδῶ scil. οἶκος Hebræi-
cè לְהַיְוָה quod ponitur pro לְהַיְוָה. Plura lege in Scholiis D. Piscatoris Luc. 16. 23 Matth. 16. vers. 18 ponitur pro ipso Diabo-
lo: πάλαι αἰδῶ & καταχύσῃ αὐτῇ, portę Satanę, hoc est, potestas

potestas Satanę, non præ-
ualebit Ecclesię. Exercet
verò serpens ille antiquus
potestatem suam per semen
suum, scil. per reprobos suos
angelos & homines, per hæ-
reticos & tyrannos.
Ἀδρῶς, ζ, ὁ, abundans, multus.
ἀδρότης, ης, η, abundantia,
2 Cor. 8 v 20
Αἰδω pro αἰδῶ, F. ἴσω. P. ἴπω,
cano, Eph. 5 v 19 in N. T.
legitur tantum in præsentī.
Hinc αἰδῶ pro αἰδῶ cantus,
Ephes. 5. 19, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς
πνευματικαῖς ἀδοντες καὶ ψάλλον-
τες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυ-
ρίῳ. vide Coloss. 3 v 16. Ἀ-
ποκ. 5. 9 & 14. 3 & 15. 3. αἰ-
δῶς ὁ vel αἰδῶς ὁ cantor.
Αἰψός, υ, ὁ, aquila, Luc. 17 v 37
Quidam deriuant παρὰ τὸ
αἰστω impetu feror, vel αἰε-
τὸς semper ens.
Αἰε, semper, adu. 2 Corinth. 6
v 10.
Αἰρ, ἔρως ὁ, aer. Videtur deri-
uari ab αἰω vel αἰμω spiro
vel flo. 1 Thess. 4 v 17 Ἀ-
ποκ. 16 v 17.
Ἀδλος, υ, ὁ, contractum ex ἀδλός,
υ, ὁ, certamen, ἀδλῶ, ᾧ, cer-
to, 2 Tim. 2 v 5, ἀδλῶσι,
αας, η, certamen, Heb. 10 v
32, συναδλῶ, ας, vnā certo,
Philip. 4 v 3.
Ἀδρῶς, υ, ὁ, confertus, coacer-
uatus, congestus, ἀδρῶ, ας,
congero, συναδρῶ, coa-
ceruo, Act. 19 v 24 συνα-

ἀδρῶ, congregor. Luc. 14
v. 23. Ἀδὸρ. 12. v. 12. πᾶν-
ἀδρῶ, omnes congregati
& frequentes p. et. pass. parti-
cip.
Αἰγίω, υ, ὁ, littus, ora maris.
Videtur dici παρὰ τὸ αἰγὼν πλῶ
ἀλα, a frangendo mari. Mat.
13. 2. & 48.
Αἰδώς, τος, ης, η, pudor, vere-
cundia. 1. Tim. 2. v. 9. Heb. 12
v. 28. αἰσδῶ, ας, η, impor-
tunitas. Luc. 11. v. 8. αἰδῶσι-
μος, ὁ καὶ ἡ reverendus.
Αἷμα, τος, τὸ, sanguis. Luc. 13. 1.
Ioh. 19. 34. Ἀἷ. 15. 20. cæ-
des Matth. 27 v. 24. pœna
cædis. Matth. 27. v. 25. semen
humanum. Ἀἷ. 17. v. 26. Ra-
tio hominis, qualis est a la-
pide. Matth. 16 v. 17. Galat. 1
v. 16 Generatio naturalis seu
carnalis. Ioh. 1. v. 13.
Αἰνος, υ, ὁ, laus. Luc. 2. 13. ἱμῶ-
νος, υ, ὁ, idem. Rom. 2. v. 29.
αἰνέω, ᾧ, F. ἴσω, & ἴσω, P. ἴσω.
λαudo. Rom. 15. v. 11. ἱμῶ-
νῶ, ας, idem. Luc. 16. 8. αἰνε-
σις, τος, η, laus. Heb. 13. v. 15.
αἰνέουσι καὶ αἰνέουσιν obscure
significo. αἰνέω, τος, τὸ,
ænigmata, oratio obscura. 1.
Cor. 13. 12. παραἰνέω, ᾧ, Ἀἷ.
27. 9. παραἰνέω hortabatur. Est.
3. perf. imperf. Ἀἷ. indic.
Αἰρῶ, ᾧ, F. αἰρήσω, P. ἤρηναι
a. 2. εἶλον. capio, inuado,
tollo e medio. αἰρήσομαι ὁ.
αἷ, F. αἰρήσομαι. Philip. 1.
versu 22. a. 1. ἤρηναι. a. 2. εἶ-
λον

Iohan. 13. 36. Ἐξακολουθῶ, ὦ, παρ, ηκε. sequor. 2. Per. 1. 16. ἰπακολουθῶ, ὦ, subsequor. Marc. 16. 20. καὶ ἀκολουθῶ, ὦ, idem Luc. 23. v 55. παρ-κολουθῶ, ὦ, sequor, 2. Tim. 3. 10. assequor. Luc. 1. 3. Συμ-ακολουθῶ, ὦ, vnā sequor. Marc. 5. v 37. Ἀκριβής, ὅς, ὦ, ἡ, exquisitus, ac- curatus. Act. 16. 26. ἀκρι-βῶς, accuratē. Matth. 2. v 8. ἀκρίβεια, ἡ, accurata diligen- tia, rigor. Act. 22. 3. ἀκρι-βῶς, ὦ, exquiro, diligenter exploro. Matth. 2. 16. Ἀκρῶς, ὦ, ὁ, summus, extremus, ἄκρον, ὦ, τὸ, extremitas. Luc. 16. v. 24. ἀκρεῖς, ἰδὲς, ἡ, locu- sta. Matth. 3. 4. Ἀκροατοὶ, ἄνθρωποι, idem quod ἀκούω, audio. ἀκροάτης, ὅς, ὁ, auditor. Rom. 2. 13. ἀκροατήριον, ὦ, τὸ, auditorium. Act. 25. v. 23. Ἀλάστρον, ὦ, τὸ, Alabastrum. genus vasis vnguentarij. διὰ τὸ μὴ λαλεῖν. Matth. 26. v. 7. Mar. 14. 3. Luc. 7. 37. Ἀλαζύν, ὅς, ὦ, ἡ, ostentator. Ro- man. 1. 30. 2. Timoth. 3. 2. ἀλαζονεύομαι, me iacto. q. ἐν ἄλλῳ ζῶν, in erratione seu va- gatione viuens. διαζονία, ὦ, ὁ, ostentatio, fastus. Iacob. 4. 16. 1. Ioh. 2. 16. Ἀλαλῶ, ἡ, ὦ, Vox inarticulata, quæ à militib. ante pugnam edirur. ἀλάζω, ejulo, tinnio. Marc. 5. 38. 1. Cor. 13. 1.

Ἀλγος, ὅς, τὸ, dolor. ἀλγίζω, ὦ, dedoleo. Eph. 4. 19. Ἀλείρω, F. φ. P. φ. ungo Ioh. 12. 13. Iacob. 5. 14. Ἐλγίζω, planē deleo. Act. 3. 19. Co- loss. 2. 14. Ἀλέω, ἴσω, ηκε, molo, & δῆλω. F. σω P. ηκε. molo. Matth. 24. vers. 41. δῆυρον, ὦ, τὸ, farina. Luc. 13. 21. Ἀληθής, ὅς, ὦ, ἡ, παρὰ τὸ μὴ λαρ- δῶν, verax. Matth. 22. vers. 16. Rom. 3. v. 4. sincerus. Iohan. 7. 18. verus. Iohan. 4. 18. ἀμῶς, verē. Matth. 27. 54. Act. 12. 11. ἀληθινός, ὦ, ὁ, verus. Iohan. 1. 9. ἀμ- δῶς, σω, ηκε, vera loquor. Ga- lat. 4. 16. ἀμῶς, ὦ, ἡ, veri- tas. Phil. 1. v. 18. Ephes. 4. 24. Act. 26. 25. 2. Cor. 7. 14. sinceritas. 2. Iohan. 1. veracitas. Matth. 22. 16. iustitia. 1. Cor. 13. 6. vera salutis doctrina. 1. Tim. 3. 15. Galat. 3. 1. notitia Dei. Rom. 1. 18. Iohan. 18. 37. impletio ceremoniarum, V. T. Iohan. 1. 14. 17. Matth. 22. 16. ὦ, δῆλεια. Hebr. pro ἀμῶς. Sic ἰπ' δῆλεια. Luc. 4. 25. Act. 4. 27. idem Heb. **יָמַנָה** beemeth. Ἀλς, Adu. latis, abundē, affa- tim. cum genit. & sine gen. ἀλίζω, congreco. Συμδίζωμαι, conuenio, in cœtum ve- nio. ἄλς, ὦ, ἡ, cœtus. qua- si dicatur, vbi satis hominum est.

Ἀλίσκο

Ἀλίσκος. F. ὄσω. P. ὠκε. capio. ἄλσκις, ὡς, ἡ, captura. 2. Per. 2. v. 12. αἰχμάλωτος, quasi αἰχμῇ ἀλῶς. cuspide seu mu- crone captus. Luc. 4. 18. Συαμδύωτες, concaptiui. Rom. 16. 7. Coloss. 4. 10. Philem. 23. αἰχμάλωσις, ὦ, ἡ, captiuitas. Ephes. 4. 8. αἰχ- μάλωτος, σω, ηκε, captiuum ducō. 2. Tim. 3. v 6. αἰχμάλω- τῶς, idem. Luc. 21. 2. 2. Cor. 10. 5. ἀμῶς, consū- mo, destruo. 2. Thess. 2. 8. καταιδύω, idem. Hebr. 12. v. 29. ὁ δὲ δὲς ἡμῶν πῦρ κατανά- λιστοι. περιδύω, impen- do. Luc. 8. 43. Ἀλάτω. F. ξω. P. ξω. muto. A- ct. 6. 14. Rom. 1. 23. ἀλ- λάττωμαι, mutor. 1. Cor. 15. 51. ἀνταλλάσσω, τὸ, compenla- tio. Matth. 16. 26. ἀπαλλάσ- σωμαι, liberor. Luc. 12. 58. ἀποκαταλλάττω, reconcilio. E- phes. 2. 16. διδύλωμαι, re- concilior. Matth. 5. 24. κα- ταλλάττω, reconcilio. 2. Cor. 5. v. 19. κατελλάττωμαι, recon- cilior. Rom. 5. 10. κατελλάττω- μαι. 2. 2. pass. indic. κατελλάτ- τῃ, ὦ, ἡ, reconciliatio. Rom. 5. v. 11. μεταλλάττω, transmu- to, 2. 1. μεταλλάττω. Rom. 1. 25. παραλλάττω, idem. παραλλάτ- τῃ, ὦ, ἡ, transmutatio. Iacob. 1. 17. Ἀλλομαι. F. ἄλλωμαι, salio. Ioh. 4. v. 14. Act. 3. 8. ἰφθίμω, insilio. Act. 19. 16.

Ἀλλὰ, sed. Coniunctio hæc or- ta est ex Syriaca voce **אֵל** in- lo, quæ Græcè idem valent quod εἰ μή. Gal. 2. 16. ponitur proδ, igitur. Gal. 2. 14. inter- dum inferuit epanalepsi. Rom. 5. v. 14. ὅς, ὦ, nota ma- ioris. 1. Thess. 1. v 8. Ἄλλος, ὦ, ὁ, alius, 2. ud. Matth. 2. v. 12. Marc. 4. 7. 1. Cor. 15. 39. ἄλλως, aliter. 1. Timoth. 5. 25. ὁμαρῶς, aliunde. Ioh. 10. 1. Ἀλλότριος, ὦ, ὁ, alienus, 2. um. Matth. 17. 25. ἀποδοτεῖται, abalienor. Eph. 2. 12. Ἀλλήλων, ἀλλήλους, ἀλλήλους, exponi- tur per inuicem. Matth. 24. v. 10. μισήσουσιν ἀλλήλους. A- ct. 7. v. 26. τί ἀδελφεὶ ἀλ- λήλους. Ἀλόν, ὦ, Aloec. ἀλόω, ὦ, trituro. 1. Cor. 9. 9. Item, tero, per- cutio. μητρικολίας in genit. μη- τρολίας, ad formam κῆρας, in gen. κηρῶ pro κηφῶ. Att. μη- τραλίας, ὦ, ὁ, matricida. 1. Ti- moth. 1. v. 9. πατρολίας, ὦ, ὁ, ibidem, parricida. Ἀλς, ὅς, ὦ, ὁ, sal. Marc. 9. v. 49 ἄλς, τὸ, idem. Marc. 5. 13 Coloss. 4. 16. ἀλίζωμαι, salior. Matth. 5. 13. ἀλινός, ὦ, ὁ, salus. Iacob. 3. 12. ἀλός, ὦ, ὁ, insul- sus. Marc. 9. 50. Ἀλς, ὦ, ὁ, mare. ἀλιεύς, ὅς, ὁ, pis- cator, Matt. 4. 19. ἀλιεύς, ὡς, ὁ, piscor. ἐλάλιος, marinus. q. ἐν ἄλλῳ. Iacob. 3. vers. 7. παράλιος, ὦ, ὁ, quasi παρὰ τῇ **Α** **ς** **ἀλί**.

Iohan. 2.8. *οὐτλαμξα, τοις, τὸ,*
haustrium, seu vas, quo hau-
rimus. Ioh. 4 11.

Ανύω, σὺ, καὶ, perficio. διαύω, i-
dem. Αἶ. 2. 1. v. 7. ἀνύωτες, im-
possibilis. Linus, ῥάδιον παύται
διὰ πλείονη καὶ ἀνύοντο ὑδρίαι. Fa-
cilia omnia sunt Deo per-
fectu, & impossibile nihil.

An̄, sursum. Adu. Luc. 14. 10.
 Iohan. 2. 7. & 11. 41. ὁ αἰὼς.
 supernus. ἡ αἰὼς. superna. τὸ
 αἰὼς, supernum. Galat. 4. 26
 Coloss. 3. 2. τὸ αἰὼς ὁρατὸν.
 ἡ αἰὼς. Adu. supra, cum gen.
 Matt. 2. 9. & 5. 14, & 21. 7.
 ὑψίστος, longe supra. Adu. E-
 phes. 1. v. 21. & 4. 10 αἰὼς ὁ
 superne, ἐκ τοῦ. Adu. Ioh.
 3. 31. Iacob. 1. 17. & 3. 15.
 denuo. Iohan. 3. 3. ἀπὸ τοῦ
 Matth. 27. 51. altius. Luc. 1.
 3 αἰὼς ἡγεῖται, ἡ, ὁ, superior. A-
 stor. 19. 1.

Ἀνάγυρον, ἢ, τὸ, coenaculum, i-
 dem quod ἀνάγυρον, dicitur e-
 tiam Ἀττικὴ ἀνάγυρον, ἢ τὸ,
 Marc. 14. 15. Luc. 22. 12. scri-
 bitur etiam ἀνάγυρον, quasi ex
 ἀνά & γυρε : quod veteres in
 superiore aedium parte coe-
 nitarent.

Αξιμ, us, ſ, ſecuris, Matth. 3. 10.
Αξιος, α, ον, dignus, a, um, Luc.
 10. 7. **ἄξιος** ὁ ἰργάτης τοῦ μισθοῦ
 αὐτοῦ ὄν. Dignus eſt opera-
 rius mercede ſua. par. Rom.
 8. v. 18. 2. Theſſ. 1. v. 3. **ἀνα-
 ξιος**, indignus. 1. Cor. 6. 2. **ἀ-
 νήξιος**, indignè. Adu. 1. Co-

rinth. 11. 27. 29. ἀξίον, ὦ, F.
ἀξίως, P. ἡξίως, dignum iu-
dico. 1. Tim. 5. v. 17. dig-
num reddo. 2. Theff. 1. v. 11
καταξίως, ἡμεῖς, Dignus ha-
beor, vel iudicor, Luc. 10. 35
Ἀπαλός, ὦ, ὁ, tener, delicatus,
mollis. Matth. 24. 32.

ἁπάς, semel, adu. Heb. 9. 28.
ἰσχυράς, idem. Rom. 6. 10.
Ἀπαταῖς, ὦ, ποτε, πῃ, decipio, fal-
 lo. *ἁπατή*, πῃ, ἡ, impostura.
 Ephes. 5. 6. 1. Tim. 2. v. 14.
 dolus, fraus. Matth. 13. v. 22
 Ephes. 4. v. 22. *ἐξαπαταῖς*, ὦ.
 seduco. Rom. 16. 14 *φριπα-
 παταῖς*. ὦ. mentem decipio.
 Tit. 1. 10. videtur *ἁπαταῖς* esse
 ex α & *πάλλω* ambulo. Impos-
 itores enim aberrant à vera
 via.

Ἀρχαί, F. ἀρχαί, P. ἡρχαί, impero.
Μαρκ. 10. 42. **Roman.** 15. 12.
ἀρχομαι, incipio, in media
 forma. 2. Cor. 3. 1. α. 1. ἡγάρ-
 μω, incepti. **Matth.** 4. 17. &
 20. 8. **ἀρχων**, **ὁ**, princeps,
Matth. 9. 34. & 20. 25. prae-
 fectus, rector. **Luc.** 8. v. 41.
οἱ ἀρχεῖς, proceres, 1. Cor. 2
 v. 6. magistratus, **Rom.** 13. 3.
ἀρχή, ἡ, principium, **Ioh.** 1.
 v. 1. Imperium, **Luc.** 20. 10
αἱ ἀρχαί, magistratus, **Luc.**
 12. v. 11. **ἀρχαῖος**, α, ο, anti-
 quus, 2. um, **Act.** 21. v. 26.
ἀρχαῖος μαθητής, antiquus di-
 scipulus, 2. **Pet.** 2. 5. ἡ ἀρ-
 χαίη κόσμου ὡς ἐφίστατο. Et
 priusculo mundo, vid. ante di-
 luuium

lulium non pepercit. Apoc. 12. 9 ἔφιν ἀρχαῖος, antiquus serpens. οἱ ἀρχαῖοι, veteres, prisca. Matth. 5. 21 Luc. 9. 19 ἀπορχομαι, primitias soluo. ἀπορχή, ἡ, c, primitiæ. Rom. 8. 23. 1 Cor. 15. 20 ἀναρχομαι incipio, Philip. 1. 6 ἀναρχομαι, ante incipio, 2 Cor. 8. 6 ἐπαρχομαι, inchoo. ἐπαρχία, ἡ, provincia, Act. 23. 34 ὑπαρχω, subsisto, versor, Luc. 7. 25 ὑπαρχον, eram, imperfi. Act. ind. Luc. 8. 41, ταῦτα ὑπαρχοντα, opes, facultates, quæ bona quis possidet, quantum-
lacunque sint. Matth. 19. 21 & 25. 14. Luc. 8. 3, παιδαρχία, ὡ, ἡ, c, obedio, quasi πείθεσθαι τῷ ἀρχοντι, obedio principi. Act. 5. v. 29. παιδαρχεῖν τῷ κυρίῳ μᾶλλον ἢ τοῖς ἀνθρώποις, Obedire Deo magis, quam hominibus, Tit. 3. 1, ἐπιστάρχαι, οἱ, Asiæ præfecti, Act. 19. v. 31 ἐκπολιάρχης, ὁ, c, Act. 10. v. 1. ἐκπολιτάρχης, ὁ, c, centurio, Mar. 8. 5, 13. πατριάρχης, ὁ, c, patriarcha, Act. 2. 29 & 7. 8. 9. πολιάρχης, ὁ, c, urbis præfectus, Act. 17. ὁ. 8 στρατοποδάρχης, ὁ, c, præfectus exercituum, Act. 28. 16. τετράρχης, ὁ, c, Tetrarcha, *der Vierfürst*, Matth. 14. 1. τετταρχία, ἡ, sum tetrarcha Luc. 3. 1. χηλιάρχης, ὁ, c, vel. χηλιάρχεις, ὁ, c, tribunus Marci. 6. v. 21.

Απειλίσω, ᾶ, ῆσε, ημε, & ἀπειλίσω.

μεν ἔμεν, minor. intermi-
nor. 1. Pet. 2. 2. 3. Act. 4. 17
ἀπειλὴ, ἡς, ἡ, minx. Act. 9. 1.
προσπαυλίσμεν, ἔμεν, addo
minas. Act. 4. 21.

Ἀπλῶς, in Genit. ἀπλῶς ἀπλῶ, in f. g. ἀπλῶν ἀπλῶ &c. simplex. Matth. 6. v. 22. Luc. 11. 34. ἀπλῶς. benignè. Iacob. 1. v. 5. ἀπλότης, τοῦ ᾧ. simplicitas. Coloss. 3. 22. benignitas. 2. Cor. 9. 11. πηγάς. ὁ. quadruplus. Luc. 19. 8. **Ἀπὸ**, præp. construitur cum solo genit. & valet a ab. Coloss. 1. v. 2. ex. Matth. 27. v. 21. Luc. 8. 2. post. Luc. 2. 36. Rom. 1. 20. propter. Luc. 19. 3. & 21. 26. Iohan. 21. 6. interdum notat causam efficientem. Gal. 1. 1. Iacob. 5. 4. interdum obiectum. 2. Cor. 7. v. 13. interdum locum. Luc. 19. v. 39. interdum terminum temporis, à quo. Rom. 1. 20. Ephes. 3. 9.

Ἀπλο. nectō, alligo. F. ἄλω. P.
 ἵφα. accendo. Luc. 8. v. 16.
 ἀπλοῖα idem. Act. 28. v. 2.
 ἀπλομα. tango. Math. 8. 3.
 & 9. 20. 1. Cor. 7. 1. ἀφ. ἡ. ἡ.
 commissura. Ephes. 4. v. 16.
 κωδωνίω. F. ῥω. 2. 1. κωδωνίω.
 inuasi. Act. 28. 3. ψυλαρα.
 ex ῥω & ἀφ. contrecto.
 Luc. 24. 39. palpo. Act. 17.
 27. 1. Iohan. 1. 1. 46. 12. 18.

Δεχ. ας. η. διχ. Roman. 3. v. 14.
 κατ'δεχ. ας. η. idem. Gal. 3. 13.
 κατ'εμμεν. ας. η. maledico,
 deuouco.

deuoueo. Matth. 5. 44. & 25.
41. Marc. 11. 21. κατηύκρινον.
execratuses. 2. 1. personæ 2.
indic. medij. ἐπιμαρτύρομαι 6.
n. maledictus. 3. Gal. 3. 10.
Axx. coniunctio. igitur. Matth.
23. 28. ἀλλὰ. idem. Matth.
7. 20.

ἄργυρος. *s. ὁ.* argentum. **Matth.**
 10. 9. ἀργύριον. *s. τὸ* pecunia.
Matth. 27. *v. 3.* ἀργύριος. *ἔρ.*
 argenteus. **Act.** 19. 24. οὐλο-
 ῦντες. *s. ὁ.* avarus. quasi a-
 vens aurum. **Luc.** 16. *v. 14.*
 φιλαργυρία. *αἵ.* *ἡ.* avaritia. **1.**
Tim. 6. 10. ἀφιλάργυρος. *s. ὁ*
 alienus ab avaricia. **1. Tim.**
 3. 3. **Heb.** 13. 5.

Αριθμοί. ὁ. ὁ. numerus. Luc. 22.
v. 3. ἀριθμοί. ὧ. F. ἵστα. P. ἡ-
ριθμοί. Apoc. 7. 9. ἀριθ-
μοί. ἕνα. numeror. Luc.
12. 7. καταριθμοί. ἕνα. an-
numeror. Act. 1. 17. ἀ-
αριθμητός. ὁ. ἡ. innumerabilis.
Heb. 11. 12.

Ἀριθμός. ὁ. ὁ. numerus. Luc. 22.
v. 3. ἀριθμός. ὁ. F. ἵστα. P. ἡ-
ριθμῶσα. Apoc. 7. 9. ἀριθ-
μίσκων. ἕως. numeror. Luc.
12. 7. καταριθμίσκων. ἕως. an-
numeror. Act. 1. 17. ἀ-
αριθμήτος. ὁ. ὁ. innumerabilis.
Heb. 11. 12.

**Ἀριστερά, α, ὅν. sinister. a. um.
2. Cor. 6.7. ἀριστερά. sinistra
seu læva manus. Matth. 6.3.**

Ἀριστ. κ. τὸ. prandium. ita di-
ctum q. αἰεσθ. Matth. 24.2.
αἰεσθῶ. prandeo. Luc. 11.7.
37. Iohan. 2. 1. 12.

Ἀρκία. ὡ. sufficio. 2. Cor. 12. 9.
 ἀρκίᾳ σου ἡ χάρις μου. Tibi
 sufficit gratia mea. ἀρκῶμαι
 cum Dat. acquiesco. Heb. 13
 v. 5. ἀρκυτός. ὡ. ὁ. sufficiens.
 1. Pet. 4. 3. ἀρκυτός res suffi-
 ciens. Matth. 6. 34. ἐπαρκίᾳ.
 ὡ. subvenio. 1. Tim. 5. 10.
 cum Dat. ἀντάρκει. σοι. ὡ. ἡ
 sufficiens. Philip. 4. 11. ἀντάρ-
 κεια. ας. ἡ. sufficientia. 2. Co-
 rinth. 9. 8.

Ἀρχὴς γ. ὁ. ἡ. versus. α. Ἀποκ. 13.
versu. 2.

Αρνέσμαι. ἔμνη. nego, abnego.
Matth. 10. v. 33. ἀπαρνήσμαι.
abnego. Mat. 16. 24. & 26. 75

Ἀγ. ἀφ' ὧν. ὁ. agnus. Luc. 10. v. 3.
 ἀφ' ὧν. & τὸ. agnellus. Ioh. 21.
 v. 15. βόσκει τὰ ἀφ' ἡμ. pasce
 agnellos meos.

Ἀρόσ. ὦ. ὦσω. aro ich are. ἀρ
 τρα. 3. τὸ. aratrum. Luc. 9. 62.
 ἀροτραίον. ὦ. aro. Luc. 17. 7.

Αποκ. F. ὁ P. ἦρχα, ἀπὸ ἀρχῆς
 adaptor, ἀρχὸς. κ. ὁ. commissu-
 fura, concinna compages,
 ἄρμα. πορ. τὸ currus. Αἴτο. 8.
 v. 28. ἀρμόζομαι. ἀπὸ. 2. Co-
 rinth II. 2. a. 1. ἡρμωσμένω. α-
 πταῖν. ποδῶν. εὐς. ὁ. ἡ. ad ip-
 sos usque pedes dependens,
 vestis talaris. Apoc. I. 12.

ΣΥΜ-

συναρπάζω, corripio. Act. 8.
 29. abripio. Act. 6. 12. συναρ-
 πάζουσι, abripior. Act. 27. 15.
 διαρπάζω, diripio. Marc. 3.
 4. 27. ἀρπαγή, ἡρ. ἡ. rapina.
 Matth. 23. 25. ἀρπαγμοὺς. ἡ.
 ὁ. idem. Philip. 2. 6. ἀῖρην. vel
 ἄρην. ενος. ὁ. ἡ. καὶ τὸ ἀῖρην vel
 ἄρην. mas. Roman. 1. 27. Ἀ-
 ρος. 12. 5. Matth. 10. 4. ἄρην καὶ
 σῆλυ ἰππίουσι ἀντὶ. mascu-
 lum & foeminam fecit eos.

Adv. nunc. Iohan. 1. v. 51.
adhuc. Iohan. 2. v. 10. nuper.
1. Theff. 2. 6.

Ἀρπός, κ. ὁ. perfectus. 2. Tim. 3.
 v. 17. ἀρπίζω. F. ἀρπίσω, P. ἤρ-
 πιζα. præt. pass. ἤρπιμα. per-
 fectum reddo. ἀταρπίζω. i-
 dem. ἀπαρπίζω. ἔ. ὁ. perfe-
 ctio. Luc. 14. v. 28. ἔξαρπίζω.
 perago. Act. 21. 5. perficio.
 2. Tim. 3. 17. ἑξαρπίζω. perfectè instructus. καταρ-
 πίζω laicio, Matth. 4. 21. per-
 ficio. Matth. 21. v. 16. κηλιδρ-
 πσις. ἢ. instauratio. 2. Co-
 rinth. 13. 9. καταρπίζω. ἔ. ὁ.
 coagmentatio. Ephes. 4. 12.
 καταρπίζω prius abfolvo.
 2. Cor. 9. 5.

Apoc. 2. 6. panis. Matth. 4. 4.
cibus. 2. Theff. 3. v. 8. convi-
vium. Matth. 15. 2. Marc. 7. 5.
Luc. 14. 1. 15.

Αρτίω. F. ύσω. Ρ. ἤρυκα condio
Marc. 9. 50.

Ἀρωμα. τοῦ. τοῦ. aroma. Marc. 16
verbu I.

Ασχημὸς. ἴος. ὁ. ἡ. petulans, la

scivus. ἀσέλγη. ας. ἡ. lasciv-
 via. Rom. 13. 13. Gal. 5. 19.
 Ασκήω. ας. F. ἀσκήσω. Ρ. ἡσκήσῃς.
 exerceo. Act. 24. 16.

Ἀσπός. ὁ. ὡς. uter. is. Matth. 9. 17.
 Ἀσπός. ὁ. ὡς. gaudens. ἀσπός.
 libenter. Act. 21. 17. ἀσπός.
 ἀσπός. cano.

Ασπάζουμαι, εἰσέρχουμαι. saluto. 2. Cor
13. 12. ἀσπασμὸς. ἔ. ὁ. saluta-
tio Matth. 23. 7.

Ασπίς. ἰδός. ἢ. ἀσπίς. Rom. 3. 13
 Ἀσπὺν dicitur pro ἑστῶς seu πλῆ-
 σῶν. prope. Αἰ. 27. 12.

Asv. 605. 70. urbs. unde est Lati-
norum astutus. *asv* 605. u. 6. ve-
nustus. AEt. 7. 20.

Ἀστὴρ. ἑρως. ὁ. stella. Matth. 2. 2
ἀστρον. & πῶ. Gdus. Heb. 11. 12
stella. Luc. 21. 25.

Ἀστὴρ. φ. fulguro. Luc. 17
 vers. 24. ὅτε ἀστὴρ emicet
 Luc. 9. 29. ὅτε ἀστὴρ. circum
 fulgeo. Act. 9. 3 ἀστὴρ ἢ
 fulgur. Luc. 10. 18.

Απερ. Adverb. absque. Luc. 2
versu.6.

Ατμός. ἰδρος. ἢ. vapor. Αἶθρ.
 vers. 10.

Ἀυγή. ἦς, ἡ. diluculum. Aët. 2
 vers. 11. αὐγάζω. illucesco.
 2. Cor. 4. 4. διααυγίζω. idem.
 3. Pet. 1. 19. πλαιαυγίς. proci-
 & dilucidè. Marc. 8. v. 25.
 adj. πλαιαυγής. ἵος. quod ē
 compositum ex πῆλο proci-
 & αὐγή splendor.

26.3. caula seu stabulum. Ihan. 10. v. 1. *καυλας*.

βῆμα iacio. Matth. 9. 17. Fut. βῆμα. Mat. 13. 42. praeterito perf. Aēt βέβηκα. ieci. a. 2. Aēt βέβηκα. Aēt. 16. 23. præt. pass. βέβηκα. proiectus sum. iaceo. Mat. 8. 6. A. 1. pass. βέβηκα. Iohan. 15. 6. Apoc. 12. 13. βέβηκα etiam significat iacto. Aēt. 22. 23. abijcio. Matth. 3. 10. conijcio. Ioh. 3. 24. immitto, indo. Mat. 9. 17. recondo vel indo. Ioh. 18. 11. pono. Apo. 2. 24. committo. Matth. 25. v. 27. effundo. Matth. 26. 12. pello. 1. Ioh. 4. v. 18. cædo. Marc. 14. 65. βολή. ἥ. ἢ. iactus. Luc. 22. 41. βολή. ἥ. ἢ. iaculum. Heb. 12. 20. βολίζω. bolidē demitto. Aēt. 27. 28. βολίμων. u. τὸ. crumena. eis ὁ βολίμων ἀργύρεον. Luc. 10. 4. ἀμφίβληστρον. u. τὸ. retis genus, verriculum. Marc. 1. 16. ἀναβέβηκα. difero. Aēt. 24. 22. ἀναβόλη. ἥ. ἢ. dilatio. Aēt. 25. 17. ἀνέβηκα. conféro. Luc. 24. 17. ἀνέβηκα. abijcio. Marc. 10. 50. omitto. Heb. 10. 35. ἀπὸβλητον. reiectaneum. 1. Tim. 4. 4. ἀποβολή. ἥ. ἢ. iactura. Aēt. 27. 22. διαβέβηκα. deféro. διαβέβηκα. deferor. Luc. 16. 2. διαβόλος. u. ὁ. ἢ. calumniator, vel calumniatrix. 2. Tim. 3. 3. Tit. 2. 3. princeps malorū angelorum. 1. Pet. 5. 1. διαβολή. ἥ. ἢ. calumnia. quæ vox non extat in N. T. κέβηκα eijcio. Mat. 15. 17. Aēt. 27. 38. emit-

to. Mat. 9. 25. profero vel extraho. Mat. 7. 4. profigo, expello. Matth. 7. 12. dimitto. Gal. 4. 30. deduco. Mar. 1. 12. ἐκβολή. ἥ. ἢ. iactura. Aēt. 27. 18. ἐκβέβηκα. iniicio. Mat. 26. 50. erumpo. Mar. 4. 37. immitto. Mat. 9. 16. ἐκβέβηκα. τὸ. panniculus. Mar. 2. 21. Luc. 5. 36. κεντρίον. deijciat. 2. Cor. 4. 9. Apo. 12. 10. κεντρίον. ὁ κεντρίον. ἡ. ἢ. deieciat. ac. culator fratrum nostrorum. λιθβολίω. ὦ. lapidib. obruo. Matth. 21. 35. Mar. 12. 4. μεταβέβηκα. mutor. Aēt. 26. 6. μεταβέβηκα. conféro. Marc. 4. 30. appello. Aēt. 20. 15. μεταβόλη. ἥ. ἢ. collatio. Mat. 13. v. 34. περιβόλη. ἥ. ἢ. castra. Aēt. 21. 34. περιβέβηκα. amicio. Matth. 25. 38. circumuallo, seu circumijcio. Luc. 19. 43. περιβέβηκα. vestior. Mar. 6. 29. περιβέβηκα. 3. perf. a. 2. med. indic. Mar. 16. 5. περιβέβηκα. ἡ. ἢ. induiti stola. περιβόλαιον. u. τὸ. amictus, vel amēn. 1. Cor. 11. 15. περιβέβηκα. propello, emitto. Luc. 2. 30. συμβέβηκα. diligenter confidero. Luc. 2. 19. congregior ad pugnam. Luc. 14. 21. conféro. Aēt. 4. 15. confictor. Aēt. 17. 18. in media forma legitur Aēt. 18. 27. ὑπερέβηκα. excello. 2. Cor. 10. 3. ὑπερέβηκα. supra quā. 2. Cor. 11. v. 23. ὑπερέβηκα. ἥ. ἢ. excellentia. 2. Cor. 11.

2. Cor. 11. 7. καὶ ὑπερέβηκα. summe. Roman. 7. 13. ὑποβέβηκα. subijcio. Aēt. 6. v. 11. βάπτω. F. ψα. P. φα. intingo. Luc. 16. 24. βάψω ὑδατος pro ὕδατι, intingat in aqua. βάπτω. intingor. Apoc. 19. 13. ἐμβάπτω. intingo. Matth. 26. 23. βαπτίζω. F. βαπτίζω. 1. ἡ. βάπτισμα. baptizo. & βαπτίζω. baptizor. Matth. 3. 6. Ioh. 1. 28. Rom. 6. 3. regenero. Mat. 3. 11. Ioh. 1. 33. patior. Mat. 20. 22. βαπτισμα. τὸ. baptisma. Mat. 21. v. 25. Marc. 1. 4. Passio. Marc. 10. v. 38. βαπτισμός. ὁ. ὁ. lotio. Marc. 7. 4. Heb. 9. 10. βαπτιστής. ὁ. baptista. Mat. 3. 1. Βάρβαρος. u. ὁ. barbarus. Rom. 1. 14. 1. Cor. 14. 11. Βαρεῖος. ὁ. grauis. Matth. 23. 4. difficilis. Aēt. 2. 5. 7. sævus. Aēt. 20. 29. Βάρος. τὸ. pondus. Mat. 20. 12. authoritas. 1. Thef. 2. 6. βαρεῖος. grauiter. Matth. 13. 15. βαρύνω. gravor. Marc. 14. 40. βαρύνω. idē. Luc. 21. 34. ἐπιβαρύνω. ὦ. aggravo. 2. Cor. 2. 5. Βίατος. u. ἡ. tormentū. Luc. 16. 25. βασταίω. F. σπ. torqueo. βασταίω. ὁ. tortor. Matth. 18. 34. βασταίω. ὁ. cruciatus. Apoc. 18. 7. Βασιλεύς. ὁ. Rex. Matth. 1. 6. & 25. ita dictus quasi βασίς τὸ λαῶν, fundamentum populi. Imp. Rom. (1. Pet. 2. 13. 17.) dicitur Rex per synecdochen generis. Genitivus

Atticus βασιλεύς in novo Test. visitatus Heb. 11. 23. 27. βασίλισσα. ἡ. regina. Luc. 11. 31. βασιλεύς. ὁ. regalis. 1. Pet. 2. 9. τὰ βασίλεια. palatia. Luc. 7. 25. βασιλικός. ὁ. ὁ. regius, aulicus. Ioh. 4. 46. βασιλεύς. F. ὕψω. regno. Luc. 19. 14. βασιλεύς. a. 1. Aēt. infin. ἡ. βασιλεύς. συμβασιλεύς, una regno. 1. Cor. 4. 8. 2. Tim. 2. 12.

Βασκαίνω. fascino. Gal. 3. 1. τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε, quis vos fascinavit. ἐβάσκανε, est a. 2. Aēt. indic.

Βαστάζω. F. σπ. a. 1. ἐβάστασα. Ga. 6. 7. porto, fero. Luc. 7. 14. Aēt. 15. 10. perfero. Mar. 8. 17. attollo. Ioh. 10. 31. promulgo. Aēt. 9. 15. patior. Gal. 5. 10. Mar. 8. 17. intelligo. Ioh. 16. 12. δυσβάστατος. ὁ. ἡ. difficilis portatū. Luc. 11. 46.

Βάτος. u. ἡ. rubus. Marc. 12. 26. item batus genus mensuræ liquidorum. Luc. 16. 6.

Βάτραχος. u. ὁ. rana. Apoc. 16. 13. Βάτω. F. ἔσω & ἔσω. flatum ventris emitto. Videtur hinc dictū pedo. βδελύσσω & πομώ. X. eccor, abominor. Ro. 2. 22. βδελύσσω. τὸ. abominatio. Mat. 24. 15. Luc. 16. 15. βδελυκτός. ὁ. ὁ. abominabilis. Tit. 1. 16.

Βέβαιος. ἡ. σπ. firmus. Rom. 4. 16. 2. Pet. 1. 10. βεβαίω. ὁ. confirmo. Marc. 16. 10. βεβαίωσις. ἡ. confirmatio. Heb. 6. 16.

Βίβλος. ὁ. ἡ. profanus a **בב**
1. Tim. 1.9.2. Tim. 2.16.

Βίλος. εὖ. τὶ. jaculum. Ephe. 6.
vers. 16.

Βία. ας ἡ. vis. Act. 5.26. & 24. 7.
βίαιος α. ον violentus. Act.
2.2. βιάζω. vim facio, urgeo,
cogo. βιάζουσα. vim parior.
Matth. 11. v. 12. vi irrumpo.
Luc. 16. 16. βιάσθης. ἡ. ὁ. vi ir-
rumpens, invadens. Matth.
11. v. 12. παραβιάζουσα. adigo.
Luc. 24. 29.

Βίβλος. α. ἡ. liber. Marc. 12.26.
Recensio sive enumeratio.
Matth. 1. 1. βίβλος ζωῆς. li-
ber vitæ. Philip. 4. 3. βιβλίον.
α. τὸ. liber. Luc. 4. 17. libellus
seu scheda. Matth. 19. 7. Mar-
ci 10. v. 4. βιβλία. τὰ. volu-
mina. 2. Timoth. 4. 13. βι-
βλαρίδιον. α. τὸ. libellus. A-
poc. 10. 2.

Βίος. α. ὁ. vita. 1. Timoth. 2. 2. fa-
cultates, pecuniæ, divitiæ.
Luc. 15. v. 30. 1. Ioh. 3. v. 17.
βίω. ὦ. vivo. 1. Pet. 4. 2. βίω-
σι. εὖ. ἡ. vita. Act. 26. 4.
βιωτικός. ἡ. ὅν. ad huius vitæ
usum pertinens. Luc. 21. 34.

Βλάπτω. F. φ. P. βέβλαφα.
præt. pass. βέβλαμμαι, noceo,
lædo. Regit Acc. Marc. 16.
18. βλαβερός. α. ὁ. noxius. a.
um. 1. Tim. 6. 9.

Βλαστάνω. F. βλαστῶ. germino.
Matth. 13. 26.

Βλέπω. F. φ. P. φα. aspicio.
Matth. 5. 28. respicio. Matth.
22. 16. caveo. Matth. 24. 4.

intelligo. Matt. 13. 13. βλέπω.
μ. π. ἀσπεκτός. 2. Pet. 2.
v. 8. ἀναβλέπω. oculos attol-
lo. Marc. 6. v. 41. video. Mar.
11. 5. Iohan. 9. 11. intueor.
Marc. 21. 1. ἀποβλέπω. intue-
or. Heb. 11. 26. ἐμβλέπω.
idem. Matth. 6. 26. ἀποβλέπω.
respicio. Luc. 1. v. 48. περι-
βλέπομαι. circumspicio. Mar.
3. 5. Luc. 6. 10. περιβλέπω.
provideo. Heb. 11. 40.

Βοή. ἡ. clamor. Iacob. 5. 4.
βοάω. α. F. πο. P. κα. clamo.
Iohan. 1. 23. ὑποβοάω. ὦ. vo-
ciferor. Act. 25. 24.

Βοηδός. ἡ. ὁ. auxiliator. Heb. 13. 6.
κύριος ἐμοὶ βοηθός. βοηθία. α.
F. σω. auxiliator, quasi πρὸς
βολῇ δῖα, ad clamorem, cur-
ro. Matth. 15. 25. Marc. 9. 25.
βοήθη. ας. ἡ. auxilium. A-
ctor. 27. 17.

Βόθρος. α. ὁ. fovea. Luc. 6. 39.

Βυός. ἡ. ὁ. collis. Luc. 23. 30.

Βόρβορος. α. ὁ. coenum. 2. Pet. 2.
vers. 22.

Βορρᾶς. ὁ. in Genitivo βορρᾶ, pro
βορρᾶ. boreas. ex Græco βο-
ρέας. α. ὁ. boreas, aquilo. Vi-
detur sic dictus à βερεῖ, quæ
vox significat pabulum. βό-
ρος edax. Nomen veni. Luc.
13. 29. Eodem modo decli-
nantur etiam Ἀγκυρᾶ, Θωμᾶς,
Κηφᾶς. vide suprà ἀλφειά.

Βόσκει. πασco. F. βόσκησω. Luc. 15.
15. Iohan. 21. 15. βόσκειν, pas-
co. ich. vide. Matth. 8. 30.

Βοτάνη. ἡ. ἡ. herba. Heb. 6. 7.

Βότρυς.

Βότρυς. ὁ. botrus. Apoc. 14.
v. 18.

Βουλή. ἡ. ἡ. concilium. Act. 2.
v. 23. βουλευομαι, consulo.
Iohan. 12. 10. παραβουλευομαι,
perperam seu malè consulo.
Philip. 2. 30. βουλευτής. ἡ. ὁ.
senator. Marc. 15. v. 43. βέ-
λυσμα. τὸ. τὸ. consilium. Ro-
man. 9. 19. τῷ γδ βελεύσασθαι
ἀπὸ τῆς αἰδέσεως; Nam con-
silio eius quis restitit? βέ-
λυσμα. ἡ. ὁ. volo. Matth. 1.
v. 19. ὑπὸ βελίᾳ. ἡ. ἡ. infidiæ.
Act. 9. 24. σύμβουλος. α. ὁ.
qui est à consilio. Rom. 11.
vers. 34. συμβολίζω, consulo.
Apoc. 7. vers. 8. συμβουλευομαι,
simul consulo, consilium
ineo. Ioh. 11. 53. Act. 9. 23
συμβέλιον. α. τὸ. consilium.
Matth. 12. vers. 14. συμβέλιον
ἔλαβον καὶ ἀπὸ, consilium
captant contra eum. &
Marc. 3. 6. συμβέλιον ἵποιο
καὶ ἀπὸ, eodem sensu.

Βούς. Genit. βόες. ὁ. ἡ. bos vacca.
Luc. 13. v. 15. in Ac. sing. βῶν.
1. Corinth. 9. 9. 1. Timoth. 5.
v. 18. in Acc. plur. βόας. Io-
han. 2. v. 15.

Βεβαίως. ὁ. ὁ. qui dat præmia.
ὁ ἀγωνοθέτης. α. βεβαίως. α. τὸ.
præmium. 1. Corinth. 9. 24.
βεβαίως, impero. Coloss. 3. 15.
καταβεβαίως, debito brabio
privo, imperiosè ago. Coloss.
2. v. 18.

Βεβύλις. ὁ. ὁ. tardus, bardus.
Luc. 24. 25. βεβύλις, tardus,

moras necito. 1. Timot. 3. 15.
βεβυλίς. ἡ. ὁ. tarditas. 2.
Pet. 3. 9.

Βραχίον. ὁ. brachium, ro-
bur. Luc. 1. 51.

Βραχύς. ὁ. brevis.) (ὑπερβ.
βραχὺ & βραχύν. paululum,
Adu. Luc. 22. 58. Heb. 2. 7.

Ερέφος. εὖ. τὸ. embryo. Luc. 1.
v. 41. infans. Luc. 2. 16. puér.
Luc. 18. 15. 2. Tim. 3. 15.

Βρέχω. F. ξω. a. 1. ἔβριξα. pluo.
Matth. 5. 45. rigo. Luc. 7. 38.
βροχί. ἡ. ἡ. pluvia. Matth. 7.
vers. 25.

Βρόχος. α. ὁ. laqueus. 1. Corint. 7.
v. 35.

Βροχίζω. ἡ. fremo. Vide-
tur à βρέμω, ortum. ἡ. ὁ. 1. 11. 23.
μάχου. ὡς. graviter inter-
minor. Matth. 9. 30. 1. 11. 23. 14. 5.

Βροντή. ἡ. ἡ. tonitru. Ioh. 12. 29.
Apoc. 4. 5. βροντῶ. ὦ. tonō.
in N. T. non legitur.

Βρύχω. F. ξω. strido. Act. 7. 54.
βρυγμός. ἡ. ὁ. stridor. Matth.
13. 42. 50. βρυγμός, deriva-
tur à 1. perf. præter. pass. βέβρυ-
γμα, quod est à βέβρυχα, &
hoc à βρύχω. &c.

Βρύω. σ. mano. as. fundo. is. Ia-
cob. 3. 11.

Βρώσκω. F. βράσω. P. βέβρωκα.
comedo. Io. 6. 13. præter. pass.
βέβρωκα. vnde βέβρωμα. τὸ. τὸ.
esca. Matth. 14. 15. βρώσις. εὖ. ὁ.
cibus. Iohan. 4. 32. erosio.
Matth. 6. 19. σπένδω. ὁ. ἡ.
à tineis consumptus. Iacob. 1
vers. 2. σκαληνός. ὁ. ὁ. à ver-

B 3 mibus.

mibus consumptus. Act. 12.
v. 23. βρωσιμος. v. d. esculen-
tus. Luc. 24. 41.

Βυθός. ὅ. i. ima pars. profunditas. 2. Corinth. 11. 25. βυθίζω.
σω. mergo. Luc. 5. 7. ἀβυσσος.
v. i. infinitæ profunditatis vo-
rago. Luc. 8. 31. Apoc. 11. 17.
βύρσα. ης. ἡ. corium, pellis. Ευρ-
στός. ὅς. d. corarius. Actor.
9. v. 43.

Βύσσος. v. ἡ. lini pretiosissimi ge-
nus. byssus. Luc. 16. 19. βύ-
σσινος, byssinus. adj. βύσσι-
νον. v. πύ. substantiue ponitur
Apoc. 19. 8. vbi subintelligi
potest φάρος, vel λίθον.

Βύω, vel βύζω. F. σω. tego, ob-
struo. βύωμαι. tegor. ἀκρό-
βυτος. v. ὅ. in extremitate
rectus. contrarium ejus ὁ πύ-
ελαιμιτος, quem Latini apel-
lam vocant. ἀκροβυστία. ac.
ἡ. præputium. ita Latine di-
ctum a præputando. Rom. 2.
25. Metonymice pro præ-
putatio ponitur. ib. v. 26. A-
ristorelis vocat ἀκροποδίδον.
πύδον significat membrum
virile.

Βωμός. ὅ. d. ara. Act. 17. 23.

Γαγγραινα. ης. ἡ. grangræna.
morbi species. 2. Tim. 2. 17
Γάλα. γάλακτος. πύ. lac, & per-
metaphoram rudis institu-
tio. 1. Cor. 3. 2.

Γαλήνη. ης. ἡ. tranquillitas ma-
ris. Matth. 11. 26. Homerus
vocat γαλαίμην. Latini Græ-

ca voce malaciam. γαλήνη.
ἡ. d.

Γάμος. v. ὁ. nuptiæ. Iohan. 2. 1.
conjugium. Heb. 13. 4. Τίμιος
ὁ γάμος ἐν πύσσι. ἄγαμος. v. ὁ.
ἡ. cælebs. 1. Corinth. 7. 8. γα-
μία. ὡ. F. ἡσσω. P. ησ. vxorem
duco. Matth. 5. v. 32. nubo.
1. Timoth. 5. v. 11. γαμέομαι.
ἡμαι. nubo. Marc. 10. vers. 12.
γαμίσκομαι. nuptum collo-
cor. Marc. 12. 25. ἐγκαμίζω.
nuptum do. Matth. 24. v. 38.
ἐγκαμίζομαι. nuptum col-
locor. Matth. 22. 30. ἐγκαμί-
σκομαι. idem. Luc. 20. 34. 35.

Γαμβρός. ὅ. d. gener. ὁπγαμβρία.
affinitatis jure duco Mat-
thæi. 22. 24.

Γάρ. conjunctio causalis, enim,
semper postponitur. 1. Tim
5. 11. interdum seruit decla-
rationi. 1. Thess. 2. 14. inter-
dum est transitiua. 1. Cor. 9.
19. & 11. 9. ponitur pro ἢ
γάρ. 1. Corinth. 4. 4. epana-
lepsi inseruit. Gal. 2. 6. idem
valet quod ἔγ. igitur. Mar-
ci 15. 14. prolepsi inseruit
Rom. 4. 2. 1. Corin. 1. 11. Gal-
lat. 4. 22. ὅ. vero. Roman. 8. 6.
1. Corinth. 9. 17. Ephes. 5. 9
Philip. 3. 20. 2. Tim. 2. 7.

Γαστήρ. γαστέρος. contracte γα-
στρος. ἡ. venter. Matth. 1. v. 18
helluo. Tit. 1. 12.

Γάζα. ης. ἡ. opes. Act. 8. 27.

Γι. Dictio enclitica. quidem.
1. Cor. 4. 8. Sæpe est vocu-
la expletiva. ὑπόγει. tamen.
1. Cor.

1. Corinth. 9. 2. μανθάνω. imō.
verō. Roman. 10. 18.

Γείτων. ὄνος. ὁ. ἡ. Vicinus. a Luc.
15. 6. 9.

Γέινα. ης. ἡ. gehenna. Matth. 5.
v. 22. Iac. 3. 6. Vox hæc ori-
gine Hebræa composita ex
גִּינַי et גִּינַן vallis Hir-
noin, quæ alias גִּינַן
dicitur, confer Ierem. 7. 31.
Locus damnatorum ergo
sic vocatur per metapho-
ram.

Γέλας. ὡτος. ὁ. risus Iacob. 4. 9.
γέλαω. ὡ. F. ἄσω. rideo. Luc. 6.
v. 21. κατεγέλαω. ὡ. derideo.
Matth. 9. v. 24. Marc. 5. v. 40.
construitur cum Genit.

Γέινωμαι. gignor, nascor, pro quo
usitatum γίνωμαι. Matth. 9.
v. 16. vel γίνομαι. ἥω. F. γα-
νήσκω. Iohan. 4. v. 14. quod
mihi videtur contractū pro
γενήσκειν. perfect. γεγέννηται.
Roman. 15. 5. a 1. pass. ἐγενή-
θην Roman. 9. 29. 2. 2. medio.
ἐγενόμην. Roman. 10. 20. fui,
factus sum Iohan. 1. 3. eram.
Mar. 9. 7. Reperitur etiam in
præsentī tempore. Ioh. 5. 14.
perf. medio, γέγονα. fui. Mat-
thæi. 1. 22. Rom. 16. 7. plusq.
perf. ἐγενέην. fueram. Act. 4.
vers. 22. ἀπογίνομαι morior.
1. Pet. 2. v. 24. διαγενόμενος.
2. 2. medij. exactus. Marc. 16.
v. 1. ἀ. διαγίνομαι, duro; ab-
solvor. ὁπγίνομαι superve-
nio. Actor. 28. 13. παραγινο-
μαι. advenio. Luc. 11. 6. παρ-

γίνομαι. antecedo. Rom. 3. 25
συμπαράγινωμαι, simul ac-
cedo. Luc. 23. v. 48. adsum.
2. Timoth. 4. 16. a. γένος.
deriuatur γόνις, fœtus, prole.
unde τὰ ἐκγονα, posteri. 1. Ti-
moth. 5. 4. οἱ πατέρες. majores.
2. Timoth. 1. 3. parentes.
1. Timoth. 5. 4. γονεύς. ὅς. ὁ.
parens. Matth. 10. 21. Ro. 1.
v. 30. 2. Corinth. 12. 14. Co-
loss. 3. 20. τὰ τέκνα ὑπακούετε
τοῖς κυρίοις. liberi obedite
parentibus. γενεά. ἁς. ἡ. ge-
neratio. Matth. 23. 39. ætas.
Actor. 8. 33. tempus. Act. 14.
vers. 16. γένος. ὅς. πύ. genus.
Marc. 9. 29. ordo Actor. 4. 6.
natio. Actor. 4. 36. Phil. 3. 5.
ἀλλογενής. ὅς. ὁ. ἡ. alienigena.
Luc. 17. v. 18. ἀγαθός. ὅς. ὁ. ἡ.
nobilis. Luc. 19. v. 2. 1. Co. 1.
v. 26. μονογενής. ὅς. ὁ. ἡ. uni-
genitus. Luc. 7. 12. & 8. 42.
Iohan. 1. 14. γένεσις. ὅς. ἡ. ge-
neratio. Matth. 1. 1. παλιγγε-
νεσία. ἁς. ἡ. regenerationis. Tit. 3.
vers. 5. extremum judicij. um.
Matth. 19. 28. συγγενής. ὅς. ὁ.
ἡ. consanguineus, a. Marc. 6.
v. 4. Luc. 1. 36. 58. Rom. 9. 3.
συγγένεια. ἁς. ἡ. cognatio. Luc.
16. 1. Actor. 7. 3. 14. γενεή. ἡς.
ἡ. nativitas. Ioh. an. 9. 1. τὰ γε-
νέστα. natalitia. plur. tantum.
Marc. 6. 21. στήθος. α. ὄν. qua-
σι γνήσιος. genuinus. Philip.
4. v. 3. ἡσίστιος. Adv. germanē.
Philip. 2. 20.

Γήμω. plenus sum. cum Geniti.

vo. Marc. 5. v. 36. γέμος. u. i. onus. scil. quo navis repleta est. Act. 21. 3.
 Γεννέω. ω. genero. F. γένησω. P. γενήσκη. Matth. 1. 2. Luc. 1. vers. 13. 2. Tim. 2. v. 23. a. 1. ἐγγίνω. Philem. v. 10. γένωμαι, nascor. Matth. 3. 4. re-generor per Spiritum. S. 1. Iohan. 3. 9. Iohan. 3. 3. γενήσκη. natus sum. Act. 21. 28. a. 1. παύ. ἐγγίνω. idem. Mar. thæi. 1. 16. Iohan. 9. 20. γένωμαι. τος. τὸ. progenies. Matth. 3. v. 7. fructus. Matth. 26. 29. γέννησις. εως. ἡ. nativitas. Mar. thæi 1. 18. γέννητός. ἡ. ὄν. Mar. thæi 11. 11. ἀρπηγόνητος, modò vel recens genitus. 1. Pet. 2. 2. Γέρων. οντος. ὁ. senex. Iohan. 3. 4. Γύω. F. σω. gustare facio. γούωμαι, gusto. Luc. 14. 24. con-struitur cum Genitivo.
 Γυν. ἡ. ὅ. omnes casus circumfle-ctuntur, quia γῆ contractum est ex γῆ. Matth. 11. 25. re-gio. Matth. 2. 21. ἐπιγῆς. u. ὁ. ἡ. & τὸ. ἐπιγῆ. terrestris, e. Iohan. 3. 12. γῆρας. τος. τὸ. senectus. Luc. 1. 36. ἐν γῆ. pro γῆ. per crasin utilita-tam. προσέσω. δσω. confenes-co. Iohan. 21. 18.
 Γινώσκω. F. γνῶσω. P. ἐγνώκη. a. 2. ἐγνων. cognosco. Matth. 12 v. 33. intelligo. 1. Corinth. 14 v. 7. conjugali vtor consue-tudine. Matth. 1. v. 26. amo. Iohan. 10 v. 14. approbo. Ro-man. 7. 15. ἀγνοία. ας. ἡ. igno-

rantia. Act. 3. 17. ἀγνοία. ὁ. ignoro. Rom. 2. 4. ἀγνοῦσα. ignoror. Galat. 1. 22. ἀγνοή-ματα, τὰ. errata. Hebr. 9. vers. 7. καταγνώσκω. condemnno. 1. Iohan. 3. 10. ἀκατάγνωτος. qui damnari nequit. Tit. 2. v. 8. διαγνώσκω. plenè cognosco. Act. 23. 15. & 24. 22. διά-γνωσις. εως. ἡ. cognitio. Act. 25. v. 21. ἐπιγνώσκω. agnosco. Matth. 11. 27. ἐπιγνώσις. εως. ἡ. notitia. Roman. 3. v. 20. προσγινώσκω. antea nosco. Ac-tor. 26. 5. antè decerno. Ro-man. 8. 29. προσγνώσις. εως. ἡ. ante decretum. Act. 2. 23. συγνώσκω. consentio. vnde. συγνώμη. ης. ἡ. concessio. 1. Corinth. 7. vers. 6. γνώμη. ης. ἡ. concilium. 1. Corin. 7. v. 40. γνώσις. εως. ἡ. cognitio. Luc. 11. v. 52. γνῶσις. u. ὁ. gnarus. Act. 26. 3. γνώσις. ἡ. ὄν. no-tus. a. um. Luc. 2. 44. καρδι-γνώσις. u. ὁ. cordium scruta-tor. Act. 1. 24 & 15. 8.
 Γινώσκω. σω. notum facio. Luc. 2. 15. Iohan. 15. 15. cognosco. Philip. 1. 22. διαγινώσκω. di-vulgo. Luc. 2. 17.
 Γλυκύς. εως. ὁ. dulcis, in f. g. γλυ-κέα. in n. γλυκύ. Iacob. 3. 11. γλυκύς. εως. τὸ. mustum. Act. 2. 13.
 Γλῶσσαι. ης. ἡ. lingua. Marc. 7. v. 33. sermo. Act. 2. 4. 1. Io-han. 3. 18. ἐπεγλῶσσοι, qui sunt diversæ linguæ. 1. Cor. 14. v. 21.

Γραφεύς.

Γραφεύς. εως. ὁ. fullo. Marc. 9. 3. ἀγριαφος. ὁ. ἡ. impexus. Matth. 9. 16.
 Γροῖζω. F. σω. a. 1. ἐγροῖσω. murmuro. Matth. 20. v. 11. γροῖσμός. ὁ. ὁ. obmurmura-tio. Iohan. 7. 12. γροῖσῃς. ὁ. ὁ. obmurmurator. Iudæ. v. 16.
 Γύς. ης. ὁ. impostor. 2. Timot. 3. vers. 13.
 Γόνυ. γόνυτος. τὸ. genu. Act. 7. vers. 60.
 Γράω. F. ψω. P. φω. a. 1. ἐγρα-ψα. scribo. Matth. 2. 5. γράμ-μα. τος. τὸ. litera. 2. Corinth. 3. v. 6. tabulæ. Luc. 16. v. 6. 7. γράμματα. τὰ. literæ, erudi-tio. Act. 26. 24. ἰσὺ γράμ-ματα. sacræ literæ. 2. Tim. 3. vers. 15. γραμματικός. εως. ὁ. scri-ba. Matth. 2. 4. γραφή. ης. ἡ. scriptura. Luc. 4. 21. ἀγράμ-ματοι. οἱ. illiterati. Act. 4. v. 13. γραπτός. ἡ. ὄν. scriptus. a. um. Roman. 2. 15. ἐγράφο-μαι. inscribor. 2. Corinth 3. 3. ἐπηγράφομαι. inscribo. Heb. 8. 10. ἐπηγράφω. inscribor. Mar. ci. 15. 26. ἐπηγραφῇ. ης. ἡ. in-scriptio. Matth. 22. 20. προσ-γραφομαι. ante scribor. Ro-man. 15. 4. depingor. Gal. 3. 1 ante decernor. Iudæ vers. 4. υπογράφω. subscribo. υπο-γραμμός. ὁ. ὁ. exemplar. 1. Pe-tri. 2. v. 21. χειρόγραφον. u. τὸ. chi-rographum. Coloss. 2. 14.
 Γραία. ας. ἡ. anus, vetula, quasi γράμ. γραῦς. αἰς. ἡ. idem.

γραῖδης. εως. ὁ. ἡ. anilis. 1. Ti-moth. 4. 7.
 Γρηγορέω. ὦ. F. ἦσω. a. 1. ἐγρηγόρη-σα. vigilo. Matth. 26. v. 41. γρηγορεῖτε καὶ προσεύχετε, vi-gilate & orate. γρηγορεῖτε καὶ στήκατε ἐν πίστι. 1. Corinth. 16. vers. 13. νήψατε, γρηγορήσατε, sobrij estote, vigilate. 1. Pet. 5. v. 8. διαγρηγορέω. ὦ. ἦσω. cyi-gilo. Luc. 9. 32.
 Γυμνός. ἡ. ὄν. nudus. a. um. Marc. 14. 52. γυμνητύωμαι, nudus sum. 1. Corinth. 4. 11 γυμνό-της. τος. ἡ. nuditas. Rom. 8. 35 γυμνάζω. F. σω. exerceo. 1. Ti-moth. 4. 7. γυμνασία. ας. ἡ. exercitatio. 1. Tim. 4. 8.
 Γυνή. ἀμῆς. ἡ. mulier. Iohan. 2. 4. Mat. 5. 28. vxor. 1. Tim. 3. v. 2. Tit. 1. 6. virgo. Gal. 4. 4. γυνα-κέα. τὰ. mulierculæ. 2. Ti. 2. 6. γυναικεῖος εἶα. εἶον. mulie-bris. 1. Pet. 3. v. 7.
 Γωνία. ας. ἡ. angulus. Matth. 6. 5. ἀνεγωνιάος. adj. imus, an-gularis. Ephes. 2. 20. 1. Pet. 2. 6. τετραγωνίος. ὁ. ἡ. quadrangula-ris. Apoc. 21. 16.

Δ αἰμων. ονος. ὁ. ἡ. daemon, quasi δαίμων, ex δαίω. di-sco, quod sumit tempora sua ab insusitato δαίω. vnde est δεδαίκατο ἐδάην, δέδακα, δεδα-ημένος ἵππων. peritus equo-rum. Matth. 8. 31. οἱ δὲ δαί-μονες παρεκάλουν αὐτ. da-mones verò orabant eum. Luc. 8. 29. vnde est δαίμόνιον.
 B 5 u. τὸ.

α. τὸ δαίμονιον. utrumque; in N. Testamento in malam accipitur partem, videl. pro impuris spiritibus. Iacob. 2. v. 19. 1. Cor. 10. 20. 21. δαίμονιζομαι, à cocodæmone vexor. Matth. 15. 22. δαίμονι- αῖδος. εως. ὁ. Adj. dæmonia- cus, ad dæmonia pertinens Iacob. 2. 15. δαισιδαίμων. ονος. superstitiosus. Actor. 17. 22. δαισιδαίμονία. ας. ἡ. supersti- tio. Act. 25. 19. compositum ex δαίδω. F. δαίσω. timeo. & δαίμων.

Δάκνω. F. δάξω. vel. δάξομαι. mor- deo. Gal. 5. 15.

Δάκρυ. ονος. τὸ. lachryma. unde est δάκρυον. α. τὸ. idem. Apoc. 21. 4. ἔξελείφει ὁ θς δάκρυον. absterget Deus om- nem lachrymam. δακρύω. F. σω. lachrymor. Iohan. 11. v. 35.

Δάκτυλος. α. ὁ. digitus. Matth. 23. 4. Iohan. 20. 27. potentia. Luc. 11. v. 20. δακτύλιος. α. ὁ. annulus. Luc. 15. 22. χρυσο- δακτύλιος. α. ὁ. aureum ge- stans annulum. Iacob. 2. 2.

Δαμάω. ὦ. unde δαμάζω. domo. F. δαμάσσω. α. 1. ἐδάμωσα, do- mui. Iac. 3. 8. præter. perf. pass. δαδάσασμαι, domitus fui. Iacob. 3. 7. δαμάζεται ἢ δα- δάσεται. δαμάλις. εως. ἡ. ju- venca. Heb. 9. 13.

Δάνειον. α. τὸ. mutuum. Matth. 18. 27. δανείζω, mutuum do. δανείζομαι, mutuum acci-

pio. δανειστής. ὁ. creditor. Luc. 7. 41.

Δαπανάω. ὦ. F. ἵστω. impendo, sumptus facio. Matth. 5. 26. δαπένη. ης. ἡ. sumptus. Luc. 14. v. 28. ψηφίζεαι τῷ δα- πανῇ. computat sumptus, ἐκδεδάται δόμου ὧμαι expen- dor. 2. Cor. 12. 15.

Δάπνυν. α. τὸ. pauimentum. ἀλ- λοδαπές. ὁ. alienigena. πο- δαπές. ὁ. pro ποίῳ δαπέδῳ. eu- jas: scribitur etiam per tau. ποταπές. ἡ. ὅν. qualis. Luc. 1. v. 29.

Δί, verò conj. discretiva. Tit. 1. v. 15. igitur. Matth. 1. 19. & 2. 1. Luc. 9. 43. Roman. 8. 3. 25 2. Cor. 1. 6. 2. Pet. 1. 15. 1. Iohan. 4. 18. tamen. 1. Cor. 14. 1 sanè. Galat. 4. 20. enim. Ro- man. 8. 11. 1. Corin. 10. 11. 1. Thess. 2. 16. sed. Iacob. 4. 6 ὦδῃ. hic, Marc. 16. 6. ὦδῃ. ne- que. Matth. 9. 17.

Δείκνω. siue δείκνυμι. F. δέξω. P. δίδειχα. præter. perf. pass. δειγμῶ. ostendo. Iohan. 2. 18 doceo. 1. Corin. 12. v. 3 1. de- monstro, probō. Iacob. 2. 18. δειγμα. τος. τὸ. exemplum. Iudæ. v. 7. δειγματίζω. F. σω. traduco. Colos. 2. 15. παρα- δειγματίζω. ignominia ex pono. Matth. 1. 19. Heb. 6. 6. ἐδεικνυμι, demonstro, evin- co. Roman. 2. 15. ἐνδειγμα. τος. τὸ. demonstratio, mani- festum iudicium, 2. Th. 1. 5. ἐνδείξις, εως. ἡ. demonstratio Roman. 3,

Roman. 3. 25. ἐπιδείκνυμι, o- stendo. Matth. 22. 19. ὑπο- δείκνυμι, indico. Matt. 3. v. 8. Luc. 6. 47. ὑποδείγμα. τος. τὸ. exemplum. Iohan. 13. v. 15. exemplar. Heb. 8. 5.

Δειλός. ἡ. ὅν. timidus. affine ver- bo δαίδω. timeo. Matth. 8. 26 malus, improbus. Apoc. 21. 8. δειλία. ας. ἡ. timiditas. 2. Ti- moth. 1. 7. δειλιάω. ὦ reform- mido. Iohan. 14. 27.

Δείνα. omnis generis, ὁ δείνα. qui- dam, ἡ δείνα. quædam. Mat. 26. 18. sic loquuntur Græ- ci, quom certum hominē si- gnificare velunt, neq; tamen nominare. in Genit. τὸ δείνο. Dat. τῷ δείνῳ. Acc. τὸ δείνα.

Δεινός. ἡ. ὅν. terribilis, formida- bilis, grauis. δφια πείθειν, in- digna pati. δφιας. vehemen- ter. Mat. 8. 6.

Δείπνον. α. τὸ. cœna. 1. Cor. 11. 20. κυριακὸν δείπνον, dominica cœna convivium. Mat. 23. vers. 6. φιλοῦσι τῷ περὶ τοῦ κλε- σίου ἐν τοῖς δείπνοις, amant primum accubitus in con- vivijs. δειπνέω. ὦ. F. ἵστω. cœno. Luc. 17. 8. Apoc. 3. 20.

Δέκα. decem. Luc. 17. 12. δέκατος. ὁ decimus. Ioh. 1. 39. δέκα- τῃ. ἡ. decima. Heb. 7. 4. δέκα- τῶ. ὦ. decimas accipio. Heb. 7. 6. δέκαθουσαι. ἑμισι. deci- mor. Heb. 7. 9. δύο δέκα. duo- decim. Mat. 10. 2. δεκάκις. τος. duodecimns. Apoc. 21. 20. ἑξήκα. vndecim. Matth.

28. 16. Marc. 16. 14. ἐνδεκα- τος. vndecimus. Apoc. 21. v. 20. Matth. 20. 9.

Δέλωρ. ατος. τὸ. εἶς α, δέλωρζω, pro- prie εἶς α capio, inescō mo- re venatorum & piscato- rum. in nouo Testamento idem est quod decipio. Ia- cob. 1. v. 14. 2. Pet. 2. 14.

Δίμω ædifico, inuiscatum, vnde δόμος. α. ὁ. domus. δομῶ, struo, vnde est δομῶ, & per cra- sin δόμα. τος. τὸ. ædificium. Matth. 10. 27. οἰκοδομῶ. ὦ. ædifico. Marc. 12. 1 οἰκοδομῶ. ἡς. ἡ. ædificatio. Roman. 15. 2. αἰοικοδομῶ. ὦ. restauro. Ac- to. 15. v. 16. ἐνδομῶ. εως. ἡ. structura. pila. Apoc. 21. 18 ab inuiscato ἐνδομῶ. ἐπισκο- δομῶ. ὦ. superstruo. 1. Cor. 3. v. 10. Iudæ v. 20. ἑνωικοδο- μῶμαι. ἑμισι. vna ædificor. Ephes. 2. 22.

Δέξις. α. ὅν. dexter. α. um. παρὰ- τὸ δέξασθαι, a capiendo δέξις πῶς dexter pes. Apoc. 10. 2. δέξις. scil. χεῖρ dextra manus Matth. 6. 3. τὸ ὠτίον τὸ δέξιόν. auricula dextra. Ioh. 18. 10. τὸ ὠς τὸ δέξιόν. Luc. 22. v. 50 ἐν δέξιῳ. a dextris, est genit. pl. g n. subintelligitur μεσῶν. Mat. 25. 34. Iohan. 21. 6. εἰς τὰ δέξιὰ μέση. in dextras par- tes. Latine, in dextram par- tem.

Δέω. ligo. F. δήσω. præter. p. δέδηκα & δέδεκα. Actor. 22. 29. α. 1 ἐδησα, ligavi. Matth. 14. v. 3.

λους. ligor. præt. perf. pass.
 δέδμεν. ligatus sum. Rom. 7.
 v. 2. a. 1. passiu., ιδένν, ligatus
 fui. Act. 21. 13. δεσμός. s. d.
 vinculum. Marc. 7. 35. δε-
 μώ. αὖ vincula. Matth. 13
 v. 30. δεσμός. τὸ. idem. Luc. 8,
 v. 29. δεσμός. αὖ. vincio. Luc.
 8. v. 29. δεσμός. idem Mat-
 thæi 23. vers. 4. δεσμός. ε. d.
 vinctus. Matt. 27. 16. δεσμός.
 τὸ. idem. δεσμοθήκη. ον. ε.
 τὸ. carcer. Act. 16. 26. κει-
 δώ. ὦ. obligo. Luc. 10. 34. πι-
 νειδύω. obvincior. Ioh. 11.
 vers. 44. συνδεσμός. vñā vin-
 cior, revincior. Heb. 13. v. 3.
 σύνδεσμος. ε. d. vinculum. E-
 phes. 4. 3. nexus. Act. 8. 23.
 υποδέχομαι. subligo, calceor.
 Act. 12. 8. Marc. 6. 9. Ephe.
 6. vers. 15. υποδέχομαι. τὸ. τὸ cal-
 ceamentum. Matth. 3. 11. &
 10. 10. Mar. 1. 7. Luc. 10. 4. μὴ
 πῆσαι μὴ υποδέχεσθαι. neque
 peram neq; calceos. scil. du-
 plices. Confer. Math. 10. 9. 10.
 Δεί. oportet. cum. Acc. F. δέ-
 σει. oportebit. Act. 14. 22.
 ἴδει. oportebat. Luc. 22. v. 7.
 καὶ δὲ. etsi oporteat. Mat-
 thæi 26. v. 36. τὸ δεῖν. quod
 oportet. τὸ δεῖν. 1. Pet. 1. 6.
 Act. 19. 36.
 Αἰέω. egeo. cum Genit. αἰέως.
 εἰς. d. h. egenus, inops. Act. 14.
 vers. 34. προσδεύω. idem
 quod simplex δέω. Act. 17. v. 25.
 Αἰέω. oro. Luc. 20. 28. Act. 26.

v. 3. ἰδέω. orabat. Luc. 8. 38.
 aorist. 1. ἰδέω. precat. sum. Luc. 9. 40. δεῖσι. εἰς. d.
 deprecatio. 1. Timoth. 2. v. 1.
 Iacob. 5. 16. πολλὸν ἰδέω δέησι
 δικαίαι. multum potest pre-
 catio iusti.
 Δέω. cædo, verbero. Marc. 12. 3.
 Luc. 12. v. 48 a. 1. ἰδέω. a. 2.
 ἰδέω. Hinc futurum. 2. pass.
 δεῖσιν. cædar. Luc. 12. 48.
 δέμα. τὸ. Pellis. Hebr. 11.
 v. 37. δερμάτινος. coriaceus,
 Matt. 3. 4. Σαγούρι. Act. 16. 37.
 Δεσπότης. F. σω. P. κς. dominor.
 δεσπότης. ε. d. dominus, herus.
 1. Timoth. 6. 1. Tit. 2. 9. Tri-
 buit. Deo. Luc. 2. 29. Act.
 4. 24. Iudæ. v. 4. Christo
 Apoc. 6. 10. ὑποδεσπότης. ε. d.
 paterfamilias. Matth. 20. 11.
 Marc. 14. 14. ὑποδεσπότης. ὦ.
 domum administro. 1. Ti-
 moth. 5. 14.
 Δεῦρο. Adu. loci. huc. scil. veni.
 Matth. 19. v. 21. Act. 7. v. 3.
 δεῦτε. huc agite, adeste. Mat-
 thæi 4. 19. & 25. 34. δεῦτε εἰ
 βλοσυροί. τὸ παρὲς με. ve-
 nite huc benedicti Patris
 mei, βλοσυροί. in hoc dicto
 est præt. pass. participium.
 Δεύτερος. α. ον. secundus. a. um.
 Matth. 22. 39. δεύτερον. ad-
 verbaliter iterum, secunda
 vice. Iohan. 3. 4. ἐν δευτέρῃ.
 idem. Marc. 14. 72. δευτερί-
 ος. α. ον. secundarius. secunda
 die. Act. 28. 13.

Δέχομαι.

Δέχομαι. F. δέχομαι. 2. 1. ἰδέω. δέχομαι.
 capio, contineo scil. rem lo-
 catam. Act. 3. v. 21. ὃν δεῖ
 ἔχειν ὑμῖν δέχασθαι. recipio, ex-
 cipio, Gal. 4. 14. accipio, su-
 mo. Lu. 16. 7. percipio, men-
 te capio. 1. Cor. 2. 14. δεκτέ.
 ἡ. ἐν. acceptus. a. um. Luc. 4.
 24. δεχέ. ἡς. ἡ. epulum. Luc. 5.
 29. αἰδέχομαι. excipio. Act.
 28. v. 7. δεσδεχομαι. excipio.
 Luc. 8. 40. δεσδεχέ. acceptū.
 1. Timoth. 2. 3. δεσδεχέ. ἡς. ἡ.
 receptio, agnitio. 1. Tim. 1.
 15. δεσδεχομαι. accipio. Act. 7.
 45. δεσδεχός. ε. d. successor.
 Act. 24. 28. δεσδεχομαι. idem.
 1. Cor. 11. vers. 13. expecto.
 1. Corinth. 11. 33. ἀμύλας. ἐν-
 δεχέ. alius alium exspe-
 ctare. Iohan. 5. 2. ἐσδεχέ. ἡς. ἡ.
 expectatio. Heb. 10. 27. ἀ-
 πεδέχομαι. expecto. 1. Cor.
 1. 7. Philip. 3. 20. ἐσδεχομαι. ad-
 mitto, recipio. ἐσδέχεται fieri
 potest. Luc. 12. 33. ἀπένδεκτον.
 τὸ. quod fieri nequit. Luc. 17.
 v. 1. παραδέχομαι. excipio.
 Marc. 4. 20. recipio. 1. Tim. 5.
 v. 19. agnosco. Heb. 12. v. 6.
 προσδέχομαι. expecto. Marci
 15. 43. excipio. Matth. 15.
 v. 2. δεσδεχέ. ε. d. accep-
 tus. Roman. 15. 16. δεσδεχο-
 μαι. excipio. Luc. 10. v. 38.
 ἐσδεχέ. ὦ. hospitalis sum.
 1. Tim. 5. 10. εἰ δεσδεχο-
 σιν. si fuit hospitalis. h. e. si
 peregrinos testio suo rece-
 pit. παροδχέον. ε. τὸ. diuersoriū.

Luc. 10. 34. παροδχέον. εἰς. d.
 hospes publicus. Luc. 10. 35.
 Δή. sanè, igitur. 1. Cor. 6. 20.
 δή. videlicet. Heb. 2. v. 16.
 Iohan. 5. 4. ὃ δὴ ποτε κρατίτερον
 νοσήσας. quocunq; teneretur
 morbo.
 Δῆλος. η. ον. manifestus. a. um.
 Matth. 26. 37. δηλῶ. ὦ. de-
 claro. 1. Cor. 3. 13. patefa-
 cio. 2. Pet. 1. 14. ἀδῆλος. ὁ. ὅ.
 non apparens. Luc. 11. 44. in-
 certus. 1. Corinth. 14. 8. ἀδῆ-
 λως. in incertum. 1. Cor. 9. 26.
 ἀδῆλότης. τὸ. ἡ. incertitudo.
 1. Timoth. 6. 17. μηδὲ ἠλπί-
 ναι ἐπὶ πλούτῳ ἀδῆλότητι, non
 ponere spem in divitijs in-
 certis. ἠδῆλος. ὁ. ἡ. evidens.
 2. Timoth. 3. 9. παρὶς. τὸ.
 quod patet. Heb. 7. 15. παρ-
 ῆλος. ὁ. ὅ. antè manifestus.
 1. Timoth. 5. 24, 25. παρὶς, palam.
 Heb. 7. 14.
 Δῆμος. ε. d. populus. Act. 12. 22.
 δημόσιος. α. ον. publicus. qua-
 si populi. Act. 5. 18. δημο-
 σία. publicè. Act. 16. 37. &
 20. v. 20. ἐσδημῶ. ὦ. advena
 sum. 2. Cor. 5. 9. ἐσδημῶ. ὦ.
 idem. Act. 2. 10. & 17. 21.
 παρεπίδημος. ε. d. advena.
 Heb. 11. 13. ἐσδημῶ. ὦ. pere-
 grè absum. 2. Corinth. 5. v. 9.
 ἐσδημῶ. ὦ. Κυρία. peregre
 absumus à DOMINO. σω-
 ἐκδημος. ε. d. socius peregrina-
 tionis. Act. 19. 29.
 Διά. præpositio cum Genit. per.
 Rom. 11. 36. post. Marc. 2. 1.
 ab

ad. Act. 3. 16. ad. Rom. 6. 4.
cun Accusa. propter. Rom.
8. 10. 2. Pet. 1. 3. 1. Cor. 9. v.
23. per. Ephes. 4. 18. in. c. 2.
Pet. 2. 5. 12.

Διδάσκα. F. διδάσκα. Iohan. 14.
v. 26. P. διδάσκα. a. 1. ἐδιδά-
ξα. Luc. 11. 1. doceo. Marc. 1.
v. 21. & 6. 6. illumino seu in-
ternè doceo. Iohan. 14. 26.
1. Ioh. 2. 27. vivo secundum
doctrinam. Rom. 2. 21. διδά-
σκουμι, doceor, discō. Mat.
28. 15. a. 1. παῖς. ἐδιδάχθην,
doctus fui. Matth. 28. vers. 15.
διδάκτος. ἢ. ἐγ. doctus. Ioh. 6
v. 45. διδάκτεος. ἢ. ὁ. aptus ad
docendum. 1. Timoth. 3. 2.
διδάσκαλος. κ. ὁ. doctōr. 1. Co-
rinth. 12. 28. magister. Mat-
thæi 10 v. 24. καλοδιδάσκα-
λος. κ. ὁ. ἡ. honestatis magi-
stra. Tit. 2. 3. ψευδοδιδάσκ-
λος. κ. ὁ. falsus doctōr. 2. Petri
2. 1. διδασκαλία ας. ἡ. doctrina.
Matth. 15. 9. διδάσχει, ἡς ἡ, do-
ctrina. Matth. 22. 33 ἐπεδιδά-
σκαλιον. ὧ. diuersam do-
ctrinam doceo. 1. Tim. 1. 3.
θεοδιδάκτος. κ. ὁ. ἡ. à Deo do-
ctus. a. 1. Theff. 4. 9.

Δίδυμος. ὁ. ἢ. geminus. Iohan. i i.
vers. 16.

Δίδωμι. do. **Ἰδοῦ.** dabo. **Ἰδὲ.**
δωκε. dedi. **Μαθθ.** 7. 7. **dono.**
Εφεσ. 1. 17. **ἰδοὺ** bro **ἰδοὺ.** a. 2.
opt. Atticè. **augeo.** **Μαθθ.** 13.
v. 12. **committo.** **Μαθθ.** 16.
v. 19. **Ιωαν.** 5. 22. **tribuo.** **Ιο-**
han. 9. 24. **offero.** **Μαθθ.** 20.

v. 28. 1. Timoth. 2. 6. ostendo.
 Actor. 2. 19. exfero. Matthæi
 24. 29. δόμα. τοις. τὸ. donum.
 Ephes. 4. 8. δόσις. τοις. ἡ. idem.
 Philip. 4. 15. δότης. ο. δ. dator.
 1. Corinth. 9. 7. ἀντιδίδωμι.
 reddo. Actor. 23. 33. ἀντιδίδωμι. idem. Rom. 12. 7. Mar.
 18. 30. trado. Matth. 27. v. 8.
 solvo. Matth. 5. 26. ἀνταποδίδωμι.
 retribuio. Luc. 14. 14. Roman.
 12. 13. ἀνταπόδομα. τοις. τὸ. retributio. Lucæ 14.
 12. ἀνταπόδοσις. ιωσ. ἡ. merces.
 Coloss. 3. 24. δαδίδωμι. tra-
 do. Apoc. 17. 13. ἐνδίδωμι.
 eloco. Reperitur tantum in
 media forma. F. ἐκδίδουσι.
 Matth. 21. v. 41. 2. 2. ἐξέδωκεν.
 & 170. Marc. 12. vers. 1. Luc.
 20. 9. ἐκδοτός. & ὁ. ἡ. deditus.
 a. Actor. 2. v. 23. ἐπιδίδωμι.
 trado. Luc. 4. 17. Aēt. 15. 30.
 κατακλεροδοτῶ. ὦ. forte distri-
 buo. Actor. 13. vers. 19. μετα-
 δίδωμι. impertio. Luc. 3. v. 11.
 μεταδίδτω τῷ μὴ ἔχοντι, impert-
 iat non habenti. δὲ μεταδότης.
 & ὁ. facilis ad impertiendum.
 1. Timoth. 6. 18. μετὰ ποδ-
 σία. ας. ἡ. retributio. Heb. 2. 2.
 & 10. 35. & 11. 26. μετὰ πο-
 δότης. & ὁ. præmiorum lar-
 gitor. Heb. 1. v. 6. παραδίδω-
 μι. trado. Matth. 10. vers. 21.
 prodo. Matth. 26. vers. 21.
 mando. Actor. 6. 14. & 16. 4.
 παραδίδωμι. prodor. ich
 werd verrathen. παρέδοσις.
 ιωσ. ἡ. traditio & doctrina
 huma-

humana. Matth. 15. 2. 3. 6.
Galat. 1. 40. Coloss. 2. 8. do-
ctrina divina. 1. Cor. 11. 2.
παρεπαράδοτος. &. ὁ a patri-
bus traditus. 1. Pet. 1. 18.
προδίδωμι do prior. Rom. 11.
35 τίς ὡς προδίδωκεν ἀπὸ τοῦ
προδιδόντος; quis prior
dedit illi, & retribuetur illi?
ὡς προδίδωκεν. &. ὁ proditor. Luc. 6
v. 16. Act. 7. 52. 2. Timot.
3. vers. 4.
ἁλίσκη. ἡ. ἡ. pœna, ultio. Act. 28.
v. 4. 2. Thess. 1. 4. Iudæ v. 7
δικαιός, δικαιο, δικαιοσύνη. ju-
stus, a, um, significat vere ju-
stum. Matth. 5. 45. & 13. 43
Rom. 1. 17. Galat. 3. 11. ap-
parenter justum. Matth. 23.
vers. 28. Marc. 2. 17. δικαιοσύνη ἀ-
γνόν. Philip. 1. 7. Ephes. 6. 7
δικαιοσύνη. ἡ. ἡ. justitia, h. e.
sanctitas vitæ. Luc. 1. 75. ju-
sticia morte CHRISTI par-
ta. Rom. 4. 6. 2. Corinth. 5. 21.
δικαιώσω. ὦ. F. ὥσω. P. διδικαιώ-
σω. a. 1. ἡ. δικαιοσύνη. justifico.
h. e. justum pronuntio. Ro-
man. 3. 26. & 8. 33. inanem
justitiam ostento. Luc. 16. 15
δικαιοσύνη. ἡ. ἡ. justus pro-
nuntior. Rom. 2. 13. & 3. 20.
injustitia & vitæ sanctitate
facio progressum. Apoc. 22.
v. 11. liberor. Roman. 6. v. 7.
δικαιοσύνη. ἡ. ἡ. justificatio
Rom. 5. v. 16. statutum. Ro-
man. 1. 32. & 2. 26. δικαιοσύνη.
ἡ. ἡ. justificatio. Ro. 5. 18.
δικαιοσύνη. ἡ. ἡ. juste. Adv. Tit. 2. 12.

δικάζω. σω. ius dico. δικαστής.
 ε. ὁ. iudex. Luc. 12. 14. κατα-
 δικάζω. condemnatio. Luc. 6. 37
 ἄδικος. ε. ὁ ἡ. iniustus, a. Luc.
 16. 10. & 18. 11. He. 6. 10. ἀ-
 δικως. iniuste. 1. Pet. 2. v. 19
 ἀδικία. iniustitia. Rom. 1.
 v. 18. 2. Timoth. 2. v. 19. ἀ-
 δικίω. ὦ. iniuria afficio cum
 acc. Matth. 20. 13. ἐταίρε ὡς
 ἀδικῶ σε, socie non facio tibi
 iniuriam. F. ἀδικίω, α. 1. ἡ-
 δικισσα. iniuria affici. 2. Cor.
 7. 2. Phil. v. 18. ἀδικίωμαι. ὤ-
 μαι. iniuriam patior. 2 Co-
 rinth. 7. 12. α. 1. ἡδικηθῶ.
 iniuria fui affectus. Apoc. 2.
 11. ἀδικισα. τοις τῷ. iniuria, in-
 iustitia. Luc. 16. 9. 1. Io. 1. 9.
 2. Cor. 12. 13. ἀντιδικός. ὁ ἡ.
 aduersarius. 1. Pet. 5. 8. ἐκδι-
 κος. ὁ ἡ. vindex. Roma. 13. 4.
 ἐνδικίω ὦ. vindico, vlescor.
 Luc. 18. 3. Rom. 12. 19. ἡμοὶ
 ἐκδικήσεις, ἔγω ἀνταποδώσω, mi-
 hi vindicta, ego retribuam.
 Mihi vindicta, est Hebrais-
 mus, pro mea est vindicta.
 ἔνδικος. ὁ ἡ. iustus. a. Rom. 3.
 v. 8 Hebr. 2. v. 2. ἔλαβεν ἔνδι-
 κον μισθοῦ ποσίων. retulit ius-
 tam mercedis retributio-
 nem. ὑποδίκος. ὁ ἡ. ὃ τὸ ὑπό-
 δικον. obnoxius. a. um. Ro-
 man. 3. 9.

Δίκτυον. κ. τὸ. rete. Ioh. 21. 11.
 Διπλῶς. ὡς ὅν. ἦ. ὅν. ἔν. duplex.
 1. Timot. 5. 17. in comparatiuo διπλότιον, Aduerbialiter, duplo magis. Matth. 23. vers. 15.

v. 15. διπλῶς. ὡ. ὡς. duplico. Apoc. 18. 6.
 Δίς. bis. Marc. 14. 30. διχα, dupliciter, unde διχάζω, diffidere facio. Matth. 10. v. 35. διςτάζω. σω. dubito. Matth. 14. v. 31.
 Δίψα, ης. ἡ. sitis. διψάω. ὦ. sitio. Iohan. 19. 28. F. διψήσω. α. 1. ἐδιψήσα. sitivi. Matth. 25. 42. διψέ. εως. ἡ. sitis. 1. Corinth. 11. v. 27.
 Διώκω. persequor. Actor. 26. 15. F. διώξω. persequar. Luc. 21. v. 12. α. 1. ἰδίαξα. persecutus sum. Apoc. 12. 13. Iohan. 15. 20. διώκω. persecutione premor. 1. Cor. 4. v. 12. praet. pref. διώκω. Matth. 5. 10. α. 1. ἰδιώξω. F. 1. διωχθήσομαι. 2. Timoth. 3. 12. διωγμός. ὅ. ὁ. persecutio. Actor. 8. v. 1. διώκτης. x. ὁ. persecutor. 1. Timoth. 1. 13. ἐκδιώκω. expello. Luc. 11. 49. 1. Theff. 2. 15. καταδιώκω. prosequor. Marci. 1. 36.
 Δοκέω. ὦ. puto. Iohan. 5. v. 45. 1. Corinth. 7. 37. F. δοξάω. α. 1. ἰδοξα. putavi. Marc. 6. v. 49. ἰδοξαν φάτασμα εἶναι. putarunt spectrum esse. videtur. 1. Corinth. 3. 18. εἰ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν, si quis sibi videtur sapiens esse inter vos. 1. Corinth. 14. 37. εἰ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι, si quis videtur propheta esse. Significat etiam δοκῶ, in aliqua sum existimatione, Galat. 2.

v. 2. δοκεῖ. videtur. Mat. 17. 15. τί σοι δοκεῖ Σίμων; quid tibi videtur Simon? ἰδοκία. ὦ. F. ἴσω. acquiesco. Mat. 3. 17. ἐν ᾧ ἰδοκίμω. in quo acquievi. ἰδοκίμω. est a. 1. A. ἔ. caret augmento, quia incipit à diphthongo. ἐν immutabili. 2. Corinth. 12. v. 10. διό ἰδοκίμω ἐν ἀδυναμίᾳ. propterea acquiesco in infirmitatibus. Luc. 3. v. 22. ἐν σοὶ ἰδοκίμω. in te acquievi, seu in te acquiesco. h. e. tu es, qui me reddes propitium, tu me placabis sacrificio mortis tuæ, ut electis peccata condonem. In hoc dicto σοι retinet accentum, quia δοκίμως ponitur. ἰδοκίμω. dicitur pro ἰδοκίμω. Atticè. Mat. 12. 18. εἰς ὃν ἰδοκίμω. pro ἐν ᾧ. sic 2. Pet. 1. 17. εἰς ὃν ἰδοκίμω. in quo. h. e. per quem placor. ἰδοκίμω. ὦ. volo. Luc. 12. 31. 1. Cor. 1. v. 21. ἐν ἰδοκίμω. nolo. Heb. 10. 5. ἰδοκίμω. libuit. Coloss. 1. 19. συναυδοκίμω. ὦ. cum Dat. consentio. Luc. 11. 48. δόξω. τοι. πύ. edictum. Luc. 2. v. 1. institutum, statutum. Actor. 16. 4. ritus. Ephes. 2. v. 15. δοκίμω. ritibus oneror. Coloss. 2. 20. δόξα. ης. ἡ. gloria. 1. Cor. 10. v. 31. Iohan. 9. 24. δὲ δόξαν τῷ θεῷ. da Deo gloriam. δόξα αἰώνιος, gloria æterna. 2. Tim. 2. v. 10. δοξάζω. glorifico. honore afficio. Ioh. 8. 54. F. δοξάσω

F. δοξάσω. glorificab. Iohan. 21. 19. P. δοξάσω. α. 1. ἰδοξάσω. Iohan. 17. 4. δοξάζω. glorificor. 1. Corinth. 12. 26. praet. perf. δοξάσασμαι. Ioh. 17. v. 10. α. 1. ἰδοξάσθην. Iohan. 15. vers. 8. συναυδοξάσω. simul glorificor Roman. 8. 17. 1. ἰδοξάσω. x. ὁ. ἡ. gloriosus. Ephes. 5. v. 27. Lautus, splendidus. Luc. 7. 25. ἐκδοξάσω. glorificor. 2. Theff. 1. 12. κενόδοξος. x. ὁ. ἡ. inanis gloriæ cupidus. Galat. 5. v. 26. κενόδοξία. ας. ἡ. inanis & vana gloria. Phil. 2. v. 3. παρόδοξον. x. πύ. inopinatum. Luc. 5. 26. Significat etiam sententiam cum opinione vulgi pugnantem.
 Δοκίμω. vel δοκίμω. F. σω. exspecto. παραδοκίμω. ὦ. idem. Matth. 11. 3. δοκίμω. at-tenta expectatio. Philip. 1. v. 20. κέρω. τοι. significat caput. δοκίμω. ὦ. sollicitè & exerto capite exspecto: sicut Servator noster dicit. Luc. 21. 28. ἐπὶ κεφαλῇ. ὑμῶν. attollite capita vestra.
 Δόλος. x. ὁ. dolus, fraud. Matth. 26. v. 4. Actor. 13. vers. 10. δόλω. ὦ. F. ὡσω. corrumpo. 2. Cor. 4. vers. 2. δόλος. x. ὁ. dolosus. 2. Corinth. 11. v. 13. δόλω. ὦ. F. ὡσω. dolo vtor. Rom. 3. 13. ἰδολώσω. pro ἰδολίω. 3. perf. plur. imperf. Act. ind. ad formam verborum in μι, ἰδιδόσω. pro ἰδιδω. per dialectum

Bocetiam. ἰδολός. ὁ. ἡ. sin-cerus. 1. Pet. 2. v. 2. τὸ γάλα ἰδολός. lac purum & salubre citra omnem veneni fraudem.
 Δούλος. x. ὁ. servus, minister, Matth. 10. 24. mancipium. 1. Cor. 7. 21. δούλῳ. ἡ. ancilla. Luc. 1. v. 38. Legitur etiam in neutro genere Ro. 6. 19. τὰ μέλη δούλα. membra servua δουλεύω. servio. Luc. 15. 29. F. δουλώσω. servuiam. Rom. 9. 12. P. δουλεύω. servuiui. Ioh. 8. vers. 33. α. 1. ἐδούλωσα. idem Galat. 4. v. 8. Philip. 2. v. 22. δουλεία. ας. ἡ. Galat. 4. v. 24. Hebr. 2. v. 15. δουλώ. ὦ. servum constituo. F. δουλώσω. servum faciam. Actor. 7. v. 6. P. δουλεύω. in servitutem redegi. α. 1. ἐδούλωσα. idem 1. Cor. 9. 19. δουλόω. ἡ. servus. fio. perf. δουλώσω. in servitutem sum redactus. Tit. 2. 3. 2. Pet. 2. 19. 1. Cor. 7. v. 15. Galat. 4. v. 3. α. 1. ἐδουλώσω. idem. Roma. 6. 18. 22. καταδουλώ. ὦ. in servitutem redigo, mancipio. 2. Cor. 11 vers. 20. ἰσχυροδουλώ. x. ὁ. ein augendiener. ἰσχυροδουλεύω. ας. ἡ. obsequium ad oculos exhibitum. Ephes. 6. v. 6. Coloss. 3. 22. συνδουλώ. x. ὁ. conferuus Matth. 18. 28. 29. 31. 33. Apoc. 19. 10.
 Δράκων. ὁ. Draco. Apoc. 12. 9. in Genetivo δράκοντος. Apoc. 12 v. 7.

Δράκου. F. ξερμα. carpo. 1. Cor. 3. 19.
 Δραχμή. ἥ. ἡ. drachma. Luc. 15.
 9. ἡδραχμα. τα. didrachma. Matth. 17. 28.
 Δρέπω. decerpo. F. ἰψα. P. θα δρέπανον. & πύ. falx. Marc. 4. vers. 29.
 Δυνάμει. possum. Ioh. 5. 30. in secunda perso. δύνασαι, potes; ad formam verborum ἵμμι, ἵσταται ἵσταται. Matth. 8. 2. δύνασά με καθαρίσαι, ἰαὶ δέλης. potes me purgare a lepra, si velis. F. δυνάσιν, poteram, pro δύναμι. Augmentum est Atticum. Marci 14. 5. Sic a. 1. ἡδυνάσω, potui, pro ἡδυνήσω. Matth. 17. 16. Marc. 7. 24. Luc. 9. 40. Actor. 13. 38. Heb. 3. 9. δύναμις εἰς. ἡ. potentia Luc. 1. 15. δύναμεις. αἱ. vires. Matth. 24. v. 29. δυνάστης. & ὁ. dynastes, satrapa. Luc. 1. v. 52. Actor. 8. v. 27. κατεδυνασύνω, sub potestatem redigo. Act. 10. 38. δυνατός. ὁ. ὁ. potens. Rom. 4. vers. 21. δυνατός ἐστι καὶ ποιῆσαι. potest etiam facere. δυνατός ἐστι pro δύναται vel ἰσχύει. δυνατὸν. ἔ. τό. possibile. Matth. 9. 26. παρὰ θεῷ πάντα δυνατὰ ἐστίν. apud Deum omnia sunt possibilia. δυνατὸν. quod fieri potest. Gala. 4. 15. sicut dicimus ἔξω. quod licet. Alcibiades. ἔξω φυχῆν, μὴ ζῆται δύναι.

κλυ, si licet fugere, ne quære litem. δυνατός. ὁ. potens sum. 2. Corinth. 13. v. 3. idem quod δυνατός εἰμι. 2. Cor. 12. vers. 10. ἀδυνατός. ὁ. ἡ. impotens. καὶ τὸ ἀδυνατεῖν. quod fieri nequit. Act. 14. 8. ἀδυνατός τοῖς ποσὶν ἐκείνη. infirmus ex pedibus sedebat. Bezaverit capius pedibus. Roman. 15. 1. τὰ ἀδυνατήματα ἡμῶν ἀδυνατῶν βασιλεῖν infirmitates imbecillorum ferre. Matth. 19. 6. παρὰ αἰθερῶς ποῖς ἡμεῖς ἀδυνατῶν ἐστίν. apud homines hoc impossibile est. Heb. 6. 18. ἀδυνατῶν ἡμῶν ἀδυνατῶν ἐστίν, impossibile est Deum mentiri, χωρὶς ὅ. πῶς εἰς ἀδυνατῶν ἐναρτίσθαι τὸ θεῷ, sine fide vero impossibile est placere Deo. Heb. 11. 6. τὸ ἀδυνατῶν ponitur etiam pro impotētia, Ro. 8. 3. ἀδυνατίω. ὁ. F. ἡσσω. non possum. sum impossibilis Luc. 1. 37. ἐκ ἀδυνατήσεως παρὰ τοῦ θεοῦ πάν. ῥήμα. non impossibilis erit apud Deum vlla res. ῥήμα per Hebraismum hic ponitur pro voce ἀπαγγελία. δυναμῶ. ὁ. corroboro. F. ὡσσω. δυναμῶ. corroboratus. præsens participii pass. Coloss. 1. v. 11. ἐνδυναμῶ. ὁ. corroboro. 1. Timot. 1. v. 12. ἐνδυναμῶμαι. corroboror. Ro. 4. vers. 12.

Δύνω, δύω. occido. Marc. 1. v. 32. ἔξω ὁ ἥλιος occidit Sol. ubi ἔξω est

ἔξω est a. 2. Act. tanquam a δύω. Luc. 4. 40. δύοντες ὅ. τὸ ἥλιος occidente vero Sole. δύση. ἡ. ἡ. occasus. Matth. 8. 11. legitur tantum in plur. numero δύω. irrepo. 3. Timoth. 3. 6. ἐπιδύω. occido. Ephes. 4. 26. παρεσύνω subreπο. Iudæ. v. 4. παρεσύνωσαν ὅ. πῶς subreperunt enim quidam. ubi παρεσύνωσαν est. 3. perf. plur. a. 1. Act. indic.

Δύω. induo. a quo verbo latinum quoq; fluxit. ἀπικλύω. exuo. a. 1. ὁ πῶς ἐδυσάμην. Coloss. 3. v. 9. ἀπικλύωμαι παλαιὴν ἀνδραποτον. postquam exuistis veterem hominem. vel, exuti veteri homine. verba enim media etiam pass. admittunt significationem. ἀπικλύω. εἰς. ἡ. exutio. si italiceret loqui. notatur hac voce ipse exuendi actus. Coloss. 3. vers. 11. ἐνδύω. exuo. Matth. 27. vers. 31. a. 1. ἔξω. Marc. 15. vers. 20. a. 1. med. ἔξω. exutus. fui. 2. Corinth. 5. 4. ἐνδύω. induo. Mat. 27. 31. F. ἐδύνω. præt. p. ἐδύνω. præt. pass. ἐδύνω. indutus fui. Matthæi 22. v. 11. Mar. 1. v. 6. a. 1. act. ἐδύνω. indui. Matthæi 27. v. 31. a. 1. med. ἐδύνω. indui vel indutus fui. Marc. 6. v. 9. ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας. induere duas tunicas. Luc. 42. 49. ἔως οὗ ἐνδύσασθαι δύο.

ταμὴν ἕως ὅτου. donec indutis virtute ex altitudine. ubi ἐνδύσασθαι est 2. perf. plur. a. 1. medij subiunctivi modi. in 1 perf. ἐνδύσασθαι. Galat. 3. 27. Χριστὸν ἐνδύσασθαι. Christo induistis, vel Christo indutistis. ἐνδύσασθαι. induor. Luc. 16. 19. est quasi frequentativum, qua voce luxus dicitur istius helluonis arguitur. ἡδύμα. τοῦ. τό. vestimentum. Matth. 3. v. 4. ἡδύμα. εἰς. ἡ. amictus. 1. Pet. 3. v. 3. ἡπενδύσασθαι. superinduo. 2. Corinth. 5. 4. ἡπενδύσασθαι. εἰς. ὁ. amiculum, interula, indusium. Iohan. 21. 7.

Δύο. duo. dualis numeri, generis omnis. Construitur vero semper cum pluralibus. Nec præter hanc voculam in toto. N. T. nomen aut verbum, quod observarim, dualiter reperitur. Mat. 19. v. 5. ἔσονται δύο εἰς σάρκα μίαν. erunt duo in carne in unam. h. e. pro carne una, Luc. 9. 13. δύο ἰχθύες, duo pisces. Hic cum nomine illic cum verbo plurali construitur. Mar. 20. v. 24. ἡμῶν δύο ἀδελφοί. Act. 21. 33. δύο δέσται δέσται. ligari duabus catenis. Mat. 26. v. 37. τὸς δύο ὕπνους. filios. Act. 19. v. 34. ὡς δύο, duas horas. Lu. 5. 2. δύο πλοῖα. duo navigia. Dicitur etiam δύο Attice.

Δύο. & τό. munus. Matth. 2. 11

δωρεά. ας. η. idem. Iohan. 4. v. 10. εἰ ἤδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ si scires donum Dei. ἤδεις contractè pro ἡδύκεως. 2. perf. plusq. perf. Act. indic. à verbo εἶδω, de quo suo loco. Heb. 6 v. 4. γούστασθαι δωρεὰς ἱερῶν gustare coeleste donū. δωρεὰν gratis. vsurpatur Aduerbialiter. Matth. 10. ver. 8. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. gratis accepistis, gratis date immeritò, Iohan. 15. 25. ἐμίσησαν με δωρεὰν oderunt me immerito. h. e. tale odium non merentem. Frustra. Ga. 2. v. 21. εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χρῆστος δωρεὰν ἀπέθανε. Si enim per legem est iustitia, sanè Christus frustra est mortuus. Hic δωρεὰν idem est quod μὲτῳ. δωρεόμην. ἔμην dono. idem quod χαρίζομαι. a. i. medio ἰδωρησάμην donavi Marc. 15. 45. διδωρήμην est quidem formā pręteritum passivum, sed significatione mediū. 2. Pet. 1 v. 3. 4. τίμα ἱπαγμένην διδωρήμην pretiosa promissa donavit. Huiusmodi exempla in N. T. obleruavi plurima, vt διδωκεται recepit, Act. 8. v. 14. ἀνέλαβεν mandauit. Act. 13. 47. πέπαυται desit, cessauit. 1. Pet. 4. 1. ἡρνήται negauit. 1. Timoth. 5 v. 8. ἀποδίδωκεται recepit. Act. 17. v. 7. quę licet sint formę passiuę, de qua Grammati-

ci nostri in verbo medio nihil tradunt, tamen sunt significatione actiua, sed suo singula loco explicabuntur. δώρημα. τοῦ. τοῦ. beneficium. Iacob. 1. versu. 7.

EA. vah. hem. Adverb. admirationis ἐκπληκτικὸν ἐπιρρημα. Marc. 1. 24. ἰα τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ; Hem quid nobis tecum Iesu?

Eαὖ coniunctio connexiua si construitur cum subiun. raro cum. opt. nunquam cum indic. 1. Tim. 3. v. 15. καὶ ὃ βραδυῶ si vero moras hęctam: vbi βραδυῶ est subi. modi. 2. Timoth. 2. v. 5. καὶ ὃ καὶ ἀδελφὲ περὶ ἐστρατεύει, καὶ μὴ νομιμῶς ἀδελφῶν. Si vero quis certet, non redimitur, nisi legitime certarit. ponitur etiam pro αὖ potentiali. Matth. 8. 19. 1. Corinth. 6. 18 ἵπαι postquam. Matth. 2. 8. καὶ quamvis cum opt. vel subj. Mat. 26. 35. Mar. 16. 18. Sicut Latinum etsi est ex et & si: ita Gręcum καὶ, ex καὶ & αὖ. pro καὶ ponitur etiam α, siue ἢ, α mutato in more ionum.

Eαὖ. sino permitto. F. εἶσω. a. i. εἶσαι. siui Luc. 4. 41. ἐκ εἰς αὐτὰ λαβὲν non sinebat ea loqui. εἰα pro εἶα. 3. perf. imperi. Act. Loco augmenti interseritur iora. Act. 14. 16. εἶασι πάντα τὰ ἴδια περιουθεύειν fuit omnes gentes ambulare. h. e.

re. h. e. vivere. 1. Cor. 10. 13. ὅς ἐκ ἐαυτοῦ ἑμᾶς πιεσθεύειν ἵνα ὁ θάνατος. περισσῶ. ὦ. permitto, idem puod ὑποτίπτω, συγχαρῶ. Act. 27. 7. **E**ξῆς Aduerb. prope ponitur absolute. Marc 13. 28. ἐξῆς τὸ θῆρος ἐστὶ. imminet æstas cum Genit. Iohan. 6. v. 23. ἐξῆς τῆς πόλεως. prope locum. Ioha. 19. v. 20. ἐξῆς τῆς πόλεως prope urbem. cum Dat. Act. 27. 8. ὅ ἐξῆς τῷ πόλει. cui loco propinqua erat civitas, vel quę scil. locum, prope erat urbs. Roman. 13. 11. ἐξῆς τῆς προπύλαις Aduerb. comparativi gradus. ἐξῆς. appropinquo. Luc. 21. v. 28. ὅτε ἐξῆς ἡ σπολὺς αὐτοῦ. quia appropinquat redemptio vestri. F. ἐξῆς. Iacob. 4. v. 8. ἐξῆς τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆς ὑμῶν. ἐξῆς pro ἐξῆς. Atticę præter. perf. ἔζηκα. appropinquavi. 1. Pet. 4. v. 7. πάντων τὸ τέλος ἔζηκα omnium rerum finis appropinquavit. a. i. ἔζησα. Matth. 21. v. 34. construitur cum Dativo frequentissime, ut Iacob. 4. v. 8. cum Acc. sequente εἰς. Marc. 18. 35. & sequente ἐν. Luc. 10. v. 9. Nonnunquam etiam absolute ponitur, Rom. 13. 12. ἡ νύξ περιέκοψεν, ἡ ὃ ἡμέρα ἔστιν. Nox abiit, dies verò appropinquavit.

Eξῆς. ης. η. fidejussio, sponsio. ἐξυδάω. ὦ. fidejubeo. ἔξυος.

Eξῆς. ης. η. solum. Act. 22.

η. ὁ. sponsor, præst. Heb. 7. 22. prov. ἐξυα παρὰ δὲ ἀπὸ. sponde, præsto noxa est.

Eξῆς excito. F. ἐγείρω. Ioha. 2. v. 19. ἐν τρεῶν ἡμέραις ἐγείρω αὐτὸν, in tribus diebus excitabo illud. scil. templum corporis mei, præter. perf. ἐγείρω. κα. præter. pass. ἐγείρωμαι. 1. Cor. 15. 4. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 20. A. 1. Act. ἡγείρω. Ioh. 12. 1. a. 1. pass. ἡγείρωμαι. Matth. 27. v. 52. πολλὰ σώματα τῶν κοιμημένων ἡγείρω multa corpora mortuorum excitata sunt, vel resurrexerunt. Fut. 1. pa. ἐγείρωμαι resurgam. 1. Corinth. 15. 52. ἐγείρωμαι. εἰς. η. resurrectio Matth. 27. 53. διεγείρω. expegefacio Marc. 4. v. 38. διεγείρωμαι expegefacio Marc. 4. v. 39. Matth. 1. v. 24. ἐγείρω. excito. 1. Corinth. 13. 50. συνεγείρωμαι una excito, Ephes. 2. 6. συνεγείρωμαι una excitator. Coloss. 2. 12.

Eγὼ ego pronomen 1. personę. Iohan. 8. v. 58. ὁρίν Ἀβραάμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι priusquam Abrahā existeret, ego sum. scil. secundum divinam naturam. Matth. 28. v. 20. ἐγὼ καὶ ὑμεῖς εἰμι. ego vobiscum sum. ἐμός. ὁ. ὁν. meus. Ioh. 4. v. 34. ἡμεῖς. α. ὁν. noster. Roman. 15. 4. καὶ γὰρ, compositum ex καὶ & ἐγὼ Et ego. Iohan. 1. 33.

v. 7. ἵπσου εἰς τὸ ἰδαφος, cecidi in solum, ἰδαφίζω, σω, solo adæquo. Luc. 19. 44.

Εἶω, sedere facio. ἔζουα, sedeo. F. ἰδεδύα. Dicitur etiam ἔζω, ἔζουα eodem sensu. ἰδεα, ας. ἡ, sella. ἰδεαίος, α. ον. firmus stabilis. 1. Corinth. 15. v. 58. ἰδεαίος γῆρας, ἀριταμίητοι Firmi estote, immoti, seu inconcussi. ἰδεαίωμα, τοι. τό. stabilimentum. 1. Timoth. 3. 15. καθεδρα, ας. ἡ, cathedra. Matthæi 23. 2. ἀποτοκαθεδρα, ας. ἡ, prino sessio. Matth. 23. 6. αἰδεσθῆναι. τὸ. insidiæ. Act. 23. v. 16. αἰδεσθῆναι. ας. ἡ, idem. ποιεῖν αἰδεσθῆναι insidias struere. Act. 25. vers. 3. αἰδεσθῆναι. F. σω. cum Acc. insidior. Luc. 11. 54. Actor. 23. 21. ἀποσπασθῆναι τὸ. aptè adhaerescens. 1. Cor. 7. v. 35. ἀφισπασθῆναι. ὁ. latrina. Matth. 15. 17. Composita ab ἔζω. ἀνακαθίζω refideo. F. σω. α. 1. ἀνακαθίστα. reledi. Luc. 7. 15 καθίζω colloco. 1. Cor. 6. 4. εὐθὺς ἔξεδεικνύμενος ἐν Εκκλησίᾳ τὰς τὰς καθίστα. vilissimos in Ecclesia, hos colloca, seu constituite iudices. Qui enim τὰ βιωπικὰ optime callent, solent esse ἔξεδεικνύμενοι. ὁππῶς καθίζω idem. Matthæi 21. vers. 7. F. σω. α. 1. ὁππῶς καθίστα collocaui. παρακαθίζω allideo. Luc. 10. 39. συγκαθίζω unà sedeo. Luc. 22. 55. unà colloco. Ephes. 2. 6. α. 1. συγκαθίστα. unà collocaui.

Εἶος, εος. τὸ. consuetudo, mos. Actor. 25. 16. ἐκ ἑστῆς εἶος Ρωμαίων, Romani non habent in more, vel, non est moris apud Romanos. Rit. Luc. 1. v. 9. ἔθνη πατριᾶ ritus patrij. Act. 28. v. 17. ἔθνη, ex consuetudine facio, unde est perfectum medium εἶαθα, solitus sum. Iota est pro augmento. Augentur enim quædam verba ab ἑ incipientia non mutatione τὸ εἰν, sed additione τὸ ἰωτα; ω verò per pleonasmum est interpositum. Ab εἶαθα formatur plusquamperf. εἶαθει, solitus fueram. Et hoc solum legitur in N. T. Mat. 27. 15. Mar. 10. 1. in particip. εἶαθες consuetum. Legitur tantum in n. g. Luc. 4. 16. ἡ εἰσῆλθε καὶ τὸ εἶαθες ἀπαύ. Et intrauit pro more suo. Act. 17. 2. καὶ ὁ τὸ εἶαθες τῶ παύλῳ. Paulus verò pro more suo. ἰδίζω, assuefacio. F. σω. ἰδίζουα assuefeco. ποιεῖν. εὐθὺς πάντας τὰ σώματα ἰδίζειν, ad labores corpora assuefacere, εἰδοσύν. α. τὸ. consuetudo. Luc. 2. v. 27. Est verò εἰδοσύν. part. pass. præter. temporis.

Εἶνος εος. τὸ. gens. Luc. 7. v. 5. ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος ἡμῶν, diligit gentem nostram. scil. iudæos. populus ab Ecclesia alienus. Matth. 10. 5. Rom. 2. v. 14. ἔθνη. ἡ. ὄν. Ethnicus, homo profanus & ab Ecclesia

sia alienus. Mat. 18. vers. 17. ἔγω σοι ὡς ὁ ἔθνηκός ἐστι ὁ πλάων. sit tibi tanquam ethnicus & publicanus. ἔθνηκός. α. ὁ. gentis præfectus. 2. Cor. 11. 32.

Ei. Si. conjunctio connexiua. Matth. 10. v. 25. εἰ ἐκδύσαται. si vocarūt, &c. Construitur cum indicatio Mat. 11. 14. εἰ θέλετε, si vultis. An. 2. Cor. 2. 9. εἰ εἰς πάντα ὑποήκοοι ἐστέ. an in omnibus sitis obsequiosi. εἰς πάντα, pro ἐν παντί. ἐπὶ quoniam. Luc. 1. v. 34. ἐπὶ αὐτῷ. idem. Roman. 3. v. 30. ἐπὶ αὐτῷ & ἐπὶ αὐτῷ. quoniam, postquam. Actor. 13. 46. Luc. 1. 1. εἰ, si quidem. 2. Corinth. 5. 3. Coloss. 1. 23. quæ composita sui simplicis syntax. inimitantur. ὡς εἰ tanquā Matth. 28. v. 3. ὡς εἰ, tanquam nix.

Εἶδω. ὁ. scio. Mat. 9. 6. εἶδον. 2. perf. pl. præf. subj. Act. ad formam ποιῆται. 1. Corinth. 2. v. 12. & 14. v. 11. 1. Timoth. 3. v. 15. 1. Ioh. 5. v. 13. F. εἶδισα. sciam. Hebr. 8. vers. 11. præter. perf. ἔδειξα, plusquamperf. ἔδεικναι. & per syncopen ἔδεικναι. noveram. quod solum est usitatum sciebam. Ioh. 1. 33. καὶ γὰρ, ἐκ ἡδὲν αὐτὸν, Et ego non noueram ipsum. ἔδειξαι noueras. Ioh. 4. 10. εἰ ἔδειξαι τίς σε δεῖν τὸ θεῖον, si scires donum Dei. ἔδειξαι. nouerat. Ioh. 18. v. 2. ἔδειξαι. nouera-

tis. Luc. 2. v. 40. ἐκ ἡδὲν, an nesciebatis? ἔδειξαι nouerant. Marc. 1. 34. ἐπὶ ἡδὲν αὐτὸν quia nouerant ipsum. εἶδος pro εἰδικὸς participiū præteriti Acti. ubi augmentum præter morē abijcitur. in Gen. εἰδότες. Luc. 9. v. 33. Rom. 13. v. 11. 2. Thess. 1. v. 8. διδόντες ἐκδύσαντες τὸν μὴ εἰδόντι θεῖον. infligente ultionē jis, qui non norunt Deum. εἰδέναι contractum pro εἰδέναι. Tit. 1. v. 16. θεῖον ὁμολογῶν εἰδέναι Deum profitentur se scire.

Εἶδω video. F. εἶσμαι. vel ἴσμαι. α. 2. εἶδον. poetice ἴδον. in præterio medio modi indicativi οἶδα, noui, quæ vox omnium est usitatissima. 2. Cor. 12. v. 3. ἐκ οἶδα. ὁ θεὸς οἶδεν. Haud noui, Deus nouit. In reliquis tamē modis non legitur. in participio εἰδώς, ὅτε. nunquam οἶδώς. ἴδω. α. 2. imperatiui Actiui. Ioh. 1. 3. ponitur etiam Aduerbialiter, & idem significat quod ecce. Ioh. 19. v. 5. ἴδε ὁ ἀνθρώπος. Ecce homo. ἴδε. ecce. Adv. Mat. 24. 25. ἴδε καὶ πορεύσθε ὑμῶν. Ecce, prædixi vobis. Sunt, qui distinguunt inter hæc, & ἴδε quod penacuitur, aiunt esse 3. perf. α. 2. Act. ἴδω, vero adu. ecce. ἴδω ὁ κύριον ecce, ἴδω vero circumflexum in ultima, videt, est α. 2. med. imper. ἴδω. ας. ἡ.

ας ἡ. visus. Matth. 28. v. 3. ὡς
ἵδ' ἡ. ἀπὸ αἰ. ἀσπρὸν visus
eius erat tanquam fulgur.
εἶδος. ε. το. species. Luc. 3.
v. 22. σωματικῶς εἶδε. corpo-
rea specie, scil. apparuit spi-
ritus S. 1. Thes. 5. 22. ὁπὸ πνε-
ως εἶδ' αἰ. πνεῦμα ἀπάλαστο, ab
omni specie mali abstinete.
εἶδωλον. ε. το. idolum. 1. Cor.
8. 4. οἱ θεοὶ ὅτι εἶδ' ἐν εἰδωλον ἐν
κόσμῳ. simulacrum. 1. Cor.
12. 2. ὡς τὰ εἰδωλα τὰ ἀφω-
να αἰ. ἡγεῖσθαι ἀπαλόμενοι. ad
idola muta pro vt ducebami-
ni vos abripi. ἡγεῖσθαι est 2.
perf. pl. imperf. pass. ab ἄγω.
1. Ioh. 5. v. 21. φυλάσσει ἑαυτὸν
ἵνα ἵδ' εἰδωλον. vetus inter-
pres hæc vertit, custodite
vos à simulacris, εἰδωλεῖον. ε.
το. idolum, delubrum. 1.
Cor. 8. 10. κατεῖδωλον. ε. ὁ. ἡ. i-
dolis deditus, a. Act. 17. 16.
περιεῖδω. prænoscō. Act. 2. 31
ζυνοῖδω. confidero. Act. 12.
12. ζυνοῖδα conscius sum.
præt. medium. 1. Cor. 4. v. 4.
εἶδ' ἐν ἑμαυτῇ ζυνοῖδα nullius
rei mihi conscius sum. συ-
νειδω. idem. Act. 5. 2. συνε-
ιδίης ἢ τῆς γυναικὸς ἀπὸ. etiam
ipilius vxore conscia. συνείδη-
σις. ι. conscientia. Rom.
2. v. 15. συμμάρτυρος αὐτῷ
συνειδήσεως. attestante co-
ium conscientia. ἐσπεῖδω. ich
ubersehe, conuiuentia diffi-
mulo. Act. 17. 30. cum acc.
ἐμῷ. Adu. temere. Matth. 5. 22.

frustra. Rom. 13. 4. ἐγὼ εἰκὴ
τῷ κέχρημαι φορεῖ : non e-
nim frustra gladium gestat.
Galat. 4. 11. ἐγὼ κακοπάχω
frustra laboraui.

Εἰκὼ similis sum. in præ. med.
ἵομαι. pro οἶμαι. Attice simi-
lis sum. Iac. 1. 6. & 23. εἰς τοῖ-
κα καλόδοξοι θεολογῶντες ἀνεμυζομένη
hic similis est fluctui maris
à ventis agitato εἰκὼν. ὄνο. ἡ.
imago. Matth. 22. 20.

Εἰκὼ, cedo. F. εἶξω. a. 1. εἶξα si-
ne augmento. Gal. 2. 5. οἷ-
εἶδ' ὡς ὅταν εἶξαιμιν, quibus
ne ad horam cessimus.

Εἰκοσι viginti ; omnis generis,
pluralis num. tantum, ἀκτι-
νον. Act. 27. 28. εἰκοσπέντε.
centum quinque. Iohan. 6.
v. 19. εἰκοσι. ἄλδς. ἡ. vigesimus
numerus. εἰκοστὶς. ἡ. ὄν. vige-
simus. a. um.

Εἰλέω. ὦ. voluo, circumago. εἰ-
λίω, vel εἰλίττω. circum-
voluo. ἐλίω. idem. Heb. 1. 2.
F. ἐλίξω. ἐλίσσόμενος, cum te-
nui, Ionice, conuolutus. A-
poc. 6. v. 14. ἐειλέω, inuoluo.
Mar. 15. 46. αὐτὸν ἐείλησεν τῇ
σινδόνι, cum inuoluit sindone

Εἰμὶ sum. Ioh. 10. 11. ἐγὼ εἰμὶ
ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς. ego sum pa-
stor ille bonus. F. ἔσμι. ero.
Heb. 8. 10. ἔσμεν αὐτοῖς εἰς θε-
ον. ero illorum Deus. εἰς θεόν.
est Hebr. Futurum primum
subiunctiuum modi est ἔσο-
μαι ὅτι ἔσται. Ephes. 6. v. 3.
quod tempus Grammaticis
nostris

nostris est incognitum. vide
infra in κερδάω, exemplum
simile imper. ὡ. eram. ἡ. e-
ras, & per dialectum Bœo-
ticam ἦδ' ἔα. Matth. 26. v. 69. ἦ
vel ὡ, erat. Ioh. 11. præ plus-
quamperf. ἦμην. ἦσο. fueram.
Act. 10. 30. part. ὦν ens. ὦ-
τος. vere. 1. Tim. 5. v. 5. ἦ ὃ
ὄντως χέρε. quæ autem vere
vidua est. ὁσία. α. ἡ. essentia.
item opes. Luc. 15. 12. 13.
ὁπῆπος. ε. ὁ. ad essentiam sus-
tentandā pertinens. Matth.
6. 11. Qui ἄρτον ὁπῆσον ver-
tunt panem quotidianum,
natiuam huius vocis signi-
ficationem non videntur
assequi. Græci interpretes
ipsi non verterunt κερδάμε-
νόν. Et Syrus vertit panem
necessitatis, h. e. necessariū
scil. ad nos alendos. Qui
quotidianum vertunt, de-
ducunt ὁπῆσος παρὰ τὸ ὁπῆ-
σαι, à succedendo, tanquam
diceres succedaneum. Sed
non petimus panem succe-
dentem seu crastinum, τῆς
ὁπῆσος (quæ usitata est huius
participii significatio, Act.
7. 26. & 16. 11 & 20. 15. &
21. 18. & 23. 11.) sed qui no-
bis iam alendis sufficiat.
Nec in lingua Græca à par-
ticipiis adiectiua deriuantur.
Nihil dicam de mani-
festo tautologia, quippe a-
pud Luc post ὁπῆσον, sequa-
tur τὸ κέρδ' ἡμέρας. ὁπῆσος ex-

gō non est ab ὁπῆσαι, sed ex
ὁπῆ & ὁσία, quasi dicas, sicut
Græci reddiderunt, ὁπῆ & ὁ-
σία ἢ ἐπὶ τῇ ἐστίᾳ, vel vt
Suidas vertit, ὁπῆ τῇ ἐστίᾳ. ὁρ-
μίζοντα. Agur Prou. 30. 8. sen-
tentiam horum verborum
probe exprimit, vbi ita o-
rat, Ale me pane demens
mei. Qui vertunt supersub-
stantialem, non attendunt,
quomodo differant, τὰ ὁπῆ
τῷ ὁσίᾳ, & τὰ ὁπῆ ὁ ὁσίᾳ.
ὁπῆσος significat supersub-
stantialem, non ὁπῆσος. πε-
εῖσος. ε. ὁ. peculiaris. Tit.
2. 14. ἀπιμι absum. Co-
loss. 2. 5. ἀπὸν. ὄντος. in scæ-
min. g. ἀπῆσαι. ἀπῆσος. in n.
g. ἀπὸν ἀπῆσος. pro ἀπὸν ποε-
τα ἀπῆσος : sicut pro ἀν ἰαν.
ἵειμι. insum. τὰ ὄντα quæ
penes nos sunt. Luc. 11. 41.
ἵν' ὡς ἵειμι, est. Coloss.
3. 11. Iacob. 1. v. 17. ὡς
poetice pro ὡς est ὁ ὄντος. ὡς
εἰμι. unde ὡς. licet. Marc.
3. v. 4. ὡς ὁσία. α. ἡ. authori-
tas. Matth. 7. v. 29. potestas.
Matth. 8. v. 9. & 28. vers. 18.
ὡς ὡς ὡς potestatem exerceo,
dominor. Luc. 22. vers. 25.
potestatem habeo cum Ge-
nit. 1. Corinth. 7. v. 4. ὡς ὡς ὡς
ζυμῶν sub potestate redi-
gor. 1. Corinth. 6. 12. καὶ ὡς
οἰσίζω licentia utor in ali-
quem. Matth. 20. 25. παρ' ἐμὴ
adsum. Matth. 26. vers. 15.
unde παρ' ἐμὴ. α. ἡ. presen-
tia,

tia, adventus. Matth. 24. v. 3. Iacob. 5. 7. *Συμῶμ*. sum cum alio. Luc. 9. v. 18. Act. 22. vers. 11.

Εἰμι. eo, vado. *εἰσῆμι*. ingredior. *εἰσῆμι*. intrare. Act. 3. vers. 3. *εἰσῆμι*. ingressus est. plusquamperf. med. pro perfecto. Act. 21. vers. 26. *ἔπειμι*. succedo. *ἔπειμι*. succedens ἢ ἔπειμι scil. *ἡμέτε*. dies sequens. Act. 16. vers. 11. Aliquando additur *ἡμέτε*. Act. 7. vers. 26. *προσῆμι*. accedo. unde *ἀπερίσιτος*. inaccessus. 1. Timoth. 6. v. 16. *φῶς οἰκῶν ἀπερίσιτον* lucem habitans inaccessibleam.

Εἰρήνη. ne. ἡ. pax. Matth. 10. 34. *εἰς εἰρήνην*, pro *εἰρήνην*. Hæb. cum pace. Marc. 5. 34. *εἰρήνην*. F. *σω*. pacem colo. 2. Corinth. 13. 11. *εἰρήνην*. ἡ. ὄν. pacificus, 3. um. Iacob. 3. v. 17. Videtur *εἰρήνη* dici *παρὰ τὸ εἶρεν*, à nectendo. sicut *πόλεμος παρὰ τὸ πολέειν*, à versando, quod omnia verber sursum deorsumque.

Εἰρῶ. necto, quæ significatio in N. T. non occurrit. Futurū *ἔρῶ*. dicam. tantum legitur Matth. 7. 4. *πῶς ἔρεῖς ἀδελφῷ σου*. quomodo dices fratri tuo? Matth. 7. v. 22. & 13. 30. & 21. 24. & 25. 34. 41. 1. Cor. 14. v. 16. &c. Hinc est verbum *ἔρις*, dico quod in N. T. tantum legitur in præterito *εἶρηκα*, dixi. Sunt ta-

men qui derivant à *ῥέω* dico. F. *ῥέω*. Perf. *ἔρρηκα* & Atticè *εἶρηκα*. Sicut pro *λέληθα* dicimus *εἴληθα*, quorum sententiam relinquo in Medio. *εἶρηκα* dixi. præter. perf. legitur Ioh. 6. v. 55. plusquamperf. *εἶρηκα* dixeram. Iohan. 11. 13. *εἰρηκώς*. ὅτος. ὁ. part. præter. Act. qui dixit. Matth. 26. vers. 75. *εἶρηκα* dictus fui. Heb. 4. 7. *πρωτος εἶρηται*, sicut dictum fuit. part. præter. pass. *εἰρημένος*. ἡ. ὄν. dictus. a. um. Luc. 2. 24. Act. 13. v. 40. Sic *προεἶρηκα* à *προερίω* legitur. Matth. 24. v. 25. *προεἰρηκέναι*. præter. Act. infin. prædixisse. Heb. 10. 15. *προεἰρηκέναι*. prædicta. 2. Pet. 3. 2. Iudæ v. 27.

Εἰς. in, præpositio, regit accusativum. Act. 1. 10. *εἰς ἑρῶν*. in cælum, ubi significat motum ad locum Marc. 16. v. 19. & hæc est propria ejus significatio. Sæpe ponitur pro *εἰ* in, quæ præp. significat quietē in loco. Mat. 2. 23. *εἰς πόλιν* pro *εἰ πόλιν* & Mat. 4. 15. & 5. 35. & 10. 9. 41. & 13. 32. Marc. 1. 79. valet etiam idem quod inter. 1. Thess. 1. 6. *εἰς ὑμᾶς*. inter vos. interdū valet *ἀπὸ*. pro. 1. Corinth. 4. v. 3. *ἐμοὶ εἰς ἐλάχιστον* pro *ἀπὸ ἐλάχιστου*. pro minimo. interdū valet *πρὸς*. ad. Matth. 15. v. 24. *ἐκ ἀπεστάλλω εἰ μὴ εἰς τὰ ὄρεα καὶ δαπνολότα οἶκος Ἰσραὴλ*. non sum missus scil. tanquam

tanquam propheta, nisi ad oves perditas domus Israel: per. Act. 7. 53. interdū per Hebraismum notat Dativum. Col. 1. 20. *εἰς αὐτὸν* pro *αὐτῷ*. 1. Pet. 4. v. 25. *εἰς ὑμᾶς* pro *ὑμῖν* ad formam *εἰς* cum infinitivo ponitur pro *ὡς*. Heb. 11. v. 3. *εἰς ἑαυτὸν ἐρχομαι*. Luc. 15. v. 17. *in sich selber gehen*. in seipsum descendere. *εἰς τέλος* indefinenter. Luc. 18. v. 5. interdū idem valet quod *πρὸς* de. Ephes. 5. v. 32. quod erga Phil vers. 6.

Εἷς. unus. *μία*. una. ἑν. unum. Adj. Ephes. 5. 4. *εἷς κύριος*, *μία πίστις*, ἑν βασιλεία. unus Dominus, una fides, unum baptismum. in Genitivo. *ἑνός* Luc. 10. 42. *ἑνός δὲ ἔστι χρεία*. unus vero est necessitas, h. e. unum est necessarium, videlicet ut credamus in Iesum Christum. Nam qui non crediderit, damnabitur. Dat. *ἐν ἡμῖν*. Luc. 15. 7. 10. Acc. *ἕνα*. Mar. 15. 27. *εἷς καὶ εἷς*, alius post alium, sigillatim. Io. 8. 9. Marc. 14. v. 19. *οἱ καὶ ἕνα*. singuli. Ephes. 5. v. 33. *πῦντες καὶ ἕνα*. idem. 1. Corin. 14. v. 31. *εἷς πς*. unus quidam. Marc. 14. 51. Iohan. 11. 49. *εἷς ἕκαστος* unusquisque. Luc. 4. v. 40. ubi *εἷς* redundat more Latinorum. *εἷς ὃς δίδωκε*. Marc. 14. v. 43. unus illorum duodecim. & ibid. v. 20. *εἷς*

εἷς ὃς δίδωκε unus ex illis duodecim. 1. 1. Thess. 5. *οἰκοδομητὴς εἰς τὸν ἕνα*, alter alterum ædificet. Matth. 24. 40. *ὁ εἷς παραλαμβάνεται ὁ δὲ ἄλειπται*. unus assumitur, alter vero relinquitur. h. e. deferitur. Fœmininum *μία* in Genit. *μίας*. quod est *ἀνώμαλον*. 1. Tim. 3. 3. Sic in Dat. *μῶν*. Luc. 5. 12. In Accusativo vero manet accentus Nomina. 1. Corinth. 16. v. 2. *καὶ μία σκευή*. h. e. *καὶ σκευή*. primo die hebdomadæ. Hebraismus. Confer Ge. 1. v. 5. *εἷς* ponitur pro *πς*, aliquis. Matth. 8. 19. Marc. 9. 17. pro *μόνος*. Marc. 2. 7. *ὁ δὲ εἷς*. nemo. Matth. 19. 16. *ὁ δὲ εἷς ἀγαθός* *εἰ μὴ εἷς ὁ θεός*. Nemo est bonus, scil. essentialiter & immutabiliter, nisi unus Deus. in fœm. gen. *ὁ δὲ εἷς*. in neutro *ὁ δὲ εἷς*. Sic *μὴ εἷς*, *μὴ εἷς*, *μὴ εἷς*. Roman. 12. 17. nullus. a. um. in Genit. *μὴ εἷς*, *μὴ εἷς*, *μὴ εἷς*. Act. 23. 14. Dat. *μὴ εἷς*, *μὴ εἷς*. Roman. 12. v. 17. *μὴ εἷς καὶ αὐτὸ καὶ δόξα δοῦναι*. Nulli malum pro malo reddentes. Acc. *μὴ εἷς*, *μὴ εἷς*, *μὴ εἷς*. 2. Corinth. 6. 3. *μὴ εἷς δὲ δόξα* *προσκαίω*. Nullum dantes offendiculum. *ὃς δὲ εἷς*. ὡ. pro nihilo habeo. Marci. 9. v. 12. *ὃς δὲ εἷς* ὡ. idem. *ὃς δὲ εἷς* *προσκαίω*. pro nihilo ducor. 1. Thess. 5. 20. *προσκαίω* *μὴ εἷς*.

ἔξουσι prophetias ne spernite. constr. cum Gen. 1. Cor. 1. v. 28. τὰ ἔξουσιμένα ὁ θεὸς ἔξουσιεν. Deus sprete elegit. ἔξουσιεν. hic est part. præt. pass. Non habet augmentum quia & est diphthongus immutabilis. Est verò à nom. ἐθεῖς, quod equipollet τῷ ἐθίς. compositum. ex οὐτι, neque, & εἷς. unus. & mutatur in θ propter sequentem aspirationem.

Εἰτα deinde, Adverb. ordinis. Marc. 4. 28. 1. Cor. 15. 5. ἰππῖτα. idem. 1. Cor. 12. 28. μῦτιπῖτα. postea. Heb. 12. 17.

Εκ præpositio regit Genit. ἐκ ponitur sequente conson. ἔξ vero seq. vocali. 1. Thess. 1. 10. ἐκτὸς Adu. cum Genit. extra. 1. Cor. 6. 18. ἐκτὸς τοῦ σώματος, extra corpus. Excepto. ἐκτὸς εἰ μὴ, *ausgenommen es sen dann*. 1. Cor. 14. v. 5. 1. Timoth. 5. 19. Ἀκτορ. 26. 22. ἔστιν ἐκτὸς λόγων, ubi subauditur τῶτων, nihil dicens extra hæc. παρὶτος idem quod ἐκτὸς cum Genit. Matth. 5. 32. Ἀκτ. 26. 29. ἔξω foris. Marc. 3. v. 32. foras. Matth. 26. 75. ἔξωθεν ἔξω ἐκλαυσεν πικρῶς egressus foras flevit amare. ἔξωθεν, extrinsecus. Mar. 23. v. 27. τὸ ἔξωθεν quod foris est Matth. 23. 25. 1. Pet. 3. 3. ἔξωπρος. ὁ. extimus. Matth. 8. vers. 12.

ἕκαστος, ὁ. unusquisque. No-

men adj. Galat. 6. 5. ἕκαστος τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσκει nam suum singuli onus ferent. καὶ ἑκάστῃ ἡμέρᾳ, quotidie. Heb. 3. 13. Legitur etiam pro eodem καὶ ἡμέρας, 1. Cor. 15. 31. καὶ ἡμέρας δεινάζω, Quotidie ego Paulus morior. h. e. mortis periculo sum expositus.

ἑκατον, centum. Nomen ἀκλιτον. plur. Luc. 15. 4. ἐκατονταπλασίον. ὀνός. ὁ. ἢ ἡ centuplus. a. in neutro genere ἐκατονταπλάσιον. centuplum. Matth. 19. v. 29. Marc. 10. 30. Luc. 8. v. 8. Sic dicimus πενταπλάσιος. ὅς. vel πενταπλασίον, ὀνός. itemque πενταπλάσιος. & ὁ, quadruplex de quibus suo loco. ἐκατονταπλασίον. ὀνός. vel ἐκατομπελάσιον, vel ἐκατομπελάσιος. omnia enim illa sunt usitata. Non vero sunt composita, sed πλάσιος est, ut ita loquar, ληκτικόν, h. e. certa terminationis species.

ἐκεῖ ibi, illic. Adv. Loc. Matth. 2. v. 13. ἐκεῖσε illuc. Ἀκτορ. 21. v. 3.

ἐκεῖνος, ὁ. ille. a. ud. Iohan. 3. v. 30. ἐκεῖθεν δὲ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλατύνει illum oportet crescere, me vero decrescere. Matth. 7. 22. ἐπικεινῶ. trans. Adverb. Cum Genit. Ἀκτ. 7. v. 43.

ἐκὼν, ὁντος. ὁ voluntarius. ἐκῶσα, ἢ voluntaria. Roman. 8. 20. & 1. Corinth. 9. v. 17. ἐκόντι. ultro.

ultro. ἐκῶστος. a. ὁ spontaneus. a. um. Philem. v. 14 ἐκῶστος sponte. Heb. 10. v. 26 1. Pet. 5. vers. 2. μὴ ἀναγκαστὸς ὡς ἐκῶστος, non coacte, sed sponte.

ἐλαία, ἄς. ἡ. olea. Iohan. 8. 1. Roman. 11. 17. ἔλαιον. & τὸ. oleum. Iacob. 5. 14. ἀγρίελαος. & ἡ. oleaster. Rom. 11. 17. 24 καλλιέλαος. & ἡ. vera & frugitera olea. Roman. 11. v. 24 ἐλαῖον. ὄντος. ὁ. oliuetum. Ἀκτ. 1. vers. 12.

ἐλαχὺς, pro quo in positivo vilitatum est μικρὸς. ἄς. ὁν. parvus. Hinc est comparativus ἐλατύνων, vel ἐλάσσων, minor. Roman. 9. v. 12. ὁ μείζων δὲ ἐλάττω τῷ ἐλάσσονι, maior serviet minori. ἐλάσσων, ponitur etiam pro minus bono, sicut nos Germani quoque loquimur Ioh. 2. v. 8. τὸν ἐλάσσω. scil. οἶνον. est verò ἐλάσσω Accus. pro ἐλάσσονα vbi sublato, mutantur ο & α in ω ἐλάχστε superlat. gradus, minimus. Matth. 2. v. 6. 1. Corinth. 4. v. 3. ἐμοὶ ὃ εἰς ἐλάχστην ἔστιν, ἵνα ὑφ' ὑμῶν αἰσχερωθῶ; Ego vero pro minimo ducō quod a vobis iudicet. ἐλαχίστηρος, minimo minor. Ephes. 3. 8. Sicut Latine proximior dicitur. vbi etiam superlativi datur novus comparativus. ἐλατύνω. ὦ. minuo. Heb. 7. 2.

ἐλατύνω. minuo, decresco. Iohan. 3. 30.

ἐλαφρὸς. ἄς. ὁν. levis. Matth. 11. vers. 30. τὸ φορτίον μου ἐλαφρὸν ἐστὶν onus meum leve est. ἐλαφρὸς. ἄς. ἡ. levisitas. 2. Cor. 1. 17 Affinis est hæc vox nomini ἐλαφρος. & ὁ. ἡ. ceruus. a.

ἐλαύνω. F. ἐλάσω. P. ἔλαχε & Ἀττις ἐλλάχε. a. 1. ἔλασε agito Marc. 6. v. 48. ὡ τῷ ἐλαύνῃ. in agitando h. e. in agitandis remis, vel in remigando prouchor. Ioh. 6. 19 ἐλληλακτες ἦν prouecti agitur, vel, cum igitur remigassent. ἐλαύνω. agitor. Iacob. 3. 4. in imperf. ἡλαυδάμην. Luc. 8. v. 29. ἡλαύητο ὑπὸ τοῦ δαίμονος, agitabatur a demone. ἀπὸ ἐλαύνω abigo. Ἀκτορ. 18. v. 16. ἀπὸ ἐλαύνω ἀβέγειν, abegit eos a tribunali. σωθῆναι. compello, is. cogo. Ἀκτορ. 7. v. 26. σωθῆναι. ἀβέγειν εἰς εἰρήνην. cōcigit eos ad pacem.

ἐλέγχω arguo, conuincō, reprehendo, Tit. 1. 13. Refuto. Tit. 1. v. 9. Ἀποκ. 3. v. 19. ἵσους ἐὰν φιλά, ἐλέγχω quos non que amo, arguo. F. ἐλέγγω. Ioh. 16. 8. ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας arguet mundum de peccato. præt. perf. ἐλέγχω. a. 2. ἡλέγη argui. Matth. 18. v. 15. ἐλέγον αὐτὸν argue eum. ἐλέγχω arguo. Iohan. 8. v. 9. ὑπὸ τοῦ σωτηριώδους ἐλέγχου quia con-

consciētia redarguebantur. præt. perf. pass. ἡλεευσθαι. a. i. ἡλείψω. redargutus fui. Ioh. 3. 20. ἵνα μὴ ἐλεγχῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ne arguantur opera eius. ἐλεγχεις. εως. ἢ redargutio. 2. Pet. 2. v. 16. ἐλεγχος. ε. ὁ idem. 2. Tim. 3. v. 16. index. Heb. 11. 1. ἀπελὲγχω. refutatio. ἀπελεγχμὸς. ἢ ὁ. refutatio. Aët. 19. 27. ὁ ἐλεγχω. redarguo. Iudæ v. 15. ὁ ἐλεγχω. redarguere est. a. i. Aët. inf.

Ελεος. εως. τὸ. misericordia. Luc. 1. v. 50. ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν. misericordia eius in generationes generationū. Ephes. 2. v. 4. ὁ θεὸς πλεῖστος αὐτὸς ἐλεεί. Deus qui diues est misericordia. Dicitur etiam ὁ ἔλεος. τὸ ἐλεῖν. Matthæi 9. v. 13. ἔλεον θεῶν καὶ ἀνθρώπων. ἐλεῖν. ὁ. misereor. constituitur cum Acc. Matth. 20. v. 30. ἐλέησον ἡμᾶς κύριε. misere nostri Domine. a. i. ἐλεησας. misertus me Philip. 2. ver. 27. ἐλεῖς. misericordiam consequor. præt. perf. ἐλέησα. i. Corinth. 7. vers. 25. ὡς ἡλεημένος. tanquam misericordiā consecutus. a. i. ἡλεήθην. misericordiam sum adeptus. Roman. 11. v. 30. νυνὶ ὃ ἡλεήθητι εἴ τι τέτων ἀπειθή. nunc verò consecuti estis misericordiam per istorum contumaciam. 1. Timoth. 1. 13. καὶ ἡλεήθην sed misericordia sum donatus. 1. Pet. 2. v. 10.

οἱ ἐκ ἡλεηρόντων. νυνὶ ὃ ἡλεήθητι. ἐλεήμων. ὁ. ἢ. misericors. Matth. 5. 7. μακάριοι οἱ ἐλεήμονες. beati misericordes. ἀνθρώπων. ονος. ὁ. ἢ. immisericors. Roman. 1. 31. ἐλεημοσύνη. ἢ. misericordia. accipitur verò in N. T. pro dono quod erogatur in pauperes per metonym. causæ. Luc. 11. 41. εἴ ποτε ἐλεημοσύνην. date eleemosynam. διδοῖν ποιεῖν ἐλεημοσύνην πρὸς. alicui præstare eleemosynam. Aët. 10. 2. αἰτ. τὴν ἐλεημοσύνην petere stipem. Aët. 3. v. 2.

Ελευθερος. α. ον. liber. Coloss. 3. v. 11. δούλος καὶ ἐλευθερος. servus & liber. ἐλευθερία. α. ἢ. libertas. 2. Corinth. 3. v. 17. εἰ γὰρ τὸ πνεῦμα κυρίου. ἐλεῖ. ἐλευθερία. ubi est spiritus Domini, ibi libertas est. ἐλευθερία. ὁ. libero. F. εως. Ioh. 8. v. 32. ἡ ἀλήθεια ἐλευθεροῦσιν ὑμᾶς. veritas liberabit vos. præt. perf. ἡλευθέρα. α. i. ἡλευθέροσα. liberavi. Roman. 8. v. 2. ἡλευθέροσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου. liberavit me à lege. ἐλευθεροῦσα. εως. liberor. præt. perf. ἡλευθέρομαι. a. i. ἡλευθερόθην. liberatus sum. Rom. 6. v. 18. Fut. 1. ἐλευθεροθήσομαι. liberabor. Roman. 8. 21. ἀπελευθεροῦ. ε. ἢ. liberatus. a. i. Cor. 7. 22

Ελκω. traho. Iacob. 2. v. 6. F. ξα. imperf. ἐλκων. trahebam. Aët. 21. v. 30. ἐλκων αὐτὸν ἔξω. τὸ ἔλκω.

τὸ ἔλκω. trahebant ipsum extra templum ἐλκὼ. idem. F. ἐλκύω. a. i. ἐλκυσσα. traxi. Ioh. 2. 11. ἐλκυσσὶ τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς. traxerunt rete in terram. Ioh. 12. 32. πάντες ἐλκυσσὶ αὐτὸν ἐμὴν. omnes traham ad me. ὁ ἐλκυσσας. Iacob. 1. 14. ἔλκος. εως. τὸ. vlcus. Luc. 16. 21. ἐλκυσσας. εως. exulceror. Vnde participium præteriti passivi ἐλκωμένος. n. ον. exulceratus. a. um. seu, vlcerofusus. a. um. Luc. 16. 20.

Ελκω. εως. ὁ. Græcus. 1. Cor. 1. v. 22. Gala. 2. v. 3. ἐλκωμένος. ἢ. ὁν. Græcus. a. um. Apoc. 9. v. 11. ἐλκωμένος. ἢ. Græca. Marc. 7. v. 26. Aët. 17. 12. ἐλκωμένος. ἢ. ὁ. Græcus. Aët. 6. v. 1. ἐλκωμένος. Græcè. Aët. 21 v. 37. ἐλκωμένος. ἢ. ὁ. Græcus. ἐλκωμένος. ἢ. ὁ. Græcus. Græcæ literæ. Luc. 23. 38. ἐλκω. ὁ. Græcia. Aët. 20. v. 2. ἡλθεν εἰς ἐλκω. venerunt in Græciam. ἐλκω. ἢ. Græcos imitor, Græcè loquor. ἐλκω. ἢ. ὁ. Græcus. Aët. 6. 1. & 9. 29. & 11. 20.

Ελπίς. ἢ. spes. Roman. 5. 5. ἢ ὃ ἐλπίς ἐστί. spes vero non confundit. Nunquam confusi Deo confisi. 1. Timot. 1. 1. Χρὶς ὃ ἐλπίς ἡμῶν. Christus spes nostra.

ἐλπίζω. spero. F. ἐλπίζω. P. ἡλπικα. Matth. 12. 21. ἐπὶ ὀνόματι κυρίου τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς. in nomen eius gentes sperabunt. ἐλπίζω. ponitur Attice pro ἐλπίζω. Luc. 24. 21. ἡμῖς ὃ ἐλπίζομεν. nos vero sperabamus. Ioh. 5. 45. εἰς ἐν ὃ. ἡμῖς ἡλπίζομεν, in quem sperastis. 1. Corint. 15. 19. ἡλπίζομεν ἐν Χριστῷ. speravimus in Christum. 1. Tim. 4. 10. ἡλπίζομεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι. ibid. c. 5. v. 5. ἡλπικαν ἐπὶ τῷ θεῷ. speravit in Deum. ἀπελπίζω. despero. cum genit. & acc. in N. T. legitur. semel. Luc. 6. 35. & significat inde spero. ἀπελπίζω. ἀπελπίζοντες. mutuuum dare nihil inde sperantes. ἀπελπίζω. prior spero. Eph. 1. 12. τὸ ἀπελπίζοντες ἐπὶ τῷ Χριστῷ, qui priores spem posuimus in Christo.

Εμῶ. ὁ. F. ἐμῶ. P. ἡμῶ. a. i. ἡμῶ. euomo. Apoc. 3. 16. μὴ μὴ σὺ ἐμῶ. ἐν τῷ στόματι μου. volo te euomere ex ore meo. ἐμῶ. α. ἢ. vomitus. ἐμῶ. α. vomitorio. Sed hæc non habentur in N. T. Εν. præpositio in, regit dat. & significat quietem. Mat. 6. 9. πατήρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Pater noster qui es in cœlis. Hic observandus est Atticismus & Hebraismus. Atticismus est πατήρ ὁ, vbi ὁ nominatiuus ponitur pro vocatiuo.

cativo. Hebraismus, quia $\delta\epsilon$ $\epsilon\kappa$ τοῖς $\epsilon\chi\epsilon\iota\sigma\iota$ ponitur pro $\epsilon\chi\epsilon\iota\sigma\iota$. Hebraei enim quum ejusmodi destituantur adjectivis, tali periphrasi uti solent. interdum $\epsilon\kappa$ ex Hebraismo redundat. Matth. 5. v. 13. $\epsilon\kappa$ τίνος ἀλλήλων τὰς; in quo salietur? pro, quoniam salietur? & Matth. 7. 2. $\epsilon\kappa$ ὧς καὶ κερματι in quo enim judicio? pro, quo enim judicio? Aliquando idem valet quod post. Luc. 14. 1. $\epsilon\kappa$ τῆς ἐλπίδος, pro $\mu\epsilon\tau$ τὴν ἐλπίδα inter. Luc. 16. v. 15. τὸ $\epsilon\kappa$ αὐθιγῶν τοῖς ὕψις, βδελυγμῶς ἀπὸ τοῦ πνεύματος. Quod inter homines est excelsum, abominatio coram Deo est. Propter, ex Hebraismo. Matth. 6. 7. $\epsilon\kappa$ τῆς πολυλογίας, pro $\delta\iota$ ὰ τὴν πολυλογίαν, in multiloquio. h. e. propter multiloquium. Per, Luc. 1. v. 17. $\epsilon\kappa$ πνεύματος καὶ σαρκὸς, pro $\delta\iota$ ὰ πνεύματος καὶ σαρκὸς ἡλίου. Sic legitur. 1. Corin. 10. 2. πάντες εἰς τὸν μωσῆν ἐβαπτίσαντο, Omnes in Moysen baptizati sunt. Hebraismus est $\eta\psi\mu\alpha$ bemosche, In Moysen, idem valet, quod $\delta\iota$ ὰ τὸν μωσῆν, per Moysen. Nam ut ipse Apostolus docet. 1. Cor. 1. 13. η εἰς τὸ ὄνομα παύλου ἐβαπτίσθητε aut an in nomen Pauli baptizati estis? Quibus verbis docet, hunc honorem soli Deo & Christo

servatori deberi. Valet etiam idem quod $\alpha\delta$, Ro. 8. v. 34. καὶ ὅτι $\epsilon\kappa$ δεξιᾶς τοῦ θεοῦ qui etiam est ad dextram Dei. More Hebræorum inseruit etiam Adverb. periphrasi. Ioh. 17. v. 19. $\epsilon\kappa$ ἀληθείας pro ἀληθῶς. in veritate, pro verè. Act. 17. 31. $\epsilon\kappa$ δικαιοσύνης, pro δικαίως, in justitia, pro justè. Act. 26. 7. $\epsilon\kappa$ ἐπιμελείας, pro ἐπιμελῶς, in extensione, seu assidue. pro assidue. Rom. 1. 4. $\epsilon\kappa$ δυναμείας, pro δυνατῶς in potentia pro potenter. ibid. v. 18. $\epsilon\kappa$ ἀδικίας pro ἀδικῶς & c. valet etiam idem quod in, eis. Mar. 1. 15. πηγεῖτε ἐκ τῆς ἀβυσσῆς, pro εἰς τὴν ἀβυσσόν, quamvis malim dicere esse Hebraismus, & poni pro πηγεῖτε τῆς ἀβυσσῆς. Lege Lexicon Hebræum Ioh. Buxtorp in voce $\eta\psi\mu\alpha$ heemin $\epsilon\kappa$ αὐτοῦ. 2. 6. annus. παρὰ τὸ εἰς αὐτὸν ἵνα ita dictus, quod in sese recurrat & redeat tanquam annulus. Luc. 4. 19. Ioh. 1. 1. 49. κατ' ἐνιαυτὸν, quotannis, singulis annis. Heb. 10. 1. ἀπαξ τὸ ἐνιαυτὸν pro $\epsilon\kappa$ τῆς ἐνιαυτοῦ, semel in anno, ubi τὸ ἐνιαυτὸν tanquam Adverbium ponitur, sicuti $\eta\psi\mu\alpha$ ubi $\alpha\upsilon\tau\epsilon$ ibi. de quibus suo loco. Iacob. 4. 13. ποιήσομεν ἐνιαυτὸν ἵνα transigemus ibi annum unum.

$\epsilon\kappa$ νῆα novem. gen. o. & plur. Luc. 17. 17. οἱ 3 ἡμέρας πῶ νο-

vem verò illi ubi māsērunt? $\eta\psi\mu\alpha$ τος. n. ον. nonus. a. um. $\epsilon\kappa$ νηκοντανέας, nonaginta novem. Lu. 15. 4.

$\epsilon\kappa$ αἰσ. 8. 6. attonitus. idem quod αἰσός murus, quod Ioh. Scapula deducit ab αἰω, clamo, Act. 9. v. 7. ἐστῆκεισαν ἐν αἰσῇ, stabant attoniti.

$\epsilon\kappa$ δα. hic, ibi. ἀδελφῆ. hic. Luc. 24. v. 41. ἔχετε τι βρώσιμον ἐκ δα. habetis ne hic esculentum quid? h. e. habetis ne hic aliquid cibi? huc. Iohan. 4. v. 15. 16.

$\epsilon\kappa$ τῶς. intra. Adverb. cum Genit. construitur. Luc. 17. 21. αἰτὸς ὁ κύριος ἐστὶ, regnum Dei in vobis est. scil. in animis vestris. Matth. 23. 26. τὸ αἶμα τῶ ποτηρίου. scil. ὅτι. quod est in poculo.

$\epsilon\kappa$ περὶ. 2. τὸ. intestinum. δυσεντερία. α. ἡ. dysenteria. Act. 28. 8. δυσεντερία συνεχρόμβρον κατεκείδης, dysenteria affectum decumbere.

$\epsilon\kappa$ sex. Luc. 13. 14. Apoc. 13. 18. ἑξακόσιοι, ἑξήκοντα ἑξ. sexcenta, sexaginta sex. ἐκ δα. ἡ. ἐν. sextus a. um, Luc. 1. 26. ἐκ μηνὸς ἑκτοῦ. mense sexto. Luc. 23. v. 24. ὡς ὅτι ὥρα ἑκτη, erat verò quasi hora sexta.

$\epsilon\kappa$ ἡ. deinceps, ordine, serie perpetua. Adv. ὁ ἑξῆς. scil. ὁ ἑξῆς. sequens. τὸ ἑξῆς. scil. ὁ ἑξῆς. sequentis. Luc. 7. 11. $\epsilon\kappa$ τῆς ἑξῆς, scil. ἡμέρας. sequenti die. Act. 21. v. 1. τῇ 3 ἑξῆς, sequenti

vero die. Luc. 9. 37. additur nomen ἡμέρας. videtur compositum ex ἡ & ἡμέρας. idem quod ἡμέρας. Luc. 1. 3. Act. 3. 24. & 11. 4. & 18. 23.

$\epsilon\kappa$ ὁρτῆς ἡ. festum. Iohan. 2. 23. κατ' ἑορτήν, vel κατὰ ἑορτήν, singulis diebus festis. Matt. 27. 15. Mar. 15. 6. Luc. 23. 17. Luc. 22. 1. ἡ ἡμέρα δὲ ἡ ἑορτῆς τῶν ἀζύμων, instabat verò festum azymorum. ἑορταίω. F. σω P. κα. festum agito, celebroy. 1. Corinth. 5. 8. ὥς τε ἑορταίωμεν, ergo festum celebremus, & c.

$\epsilon\kappa$ τῶς. Præpositio cum Genit. significat in. Matth. 6. 10. καὶ ὅτι τῆς γῆς. & in terra. Ephes. 1. v. 16. ἐν τῶν πνευματικῶν μου. in precibus meis. Super. Ephes. 4. v. 6. εἰς θεὸν καὶ πατέρα πάντων ὁ ὅτι πάντων, unus Deus & pater omnium, qui est supra omnes. Sub. Luc. 4. v. 27. ἐν Ἑλισαίου. sub Elisæo. h. e. tempore Elisæi, cum Dativo, In. Rom. 5. 12. ἐφ' ὃ πάντες ἡμάρταν. in quo omnes peccarunt. Alij vertunt quatenus. Hebr. 9. v. 17. διαθήκη γὰρ ἐν νεκρῶς βιβλία, testamentum enim in mortuis ratum est. Luc. 1. v. 47. ad. Ephes. 2. 10. ἐν τοῖς ἔργοις ἀγαθοῖς. ad bona opera. Super. Ephes. 2. 20. ἐν τῷ θεμελίῳ. super fundamentum. Propter. Luc. 1. 29. Ex. Luc. 159. cum Accus. Super. Luc. 1

v. 33. 35. Luc. 7. v. 22. αὐτοὶ πνεύματι ἐν ἑαυτοῖς. & cap. 4. 18. πνεύματι κυρίου ἐν ἐμοί. spiritus Domini super me. In. Luc. 1. 17. Heb. 8. 10. ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς. in corda eorum inscribam, h. e. animis eorum inscribā. Adversus. Ephes. 5. 6. ἡ ὁρμή τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας. ira DEI adversus filios contumaciæ, h. e. homines contumaces. Ad. Luc. 3. 2.

Ἐπιτιθεῖς. α. ὁ. ἡ. auxiliator, ix. ὁπκνεύμα. α. ἡ. auxilium. Act. 26. 22. ὁπκνεύμας οὗν τυγχόν, nactus itaque auxilium. videtur componi ex ἐπὶ & κούρος, juvenis. juvenes sunt fortes & ad juvandum apti, juxta illud, ἔργα νέων, βελούτοι μύλων, εὐχαίτε γερόντων. labores juvenum, consiliaque mediocriorum, precesq; senum.

Ἐπομιμ. sequor. cum Dat. σωόμεναι. comitor. Act. 20. v. 4. σωείπετο δὲ ἀπὸ, comitabatur autem cum.

Ἐπιτιθεῖς. ἰος. ὁ. ἡ. καὶ τὸ ἐπιτιθεῖς. idoneus, aptus. ἐπιτίθεισ. α. ον. idem Iacob. 2. vers. 16. καὶ ταῖς ἐπιτίθειαις τὸ σώματι, & quæ sunt commoda corpori.

Ἐπτά. septem. g. o. plur. Matth. 12. v. 45. ἐπὶ ἑπτὰ πνεύματα πονεῖτε, septem alios spiritus peiores. ἑπτά. septies. Luc. 17. v. 4. Matth. 18 vers. 21. 22. Luc. 17. 4. ἑβδομός. γ. ον.

septimus, a. um. Heb. 4. v. 4. καὶ ἐκλήπυσιν ὁ θεὸς ἐν τῷ ἡμέρῳ τῇ ἑβδομῇ, & quievit Deus die Septimo. ἑβδομήκοντα. g. o. plur. septuaginta. Luc. 10. v. 17. Act. 7. 14. ἑβδομήκοντα, Septuagies, Matth. 18. v. 22.

Ἐγὼ dico. in præsentī non est usitatum. a. 1. εἶπα. dixi. Matth. 23. 4. εἶπατε τοῖς κλημμένοις, dicite vocatis. a. 2. εἶπον, es. dixi augmentum manet in omnibus modis. Matth. 13. 37. εἶπὲ. Matth. 8. 8. εἰπὲ λόγον. dic verbum. εἶποιμι. οἱ. οἱ. εἶπω. γ. ο. Marc. 11. 3. 31. εἶπὲ. Heb. 7. 9. εἰπὼν, εἰπὼσα, εἰπὼν. Act. 20. 36. ἔπος. ἰος. τὸ. carmen, verbum. Heb. 7. 9. ὡς ἔπος εἰπὲν, ut ita loquar. ἔπη χρυσῶν aurea carmina, in qua significatione apud profanos scriptores legitur. ἀντίπα. unde est. ἀντιπεῖν, contradicere. Luc. 21. v. 15. δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἥ ἡ δύνησονται ἀντιπεῖν ἡ ἀντισηναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν, dabo vobis os & sapientiam, cui non poterunt contradicere aut resistere, omnes qui se vobis opponunt. ἀπίπομα. unde est aor. 1. med. ἀπειπάμην abdicavi. 2. Corinth. 4. 2. cum. Accus. φερέτω. prædico. is. Act. 1. 16. ἡν φερέτω τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, quam prædixit Spiritus sanctus.

Ἐξ.

Ἐξ. α. ἡ. terra. affine Hebrææ voci עֶרֶב, & Germanicæ erd. ἰερα, unde ἰερα in a. 1. infin. Act. deplere. ἔξερσας. idem. ἔξερμα. τὸ. τὸ, vomitus. 2. Pet. 2. 22. κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἔξερμα, καὶ ὡς λαομαχὴ εἰς κύλισμα ἐρεβόρα. canis reuertens ad suum vomitum, & sus lota ad voluntarium cœni.

Ἐργον. α. τὸ. opus. Matth. 26. 10. τὸ ἐστὶ τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ, hoc est opus Dei. h. e. à Deo mandatū. efficacia. 1. Thes. 1. 3. officium. Ioh. 17. 4. Act. 13. v. 2. εἰς τὸ ἔργον ὁ φερόμενος. κλημαὶ αὐτοῦ. ad officium, ad quod vocavi eos. ἀργός. ἡ. ὄν. otiosus, iners, piger, desidiosus. quasi ἀργός, Matth. 20. 3. εἶδεν ἄλλους ἰσθῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς. Vidit alios stantes in foro otiosos. ἀργίω. ὦ. otior. 2. Pet. 2. 3. οἷς τὸ κέρμα ἐκπύηται ἐκ ἀργῶν. quibus damnatio iam olim non oriatur, h. e. parata illis iam sunt à Deo grauissima supplicia, quæ ipsos opinione citius obruent. καταργέω. ὦ. facio cessare, inutilem reddo. Luc. 13. 7. aboleo. Roman. 3. 31. νόμον ἔν κατὰργωμένῳ διὰ τῆς πίστεως, καὶ γὰρ οὐκ. num igitur legē abolemus per fidem? absit. in Fut. καταργήσω. abolebo. Roman. 3. 31. 1. Corin. 6. 13. præter. perf. κατήργημα. γ. ο.

inutilia sustuli. 1. Cor. 13. 11 a. 1. κατήργησιν. 2. Thes. 2. 8. 1. Cor. 1. v. 8. καταργέομαι. ἔμαι. destruor, aboleor. 1. Corinth. 15. 26. ἔχρατος ἐχθρὸς καταργεῖται θάνατος. ultimus hostis aboletur, mors præter. perf. κατήργημα. Rom. 4. 14. a. 1. καταργήσω. Gal. 5. v. 4. καταργήσιν. ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ. euauuistis tanquam separati à Christo. F. 1. καταργηθῶσιν. destruar. 1. Cor. 13. 10. ἀναιρεθῶ. ἔ. ὁ. conditor. Heb. 11. 10. ἀερίης. ε. ὁ. ἡ. καὶ τὸ ἀερίης, efficax. Heb. 4. v. 12. ἀερίης. α. ἡ. efficacia. 2. Thes. 2. v. 12. vel v. 11. διὰ τοῦτο πέμψαι αὐτοῖς ὁ θεὸς ἀερίης. πλάτης. propterea mittet ijs Deus efficaciam erroris. h. e. pro iusto suo iudicio tradet eos Satanæ excandandos. ἀερίης. τὸ. facultas. 1. Cor. 12. 6. ἀερίης. α. ὁ. beneficus. Luc. 22. 25 ἀερίης. ὦ. cum Acc. benefacio. Act. 10. 38. ἀερίης. α. ὁ. beneficium. 1. Tim. 6. 2 γάρ. ἔ. ὁ. agricola. Matth. 21. v. 33. vinitor. Ioh. 15. 1. γάρ. α. τὸ. aruum, ager, 1. Corinth. 3. 9. θεὸς γάρ. θεὸς ὁικοδομῇ ἑστῇ, Dei ager, Dei ædificium estis. γάρ. ἔ. ὁ. excolor. Hebr. 6. 7. ἱερουργῶ. ὦ. sacra obeo. Roman. 15. 16. καὶ ἑργός. α. ὁ. minister publicus. Ex

λίτος. & ο. populus. & ἔργον, opus. λίτον. & τὸ. locus publicus. Etym. λίτον καλέουσι τὸ ἀγρυπνῆσαι οἱ Ἀχαιοί. Γρα-civocant curiam. Rom. 13. v. 6. & 15. v. 16. λειτουργικός. & ο. administratorius. Heb. 1. v. 14. πνεύματα λειτουργικὰ εἰς διακονίαν ὑποτασσόμενα. Spiritus ministratorij ad servitium ablegati, scil. sancti angelij. λειτουργία. & ο. ministerium. Heb. 9. v. 21. ῥαδιουργός. & ο. facinorosus, qui facile ad scelus perpetrandum impellitur. ῥαδιουργία. & ο. scelus à projecta quadam audacia profectum. Actor. 13. v. 10. ῥαδιόργισμα. τὸ. idem. Actor. 18. 14. συνεργός. & ο. cooperarius. 1. Corinth. 3. 9. συνεργάω. & ο. unà operor. Marci 16. 20. ἐκεῖνοι δὲ ἔλθοντες ἐκήρυξαν πανταχῶ, πῦ κωλεῖσιν συνεργῶντος. illi uero egressi prædicarunt ubique, Domino cooperante. συνυπηρεῖω. & ο. unà operam confero. 2. Corinth. 1. v. 11. ἐργάζομαι. operor. Matth. 7. 23. laboro. 1. Corinth. 9. vers. 6. sulco. Apoc. 18. 17. ὕστερὸν τὴν θάλασσαν ἐργάζονται. quicunque mare sulcant. vid. quæstus causâ. in imperf. ἐργαζόμενος, laborabam, absolute ponitur, Actor. 18. v. 3. præf. perf. ἐργασμα. Iohan. 3. v. 21. ὅτι ὁ θεὸς ἐστὶν ἐργαζόμενος. quia cum Deo facta fuerunt. a. 1. med.

ἐργασάμενος. & ο. ατο. operatus sum. Marc. 14. v. 6. ἐργασία. & ο. opera. Luc. 12. 58. ἐργάτης. & ο. operarius. Luc. 10. vers. 2. οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι, pauci vero operarii sunt. καταργάζομαι, perpetro. Roman. 1. 27. efficio. Roman. 5. 3. περιεργάζομαι. & ο. curiosus. Actor. 19. v. 19. περιεργάζομαι. inaniter satago. 2. Thess. 3. 11. προσεργάζομαι. & ο. lucrifacio. Luc. 19. v. 16. προσεργασάμενος, lucrifeci. ich hab daru gemacht.

ἐρίδω. irrito, laceffo, provoco. unde ἐριδίω. idem. 2. Cor. 9. v. 2. F. ἐριδίω. a. 1. ἡρίδιω. laceffivi. Coloss. 3. 22.

ἐρίσσω, vel ἐρίπσω. remigo. ἐρίσια. & ο. remigatio. ἐρίτης. & ο. remex. ὑπορίτης. & ο. minister. 1. Corinth. 4. 1. apparitor, licitor seu lorarius. Marc. 14. 65. Luc. 4. v. 20. Iohan. 7. v. 45. ὑπορίτης. & ο. inferuio. ich warthe auff. Actor. 13. 36. & 20. 34. & 24. 23.

ἐρύζομαι. eructo. palam proloquor. Matth. 13. 35. ἐρύξομαι τὰ κεκρυμμένα ὑπὸ καταβολῆς κέσται. eructabo occultata à jacto mundi fundamento.

ἐρευνάω. & ο. investigo, indago, scrutor. Iohan. 5. 39. ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, indagatis scripturas. Ἐρευνάω. & ο. perscrutor. 1. Pet. 1. 10. ἀνεξερεύνητος. & ο. imperscrutabilis. Rom. 11. v. 33.

Ερημος.

Ερημος. & ο. ἡ. κὶ τὸ ἔρημον, desertus. a. um. Luc. 13. 35. ἀφίστατε ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος, relinquitur domus vestra deserta. Matth. 14. 15 ἔρημος ἐστὶν τόπος desertus est locus. ἔρημος. & ο. ἡ. desertum, solitudo. Substantive accipitur, subintelligitur χώρα regio. Mat. 4. v. 1. ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον. subductus fuit in solitudinem. Luc. 1. 80. κὶ ὡς ἐν τῇ ἔρημῳ, & erat in desertis. ἔρημία. & ο. ἡ. desertum. Mar. 15. 33. ἔρημος. & ο. vasto, depopulo. F. ἐρημώσω. vastabo. Præf. ἡρήμωσα. vastavi. a. 1. ἡρήμωσα, idem. passivum præfens ἐρημώομαι & ο. Mat. 12. v. 25. præf. ἡρήμωμαι vastatus fui. Apoc. 17. 16. a. 1. ἡρημώθην. idem. Apo. 18. 19. ἐρήμωσας εὐς. ἡ. vastatio. Luc. 21. v. 20. ἐρείδω infigo. F. ἐρείσω. P. ἡρείσω. a. 1. ἡρείσω. Act. 27. 41. ἐρείσασα ἡμῶν ἀσπίδας, proa infixæ manebat immota.

Ερεῖω. & ο. ἡ. lis, contentio. Roman. 1. 29. in Accusatio

Ερεῖω. & ο. ἡ. lis, contentio. Roman. 1. 29. in Accusatio

turo secundo verbi ἐρίσω, quod in aor. 2. habet ἡρείδω, in fut. 2. ἐρείδω. vnde est hoc ἐρείδω. & ο.

Ερίων. & ο. τὸ. lana. Heb. 9. 19. dicitur etiam εἶρε. εὐς. τὸ. Nec non εἶριον eodem sensu. ἐρίδος. & ο. ἡ. ἡμερῶς, qui lanificium exercet. ἐρίδιω, vel potius ἐρίδιωμαι. lanificium exerceo. vnde est ἐρίδιω. & ο. ἡ. opera mercenaria, quæstuariorum. item, contentio, iurgium. 2. Cor. 12. 20. Scribendum esse ἐρίδιω, liquet ex accentu. Legimus enim ἐρίδιω, non vero ἐρίδιω. Gal. 5. v. 20. 2. Cor. 12. 20. Quamuis haud negem Iacob. 3. 14 & 16. legi quoque ἀκαμάδης ἐρίδιω & ἐρίδιω.

Ερίφος. & ο. ἡ. hœdus. Matth. 25. vers. 32. ἐρίφον. & ο. τὸ. idem. Matth. 25. 33.

Ερμῆς. & ο. ἡ. Mercurius, sic dictus παρὰ τὸ εἶπεν à nuntiando. ἐρμηνεύς. εὐς. ὁ. interpret. ἐρμηνεύω. F. εὐσω. interpretor. ἐρμηνεύομαι explicor. Ioh. 1. v. 38. ἐρμηνεία. & ο. ἡ. interpretatio. 1. Corinth. 12. 10. διερμηνεύω. & ο. ἡ. interpretor. Luc. 24. 27. διερμηνεύοντες exponēbat. augmentum est in medio. διερμηνεύτης. & ο. ἡ. interpret. διερμηνεύω. & ο. ἡ. difficilis explicatu. Heb. 5. 11. μηδερεμυνώομαι explicor, reddor, exponor. Matth. 1. 23. & 13. v. 8.

D 3

Ερπῶ

Ερπω serpo, τὸ ἐρπιδόν. ἔ. reptile.
Acl. 10. 12. Iacob. 3. 7.
Ερυθρός ε. ἔν. ruber. a. um. Acl.
7. v. 36 ερυθρὸν θάλασσαν, mare
rubrum.

Ερχομαι venio. Iohan. 8. 14. in
imperf. ἤρχεμην, veniebam.
Marc. 1. 45. P. ελεύσομαι ve-
niam. 1. Corin. 16. 5. ελεύσο-
μαι πρὸς ὑμᾶς veniam ad
vos. Format sua tempora ab
inuitato ἐλεύσω, præt. perf.
med. ἤλυθα & Attice ἐλάλυ-
θα veni. Luc. 5. 32. ἔκ ἐλῆλυ-
θα κλησάμεν διαβήτας, non veni
vocatū iustos, h. e. hypocri-
tas, qui vana iustitiae per-
suasione turgent. plusquā-
perf. med. ἐλαλύθειν veneram
Ioh. 8. 20. ὅτι οὐπω ἐλαλύθει
ἡ ὥρα αὐτῇ quia mundū ve-
nerat hora eius. & 2. Actiuo
ἤλυθον veni. In N. T. vero
semper contrahitur & legi-
tur ἤλθον. ec. e. Marc. 10. v. 45.
ἔκ ἤλθε διακονηθῆναι, ὅπως δια-
κονήσαι. non venit Filius ho-
minis ut sibi ministraretur,
sed ut ministraret. Arist. 2.
imp. ἔλθε veni. Io. 4. 16. ἔλθε
ἐνθάδε veni huc. dicitur ἔλθε
pro ἔλθε κλῆμας. in opt. ἔλ-
δοιμι. in sibi. ἔλθω. η. e. Luc.
9. v. 26. in infin. ἐλθεῖν. Mat-
thæi 24. 48. χροῖται ὁ κύριός
μου ἔλθεῖν, tardus est aduen-
tus domini mei, vel cuncta-
tur dominus meus venire.
in partic. ἔλθων Luc. 12. v. 37.
ἐλθέτω Marc. 5. 26. 27. ἔλ-

θῶ Luc. 11. 25. καὶ ἔλθῃ ἡ ῥί-
σις σατανᾶς, & reuersus
scil. malus spiritus, inuenit
scopis purgatum. ἔλθεις ἰσχυ-
ρα aduentu. Aclor. 7. 52. αἰ-
ερχομαι subeo. Iohan. 6. v. 3.
ἀπέρχομαι abeo. Matth. 8. 18.
διέρχομαι transeo. Matth. 19.
24. ἐπαίρσομαι redeo. Lu-
cæ, 10. 35. & 19. 15. ἐπέρχομαι
superuenio. Iacob. 5. 1. εἰσέρ-
χομαι introeo. Matth. 7. 13.
Aclor. 9. v. 6. εἰσέλθε εἰς πόλιν
ingredere urbem. ἔξέρχομαι
exeo. Matth. 2. 6. σωείσθῃ-
ρομαι vnά introeo. Iohan. 6.
v. 22. κατέρχομαι descendo,
deuenio Luc. 4. 31. & 9. 37.
πεφεισθῆρομαι introeo. Rom.
5. 20. πατήρομαι prætereo.
Matth. 8. 28. mutor. Matth.
24. 35. transgredior. Luc. 15
v. 29. 1. Pet. 4. 3. παρβλυ-
θῶς χεῖρας præteritum tem-
pus. πεφεισθῆρομαι, circumco.
1. Tim. 5. 13. oberro. Heb.
11. 37. περιερχόμενοι. oi. circu-
latores, Aclor. 19. 13. περι-
ρχομαι, præuenio. Marc. 6. 33.
πεφεισθῆρομαι, aduenio, acce-
do, cum Dat. Matth. 4. 3. 11.
πεφεισθῆρος. u. i. aduena, prof-
elytus. Matth. 23. 15. Acl. 2.
10. & 6. 5. & 13. 43.
Ερωτάω. α. interrogo. F. ἐρωτήσω
præt. ἠρώτηκα præt. passiv.
ἠερώτημαι, hinc ἐρώτημα. πο.
τό. quæstio. Ma. 15. 23 ἠρώτων
interrogabant pro ἠερώτων 3
perf. plur. imperf. actiu. in-
dic.

dic. precor. peto, 1. The. 4. 1.
& 5. 12. διερωτάω. α. percon-
tor. Aclor. 10. 17. ἐρωτάω. α.
interrogo, peto, quæro.
Matth. 12. v. 10. Rom. 10. v. 20.
ἡρωτῶς ἐγνώμην τοῖς ἐμὲ μὴ
ἐρωτῶσι, manifestus factus
sum ijs, qui me non quæ-
runt. F. ἐρωτήσω. Marc. 11.
v. 29. P. ἐπερωτήκα. 1. 1. ἐπερω-
τήσω. Matth. 16. 1. ἐπερωτήσω
αὐτὸν σημεῖον, petiverunt ab
eo signum. Constituitur hic
cum duplici Accusativo. Io-
han. 18. v. 21. τί με ἐρωτᾷς;
ἐρωτῶτησαν εὖδ ἀκηκόετες, Quid
me interrogas? interroga
eos qui audiverunt. ἀκηκό-
τες, est præt. part. à præ. med.
ἀκήκα pro ἤκα, per Atti-
cam reduplicationem. a. 1.
pass. ἐπερωτήσιν interrogatus
fui. Luc. 17. v. 20. ἐπερωτήμα.
πο. τό stipulatio. 1. Pet. 3. 21.
ἐδίω. F. ἴω. P. ἴκα. edo. In N. T.
legitur tantum in presenti et
imperfecto. a. 2. ἴσθην edī.
F. φάγομαι, edam, de quibus
vide φάγω. Matthæi. 9. v. 11.
ἐδίει edit. imperf. Luc. 15. 16.
ὅτι ἠδίων οἱ χοῖροι, quas ede-
bant porci. Luc. 17. 27. ἠδίων,
ἴπιον, ἴγµεν, ἠγόρευον. ede-
bant, bibebant, nubebant,
emebant, h. e. planè securi e-
rant. præsens imper. 1. Cor.
10. ver. 28. μὴ ἐδίετε, ne edite.
2. Thess. 3. 10. εἴ τις ἐ θέλει ἐρ-
γαζέσθαι, μὴ ἐδίετω. Si quis
non vult laborare, ne edat.

præsens sub. Luc. 22. v. 30. ἵνα
ἐδίητε καὶ πίνετε ὅτι τῆς πρα-
πίης µη ἐν τῇ βασιλείᾳ µε.
ut edatis & bibatis in mensa
mea in regno meo. præsens
infin. Aclor. 27. 35. καὶ κλάσας
ἤρξατο ἐδίειν. & postquam
fregit, coepit edere: partici-
pium præsens. Matth. 11. 18.
μήτι ἐδίων µὴτι πίνων, neque
edens, neque bibens, κατι-
δίων devoro. Matth. 23. v. 14.
κατιδίων, καὶ οἰκίας ὧν γο-
ρῶν, devoratis domos vidua-
rum. Consumo, conficio,
Galat. 5. 15. ἀγῶνας δάκνεται
κατιδίων, vos invicem
mordetis & consumitis. σω-
εδίων comedo. regit Dati-
vum vi præpositionis. Luc.
15. v. 2. σωείδεις αὐτοῖς come-
dit cum illis.

Εσπέρα. α. ἡ. vespera. Luc. 24.
v. 29. ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἔβη.
quia advesperascit. Aclor. 4.
v. 3. ἡ δὲ γὰρ ἐσπέρα ἦδεν. nam e-
rat jam vespera. Aclor. 28. 23
ἀπὸ τοῦ ὅτι ἐσπέρας ἀ μα-
τutinino tempore usque ad
vesperam.

Εσπερος. η. ον. ultimus. a. um.
Matth. 20. 16. οὕτως ἰστένται οἱ
ἐσπεροι τοῦ ὅτι. sic erunt ulti-
mi primi. Luc. 14. ver. 9. πῶς
ἐσπερον τόπον κλέψουσιν. ulti-
mum locum occupare. ἐσπ-
η ἡμέρα ultimus dies. h. e.
dies iudicii. Iohan. 6. 54. δι-
citur ἐσπὴν ἡμέρα & ἐν ἐσπ-
ῇ ἡμέρᾳ, ultimo die. Ioh. 6.

v. 39. & v. 40. 2. Pet. 2. v. 21. γήρηνεν αυτοῖς τὰ ἔσχατα χόρηναι περὶ τῶν, acciderunt iis vltima deteriora prioribus, ἔσχατος. Aduerb. in extremum. Marc. 5. 23 τὸ θυρότερον με ἔσχατως ἐχθρὸς, filiola mea in extremum adducta est. vel extreme habet, h. e. in mortis versatur agone.

ἔσω Adu. intra, in. cum Genit. deriuatur ab εἰς, pro quo poetæ dicunt ἐς, quamuis & ἔσω pro ἔσω sit vltimum. Mar. 15. v. 16. ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς abduxerunt eum intra aulam. vel sine casu. Ioh. 20. 26. ἄσθενος εὐχρησθῆναι inus neminem inuenimus. ὁ ἔσω scil. ὢν in-ternus. Ephe. 3. 16. πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μεθῆται, rursuserant intus discipuli, Ioh. 20. 26. ἔσωθεν intrinsecus. Matth. 7. v. 15. ἔσωθεν δὲ εἰσὶ λίκαι ἄρ-πυγας intus vero sunt lupi rapaces. 2. Corin. 7. 5. ἔσωθεν μάχη ἦσαν φόβοι, foris pug-
næ, intus timor. paulo aliter accipitur Marc. 7. 23. τὰ πνεύματα ἔσωθεν ἐκπορεύονται, mala ex interiori h. e. ex animo egrediuntur. Apoc. 12. 2. τὸ αὐτὸ τὸ ἔσωθεν τὸ κατὰ. τὸ ἔσωθεν scil. ὁ ὕψος. ὁ ἔσωθεν in-ternus, ἢ ἔσωθεν internus, τὸ ἔσωθεν internum. ἑσώτερος. α. or. intimus. a. um, ab, ἔσω. A-
ctor. 16. 24. Heb. 6. 19. εἰς τὸ

ἑσώτερον scil. μέρος, in interio-rem partem.

ἑταῖρος. α. ὁ. sodalis Matth. 11. vers. 16. καὶ προσφωνοῦν τοῖς ἑταῖροις αὐτοῦ, & acclamant sodalibus suis. amicus. Mat-
thæi 20. v. 13. ἑταῖρος ἐκ ἀδικῶ-
σε. amice non facio tibi in-
iuriā. Et Seruator proditori
dicit Matth. 26. 50. ἑταῖρος ἐστὶ
ἔγωγε; amice, quorsum
ades?

ἑταῖρος. α. or. alius a. ud. Acl. 4. v. 12. οὐκ ἔστι ὄνομα ἑστὶν ἑταῖρον ὑπὸ τοῦ ἑταῖρον. neque enim nomen est aliud sub cælo. Alter, Matth. 6. 24 καὶ τὸ ἑταῖρος καὶ περὶ τῆς, & alterum sper-
net, peregrinus. Acl. 2. v. 4. ἤρξαντο λαλεῖν ἑταῖροις γλῶ-
σσαις cœperunt loqui pere-
grinis linguis. ἑταῖρος Adu.
aliter. Philip. 3. 15.

ἑτάζω. F. σω. P. κα. examino. ἑτάζω exquiro, exploro. F. ἑτάσσω. α. 1. ἑτάσσει exqui-
liui. n. a. 1. Acl. imp. ἑτάσσει
exquire, inquire. Matth. 2. 8.
& 10. 11. ἑτάσσει. εως. ἢ. ex-
amen, diligens exploratio.
ἑτάσσει ὁπλων recensio, lu-
stratio. ἑτάσσει ποιῆσαι, lu-
strare, mustern. αἰνιδίζω. σω. in-
quiro. quæstioni subijcio.
Acl. 22. 24. 29.

ἔτι. Aduerb. temporis, adhuc
Matth. 12. v. 46. ἔτι ὅτι αὐτὸς
λαλῶντες, ipso vero adhuc lo-
quente. Luc. 18. 22. ἔτι ἐν σοὶ
λείπει. adhuc vnum tibi deest
ἐκ ἐπὶ

ἐκ ἐπὶ non amplius. Luc. 20. v. 40. ἔτι ὅτι atque adeo. Acl. 2. 26.

ἑτοιμος. α. or. paratus. a. um. Tit. 3. 1. πρὸς πᾶσι ἔργων ἁγίων ἑτοιμος. 1. Pet. 3. 15. ἑτοιμοὶ ὅτι αἰεὶ πρὸς ἀπολογία, parati vero semper ad defensionem. Luc. 12. 40. γρηγορεῖτε ἑτοιμοί, estote parati. ἐν ἑτοιμῶ ἔγωγε. paratus sum. 2. Cor. 10. 6. ἑτοιμῶς ἔχω, idem. Acl. 2. 1. 13. ἑτοιμασία. α. ἢ. præpara-
tio. Eph. 6. v. 15. πνευματικὸν ζῶ-
ντα. F. σω. P. κα. aor. 1. πνευματικῶς, præparavi. Ro-
man. 9. v. 23. ὃ πνευματικῶς
εἰς δόξαν, quæ præparauit ad
gloriam.

ἑτος. εἰς. τὸ. annus. Matth. 9. 20. αἰμαρῶντα δώδεκα ἔτι, Mar. 5. 25. ὅσα ἐν ῥύσῃ αἰμαρῶντα δώδεκα ἔτι, quæ fuerat in, h. e. laborauerat, profluuiio sanguinis duodecim annos. κατ' ἑτος quotannis. Luc. 2. 41. Ioh. 8. 57. πενήκοντα ἔτι οὐπω ἔχει quinquaginta an-
nos nondū habes. h. e. non-
dum es quinquaginta an-
norum, vel nondū es quin-
quagenarius. εἰς ἑτη πολλά, in
multos annos. Luc. 12. 19.
ὅτι ἑτη δύο, per biennium. Acl. 19. 9. ἔξ ἑτῶς ὀκτώ, ab annis
octo. h. e. post annos octo.
Acl. 9. 33. δὲ ἑτῶς πλείονων,
pluribus annis interiectis.
Acl. 24. 17. ὅσοι ἑτῶς πολλῶν ἀ
multis annis, h. e. post mul-

tos annos. Rom. 15. 23. Luc. 15. 29. τοσαῦτα ἔτι δουλεύω σοι. tot annos seruijo tibi. πρὸ ἑ-
τῶς, ante annos. 2. Cor. 12. 2
διέτης. εως. ὁ. biennium. Matth. 2. 16. διέτια. α. ἢ. biennium.
Acl. 24. 27. ἐκατονταετής. α. ὁ. centenarius. Rom. 4. 19.
Eu. bene. Adu. Ephes. 6. 3. ab
ἐὺς bonus. in genit. ἑὺς &
poeticè ἑὺς.

Εὐδία. α. ἢ. serenitas dici. idem
est quod εὐαρία vel εὐημερία
compositum ex εὖ & δία, à
nominatiuo εὖ, quæ vox e-
tiam acrem quandoq; sig-
nificat. Sicut Latini quoq;
dicunt sub dio, & Horat. sub
Ioue frigido. Matth. 16. 2. ὁ-
ψίας γρηγορήσας λέγει εὐδία. πυρ-
ραζει γὰρ ὁ ἑρανος, vespertino
tempore dicitis serenitas e-
rit: Nam cœlum rubet.

Εὐδω. F. ἔσω. dormio. Hom. ἢ
καὶ πεινύχον εὐδῶν βαλνφόρον
αὐδῶ. Non decet tota nocte
dormire consiliarium. κα-
θεύδω. idem. Futuro καθεύ-
δῃσιν. Imperfectum eius du-
obus modis augetur, καθεύ-
δων Matth. 25. 5. vel καθεύδων.
Marc. 4. 38. ὅτι τὸ πρὸς ἐφά-
λαιον καθεύδων, cervicali in-
dormiens.

Εὐδός. εἰς. ὁ. rectus. a. um. pla-
nus. Matth. 3. 3. εὐδός τις ποιε-
τε τὰς πελάγας αὐτῶν, compla-
nate semitas eius. Acl. 8. 21.
ἢ γὰρ καρδία σου ἐκ ὕψους ἀθεῖται
ἐνώπιον ἑ. δεῖ. Nam cor tuum
non

v. 26. die continente, he. e. continue sequenti. *ἡμε. ιωσ.*
 ἡ. habitus. Heb. 5. 14. *ἡμια.*
 το. τὸ figura. 1. Corin. 7. 31.
 τὸ *ἡμια* τέτς κόσμος παρὰ τὸ
 Figura huius mundi præ-
 terit. μετασχηματίζω, transfi-
 guro. 1. Cor. 4. 6. Phil. 3. 21.
 ὅς μετασχηματίζω τὸ σῶμα τῆς
 ταπεινώσεως ἡμῶν. h. e. τὸ σῶ-
 μα ταπεινωμένον, qui trans-
 figurabit corpus nostrū hu-
 miliatum. scil. varijs morbis
 alijsq; afflictionibus, μετασχη-
 ματίζομαι transformor. 1.
 Corin. 11. v. 13, 14. 15. συσχη-
 ματίζομαι. configuror cum
 Dativio vi præpositionis,
 Roman. 2. v. 2. *ἀσχηματ.* ονος.
 ὁ. ἡ. honestus, decens. *ἀσχη-
 μάτως* decenter. 1. Cor. 14. 41
ἀσχηματισμένη. ης. ἡ. decor. 1.
 Cor. 12. 23. *ἀσχηματισμένη.* ης. ἡ.
 foeda actio. Roman. 1. v. 27.
ἀνέχουμαι tolero. Matth. 17. 17
ὥς πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; quo-
 usque tolerabo vos; *ἀνέκτός.*
 ὁ. ὅ. tolerabilis. e. *ἀνεκτότερον*
 tolerabilius. Matth. 11. v. 22
ἀνέχ. ης. ἡ. tolerantia. Rom. 2.
 v. 4. *ἀπείχω.* F. *ἀφίξω.* P. *ἀπί-
 γμαι,* retero, recipio, Matth.
 6. v. 2. *ἀπείχουσι* μηδὲν αὐτῶν
 referunt mercedem suam.
 Absum. Matth. 15. v. 8. *ἀπέχ.*
 sufficit. Marc. 14. 41. *ἀπέχουμαι*
 abstineo cum Genit. 1. Ti-
 moth. 4. 3. *ἀπέχου* *λεσμεύων*
 abstinere cibis. 1. Pet. 2. v. 11
ἀπέχου σαρκικῶν ὀρεσμάτων,

Act 13. 50.

abstinere carnali. concupis-
 centiis, domitas habere libi-
 dines. Act. 15. v. 29. item
 cum. præposit. *ἀπὸ.* 1. Thess.
 5. 22. *ἀπὸ παντός εἰδός πορνείας*
ἀπέχεσθαι. 1. Thess. 4. 3. *ἀπέχε-
 σθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας,*
 abstinete vos à scortatione.
 More Latinorū ergo tripli-
 cem admittit syntax. *ἐνέχω*
 immineo. Marc. 6. v. 19. ἡ δὲ
ἡγεμονία ἐπέκειντο αὐτῷ, Hero-
 dias autem imminabat ei.
ἐνέχουμαι, implicor. Galat. 5.
 vers. 1. cum Dat. *ἐνέχου* ζυγῷ
 iugo implicari. *ἐνοχος.* ἡ. ὁ.
 obnoxius, reus, construitur
 cum Dativio. Matth. 5. v. 21.
 ibid. v. 22. *ἐνοχος* εἶσαι εἰς τὴν
γένηαν, pro τῇ γένει, est He-
 braïsmus vide præposition.
 eis. Construitur etiam cum
 Genitiuo Matth. 26. v. 66.
 Marc. 3. 29. *ἐνοχος* ὅστις αἰωνίως
κλείσταις, reus est eterni iudi-
 cij. *κατέχω* obtineo. Matth.
 21. v. 38. Luc. 14. 9. τὸν ἔχοντα
 τὸν πῶτον κατέχον, occupare vl-
 timum locum. Retineo. 1.
 Thess. 5. 21. τὸ καλὸν κατέχετε,
 bonum retinere. obsto. 2.
 Thess. 2. v. 6. καὶ νῦν τὸ κατέχον
 οἶδατε, & nunc quid obstat
 nostis. Possideo. 1. Cor. 7.
 v. 30. ὡς μὴ κατέχοντες tan-
 quā non possidentes. Ten-
 do. Act. 27. 40. *κατέχον* εἰς
 τὸν αἰγυπτὸν, tendebant ad
 littus, detineo, supprimo.
 Rom. 1. 18. *κατέχευ* ἰουδαίῳ
 morbo

morbo teneri. Iohan. 5. v. 14
κατέχευ. ιωσ. ἡ. possessio. A-
 ct. 7. 5. 45. *μετέχω.* F. *μεδέω*
 particeps sum cum Genit.
 1. Corin. 9. 10. *μετέχω.* ἡς. ἡ.
 consortium. 2. Corin. 6. 14
μέτοχος. ἡ. ὁ. socius. Luc. 5. 7.
 consors. Heb. 1. 9. particeps.
 Heb. 12. v. 8. *συμμέτοχος.* ἡ. ὁ.
 unā particeps, Ephes. 3. v. 6.
 & 5. v. 7. *παρίχω* exhibeo.
κόπος κατέχειν πῶς negotium
 alicui facessere. Matt. 26. 10.
 Luc. 11. vers. 7. *μὴ μοι κόπος*
πάρεχ, ne mihi facere nego-
 tium. obverte, Luc. 6. v. 29.
πάρεχε καὶ τῷ ἀλλοτρίῳ, obverte &
 alteram. præsto. Luc. 7. 4.
 præbeo, Tit. 2. 7. *κατέχω.* oc-
 cupo. Luc. 5. 9. *δαίμονες* κατέ-
 χον αὐτὸν pauper occuparat
 eum. contineo. 1. Pet. 2. v. 6.
 διὸ καὶ κατέχει ἐν τῷ ῥαββί, Qua-
 re etiam cōtinetur in scrip-
 tura, κατέχει pro κατέχευ hic
 ponitur. *κατέχω.* ἡς. ἡ. argu-
 mentum seu summa. *der in-
 balt:* Act. 8. 32. 32
 simpliciter locum scripture
 significat. *κατέχω* caueo.
 Matth. 7. v. 15. *κατέχετε* ἀπὸ
 τοῦ ψεύδους προσφύτου. attendo,
 Act. 8. v. 6. *κατέχον* οἱ δὲ
 ἔχοντες τοὺς λογισμοὺς, attende-
 bant autem turbæ iis, quæ
 dicebantur. in præst. *κατέ-
 χουμαι* attendi. Heb. 7. 13. *κατέ-
 χουμαι,* præcello. verbū med.
 Rom. 3. 9. τὴν ἐν κατέχευ;
 Quid igitur? præcellimus

ne? *συνίχω* constringo. Luc.
 8. 45. 2. Cor. 5. 14. Luc. 19. 43.
συνίχουσι οἱ πάντες con-
 stringet te undiq; Obstruo
 Act. 7. 57. *συνίχον* τὰ ὦτα
αὐτῶν, obthurarunt aures
 suas. teneo. Luc. 22. 63. *συν-
 ἵχουμαι* detineor. Luc. 4. v. 38.
 teneor Luc. 8. 37. constringor.
 Luc. 12. 50. *συνίχω.* ἡς. ἡ.
 anxietas. Luc. 21. v. 25. *κατέ-
 χουμαι* superemineo, præstanti-
 or sum. supero. Roman. 13. 1.
 1. Pet. 2. v. 13. *κατέχον* οὐρανόν.
 τὸ eminentia. Philip. 3. v. 8. *διὰ*
τὸ κατέχον τῆς γνώσεως propter
 eminentiam notitiæ Chri-
 sti. *κατέχω.* ἡς. ἡ. eminentia.
 1. Corin. 2. 1. 1. Tim. 2. 2.
κατέχω sustineo. Iudæ vers. 7
πυρὸς αἰωνίου δίκην κατέχευαι
 ignis æterni pœnam susti-
 nentes. *εὐνεχος.* ἡ. ὁ. eunuchus,
 castratus. Matth. 19. 12. *εὐνε-
 χῶ.* εἰς. castro on. ibidem.
εὐνεχον dictum volunt quasi
εὐνὴν (i. ἐστὴν μόνον) ὀχεύας.
κατεκχεύομαι. ἡ. participium
 præsentis passivi, malè vex-
 atus, à κατεκχεύω, malè vexo.
 Heb. 11. vers. 37. *συγκατεκχεύο-
 υμαι.* unā malè vexor. Heb. 11.
 v. 25. *ραβδῶχος.* ἡ. ὁ. licitor, ap-
 paritor. Act. 16. 35. *πλεονε-
 χης.* ἡ. ὁ. avarus. 1. Corin. 6.
 10. *πλεονεκτῶ.* ὡ. quæstui
 habeo. cum Accus. 2. Cor. 7.
 v. 2. *ἐδίδα* ἐπλεονεκτήσαί με.
πλεονεχέω superor. 2. Co-
 rinth. 2. v. 10. per metapho-
 ram

ram cōparatur Satanās cum avaris illis sanguifugis, viduarū domos &c. deuorantibus. *πλεονεξία*. ac. ὃ. avaritia. Dicitur vero *πλεονεξίας*, ὡς *πλεόν* ἔχειν βελόνηος. Ephes. 5. versu. 3. ἢ *πλεονεξία* μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν. avaritia neque nominetur inter vos.

Ew. induo. F. ἵσω. Aēt. 1. ἱστέμενος vbi s duplicatur a poetis, unde est ἱέννυμι. αἱ. ἀμφιέννυμι amicio, circum vestio. Mar. 6. v. 30. θεὸς οὕτως ἀμφιέννυστο χόρτον. Deus sit vestit gramen. ἀμφιέννυμαι vestior. P. ἡμφίεσμαι vestitus sum vel fui Luc. 7. v. 25. ἐν μάλα ἱματίοις ἡμφιεσμένον mollibus vestibus indutum. ἱδής. ὅπως ἢ. vestis. Aēt. 12. vers. 21. ἐνδυσάμενον ἱδῆτα βασιλικῶν indutus ueste regia. ἱδῆσθαι. εως. ἢ. idem. Luc. 24. 4. ἐν ἱδῆσθαι ἀσπληγέσας vestibus fulgurantibus. ἱμάτιον. κ. τὸ vestimentum. Matthei. 11. v. 8. quod est diminutivum ab ἱμα. τοι. τὸ vestimentum, qua voce vititur Homerus. Hinc ἱμάτιον, sicut a κῆμα κτιμέπον; pro ἱμάτιον vero vñtatum est ἱμάτιον. ἱματιζομαι vestior. Mar. 5. vers. 15. ἱματισμένος vestitus. Luc. 8. 35. ἱματισμένος. ὃ. vestis. Matth. 27. v. 35. ἱματισμένος πολυτελὲς vestis pretio-

sa. 1. Timoth. 2. 9. ἱματισμένος ἐνδοξος vestis splendida, regia. Luc. 7. 25.

Ew. mitto. ex quo est ἵμι unde ἵμμι F. ἵσω. P. ἵκω. a. 2. ἵν. sicut πίνωμι, ὁπσο, πείνωμι, ἱδῆμι. ἱδῆμι. ἀνίμμι relaxo. Aēt. 27. 40. ἀνίμμι postquam relaxassent, est participium aoristi secundi Aētivi, in nom. ἀνίμμι, Ephes. 6. v. 9. ἀνίμμι ἀπειλῶν remittentes minas, est part. præs. Aēt. a. nom. ἀνίμμι. Heb. 13. v. 5. ἢ μή σε ἀνῶ. Nequaquam te omiserō, ἀνῶ est a. 2. subj. Aēt. ἀνίμμι relaxor. Aēt. 16. v. 26. καὶ πάντων τῶν ὀσμά ἀνέδῃ & omnium vincula laxata fuerunt. ἀνέδῃ est 3. pers. sing. a. 1. pass. in prima persona ἀνέδῃν. ἀνέδῃ. εως. ἢ. relaxatio. 2. Corinth. 2. 13. ἢ καὶ ἱδῆκα ἀνέδῃν τῷ πνεύματι μου. non habui relaxationem in spiritu meo, h. e. non potui conquirere. ἀφίμμι remitto. Matth. 6. 12. demitto, Matth. 4. 11. fino. Marc. 1. 34. Relinquo. Matth. 19. v. 27. F. ἀφίμμι remittam. Matth. 18. v. 21. A. 1. ἀφίμμι dereliqui. Matth. 19. 27. A. 2. ἀφίμμι unde a. 2. imper' ἀφίμμι sine. Matthei 3. 15. Luc. 9. 16. Matth. 19. v. 14. ἀφίμμι τὰ παιδία omittite puerulos, facite illos missos. Legitur etiam aoristum secundū tempus ἱφίμμι, e. e. ex themate ἀφίμμι Marci 1. 34.

ci 1. 34. ἢ καὶ ἱφίμμι λαλεῖν θυμῷ, non sinebat loqui dæmonia. ἀφίμμι remittor. 1. Iohan. 2. 12. Relinquo. Luc. 13. 35. ἀφίμμι ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἱρμος, relinquitur vobis domus vestra deserta. ἀφίμμι remissa sunt. 3. pers. pl. præter. perf. passivi Atticæ, pro ἀφίμμι, sublato jota & interposito ω. prima persona huius præteriti sicut & præteritum Aētivū ἀφίμμι, non leguntur in N. T. pro ἀφίμμι usitatum est a. 1. Aēt. ἀφίμμι, pro ἀφίμμι a. 1. passiv. ἀφίμμι. Matth. 24. 2. Futurum 1. pass. ἀφίμμι remittar. Matth. 12. 31. Iacob. 5. v. 15. ἀφίμμι. εως. ἢ. remisso. Ephes. 1. v. 7. καὶ ἱδῆκα demitto. Luc. 5. v. 19. καὶ ἱδῆκα demiserunt a. 1. Aēt. 3. pers. pl. παρῆμμι remissus fio. Heb. 12. 12. παρῆμμι χεῖρες remissæ manus. σωῖμμι intelligo. Matth. 15. v. 10. ἀκούετε καὶ σωῖμμι audite & intelligite. F. σωῖμμι intelligam. Roman. 15. 21. a. 1. σωῖμμι intellexi. Matth. 13. v. 51. & 17. v. 13. τότε σωῖμμι εἰ μὴ διδάσκω. Tunc intellexerunt discipuli. A. 2. σωῖμμι unde est a. 2. subj. σωῖμμι. ἢ. ἢ intellexero. Matth. 13. 14. Aēt. 28. v. 26. Matth. 13. 13. σωῖμμι pro σωῖμμι intelligunt. 3. pers. pl. præs. Aēt. tanquam à σωῖμμι. Sic legimus σωῖμμι pro σωῖμμι in 3.

pl. imperf. & σωῖμμι Rom. 3. 11. pro σωῖμμι quod legitur Ephes. 5. 17. pari ratione 2. Cor. 3. 13. ἐπὶ πᾶσι ponebat tanquam à πᾶσι, de quo suo loco. Verba in μῖ ergo quandoq; ad formam verborum contractorū, unde ipsa quoque suam traxerunt originē, conjugantur. In præsentī in fin. σωῖμμι sicut πᾶσι. Luc. 24. 45. σωῖμμι. εως. ἢ. intelligentia Marc. 12. 33. σωῖμμι. ἢ. ὅν. intelligens. Mat. 11. 25. ἀσύνετος. εως. ἢ. desipiens. Mat. 15. 16. Marc. 7. 18. Rom. 1. 21. & 10. 14.

Z Aω. ω. personæ contractæ usitatæ sunt. ζῶ viuo. Gal. 2. 20. Iohan. 4. 50. ὁ υἱός σου ζῇ. ζῇ pro ζῇ. ζῇ pro ζῇ. Galat. 2. v. 14. per dialectum Atticam. Sic dicimus ζῇ pro ζῇ viuitis. Roman. 8. v. 13. ζῇ pro ζῇ viuere. Philip. 1. vers. 21. ἡμεῖς δὲ τὸ ζῇ χρεῖσθαι. imperf. ζῇ, ζῇ viuebam. Roman. 7. 9. ζῇ viuebaris. pro ζῇ ex ζῇ. Coloss. 3. v. 7. Fut. ζῇ vivam. Rom. 6. vers. 2. Frequentiùs ζῇζῇ. ζῇζῇ. Luc. 4. 4. Iohan. 11. 25. καὶ ὁ ἀποθνήσκων ζῇζῇ, etsi mortuus fuerit, vivet. Rom. 6. 2. Heb. 10. 38. In aoristo 1. semper ζῇζῇ, nunquā, ζῇζῇ vixi. Apoc. 13. 14. in subj. modo ζῇζῇ. Ga. 2. 19. Iac. 4. 15. in part. præs. ζῇζῇ pro ζῇζῇ vivus. Ioh. 6. 51. ζῇζῇ viva pro

F. ἡμίση. N. ἡμῶν. dimidi-
us. a. um. Marc. 6. 23. ἕως ἡ-
μίσεως, vsque ad dimidium.
ἡμίσεως hic est gen. n. ab ἡμῶν.
Apoc. 11. 9. ἡμέρας πρὸς καὶ
ἡμῶν, per 3. dies & dimidi-
um, v. i. b. i. b. e. n. t. a. g. τὰ ἡμίση,
dimidiam partem, Luc. 19.
8. Est vero ἡμίση pl. n. g. n.
pro ἡμίση.

ἡμίση. Adu. quando. 2. Cor. 3.
v. 15. 16.

ἡμιος. u. o. h. placidus, clemens,
lenis, benignus. 1. Thess. 2. 7.
2. Timoth. 2. 24. ὁμῶς ἡμιον εἶναι
πρὸς πάντας, sed placidum
esse erga omnes.

ἡμιος. u. o. quietus tranquillus.
idem quod ἡμιος, ἡμιος. 1.
Tim. 2. 2.

ἡμιος. u. o. h. 1. Timoth. 2. 2.
ἵνα ἡμιον καὶ ἡμιον βίον δια-
ζώμεν, vt quietam & tran-
quillam vitam degamus. ἡ-
μιος. u. o. h. tranquillitas. Act.
22. v. 2. ἡμιος. u. o. h. quiesco, ta-
ceo. Luc. 14. v. 4. ἡμιος. u. o. h. con-
quiescam. 2. 1. ἡμιος. u. o. h. ta-
cui.

ἡμιον, vel ἡμιον, οἶνος, ὅ καὶ ἡ, mi-
nor, inferior. ἡμιον οἶνος qui
vincitur a vino. Similiter
dicitur ἡμιον ὀργῆς, ἡμιον, ἡμιον
ἡμιον, iræ, amor, voluptati de-
ditus. ἡμιον οἶνος. τὸ. minus.
1. Corint. 1. 17. εἰς τὸ ἡμιον,
cum damno. ἡμιον, ἡμιον, ἡμιον
superior. 2. Pet. 2. v. 20. ἡμιον-
ται, vincuntur. Præ. ἡμιον

victus fui. 2. Pet. 2. 19. ὅ καὶ
ἡμιον, τέττο καὶ διδόνται,
à quo quis superatus est, ci-
etiam est mancipatus. a. 1.
ἡμιον, idem. 2. Corint. 12.
vers. 13. τὸ ἡμιον ὅ καὶ ἡμιον.
Quid enim est quo facti e-
stis inferiores? ἡμιον, τὸ.
defectus. 1. Cor. 6. 7. diminu-
tio. Rom. 11. 12.

ἡμιον. u. o. sonus. Actor. 2. v. 2.
Heb. 12. 19. rumor. Lu. 4. 37
ἡμιον, resono, Luc. 21. 25. ἡμιον
χρόνου persono. 1. Thess. 1. 8.
ἡμιον, est præ. pass. habens
significationem Act. u. o. h. in-
stituo. 1. Corint. 14.
v. 19. ἡμιον, ἡμιον in-
stituo. Luc. 1. 4. Fut. Act. u. o. h.
ἡμιον, præ. perf. ἡμιον in-
stitui. aor. 1. ἡμιον, idem.
1. Corint. 14. 19. ἡμιον καὶ ἡμιον
καὶ ἡμιον, vt & alios vna
voce instituam. præ. pass.
ἡμιον. Act. 21. v. 24. ὅτι
ἡμιον, πρὸς σου : quæ fa-
mâ de te acceperunt. Act. 18
v. 25. ἡμιον, τὸ καὶ ὅτι
Κυρίῳ institutus in via Do-
mini. a. 1. pass. ἡμιον, au-
ditione accepti. Lu. 1. 4. ἡμιον
ἡμιον, ὅτι, ὅτι, ὅτι, Cate-
chista. Gala. 6. 6. ἡμιον, ἡμιον
ἡμιον, u. o. h. qui instituitur
aut catechizatur. ibidem. v.
sitata etiam sunt, ἡμιον
ἡμιον, & ἡμιον, u. o. h. bre-
uis institutio, quæ fit vna
voce. ἡμιον, τὸ, quod i-
dem est cum ἡμιον, item

ἡμιον

ἡμιον, u. o. h. qui
vina voce instituit : Sed in
N. T. non extant.

Θ Α. u. o. h. mare. Mat-
thæ. 13. 1. ἐκάθην τὸ παρὰ τὴν
θάλασσαν, sedebat iuxta ma-
re, ὡς καὶ τὴν θάλασσαν,
circumire vel ambire ma-
re, Matth. 23. versu 15. βλη-
θῆναι εἰς τὴν θάλασσαν abijci
in mare. Mat. 21. 21. Luc.
17. v. 2. καὶ ἐρίπται εἰς τὴν θά-
λασσαν & projiceretur in
mare. 1. Corint. 10. 1. διὰ τῆς
θαλάσσης διήλθον. Heb. 11. 29.
πρὸς διέβησαν τὴν ἑρυθρὰν θά-
λασσαν, fide transiverunt ma-
re rubrum. Heb. 11. 12. παρὰ
τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, ad
oram maris, siue in littore
maris. Lacus. Matth. 13. v. 1.
ἐθαλάσσε. ὅ. ἡ. bimar. A-
ctor. 27. 41. Sic isthmus vo-
catur. παρὰ θαλάσσης. a. on.
maritimus. a. um. Matth. 4.
vers. 13.

Θ Α. u. o. h. pullulo. F. θαλάσσης.
a. 2. θαλάσσης, præ. med. τὸ θαλάσσης.
virui. θαλάσσης dicitur de plan-
tis, ὡς καὶ de floribus. ὅτι, λ.
εἰλαπίνην, τὸ θαλάσσης, conuiuium
opiparum, vbi conuiuiarum
animi quasi virent. Hic ἡ
mutatum est in a brew e. αἰα-
θάσσης, reviresco. Philip. 4. 10.
ὡς θαλάσσης, reuivuisitis. a. 2. act.
indic. 2. perf. pl. n.

Θ Α. u. o. h. foueo, concale-
facio, vt facit gallina ovis in-
cubans. Ephes. 5. 29. 1. Thess.

2. v. 7. ὡς καὶ ὁ θεὸς θαλάσσης τὴν
ἑαυτοῦ σῖνα tanquam si nu-
trix foueat liberos suos.

Θ Α. u. o. h. stupor, atton-
nita admiratio. Luc. 4. 36. &
5. 9. Actor. 3. 10. καὶ ἐπληρώθη-
σαν θαλάσσης καὶ ἐκστάσεως, &
impleti sunt pauore & stu-
pore. θαλάσσης. ἡμιον. ex-
pavescō, in N. T. legitur tan-
tum in passiva forma, Marc.
1. 27. & 10. 24. 32. ἡμιον
πρὸς πάντας, obstupescit
sunt omnes. καὶ θαλάσσης, &
obstupesciebant. ἐν θαλάσσης
idem Marc. 9. 15. ἡμιον
ἐκστάσεως expavit a. 1. pass. Marc.
14. 33. καὶ ἡμιον ἐκστάσεως,
& cepit expavescere. ἡμιον
ὅ. ἡ. expavescit. Act.
3. 11. πρὸς πάντας ἐκστάσεως,
accurrerunt attoniti.

Θ Α. u. o. h. sepelio. F. θαλάσσης.
a. 1. θαλάσσης, sepelire. Mat-
thæi 4. v. 12. θαλάσσης, sepelire.
a. 1. Act. infin. Matth. 8. 22.
a. 2. pass. ἡμιον, sepultus fui.
ταφῇ. ἡ. ἡ. sepultura, Matth.
27. 7. τάφος. u. o. h. sepulcrum.
Matth. 23. 27. Roman. 3. 13.
ὡς θαλάσσης, vna sepelior.
Roman. 6. 4.

Θ Α. u. o. h. fiducia. Actor. 28.
v. 15. θαλάσσης. confido. Mat-
thæ. 9. 2. θαλάσσης τίκνον, esto
bono animo, fili.

Θ Α. u. o. h. admiratio. Apoc.
17. 6. θαλάσσης. θαλάσσης,
admiror. Ga. 1. 6. Iudæ. v. 16.
imperf. θαλάσσης, admirabar.

E 3 Lucæ.

sanatus fui, unde est particip. *παραπεποιημένος*. n. or. sanatus, Luc. 8. 2. Iohan. 5. 10. Actor. 4. 14. a. i. *παραπεποιηθην*, sanatus fui. Matth. 7. 18. Apoc. 13. 3. 12. Construitur cum Accusativo, Luc. 4. 23. *ἐὰντι παραπεισοι σκαυτήν*, me dice cura te ipsum, *παραπεία*, a. i. sanatio, Luc. 9. 11. famulitium, Luc. 12. 42.

Θέρει. voc. τὸ. æstas. Matth. 24. v. 32. *Θέρζω*, meto. Matth. 25. 26. *Θέρζω* ὅπου ἐκ καταίρεα, meto ubi non sevi. F. *Θέρσω*, metam. Galat. 6. 7. præ. *παραέρω*, pro quo legitur a. i. *ἐθέλω* messui. Iacob. 5. 4. præ. pass. *πάρειμα*, messus fui. a. i. pass. *ἐπείδω*, idem Apoc. 14. v. 16. *Θέρσιμος*. ὁ. ὁ. messis, Matth. 9. 37. *Θέρσης*. ὁ. ὁ. messor, Matth. 13. 39.

Θέρω F. *Θέρω* & *Æolice* *Θέρω* calefacio. *Θέρμας*. ὁ. ὁ. calidus a. um pro quo in N. T. legitur *ἥσος*, Apoc. 3. 16. *Θέρμαίνω*, calefacio. in F. *Θέρμαίνω*, *Θέρμαίνω* calefacio. Marc. 14. v. 54. Iohan. 18. 18. ὅτι ψυχὴ ἡ ἐν ἐθέρμαίνωτο, quia frigus erat & calefiebant. Iacob. 2. v. 16. *Θέρμαίνω* ἢ *χρόνισμα* sunt præf. imp. pass.

Θεωρῶ. ὁ. ὁ. spectator, contemplator. *Θεωρῶ*. ὁ. specto. Actor. 7. 56. *ὁ δὲ θεωρῶν ἐξ ἐξάντων ἀνθρώπων*, ecce spectro caelos apertos. video. 1. Iohan. 3. 17. intelligo. Iohan. 4.

19. *κύριε*, *θεωρῶ* ὅτι θεωρῶντες εἶ. Domine intelligo te prophetam esse. imperf. *θεωρῶν*, spectabam. Luc. 10. v. 18. F. *θεωρήσω*. a. i. *θεωρήσω* spectavi. Apoc. 11. 12. præ. *παραέρω*, præ. pass. *παραέρω*, unde *θεωρήμα*. τὸ. τὸ. theoremā, præceptum. *θεωρία*. a. i. spectaculum, Luc. 23. v. 48. *παραθεωρήσω*, ἔμω, despicior. Actor. 6. 1.

Θηλή. ἡ. ἡ. uberis apex, mamma. *Θηλάζω*, lacto. Matth. 21. v. 16. *Θήλυς*. voc. ὁ. foemineus. *Θήλεια*. a. i. foemina. Roman. 1. 26. 27. *Θήλυ*. voc. τὸ. idem. Matth. 19. 4. *ἄρσεν* ἢ *θῆλυ* ἵποποίησιν *ἀνδρῶν*, masculinum & foeminam fecit eos.

Θηρ. ὁ. ὁ. *ein thier*, pro quo *Æoles* dicunt *θηρ*. ὁ. ὁ. fera. *Θηρίον*. n. τὸ. bestia, fera. Mar. 1. v. 13. ἢ *ἢν μὲν τῶν θηρίων*, erat cum feris. indomiti & maligni homines per metaphor. dicuntur *καθὼς θηρία* malæ bestiae. Tit. 1. 12. Apoc. 14. 11. *θεωροῦντες τὸ θηρίον*, adorantes bestiam, videlicet Antichristum. *Θήρεα*, a. i. tendicula, Rom. 11. 9. *Θηρεύω*, venor, feras capio. F. *Θηρεύσω*. P. *πάρειμα*. aor. 1. *ἐπείδω*, venatus sum. Luc. 11. 54. *Θηρευτής* & *Θηρευτήρ*. ὁ. ὁ. venator. *Θηρευσις*. voc. ἡ. venatio.

Θίγω. F. *θίγω*. P. *θίγω*, tango, contrecto. Coloss. 2. 21. *μὴδὲ γάσθρῳ*

μὴδὲ θίγῃς, neque gustâris, neque ictigeris. Construitur cum Genit. Heb. 11. 28. pro hoc verbo dicitur etiam *θίγαν*, *θίγαν*, tango.

Θιν aut *θίνε*. ὁ. ἡ. acervus. *θίνε* τῆς *ψάμμου* cumuli arenae. *ἀκροθίνια*. τὰ. spoliolum decimæ. Heb. 7. 4. à singulari *ἀκροθίνιον*. n. τὸ. quali τὰ *ἀκροθίνια*, summitates acervi, ex quibus primitiæ excerpi solebant.

Θλάω, F. *άσσω*. P. *πατα*, contundo, collido, conquasso, confringor. *Θλάωμαι*, ὠμαι, contundor. *ἐθλάσθην*, contusus fui. Hinc est *συνθλάωμαι* ὠμαι confringor. Matth. 21. vers. 44. ἢ ὁ πῶν ἐπὶ τὸν λίθον οὗτον *συνθλαθήσεται*, qui ceciderit ad lapidem istum, confringetur. *συνθλαθήσεται* est fut. 1. pass.

Θλίβω. F. *ψω*. P. *θα*, affligo, humiferno. Marc. 3. 9. *Θλίβωμαι*, affligor, persecutionem patior, 1. Thess. 3. 4. ὅτι *μὴνομεν* *Θλίβω* fore ut affligeremur, vel nos affligendos esse. utrumq; tum activum tum passivum legitur tantum in præsentī tempore. *Θλίβω* voc. ἡ. afflictio. *Θλίβω* μεγάλη, magna afflictio. Matth. 24. 21. in Genit. *Θλίβω*. Iohan. 16. 21. *ἐκ τῆς μετῆμονίας* τῆς *Θλίβω*, non amplius recordatur afflictionis. Dat. *Θλίβω*. Philip. 4. 14. Ac. *Θλίβω*.

1. Corinth. 7. 28. Iohan. 16. 33. *ὁ κόσμος* *Θλίβω* ἔξει, in mundo persecutionem experiemini. Nom. pl. *Θλίβω*. Gen. *Θλίβω*. Actor. 14. 22. Dat. *Θλίβω*. Roman. 5. v. 3. *συνθλίβω* comprimo, Marc. 5. 24. *συνθλίβω* αὐτὸν comprimebant eum.

Θίσκω, morior. F. *θανῶμαι*, præterit. perf. *πέθνηκα*, mortuus sum. Matth. 2. 20. plusquamperf. *πέθνηκα*, mortuus fuam. Ioh. 11. 21. partic. præ. *πεθνήκας*. ὁ. Iohan. 11. 39. Actor. 14. 19. *νομίζοντες* αὐτὸν *πεθνήκα*, rati eum mortuum esse. *πεθνήκα* est præ. infinitivi contractum pro *πεθναίνω* à præ. in medio *πέθνα* ex *θνα* ut *ἔσται* est à *εἶναι*. Alij ajunt *πεθνα* esse ex *πέθνηκα*, pro quo Dores dicunt *πέθνα* per syncopen τὸ μ. Alij *πεθναίνω* habent pro præsentī infinitivi Act. ad formam τὸ *εἶναι* ab *ἔσται*, à verbo *πέθνημι*, quæ sententia potior videtur. Si enim *πεθνήκα* esset contractum ex *πεθναίνω*, circumflexus esset in penultima. *δοκίμω* morior. a. 2. *ἀπέθανον* mortuus sum. 1. Cor. 15. 3. *Χριστὸς ἀπέθανον* ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, Christus mortuus est pro peccatis nostris. *ζωοποθεῖται* unā morior. 2. Co. 7. 3. cum Dat. *ζωοποθεῖται* σοι tecum unā mori. Marc. 14. 31. *θάνατος*.

u. i. mors. Ioh. 12. 33. No-
centur phrales, *ἀνιδύ δαυδ-
του*, Mat. 16. 28. *θαυρεῖν θάνα-
τον*, Iohan. 8. 51. *ἰδ εἶν θάνατον*
Luc. 2. 26. *θανάτω*. ὦ. facio
mori. hoc est, occido. Hebr.
המית hemith. F. *θανά-
τωσθε* occidam. Matth. 10. 21.
Præt. *πιδανέτωσθε*, pro quo le-
gitur a. 1. *ἰδανέτωσθε*, Marc.
14. 55. *θανάτωσθε ἡμῶν*, occi-
dor, 2. Corinth. 6. 9. a. 1. pass.
ἰδανέτωσθε occisus fui. Rom.
7. 4. 1. Pet. 3. 18. *θανάτωσθε* u. ὁ.
mortifer. Marc. 16. vers. 18.
ἰπιδανέτωσθε u. ὁ. ἡ morti de-
stinatus. 1. Corinth. 4. v. 9.
ἰδανέτωσθε u. ὁ. immortalis, in
N. T. non legitur, sed pro
eo *ἀφθάρτος*. 1. Timoth. 1. 17.
ἀθανάτωσθε aς. ἡ. immortalitas.
1. Corinth. 15. 53. *ἰδανέτωσθε*.
aς. ἡ. facilis & honesta mors
ex sententia Augusti, de
quo Suetonius. Sed vera ἰ-
δανέτωσθε est, de qua Iohan. in
Euangelio c. 5. v. 24. *ἡμῶν*
θῶσθε ioc. ὁ. ἡ. semimortuus.
Luc. 10. 30.

Θόρυβος. u. ὁ. tumultus. *μὲν*
θόρυβος cum tumultu. Actor.
24. v. 18. *θόρυβος* γίνεται tu-
multus excitatur Matth. 27.
v. 24. Actor. 20. v. 1. *μὲν* ὃ
παύσασθε ὃ θόρυβον, postquam
verò cessavit tumultus. *θορυ-
βῶ* ὦ. perturbo. Actor. 17. 5.
ἰθορυβῶν τὴν πόλιν perturba-
bant urbem. *ἰθορυβῶν* ad for-
mam τὴν ἰσχυρῶν.

Θρύω frango. *θρύωσθε* *ἀλλήλων*
frangere alicujus vires.
F. *θρύωσθε*. aorist. 1. *ἰθρύωσθε*.
P. *ἰθρύωσθε* *θρύωσθε* tran-
gor, Præt. *ἰθρύωσθε* fractus
sum. Luc. 4. vers. 18. *ἰθρύω-
σθε* fractus part. præterit.
pass.

Θρόω, vel potius *θρόωσθε* tumul-
tuando clamo, vociferor.
θρόω. u. ὁ. clamor tumultu-
antium. *θρόωσθε* *ἑαυτῶν* turbor
Matth. 24. 6. Marc. 13. 7. *μὴ*
θρόωσθε ne turbamini.

Θρήνος. u. ὁ. lamentatio. Matth.
2. v. 18. *θρήνῳ* ὦ fleo. F. *ἴσω*.
Iohan. 16. 20. flebo. Mat. 1. 1.
v. 17. a. 1. *ἰθρήνῳ* fleui Lucæ
7. 32.

Θρησκός. u. ὁ. religiosus. Iacob. 1.
26. *θρησκῶν* colo, veneror.
F. *σω*. *θρησκεία* aς. ἡ religio.
Iacob 1. 26. *τὰς μάταιας ἡ*
θρησκεία, hujus vana est reli-
gio. *ἰθρησκεία* aς. ἡ. reli-
gio ex cerebro nostro con-
ficta. Coloss. 2. 23.

Θριμβός. u. ὁ. triumphus. *θρι-
μβῶ* F. *σω*. a. 1. *ἰθριμβῶσθε*.
triumphare facio. 2. Cor.
2. vers. 14. *πᾶντο* *θριμβῶσθε*
ἡμεῖς ὃ *Χριστῷ*, qui facit nos
semper triumphare in Chri-
sto. Apud profanos scripto-
res significat triumphare:
Plut. in Rom. *ἰθριμβῶσθε*
βασιλεῖς triumphavit de re-
gibus.

Θρίξ in Genit. *τριχός*, ἡ, pilus.
Luc. 12. 7. in Genit. ὁ μετα-
ταρ in

tur in τ *τριχός* *ἡμεῖς*, ne
duplex concurrat aspiratio,
in Dat. pl. manet θ, Ioh. 1. 1.
vers. 2. *τῆς θριξὶν αὐτῆς* capil-
lis suis.

Θρύβος. u. ὁ. grumus, Luc. 22.
vers. 44. *ὡσὶ* *θρύβος* αἵματος
tanquam grumi sanguinis.

Θρόνος. u. ὁ. thronus, regni so-
lium. a *θρόω* sedeo. Heb. 1. 8.
dignitas. Coloss. 1. 16. Luc. 1
v. 52. Mat. 19. 28. *καθίστατε*
ὑμῖν ὅτι *θρόνους* *θρόνους*, se-
debitis & vos super duode-
cim thronos.

Θρύψω. F. *θρύψω*. P. *ἰθρύψω*
frango. perf. pass. *ἰθρύψω*
vnde Adu. *ἰθρύψως* de-
licate, molliter, luxuriose.
σωθρύψω comminuo. Actor.
21. 13. *πρυφῶ*, ἡ. ἡ. luxus, de-
licie. Nihil enim animū ho-
minis ita effœminat & fran-
git vt luxus & *ἀσυντία*, Lu. 7.
v. 25. 2. Pet. 2. 13. *τὴν* ὃ *ἡμῶν*
πρυφῶ quotidianas deli-
cias. *πρυφῶ* ὦ. in delicijs
vivo, delicatam & ymbrati-
lem vitam dego. F. *πρυφῶσθε*.
a. 1. *ἰπρυφῶσθε*, Iacob. 5. 5. Hinc
πρυφῶν. ἡ. ὅν. & *πρυφῶν*. a
ὃν voluptarius, qui volupta-
tibus indulget, & molliter
delicateq; vivit. *ὠπρυφῶ* ὦ.
oblecto me. 2. Pet. 2. 13

Θυγάτηρ, ἡ, filia. Matth. 9. 18. in
Gen. *θυγάτηρ*, Hebr. 11. v. 24
Dat. *θυγατέι*, Luc. 12. 53. *μή-
τηρ* ὅτι *θυγατέι*, ὃ *θυγάτηρ* ὅτι
μητέι, mater aduersus fi-

liam & filia aduersus ma-
trem. Acc. *θυγατέα*, Luc. 13.
v. 16. Voc. *θυγάτηρ*, Luc. 8. 48.
θάνατος *θυγάτηρ*, esto bono a-
nimo, filia. Iohan. 12. v. 15.
μὴ φοβῆ *θυγάτηρ*, ne time filia,
Nom. pl. *θυγατέρες*, Actor. 21
v. 9. Gen. *θυγατέων*, Luc. 1. 5.
Dat. *θυγατέων*. Acc. *θυγατέ-
ρες*, 2. Corinth. 6. 18. Voc. *θυ-
γατέρες*, Luc. 23. v. 28. *θυγά-
τερον*, u. τὸ. filiola. Marc. 5.
versu 23.

Θυλάκα. ἡ. ἡ. procella Hebr. 12.
v. 18. *θυλάκα*. ἡ. ὁ. pro-
cellosus.

Θυμῶ ὦ. suffitum facio. F. *θυ-
μῶσθε*. P. *ἰθυμῶσθε*. a. 1. *ἰθυ-
μῶσθε* Luc. 1. 9. *τὴν* *θυμῶσθε*.
a. 1. act. infinit. *θυμῶσθε*. τὸ.
τὸ, suffitus, Luc. 1. 10. 11. A-
poc. 5. 8. *θυμῶσθε*. u. τὸ. al-
tare suffitus. Heb. 9. 4.

Θυμῶ. ὦ. ὁ. excandescencia, ira-
cundia, ita præceps, quam
Græci etiam vocant *ὄρεθυ-
μῶν*. Alias animus, vnde
μεγάθυμος magnanimus. Lu-
cæ. 4. 28. Ephes. 4. 31. *θυμῶν* ὃ
ὄρεθυμῶν. Galat. 5. 20. *ἔρεθυμῶν*
lites, excandescencia. Hebr.
12. 27. *μὴ* φοβῆσθε τὸν *θυμῶν*
τὸν βασιλέα, non reformi-
dans iracundiam regis. ac-
cipitur etiam in bonā par-
tem, Apoc. 18. 15. *θυμῶν*
ἡμῶν excandescam. Matth. 2.
v. 16. *ἰθυμῶσθε* *λίαν*, excan-
duit valde. *μακροθυμῶν*. u. ὁ.
longanimus, qui iram dif-
ferre

2. Corinth. 2. 6. dignus. Matthæi. 3. 11. & 8. 8. 1. Co. 15. 9. *ὁ δὲ εἰς ἐκείνους καλεῖται ὑπο-
στοιχός.* Multus, Luc. 8. v. 27. *ἐκ πολλῶν ἐκείνων* ex multis temporibus. *ἰσὶ ἐκείνῳ*, diu, Act. 20. 11. *ἐκείνῳ*, ὁ. idoneum facio. a. 1. *ἐκείνῳ*, dignum feci. 2. Corinth. 3. v. 6. *ἐκείνους*. τοῖς ἡ. sufficientia, 2. Corinth. 3. 5. ἡ ἐκείνους ἡ-
μῶν ἐκ τῷ θεῷ, quod idonei sumus, id ex Deo est.

Ἰκνύμαι venio. Futur. *ἰκνύμαι*. P. *ἰκνύμαι*. A. 2. *ἐκνύμαι*, ab inusitato *ἰκνύμαι*. pro *ἰκνύμαι* tamen *ἐκείνῳ* pervenio legitur, & construitur cum Acc. Hom. *ἐλκεῖν*. α. πένθος ἀλγέειν γὰρ *ἐκείνους*. *ἐκείνῳ* supplicare, est a. 2. med. infin. *ἐκείνους*. v. ὁ. supplex. *ἐκείνῳ*. α. ἡ. supplicatio, Hebr. 5. 7. *ἀφικνύμαι*. *ἰκνύμαι*: item *ἀφικνύμαι*, pervenio, Roman. 16. 19. ἡ γὰρ ὑμῶν *ὑπακούω* εἰς πάσας ἀφικνέται, vestra enim obedientia ad omnes pervenit. *ἀφικνέται*. εως. ὁ. discessus, Act. 20. v. 29. *ἀφικνύμαι*, pertingo, Hebr. 4. v. 12. *ἀφικνύμαι*, pervenio, 2. Cor. 10. 13. 14.

Ἰμῶς. ἄδης. ἡ. humor, Luc. 8. 6. *ὅτι τὸ μὴ ἔχειν ἰμῶς*. *Ἰμῶς*. & *ἰμῶς*, F. ἡσώ. P. ἡσώ. propitius sum, pro quo *ἰμῶς* legitur, Hebr. 2. v. 17. *εἰς τὸ ἰμῶς* καὶ ἀμαρτίας τῷ λαῷ, ad expiandum peccatū populi. Luc. 18. v. 13. ὁ θεός

ἰμῶς μοι ἀμαρτίας, ὁ Deus propitius esto mihi peccatori. ὁ θεός ponitur pro ὁ θεός Atticè. *ἰμῶς* est a. 1. pass. imperat. ab *ἰμῶς* placō, unde est *ἰμῶς*, propitius seu placatus sum. F. *ἰμῶς*. A. 1. *ἰμῶς*. præt. pass. *ἰμῶς*. Num. 5. aries qui offertur pro expiatione a. 1. x. vocatur *ἰμῶς* καὶ ὁ. *ἰμῶς*. ὁ. propitiatio. 1. Iohan. 2. 2. *ἰμῶς*. v. τὸ. propitiatorium, 1. Ioh. 4. v. 10. *ἰμῶς*. v. ὁ. ἡ. & Atticè *ἰμῶς* in Genit. Atticè *ἰμῶς*, decl 4 simpl. facilis, clemens Matth. 10. 22. Hebr. 8. 12. *ἰμῶς* καὶ τῶν ἀδικημάτων αὐτοῦ, propitius ero iniquitatibus eorum. *ἰμῶς*. α. ὁ. ἡ. im-misericors. Iacob. 2. 13. ὁ γὰρ καὶ τῶν ἀδικημάτων τῶν μὴ ποιῶντων *ἰμῶς*, nam condemnatio absque commiseratione ei, qui non prestitit misericordiam. *ἰμῶς*. α. ὁ. ἡ. hilaris, 2. Corinth. 9. 7. *ἰμῶς* ὁ δὲ θεός. hilarem datorem amat Deus. *ἰμῶς*. τοῖς ἡ. hilaritas, Roman. 12. v. 8.

Ἰμῶς. αἰτός. ὁ. lorum, corrigia. Marc. 1. v. 7. in Dat. plu. *ἰμῶς*. Act. 22. 25.

Ἰμῶς cupio. 1. Thess. 2. v. 8 *ἰμῶς* cupidi verum.

Ἰμῶς ut, coniunctio causalis regit subiectivum. Iohan. 3. v. 16 interdum

interdum *ἰμῶς*, deficit, Matt. 8. 4. Ioh. 18. 39. interdum ponitur *ἰμῶς* per appositionem. Ioh. 15. 12. 13. 17. Ioh. 16. 2. & 17. 3. interdum idem valet quod ὡς, adeo vt, Ioh. 5. 20. 2. Cor. 1. 17. & 7. 9. Apoc. 8. 12. & 9. 20. interdum ponitur pro ὅτι, quum, 1. Ioh. 4. 17. *ἰμῶς*. Act. 4. 25. cur, ex lxx. versione, qui hoc modo expresserunt Heb. *למה* lam-ma. ponitur etiam pro ὅτι 1. Cor. 4. 3. Construitur etiam cum indic. vt 1. Cor. 4. 6 *ἰμῶς* pro *ἰμῶς*. Sed rara hæc exempla non sunt imitanda.

Ἰμῶς. ὁ. venenum. Rom. 3. 13. *ἰμῶς* rubigine obduco. καὶ ἰμῶς. *ἰμῶς*. ærugine vitior, Iacob. 5. 3.

Ἰμῶς. α. ὁ. Iudæus. Hebræ. *יהודה* iehudi à iehuda, quod est ab *יהודה* hoda, confessus est, laudavit. & hoc a radice *יהודה* iada. Etymologiæ huius rationem lege Gen. 29. 35. *יהודה*. ὁ. iudaicus. Tit. 1. 14. *יהודה*, iudaicè, Gal. 2. 14. *יהודה*, iudaizare, Gal. 2. 14. *יהודה*, ὁ. iudaismus, Galat. 1. 13.

Ἰμῶς. v. ὁ. ἡ. equus. a. Apoc. 6. v. 4. *ἰμῶς*. ὁ. equus, Act. 23. 23. *ἰμῶς*. τὸ. equitatus, Apoc. 9. 16. *ἰμῶς*.

ὁ. amans equorum, bellicosus, nomen proprium. Luc. 6. 14. *οἱ φίλοι*, nomen vrbis, Act. 16. 20. & 20. 6. Philip. 1. 1. *ἰμῶς*. v. ὁ. Philippensis, Philip. 4. 15. *ἰμῶς*, volo. F. *ἰμῶς*, volabo, A. 2. infinitivi *ἰμῶς*, volare. *ἰμῶς*. v. τὸ. volatile, a-uis, 1. Cor. 15. 39.

Ἰμῶς. ὁ. iris. Apoc. 4. 3.

Ἰμῶς vel *ἰμῶς*. v. ὁ. æqualis, par. Phil. 2. 6. τὸ *ἰμῶς* Deo parem esse. *ἰμῶς* vt quidam volunt, hic ponitur pro *ἰμῶς*. Chryso. *ἰμῶς* habet pro adu. & exponit per *ἰμῶς*. Verba Chrysostomi hæc sunt : *ὁ γὰρ ἀρπαγνὸς ἰμῶς* τὸν θεόν *ἰμῶς*, & paulò post, τὸ *ἰμῶς* τῷ πατρί. Neutra pro Aduerbiis adhibere, Græci frequentissime solent. Cæcilius putat esse *ἰμῶς*, & deesse τὸ *ἰμῶς*. Plura lege apud Zanchium de incarn. Filij Dei, lib. 1. c. 2. Ioh. 5. 18 *ἰμῶς* ἰμῶς τὸν πατέρα τῷ θεῷ *ἰμῶς* se faciens Deo. *ἰμῶς* vtique. adu. Luc. 20. 13. *ἰμῶς*. τοῖς ἡ. æqualitas, par conditio. 2. Cor. 8. v. 14. Coloss. 4. 1. *οἱ κύριοι* τὸ *ἰμῶς* *ἰμῶς* τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ *ἰμῶς*, domini ius & æquum servis exhibete.

Ἰμῶς, scio, in plur. *ἰμῶς* sci-mus, & per syncopen *ἰμῶς*. *ἰμῶς* pro quo *ἰμῶς* visitatum Heb.

perff. sing. n. A. i. subj. Activi.
 ἀκαθάρτης, u. o. n. impurus,
 Matth. 10. v. 1. Act. 10. v. 14.
 ἀκαθάρτης, ac. n. immunditia,
 impuritas animi, Matth. 23.
 v. 27. Roman. 1. 24. & 6. 10.
 Ephes. 5. v. 3. πορνεία καὶ πάθος
 ἀκαθάρτια ἢ πλεονεξία μὴ
 ἐνομιζέσθω ἐν ὑμῖν, [cortatio
 & quævis impuritas, aut a-
 varitia, ne nominetur qui-
 dem inter vos, ἀκαθάρτης. n.
 πο. n. immundities, Apoc. 17
 v. 4 pro ἀκαθάρτου, sicut à
 φίλος derivatur φίλου. καθά-
 ρος, d. b. purus. a. um. Mat-
 thæi. 23. 26. innocens Acto-
 rum, 20. 26. καθάρεσθαι συνείδη-
 σις pura conscientia, 1. Tim.
 3. 9. Tit. 1. 15. πάντα ἃ καθά-
 ρει τοῖς καθάροις. καθάροις.
 πο. n. puritas, mundities, He-
 9. 13. καθάρεθω purgo 1. Io-
 han. 1. 7. τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ
 τοῦ ὕψις αὐτοῦ καθάρειται ἡμᾶς ἀπὸ
 πάντων ἀμαρτιῶν, sanguis Iesu
 Christi filii ejus purgat nos
 ab omni peccato. in partic.
 καθάριζον, καθάριζον, κα-
 θάριζον, Matc. 7. 19. ubi dici-
 tur in neutro gen. καθάριζον
 non καθάριζον, scil. accentus
 masculini in participijs ma-
 net. Sic legimus πῦρ κατανα-
 λίσκων, Hebr. 12. v. 29. μέγας
 ἐπιβάλλων Luc. 15. v. 12. Alia
 vero ratio est nominum
 Adjectivorum, ut ἀνθίμου,
 honestus, decens, Marc. 15.
 43. neutrum format ἄνθιμον

1. Corinth. 7. 35. non ἀνθίμου
 F. καθάρισω purgabo. præ-
 καθάρισμα, pro quo a. i. καθα-
 ρισμα purgavi legitur Act.
 11. 9. in imp. καθάρισον pur-
 ga Matth. 23. v. 26. in subi.
 καθάρισω, n. 4. purgavi, Tit.
 2. 14. 2. Corinth. 7. 1. καθάρι-
 σμα. ἵνα καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς
 ἀπὸ παντὸς ὁμιλίου σαρκὸς,
 purgemus nos
 ipsos ab omni pollutione
 carnis. in infinitivo καθάρι-
 σαι purgare Luc. 5. v. 12. in
 part. καθάριστε. αὐτοὶ. δι. E-
 phes. 5. 26. Act. 15. 9. τὴν
 καρδίαν καθάριστε. τὰς καρδίας,
 fide purgans corda. καθάρι-
 ζω purgor, Matth. 11. v. 5.
 Heb. 9. 22. A. i. καθάρισάμεν
 purgavi sui, Marc. 1. v. 24.
 Luc. 17. 17. in impet. καθάρι-
 ζον purgator, Matth. 8. v. 3.
 καθάρισμα, a. purgatio,
 Marc. 1. 44. Heb. 1. 3. σπεί-
 ρον καθάρισμα. πρ. π. purgamen-
 tum. sordes veriendo col-
 lectæ. 1. Corinth. 4. 13. ἀ-
 σπείρον καθάρισμα perpurgo, rese-
 co, Iosue 5. σπείρον καθάρισμα
 ὕδ. Israel, circumcidit fi-
 lios Israel.

Ka conjunctio copulativa, Et,
 Act. 6. 6. Nam, Matth. 1. 24.
 & 4. 19. & 11. 28. 29. & 12.
 29. & 18. 10. Luc. 1. 17. Ioh.
 3. 13. & 7. 28. Act. 26. 10.
 Rom. 1. 23. Eph. 5. 23. Co-
 loss. 3. 25. Sed, at, Mat. 11. 17.
 & 12. 26. 38. 43. & 13. 22. &
 16. 4. & 17. 12. Igitur, itaque,
 Matth.

Matth. 2. 4. & 8. 3. Mar. 4. 7.
 13. & 9. 5. 10. Tunc, Matth. 6
 v. 33. Denique, Marc. 12. 22
 & 15. 1. Quamvis, Luc. 18. 7
 Ioh. 14. 24. 30. Heb. 3. 9. Eri-
 am, Ioh. 5. v. 17. & 15. v. 20.
 Quando, Marc. 15. 35. Idcirco
 1. Ioh. 4. 16. Vt, Ioh.
 15. 16. Vero, Luc. 18. 13
 Iohan. 1. 19. Magis vero, Ioh.
 15. 25. & 16. 32. Et qui-
 dem, Iohan. 1. 16. Et certe
 Ioh. 3. 13. Etenim, 2. Cor. 1.
 v. 6. Aliquando redundat,
 Luc. 8. 1. & 19. v. 23. infer-
 uit conclusioni, Rom. 1. 24
 Aliquando est ἐπισημαστικός,
 Luc. 1. 17. Rom. 15. 6. 1. Co-
 rint. 10. 28. 1. Cor. 11. 22. &
 15. 24. 2. Cor. 1. 3. Galat. 1. 4.
 & 4. 18. Philip. 4. 20. Col.
 2. 2. Iacob. 3. 9. Distributi-
 um, Act. 13. 27. & 22. 17.
 Rom. 11. 33. εἰ καὶ etiam si,
 Matt. 25. 33. εἰ καὶ πάντες σκαν-
 δαλισθόντες ἐν σοὶ, ἰδὼ ἑδύπο-
 τι σκανδαλισθόμεναι, h. e. Eri-
 am si omnes offendantur in
 te, ego tamen nunquam of-
 fendar.

Καὶ n. b. nouns. a. um. Matt.
 9. 17. καὶ τὸ δίδωμι, novum
 Testamentum. Matth. 26.
 28. καὶ τὸ κτλ. nova creatu-
 ra. Gal. 6. 15. καὶ τὸς αἰδε-
 πο, novus homo. Eph. 4. 24.
 ἐντολὴ καὶ, mandatum no-
 uum. 1. Ioh. 2. 7. καὶ τὸς. τοῖς.
 n. novitas. Rom. 6. 4. & 7.
 6. ἀκαθάρτος, renovo in

pass. legitur Coloss. 3. 10.
 ἀκαθάρτους, renouatum. ἀ-
 νανθίσαι, i. e. renouatio.
 Rom. 12. 2. ἑκάστη ἀντὶ δε-
 dicatio cuiusunque rei.
 Εὐκένια, quasi dicas ini-
 tialia, Ioh. 10. 22. ἑκατόν,
 dedico. Heb. 10. 20. passi-
 uum legitur, Heb. 9. 18.

Καὶ, s. b. tempus certum. ἐν
 καίρῳ, certo & præstituto
 tempore, Luc. 20. v. 10. καὶ
 καίρῳ, ad tempus. 1. Cor. 7. 5
 καὶ καίρῳ, ante tempus. Mar.
 9. v. 29, καίρῳ δαλύειν, tem-
 pori inferunt, Rom. 12. 11.
 ἀκαίρος, u. b. n. intempestivus,
 non opportunus. ἀκαίρος in-
 tempestivus. 2. Timoth. 4.
 2. ὁπότε δακαίρος ἀκαίρος
 vrgē tempestivus & intem-
 pestivus. ἀκαίρος, ὅταν. op-
 portunitate temporis de-
 stirgōr. Philip. 4. 10. εὐκαίρος
 u. b. n. tempestivus. Heb. 4.
 16. εὐκαίρος βοήθεια oppor-
 tunum auxilium. εὐκαίρος,
 tempestivus, 2. Timoth. 4.
 v. 2. εὐκαίρῳ. α. vacat mihi.
 Marc. 6. 31. εὐκαίρῳ pro
 εὐκαίρῳ Atticē, quod ipsum
 etiam legitur, Act. 17. 21. Est
 vero εὐκαίρῳ 3. perf. pl. n. im-
 perf. Act. contracte pro εὐ-
 καίρῳ. Mar. 6. 31. καὶ εὐκαίρῳ
 εὐκαίρῳ, ne edere quidē ipsis
 vacabat, h. e. tantillum tem-
 poris Christo populū con-
 currentē docenti non daba-
 tur, ut cibum caperet, 1. Co-
 rinth.

fringet, significat etiam penam scriptoriam 3. Ioh. 13. virgam geometricam, Apo. 21. v. 16.

καλῶ. ὦ. voco, 1. Thess. 5. v. 24. Εἰκαλῶ vocabo, Roman. 9. v. 25. præt. perf. κέκληκα vocavi 1. Corinth. 7. v. 15. part. præt. κέκληκα, ὡς. ὅς. Luc. 14. v. 10. A. 1. ἐκάλεσα vocavi, Matth. 2. 15. 2. Thess. 2. 14. in imper. κήλσον voca, Matt. 20. 8. in infin. κηλεύειν vocare Marc. 2. 17. ὡς ἡλδοκηλεύου δικαίως, non veni vocatum iustos. part. p. 1. κηλεύσας, αἰτρε, 1. Pet. 5. 10. κηλεύου. ὦ. καὶ nominor, Apo. 12. 9. & 19. 1. præt. perf. κέκληκα vocatus sum. Matth. 22. 4. ἔπαρτε πῆς κληθῆναι, dicitur vocatis vel invitatis. Apr. 1. ἐκλήθην vocatus sum, 1. Corinth. 7. 20. ἡμεῖς τῶ ἐκλήθη, ἢ ἐκλήθη, ἐκ ταύτῃ μανέντω, in sua quisque vocatione ad quam vocatus est permaneat. item ἐκλήθην idem est quod nominatus fui 1. Ioh. 3. 1. Matth. 5. 9 κλητὸς. ἢ ὄν. vocatus, Matth. 20. 16. πολλοὶ κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί, multi sunt vocati, pauci vero electi. κλητε. ὡς. ὦ. vocatio ad vitam æternam. Rom. 11. v. 28. Vocatio ad officium, 1. Corinth. 7. 20. αἰτηκάλω. ὦ. vicissim invito, Luc. 14. v. 12. ἰγκάλω. ὦ. accuso, in ius voco, appello aliquem de cri-

mine. ἰγκάλειν πῆς ποσὶ. σίαν. appellare aliquem de prodicione. ἰκλήμω. πῆς. τὸ. crimen, Act. 23. 28. αἰγκλήμω. ἰνculpatus, 1. Corinth. 1. 8. Tit. 1. 6. 7. αἰτὶ κλήμω. πῆς. τὸ. recriminatio, εἰσκαλῶ. ὦ. intro voco, Act. 10. 23. ἐκκαλῶ. ὦ. evoco. Ἐκκλησία. πῆς. ἡ. Ecclesia. cœtus evocatus. a (proprie accipitur pro cœtu hominum, quacunq; de causa convocatorum, Act. 19. 32. 2.) κατ' ὠρεῖν pro cœtu sanctorum, idq; vel pro Ecclesia tota, Eph. 5. 23. vel sola militante Act. 8. 13. vel pro fidelibus unius provincie regni aut urbis, Apo. 12. 5. Rom. 16. 5. vel deniq; pro presbyterio, qui senatus est Ecclesiasticus, per synec. integri. Matth. 18. 18. ἐκκλησιάζω. ἰn concione delibero, verba facio. Ἐκκλησιαστής. ὦ. ὁ. Ecclesiastes. ὁπκηλεύω. ὦ. ἡμεῖς. invoco, Act. 2. 21. πᾶς ὁς αἰὶ ὁπκηλεύσεται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται, quisquis invocaverit nomen Domini, servabitur. ὁπκηλεύσεται, hic est 3. per. a. i. medij. subj. Deinde ὁπκηλεύειν est appellare superiorem magistratum, Act. 10. v. 18. κήσομαι ὁπκηλεύω. Cæsarem appello. ὡρεσκαλέομαι. ὦ. ἡμεῖς. advoco. Matth. 10. 1. μετακαλέομαι. ὦ. ἡμεῖς. accuso. Act. 7. 14. & 10. 32. & 20. 17. & 24. 26. παρε-

καλῶ

καλῶ. ὦ. precor, rogo, Matthæi 26. 53. Marc. 5. 12. hortor 1. Corinth. 4. 16. 1. Thess. 5. 11. 2. Timoth. 4. 2. Tit. 2. 15. Hebr. 3. 13. παρεκαλείου. ὦ. ἡμεῖς. consolationem percipio, Luc. 16. v. 25. consolationem admitto Matth. 2. 18. παρέκλησις. ὡς. ἡ. consolatio 2. Corin. 1. 3. exhortatio Roman. 12. 8. παρέκλησις. ὦ. ὁ. consolator Iohan. 14. 16. 26. & 16. 7. advocatus 1. Ioh. 2. v. 1. συγκαλῶ. ὦ. convoco, Mar. 15. v. 16. Act. 5. v. 21. συγκαλείου. ὦ. ἡμεῖς. idem, Luc. 9. 1. & 15. 9 & 23. 13. συμπαρεκαλείου. ὦ. ἡμεῖς. communem exhortationem percipio Roman. 1. 12.

καλὸς. ὦ. bonus Iohan. 10. 14. 1. Thess. 5. 21. 1. Timoth. 4. 4. πᾶς κτίσμα θεοῦ καλόν. omnis Dei creatura bona est. Matthæi. 15. 26. καὶ ὅτι καλόν, Non est decorum. 2. Tim. 1. 14. καλὶ παρεμεταθήκη, præclarum depositum, καλῶς benè, rectè, Adv. Iohan. 4. v. 17 καλῶς εἶπας benè, scitè dixisti. Iacob. 2. vers. 19. καλῶς ποιεῖς benè facis. κήλον. me- lius. Adv. Act. 25. 10.

καλύπτω operio, Luc. 8. v. 16. F. καλύψω regam, Iacob. 5. 30. καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν teget multitudinem peccatorum. præt. κέκαλυφα operui. 2. 1. ἐκάλυψα idem. Luc. 23. v. 30. καλυπτομαι tegor,

Matth. 8. 24. præt. perf. κέκαλυμμα teetus fui. 2. Corinth. 4. 3. τὸ ἀγένητον πῆς σκοτεινότητος ὅτι κέκαλυμμένον, Evangelium ijs qui percunt est occultatum. Matth. 10. v. 26. ἔσθιν γὰρ ὅτι κέκαλυμμένοι, ὅ ἐκ σκοτεινότητος, Nam nihil est operis quod non retegatur, vel quod tandem non sit revelandum. καλύμμα. πῆς. τὸ. velamen, 2. Corinth. 3. 13. ἀνκαλύπτω detego, unde est participium præsentis passivi ἀνκαλυπτόμενος reiectus 2. Corinth. 3. vers. 18. σκοτεινότητω. revelo, Matth. 16. v. 17. σὰρξ καὶ αἷμα ἐκ ἀποκαλύψῃ σοι, caro & sanguis non rexit tibi. σκοκαλύπτω. ὡς. ὦ. patefacio Roman. 2. 5. & 16. 25. σκοκαλύψας κερύς, patefacio Domini dicitur dies novissimus. 1. Cor. 1. 7. 2. Th. 1. v. 7. 1. Pet. 1. 7. 13. & 4. 13. Idem vocatur etiam σκοκαλύψας ἡμεῖς τῶ θεῷ, patefacio filiorum Dei. ὁπκαλύπτω contego. ὁπκαλύμμα. πῆς. τὸ. velamen, 1. Pet. 2. 16. κατακαλύπτω. ὦ. ἡμεῖς. velor 1. Corinth. 11. 6. παρεκαλύπτω occultor Luc. 9. 45. περικαλύπτω obvolvo Mar. 14. 65. obtego Luc. 22. 64. circumtego Heb. 9. 4. συγκαλύπτω operior, Luc. 12. 2.

F 5

καλύπτω

κάμηλος. ὁ. ὄν. camelus Matth. 3. 4. & 19. 24. derivatum est ex Hebr. גמל gamal Gene. 24. 19. & κ sunt literę palati, ideoq; faciliē inter se permutantur, ὅς vero Græca est terminatio. Sunt qui per κάμηλον funem nauticum hic intelligendum esse putant, quorum sententiam in medio relinquimus.

κάμνος. κ. ἡ. fornax Matth. 13. 24. Apoc. 9. 2.

κάμνος defatigor. F. κάμω, P. κίμνω. Apoc. 2. 3. ἡ ἔ κίμνω, & non es defatigatus. A. 2. ἡ κάμω. Heb. 12. v. 3. ἵνα μὴ κέμνητε, ne fatiscatis. κέμνητε est 2. pers. pl. a. 2. Act. subjunctivo.

κάμπτω flecto. Ephes. 3. 14. κάμπτω τὰ γόνατά μου ὡς τὸν πατέρα, flecto genua mea ad Patrem. F. κάμψω flectam. Roman. 14. v. 11. ὅτι ἐμοὶ κάμψαι πᾶν γόνυ, quia mihi sese flectet omne genu. a. 1. ἡ κάμψα flexi. Ro. 11. 4. Phil. 2. 10. κἀκἀμψω, ψω, revertor Matth. 23. 12. ἀκἀμψαί reverte est aorist. 1. Act. infin. συγκάμπτω incurvo, Roman. 11. v. 10. συγκάμψον incurva est. a. 1. Act. imper.

Κανὼν. ὄν. ὁ. regula, norma. Gal. 6. 16. Philip. 3. 16. Mensura. 2. Corinth. 10. 16.

κάπηλος. κ. ὁ. institutor, propola. κάπηλός cauponor, quæ sui habeo. κάπηλόντες τὸν

λίγον τὸ θεῖον 2. Corinth. 2. 17. cauponantes sermonem Dei. Κάπνος. κ. ὁ. fumus ἐν τῷ καπνῷ τοῦ θ. ἐν τῷ καπνῷ τοῦ θ. 2. 19. Apoc. 15. 8.

Κάρα. τὸ. & κέρηλον. κ. τὸ. caput κέρηλον. κ. τὸ. idem. κέρηλον. κ. τὸ. calvaria. Luc. 23. 33. τόπος κέρηλις locus calvaria. Marc. 15. 22. Iohan. 19. 17.

Καρδία. ας. ἡ. cor. Poetæ. τὸ κέαρ, τὸ κέαρ & contractè τὸ κῆρ τὸ κέρη vocant, unde Latina vox cor originem suam traxit. In novo Testamento accipitur pro hominis animo, Act. 4. 32. 1. Corinth. 4. 5. ἡ φανερόν ἐστι τὰς βουλὰς τοῦ καρδίων, & patefaciet consilia animorum. Item pro voluntate hominis. Matth. 22. v. 37. 1. Pet. 1. 22. ἀγαπᾶν ἐν καρδίᾳ & ἐν καρδίᾳ diligere ex animo, h. e. plena ferri voluntate ad diligendum. Amor non in mente, sed voluntate suam habet sedem. Heb. 10. v. 22. ἵνα καθαρίσθωμεν τὰς καρδίας, pro κῆρ τὰς καρδίας, est Græcismus: purgati cordibus. ἐν ἀπολόγητι καρδίας Col. 3. v. 22. ἐν ἀπολόγητι καρδίας. Act. 2. 46. simplicitate cordis. Accipitur etiam καρδίᾳ pro interiore parte Matth. 23. v. 40. ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ γῆς, in corde terræ. Phrases: εἰπὼν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ dicere in corde suo, h. e. cogitare. Matth. 24. v. 48. καρδίᾳ αὐτοῦ, cor infirm-

insapiens. Rom. 1. 21. ἡσυχία, obtenebratum est, Act. 2. 26. διὰ τοῦτο εὐφρανθήσεται ἡ καρδία μου, idcirco gessit animus meus. Luc. 21. 14. δίδω οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, habete itaque fixum in cordibus vestris. δίδω est 2. pers. a. 2. med. imp. ἀ τὴν καρδίαν. Act. 5. 4. τί ἐπ' ἔσθαι ἐν τῇ καρδίᾳ σου. τὸ πρᾶγμα τοῦτο; quid cur induceres in animum tuum rem hanc? ἔσθαι hic ponitur pro ἔσθαι, quod est 2. pers. sing. n. a. 2. medii, a prima persona ἰδίμω, in secunda ἔσθαι, unde ejecto sigma, & ὁ in s mutatis fit ἔσθαι: Thema est τὴν καρδίαν, de quo suo loco. 1. Pet. 1. 22. ἐν καρδίᾳ alter alterum diligite. 1. Cor. 7. 37. ὁ δὲ ἔσθαι ἰδού ἐστι ἐν τῇ καρδίᾳ, qui vero statuit firmiter in corde: in Græco est firmus. 2. Cor. 3. 2. ἡ καρδία ἐστὶν ἡ καρδία, h. e. quam homo cogitando assequi non potuit. σκληρὴ καρδία. ας. ἡ. durities cordis, Matth. 19. 8. Mar. 16. 14.

Καρπός. ὁ. ὁ. fructus. propriè dicitur de quarumlibet plantarum fructu. Mat. 12. 33. ἐν τῷ καρπῷ τῷ δένδρον γινώσκον-

τα ex fructu enim arbor cognoscitur. Per metaphoram transfertur etiam ad embryonem. Lu. 1. 42. ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, fructus ventris tui. Significat etiā generaliter quamlibet utilitatem aut commodum, Rom. 1. 13. ἵνα καρπὸν πνεύματος ἔσθαι, ut emolumentum aliquod consequar. Confessio & celebratio nominis divini vocatur καρπὸς χειρῶν fructus laborum, He. 13. 15. Bonæ actiones dicuntur καρπὸς πνεύματος, fructus spiritus, Gal. 5. 22. Semen humanum vocatur καρπὸς τοῦ σπέρματος, fructus lumbi, Act. 2. 30. καρπὸν φέρειν fructum ferre. Iohan. 15. 8. καρπὸν ποιεῖν. Matth. 13. 26. idem.

Κόρρω. F. ψω. sicco, arefacio, deprimō. Hesiod. utitur hoc verbo in metaphorica significatione lib. 1. ἔργον ῥέει δὲ ἰδού ἐστι σκολιόν, ἡ ἀγλῶσε κέρρει. Facile vero Deus erigit obliquum, h. e. miserum, & strenuum seu insolentē deprimat. Hinc est nomen κέρρω, eos, τὸ, quod festucam significat, Matth. 7. 3.

Κατὰ, præpositio construitur cum Genit. & Accusativo Cum Genitivo significat contra. 1. Pet. 1. v. 11. ἀπέχθε τῷ σαρκιῶν ὁπιδυμῶν, ἀπὸ τῆς σαρκὸς κατὰ τῆς ψυχῆς, hoc est abstinete carnalibus cupid-

cupiditatibus, quæ militante
aduersus animâ. De, 1. Cor.
15. B; Mar. 5. 13. Per, He. 6.
13. cum Accus. significat
secundum, 1. Tim. 1. 11. καὶ
τὸ διαβῆλαιον, secundū Evan-
gelium. Per. 1. Timoth. 5. 21.
καὶ οὐκ οὐδὲν καὶ προσκλίσιν,
nihil faciens per inclinatio-
nem, h. e., in alteram partē
inclinādo, sed desposita tam
nostra quam aliena perso-
na solius officij habenda est
ratio. In, 2. Tim. 4. 1. καὶ πῶ
ἐπιφανέται αὐτῷ, in appariti-
one sua, κατ' ὄναρ in somnio
Matth. 1. v. 20. Propter, Phi-
lip 4. 11. καὶ ὁ δέσρησιν, pro-
pter defectum. Ex, Tit. 3. 5.
καὶ τὸν ἴδιον αὐτοῦ, ex sua mi-
sericordia. Philem. 14. κατ'
ἀνάγκην, ex necessitate. κατ'
ἰδίαν priuatim, Matth. 17. 1.
καὶ ζῆλον, ad æmulationem
quod attinet, Philip. 3. 6. κατ'
ὄνομα, nominatim, Iohan. 10
v. 3. καὶ πόλιν, oppidatim,
Tit. 1. v. 5. καὶ πόλιν καὶ κάμιν.
Luc. 8. 1. κατ' οἶκον, domesti-
catim, Actor. 19. 20. κατ' ὅσον
μὲν κέρει. Iohan. 7. 24. iuxta
vultum ne iudicate, Apoc.
22. 2. καὶ μεθ' ἡμέρας, per
singulos menses. καὶ τὰ ἴδιον
inter gentes Act. 21. 21. καὶ
κατὰ συναγωγὰς, per singulas
synagogas, Actor. 22. 19. πῶς
καὶ πῶς Ἀντιόχεια, iis qui sunt
Antiochiæ Actor. 21. 23. καὶ
πῶς πόλιν, in vrbē, Actor. 24.
v. 12. καὶ πῶς βιθυνίαν, Bithy-

niam versus, Actor. 16. 7. καὶ
λίαν ad Africam, Actor. 27.
v. 12. καὶ ὅτι τὸ ἴδιον. quem-
admodum, Actor. 15. v. 11. &
27. v. 25. καὶ μέσον τῆς νυκτὸς
media nocte, Actor. 27. 27.
ῥῆσιν καὶ ἰαυτὸν, manere
seorsim, Actor. 28. 16. οἱ κατ'
ἑξ ὁχλῷ scil. ὄντες, qui antho-
ritate valent, primates, opti-
mates, Actor. 25. 23. τὸ καὶ
ἡμέραν, quotidie, Luc. 11. v. 3.
Act. 17. 11. καὶ ἡμέραν, idem,
Act. 16. 5. καὶ πᾶσαν ἡμέραν,
idem, Act. 17. 17. καὶ ἐκείνῃ
ἡμέρᾳ idem, Heb. 3. 13. καὶ τὸν
καιρὸν ἐκείνῳ, illo tempore,
Actor. 19. 22. πῶς ὅτι καὶ
ὕμνε ποιητῶν, quidam ve-
stratum poctarum, Act. 17.
v. 28. καὶ ἐν ἑκάστῳ. singula,
Actor. 21. v. 19. αἰδῶτο τὰ καὶ
τὸν παῦλον, exposuit statum
Pauli, Actor. 25. 14. διαγνώ-
σκειν τὰ καὶ ὑμῶν, dispici-
am res vestras, Actor. 24. 22.
Exponitur etiā aduerba-
liter, vt καὶ κέρως, fortiter, A-
ctor. 19. 19. Eleganter & sæ-
pe subintelligitur.

καυχῶμαι, ὡμαι, glorior, 1. Co-
rinth. 1. v. 31. ὁ καυχώμενος ἐν
κυρίῳ καυχώμενος, qui gloria-
tur, in Domino gloriatur.
Roman. 2. 7. καυχώμενος ἐν θεῷ,
gloriaris in Deo. καυχώμενος
est 2. pers. præ. pro καυχώμενος
ad formam ἰσχυρίζομαι. Vi-
de infra thema ὑποτάσσας, vbi ex-
plicabitur ὑποτάσσας. Fut. 1.

καυχῶ-

καυχῶμαι, gloriabor. 2. Co-
rinth. 12. v. 5. ὑπερ τῶν πάντων
καυχῶμαι, super tali glori-
abor. Præter, καυχώμενος glori-
atus sum. 2. Corinth. 7. 14.
A. 1. med. ἐκαυχώμενος, glori-
atus sum. 1. Corinth. 1. v. 29.
ὅπως μὴ καυχώσθαι πάντα σαρξ
ἐν ἑαυτοῖς, ne gloriētur
ulla caro coram Deo. καυ-
χῶμαι hic est 3. pers. a. 1. subj.
med. in prima persona καυ-
χῶμαι, in infinitivo καυ-
χώμενος, 2. Corinth. 12. 6.
καυχώμενος cum Acc. iactare,
ostentare. 2. Corinth. 9. v. 2.
item καυχώμενος ἐν πνι, 1. Co-
rinth. 3. 21. ἐπὶ πνι Rom. 5. 2.
ὑπερ πάντων ὑμῶν, glori-
arite quapiam, 2. Cor. 12.
v. 5. καυχώμενος. τὸς τὸ. (idem
quod αὐχίμα. τὸς τὸ. quæ vox
est ἀχίμα,) gloriatio, osten-
tatio, Roman. 4. 2. καυχώμε-
νος. ἡ. idem. Roman. 3. 27.
κατὰ καυχώμενος, ὡμαι, cum
Genit. Rom. 11. 18. gloriari
aduersus aliquem, quasi di-
uisim dicatur καυχώμενος κα-
τὰ πνι.

κατω, deorsum. Adverbium lo-
ci. Matth. 4. v. 6. ἡ κατω. scil.
ἐστὶ inferior. Marc. 14. v. 66.
κατωτέρως infimus, Ephes. 4.
v. 9. ὑποτάσσας sub, cum Genit.
Marc. 7. vers. 28. ὑποτάσσας τῆς
τραπέζης ἰδίῃς, sub mensa e-
dit.

καίμα, posuius sum. Philip. 1. 17.
ἐκείνους ὅτι εἰς ὀνόματι τοῦ κυρίου

ἐκείνους καίμα, scientes, me ad
defensionē Euangelij con-
stitutum esse. 2. pers. καίμα,
jaces, vel positus es. 3. pers.
καίμα, 1. Timoth. 1. vers. 9.
δικαίως νόμος ἐ καίμα, iusto
lex non incumbit. Lex. h. e.
legis maledictio. Similis
sententia est Roman. 6. 14.
prima pers. plural. καίμα. 1.
Thess. 3. 3. εἰς τὸ καίμα in
hoc constitui sumus, scil. ex
decreto Dei. καίμα καίμα.
imperf. ἐκαίμα, ἔκειτο, ἔκειτο.
3. plur. ἔκειτο. Matt. 28. v. 6.
ὅπου ἔκειτο, ubi jacebat. Io-
han. 19. 29. σκῆνος ἔκειτο, vas
positum erat. Apoc. 4. 2. θρό-
νος ἔκειτο, thronus positus e-
rat. Fut. 1. med. καίμα jace-
bo, est quidem usitatum sed
non in N. T. legitur. part.
præf. καίμα Iohan. 11. v. 1.
ἐ καίμα τὸ περὶ τὸ καίμα, ubi
mortuus positus erat. Luc.
2. vers. 16. ἀνέβη τὸ βρέφος καί-
μα ἐν φάτῃ, invenerunt
infantem jacentem in præ-
sepi. Iohan. 2. vers. 6. καίμα
posita, ἀνέκειμα, discumbo.
Matthæi 9. 10. jaceo. Marc.
5. v. 40. ὁ ἀνέκειμα, conui-
ua. Matth. 22. 10. Luc. 22. 27.
imperf. ἀνέκειμα. Matth. 26.
vers. 20. ἀνέκειτο μὲν ὅτι διέ-
κα, discumbebat cum duo-
decim. συμᾶνέκειμα simul
discumbo, accumbo, Mat-
thæi. 9. v. 10. συμᾶνέκειτο πρὸς
ἑαυτοῦ, simul accumbebant
cum

cum Iesu peccatores. αἰτίαι-
μα. opponor. 1. Tim. 1. 10.
τῇ ἐναντίον διδασκαλίᾳ αἰτι-
κται, scilicet doctrinae oppo-
nitur seu repugnat. 1. Co. 16
9. αἰτιούμενοι πολλοί, adversa-
rit multi. 1. Thess. 2. 4. ὁ ἀντι-
κειμενος, sese opponens. ἀντι-
κειμαι, reponor. Luc. 19. 20.
In tertia persona ἀντίκειται
statutum est, Heb. 9. v. 27.
ἀντίκειται τοῖς ἀνθρώποις ὡς παρὰ
δοκίμην ἢ ὡς τὸ κρίνειν, h.
e. statutum est hominibus,
ut semel moriantur, postea
verò iudicium. scilicet. à Deo
statutum est, qui dixit Gen.
3. γῆ ἐστὶ καὶ εἰς γῆν ἀποθήκη,
terra es & in terram redibis.
ἀντίκειται, incumbo. 1. Co-
rinth. 9. 16. ἀνάγκη ἐστὶ μοι ἐ-
πικειται, necessitas enim
mihi incumbit. Luc. 5. 1. ὡς
πρὸς τὸν ὄχλον ἐπιτεταται αὐτῷ,
turba ei imminente, ei in-
cumbente, seu eum premen-
te. insto, urgeo. Luc. 23. 23. οἱ
ὅτι ἐπείκειντο φωναῖς μεγάλαις, ac
illi instabant vocibus ma-
gnis, h. e. magno cum cla-
more urgebatur. imponor,
Ioh. 1. 38. καὶ λίθος ἐπείκειτο ἐπὶ
αὐτῷ & lapis erat ei imposi-
tus. κατεκίμην decumbo.
Marc. 1. 3. ὁ πρὸς Σίμωνα
κατάνηκεν πυρετός, socrus
Simonis decumbebat febri-
citans, decumbebat ex fe-
bri. laceo, ponor, Act. 9. 33.
κατακείμενον ὅτι κατεβόησε, ja-

centem seu decumbentem
in grabbato. Accumbo, Mar-
2. 15. Luc. 5. 29. οἱ ἥσαν μετὰ
αὐτῷ κατὰ κείμενοι, qui cum
ipsis accumbabant, seu qui
mensæ assidebant. παρὰ κί-
μα, adjaceo, adsum Rom. 7.
vers. 18. τὸ θέλει παρὰ κίμας
με, velle adest mihi. ibid.
v. 21. ἰμὸς τὸ κακὸν παρὰ κί-
μας, mihi malum adjacet.
κατακίμην circumponor, Lu-
cæ. 17. 2. εἰ μὴ οὕτως οὐκ ἔ-
καται ὅτι τὸν τρέφοντα αὐτῷ,
si mola asinaria circumpo-
natur circa collum ejus. Cir-
cumdor, τίω ἀχρὸς τῶν πλῶν
κατακίμην catena hac cir-
cumdor. παρὰ κίμας propo-
nor. Legitur tantum in par-
ticipio. Hebr. 12. 1. τὸν κατὰ
τὸν περὶ αὐτὸν ἡμῶν ἀγῶνα,
propositum nobis stadium
decurramus.
Κείρω tondeo. F. κείρω. P. κείρω.
κα. pro quo in N. T. a. 1. κεί-
ρω totondi legitur, Act. 18
v. 18. κείρωμενος τὸν κεφαλὴν
quum totondisset caput.
Hellenismus est, κείρωμενος
tonsus, est aor. 1. med. par-
ticipium ab indic. ἐκείρωμενος,
ἐκείρω, ἐκείρωτο, ἐκείρωτο
verò formatur à suo activo
ἐκείρω, addito in fine μένος, κί-
μας, ἢ κεφαλὴν pro κεφαλῇ.
Sicut dicimus ἀχρὸς
τίω κεφαλῇ, doleo ex ca-
pite. 1. Corinth. 11. 6. κείρω
ἑαυτὸν tondeatur. 3. perf. aor. 1.
med.

med. imper. in secunda per-
sona imp. κείρω, ab ἐκείρω-
μενος. in infinitivo κείρωμενος
tondere & tonderi. Aposto-
lus eo utitur pass. 1. Cor. 11.
v. 6. à præt. med. κείρωτο est
pro quo usitatum est
κείρωτο. ἢ. tonsura. Deut. 18.
per metonym. pro lana ac-
cipitur. Hinc κείρωτο. ἢ. ὁ.
tonfor κείρωτο. v. τὸ. tonstrina,
officina tonforis. vnde est
κείρωτο tondeo & κείρωτο, ἢ.
ὁ. tonfor. κείρωτο. ἢ. ὁ.
tonstrix. ἐκείρω. τοι. τὸ. num-
mus, segmentum monetæ
minutulum. Ioh. 2. 15. καὶ ὅτι
κατακίμην τὸν ὄχλον τὸ κείρω, &
argentarium numulos ef-
fudit. Græce τὸ κείρω est
singulare; & significat mo-
netam minimam, λεπτότατον
νόμισμα. Κατακίμην. F. σκω. ad
eudendos numos es, aliud-
ve metallum in minutias
redigo, κατακίμην. ἢ. ὁ. num-
mularius, qui majores mo-
netas minutulis nummis
permutat, non sine quaestu,
qui etiam κατακίμην alio no-
mine dicitur, de quo suo lo-
co. vtraq; hæc vox legitur.
Iohan. 2. 14. 15.
Κείρας. ὡς. αἱ. fasciæ. in nom.
sing. κείρας. ἢ. Alij origi-
nem ejus ad thema κείρω. ὡς. ἢ.
fatum, mors, fors funesta,
referunt, vnde est κείρας fa-
sciæ sepulchrales, pro qua
voce etiā scribatur κείρας,

quod etymon mihi haud
displicet. Ioh. 11. 44. διδόντες
ἐπὶ πῶδες καὶ τοὺς χεῖρας περιέχεις,
manus & pedes vinctus fa-
scii. Hellenismus est διδόν-
τες ἐπὶ πῶδες pro καὶ ἐπὶ πῶ-
δες.
Κείρω, jubeo, legitur in N. T.
tantum in præsenti imper-
fecto & aoristo primo. Act.
23. 3. κείρω με τὸν πῶδα, ju-
bes me cædi? Mat. 15. 35.
ἐκείρω τοὺς ὄχλους, jussit, tur-
bam. à 1. perf. ἐκείρωτο jussi,
quæ est Aorist. 1. Activus
indic. Act. 21. 33. ἐκείρωτο
διδόντες ἀλλήλοις, jussit vinciri
catenis. imperf. ἐκείρων ju-
bebam. Act. 16. 22. ἐκείρων
ῥαβδίζεν, jubebant virgis cæ-
di. κείρωτο. τοι. τὸ. hortatio,
proprie significat Naucleri
exhortationem seu accla-
mationem, quæ remiges cæ-
terosq; socios ad officium
excitat. 1. Thess. 4. 16. ἐκεί-
ρωμα, hortationis cla-
more.
Κείρω. ἢ. ὡς. vanus, a. um Iacob.
2. 20. ὡς αὐτὸς ὡς κείρω, O, va-
ne homo. Act. 4. 25. οἱ λαοὶ
ἐμελέτησαν κείρω, populi medi-
tati sunt vana. Vacuus, in-
anis. Marc. 12. 3. καὶ ἀπέστειλεν
κείρω, & remiserunt vacu-
um. 1. Corinth. 15. 58. ὁ κείρω
ὑμῶν ἐκ τῆς κείρω ἐκ κείρω. la-
bor vester non est vanus in
Domino. οἱ κείρω, in vanū,
frustra. Philip. 2. v. 16. ἐκείρω
καὶ ὅτι

lucrificatus sum. Est vere κερ-
διθίσωνται futuri 1. passivi,
subiunctivum modi, cuius ge-
neris plura observavi exem-
pla. Grammatica erga no-
stra, ubi huius temporis nul-
la sit mentio, hac in parte
complenda est.

Κεφαλή. ἡ. ἡ. caput. Matth. 14.
v. 11. ἡ ἡνέχθη ἡ κεφαλὴ ἀπὸ
τοῦ πίνακος, & allatum fuit
caput eius in patina. Præci-
pua pars, Act. 4. 11. ἡ ἡνέχθη
εἰς κεφαλὴν ῥωνίας factus est ca-
put anguli. Hebraïsmus est.
allegantur enim verba illa
ex Psal. 118. 22. ubi legimus
כֹּהֵן שֶׁכֶּתֶר לְהַיְיָ.
Gr. diceretur ἡνέχθη κεφαλὴ
ῥωνίας. Lxx. lambda Hebrai-
cum per εἰς præp. reddere
solent. Rex, Ephes. 4. 15. ὅς
ἐστι ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός, qui est
caput, nempe Christus. Co-
loss. 1. 18. & 2. 10. ὅς ἐστι κε-
φαλὴ πάσης ἁρχῆς καὶ ἐξουσίας,
qui caput est omnis impe-
rij & potestatis. κεφαλαιον. v.
τὸ, summa textus, seu libri.
Heb. 8. v. 1. Summa pecuniæ,
Act. 22. 28. ἐγὼ πολλὰ κεφα-
λαίαι πλὴν πολιτείας ταύτης ἐκο-
ποῦμαι, ego multa pecunia
ciuitatē istam seu jus illius
ciuitatis mihi comparavi.
Hæc est differentia inter κε-
φαλὴν & κεφαλήν. κεφαλὴ pro-
prie significat membrum
corporis humani: κεφα-
λαίον vero caput seu sum-

mam alicuius libri. κεφα-
λαίον ὦ, F. ἄνω, caput vulne-
ro, comminuo. A. 1. ἐκεφα-
λαίωσα, caput vulneravi,
Marc. 12. 4. λιθοβολήσαντες
ἐκεφαλαιοῦσιν, & huic quoq;
lapidato caput comminue-
runt. αἰσπερδελαιόμα, ἔμα,
recolligo, sub vnum ca-
put reduco, in vnum corpus
coniungo: Ephes. 1. 10. ἀνακε-
φαλαιοῦσθαι τὰ πάντα ἐν τῇ
Χριστῷ, πάντα ἐν τοῖς ἔσχατοις, καὶ
τὰ ἔσχατὰ τῇ γῆς, summam re-
colligere omnia illa in Chri-
sto, tum quæ in cælis sunt,
tum quæ in terra. Summatim
comprehendor passivè. Ro-
13. v. 9, ἐν τῷ τῷ λόγῳ αἰε-
κεφαλαιοῦται, in hoc sermone
summam comprehendun-
tur, scil. in his verbis: Dili-
ges proximum tuum, com-
prehenduntur omnia poste-
rioris tabulæ præcepta. κεφα-
λαίς. ἰδὲ. ἡ. caput. Heb. 10. 7. ἐν
κεφαλῇ βιβλίου γέγραπται περὶ
ἐμοῦ, in capite libri scriptum
est de me. περικεφαλαιόμα. α. ἡ.
galea, Ephes. 6. 17. περικεφα-
λαίον. v. τὸ. cervical, Marc.
4. v. 38. ἀποκεφαλίζω, decol-
lo, caput amputo. F. σ. A. 1.
ἀποκεφαλίσσα, decollavi. Luc.
9. v. 9. Ἰωάννην ἐγὼ ἀποκεφαλίσσα,
ego Iohannem decollan-
dum curavi. ἐγκεφαλός. v. ὁ.
cerebrum. κεφαλὴ καὶ ἔχθρα, ini-
micitia capiales. Sed hæc
sunt ἄγραφα.

Κήπος,

Κήπος. v. ὁ. hortus. Iohan. 18. v. 1.
ὅπου ἦν κήπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν,
ubi erat hortus, in quem in-
gressus est. κηπίον. v. τὸ. hor-
tulus. κηπέω, hortum colo.

Κήρυξ, τὸ κήρυκος. ὁ. præco, 1. Ti-
mot. 2. 7. κήρυξ καὶ ἐπιστολὸς
præco & Apostolus. 2. Pet. 2.
v. 5. διανοουμένης κήρυκα ἐφύ-
λαξε, iustitiæ præconem
custodiuit. κηρύσσω vel πῶ,
prædico, Act. 19. 13. ὃν ὁ
παῦλος κηρύσσει, quem Paulus
prædicat. F. κηρύξω prædica-
bo. A. 1. ἐκήρυξα prædicavi,
1. Pet. 3. 19. καὶ πορευθεὶς ἐκήρυ-
ξε, & profectus prædicavit.
1. Thess. 2. 9. ἐκήρυξαμεν εἰς
ὑμᾶς, prædicavimus vobis. εἰς
ὑμᾶς pro ὑμῖν Hebr. imperf.
ἐκήρυσσον, prædicabam. Mar-
ci 1. 7. & 7. 12. 36. κηρύσσομαι
vel πῶμαι prædicor. 1. Co-
rinth. 15. vers. 12. εἰ καὶ Χριστὸς
κηρύσσεται, si verò Christus
prædicatur. præter, perf. κηρύ-
χυσαι. A. 1. ἐκήρυχθην prædica-
tus fui. Matth. 26. 13. κηρύχθη
3. perf. aor. 1. pass. subj. κη-
ρυχθήτω prædicari, Luc. 24.
v. 47. aor. 1. passiv. infin. 2.
Corinth. 1. v. 19. κηρύχθεις,
ἴπτε, prædicatus. aor. 1. pass.
part. F. 1. κηρύχθης: Mat-
thæi 24. v. 14. κηρύχθήσεται
τὸ τοῦ θραήλου, prædicabi-
tur hoc Evangelium. κήρυ-
γμα. το. τὸ. prædicatio, Mat-
thæi 12. 41. 1. Corinth. 1. 21.
Tit. 1. 3. ἐν κηρύγματι ὁ θῆ-

τεύδω ἐγώ, per præconium,
quod concreditum est mihi.
Hellenismus est, ubi passi-
va quoq; regunt Accusati-
vum verbi Activi. ἀνεκκήρυξεν,
ante prænuntio. Act. 13. 24.
ἀνεκκήρυξαντες Ἰωάννην, post-
quam ante prædicasset Io-
hannes. præter. passiv. ἀνεκε-
κήρυχται ante prædicatus
fui. Act. 3. v. 20. καὶ ἀποστείλε
τὸν ἀνεκκήρυχθέν ὑμῖν Ἰησοῦν
Χριστόν, & miserit prius præ-
dicatum vobis Iesum Chri-
stum.

Κηρός. ὁ. cera, κηρίον. ὦ. cera
obduco. κηρίον. v. τὸ. favus.
Luc. 24. 42. οἱ καὶ ἐπέδωκαν
αὐτῷ ἰχθὺς ὡς ἰσχυρὸς ἐστὶν ὁ
μυησὶς κηρίον: dederunt vero
ipsi piscis assi partem, & ex
apiario favo.

Κῆτος. ε. τὸ. cetus, balæna.
Matth. 12. 40. ὡς γὰρ ἦν Ἰω-
νᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους, &c.
Sicut enim erat Ionas in
ventre ceti.

Κιβωτός. ὁ. ἡ. arca, Luc. 17. v. 27.
εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν,
ingressus est Noachus in
arcam. He. 11. 7. κατεσκεύασεν
κιβωτόν, præparavit arcam.

Κιθάρα. α. ἡ. cithara, 1. Cor. 14.
v. 7. κιθαριστής. ὁ. ὁ. cithar-
ædus, Αποκ. 14. 2. componi-
tur ex ᾠδῆς. ὁ. ὁ. cantor pro
αἰδῆς. ὁ. & κιθάρα, cithara, per-
tinet ergo hæc vox præcipue
ad θεῶν αἰδῶ cano. κιθαρίζω,
cithara cano. Legitur tantū

bis, in præsenti Activo. Apo. 14. v. 2. & præsenti pass. 1. Corinth. 14. 7. Notetur Hebraismus. Apo. 14. 2. κινδυνεύων & κινδυνεύει, ubi est præpositionem Hebræam **ע**, quæ in Ablativis instrumenti adhiberi solet, refert.

κινδυνος. κ. δ. periculum, κινδυνος quasi κινεῖν δυνατός movere potens. Rom. 8. 35. 2. Corinth. 1. 1. v. 26. κινδυνός ποταμῶν, κινδυνός ληστῶν, in periculis fluminum, in periculis latronum sui. κινδυνεύω, periclitor. Luc. 8. 23. & ἐκινδυνώσω, & periclitabar. 1. Corinth. 15. 30. κινδυνεύωμεν ὅτι πάντες ὄλεον, periclitamur qualibet hora. F. κινδυνεύω periclitabor. P. κινδυνεύωμαι. Aor. 1. ἐκινδυνώσα, periclitatus sum. κινδυνεύειν ὡς τὸ βίαι, de vita periclitari. κινδυνύω videtur Actor. 19. v. 27. idem valere quod periculum affero. ἐκινδυνώω δ. ἢ. periculi expers, extra omne periculum constitutus. ῥιψοκίνδυνος. κ. δ. Thrafo, ad audendum projectus, qui se in pericula præcipitat. παρὰ κινδυνύω, temere periclitor.

κινῶ. ὦ. moveo. Matth. 27. 39. κινῶντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, moventes capita sua. F. κινῶ movebo. Apo. 2. ver. 5. κινήσω τὴν λυχνίαν σου, movebo andelabium tuum. præτ. κινήσας. 2. 1. ἐκίνησα, Matth.

23. v. 4. κινήσας, ἔκαστα, moveor, Actor. 17. v. 18. ἐκινῶντες ἑαυτοὺς & κινήμεθα, in ipso vivimus & movemur. præτ. perf. κινήσας motus fui a. 1. ἐκινήσω idem. Actor. 21. 30. ἐκινήθη πῇ ἡ πόλις ὅλη, commotaq; fuit urbs tota. ἀμειψόμενοι. δ. ἢ. immotus, 1. Cor. 15. 58.

κλάδος. κ. δ. ramus. Matth. 24. v. 32. κλάδος ἀπαλός, ramus tenerescens, Luc. 13. 19. κατ' ἐσπίνῃσιν ἐν τοῖς κλάδοις, scil. τὰ πετεινά, volucres nidulatz sunt in ramis.

κλάω frango, 1. Corinth. 10. 16. τὸν ἄρτον ὃν κλάωμεν ἔχει κοινωνίαν τῷ σώματι τοῦ Χριστοῦ ἵστι, panis quæ frangimus, nonne communio corporis Christi est? Hellenismus est, τὸν ἄρτον pro ὁ ἄρτος. F. κλάω τὴν ἀγάμ. a. 1. ἐκλάσα, fregi, Matthæi 26. v. 26. & ὁ λόγος ἐκλάσας, & postquam benedixisset fregit. Marc. 8. v. 19. ὅτι ὅταν πέντε ἄρτους ἐκλάσας, quando quinq; panes fregi seu distribui. κλάσμα. τος. τὸ. fragmentum. Matth. 14. 20. & 15. 37. Ioh. 6. 12. συναθροίσαι τὰ ὑπολειπόμενα κλάσας, colligite reliqua fragmenta. συναθροίσαι pro συναθροίσει, Atticè. κλάσας. τος. ἢ. fractio, Luc. 24. v. 35. ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου, in fractione panis. ἐκκλάω defringo. ἐκκλάωμαι, ὠμα, defringor. Aor. 1.

Aor. 1. ἔκκλαδην defraactus sum, Rom. 11. 19, 20. κατὰ κλάω. ὦ. confringo. Mat. 6. v. 41. κατὰ κλάω τὸν ἄρτον, fregit panes.

κλείω, claudio. Apo. 3. v. 7. F. κλείσω, claudam. A. 1. ἐκλείσα, clausi. Apo. 20. 3. & ἐκλείσεν αὐτῷ, & clausit illam. præτ. perf. ἐκλείσας, unde est præterit. perf. pass. ἐκλείσθη, clausus fui. Luc. 11. 7. Iohan. 20. 19. ὅτι θυρῶν ἐκκλεισμένων, januis clausis. Sunt duo geniti. absoluti, quibus tempus indicatur, quo Christus discipulis suis se voluit præbere conspiciendum, cum jisq; cedere sermones. A. 1. ἐκκλείδην clausus fui. Matth. 25. v. 10. & ἐκκλείθη ἡ θύρα, & janua clausa fuit. Actor. 21. v. 30. & ὁ δὲ τῶν ἐκκλείδων κλεισθῆναι, & subito clausæ sunt fores. συγκλείω concludo. Luc. 5. 6. συνακλίσαντες τὸ πλῆθος, & concludunt piscium multitudinem. Vide præterea Rom. 11. 32. Galat. 3. v. 22. præτ. pass. συγκλείσθη concludus fui, Galat. 3. ver. 23. κλεις. ἢ. clavis. Apo. 9. v. 1. ἡ κλεις τοῦ φρένους clavis putei. in Genitivo κλειδός, in Dat. κλειδί. in Acc. κλειδίον. Luc. 11. 52. ὅρα πῶς κλειδίον τῆς γνώσεως, pro κλειδίον dicitur etiam κλειν, Atticè. Nom. pl. αἱ κλειδίδες. Accus. pl. τὰς κλειδίδας; & per synco-

pen κλεις. Matth. 16. 19. δώσω σοι τὰς κλείς, dabo tibi claves. Apo. 1. 18. ἔχω τὰς κλείς τοῦ ἄδου & τοῦ θανάτου, habeo claves tartari & mortis.

ἐκλείπω, furor, clepo. Roman. 2. v. 21. ὁ κηρύσσων μὴ ἐκλείπειν, κλείπει; qui prædicas, non furandum, ipse furaris? F. κλέψω furabor. Matth. 19. 18. ἢ κλέψεις, non furaberis. præτ. perf. κέκλεψα. Aorist. 1. ἐκκλέψα, furatus sum. Matth. 28. 1. ἐκκλέψαν αὐτὸν ἡμεῖς καὶ μωυσῆον, furati sumus eum nobis dormientibus. ἐκλείπω furto aufeior, subtrahor. κλείπης. κ. δ. fur. 1. Thes. 5. ver. 2. ὡς κλείπης ἐν νυκτὶ, tanquam fur noctu. Apo. 16. 15. ἰδοὺ ἔρχομαι ὡς κλείπης, ecce venio tanquam fur. h. e. adventus meus erit repentinus & inopinatus. Iohan. 10. 8. κλείπη εἰσι καὶ ληστές, fures sunt & latrones κλέμμε. τος. τὸ. furtum. Apo. 9. v. 21. κλοπή. ἢ. ἢ. idem. Mat. 15. ver. 19. Marc. 7. 22. κλοπῇ derivatur à præterito medio κέκλοπα furatus sum, κέκλοπα est ab ἐκλαπὼν a. 2. Act. indic. ἐκλαπὼν dicitur pro ἐκκλαπὼν. Verba enim dissyllaba, habentia liquidam vel ante vel post e, mutare illud solent in α. ἐκλαπὼν verò est ab ἐκλαπὼν furabar, & hoc à κλείπω.

κλόμα. τος. τὸ. palmes. Ioh. 25.

v. 2. 5. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμὲ μὴ
φίειν καρπὸν, αἵρει αὐτὸ, om-
nem palmitem in me non
ferentem fructum, tollit e-
um. αὐτὸ hic redundat, per
pleonasmum Hebraicum.

Κληρε. s. ὁ. fors. Ioh. 19. 24. ὅτι
τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κληρεν,
& super veste mea jecerunt
sortem. Act. 1. 26. καὶ ἐπὶ σεν
ὁ κληρεν ὅτι μελίσται, & cedi-
dit fors super Matthiam.
Petrus Apostolus in priori
sua epistola c. 5. 3. singulos
cœtus fidelium vocat κλη-
ρους qui sunt Christi hære-
ditas & peculium. κληρονομή, ἔμα, in sortem adsciscor.
A. 1. pass. ἐκληροδόησω. Ephes.
1. v. 11. ἐν ᾧ καὶ ἐκληροδόμησθε, in
quo etiam in sortem adsciti
sumus. κερσκληροδῶ. ὦ. sorte
allegere. κερσκληροδοῦμαι, ἔμα, ἑ-
proprie sorte lectus adjun-
gor. item consocior. Act. 17.
4. κερσκληροδόησαν τῷ Παύλῳ,
consociati sunt Paulo. ὁλό-
κληρε. s. ὁ. ἡ. integer, totus.
1. Thess. 5. 23. ὁλόκληρον ὑμῶν
τὸ πνεῦμα, totus vester sp. ri-
tus. Nulla labe aut vitio no-
tatus, Iacoc. 1. v. 4. ἵνα ᾦτε τέ-
λειοι καὶ ὁλόκληροι, vt sitis per-
fecti, nullaque labe notati.
ὁλοκληρία. s. ἡ. integritas,
Act. 2. 16. Νεώκληρε. s. ὁ.
qui naudem possidet, navis
dominus, nauclerus, Act. 27.
v. 11.

Κλίβανος. s. ὁ. clibanus, Matt.

6. vers. 30. αἵρειον εἰς κλίβανον
βαλεῖς, cras in clibanum
abjicitur.

κλίνω, inclino, reclino, Matth.
8. v. 20. ἐν ἑξὶ πᾶ τῷ κεφαλῇ
κλίνω, non habet, vbi caput
reclinet. Fut. κλινῶ. Præter.
perf. κέκλιμα, inclinavi, Luc.
24. v. 29. κέκλιμα ἡ ἡμέρα, in-
clinavit dies. aor. 1. ἐκλίνα. i-
dem significat. ut aliquid in-
clinet. Heb. 11. 34. παρὰ τοὺς
ἐκλίνα ἀλλοτρίων, castra fece-
runt inclinare exterorum,
h. e. exercitus eorum in fu-
gam verterunt. Ioh. 19. 30.
καὶ κλίνας τῷ κεφαλῇ παρέδωκε
τὸ πνεῦμα & inclinato capite
tradidit spiritum. κλίνας hic
est a. 1. Act. part. κλίνω. ἡ.
ἡ. lectus, Matthæi 9. vers. 2.
ὅτι κλίνης ἐβλεπόμενον, in lecto
decumbentem. Luc. 17. v. 34.
ἔσονται δύο ὅτι κλίνης μίς, e-
runt duo in lecto vno. κλί-
σις. s. ἡ. discubitus, Luc. 9.
v. 14. ἐκκλίνω defleto, Ro-
man. 3. 12. πάντες ἔξεκλιναν
καὶ ἠχρησώθησαν, omnes defece-
runt & inutiles facti sunt,
Inepti ad omne bonum. ἑξέ-
κλιναν 3. pers. pl. a. 1. Act. ind.
κατακλίνω, facio discumbere,
Luc. 9. v. 14. κατακλίνουσι,
discumbo, Luc. 14. v. 8. &
24. v. 30. ἀνακλίνω, reclino,
F. ἀνακλινῶ, faciam discum-
bere, Luc. 12. 37. καὶ ἀνακλινεῖ
αὐτοῦ, & faciet eos discum-
bere.

bere, A. 1. ἀνέκλινα, reclinavi,
reposui, Luc. 2. 7. καὶ ἀνέκλινεν
αὐτὸν ἐν φέτῃ, & reclinavit
eum in præsep. Aor. 1. παρὰ τοὺς
ἐκκλίνω discubui, Matth. 14.
v. 19. Fut. 1. pass. ἀνακλιθήσο-
μαι discumbam, Matth. 8.
vers. 11. ἀνακλιθήσονται μετ'
Ἀβραάμ, & discumbent cum
Abrahamo, ἀρχιτεκλινος. s.
ὁ. architeclinus, quem συμ-
ποσίταρχον vocare licet, cujus
officium est κερσάμεναι prae-
gustare & dapes convivis
apponere. Nos eum voca-
mus hofmeister. Iohan. 2. 8. 9.
componitur ex ἀρχός. s. ὁ.
princeps, & τεκλινός. s. ὁ. ἡ.
locus tribus constratus le-
ctis. Ponitur etiam pro ter-
nis lectis contiguus circum-
ternas mensas appositus,
quibus discumbi solebat.
τεκλινός ergo compositum
est ex τρεῖς in dat. τρεῖς & κλι-
νῆ. s. ἡ. lectus. κερσάμενος. s. ὁ.
ἡ. inclinatio, Act. 17. 4. κερσ-
κλισία. s. ἡ. primus accubi-
tus, Matth. 23. 6. Luc. 14. 7.

κλύω. eluo, abluo, lavo, Fut.
κλύσω. Præter. κέκλυκα. præter.
pass. κέκλυμαι lotus sum.
κλύσμα. το. το. lotio. κλυτήρ.
ἄρε. ὁ. (vocabulum medicæ
arti peculiare) quo anus e-
luitur. κατακλύζω obruo,
submergo. κατακλύζουμαι, sub-
mergor, 2. Pet. 3. 6. κατα-
κλυσις. s. ὁ. diluvium Mat-
thæi, 24. 38. 2. Pet. 2. 5. κλύ-

δων. ανος. ὁ. fluctus, Luc. 8.
24. κλυδωνίζουσι fluctuo, E-
phes. 4. 14.

Κνέω, κνήμι & κνέουμαι, ὤμα, ἑ-
prurium moveo. κνίθω, Fut.
σω, scalpō, frico, 2. Tim. 4.
v. 3. κνηστέμενοι τῷ ἀκοῇ, au-
ribus prurientes.

Κοιλία. s. ἡ. venter, Matth. 12.
v. 40. & 15. v. 17. derivatur
ab adjectivo κοῖλος. πόλη.
κοῖλος. cavius. a. um. conca-
vus. venter est cavius. κοι-
λάω cavo.

Κοιμῶ. ὦ. facio dormire, sopio,
κοιμάομαι, ὤμα, dormio. Fut.
Act. κοιμήσω. Præter. κε-
κοίμηκα. Præter. pass. κεκοίμη-
μαι, dormivi. Iohan. 11. v. 11.
Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμη-
ται, Lazarus amicus noster
obdormivit, h. e. mortuus
est. a. 1. ἐκοίμησθαι idem quod
κεκοίμημαι. 2. Peter. 3. 4. οἱ
πατέρες ἐκοίμηθησαν, patres
mortui sunt. κοιμητήριον. s.
cubile proprie: per elegan-
tem verò metaphoram se-
pulcretum vocamus cæme-
terium. Vulgò vitiosè scri-
bunt cæmeterium pro cæ-
meterium. κοιμήσις. εως. ἡ.
dormitio, Ioh. 11. 13.

Κοινός. ἡ. ὁ. communis, Tit. 1. 3
καὶ κοινῇ πίστι, in commun
fide. Iudæ. v. 3. πρὸς τὴν κοινῇ
σωτηρίαν, de communi salu-
te. pollutus, impurus, inqui-
natus: Mar. 7. v. 2. κοινὰς χερ-
σὶ τῶν ἑστὶν ἀσέπαις, pollutis

manibus. h. e. illois. Rom. 14 v. 14. ἵδεν κοινοὶ δι' αὐτῶ, nihil est impurum per se. Atq; hoc significatu tanquam συνώνυμα conjunguntur κοινός, ἀκαθάρτος, Act. 14. 10. & 11. 8. κοινῶ. ὦ. polluo, inquino, contamino, Mat. 15. 11. πῦρ κοινῶ τὸν ἄθρονον, hoc contaminat hominem. Fut. κοινάσω. Præf. κακοίνωκα, inquinavi, profanavi. Act. 21. v. 28. κακοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον, profanavit sanctum locum. in part. præf. παῖ κοινῶν, Apoc. 21. 27. ὅτι οἱ inquini, quæ verba continuent à Ioh. explicantur, ubi adjicit ἢ ποιεῖ βδελυγμὰ, & perpetrans abominationem. impurum judico. Act. 10. v. 15. σὺ μὴ κοῖνῶ, tu ne cense polluta, ubi κοῖνῶ pro κοίνος est Imp. præf. Actor. 11. 9. ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν, σὺ μὴ κοῖνῶ: quæ Deus purificavit, tu ne polluito, h. e. pro pollutis habet. Κοινωνός. ἢ. ὄν. socius. 2. Co. 8. v. 23. κοινωνὸς ἡμεῶς, ἢ. εἰς ὁμοῦς (per Heb. pro ἑμῶν) συνεργός: socius meus, & vobis adjutor. Particeps. 2. Pet. 1. 4. ἵνα ὁμοῦς θείας κοινωνοὶ εἴσθε, ut fiatis participes divinæ naturæ. h. e. ut imago Dei in vobis collapsa restauretur. κοινωνία. α. ἢ. communio, societas. 1. Corin. 1. 9. ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Vocati estis ad communio-

nem Filij ejus. Gal. 2. 9. ὁμοῦς αὐτοῖς ἐδώκεν ἱμοὶ καὶ βαρνάβᾳ κοινωνίας, dextras dederunt mihi & Barnabæ societatis, scilicet tanquam symbolum nostræ in Evangelij doctrina consensionis. κοινωνία ἔχει μετ' θεοῦ cōmunionem habere cum Deo, 1. Iohan. 1. v. 6. & 1. Iohan. 1. 7. κοινωνία ἔχει μετ' ἀλλήλων, cōmunionem cum eo habemus mutuam: in qua communione summa hominis felicitas & sūmum ejus bonum positum est. κοινωνία. ἢ. ὄν. sociabilis, non austerus, fastuosus, difficilis, qui facillè se demittit ad tenuiorum hominum consuetudinem, 1. Timoth. 6. 18. κοινῶ. ὦ. cōmunico. F. κοινοῦν. P. κακοινῶνκα, Hebr. 2. vers. 14. κακοινῶνκα σαρκὸς καὶ αἵματος, particeps factus est carnis & sanguinis. Aorist. 1. κοινοῦνκα communicavi, Philip. 4. v. 15. ὁδοῦν μοι ἐκκλησία ἐκοινῶνκα, nulla Ecclesia mihi commuicavit. Construitur semel cum Genit. Heb. 2. v. 14. cum Dativo frequentissimè. 1. Tim. 5. 22. μηδὲ κοινῶναι ἀμαρτίας ἀνοήτως, neque te participem constituto alienorum peccatorum. Galat. 6. v. 6. κοινῶνέτω ὃ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῇ κατηχούνῃ, si pascit, communicet verò qui instituitur in sermone cum eo qui

qui instituit, omnia bona. Hic κοινωνεῖν idem est quod impertire, *mittheilen*. συκοινωνεῖς. α. ὄ. ἢ. particeps, confors, Rom. 11. v. 17. 1. Cor. 9. v. 23. Phil. 17. Socius. Apoc. 1. v. 9. συκοινωνῶ. ὦ. unà participo, Ephes. 5. v. 11. μὴ συκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις, ne commercium habete cum operibus illis. Philip. 4. 14. συκοινωνήσαυτέ με τῇ θλίψει, unà participastis meam afflictionem, h. e. mea afflictio vos affecit tanquam vobismet illata. συκοινωνήσαυτε, est par. a. 1. Act. ab indic. συνεκοινώματα communicavi. Apoc. 18. 4. μὴ συκοινωνήσητε τῷ ἀμαρτίαις, ne participes fiat peccatorum.

Κοῖτη. α. ὄ. cubile, lectus, Luc. 11. v. 7. εἰς τὴν κοίτην εἰσι, pro ἐν τῇ κοίτῃ, in lecto sunt. Semen genitale viri Roman. 9. v. 10. concubitus. Heb. 13. 4. ἢ ἢ κοῖτον ἀμύαντος. κοῖται, libidines, Roman. 13. v. 13. κοῖτῃς, κοιτῆρας. ὄ. cubiculum, Actor. 12. 20. ἀρσενοκοίτης. α. prædico, 1. Corin. 6. 9. 1. Timoth. 1. 10.

Κόκκος. α. ὄ. Granum, Matth. 17. v. 20. ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκος σιναπίτης, si habeatis fidem, quantulum est granum sinapis. κόκκος τῷ σίτῃ granum frumenti, Iohan. 12. v. 24. γυμνός κόκκος nudum granum, 1. Corin. 15. 37. κόκκινος,

α. ὄν. coccineus, Matth. 27. v. 28. πῶς ἐδίδου αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, imposuerunt ei chlamydē coccineam, sive purpuream. Est enim coccus, latinè granum, quod ad purpuram tingendam adhibetur.

Κολάζω punio, F. σὼ, P. κακολᾶζω punior. 2. Pet. 2. 9. Σαρ. 11. δι' ὧν περ ἀμαρτάνῃ, δι' αὐτῶν καὶ κολάζεται, per quæ quis peccat, per ea & punitur. κολάζομαι, medium legitur in Activa significatione, Act. 4. v. 21. πῶς κολάσωμεν αὐτόν, quomodo punirent eos. κολάσωμεν est 3. plur. a. i. med. subj. ab indicativo. Aor. 1. ἐκολάσαμεν. α. α. π. punivi, plexi. κόλασις. ι. ω. ἢ. cruciatus, Matth. 25. 26. καὶ ἀπελεύσονται εἰς κόλασιν αἰώνιον, & abibunt isti ad cruciatum æternum.

Κόλαξ in Genit. κόλακος. ὄ. adulator, parasitus, κολακεία, adulor. κολακεία. α. ἢ. adulatio, assentatio, 1. Thef. 2. 3. λόγος κολακείας, sermo assentatorius pro λόγος κολακικός.

Κολάπτω tundo. κόλαφος. α. ὄ. colaphus, alapa. κολαφίζω, cum Acc. colaphum alicui infringo, Marc. 14. v. 65. Fut. κολάφισω, colapho cedam, alapam impingam. A. 1. ἐκολάφισα, Matth. 26. v. 27. καὶ ἐκολάφισαν αὐτὸν, & eum colaphis ceciderunt.

κολαρίζουσι colaphis caedor,
1. Corinth. 4. v. 11. ζυμην-
τισθῶν, καὶ κολαρίζομαι ἐν
σαρκί, nudī, pauperes su-
mus, & colaphis caedimur
& incertis vagamur sedibus.

Κόλλα. η. gluten. κολλάωμαι,
A4. 5. 13. ὡμαι, adhæresco, congluti-
nator. 1. Corinth. 6. v. 17. ὁ
κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνεύματι

ᾧ, qui agglutinatur Domi-
no, vnus cum eo spiritus
est. A. 1. ἐκολλήθην aggluti-
natus sum vel adhæresco,
Luc. 10 v. 11. τὸν κοινοῦ τὸν κολ-
λῶντα ὑμῶν pulverem adhæ-
rescentem vobis. Luc. 15. v.

15. ἐκολλήθην ἐν τῷ πολιτῷ, ad-
hæsit uni ex civibus, Act. 8.
vers. 29. κολλήθην πρὸς ἄρματι
τέτιον, adhæreto currui istī
Roman. 12. 9. συνεζυγῶντες τὸ
πονηρὸν κολλώμενοι τῷ ἁμαρτω-
ῷ, odio prolequentes malum,
dediti bono. προσκολληδουμαι,
A4. 5. 36. ὡμαι, agglutinor, adhæreo,
idem quod simplex κολλώμαι,
Matth. 19. 5. legitur in fut. 1.
pass. indic. cum Dat.

Κολύριον. sive κολλήριον. η. τὸ.
collyrium, genus medica-
menti, Apoc. 3. 18.

Κόλλυβας. η. ὁ. numulus. item
grandioris monetæ per nu-
mulos permutatio. κολλυβι-
στής. ὁ. numularius, colly-
bista, à Plauto Trapezita
dicitur, qui mensæ affidens,
pecunias numerat, aurum
argento, argentum aue obolis

reruncijsve permutans, quæ
nos Germani vocamus, ein
wechseler. Matth. 21. 12. Io-
han. 2. 15.

Κολλῶδες. ἔ. ὁ. καὶ ἡ. idem quod ὁ
κόλος mancus, mutilus. κο-
λοῦσα. ὦ. decurto, contra-
ho, amputo. Fut. κολλῶσω
decurtabo. A. 1. ἐκολλῶσα
decurtavi, Mar. 13. 20. εἰ μὴ
ἐκολλῶσατε τὰς ἡμέρας, nisi
decurtasset dies. κολλῶσαι
ἔωμαι decurtor, amputor. a. 1.
ἐκολλῶσθαι, decurtatus fui,
Matth. 24. 22. F. 1. κολλῶ-
σθῶμαι, decurtabor, Matth.
24. 22.

Κόλον. η. τὸ. cibus, unde quidem
vocem κόλαξ derivant, quem
Latini quoq; Græca voce
parasitum & menlarum af-
fecclam vocant. βουκόλος. η. ὁ.
bubulcus, qui bobus pabula
præbet, qui eos pascit. δύσκο-
λος, difficilis in sumendo ci-
bo, qui est stomacho fastidi-
oso. Dicitur etiam de re qua-
vis difficili, Marc. 10. 24. πῶς
δύσκολόν ἐστι τὸ πεποιθήσας ὑπὲρ
τοῦ χρίματος εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν; Quam diffi-
cile est eos, qui confidunt
opibus, in regnum Dei in-
troire?

Κόλπος. η. ὁ. sinus, gremium,
Luc. 6. v. 38. κόλπος Ἀβελῆ
ponitur pro loco beatorum,
Luc. 16. 22. εἰς τὸν κόλπον, pro
ἐν τῷ κόλπῳ Sic Iohan. 1. 18.
ἐ ὧν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς,
qui

qui est in sinu Patris. Ioh.
13. v. 23. ἐν τῷ κόλπῳ in sinu.
Sinus maris, per metaph.
Germani per eundem tro-
pum brachium maris vo-
cant. Act. 27. 39. κόλπον δὲ π-
ρὶ καπνίου, sinum verò quen-
dam animaduvertebant.

Κολυμβάω. ὦ. nato, Act. 27.
vers. 43. ἐκκολυμβάω. ὦ. enato.
Act. 27. vers. 42. κολυμβη-
τής. ἔ. ὁ. natator, vrinator,
κολυμβήθεα. α. ὁ. piscina. Io-
han. 5. 2.

Κομῆμα. το. τὸ. ornamentum,
vestitus, à κομῶμαι ἔμαι,
κομῶσασθαι vero Hefychius
interpretatur σολίσσασθαι, h. e.
vestire vel vestiri, vestimen-
to ornari. Hinc est ἐγκομῶ-
σασθαι intus ornari, ab ἐγκομ-
ῶμαι ἔμαι. Vocem hanc ex-
plicat Suidas; & ἐγκομῶσασθαι
per π. ait, esse σολίσσασθαι,
quam orthographiam ex-
emplar complutense sequi-
tur. Scribitur ergo verbum
hoc duobus modis in ea-
dem significatione. 1. Pet. 5.
5. τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομῶ-
σασθαι, h. e. ἐδύσασθαι, induite
vel induimini humilitate.
Est enim verbum medium
quod vtramq; significatio-
nem & Activam & Passivā
admittit. est verò ἐγκομῶσασθαι
a. 1. med. imper. Petrus
hic monet adolescentes, qui
in primis in vestium luxu su-
am produnt vanitatem, vt

de vero ornatu & de vera
hominis veste, quæ est hu-
militas, sint solliciti.

Κόμη. η. ἡ. coma. Suid θεῖς τῆς
πεφαλῆς, crinis capitis, qui
Latinè vno nomine dicitur
capillus, quasi capitis pilus.
1. Corinth. 11. v. 15. κομῶ.
ὦ. comatus sum, 1. Corinth.
11. v. 14. αἰὲρ καὶ κομῶ, ἀπριμῶ
ἀπὸ ἐστ, coma viro est dede-
cori. κομῆτης. η. ὁ. comatus.
item meteorum, quod dici-
tur cometa.

Κομῶ. ὦ. curo, cum Acc. κομίζω
idem, item assero. Luc. 7. 37.
F. κομίστω. A. 1. ἐκομισα attuli.
κομίζουμαι (medium) idem.
F. κομίσουμαι & Atticè κομῶ-
μαι Ephes. 6. v. 8. εἰδότες ὅτι ὁ
καὶ π. ἡμεῖς ποιήσῃ ἁγὰν, τῷ
το κομῶντα παρὰ τῷ κυρίῳ :
scientes, singulos quicquid
fecerint boni, hoc reporta-
turos à Domino. κομῶντα
hic pro κομίστη. 1. Pet. 5. 4.
κομῶντα pro κομίστη, refe-
retis. Coloss. 3. 25. ὁ ὁ δίκαιος
κομῶντα ὁ ἡδίκαιος. Qui verò
iniuria alios afficit, referet
iniuriam, quam alijs intulit.
h. e. Deus tanquam justus
iudex par pari referet. aor. 1.
ἐκομῶντα obtinui, Heb. 1. 1.
v. 39. καὶ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγ-
χλίαν, non obtinuerunt pro-
missionem. Retuli, 2. Cor. 5.
v. 10. ἵνα κομίστηται ἡμεῖς τὸ
διὰ τῷ σώματι, vt reportet
vnusquisq; quæ in corpore

suo vel per suum corpus, scil. fecerit. κομιστήν est 3. pers. a. 1. Med. subj. Sic Heb. 10. 36 κομισθῆ est 2. pers. pl. aor. 1. med. subj. conjugatur κομίσωμαι. ἢ. ἡται. pl. κομισώμεθα, κομισθήσθε, κομισσώντες. Dualem numerum omitto, quia in toto N. T. (si solum deo exceperis) nullā ejus extat exemplum. ἐκομίζομαι, efferor. Luc. 7. v. 22. ἰδοὺ ἐξομίζετο σπυγῶς, efferebatur mortuus. κομὴ. ἡ. ἢ cura, unde κομὴς. Adverb. studiosē, diligenter. item valde; κομὴς ἡ. ἢ admodum juvenis. γλασκίμον. ἢ. τὸ propriē significat thecam, tibiarum ligulis recondendis idoneam. Deinde signif. marsupium, in qua significatione legimus. Iohan. 12. 6. καὶ τὸ γλασκίμον εἶχε, & habebat marsupium, scil. ut Apostolus loquitur (1. Cor. 6. 4.) τὰ βιωτικά committi possunt τοῖς ἐξ ἐκκλησιῶν, qui in rebus huius mundi filijs Dei sunt longē oculatiores. Talis fuit sudas, talis quoque fuit Achitophel Iudæ similimus.

κομῆς, ἢ. ὄν, scitus, elegans, lepidus, urbanus, in comp. κομψότερος elegantior. unde κομψότερον melius Adverb. Ioh. 4. 52. ὅτι ἡ κομψότερον ἔχει, qua hora melius habuit.

κόμης, ἢ. pulvis, item cinis.

κόμης. α. ἢ. pulvis, item calx in scem. gen. ἀσβεστε κόμης, calx non extincta. κοῖω. ὁ. dealbo. κοιῶσθαι ὁ. dealbor, Matth. 23. 27. παρομοιάζει τὰς οἰκίας κεκοιμημένους, similes estis sepulcris dealbatis. Aetor. 23. v. 3. τοῖς κεκοιμημένοις paries dealbate, h. e. Tu hypocrita.

Κοινῶ. ὁ. festino, operor, famulor. διάκονος. ἢ. ὁ. minister, Matth. 23. 11. ὁ ὅς μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος, Maximus inter vos erit vester minister. μείζων hic pro μείζους. ἔσται eleganter pro ἔσται. Tribuitur verbi divini doctoribus, 1. Cor. 3. 5. magistratui politico. Rom 13. 4 scil. Deus constituit ministros & verbi & gladii, qui utriq; de administrato officio Deo DOMINO reddunt rationes. διακονία. α. ἢ. ministerium. Tribuitur Apostolis. Act. 1. 25. Episcopis. 2. Tim. 4. 5. Angelis bonis, Heb. 1. 14. διακονία. ὁ. inservio, ministro, 1. Pet. 4. 11. imperf. διακόνειν & contractē διακόνειν inserviebam, Mar. 1. 13. F. διακονήσω, inserviam, ministrabo, Luc. 12. 37. Aor. 1. διακονήσας ministravi, 2. Tim. 1. 18. διακονήσω, alij mihi inserviunt, ich lass mir dienen, 2. Cor. 8. v. 19. 20. a. 1. διακονήσω, Matth. 20. 28. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ. διακονήσω, ἀλλὰ δια-

διακονήσω, Non venit Filius hominis ut sibi ministraret, sed ut ministret. 2. Corin. 3. v. 3. ἐστὶ ἐπιστολὴ χειρὸς διακονήσασα ὑφ' ἡμῶν, vos estis epistola Christi, subministrata a nobis, vel potius cui mea præstiti servitia.

κόπτον, cædo, imperf. ἐκοπτον cædebam. Matth. 21. 8. F. κόψω, cædam. præf. κέκοφα. aor. 1. ἐκέφα cecidi. pass. κέπηται, verbum med. plāgo. h. e. clara voce lamentor & pectoris femorumq; percuss. animi dolorē testor. hæc enim etiā Latinæ vocis propria est significatio; ut plangunt litora fluctus. Et Ovi. plangere nuda meis conabar pectora palmis. Lu. 8. 5. 2. κλαίοντες καὶ ἐκλάλλοντο αὐτὸν, Flebant autem omnes & plangebant eam. F. κόψασθαι plangam. Apoc. 1. v. 7. καὶ κοποῦνται ἐπ' αὐτὸν πάντα αἱ φύλαι τῆς γῆς, & plangent coram eo omnes tribus terræ. κέπος, ἢ. ὁ, molestia, negotium. Luc. 11 v. 7. μή μοι κόπος πάρεχε, ne mihi facere negotium. κοπή, ἡ. ἢ. cades, itrages, Heb. 7. 1 κοπῶ. ὁ. laboro. Mat. 6. 28. ἢ. κοπέ, οὐτε κείνη, non laborat, neq; nec. præf. κεκοπήκα, laboravi, Ioh. 4. 38. Ga. 4. 11 Apoc. 3. Fatigor, Mat. 11. 28. Διδοτε ὁσὲν μοι πάτετε κοπῶντες καὶ πεφορτισμένοι, venite ad me omnes defatigati & o-

nerati. Ioh. 4. 6. κεκοπιακὸς ἐκ τῆς ἰδιότητος, defatigatus ex itinere. κεκοπιακὸς est part. præf. Aor. 1. ἐκοπίασα, 1. Corinth. 15. 10. σκληροτέρον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, amplius, quam illi omnes laboravi. εἰκὴ, εἰς κενὸν κοπῶν frustra, incassum laborare. Galat. 4. 11. Philip. 2. 16. κοπῶν ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ, laborare in verbo & doctrina, h. e. in docendo Dei verbo, 1. Tim. 5. 17. πολλὰ κοπῶν, multum laborare, Rom. 16. 6. 12. παρ. 2. Tim. 2. 6. γεωργὸς κοπῶν, agricola laborans. Roman. 16. 12. Τρύφῃνα κοπῶσα, Tryphæna laborans. κοπῶ, cessō, quiesco, P. κοπίσω. A. 1. ἐκοπίσω, quieui. Matth. 14. 32. ἐκοπίσαν ὁ ἄνθρωπος, conquieuit ventus. κοπετός. ὁ. ὁ. planctus. Act. 8. 2. καὶ ἐποίησαν το κοπετὸν μέγα ἐπ' αὐτῷ, & ediderunt planctum magnum super eum, h. e. magno cum planctu mortē ejus defleuerunt. ἀνέκοπῶ, inhabeo, interpello, Gal. 5. v. 7. τίς ὑμῶς ἀνέκοψε; quis vos interruptit in cursu vestro? ἀνέκοπῶ abscindo. Aor. 1. ἀπέκοψα, abscidi. Iohan. 18. 10. καὶ ἀπέκοψεν αὐτῷ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν, & abscidit ei auriculam dextram. Imp. Aor. 1. ἀπέκοπον, refeca, Marc. 9. 43. 45. Fut. 1. med.

ἐν κοπῇ
Rom. 5. 22

ἀποκόψωμαι. abscindar, Galat. 5. 12. ὕψων καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀνίσταίντες ὑμᾶς, utinam & abscindantur, qui vos inquietant. ἐγκόψω, interpelllo, Actor. 24. 4. ἵνα ᾧ μὴ ὅτι πλεῖον σὲ ἐγκόψω, ne vero te diutius interpellem; σὶ hic retinet accentū, quia δεικτικῶς ponitur. 2. 1. ἐέκοψα, inhibui, Gal. 5. 7. Impedui 1. Theff. 2. 18. imperf. παρ. ἐγκοπήμι, impediēbar, Roman. 15. 22. ἐγκοπή. ἡ. ἡ. impedimentum, 1. Corinth. 9. v. 12. ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δώμῳ τῷ Ευαγγελίῳ τῷ χειρῶν, ne impedimentum aliquod afferamus Evangelio Christi, ne cursum eius interumpamus. δώμῳ est aor. 2. act. subj. n. pl. coniugatur δώ. δώ. δώ. P. δώμῳ. δώ. δώ. ἐγκόψω, excido, excindo, F. ἐέκοψα, Luc. 13. v. 9. excindam. Aor. 1. ἐέκοψα excidi, Matth. 18. v. 8. ἐέκοψον αὐτήν, excinde ea. 2. Corinth. 11. 12. ὅνα ἐέκοψα πλὴν ἀπορμύω, ut præscindam occasionē, vel ut præcidam omnem ansam. ἐγκόψωμαι præfens passiv. excindor, Matth. 3. 10. 1. Pet. 3. vers. 7. εἰς τὸ μὴ ἐγκόπῃς τὰς προσευχάς, ne interrompatur preces, a. 2. passiv. ἐγκόπῃς exclectus sum, Rom. 11. v. 24. Fut. 2. pass. ἐγκοπήσομαι excscindar, ἐγκοπήσῃ excscinderis, Roman. 11. vers. 22

κατακόψω, concido, Marc. 5. v. 5. κατακόψων ἐαυτὸν λίθις, concidens seipsum lapidibus, κατακόψω proficio, Luc. 2. 51. Ἰησοῦς κατακόπῃ, Iesus proficiebat. Procedo, 2. Tim. 2. 16. ὅτι πλεῖον γὰρ κατακόψουσιν ἀσεβείας, ad plus enim procedent impietatis, h. e. in maiorem prolapsuri sunt impietatem. 2. Tim. 3. 13. κατακόψουσιν ὅτι χειρόν, procedent in peius. Prætereo, Rom. 13. 12. ἡ νύξ κατακόψε, nox præterijt. κατακόπῃ τῇ ἡλικίᾳ, ætate progredi, Luc. 2. v. 52. & cum præpositione ἐν in, κατακόπῃ ἐν Ἰουδαίᾳ, in Iudaismo proficere. Sic κατακόπῃ σοφίᾳ, in sapientia facere progressum, Luc. 2. 52. κατακόπῃ. ἡ. ἡ, profectus, progressus, incrementum. Philip. 1. 12. v. 25. 1. Timoth. 4. 15. κατακόπῃ, offendendo, impingo, Iohan. 11. 9. εἰς τὸ πρὸς τὴν πόλιν, & ἡμέρῃ, & κατακόπῃ, si quis anibulet interdiu, non impingit. A. 1. κατακόψα impegī, Rom. 9. vers. 32. κατακόψαν τὴν λίθον, impegerunt in lapidem. Luc. 4. v. 11. μὴ ποτε κατακόψῃς τὴν λίθον τὸν πόδα σου, ne quando offendas ad lapidē pedem tuum. Construitur cum Dat. Matth. 7. 27. & sequente præpos. ἐπὶ. Matt. 4. v. 6. κατακόμμε, τὸς τὸ. offendiculum. Roman. 14. vers. 13 τὸ μὴ πείνην κατακόμμε τὸ ἀδελφῷ,

ἀδελφῷ, non ponere offendiculū fratri. κατακόπῃ. ἡ. ἡ. offensus, 2. Cor. 6. v. 3. διδόναι κατακόπῃ τῷ, præbere alicui offensionem. ἀκατακόπῃς. ὁ. ἡ. offendiculi expertus. Act. 24. 16. ἀκατακόπος συνείδησις, conscientia sine offensa. 1. Cor. 10. 32. ἀκατακόπος γίνεσθαι καὶ Ἰουδαίοις, Philip. 1. 10. ἀκατακόπος εἰς ἡμέραν Χριστοῦ sine scandalo vsque ad diem Christi, vel ut inoffenso cursu pergatis, vel ut nemini sitis offendiculo.

κέρας. ὁ. cornus. Luc. 12. 24 κατανοήσατε ὅτι κέρατα, δις γέφυραι αὐτῶν, considerate cornuos, Deus alit illos.

κορέννυμι vel κορενύω saturo. exsatio. F. κορέσω saturabo. desumit sua tempora à κορέω præf. pass. κορέννυμαι, saturor. præf. κεκόρεσμαι, saturatus sum, 1. Corinth. 4. vers. 8. A. 1. ἐκορίθην, idem. Actor. 27. v. 38. κορεθέντες γὰρ τροφῆς, nam satiati cibo. ἡ. ρ. οἷοιο κορεσθέντες καὶ ἰδωσῆς, vino expletus & dapibus. κορεσθέντες, part. aorist. 1. medij.

κόρος. ὁ. ὁ. scorpæ, item iuenculus, pro quo Poetæ ὁ κέρρος. ἡ κέρρη & Dorice κέρρα adolescētula. item, mensuræ genus, capiens decem batos, ad imitationem Heb. vocis כָּר cor. pro qua lxx. & ipse quoq; Iosephus κόρον

scripserunt. Mensura fuit rerum aridarum, quæ decem Atticos medimnos capiebat, ut testatur idem Ioseph. liant. 15. c. 12. Luc. 16. 7. ἐλάτῃν κόρος σίτου, centum coros tritici. κοράσιον. ὁ. τὸ. puella, adolescentula, Matth. 9. 24. 25. Sic quoq; nominatur lasciva illa saltatrix, filia Herodiadis, Mar. 6. 22. 28. παῖς. ὁ. ἀδελφός, qui templum veritatis, Act. 19. 39.

κόσμος. ὁ. ὁ. mundus, Matth. 13. 35. & 25. 34. ὅτι καταβολὴς κόσμου, a iactis mundi fundamentis. per metonym. subi. homines. Roman. 3. 19. ἵνα ὑπολάβωμεν ὅτι πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ, ut obnoxius fiat totus mundus condemnationi Dei. Hominum multitudo, Iohan. 12. v. 19. ἵνα ὁ κόσμος ὁπίσω εἰπὴ ἀπὸ τῶν ἑβραίων, ecce totus mundus post eum abiit. Terra, Ioh. 16. 28. ἐλθὺντα εἰς κόσμον, veni in mundum. Reprobi homines, 1. Cor. 6. v. 2. οἱ ἄγιοι ἡ πόρνη καὶ ὁ πόρνος. sancti mundum iudicabant. Iohan. 17. 9. & πρὸς τὸν κόσμον ἐρωτῶ, non oro pro mundo. Electi homines, Ioh. 3. 16. οὕτως ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, sic dilexit Deus mundum. Ornatus muliebris, qui latine quoq; mundus dicitur, 1. Pet. 3. 3. κόσμιος. ὁ. ὁ. bene compositus,

ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμασ-
νος ὅτι ξύλῳ, maledictus om-
nis pendens in ligno. A. 1.
passiu. ἐπικρεμάσθην, suspen-
sus fui, Matth. 18. v. 6. συμφέρεται
αὐτῷ, ἵνα κρεμασθῇ, conducit
illi ut suspendatur &c. Luc.
23. 39. εἰς ᾧ ἔσθ' ἐπὶ κρεμασθέντων,
vnus autem ex suspensis.
ἐκκρέμασαι, pendeo ab ali-
quo, Luc. 19. 48.

Κρήνυς. ἑ. ὁ. praeipitium, locus
praeruptus. κρῖ τῷ κρημνῷ, ē
praeipitio, Mat. 8. 32. Mar.
5. 13. Luc. 8. 33. κατὰ κρημνός.
ἑ. ὁ. ἡ. praeceps. κατὰ κρημνίζω,
F. so. praeipito, praeipitem
ago, deturbo. Aor. 1. κατὰ κρη-
μιναί, praeipitavi, Luc. 4. 29.
εἰς τὸ κατὰ κρημνίσαι αὐτὸν, ad
eum praeipitandum.

Κριθῖ. ἡ. ὁ. hordeum, Apo. 6. 6.
κριθίνος. ἡ. ὁ. hordeaceus. a.
um. Ioh. 6. 9. & 13. ὃ ἔχ' ἅν-
τη ἄρτες κριθίνες, qui habet
quinq; panes hordeaceos.

Κρίνω. iudico, statuo, sentio.
Ioh. 5. 30. καὶ ὡς ἀκούω, κρίνω,
prout audio, ita iudico. Pu-
nio, Act. 7. 7. Imperf. ἐκρί-
νον, iudicabam, Act. 2. v. 16.
Fut. κρινῶ, iudicabo. Luc. 19
v. 22. ἐν τῷ στόματί σου κρινῶ
σι, ex ore tuo te iudicabo.
1. Corint. 6. v. 2. οἱ ἀγιοὶ τὸν
κόσμον κρινῶσι, sancti mun-
dum hunc iudicabunt. Præ.
κρίνεαι, iudicavi, 1. Cor. 5.
v. 3. Tit. 3. v. 12. A. 1. κρίνω,
statui, 1. Corint. 2. 2. Lu. 7.

v. 43. ὁρᾶς ἐκρίνας recte iudi-
casti. Aor. 1. Imperf. κρίνον. αἶτω,
iudica, 1. Cor. 10. 15. κρίνατε
ὑμῖς, ὃ ἔρημ: iudicate vos,
quod dico. A. 1. subi. κρί-
νω. ἡ. ὁ. Ioh. 12. 47. ἐκ ἡλθ' ἵνα
κρίνω τὸν κόσμον, ὅμ' ἵνα
σώσω τὸν κόσμον, non veni ut
condemnem mundum, sed
ut seruem mundum. aor. 1.
infin. κρίναι, iudicare. 1. Pet.
4. v. 5. 2. 1. part. κρίνας. κρί-
νασαι, κρίναν, 2. Cor. 5. 14.
κρίνομεν. iudicor. Iacob. 2. 12.
iudicio experior, 1. Cor. 6.
6. ἀδελφός μου ἀδελφὸς κρίνεται,
frater cum fratre iudicio
experitur, litigat. in iudici-
um vocor, Actor. 23. 6. pu-
nior, 1. Corint. 11. 31. 1. dam-
nor, Iohan. 3. v. 18. imperf.
ἐκρινόμενος, 1. Corint. 11. 31.
ἐκ ὧ ἐκρινόμεθα, non iudi-
caremur. Præ. perf. κέκριμαί
damnatu sum. Ioh. 16. 11.
ὁ ἀρχὼν τοῦ κόσμου τὸν κριν-
ται, princeps huius mundi
damnatu est. Aor. 1. ἐκρί-
θην, iudicatus fui, Apoc. 20.
13. κρῖ τὰ ἔργα αὐτῶν. ἡ ἐκρί-
θισαν ἕκαστος, & iudicati sunt
singuli. ἕκαστος est nomen
multitudinis, & vi huius
pluralitatis construitur cum
verbo plurali, per figuram,
quam vocant συνάγωγη etiam
Latinis vsitatam. Fut. 1. κρι-
θήσομαι, iudicabor. Mat. 7. 2.
εἰ ὃ κρίματι κρίνεται, κρινθή-
σεται. εἰ ὃ κρίματι Hebrai-
smus

smus pro ὃ κρίματι. κρίμα, vel
κρίμα. τοῦ. τοῦ. iudicium, Ro-
man. 2. 2. damnatio seu sup-
plicium, Luc. 20. 47. & 23.
40. Rom. 3. 8. 1. Timoth. 3.
6. 2. Pet. 2. 3. Poena, Rom. 13.
2. 1. Corint. 11. 29. 34. Ga-
lat. 5. 10. Vindicta, Iohan. 9.
39. τὰ κρίματα, controver-
siae forenses. 1. Corint. 6. 7.
κρίσις. τοῦ. ἡ. iudicium, Mat-
thaei 5. 21. damnatio, 2. Pet.
2. 4. κριτής. ἑ. ὁ. iudex. Mat-
thaei 5. 25. κριτὴς. ἑ. qui ju-
dicat, Hebr. 4. 12. κριτήριον.
ἡ. τὸ. tribunal, Iacob. 2. v. 6.
ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια, tra-
hunt vos ad tribunalia. ju-
dicium, controversia, 1. Co-
rinth. 6. 2. ἀποκρίνομαι, respon-
deo, Matth. 22. 4. 6. A. 1. ἀπ-
κρίθην, respondi, Matth. 27.
14. Marc. 14. 34. νευχὼς ἀπ-
κρίθην, cordate respondit. A-
or. 1. imperf. ἀποκρίθην re-
sponde. ἀποκρίθητί μοι, re-
spondete mihi, Marc. 11. 29.
Aor. 1. infin. ἀποκριθῆναι re-
spondere, Matth. 22. v. 46.
Aor. 1. partic. ἀποκριθεὶς re-
spondens, Matth. 3. 15. ἀπο-
κριθῆναι respondens scemi-
na, Luc. 1. v. 60. a. 1. med. ἀπ-
κρίθην respondi, Mat. 27.
v. 12. ὁ δὲ ἀποκρίνατο, nihil re-
spondit. Fut. 1. pass. ἀποκρι-
θήσομαι, respondebo. Matth.
25. 31. ἀποκριμαί. τοῦ. τοῦ. de-
cretum, 2. Corint. 1. 9. ἀπό-
κρισις. τοῦ. ἡ. responsio Luc.

2. 47. & 30. 26. Iohan. 1. 22.
ἡ ἀπόκρισις δώδεκ' ἡμέρας
ἡμεῶν, & responsum de-
mus ijs, qui miserunt nos. ἀ-
ποκρίνομαι, obloquor, ex
adverso respondeo, respon-
so, Luc. 14. v. 6. Rom. 9. v. 20.
ἀνακρίνω, quæstionem habeo,
Luc. 23. 14. Actor. 12. 19.
dijudico, 1. Corint. 2. v. 15.
Scrutor, Actor. 17. v. 11. ἀνα-
κρίνομαι dijudicor, 1. Cor.
14. v. 24. διακρίσις. τοῦ. ἡ. in-
quisitio, Actor. 25. 26. δια-
κρίνω, discerno, 1. Corin. 11.
v. 29. διακρίνομαι, dubito, Ia-
cob. 1. 6. Certo, Iudæ. v. 9. δὲ
κρίνω, cum Dat. a. 1. διακρίθην du-
bitavi, Matth. 21. 21. διάκρι-
σις. τοῦ. ἡ. certamen, Rom. 14.
v. 1. discretio 1. Corint. 12.
v. 10. διακρίσις πνευμάτων, dis-
cretio seu dijudicatio spiri-
tuum. Heb. 5. 14. ὡς διακρι-
σιν καλῶς ἡ κακῶ, ad discre-
tionem boni & mali. ἐπικρί-
νω idem quod simplex. κρίνω
iudico, Luc. 23. 24. ἐκρίνω,
adjungo, 2. Corin. 10. v. 12.
cum Dat. ἡ γὰρ πλημὴν ἐγ-
κρίναν ἑαυτὰς πρὸς, non enim
audemus adungere nos
quibusdam. κατὰ κρίνω, conde-
mno, iudico contra aliquem
Præpositio κρῖ in comp. va-
let contrā, Roman. 2. 1. εἰ ὃ
γὰρ κρίνεις ἑτερον, σὺ αὐτὸν κα-
τὰ κρίνεις, nam in quo damnas
alium, te ipsum condemnas.
Fut. κατὰ κρινῶ, condemna-
bo.

bo, Matth. 12. v. 42. Mar. 10.
v. 33. κατακριθῶσι αὐτῷ θα-
νάτω, condemnabunt Filium
hominis morte. A. 1. κατήκε-
ρα, damnavi. Iohan. 8. 10. He.
11. 7. 2. Pet. 2. 6. κατακρινόμεν
condemnor. præt. pass. κατα-
κρίνομαι condemnatus sum,
Roman. 14. 23. A. 1. κατηκέ-
ριω idem, Matth. 27. 7. Fut. 1.
κατακριθήσομαι damnabor,
Marc. 16. v. 16. ὁ ἀπισήσας
κατακριθήσεται, qui verò non
crediderit, condemnabitur.
κατάκριμα. τὸς. τὸ. cōdemna-
tio, Roman. 8. 1. ἐξ ἡν ἄρχη νῦν
κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ιη-
σοῦ, nulla igitur nunc est con-
demnatio ijs; qui sunt in
Christo Iesu. κατάκρισις. εἰς.
ἢ. idem. 1. Corinth. 7. v. 3. ἀ-
κατάκριτος. κ. ὁ. ἢ. cui indicta
causa pœna infligitur, Act.
16. 37. & 22. 25. αὐτοκατάκρι-
τος. κ. ὁ. ἢ. suo pre iudicio con-
demnatus. Tit. 3. 1. ὑποκρί-
νω antefero. Plur. in Themist
πὺν ὀφειλὴ τῷ πλεονεξίᾳ υποκρί-
νας, qui hominem bonis mo-
ribus præditum anteculit di-
viti. ὑποκρίμα. τι. τὸ. præ-
latio, 1. Tim. 5. v. 21. χωρὶς
υποκρίματος, absq; eo, ut u-
num alteri præfera. συγκρί-
νω comparo, 2. Corin. 10. 12.
συγκρίτω ἑαυτὸς ποτε, se ipsos
comparare quibusdam, vel
cum quibusdam. συγκρίνω
est. aor. 1. inf. Act. conjungo
1. Corinth. 2. 13. πνευματικοῖς

πνευματικὰ συγκείμεναι, cum
 spiritualibus spiritualia con-
 jungentes. ὑποκρινομαι, si-
 mulo, Luc. 20, v. 20. ὑποκρι-
 σις. 106. ἡ. simulatio, Matth.
 23, 28. Luc. 12. 1. Galat. 2. 13
 συναπαρτιζεν τῇ ὑποκρισὶς, si-
 mulatione abripi. ὑποκριτής,
 ὁ. simulator, Matth. 6, v. 2.
 συναποκρινομαι vñà simulo,
 Galat. 2. 13.

Κεῖσθαι, pulso, **Marth. 7. 7.** κρείσσει καὶ
ἀνοίγησεται ὑμῖν, **pulsate &**
aperietur vobis. **Luc. 13. v.**
25. κρείσσει πύλιν θύρας, **pulsare**
fores, **F. κρείσσει.** 2 1. ἐκρείσσει
pulsavi, **Luc. 12. v. 36.** κρείσσει
τοὺς. τὸ. sonus:

κρύπτω, abdo, abscondo. P. κρύψω. P. κρύψα. α. 1. κρύψα
occultavi, abscondi, abdidī,
Matth. 13. v. 44. Apoc. 6. 15.
ἐκρύψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια,
abdiderunt se in speluncas.
α. 2. κρύβον. κρύπτομαι abdo.
Præf. κρύπτεται, Coloss. 3.
3. ἡ ζωὴ ὑμῶν κρυπταί, vita
vestra abscondita est. part.
præf. κρυπτός. n. or. oc-
cultatus. Luc. 18. v. 34. Io-
han. 19. 38. Apoc. 2. 17, 20.
2. ἐκρύβην occultatus fui. Heb.
11. 23. Iohan. 8. 59. & 12. 36.
1. Timothy. 5. v. 25. κρυπτήν ἐ-
δωίσαται, occultari nequit.
κρυφὸς idem quod λαθεύς
clam, occultè, Ephes. 5. v. 12.
κρυπτός. ἡ. ὄν. occultus. α. um.
Matth. 6. 4. Roman. 2. 16. ὡς
ἡμεῖς ἐν ᾗ κρυπτεῖ ὁ Θεὸς τὰ
κρυπτοῦ.

κρυπτή τῷ αἰθερώπων, in dic-
quo judicabit Deus de oc-
cultis hominum. Ἀποκρύτως
idem quod simplex. Matth.
11. v. 25. ὅτι ἀποκρύψας ταῦτα,
quod hæc occultaveris. Ἀπο-
κρυπτεῖσθαι. n. ov. occultatus,
1. Corinth. 2. 7. Ephes. 3. 9.
Ἀποκρυφός. u. o. n. ἡ τὸ ἀπό-
κρυφον, absconditus. a. um.
Masc. g. legitur Coloss. 2. 3.
neut. g. Marc. 4. 22. Luc. 8. 17
κατακρυπτός, occulto, Luc. 1.
vers. 24.

Κρύσταλλος. v. ὁ. glacies. item
 gemma, quæ dicitur crystal-
 lum, Apoc. 4. v. 6. & 22. v. 1.
 κρυσταλλίζω, inistat crystalli
 fulgeo, splendorem & pel-
 luciditatem crystalli imitor.
 Apoc. 21. 11.

κτὰ μισυ, ὧμισυ, possideo, Luc. 18.
 v. 12. ἀποδίδετε τῷ πατί, ὅσα
 κτὰ μισυ, decimas, do de om-
 nibus, quæ possideo. F. κτὶ σ-
 μισυ A. 1. ἐκτιστά μιν ἀκquisi-
 vi, Act. 22. 28. κτισθεὶς possi-
 deatis. a. i. subj legitur, Mat.
 10. 9. Luc. 21. 19. ὃ τῇ ὑπο-
 μοῇ ὑμῶν, κτισθεὶς τοῖς ψυχαῖς
 ὑμῶν per tolerantiam vestram
 possidete animas vestras.
 κτήμα. τοῦ. τὸ. possessio, Act. 5.
 1. ἐπώλησεν κτήμα, vendidit
 possessionem suam. κτήματα.
 τὰ. bona, opes, Matth. 19. 22.
 ἦν γὰρ ἔκων pro εἶχε γὰρ κτήματα
 πολλὰ, habebat enim multas
 divitias, prædives erat. κτη-
 μάτιον. ὃ, τὸ, prædiolum, agel-

lus, reclus. κτήτωρ. οὐκ ὁ
possessor. Αἶτορ. 4 34. κτήτης.
τωρ. ἡ. possessio, πᾶσι τοῖς φί-
λοις κοινὰ, ἢ κτήσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι.
omnia quæ amici habent,
sunt communia, non possessi-
one sed usu.

Κτίνω occido. **Ε.** κτίνω. **Ρ.** ἔκτανε.
aor. 2. ἔκτανον. præt. med. ἔκτο-
να. κτείνης. u. ὁ. interfector.
δοκτείνω, occido, 2. Corinth.
3. vers. 6. τὸ θεμέμιον δοκτεί-
νῃ, litera occidit. Fut. δο-
κτείνω, occidam, Matth. 17. v.
23. & 24. 9. δοκτείνετε ὑμῶς
occident vos. Aor. 1. ἀπέ-
κτεινα interfeci, Roman. 11.
3. κύριε τοῦ θεοφάντα σε ἀπέ-
κτειναν prophetas tuos occi-
derunt. Aor. 3. vers. 15. τὸν
ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπέκτεινατε,
principem seu autorem vi-
tæ contrucidastis. a. 1. subj.
Matthæi 26. v. 4. vbi δοκτεί-
νωσι non effe temp. præf. col-
ligo ex verbo proximè præ-
cedenti κτενίσωσι. κὶ enim
copulat familia tempora. Cē-
teroquin δοκτείνωσι ambi-
guum est, at referri potest
ad præsens & a. 1. subj. A. 1.
infin. δοκτείνειν occidere fre-
quentissimè occurrit, Ioh. 5.
16. 18. & 7. 1. 19. 20. 25. & 8.
37. 40. & 18. 31 ἡμῶν ἐκ "Ἰησοῦ
δοκτείνειν ἐθένα, nobis non li-
cet interficere quempiam.
δοκτείνουσα occidit, necor,
Apoc. 6. 11. οἱ μέλλοντες δο-
κτείνεσθαι necandi. aor. 1. ἀπέ-

ταύτην, occisus fui, Apoc. 2. 13. & 9. 18. & 11. 13. in subj. ὁποκταίνω occidar, Apoc. 13. 15. ὁποκταίνω in infinitivo occidi, Mat. 16. 21. Marc. 8. 31. Luc. 9. 22. Apoc. 13. 10. ὁφθροποκτόνος. κ. ὁ. homicida, Ioh. 8. 44. 1. Ioh. 3. 15.
 Κτήνος. κ. ὁ. τὸ. jumentum, Luc. 10. v. 34. κτήν pro κτήνη jumenta, Act. 23. 24. Genit. pl. κτηνῶν pro κτηνίων, 1. Cor. 15. v. 39.
 Κτίζω, condo, creo, F. κτίσω condam. Præt. ἐκτίμην. 2. 1. ἐκτίσας, creavi, 1. Timoth. 4. v. 3. & ὁ. θεὸς ἐκτίσας, quæ Deus creavit. Roman. 1. vers. 25. ἡ ἐλπίστεισιν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, & coluerunt creaturam præterito creatore. κτίζομαι, creor. præt. ἐκτίσμαι creatus sum, Coloss. 1. v. 16. a. 1. ἐκτίσθω, idem, Apoc. 4. v. 11. κτίσθης, creatus. a. 1. part. Ephes. 2. 10. κτιθέντες ἐν χερσὶν conditi in Christo. κτίσμα, τὸ. τὸ. creatura, 1. Timoth. 4. 4. κτίσις. κ. ὁ. Marc. 10. v. 6. Res creatæ, Marc. 13. v. 19. omnis generis, sexus, ordinis homines, Marc. 16. 15. κηρύσσεται τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει, prædicate Evangelium omnis generis hominibus, vel, ut alij vertunt, omni orbi condito: magistratus, 1. Pet. 2. 13. καὶ τὴν κτίσιν nova creatio, h. e. regeneratio per Spiritum

tum S. Galat. 6. 15. κτιστής, κ. ὁ. conditor, 1. Pet. 4. 19. Κόρος. κ. ὁ. tessera. κούρα alea ludo. κούρα. κ. ὁ. astutia, qualis in aleatores cadere solet, Ephes. 4. 14.
 Κυβερνάω. κ. F. ἴσσω, guberno. Ex hac Græca voce videtur alijs Latina orta. Sunt κ. γ. & κ literæ unius organi videl. palati, unde literæ palatinæ dicuntur, quæ literæ facili inter se permutari solent. Verum tamen existimo, v. tramq; fluxisse ab Hebræo כבש prævaluit, unde est כבש vir, & כבש herus, penes quem est familiæ administratio, Ipsum hoc verbum non legitur in N. T. sed hinc orta. κυβερνήσις. κ. ὁ. gubernatio. 1. Cor. 12. v. 28. κυβερνήτης. κ. ὁ. gubernator. naucerus, Act. 27. 11. Apoc. 18. 17.
 Κύκλος κ. ὁ. circulus. In N. T. legitur tantum Dativus casus κύκλῳ, tanquam Adv. in circuitu, & idem valet quod κυκλόθεν, Luc. 9. v. 12. Apoc. 7. v. 11. κυκλόθεν in circuitu Adv. cum Genit. Apoc. 4. 3. 4. 8. & 5. 11. κυκλῶ. κ. ὁ. cingo, circumdo, F. κυκλάω. A. 1. ἐκύκλωσα circumdedi, Iohan. 10. 24. ἐκύκλωσαν ὃ αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, cinxerunt vero eum Iudæi. κυκλόμην, ἔμην, cingor, obfideor, Luc. 21. v. 20. a. 1. ἐκυκλώθην circumda-

eum datus fui, Heb. 11. v. 30. περικυλίω. κ. circumcingo, Luc. 19. 43. περικυλίωσιν σε, circumcingent te.
 Κυλίω, F. ἴσσω, P. κέ, volvo. κυλίωμαι, volvor, Mar. 9. 20. κύλισμα. τὸ. τὸ. volutabrum, 2. Pet. 2. 22. Huic verbo affinis est vox κύλιξ. κ. ὁ. calix, quæ vox in N. T. non extat, sed pro ea legitur ποτήριον. κ. τὸ. παρὰ τὸ πίνειν. ὑποκύλω, devolvo, Matth. 28. v. 2. Marc. 16. v. 3. 4. a. 1. ἀποκύλισαι, devolvi. περισκυλίω, F. σῶ, advolvo. Aor. 1. περισκυλίωσιν advolvi, Matthæi 27. 60. ἡ περισκυλίωσις λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τῇ μνημείῳ, ἐπέθηκεν, & advoluto saxo magno ad ostium monimenti, abivit.
 Κυλός. κ. ὁ. mancus. Matth. 15. 30. & 18. 8. Mar. 9. 43.
 Κύμα. τὸ. τὸ. fluctus, Matth. 8. v. 24. & 14. v. 24. idem significat, quod κλύων. οἶος. ὁ.
 Κύμβαλον. κ. τὸ. cymbalum, genus instrumenti musici. 1. Cor. 13. 1. (23. 23.)
 Κύμνον. κ. τὸ. cuminum, Matth. 23. 23.
 Κύπτω. F. ψα. Præt. πα. incurvo me solum aoristum primū tempus ἔκψα usitatum est, & ter legitur in participio, Marc. 1. v. 7. Iohan. 8. v. 6. 8. ἀγκύπτω, erigo. F. ἀγκύψω. Aor. 1. ἀγκύψα. Hinc legitur aor. 1. ἀστ. imp. ἀγκύψατε suspicite, Luc. 21. 28. a. 1. infin.

ἀγκύψαι erigere se, Luc. 13. v. 11. & a. 1. part. ἀγκύψας, postquam se erexisset, Ioh. 8. v. 7. 10. παρεκύνῃω, incurvo me, introspicio. F. ψα. a. 1. παρέκυνψα, Iohan. 20. v. 11. ἡ παρέκυνψεν εἰς τὸ μνημεῖον, & incurvans se introspectit in monumentum, aor. 1. infin. legitur, 1. Pet. 1. v. 12. a. 1. part. Iohan. 20. v. 5. συγκύνῃω, incurvo, Luc. 13. 11. ἡ ἦν συγκύνῃωσιν, pro σωκύνῃω, incurvabat se.
 Κῶρος. κ. ὁ. τὸ. autoritas. κέρω. κ. ὁ. sancio, rarum facio, 2. Corinth. 2. 8. Galat. 3. 15. ἀκυρώ. κ. ὁ. abrogo, Marc. 7. v. 13. a. 1. ἠκύρωσα, Matth. 15 v. 6. προκυρώμεν, ἔμεν, antè sancior, Galat. 3. v. 17. κύρω. κ. ὁ. Dominus. 2. Timoth. 4. 18. ἡ ἴσται με ὁ κύριος, & eripiet me Dominus, Luc. 1. 66. χεὶρ κυρίου κῶ μετ' αὐτῆς, & manus Domini erat cum ipso, Act. 16. 14. κύριος διήνοιξε τὸ καρδιαν, Dominus aperuit cor. In novo Testamento tribuitur Deo, & responder Hebrææ voci כָּוָן sicut Gr. interpretes in V. T. eam quoque reddiderunt. κυριότης. κ. ὁ. dominatio, Eph. 1. 1. κυρία. κ. ὁ. domina, Ioh. 2. 1. κυριακός. κ. ὁ. dominicus. a. um. 1. Corinth. 11. v. 20. κυριακὸν δέπνον dominica cœna. Apoc. 1. 10. κυριακὴ ἡμέρα dominica
 H 4

minica dies sic nominatur
dies primus, quo Servator
noster, contrito serpentis
capite, gloriose surrexit.
κυριεύω, dominor cum Gen.
Luc. 22. v. 25. Fut. κυριεύσω,
dominabor, Rom. 6. v. 14. ἀ-
μαρτία ὑμῶν ἐκ κυριεύσεως, pec-
catum vobis non domina-
bitur. 2. 1. ἐκυριεύσατε, domina-
tus sum, Rom. 14. 9. ἵνα καὶ ζών-
των καὶ νεκρῶν κυριεύσῃ, ut & vi-
ventibus & mortuis domi-
netur.

κύρω, Futuro κύρω, quæ est dia-
lectus Æolica. Sic θέρω in F
Æolicè θέρω. incido cum
Dat. κύρωμαι, idem. κύρω i-
dem cum Genit. consequor.
συκύρω, q. d. coincido. συ-
κυρίαι. α. ἡ. casus, Luc. 10. 31.

κύων, canis, g. m. & scem. in gen.
κύωνες. in Dat. pl. κυσὶ canibus,
Matth. 7. 6. μὴ δῶτε τὸ ἅγιον
τοῖς κυσὶ ne date sanctum ca-
nibus. Apoc. 22. v. 15. Ἔξω ὃ
ἐστὶν κύωνες, foris verò sunt canes.
κυνέριον. α. τὸ. catellus, Mar.
15. v. 26. 27. Mar. 7. v. 17.

κύω, Fut. σὺ, sum gravis, præ-
gnans, κύω, idem. ἐγκύω. ἡ.
prægnans, Luc. 2. v. 5. Σποκυ-
ῖα. ὦ. pario, Iacob. 1. 15. 18.
κύω etiam significat osculor.
Arist. de animal. κύωνιν αλ-
λῆλας πεισιτεραί, columbæ se
in vicem osculatur. pro quo
etiam dicitur κυῖω in eadem
significatione ὀδύσας. ρ. unde
est verbum περισκυῖω. ὦ. ad-

oro construitur cum Dat
& Acc. Ioh. 4. 22. προσκυ-
νῶν. α. v. adorabam, Matth.
15. 25. Fut. προσκυνήσω adora-
bo, Matth. 4. v. 10. τὸν θεόν σε
προσκυνήσεις, Deum tuum ad-
orabis. Aor. 1. προσκύνῃς, adoravi, Matth. 2. 11. προσήκοντες
προσκύνουν αὐτῷ, prociden-
tes adorarunt ipsum. πρὸς ἃν
ἐπὶ προσώπων procidens in fa-
ciem; 1. Corin. 14. 25. πρὸς ἃν
ἐπὶ τοῖς πόδεσσι προσκύνῃς, Act.
10. 25. accidens ad pedes
ejus adoravit. προσκυνήτης.
ἡ. ὁ. adorator, Iohan. 4. ver-
su. 13.

κόλον. α. τὸ. propriè significat
membra, synecdochicè ve-
rò corpus, Heb. 3. 17. ἐν κόλῳ
ἐπεσεν ἐν ἡμέρῳ, quorum cor-
pora ceciderunt in deserto.

κόλυμα, impedio, prohibeo,
3. Iohan. 10. καὶ τοῦ βελουδίου
κολύει, & volentes prohibet.
1. Corin. 14. 39. καὶ τὸ λαλεῖν
ἐν γλώσσῃ μὴ κολύετε, & lo-
qui linguis ne prohibete. Fut
κολύσω, P. κενώλωκα, præ-
pass. κενώλωκα, unde est κω-
λυμα. τος. τὸ. impedi-
mentum. In N. T. usitata tantum
sunt presens & aoristus pri-
mus in utraq; forma. Aor. 1.
ἐκώλυσα, prohibui, Act. 27.
v. 43. ἐκώλυσεν αὐτοὺς τὸ βελή-
ματος, prohibuit eos ab hac
deliberatione. κωλύουμαι im-
pedior, Hebr. 7. 23. 2. 1. ἐκω-
λύθη prohibitionis fui, Act. 16.

v. 6. κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου
πνεύματος, impediti à Spiri-
tu. S. κωλυτός. ἡ. ὁ. impedi-
tus. ἀκωλύτως. ὁ. ἡ. contrà.
ἀκωλύτως, sine impedimento
nullo vetante. Act. 28. v. 31.
διακωλύω, obnixè prohibeo,
h. e. ita impedio, ut obnitar,
Matth. 3. 14.

κόμμη. ἡ. ἡ. vicus, pagus, villa,
castellum. Significat etiam
vicum in urbe. In N. T. po-
nitur pro vico seu pago, Mat-
21. 2. περιῶντες εἰς τὴν κώμην,
abite in vicum. κώμη pagi,
Matth. 9. 35. κώμῳ. α. τὸ. vi-
culus, parvus pagus, κωμότης.
α. ὁ. pagum incolens, κωμῶ-
ται. οἱ. pagani. κωμῶπολις. εως.
ἡ. oppidulum. Mar. 1. 38. κώ-
μας. α. ὁ. comessatio, Rom.
13. 13. Gal. 5. 21. 1. Pet. 4. 3.
κωμίζω, comestior. κωμῶσις.
ἡ. ὁ. comestator, helluo.

κώμωψ. ὡπος. ὁ. culex. Matth. 23.
24. οἱ διολιζοῦντες τὸν κώμωψα,
τὴν ὃ κώμωψον καταπίνοντες,
percolantes culicem, came-
lum autem absorbentes, de-
glutientes. Proverbialis hæc
est sententia in eos, qui in
rebus minimis sunt super-
stitiosi, & interim maxima
negligunt.

κωφός. ἡ. ὁ. mutus. 2. um. κωφὸν
ἐποίησαν, muta persona, quæ
nihil loquitur, Matt. 9. v. 33.
Surdus, Luc. 7. 22. κωφοὶ ἀ-
κούουσιν, sur di adiunt. Luc. 11.
vers. 14. ἐλάλησεν ὃ ὁ κωφός,
H 5 εἰς

mutus vero locutus est. κω-
φότης. ἡ. ἡ. surditas.

Λαχών, sortior, sorte ac-
cipio, obtineo, sortitò mi-
hi obtingit. Construitur
cum Genit. Aor. 2. ἔλαχον à
verbo inusitato λήγω, Luc. 1.
9. ἔλαχε ὁ θυμιάσαι, sortitus est
suffire seu suffimentum fa-
cere, h. e. per sortem nactus
est munus suffimenti facien-
di. cum Acc. Act. 1. 17. καὶ ἔλα-
χε τὸν κλήρον τῆς διακονίας ταύτης,
& sortitus erat sortem mini-
sterij hujus. Sortitus erat, h.
e. sorte acceperat. Sorte, h.
e. providentia Dei. Sortem
ministerij, h. e. ministerium
tanquam sortem per metap.
2. Pet. 1. 1. τοῖς ὑστέροις ἡμῶν
λαχῶσι πίστιν, qui æquè pre-
tiosam fidem nobiscum for-
titi sunt. λαχῶσι hic est dativ.
plu. particip. aorist. 2. Sortes
duco, traho, Iohan. 19. v. 24.
ἀλλὰ λάχοντες περὶ αὐτοῦ scil.
χρῆστος. λάχοντες est 1. pers.
pl a. 2. subj. a. 1. persona λάχων.
ἡ. ἡ. & c. Fut. κληρώσομαι
vide κληρῶς. Hinc etiam est
præt. med. λέλαχα, nec non
ἔλ. φ. λέλαχα, sortitus fui, sed
hæc ὡς ἀρχαῖα non sunt hujus
loci. λαίλαψ. ἡ. ἡ. turbo,
genus venti procellosi. Mar-
ci. 4. v. 37. καὶ γίνετα λαίλαψ
ἀέτης μεγάλη, tunc oritur
turbo venti magnus. Luc. 8.
23. καὶ κατέβη λαίλαψ ἀέμενος
H 5 εἰς

εἰς τὸν λίαν, & descendit turbo venti in lacum, subito oborta fuit tempestas. 2. Pet. 2. v. 17. νεφέλαι ὑπὸ καύματος ἐλαυνόμεναι, nebulae quae à procelloso vento agitabantur. λακτίζω, calcitro, calce peto, calcibus insulto, calce pulso derivatur ab Adv. λαῖ, h. e. calce, extremo pede. Act. 9. 5. σκληρὸν σοι ποδὶς κνήμην λακτίζον, durum tibi fuerit contra stimulos calcitrare, h. e. infans es, qui me invictum & omnipotentem persequendo frustra agis, & tandem te ipsum perdes. λαλῶ. ὦ. loquor vulgo in malam partem accipitur, & idem est quod temerè & inconsideratè verba fundo, effutio, ut apud Plut. de Alcib. λαλεῖν ἄετος, ὠδυαπώτατος λέγειν, h. e. ad garriendum appetitissimus, ad dicendum ineptissimus. Sed in N. T. in bonam partem accipitur, & idem valet quod λέγω. Act. 26. v. 26. ποῦς ὃν παρρησιαζόμενος λαλῶ. apud quem liberè sine metu loquor. imp. Actor. 18. v. 9. λαλεῖ loquere. Ephes. 4. v. 25. λαλοῦτε ἀλήθειαν, loquimini veritatem, subj. Iohan. 8. 44. ὅταν λαλῶ τὸ ψῆδος, ἐν ᾧ ἰδὼν λαλεῖ ὁ ψεύστης ὅτι, quoties loquitur mendacium, ex proprijs, h. e. à se ipso loquitur, quia mendax est. ἐν ᾧ ἰδὼν pro

ἑξ ἑαυτοῦ. vide ἰδοε. infinit. 1. Coriath. 14. 34. ἡ γὰρ ὁμιλία τῶν αὐτῶν λαλεῖν, nam non est permittum h. e. non licet illis loqui. part. Act. 6. 13. ῥήματα βλάσφημα λαλῶν, verba blasphema loquens, in scem. gen. λαλῶσα. 1. Tim. 5. 13. λαλῶσαι τὰ μὴ ὀνομα, loquentes, quae non decent. Imperf. ἐλάλει, ἐλάλει loquebar, 1. Cor. 13. v. 11. ὡς ἡνίοχος ἐλάλει, tanquam infans loquebar. Mar. 2. 2. καὶ ἐλάλει, & loquebatur Actor. 16. 13. καὶ ἐλάλει, & loquebamur. Futurum 1. λαλήσω, loquar, dicam 1. Corinth. 14. v. 21. λαλήσω τῷ λαῷ, loquar populo. Ioh. 16. v. 13. ἡ λαλήσῃ ἅρ' ἑαυτοῦ non lequetur ex se. præt. perf. λέλεγμαι locutus sum, Iohan. 16. 1. ταῦτα λέλεγμαι ὑμῖν, hæc dixi vobis. Aorist. 1. ἐλάλησα idem 2. Corinth. 4. v. 13. ὅπισθεν, διδὲν ἐλάλησα, credidi, ideo locutus sum. Iacob 1. 19. βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, tardus ad loquendum. 2. Iohan. 12. εἰς τὸ λαλῆσαι, os ad os loqui, Hebraismus. Confer. Num. 12. 8. h. e. præsens præsenti-bus loquar, coram loquar. λέγομαι, ἔμει, dicor, Marc. 5. 36. Actor. 17. 19. præt. λέλεγμαι, locutus fui. Actor. 27. v. 25. καθ' ὃν χρόνον λέλογμαι μοι, prout mihi locutus est, item dictus fui. Est ergo mediæ

mediæ significationis. Luc. 1. v. 45. τοῖς λαλοῦμένοις αὐτῇ παρὲς Κυρίου quæ dicta sunt illi à Domino. Aorist. 1. ἐλάληθην, dictus fui. Luc. 2. v. 20. καθὼς ἐλάληθην ποτὶς αὐτῷ, sicut dictum ijs fuerat. Fut. 1. λαλήσωμαι, Matth. 26. 13. λαλήσωμαι καὶ ἡ ἵστορησιν αὐτῇ. dicetur etiam, quod hæc fecit. part. λαλήσας, dicendus, Heb. 3. 5. λαλῶ. α. ἡ. loquela, locutio, dialectus. Matthæi 26. v. 7. ἡ λαλῶσα σου ὁμολογία, pronuntiatio tua te prodit. Sermo. Ioh. 4. vers. 42. διὰ τὴν ὁμολογίαν σου, propter sermonem tuum, quem coram audimus, credimus. διέλετο. ὡ. ἡ. inenarrabilis, Roman. 8. 26. καταλέγω. ὦ. detraho, obloquor, loquacitate obruo, cum Dat. Iacob. 4. 11. καταλέγομαι. ὡ. ἡ. maledicus; obtrektor, refractarius Roman. 1. v. 30. καταλέγωμαι. α. ἡ. obtrektor, 1. Corinth. 12. 20. διέλετο, ὡ. ἡ. colloquor, Luc. 6. 11. καὶ διέλετο (est 3. pl. imperf. Act.) ποῦς διέλετο, & colloquebantur alij cum alijs. διέλετο, ἔμει, divulgor, Luc. 1. 65. καὶ διέλετο (3. perf. sing. imperf. pass.) πάντα τὰ ῥήματα, & divulgabantur omnia verba ista, h. e. omnes res istæ, Hebraismus. ἐλάλει, eloquor, effero, sermone exprimo. in

malam partem accipitur Actor. 23. 22. vbi idem significat, quod effutire: παραχρῆμα μὴ ἐκλαλήσω, addito mandato, ne cui effutiret. ἐκλαλήτω. ὡ. ἡ. inenarrabilis, 1. Pet. 1. v. 8. προσλαλήσω. ὡ. ἡ. cum Dat. alloquor, Actor. 13. 43. & 28. 20. προσλαλήσω, alloqui. συναλάλει. ὡ. colloquor cum Dat. Matth. 9. v. 4. καὶ ἡσταν συναλάλῃτες τῷ Ἰησοῦ, pro καὶ συναλάλει, & colloquebantur cum Iesu. item seq. præpositione μετ' cum Matth. 17. 3. μετ' αὐτοῦ συναλάλῃτες, cum eo colloquentes. item seq. ποτὶς. Luc. 4. v. 36. καὶ συναλάλει ποτὶς διέλετο, & colloquebantur alij cum alijs. μοι λέγει. ὡ. ὡ. difficulter loquens, Matth. 7. 32. componitur ex Adv. μόλις, vix, ægrè, magno cum labore, & λέγει. ὡ. ὡ. ἡ. qui loquitur. Frequentius tamen in malam partem capitur, & garulum seu nugatorem significat. λέγει καὶ διέλετο, ἀπίστευται, loquaci etsi vera dicat, fides habetur nulla.

λαμβάνω, accipio, capio, Matthæi 7. 8. πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λάμβανει, quisquis enim petit, accipit. Recipio, Iohan. 13. 20. ἐμὲ λαμβάνει, me recipit. Imperfectum ἐλάμβανον, accipiebam, Actor. 8. v. 17. Futurum, λήψω, accipiam. λήψω, λήψω, Matth. 10. 41. λαμβάνω.

ληφόμεθα, Iacob. 3. v. 1. μείζον
πρῶτον ληφόμεθα, grauius ju-
diciū subibimus. λήψατε,
Matth. 23. 14. λήψατε πρῶτον
πρῶτον κρίμα, auferetis gravi-
orem condemnationē. Ad
verbum, accipietis abun-
dantius iudiciū. Iohan. 16.
24. αἰτῶτε καὶ λήψατε, petite &
accipietis. λήψονται, Matth.
20. 10. Præteritum, εἴληφα,
accepi, Apoc. 2. 28. ὡς καὶ
εἴληφα, sicut & ego accepi.
εἴληφας, accepisti, ibidem
c. 11. v. 17. εἴληφον, accepit,
ibid. c. 8. v. 5. Aorist. 2. ἔλα-
βον accepi, omnium tempo-
rum vñtatissimum per om-
nes modos. 2. Corinth. 12.
16. δὴλον ὑμῶς ἔλαβον, dolo
vos cepi, circumveni. ἔλαβες
accepisti, 1. Corinth. 4. v. 7.
τί ἔχεις, ὃ καὶ ἔλαβες; quid
verò habes, quod non acce-
peris? ἔλαβες accepit, Act. 28.
v. 15. ἔλαβες δαίμονες sumpsit fi-
duciam, *er hat ein mnt ge-
fafft*. Plautus. animus illi re-
dijt, mentem sumpsit, Men.
5. 2. Amphi. 5. 1. Cic. ipse se
collegit. ἔλαβον, accepimus,
Luc. 5. v. 5. ὅτι ἔλαβον
ἔλαβον, nihil piscium cepimus,
ἔλαβετε accepistis. Matth. 10.
v. 38. δωρεὰν ἔλαβετε, δωρεὰν
δότε, gratis accepistis, gratis
date. ἔλαβον acceperunt, Io-
han. 1. 12. ὅσοι ἔλαβον,
ἔλαβον αὐτοῖς ὅσα ἔλαβον, τίνα δὲ
ἔλαβον. quotquot verò eum

receperunt (fide) dedit jis
hoc jus, vt filij Dei essent.
λήψετε. εως. ἡ. acceptum, Phi-
lip. 4. vers. 15. ἀναλαμβάνω, re-
cipio, Act. 20. v. 13. μίλλον-
τες ἀναλαμβάνειν τὸν παῦλον,
recepturi Paulum. a. 2. ἀνέλα-
βον recepi. Ephes. 6. 13. ἀναλά-
βετε (a. 2. imp.) τὴν πανοπλίαν
τοῦ θεοῦ, assumite vniuersam
illam armaturam Dei. ἀνα-
λαμβάνουσιν, sursum assumor.
a. 1. ἀνέλαβον. Marc. 16. v.
19. ἀνέλαβον εἰς ἑξέτην, sursum
receptus est in cælum, Act.
1. v. 11. ἀνελήφθη (a. 1. pass.
part.) ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν,
sursum assumptus à vobis
in cælum. ἀνέλαβετε. εως. ἡ.
sursum receptio, Luc. 9. vers.
51. ἀπολαμβάνω, excipio, 3.
Iohan. vers. 8. ἡμεῖς οὐκ ὀρέσμε-
θα ἀπολαμβάνειν τὸν πνεῦμα,
nos igitur debemus exci-
pere huiusmodi. Fut. ἀπολή-
ψω, recipiam, Coloss. 3.
vers. 24. Aorist. 2. ἀπέλαβον,
Luc. 16. v. 25. ὅπῃ ἀπέλαβες συ-
τα ἀγαθὰ σου, quia recepisti
bona tua, Luc. 6. 34. ἵνα ἀπο-
λάβετε (aor. 2. subj. 3. pl.) τὰ
δοῦναι, vt recipiant paria. Ga-
lat. 4. vers. 5. ἵνα τὴν υἱοθεσίαν
ἀπολάβετε (1. pers. pl. aor. 2.
subj.) ut adoptionem con-
sequamur. Luc. 6. 34. παρ' οὗ
ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν (a. 2. in-
fin.) a quibus speratis vos
recepturos. Aor. 2. med. ἀπέ-
λαβόμεθα abduxi, Marc. 7. 33.
καὶ ὅτε

καὶ ὅτε ἀπολαβόμεθα αὐτόν, & post-
quam abduxisset eum. ἀπο-
λαμβάνω, prehendo, cum
Genit. Heb. 8. 9. Assumo,
Heb. 2. 16. καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων
ἀπολαβόμεθα, non enim vti-
que angelos assumpsit. ἀπο-
λαμβάνω est 3. pers. sing.
præs. & hic per Hebraïsmum
ponitur pro præterito. Sic e-
odem cap. v. 14. dicit μετέ-
χοντες. Aorist. 2. ἐπι-
λαβόμεθα prehendi. Act. 21.
30. ἐπιλαβόμεθα τὸν παῦλον, &
postquā. prehēdiscent Pau-
lum. Reprehendi, Lu. 20. 26.
καὶ ἐν ἱερῷ ἐπιλαβόμεθα (a. 2.
med. infin.) αὐτὸν ῥήματα, &
non potuerunt eius verbum
carpere. ἀποπλήσσει. ὃ ἡ. incul-
patus, cuius vitam carpere
nemo iure potest. 1. Tim. 3.
v. 2. & 6. v. 4. καταλαμβάνω,
deprehendo. Fut. 1. καταλή-
ψω. Præteritum, κατέλαβον ap-
prehendi, Philip. 3. 13. ἀδελ-
φοί, ἵνα ἡμεῖς καὶ λογίζομεθα
κατέλαβον, fratres, ego me
ipsum non puto metam ap-
prehendisse. Aor. 2. κατέλα-
βον, comprehendi. Ioha. 1. 5.
ἡ σκοτία αὐτὸν οὐ κατέλαβον, tene-
bræ illam non comprehen-
derunt. καταλαμβάνω, de-
prehendo, comperio. Act. 10.
vers. 34. ἐπὶ ὁμοθυμῶν καταλά-
βετε, vereprehendo, P.
κατέλαβον, deprehensus fui.
Iohan. 8. vers. 3. ὃ μοι χεῖρα
κατέλαβον, in adulterio

deprehensam. Aor. 1. κατέλα-
βον apprehensus fui. Phi-
lip. 3. 12. Iohan. 8. 4. κατέλα-
βον, pro κατέλαβον deprehen-
sa fuit, pro qua voce quæ-
dam exemplaria habent ἐ-
λαβον. Sensus est plane idem.
Aor. 2. medius καταλάβω,
cōprehendi, assequutus sum.
Eph. 3. 18. ἵνα ἐξικρίσθητε κατα-
λάβετε (aor. 2. infin. med.)
vt valeatis assequi. Act. 25
25. ἵνα ἔλαβον, ego
vero quum comperissem,
vel deprehendissem. μετα-
λαμβάνω, capio, percipio, par-
ticeps sum, cōstruitur cum
Genitiuo. 2. Timoth. 2. 6. ἅ-
νθρωποι οὗτοι καὶ καρπὸν μεταλά-
βετε, oportet prius fructus
percipere. Imperf. μεταλάμ-
βανον, Act. 2. 46. μεταλάμ-
βανον (3. pl. imperf.) τροφήν,
capiebant cibum. Aorist. 2.
μετέλαβον, nactus sum, A-
ct. 2. 4. vers. 25. καὶ ἐπὶ
μεταλάβον, nactus vero op-
portunitatem. quod exem-
plum vnicum est vbi cum
Acc. constructum legitur.
μετέλαβον. εως. ἡ. participatio. 1
Timoth. 4. v. 3. παρελάμβανον,
assumo, cum Accus. Matth.
4. vers. 8. παρὰν παρελάμβανον
αὐτόν, ὁ διάβολος, rursus assu-
mit eum Diabolus. Fut. 1.
παραλάβω, assumam, Io-
han. 14. 3. παραλάβετε ἡ-
μεῖς μετὰ ὑμῶν, assumam
vos ad me. Aorist. 2. παρέλα-
βον

βον, accepi, 1. Corinth. 11. 23. ἔγω γὰρ παρέλαβον ὃτό τὸ τοῦ Κυρίου, ego enim accepi a Domino. 2. Thef. 3. 6. ὡς παρέλαβεν παρ' ἡμῶν, quam accepit a nobis. παραλαμβάνουσι, assumor. Matth. 24. vers. 40. 41. ὁ εἷς καταλαμβάνεται εἰς τὸ ἀφίενται, vnus assumitur, alter vero relinquitur. a. 1. pass. παρελήφθην, assumptus fui. futurum. 1. παρεληφθήσεται, assumar, Luc. 17. 34. 35. 36. προσλαμβάνω, assumo, semel legitur in actiua forma Actor. 27. 34. προσλαβεῖν (a. 2. infin.) τροφῆς, assumere cibum. Construitur cum Ge. In media vero forma παραλαμβάνουσι est vñtatissimum, & construitur cum Accusf. Roman. 15. vers. 7. διὸ προσλαμβάνετε ἀλλήλους, propterea assumite alij alios. Aor. 2. προσλαβόμεν, assumpsi, Roman. 14. v. 3. aor. 2. imp. med. προσλαβέ, recipe, Philem. v. 17. προσλαβέ αὐτὸν ὡς ἑμέ, recipe seu excipe eum tanquam me. a. 2. opt. προσλαβόμεν. a. 2. subī προσλάβωμαι. a. 2. infin. προσλαβόμενος, aor. 2. part. προσλαβόμενος, assumens, Matth. 16. vers. 22. Marc. 8. 3. 2. Act. 17. 5. & 27. 33. semel. cum Genitiuo legitur Act. 27. v. 36. καὶ αὐτοὶ προσλαβόντες τροφῆς, etiam ipsi sumperunt cibum. πρόσληψις. εως. ἡ. assumptio, Ro-

man. 11. vers. 16. deriuatur à 2. pers. præter. pass. προσέληψα, & hæc a 1. pers. προσέλημμαι, & hæc a præter. Act. προσέληθα. παραλαμβάνω, præoccupo. 1. Corinth. 11. 21. τὸ ἴδιον δεῖπνον παραλαμβάνη, propriam cœnam præoccupat a. 2. προσλάβον idem quod προσέφθασα. præueni, auverti, Marc. 14. 8. ὁ ἔχει αὐτήν, ἐπίνοι· προσλάβει μυστήριον καὶ τὸ σῶμα, quod habuit (h. e. potuit, Græcismus) fecit: præuenit vt vngeret corpus meum. συλλαμβάνω, comprehendo. Fut. 1. συλλήψωμαι. ἡ. εται, concipiam. Luc. 1. v. 31. συλλήψῃ ὡς γαστρί. concipies in ventre. præter. συωέληθα. concepi, Luc. 1. v. 36. συωέληκα ὡς ὁ γήρα αὐτῆς. quæ concepit filium in senectute sua Aor. 2. συωέλαβον concepi Luc. 1. vers. 24. Iacob. 1. v. 15 comprehendi. Luc. 5. v. 9. & 22. v. 54. Iohan. 18. v. 12. Act. 1. vers. 16. & 12. v. 3. συλαμβάνουσι. verbum med. cum Datiuo, adiuuo, opitulor, Philip. 4. 3. συλαμβάνετε ἀσθενεῖς. adiuua illas. Aorist. 1. pass. συωέλησθην. comprehensus fui Actor. 23. vers. 27. conceptus fui in vtero, Luc. 2. vers. 21. Aorist. 2. Med. συωελαβόμεν, adiuui cum Datiuo. Luc. 5. v. 7. συλαβόμενος αὐτοῖς. opitulari illis. item cōprehendi cum Accusfatiuo, Actor. 26.

Actor. 26. vers. 21. ἰμὲ συλαβόμενοι. me comprehedentes. a. 2. med. part. συωελαβόμεναι, amplector. semel legitur in Aorist. 2. Act. part. Actor. 20. vers. 10. συωελαβόμεναι. vicissim iuuo, regit Dat. bis legitur Roman. 8. 26. τὸ πνεῦμα συωελαβάνονταί τῆς ἀδυναμίας ἡμῶν spiritus vna subleuat infirmitates nostras. Luc. 10. 40. ἵνα μοι συωελαβήται (3. pers. a. 2. med. sub.) vt me vicissim adiuuet. συλαμβάνω. existimo, Luc. 7. v. 43. excipio, Luc. 10. v. 30. Suscipio, cum Accusf. Act. 1. v. 9. καὶ νεφέλη ἐπέλαβεν αὐτόν, & nubes suscepit seu subvexit eum. προσωπολήτης. κ. ὁ. personarum acceptor, Actor. 10. 34. ex πρόσωπον & λαμβάνω, quæ phrasis legitur Luc. 20. 21. προσωπολήτης, κ. ὁ. personarum acceptio. ἀπροσωπολήτης sine personarum respectu 1. Pet. 1. v. 17 λαβὴ. ἡ. ἡ. anfa, δεξιόλατος, κ. ὁ. satellites, stipator, Act. 23. v. 23. ἀλαβῆς. εως. ὁ. ἡ. pius. Luc. 2. v. 25. ἀλαβῆς. ας. ἡ. pietas, Heb. 12. 28. ἀλαβέουμαι, εἰμαι, verb. med. vereor, Actor. 23. 10. Heb. 11. 7. ἀλαβήτιον, cum Accusf. cavendum. λάμπω, splendo. Matth. 5. 15. Fut. λάμψω. Aor. 1. ἔλαμψα splendui, luxi. Matth. 17. v. 2. καὶ ἔλαμψε & splenduit. a. 1.

imp. λάμψον, ἀπο, Mat. 5. v. 16. οὐτο λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν, sic luceat lux vestra. 2. Corinth. 4. v. 6. ὅς ἐλαμψεν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, qui videl. Deus splenduit in cordibus nostris. λαμπρός. αὐδς. ἡ. lampas. Matth. 25. 1. λαμπρός. α. ὁ. splendidus. a. um. Actor. 10. 30. ἐν ἐδῇ λαμπρῇ, veste splendida. λαμπρότης. ἡ. splendor. Actor. 26. 13. περιλάμπω circumfulgeo. cum. Acc. Luc. 2. v. 9. καὶ δόξα Κυρίου περιλάμψεν αὐτούς, & gloria Domini circumfulsit eos. περιλάμπω splendore & luce circumfundor.

Λατρεύω, lateo, sumit sua tempora à λήθω quod ipsum quoq; apud poetas vñtatum est, Pro λήθω dicunt Dores λείθω, vnde est Latinū lateo. Act. 26. 26. Λατρεύει γὰρ αὐτὸν τι τῶν ἐν πύδοις, latere enim eum aliquid horū non credo. 2. Pet. 3. 8. μὴ λατρεύετε ὑμᾶς. ne lateat vos, vos celare nequeo. F. λήσω a λήθω, latebo. Præter. λείληκα., vnde est præter. pass. λήλησμαι. a. 2. act. ἔλαθον oblitus sum, omnium temporum vñtatissimū. Deriuatur à λήθω, & « mutatur in α, vt penultima aoristi 2. corripi queat. Heb. 13. 2. ἔλαθόν τις ξενισάτω εἰς οἴκους, inscij quidam exceperunt hospicio angelos. Helenismus,

mus, pro ἔξισαν λαδόντες.
 Marc.7.v.24. ἐκ ἡδυνάθη λα-
 δῆν, non potuit latere. præ-
 med. λαδῶτα latui. λαδῶτως
 vel λαδῶντως, latenter, i-
 dem quod λαδῶς, clam. Mat-
 thæi 1.v.19. Act.16.v.37.
 λήθη. ης. ἡ. obliuio. 1.Pet.1.9.
 παρεδόθηαι λήθη π, tradere
 aliquid obliuioni, est phra-
 sis Græca. δὴ λαδῶνται, ob-
 liuiscor, Heb. 1.3.v.2. τῆς οὐ-
 λοξίας μὴ δὴ λαδῶνται, Mat.
 16.5. δὴ λαδῶντο (3.2. med.
 ind.) ἀρτους λαβῆν, obli-
 ti sunt panes accipere. Heb. 6.10.
 δὴ λαδῶς, obliuisci, est aor.
 2. med. infinitiui ad formā
 πρὸ τυπῶς. Luc. 12. vers. 6.
 præ. pass. accipitur pass. ἐκ
 ἔστιν δὴ λαδῶνται, non est ob-
 liuioni traditum. δὴ λαδῶν-
 τα. ἡς. ἡ. obliuio, Iacob. 1.25.
 ἀκουσῶν δὴ λαδῶνται, audi-
 tor obliuionis, est Hebrais-
 mus. pro ἀκουσῶν δὴ λαδῶνται,
 auditor obliuiosus.
 λαδῶ. ὅ. ὁ. populus, Matth.4.16.
 ὁ λαδῶς ὁ καὶ δὴ λαδῶνται ἐν σκότει,
 populus sedens in tenebris, h, e
 qui versatur in multis erro-
 ribus. Luc. 6.v.17. πλῆθος τῶ
 λαδῶ, multitudo populi. Act.
 10.v.41. ἐπὶ παντὶ λαδῶ, non om-
 ni populo Roman. 9.v.25.
 καὶ λαδῶν τὸν ὅ λαδῶν με, λαδῶν με
 vocabo non populum me-
 um, populum meum, Apoc.
 18.v.4. ὁ λαδῶνται ἐξ αὐτῶς ὁ λαδῶς
 με, pro ὁ λαδῶν με. Atticismus.

Exite ex ea popule mi. Se-
 mel legitur in pl.n. in eadem
 significatione. Apoc.21.3.

λάρυξ, υρῶς. ὁ. guttur. Rom.3.
 v.13. τὰς αἰσῶντας ὁ λαρυξ
 αὐτῶν, sepulcrum apertum
 est guttur eorum.

λατρεῖα. ιορ. ὁ. ὁ. seruus. a. mer-
 cenarius, qui mercede con-
 ductus seruit λατρεῖα, seruio,
 colo, constituitur in N. T.
 cum solo Dati. Heb.9.v.14.
 λατρεῖν θεῷ ζῶντι, seruire
 Deo viuenti. Fut. λατρεύσω,
 seruiam, Mat.4.10. Luc.4.8.
 Apoc.22.v.3. Aorist. 1. ἡ λα-
 τρεῖα seruiui, Roman. 12.5.
 part. præf. λατρεύων, colens,
 cultor. Heb.9.9. τελειῶσαι ἡ
 λατρεύοντα, perficere vel con-
 summare cultorem. λατρεία,
 ας. ἡ. cultus, seruitium. Pro-
 prie Suida interprete λατρεία
 est ἡ ἐν μισθῷ δουλεία. λατρεῖν,
 πρὸ, est idem quod μισθῶς, unde
 mercenarij milites olim à
 Latinis dicebuntur latrones.
 Hoc ergo interest inter λα-
 τρεῖν & δουλέν, quod ἡ λατρεία vel
 ut alij scribunt, ὁ λατρεῖν mer-
 cede conductus nobis ser-
 uiat, δουλος vero nostrum sit
 mācipium, & seruire tene-
 atur, confer. Io. 8.33. Paulus
 se semper vocat δουλον Χριστοῦ,
 nunquam λατρεῖν. Quare in-
 epte quidam distinguunt in-
 ter δουλείαν & λατρείαν, qua-
 si λατρεία plus sit quam δου-
 λεία. Nam verbum Hebræū

לָבַד

לָבַד seruire, in N. T. mo-
 dō verbo δουλέν modō ver-
 bo λατρεῖν indifferenter
 redditur, confer. Lu.4.8. cū
 Deut.6.13. & c. 10. 20. item
 Act.7.v.6.7. cum. Gen.15.
 v.13. Nonnus, cui in lingua
 Græca merito multum tri-
 buimus Iohan.16.2. λατρεῖν
 vertit δουλεύω, non ob me-
 ritum, sed ἰσοδυναμίαν. Quod
 vero obijciunt λατρεῖν tri-
 bui soli Deo: Resp. quod ad
 religionē attinet & primam
 decalogi tabulam, tenemur
 soli Deo seruire, siue dicas
 λατρεῖν siue δουλέν juxta
 Apostoli effatum, vbi 1. Co-
 rinth. 7.23. ita scribit: πρὸς
 ἡγερέσθητε, μὴ γίνεσθαι δου-
 λους αἰθερώπων, h. e. pretio empri
 estis, videl. sanguine Christi
 ne estote serui hominum.

λεγω. ξω. χα. dico Iohan. 14.v.6.
 pr. m. λέλογα. hinc λόγος. υ. ὁ.
 sermo, Mat. 8.v.8. verbum,
 Matth. 15.v. 23. Respectus,
 Matth. 5.32, Ratio, Luc. 16.2
 λόγος. υ. ὁ. eloquens, Act. 18.
 v.24. λογικός. ὁ. ὁ. Rationalis,
 Roman. 12.v.1. verbalis,
 1. Pet. 2. v. 2. ὁ λόγος. υ. ὁ. ἡ.
 rationis expers, 2. Pet. 2.12.
 λογία. ἡ. ἡ. collecta, 1. Co-
 rinth. 16.1. λόγια τὰ. eloquia,
 Roman. 3.2. 1. Pet. 4.11. λογί-
 ζομαι, Fut. σομαι, colligo, ra-
 tiocinando deduco, seu in-
 fero, concludo, Rom. 3.v.28.
 cogito, Marc. 11.3 1. imputo

Galat.3.6. existimor, repu-
 tor. Rom. 8. 36. Puto, Phi-
 lip. 3. 13. λογισμός. ὁ. ὁ. cogi-
 tatio, Roman. 2. 15. διλογί-
 ζομαι discepto. f. διλογίζομαι
 Matth. 16. v. 7. 8. & 21.25.
 Marc.2.6. cogito, Iohan. 11.
 v.50. Kariocinor, Luc. 5.21.
 Colloquor, Matth. 16.v.8.
 διλογισμός. ὁ. ὁ. disceptatio,
 cogitatio, Matth 15.19. πα-
 ρολογίζομαι, fallo argumen-
 tando, Coloss. 2.4. Iacob. 1.
 22. διλογίζομαι, f. ξομαι, collo-
 quor, Marc. 9.34. Act. 24.
 v. 26. διλογίζομαι. υ. ἡ. modus
 loquendi, Act. 1.19. ἐκλέ-
 γομαι, eligo, Marc. 13. v.20.
 Luc. 10. v. 42. ἐκλογή. ἡ. ἡ. c-
 lectio. 2. Pet. 1.10. Electi, Ro-
 man. 11.7. Act. 9.15. σκευός
 ἐκλογής Hebraismus, pro
 σκευός ἐκλεκτός. ἐκλεκτός, ὁ. ὁ.
 electus, a, um, Matth. 20.
 v. 16. σκευός ἐκλεκτός. ὁ. vna electus
 1. Pet. 5. vers. 13. καὶ διλογίζομαι
 allegor. 1. Timoth. 5.v.9. πα-
 ρολογίζομαι, præterlego, præ-
 ternauigo, Act. 27.v.8. αἰχρο-
 λογία. ας. ἡ. turpilogium,
 Coloss. 3.8. πρελόγος, prædi-
 co. 2. Corinth. 13.2. συλλέγω,
 colligo, Matth. 7. 16 & 13.
 28. 29. 30. 40. 41. 48. αἰδιόλογος.
 υ. ὁ. ad proportionem simi-
 milis. αἰδιόλογος. ας. ἡ. propor-
 tio. Rom. 12. v. 6. ἀπολογία,
 εὐα. defendo, causam dico,
 defensione vtor. Act. 24.10.
 ἀπολογία. ας. ἡ. defensio, A-
 ct. 24.10.

Act. 24. 10. ἀπολογία. ας. ἡ. defensio, Actor. 22. 1. ἀναπολόγητος, inexcusabilis, Rom. 1. v. 20. βαπτολογία. ὦ. nugor, garrus, Mat. 6. v. 7. περισυχρόθυμος δὲ μὴ βαπτολογήσασθαι. γένεαλογία. ας. ἡ. genealogia, 1. Timoth. 1. vers. 4. γένεαλογέτης, qui in genere alicuius annumeratur, Heb. 7. 6. ἀλογία. ὦ. ἡ. cum Acc. benedico, Mat. 5. 44. εὐλογέω, benedico, Mat. 25. v. 34. εὐλογητός, benedictus, Marc. 14. 61. εὐλογία, benedictio, Ephes. 1. 3. beneficentia, 2. Corinth. 9. 6. Gratiarum actio, 1. Corinth. 10. 16. εὐλογούμενος, εὐλογώ, benedico, Galat. 3. vers. 8. κακλογία, maledico, Mat. 15. vers. 4. ματαλογία. ας. ὁ. vaniloquus, Tit. 1. 10. ματαιολογία, vaniloquentia, 1. Timoth. 1. v. 6. μωρολογία. ας. ἡ. stultiloquium, Ephes. 5. vers. 4. ὁμολογέω, confiteor, Mat. 7. 23. Tit. 1. v. 16. σπondeo, Mat. 14. 7. ὁμολογούμενος, sine controversia, Adu. 1. Timoth. 3. 16. ἀνδομολογούμενος, εὐλογώ, vicissim confiteor, Luc. 2. vers. 38. πιθανολογία. ας. ἡ. sermonis probabilitas, Coloss. 2. 4. πολυλογία. ας. ἡ. multiloquium, loquacitas, Mat. 6. vers. 7. στρατολογία. ὦ. militem deligo, 2. Timoth. 2. vers. 4. συναμολογούμενος, congruenter coagmentor, Ephes. 2. v. 21.

σπερμολόγος. ας. ὁ. garrulus, Actor. 17. 16. χερυθλογία. ας. ἡ. blandiloquentia, Rom. 16. 18. ψευδολόγος, falsiloquus, 1. Tim. 4. 2.

Λείος. λεία. λείον. planus. α. um. Luc. 3. 5.

Λεία. ας. ἡ. praeda. λήϊς. ἴδου. ἡ. idem, λήζω, prædor. λήζομαι, idem. λήστες. ἡ. ὁ. prædo, raptor, Mat. 21. 13. Iohan. 10. 1. 8. 2. Corinth. 11. 26.

Λείω. ὦ. libo, idem quod αἰνέω. Hinc est λήψ. λήσος. ὁ. ventus Africus, Act. 27. 12.

Λείπω, defum, Luc. 18. 22. ἔπ. ἐν σὺν λείπει, adhuc vnum tibi deest. Tit. 3. 13. ἵνα μηδὲν αὐτῷ λείπῃ. ne quicquam eis desit. F. λείψω, linquam. P. λείψα, pro quo vñtatius est præteritum med. λείλοιπα, reliqui. λείπειν, destitutor, construitur cum Genitiuo. Iac. 2. 5. εἰ δὲ τις ὑμῶν λείπῃ στείας, si quis vestrum destituitur sapientia, Iac. 2. 25. καὶ λειπόμενοι ὅσιν τῆς ἐφημέρου ἔσθης, & destituantur quotidiano alimento. λείμμα. τοι. τὸ. reservatio, reliquæ, Roman. 11. 5. λοιπὸς. ἡ. ἔν. reliquus. α. um. sicut λείμμα est à præter. passiuo: ita λοιπὸς à præterito medio λείλοιπα. In masculino & fœminino genere legitur tantum in pl. num. 1. Timoth. 5. 20. ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι, ut & reliqui timeant. 2. Pet. 3. 16. στίβλῃ.

στίβλῃ, ὡς καὶ παῖς λοιπὸς χαράς, decorquent, sicut & reliquas scripturas. In neutro genere est utriusq; numeri, 1. Corinth. 1. 16. λοιπὸν cæterum Aduerbialiter. Ephes. 6. 10. τὸ λοιπὸν, quod reliquum est. Galat. 6. 17. τὸ λοιπὸν, de cætero. 1. Corinth. 11. 34. τὰ λοιπὰ, αἵ αὖ ἔτι διὰ τὰς αἰτίας, reliqua verò, quum venero, constituam. ἀπολείπω, relinquo. aor. 2. ἀπέλειπον, reliqui, 2. Timoth. 4. 13. 20. α. 2. part. ἀπολιπὼν, ὄντος, Iud. 6. qui dereliquit. ἀπολείπουμαι, relinquo, Heb. 4. 6. 9. & 10. 26. καὶ ἔτι ἀπὸ ἀμαρτιῶν ἀπολείπονται θυσιὰ, non amplius pro peccatis reliqua est hostia. ἀδιδέπω, intermitto, ἀδιδέπτος. ὁ. ἡ. non intermissus, perpetuus. ἀδιδέπτως, indefinenter, 1. Thess. 5. v. 17. ἀδιδέπτως ὡρασιύχεσθαι, indefinenter orate. ὀπλείπω, deficio, F. ὀπλείψω, Heb. 11. v. 32. ὀπλείψῃ γὰρ με διηγεύμενον ἐ χέρνο, deficiet enim me narrantem tempus. ἐκλείπω, deficio, Luc. 22. v. 32. ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου, ne deficiat fides tua. A. 2. ὀξάλιπον defeci, Luc. 16. 9. ἵνα ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμεῖς, ut quum defeceritis, recipiant vos, ἐκλείψας. ἡ. eclipsis, defectus Solis aut Lunæ. τὸ ἐκλείπειν quod deest, ex verbo ἐκλείπω, prætermitto. κατα-

λείπω, relinquo, Luc. 15. v. 4. ἐκλείπει; annon relinquit? Fut. 1. ἐκλείψω, relinquam. Ephes. 5. v. 3. 1. ὡς τὸς καταλείψει ὁ θεός, propterea relinquet homo, Mat. 19. 5. ἵνα τὸς καταλείψει. Præter. ἐκλείψα. A. 1. κατέλειψα, reliqui, Act. 6. 2. Aorist. 2. κατέλειπον idem, Roman. 11. 4. κατέλειπον ἑμῶν, reliqui seu reservavi mihi. Tit. 1. 5. τὰς κατέλειπον σὺ ἐν κρήνῃ, huius rei causa reliqui te in Creta. ἐκλείπτω, relinquo, Heb. 4. v. 1. præter. perf. ἐκλείψα, A. 1. κατέλειψα, reliqui, Act. 25. 14. ἐκλείψαμεν ὑμῶν ἐπὶ τῷ φόβῳ, relictus à Felice in vinculis. Hinc est nomen κατέλειμμα. τοι. τὸ. reliquæ, Roman. 9. 27. τὸ κατέλειμμα σωθήσεται, reliquæ servabuntur. Aor. 1. pass. ἐκλείφθην, relictus sum, Act. 2. v. 31. ὅτι ἐκλείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ἄδου, quia non relicta est anima ejus in inferno. 1. Thess. 3. 1. ἀδελφοί μου, ἐκλείψαμεν ἐν Αθῆναις μόνοι, volumus relinqui Athenis soli. à præter. med. ἐκλείδοιπα est nomen κατέλειπος, reliquus. Legitur in pl. num. Act. 15. v. 17. ἐκλείψω, defero, Heb. 10. 26. F. ἐκλείψω, deferam, Act. 2. v. 27. ἐκλείψετε τὴν ψυχὴν μου, non relinques animam meam. Aorist. 2. ἐκλείπον, de-

nutissimas particulas diffi-
liat. Matth. 21. 44. ἵψ' δὲ δ' αὖ
πῶς (2. 2. subj. act.) λιμνίσαι
αὐτὸν super quem verò ceciderit,
comminuet eum. Eadem
verba leguntur, Luc.
20. vers. 18.

Λίμνη, ἑνος, ὁ. portus, Act. 27. 8.
12. dictum tradit Eust. παρὰ
τὸ λίαν μένειν ad differentiā
τῆς κυμαίνοντος πόντου, ἢ τῆς
ἐξ ἑαυτῆς τῆς θαλάσσης, h. e. à
valde manendo seu conqui-
escendo, ad differentiā flu-
ctuantis maris, & Euripo-
rum terræ vicinorū. Euripus
est fretum seu mare recipro-
cum, ideoq; inquietissimum
ἀλλήμις. ἑ. portitor, porti-
torij exactor, publicanus,
Λίμνη, ἑ. ἡ. stagnum, lacus, Lu-
cæ 5. 1. παρὰ τὴν Λίμνην, juxta
stagnum seu mare, seu la-
cum. λιμναῖος. α. ὁ. palu-
stris, lacustris. λιμνωδής. ὁ. ὁ.
paludosus, παρὰ λιμνός. ὁ. ἡ.
qui à lacu alluitur.

Λίμος. ἑ. ὁ. fames, Matth. 24. 7.
ἢ ἔσονται λιμοὶ ἢ λοιμοί, e-
runt fames & pestilentiae.
Luc. 4. 25. λιμὸς μέγας fames
magna, & c. 15. v. 14. eodem
sensu λιμὸς ἰσχυρὸς. Luc. 15. v.
17, λιμὸς ἀπώλησεν, fame pe-
reo. λιμώσω, fame laboro.
λιμώσω idem.

Λίνον. α. τὸ. linum, bis legitur
Matth. 12. v. 20. λίνον τυφόμενον
ἐσβέσθη, linum fumigans non
extinguet, & Apoc. 15, v. 6.

Λίνος. ἑ. ἡ. ἡ. ὁ. ὁ. & λίν-
νιος. εἷα ὁ. lincus, a. um.

Λίπος. ὁ. ὁ. pinguedo. λιπα-
ρός. α. ὁ. pinguis, Apoc. 18,
14. ὁ. ὁ. ὁ. ὁ. pinguedinis
expers, macilentus.

Λίτρα. α. ἡ. libra, mensuræ &
ponderis nomen duodecim
continens asses, Iohan. 12,
+ 3. & 19. 39.

Λόγχη. ἡ. ἡ. lancea, Iohan. 19,
vers. 34.

Λοιδόρος. α. ὁ. conviciator, ma-
ledicus, 1. Corin. 5. 11. Ac-
cipitur etiam Adjectivè, ut
ζημιωκτῆτον τὸ λοιδόρον libel-
lus famosus. λοιδόρια. α. ἡ.
convicium, 1. Timoth. 5. 14.
λοιδόριας χάριν, ad maledi-
cendum, 1. Pet. 3. 9. μὴ ἀποδι-
δοῖς λοιδόριαν αὐτῷ λοιδόριας,
non reddentes convicium
pro convicio. λοιδόρειν. ὁ.
convicior, cum Accus. Io-
han. 9. 28. ἐλοιδόρησαν, (3. pl.
aor. 1.) ἐν αὐτῶν, itaq; convi-
ciati sunt ei, Act. 23. v. 4,
ἀρχιερεὶς τῷ θεῷ λοιδόρεις; pon-
tifici illi Dei maximo con-
viciaris? λοιδόρομαι, ὁ. ὁ.
conviciis afficior, 1. Corin. 4.
v. 12. λοιδόροῦμενοι (part.
præf. pass.) ἀλλογοῦμεν, convi-
cijs affecti bene precamur.
αὐτολοιδόρειν. ὁ. convicium re-
gero. 1. Pet. 2. 23. ὅς λοιδόρο-
ῖτο ἐκ αὐτολοιδόρει (3. pers.
sing. imperf.) qui convicijs
affectus, non vicissim con-
viciabatur. Conviciū scribi-
tur La-

tur Latinè per c, quasi con-
vocium.

Λοιδόρος. ἑ. ὁ. pestis, quam Hippo-
crates vocat ὀπιδήμον νόση-
μα, h. e. ægitudinem com-
munem, quæ passim invadit
homines. Mat. 24. 7. Luc. 21.
v. 11. λοιμοὶ ἔσονται, pestes e-
runt. Per metaph. homo di-
citur λοιμὸς 3. pestis, h. e. exi-
tialis. λοιμώδης. ὁ. ὁ. ἡ. pesti-
lens; λοιμώδης peste laboro.

Λόω, lavo, propriè dici traditur
de corpore, sicut νίπτω de
manibus, & πλύνω de pannis
F. λάσω, lavabo. P. λίσσω, ὁ.
pro quo legitur aor. 1. ἐλίσσω
lavi, Act. 16. 33. ἐλίσσαντο
τὸ πλυνθὲν lavit eorum pla-
gas, vel abluit ab eorum pla-
gis sordes. λίσσω, ablucor.
præteritum pass. λίσσω, lo-
tus sum. in 3. pers. λίσσεται,
lotus est, unde est λίσσων α.
τὸ. lavacrum. Ephes. 5. v. 26.
Tit. 3. v. 5. ἵσσωσιν (aorist. 1. à
σώζω) ἡμεῖς διὰ τοῦ ὕδατος
πλυνθῆναι, servavit nos per lava-
crum regenerationis. par-
ticip. præf. λησμένος. ὁ. ὁ. lo-
tus, ablutus Iohan. 13. v. 10.
ὁ λησμένος ἐξέλειψεν ἡ τὸ
πόδις νίλασθαι, qui lotus est,
non opus habet lavari nisi
pedes. Heb. 10. 22. λησμέ-
νοι τὸ σῶμα. Hellenismus, ubi
subintelligitur ὡς Latinè
abluto corpore. Aor. 1. med.
ἐλίσσωμεν lavi & lotus sum.
2. Pet. 2. v. 22, ὅς λησμένον

(aor. 1. med. part.) sus loca.
ἀπολύνω, abluo. Legitur tan-
tum in aor. 1. mediò, ἀπλυν-
σάμεν, abluvi & ablutus sum.
Act. 22. 16. κλίσσεις ῥάψι-
σός ἐστι ἀπολύνου (aor. 1. med.
imper.) τὴν ἀμαρτίαν σου. Surge,
baptizator & abluitor à pec-
catis tuis. 1. Cor. 6. v. 11. ἀπλυν-
σάμεν (2. pl. aor. 1. med.
indic.) sed abluti estis.

Λύκος. α. ὁ. lupus, Matth. 7. v. 15.
λύκοι ἐμπαγες, lupi rapaces,
Act. 20. v. 29. λύκοι βαρεῖς,
lupi graves, h. e. admodum
noxij. Mat. 10. 16. ὡς περὶ
τὸ ἐν μέσῳ λύκων, ut oves
(Lucas habet c. 10. v. 3. ὡς
ἐν μέσῳ tanquam agnos) inter
lupos. ἐν μέσῳ, Hebraismus
est de quo in themate μέσος.
λύκος. α. ὁ. lupinus. α.
τὸ. λυκία subintellige δεξὶς
lupina pellis. λύκαινα. ἡ. ἡ.
lupa.

Λύπη. ἡ. ἡ. tristitia, animi ægri-
tudo Etymologus scribit, di-
ctam λυπῶ παρὰ τὸ λύνειν εἰς
δύκρυμα τὸν ὄφθαλμόν, quod resol-
vat in lacrymas oculos. κοι-
μᾶσθαι δὲ τὸ λυπῶ, Luc. 22. 45.
præ nocturnis dormire. Ioh.
16. v. 6. ἡ λύπη πᾶσι καρδίαν ἐ-
μῶν ἡτὶ καρδίαν, tristitia im-
plevit cor vestrum. Ioh. 16.
v. 22. λύπην ἔχετε, tristitia af-
ficimini, 2. Corinth. 7. 10. ἡ
λύπη δὲ τὸν λυπῶ, tristitia quæ
est secundum Deum. Phil. 2.
v. 27. ἵνα μὴ λύπην ᾖ τὸν λυπῶ

χῶ (2. 2. subj.) ne tristitiam super tristitiam haberem. 1. Pet. 2. 19. εἰ ὑποφέρει πελύπας, si quis suffert molestias. λυπία, ἢ. mœrorem alicui affero, contristo. 2. Corin. 2. v. 2. λυπῶ ὑμᾶς, tristitia vos afficio. Ephe. 4. 30. μὴ λυπῆτε τὸ πνεῦμα ἁγίου, ne contristate Spiritum S. Metaphorica locutio, h. e. ne committite, ut Spiritus S. dona sua & gratiosam operationem vobis subtrahat. Sicut enim tristes non operantur, uti solent: ita nec Spiritus S. unde fit ut ad preces, ad meditandas sacras literas, & ad Deum contemplandum planè inepti simus. Fut. λυπίσω, Præter. λελύπηκα, 2. Cor. 2. 5. εἰ δὲ τις λελύπηκε, ἢ. εἰ μὴ λελύπηκεν, si verò quis tristitia affecit, non me tristitia affecit. Aor. 1. ἐλύπησα, idem 2. Cor. 7. 8. λυπήσας, ἢ. μω, mœreo, doleo, tristior. Matt. 19. vers. 22. ἀπῆλθεν λυπούμενος, abiit tristitia affectus. Matthæi 26. 22. λυπῶμαι σφόδρα, valde mœrere. & v. 37. ἤρξατο λυπῶμαι καὶ ἀδιμανεῖν, cepit contristari, & gravissime angī. Aorist. 1. ἐλυπήθην, contristatus fuit. Matth. 14. v. 9. Ioh. 21. 17. ἐλυπήθη ὁ πέτρος, contristatus fuit Petrus. 2. Corin. 7. v. 11. λυπηθῆναι κατὰ θεόν, secundum Deum contristari. F. 1. λυπηθίσματα,

dolebo. Iohan. 16. 20. ὑμεῖς δὲ λυπηθήσθε, vos verò dolebitis, tristes eritis. ἄλυπος, ὁ, ἢ. dolorum expertus, in comp. ἄλυπότερος, minus dolens, Philip. 2. 28. πρὸς ἄλυπος, ὁ, ἢ. undiquaque tristis, valde tristis. Matth. 26. 38. πρὸς ἄλυπος ἔστιν ἡ ψυχή μου, nimis tristis est anima mea. Marc. 6. 26. καὶ πρὸς ἄλυπος γινώσκω ὁ βασιλεὺς, & admodum tristis factus Rex. συναλυπία, ἢ. ἡ, condoleo. Marc. 3. v. 5. sequenti præposit. ὅτι cum Dat.

λύω, solvo, Luc. 13. v. 15. imperf. ἔλυον, solvebam. Iohan. 5. 18. Fut. λύσω, Aor. 1. ἔλυσα, solvi, Act. 22. v. 30. ἔλυον αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, solvit eum ἐ vinculis. Iohan. 1. 27. ἵνα λύσω (aor. 1. subj.) ut solvam. Iohan. 2. 19. λύσατε (a. 1. imp.) destruite. Apoc. 5. 2. λύσω (a. 1. aor. infin.) solvere. P. ἔλυον. Pass. λύομαι, solvor. 2. Pet. 3. 11. imperf. ἐλυόμενος, solvebar. Act. 27. v. 41. ἢ δὲ πρὸς ἡμᾶς, puppis verò solvebatur. P. ἔλυον, solutus sum, Matth. 16. 19. ἵνα λύω τοὺς δεσμοὺς, erit solutum in cælis. 1. Corinth. 7. v. 27. ἔλυσα ἀπὸ γυναικός, solutus es à muliere. aor. 1. pass. ἐλύθην, solutus fui, Marc. 7. 35. καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, & solutum fuit vinculum linguæ ejus. Act. 13. 43.

λυτρίσις

λυτρίσις (aor. 1. pass. part.) δὲ τῆς σωτηρίας, solutâ vero h. e. dimissâ synagogâ, seu dimissio conventu. Fut. 1. pass. λυθήσεται, solvar, Apoc. 20. 7. λυθήσεται, solvetur. 2. Pet. 3. v. 12. δὲ ἢ ἔρχοι πυρὶς καὶ λυθήσεται, in quo scil. adventu Christi, cæli deflagrantes solventur. Hic δὲ ἢ scil. παρσίου pro ἐκ, nisi veritatem propter quem vulgata versio per quem. Sed δὲ cum genitivo significat per. Sensus est planus. λυτρίσις, τὸ. pretium redemptionis, Mat. 20. 28. καὶ δίδωμι (aor. 2. infin.) τῷ ψυχῇ αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν, dare hæc ut det animam suam, h. e. ut profundat vitam suam in redemptionis pretium pro multis. Mar. 10. v. 45. eadem leguntur. ἀντὶ λύτρου. v. τὸ. idem quod λύτρον, redemptionis pretium, 1. Timoth. 2. v. 6. ὁ δὲ (aor. 2. part.) ἑαυτὸν ἀντήλυτρον ἑαυτοῦ, qui sese ipse dedit redemptionis pretium pro quibusvis, h. e. pro omnis ordinis electis. λυτρώμενος, ἢ. μω, redimo, or, Luc. 24. v. 21. ὁ μέλλων λυτρωθῆναι τὸν Ἰσραὴλ, qui redempturus esset Israel. aor. 1. passiv. ἐλυτρώθην, redemptus fui, 1. Pet. 1. 18. ἐφάρτοις, ἀργυρίῳ ἢ χρυσῷ. ἐλυτρώθητε, vos non caducis rebus, argento aut auro redempti estis. 2. 1.

med. ἐλυτρώσασθαι, liberavi, redemi, Tit. 2. 14. ἵνα λυτρωσθῆται (a. 1. med. subj.) ἡμεῖς ut nos redimat. λυτρώσις, ἡ, redemptio, Luc. 1. v. 68. ἐποίησε λυτρώσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, & redemit populum suum, Luc. 2. v. 38. προσδεχόμενος λυτρώσιν, expectare redemptionem. Heb. 9. 12. αἰωνίου λυτρώσιν ἐπαρμένης (part. 2. 1. med.) æternam redemptionem adeptus. λυτρώσις, ὁ, ἢ. liberator, Act. 7. 35. τὸν οὗτος ἀρχόντα καὶ λυτρωτὴν ὡς πρὸς πάντας, hunc Deus principem & liberatorem seu redemptorem misit. ἀνάλωτος, revertor, Luc. 12. 36. πότε ἀναλῶ, quando revertetur? morior, Philip. 1. v. 23. τῷ ἐπιθυμῶν ἔχειν, ὅτι τὸ ἀναλῶν, h. e. μεταστῆναι, transferri, ut vertit Chrysostomus. Sicut nautæ alio navigaturi solvere dicuntur, Verti ergo hæc possunt, cupio solvere, desidero migrare. ἀνέλυσις, ἡ, ἢ. resolutio, mors, 2. Tim. 4. v. 6. διαλύομαι, dissolvor, Act. 5. v. 36. ὅσοι ἐπείδοντο αὐτῷ διαλύθησαν, (3. pers. pl. a. 1. pass.) qui credebant ei, nempe Theudæ, dissoluti sunt, in nihilum redacti sunt. κατελύω, destruo, Mat. 27. v. 40. ὁ καταλύων τὴν ναὸν, destruens templum. Fut. καταλύσω, destruam, Marc. 14. 58. Act. 6. v. 4. 2. 1. κατέλυσε, destruxi, Galat.

Galat. 2. 18. Matth. 26. v. 61. καὶ καταστρεφῶσαι, a. 1. act. infin. destruere. Item deverti. Luc. 19. v. 7. εἰσέλθῃ καὶ καταστρεφῶσαι, introijt, ut ibi diversaretur. καταστρεφῶσαι, destruo, aorist. 1. καταστρεφῶ. Marc. 13. 2. ὅς ἐστι καὶ καταστρεφῶ (3. pers. sing. aor. 1. pass. subj.) qui non destruitur, vel destructus fuerit. Fut. 1. καταστρεφῶμαι, destruar. Luc. 21. 6. ὅς ἐστι καὶ καταστρεφῶμαι, qui non destruetur. Act. 5. v. 38. εἰ καὶ ἡ εὐαγγελιστικὴ ἐργασία, καὶ καταστρεφῶται, si est ex hominibus opus hoc, dissolvetur, h. e. evanesceat, non permanebit. καταστρεφῶται. το. τὸ. diversorium, hospitium, Mar. 14. v. 14. καὶ καταστρεφῶται. ὁ. ἡ. indissolubilis. Heb. 7. 16. καὶ καταστρεφῶται, dissolvo, enerveo. καταστρεφῶται, paralytibus, in part. propter. passiv. παραλυτικὸς, paralyticus, quæ vox quinque legitur in N. T. Luc. 5. 18. v. 24. Αὐτὸς β. v. 7. & 9. v. 33. Heb. 12. v. 12. παραλυτικὸς. εὐ. ὁ. paralysis nervorum resolutio. παραλυτικὸς. ὁ. ὁ. paralyticus, qui laborat paralyti. Matth. 8. 6. Ἀρχὸς. v. ὁ. Lucerna, ein Licht. Luc. 8. v. 16. εἰς τίς ἢ λύχνον ἀφαιεῖ (part. aor. 1. act.) nemo accendens lucernam. Matt. 5. v. 15. καὶ τίς ἀφαιεῖ λύχνον, quod idem est quod ἀπαιεῖν, Ioh. 5. v. 35. εὐαγγέλιος ἦν ὁ ἀρχὸς ὁ καὶ ἀφαιεῖ, καὶ φαίνων, ille erat

lucerna ardens & lucens, καίω, facio ardere, h. e. accendo. καίωμαι, ardeo. Apoc. 21. v. 5. καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ λύχνου, & non opus est illis lucernæ, λύχνος. α. ὁ. candelabrum, Matth. 5. 15. ὅτι τίς ἀφαιεῖ λύχνον, in candelabrum. Apoc. 1. 12. εἶδον ἑπτὰ λύχνους ἑστηκότες. χρυσῶν πρὸς τὸ χρυσῶν, vidi septem candelabra.

Mαγιστὴ. v. ὁ. coquus, 1. Samuel. 9. v. 23. μαγιστὴς. v. ὁ. coqua, 1. Sam. 8. v. 18. μαγιστὴς. v. ὁ. culina, pro quo voce Attici dicunt ἐστία. v. ὁ. sed voces hæ sunt ἀπὸ τοῦ.

Μάγιστος. v. ὁ. magus: est vocabulū in Perfarum & Philosophum significat, Mat. 23. 17. 16. in malum quoque partē accipitur pro venefico & prestigitatore, Act. 13. 6. 8. μαγιστὴς. v. ὁ. F. ὁ. partem magicam exerceo, Act. 8. 9. μαγιστὴς. α. ὁ. Ars magica, Act. 8. 11.

Μαλινύτης. v. ὁ. infans, 1. Ioh. 8. 20. μαλινύτης ἦν, καὶ μαλινύτης, à cacodæmone obfidetur & infans, Act. 26. v. 24. μαλινύτης παῖς, τὸ πᾶν σὺν ἡμῶν κατὰ εἰς μαλινύτης, infans Paulus, multę literę te ad infaniam convertunt. μαλινύτης. α. ὁ. infania, furor, dicto loco. ἐμμάλινος, cum Dar. furo adversus aliquem, Act. 26. v. 11. ὁ μαλινύτης, idem cum Dar.

ὁ. ἡ.

ὁ. ἡ. furiosus, 2. Μάγιστος. α. ὁ. ὁ. ὁ. felix, beatus, τοῖς καὶ πνεύματι μακάριος, quaterq; beatus. Tria & quatuor constituunt septem, qui numerus perfectus habetur. μακάριος. α. ὁ. idem. Matth. 16. vers. 17. μακάριος εἶ Σίμων, beatus es Simon. Luc. 6. vers. 20. μακάριοι οἱ πτωχοί, beati pauperes. in f. g. Luc. 1. 45. μακάριε ἡ πνεύματι, beata quæ credidit. Luc. 23. v. 29. μακάριε αἱ γυναῖκες, beatæ steriles. in n. g. Act. 20. v. 35. μακάριον εἶδε δίδωται μέλλον, ὃ λαμβάνειν, beatus est dare, quàm accipere. Comparativus in f. g. legitur, 1. Corinth. 7. 40. μακαριώτερος εἶ εἰς, καὶ οὕτως μένη, beator verò est, si ita maneat, scil. extra conjugium in vita cœlibe. De vocis huius etymologia sic scribit Aristoteles Eth. 1. 7. c. 11. καὶ τίς ἀδελφονομίαν οἱ πλεῖστοι εἰς ἡδονὴν εἶναι φασί, ὅτι καὶ τὸν μακαριὸν ἀπομακάριον ἀπὸ τοῦ χαίρειν, h. e. beatitudinem plerique cum voluptate esse conjunctam ajunt, & proinde beatum denominarunt à gaudio. Sed etymon hoc nimis longè petitum est. μακαρίζω, beatum prædico. Luc. 1. vers. 48. Iacob, 5. v. 11. μακαρίζομεν τοὺς ὑποταγμένους, beatos prædicamus eos, qui sunt toleran-

tes. Futur. μακαρίσω & Atticè μακαρίω, beatum prædico. Luc. 1. v. 48. μακαρίωσιν με πᾶσαι αἱ ἡλικίαι, beatam me prædicabunt omnes ætates. μακαρίωσιν Atticè pro μακαρίσουσιν. μακαρίσμιος. ὁ. ὁ. beatitudo, Roman. 4. v. 6. 9. Galat. 4. v. 15.

Μακρός. α. ὁ. longinquus. 2. um, Luc. 15. 13. εἰς χώραν μακρὰν, in longinquam regionem. item longus, Matth. 23. 14. μακρὰν πορεύσονται, longis uti precibus, q. d. longum orare. μακρὰ est n. g. plur. num. & ponitur hic adverbialiter. μακρὰν, Adv. longè, procul, eminus, Marc. 12. 34. καὶ μακρὰν εἶ δὲ τὸν βασιλέα τῷ θεῷ, non procul abes à regno Dei.

Μακά, valde, multum, admodum, vehementer. Adverb. ab Hebræo מְאֹדָּה. in comparativo gradu μάλλον, magis, Philem. v. 9. μάλλον παρακαλῶ potius precor. πολλὰ μάλλον multo magis, Mat. 6. 30. πόσῳ μάλλον, quanto magis? Mat. 10. 20. μάλλον ἢ magis quam, Ioh. 3. 19. Ἀλλ' ὅτι ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ μακαρία, magis ac magis, Philip. 1. 9. μέγιστα maximè est superl. gradus, 1. Tim. 4. 10.

Μαλαίωσις, sive μαλαίωσις, F. ξω, mollio. Plutarch. μαλαίωσις τὰ εἶδη emollire mores. μαλακός. α. ὁ. mollis, c. Matth. 11. 8.

1744

11.8. τί ἐξήλθετε ἰδοὺν; ἀνθρο-
πων ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμι-
στύμβρον; Quid existiſtis viſu-
ri? an hominem mollibus
vestibus amictum? ibid. ἰδοὺ
οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες. μαλα-
καί. scil. ἱματία, quam vocem
Lucas addit c.7.25. ecce qui
gerunt mollia vestimenta.
μαλακός quoque ponitur pro
libidinoso & impuro homi-
ne per metaph. (1. Cor.6.v.
9.) à re corporea ad ani-
mum hominis translatam,
hinc est μαλακίζομαι molle-
ſco, effœminor, ignavior &
remissior ſio. Hinc quoq; est
μαλὸν. ἡ. ἡ. cera emollita.
μαλὸν (ait Galenus) ὁ κρεῖς,
μαλιστα ὅ ὁ μεγαλομύτης, h.
e. μαλὸν est cera, maximè ve-
rò emollita. μαλακία. ἡ. ἡ.
languor corporis, morbus,
Matth.4.23. & 9.35. & 10.1.
Μάμμη. ἡ. ἡ. avia, 2. Timoth.1.
v.5. Est vox puerulorum ad
matrem, autiamve, sicut
ἄπᾶ, πᾶσι πατρί ad patrem aut
avum. Suidas. μαμμία Ἀθη-
ναί τινι μητρί. scil. καλῶς.
ἀπὸ τῆς τῆς πατρίδος μαμμίας τὸ
πατρὶν λέγουσιν, h. e. μαμμία,
Attici seu Athenienses vo-
cant matrem, quia puerulis
μαμμία idem est, quod edere.
scil. quoties lac maternum,
aliunde expetunt cibum,
dicunt μαμμία, & hinc vo-
cem hanc ortam esse veri
est simillimum,

Μαμωνᾶς & μαμμωνᾶς. ὁ. mam-
mona, vox origine Syriaca,
ex Hebræo מָמֶן, h. e. fir-
mus fuit, ad formam τῷ
מָמֶן, quod est ab מָלֶךְ,
valet idem quod est Hebræ-
um מָלֶךְ substantia, quæ
vox pro divitijs capitur Pro.
3.9. sicut quoq; Græca di-
ctio ἡπῆα, Luc.15. 12. & 13.
Avari serviunt mammonæ,
sicut voluptuarij & helluo-
nes ventri, quem ceu Deum
colunt, Philip.3.9. Dicitur
mammona injustitiæ per
Hebraïsmum, pro mammo-
nā injustus, quia, vt dici so-
let, divites plerumq; aut in-
justi sunt, aut injusti hære-
des. Genitivus τῷ μαμωνᾷ,
Luc.15.9. Dativ. τῷ μαμωνᾷ,
Luc.16. 13. Hi duo casus in
N.T. tantum leguntur. Mat-
thæus scribit per duplex ὡς,
Lucas verò per simplex.
Nominativus ejus potius vi-
detur esse μαμωνᾶς ad for-
mam σαιτανᾶς, quàm μαμωνᾶ,
vt alij scribunt. Et hic Sui-
dam sequimur, qui vocem
hanc ita exprimit, & pro in-
terpretatione adjicit χρυσός,
γῆνός πλῆτος, h. e. aurum, ter-
renæ divitiæ, & subjicit ἐχ
ὁ ἐν τῷ σαιτανᾷ, ὃς ὁ πειρῶν,
scil. πλῆτος, ἡ ὑπὲρ τῶν
χρῆσιν, h. e. non hæ divitiæ
sunt à Satana, sed super-
flux & supra necessitatem,
scil. quas avarus sine fine
& stulte

& stulte fitit, de quo vere
Poeta:

Si plueret polus, & portus si sun-
deret aurum,
Efflet avarorum tamen insatiata
cupido.

Sed satis de hoc monstro.

Μαθηταίω, disco, Fut. μαθήσεται
discam, tanquam a μαθήω,
1. Timoth. 2.11. γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ
μαθησάτω, mulier cum si-
lentio discat. 1. Cor.14.31.
ἵνα πάντες μαθησώμεθα, vt om-
nes discant. 2. Timoth.3.7.
πάντες μαθησάμενοι, scil. τὰ
καλὰ, ἡ ἡμετέρας εἰς ἐπί-
γνωσιν ἐκείνης, ἡ δὲ ἐν δυνά-
μει, mulierculæ semper
discentes & nunquam ad
cognitionem veritatis per-
uenientes. Præt. perf. μαθή-
σασα, didici, Iohan.7. 15. πῶς
ἐδίδασκα τοὺς ὄχλους; quomodo hic literas
novit, qui nihil didicit, qui
synagogas nostras non fre-
quentavit? Aorist. 2. ἡμαθον,
didici, quod tempus omni-
um vſitatissimum; in indic.
& part. significationem ha-
bet præteritam, in reliquis
modis præsentem: Phi. 4.v.
11. ἵνα γὰρ ἡμαθον, ἐν οἷς ἐ-
μὴ ἡμῶν ἐστίν: Nam ego didi-
ci in quibus sum, iis ipsis ef-
ſe contentus. Matth.11. ver-
ſu. 29. μάθετε ἀπ' ἐμοῦ discite
a me vel ex me. 1. Cor. 4.
verſ.6. ἵνα μάθητε τὸ μὴ ὑπερ-
βάλλειν, vt discatis

non sapere super id, quod
scriptum est. 1. Cor.14.v.35.
εἰ δὲ πᾶσι μαθηταῖς διδασκῶν, ἐν οἷς
καὶ ἐκείνους αὐτοὺς ἐπιδιδάσκω.
h. e. si quid discere vo-
lunt, domi viros suos inter-
rogent. Ioh. 6. v.45. ἀκούσας
πατρὸς τοῦ θεοῦ ἡ μαθητῶν, ἔρχονται
πρὸς με, h. e. qui audivit a
Patre & didicit, venit ad
me. μαθήμα. τοῦ. το. quod
quis didicit, aut discit, disci-
plina. vnde est illud μαθήμα
μαθήμα, nocumentum, docu-
mentum. καὶ ἡ ἐκείνων vero ar-
tes numerandi, & metiendi
dictæ sunt mathematicæ &
μαθήματα, quod in ijs singu-
lare ingenij acumen & in-
dustria requiratur indefessa.
μαθητὴς. ὁ. ὁ. discipulus, Lu.6.
ver. 40. συμμαθητὴς. ὁ. ὁ. con-
discipulus, Iohan. 11. ver. 16.
μαθήτρια. ἡ. ἡ. discipula. A-
ctor. 9. 36. μαθητεῖα. F. ὅσω
P. κα. facio discipulum, do-
ceo, Matth. 28. 19. μαθητευ-
σαι πάντα τὰ ἔθνη, docete o-
mnes gentes. μαθητεύσατε est
2. perf. pl. a. 1. act. imp. ab in-
dicatio ἡμαθίπαισα, Actor.
14.21. μαθητεύσαντες ἱκανοὶ,
h. e. postquā discipulos mul-
tos adiunxissent. ἀμαθής. ὁ. ὁ.
ὁ. indoctus, rudis, imperitus,
rerum ignarus. 2. Pet. 3. v. 16.
Iſoc. ad Dem. καὶ ἵνα φιλομα-
θής, ἵνα πολυμαθής, h. e. si es
discendi cupidus, multa di-
ſces. καταμαθηταίω, contem-
plor,

plor, confidero, Matth. 6. 28.
καταμύσσει κρίνα τῷ ἀγρῷ, h.c.
confiderate lilia campi.

Μάννα. τὸ ἄμλιτον. manna, or-
tum est hoc vocabulum ex
quæstione Israelitarum, Ex.
16. 15. vbi de manna cælitus
delapso tanquam de re insu-
eta & admiratione digna,
dicebant **מַן הַיָּמָן** man
hu? h.e. vtr Lxx. interpre-
tati sunt, τί ἐστὶ τούτου; quid rei
hoc est? Iohan. 6. 31. 49. 58

Μάντις. ὁ. ἡ. vates, in Vocat.
μαίνω, παρὰ τὸ μανίνω. μαν-
τεύομαι, vaticinor, Act. 16.
vers. 16. χειρομαντεῖα. ὁ. ex
manuum inspectione diui-
nans. χειρομαντεῖα. α. ἡ. di-
uination, facta ex lineamen-
torum manus inspectione,
&c.

Μάργαρις. α. ὁ. gemma, quæ &
σμάραγδος appellatur, sma-
ragdus, Apoc. 21. v. 19. σμα-
ράγδινος. ἡ. οὐ, smaragdinus,
a. um. Apoc. 4. 3.

Μαραινῶ. F. αὐτῷ. marcescere fa-
cio. μαραινέω. marcesco,
flaccesco, elanguesco, con-
tabesco, Iacob. 1. 11. μαρ-
αίνω. ὁ. immodica corporis
diminutio. Tabes, maraf-
mus senilis. ἀμαρῆτος. ὁ. ἡ. non
marcescens, 1. Pet. 1. 4.

Μαροῖν ἀδελφ. 1. Corinth. 16. v. 22.

מָרְאָה μαρὰ Græce,
καρὸς ἡμῶν **מָרְאָה** idem quod
ἄλδα, Suidas. μαρμαραδὶ κατὰ

τὴν ἐβραϊκὴν ῥαββὴν λέγεται αἰν-
τῷ ὁ κυριος ἡλδα, hoc est Ma-
ran aitha iuxta Hebraicam
vocem dicitur pro Domi-
minus venit. Preteritum po-
nitur pro futuro more pro-
phético, q. d. Dominus no-
ster veniendo veniet, h. e.
tandē certissime veniet, &
hostes osorelq; suos perder.

Μαρμαρέτης. α. ὁ. vnio, marga-
rita. Græca vox est gemma.
margarita vero Latine g. f.
Alia id genus exempla sunt
permulta. v. g. αἶψα. ὁ. ὁ.
Latine, æuum, g. n. ὁ. δδωος
Latine domus, g. f. ἡ. κύλιξ.
calix, g. m. ὁ. σπονγῆς, spon-
gia, g. f. ἡ. κλίμαξ. climax, g.
m. ὁ. θῆρ, ὁ. Dorice ὁ. θῆρ, La-
tine, fera, g. f. ὁ. χάρτης. α.
charta, g. f. ὁ. σάκος. α. ἡ. ἡ.
lum, g. n. ὁ. οἶς, ouis, g. f. ὁ. οἶ-
νος, vinum, g. n. &c. quæ o-
mnia a primorum suorum
generibus defleunt. Vox
hec legitur Mat. 7. 6. 1. Tim.
2. v. 9. Apo. 17. 4.

Μαρία. α. ἡ. nomen beatæ vir-
ginis, τῆς θεοτόκου ἢ αἰα. παρ-
θένης. Declinatur vt φιλία.
μαρίαμ, vero est ἀκλιτον, ἡ.
μαρίαμ, Luc. 2. v. 19. τῆς μα-
ριαμ τῇ μαρίαμ, Luc. 2. vers. 5.
τὴν μαριαμ, Luc. 2. 16. ὁ. μα-
ριαμ, Luc. 1. v. 30.

Μαρμαίρω. αὐτῷ, resplendo, vn-
de est μαρμαρός, candidus,
& τὸ μαρμαρόν, marmor, A-
poc. 18. vers. 12.

Μαρ-

Μάρτυρ. α. ὁ. testis, 2. Cor. 13. 1.
ὅτι σόμας τοῦ δόου μαρτύρου ἔχει
αὐτὸν ἐκείνου πᾶσι ῥήμα, ex ore
duorum aut trium testium
stabile erit omne verbum.
Heb. h. e. omne negotium.
2. Cor. 1. v. 23. μαρτυρεῖ ὁ θεὸς
ἐν καρδίᾳ μου, testē Deū inuo-
co. Ponitur etiam pro eo,
qui non tantum oris confes-
sione, sed etiam sanguinis
professione veritatē cœle-
stem obliqnat, Act. 22. 10.
gen. τὸ μαρτυρεῖ, Act. 22. 20.
dat. τῷ μαρτυρεῖ. acc. ὁ μαρτυ-
ρεῖ, 2. Cor. 1. 23. Act. 1. 22.
Voc. ὁ μαρτυρ. Nom. pl. οἱ
μαρτυρεῖς, Act. 1. 8. gen. τῶν μαρ-
τύρων, 2. Tim. 2. 2. Matth. 18.
16. acc. τὸν μαρτυρεῖ, Act. 6.
13. Voc. ὁ μαρτυρεῖ. Nomin.
ὁ μαρτυρ, & dat. plu. μαρτυρ-
σιν non leguntur, sed pio ijs
casibus est ὁ μαρτυρ, Rom. 1.
9. 1. 1. Thess. 2. 5. Philip. 1. 8.
Apoc. 1. 5. & τοῖς μαρτύροις τε-
στίμοις, Act. 10. 41. Heb.
10. 28. Apoc. 1. 3. Format
etiam acc. voce μαρτυρ. Plu-
res casus ex μαρτυρ non le-
guntur, μαρτύρομαι, testor,
testificor, testatum facio.
legitur tantum in præsentī,
Act. 20. 26. Gal. 5. 3. μαρτύ-
ρομαι ὃ πάλιν παρὰ τὸ ἀποστόλων
ἐπιμαρτυροῦμαι, testor vero rur-
sum omni homini, qui cir-
cumciditur. Testor, h. e. te-
statū facio, & sic cōstruitur
cum Dat. cōstruitur vero

etiā cum acc. μαρτύρομαι τὸν
θεόν, testor Deum, h. e. Deum
testem appello; quam syn-
taxin Latini quoq; imitan-
tur. μαρμαρτεύομαι, prænun-
tio, cum acc. 1. Pet. 1. 11.
μαρτυρία. α. ἡ. testimonium,
Ioh. 19. 35. ὁ μάρτυρ αὐτοῦ ὅτι
ἡ μαρτυρία, verum eius est
testimonium. ὁ μάρτυρ μαρτυ-
ρία, verum testimonium, Io-
han. 8. 14. & 21. 24. Tit. 1.
13. καλὴν μαρτυρίαν ἔχει, bo-
num testimonium vitæ
anteactæ habere, quæ phra-
sis legitur 1. Tim. 3. 7. Stu-
diosi SS. Theologicæ episto-
las Paulinas ad Timotheū
& Titum subinde legant,
virtutibus, quæ ibi mandan-
tur, studeant, vt tandem ho-
nestæ vitæ testimonio à
præceptoribus suis ornari
& ad tantum munus apti
esse possint. 1. Ioh. 5. 9. εἰ πῶς
μαρτυρίαν ἔσται ἀποστόλων λα-
βατομεν, ἡ μαρτυρία τῷ θεῷ μεί-
ζων ὅτι, si testimonium ho-
minum accipimus, testimo-
nium Dei maius est. Argu-
mentatio hæc est à minori.
μαρτύριον. α. τὸ. idē quod μαρτυ-
ρία. Iac. 5. 3. εἰς μαρτύριον ὑμῶν
ἔσται, in testimonium vobis
erit. 2. Cor. 1. 12. τὸ μαρτύρι-
ον τῆς συνειδήσεως, testimo-
nium conscientię. Ponitur
vulgo pro afflictione Mar-
tyrum, qui sic κατὰ ἔξοχον di-
cuntur. Act. 22. v. 20. ὃς
ἐξέσται

1944
70776

ἔλαχεν τὸ αἷμα Στεφάνου, τὸ μαρτύριόν σου, καὶ αὐτὸς ἡμῶν ἐφυσκώσας· & quum effunderetur sanguis Stephani, martyrī tui, ego quoq; adstabā. ἀμαρτυροῦν. α. ὁ. ἡ. testimonij expers, Act. 14. 17. ἐκ ἀμαρτυροῦ ἑαυτὸν ἀφῆκεν, Deus se non reliquit sine testimonio sui scil. erga nos amoris. μαρτυρία. ὦ. testor. Gal. 4. 15. μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν testatum enim vobis facio. imperf. μαρτυροῦν. α. ὁ. ἡ. testabar. Ioh. 12. 17. ἐμαρτύρησεν οὖν ὁ ὄχλος, testabatur autem populus, F. μαρτυρήσω, testabor, Ioh. 15. 26. ἐπεὶ οὖν μαρτυρήσῃ περὶ ἐμοῦ, ille testabitur de me. Præt. perf. μαμαρτύρηκα, testatus sum. Ioh. 1. 34. καὶ γὰρ ἰδὼς αὐτόν, καὶ μαμαρτύρηκα, ego & vidi, & testatus sum. Iohan. 3. 26. ὅτι σὺ μαμαρτύρηκας, cui tu testimonium perhibuisti. Iohan. 5. 33. καὶ μαμαρτύρηκα, καὶ ἠγάπησα, & testimonium dedit veritati. Iohan. 19. v. 35. ὁ ἰωαννῆς μαμαρτύρηκα, qui vidit testatus est. Aor. 1. μαμαρτύρησα, idem. Act. 15. 8. καὶ ὁ καρδονώσης θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, & cordium scrutator Deus dedit iis testimonium. μαρτυρία. ὦ. ἡ. testibus comprobor, testimonio confirmor. Actor. 22. v. 12. μαρτυρέμενος ὑπὸ πάντων, testimonio ornatus omnium. Rom. 3. 21. μαρ-

τυμάρην ὑπὸ τῷ νόμῳ καὶ προφήταις, comprobata testimonij Legis & prophetarum. imperf. Actor. 16. 2. ὁ ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ ᾧ καὶ λίτραις scil. ὄντων, cui dabant testimonium, qui Lystris erant. Præt. perf. μαμαρτύρηκα, testimonium fui consecutus. Heb. 11. v. 5. μαμαρτύρηται διὰ τὴν πίστιν τῷ θεῷ. testimonium obtinuerat, quod gratus fuerit Deo. Aorist. 1. passiv. μαμαρτυρήθην. idem. Hebr. 11. 2. ἐμαρτυρήθησαν οἱ ἀποστόλοις testimonio fuerunt ornati seniores, h. e. maiores nostri Abrahamus, Isaacus, Iacobus &c. ex quibus nos orti sumus. Part. act. μαρτυρία. ὦ. testans, Iohan. 8. 18. μαρτυρίσας, ἔσας. Iohan. 4. 39. in neutro genere μαρτυροῦν. α. ὁ. ἡ. Iohan. 5. 6. καὶ τὸ πνεῦμα ἔστι τὸ μαρτυροῦν, & spiritus est, qui testatur. Part. præf. pass. μαρτυρέμενος. ἐμενος. Actor. 26. ver. 22. μαρτυρομένη. κρήνη, 1. Timot. 5. 10. συμμαρτυρία. ὦ. vna testor, testimonium reddo, Rom. 2. 15. συμμαρτυρήσας (part. præf. act.) αὐτῆς συνειδήσεως, attestante ipsa conscientia. cum Dativ. Roman. 9. 1. συμμαρτυρήσας μοι συνειδήσεως, attestante mihi simul conscientia mea Rom. 8. 16. καὶ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἰσχυρὸν τέκνον θεοῦ, & Spiritus

tus

tus S. testatur spiritui nostro nos esse filios Dei Ap. 22. 18. συμμαρτυροῦμαι γὰρ παυλὶ ἀκούοντι, enim uero vna testor cuius audienti &c. vbi συμμαρτυροῦμαι legitur in forma media. ὁ μαμαρτυρία. ὦ. testimonium tribuo cum dat. augetur in medio. aor. 1. ὁ μαμαρτύρησα. testimonium tribui. σιωπῇ μαρτυρία. ὦ. testimonium præbeo, Heb. 2. 4. ψευδομαρτυρ. ὁ. ὁ. falsus testis. Matth. 26. 60. 1. Cor. 15. 15 ψευδομαρτυρῶν, falsi testes. ψευδομαρτυρία. α. ὁ. falsum testimonium, Matth. 26. 59. ψευδομαρτυρία. α. falsum testimonium dico, Matth. 19. vers. 18. καὶ ψευδομαρτυρήσας, non dices falsum testimonium. Marc. 14. vers. 56. πολλοὶ γὰρ καὶ ψευδομαρτύρουν multi enim dicebant falsum testimonium. Verba quæ sunt ex nominibus cōposita augentur a principio, vt ψευδομαρτυρῶ, in imperf. καὶ ψευδομαρτύρουν, in aor. 1. καὶ ψευδομαρτύρησα, &c.

Ματαίωσις siue ματαίωσις. ὦ. ὦ. mando, ich fesse, Apoc. 16. 10. καὶ ἐματαίωτο τὰς γλασσάς αὐτῶν, & mandebant linguas suas.

Μάστιγος, vel μάστιξ. F. ξα. abstergo. ἀπομαρτύρομαι, idem, Luc. 10. 11. κοίτην ἀπομαρτύρομαι, pulcerem abstergimus. ἐμαστω, abstergo, Iohan. 13.

5. imperf. ἐξέμασσον, abstergebam, Lu. 7. 38. aor. 1. ἐξέμασσα, absterxi, Ioh. 12. 3. καὶ ἐξέμασσα τὰς θριξὶν αὐτοῦ ἀπὸ πόντας αὐτοῦ, & exterlit pedes eius capillis suis.

Μάστιξ. γος ὁ. flagrum, flagellum, scutica, μάστιγι ξαυρέμενοι, qui scuticis cæduntur, Act. 22. 24. ἐκέλευσεν αὐτὸν μάστιγι αἰετίζεσθαι, iussit vt flagris inqueretur in eum. Significat etiam morbum per metaph. Marc. 3. 10. ἵνα αὐτὸν ἀψωγῶνται (a. 1. med subj.) ὅσοι εἶχον μάστιγας, vt ipsum tangerent, quotquot tenebantur flagellis, h. e. morbis. Sunt enim morbi flagella Dei, quibus nos castigat, nos humiliat, & in officio continet. μάστιγι ὦ. flagello, Heb. 12. 6. ὅτι γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδείας μάστιγι ὅτι πάντα ἡμῶν, ὅτι παιδεύεται, id est, quem enim amat Dominus, castigat : flagellat autem quemcunque filium recipit, h. e. agnoscit. Fut. μαστιγώσω. Matth. 10. v. 17. μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. flagellabunt vos. Aor. 1. ἐμαστιγώσα, flagellavi. Ioh. 19. 1. μαστιγώ, idem quod μαστιγώ, Act. 22. 25. εἰ ἀδελφὸν ῥωμαιοῦ καὶ ἀκατάκριτον ἔστιν ὑμῖν μαστιγῆναι; Num hominum Romanum, & quidem indicta causa vobis licet flagellare?

Μαστός. ὦ. ὁ. mamma, idem quod

K

μαστός.

μαρς. 8. i. pro μαρς dicunt
Dotes μαρς. Dicitur etiam
μαρς. 8. & idem significat
quod μαρς, sed in compo-
sitione potius inuenitur, ut
μαρς. 8. u. i. quæ mag-
nas mammas seu vbera
protuberantia habet. Lu. 11
27. μαρς. 8. η κελία η βασι-
σαις, η μαρς. 8. ες εδύλας,
beatus est venter qui te-
portauit, & vbera quæ sux-
isti. Dicitur de viro Apo. 1.
v. 13. μαρς. 8. ad ma-
millas.
Μάττω, Adu. frustra, Matth. 15.
vers. 9. μάττω η σέβονται με,
frustra colunt me. μάττω.
δ. i. vanus. a. Iac. 1. 26. τὰ γὰρ
μάττω η θρησκεία, huius va-
na est religio: & μάττω, in
f. g. κατὰ, in n. g. μάττω.
1. Cor. 3. 20. γινώσκει εὖ δια-
λογισμὸς ὅτι σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μά-
ττωι, nouit cogitationes sa-
pientum esse vanas, 1. Cor.
15. v. 17. μάττω η πίστις ὑμῶν,
vana est fides vestra. 1. Pet.
1. 18. ματὶς η αἰσχροψία, vana
conuersatio. κατὰ, η. u. i.
vanitas. Rom. 8. v. 20. τῇ
γὰρ κατὰ τὴν ἡμῶν φύσιν
(aor. 2. pass. ind.) ἐχ. κῆρα,
vanitati enim natura est
subiecta, non sua sponte.
ματὶς. u. i. vanus fio, Ro-
man. 1. 21. ἐματὶς, vana-
facti sunt.

Μάχου. pugno, 2. Tim. 2. 24.
δὲ τὸν τὸ Κυρίου & δὲ μάχου,

seruum Domini non oportet
pugnare; & δὲ μάχου
τῷ, qua voce utitur 1. Tim. 3
3. & Tit. 1. 7. Futuro μάχου
μα, item μάχου & μάχου
μα, pugnabo. Præter. μάχου
μα, a μάχου, præliatus
sum, pugnaui. Iohan. 6. 52
ἐμάχοντο (3. pl. imperf. act.
ind.) οὗν μαρς. 8. οἱ Ιου-
δαῖοι, pugnabant igitur Iu-
dæi alij aduersus alios, h. e.
disceptabant inter se. διαμά-
χου, depugno, Act. 23. 9.
διαμάχοντο, depugnabant. μά-
χου. η. u. i. pugna, 2. Tim. 2. 23.
εἰδὼς ὅτι γινώσκει μάχου, sci-
ens illas gignere pugnas.
Tit. 3. 9. μάχου νομιμαί, πο-
λέμοι (imp. med. præf.) pug-
nas legales vita. Lites, iurgia,
contentiones, Iacob. 4. v. 1.
ἀμαρς. u. i. alienus a pu-
gna, 1. Timoth. 3. 3. Tit. 3. 2
ἀμαρς. u. i. Deo repug-
nans, Act. 5. 39. μὴ ποτε ἡ
μάχου εὐρεθῇ, ne etiam
cum Deo pugnare compe-
riamini. ἀμαρς. u. i. Deo re-
pugno, Act. 23. 9. μὴ ἀμαρς.
χῶ, ne reluctemur Deo.
λογισμὸς. u. i. qui contenti-
one verborum delectatur,
argutor. λογισμὸς. u. i.
verborum pugna, 1. Tim. 6.
vers. 4. ποτὶς ἀπὸ ζητήσεως καὶ
λογισμῶν, insaniens circa
quæstiones & pugnas de
verbis. μάχου. u. i. gladius,
idem quod ξίφος. εὖ. τὸ. Io-
han. 18.

han. 18. 10. πότερς ἔχον μα-
χου, Matth. 26. 51. ἀπασα-
σι τὸ μάχου αὐτῷ, strin-
xit gladium suum. Act. 12.
v. 2. ἀντί (aor. 2. act. ind.)
Ἰάκωβον μαχου, interemit
Iacobum gladio. Apoc. 13.
10. εἴ τις ἐμαχου δοκίμῃ,
δὲ αὐτὸν ἐμαχου δοκίμῃ-
θῆναι, si quis gladio occide-
rit, oportet eum gladio oc-
cidi, h. e. is rursus gladio est
occidendus. ἐμαχου He-
braismus pro μαχου. Luc.
21. 24. ποσὺν (fut. 1. med.
3. pl.) σὺν μαχου, cadent
ore gladii, h. e. acie gladii.
Hebraismus. Iohan. 18. v. 11.
βάλῃ (a. 2. act. imp.) τὸ μα-
χου σου εἰς τὸν θῆκον, recon-
de gladium tuum in vaginā.
Rom. 13. 4. τὸν μάχου φορεῖ,
gladium gestat.
Μίγας, magnus, ἡ μάγας, magna,
τὸ μάγας, magnum. Matthæi
5. v. 19. ὅτις μάγας κληθήσεται,
hic vocabitur magnus. Mar-
thæi 7. 27. πῶς μάγας, qui
magna. Luc. 16. 26. χάσμα
μάγας hiatus magnus. in Ge-
nitivo
μάγας, Matth. 5. 35.
μάγας, Luc. 17. 15.
μάγας.
in Dativo
μάγας, Act. 26. 22.
μάγας, Marc. 1. 26.
μάγας.
in Accusativo
μάγας, Matth. 27. 60.

μάγας, Luc. 2. 10.
μάγας, Luc. 22. 12.
Vocativus hic idem est cum
Nominativo.
In nom. pl.
μάγας, Luc. 21. 11. Apoc.
19. 5.
μάγας, Apoc. 11. 15.
μάγας, Luc. 21. 11.
in Genitivo
μάγας, Iohan. 21. 11. A-
poc. 19. 18.
in Dativo
μάγας, Apoc. 11. 18.
μάγας
μάγας
in Accusativo
μάγας, Apoc. 13. 16.
μάγας, Marc. 13. 4.
μάγας, Matth. 24. v. 24.
Apoc. 13. 5.
Vocativus idem est cum no-
minativo.
in comparativo gradu μέ-
γας. u. i. a. major, Matth.
11. 11. Roman. 9. 12. ὁ μέγας
δουλεύει τὸν ἐλάττω, major
seruiet minori. Ioh. 13. 16.
ὁ ἐστὶ δὸλος μέγας τὸν κύριον
αὐτοῦ, non est seruus major
domino suo. 1. Iohan. 5. 9. ἡ
μαρτυρία τῷ θεῷ μέγας ἐστὶ,
testimonium Dei maius est.
item ἡ μέγας, maxima, 1. Co-
rinth. 13. 13. μέγας. u. i. τὸ.
majus, Matth. 13. 32. in Ge-
nit. μέγας, per o. g. Heb. 6.
v. 13. & 9 v. 11. In Accusat.
μέγας, Ioh. 15. 13. Heb. 11.
26. Iacob. 4. 6. item pro μέ-
γας
K 2

ζονα legitur *μείζω* contractè Iohan. 5. 36. in n. g. *μείζον*, Iacob. 3. v. 1. Voc. *ὁ μείζων*, in neut. g. *μείζον*. Nom. plur. *οἱ καὶ αἱ μείζονες*, 2. Pet. 2. v. 11. τὰ μείζονα, Iohan. 5. 20. & *μείζω* contractè Iohan. 5. 51. *μείζω* τῶν ὅλων, maiora illis videbis. ubi *μείζω*, est Accus. plu. g. n. & c. in superlativo gradu *μέγιστος*. n. m. maximus, a. um. 2. Pet. 1. 4. *μεγιστοὶ οἱ*, procures, pl. numeri tantum, Apoc. 6. 15. in Dat. *μεγιστοῖς*, Marc. 6. 21. *δεδίπνον ἐπὶ τῷ μεγιστίνῳ αὐτοῦ*, convivium parabat proceribus suis. Sic in plur. num. *ἐν μεγάλοις*, magnates, Matth. 20. v. 25. Marc. 10. v. 42. *μέγιστον*, magis, Adv. Matth. 20 v. 31. item pro *μείζων*, comparativo legitur etiam *μεϊζότερος*, 3. Iohan. v. 4 *μεϊζότεραν* τῶν ἐν ἔχθρῳ χαρῶν, h. e. majus illis gaudium non habeo. *μεγάλως*, Adverb. magnopere, Philip. 4. v. 10. *μεγαλεῖα* τὰ, plural. num. Luc. 1. 49. derivatur ab adjectivo *μεγαλῆτος*. *εἰς*. *εἶον*. magnificus. a. um. *μεγαλειότης*. n. m. h. majestas, Luc. 9. v. 43. A. tor. 19. v. 27. 2. Pet. 1. v. 16. *μεγαλύνω*, produco, Matthæi 23. vers. 5. item prædico, celebros, Luc. 1. v. 46. Fut. *μεγαλυνῶ*. aor. 1. *ἐμεγάλυνα*, magnum reddidi, Luc. 1. v. 58. *μεγαλυνούμαι*, passiv. in imperf. *ἐμεγαλυνό-*

μην, prædicabar, Act. 19. 27. 2. 1. *ἐμεγαλύνω*, amplificatus fui, 2. Cor. 10. v. 15. Fut. 1. pass. *μεγαλυνθήσεται*, magnificabor, Philip. 1. 20. *μεγαλυνῶ*. a. h. majestas, Heb. 1. 3. & 8. 1. Iudæ v. 25. *μέγας*. eos. τὸ. magnitudo, Ephes. 1. 19.

μέθυ. uos. τὸ. vinum, remetum. *μέθη*. n. h. ebrietas, Luc. 21. 34. Roman. 13. 13. *μεθύω*, F. *ἔσω*, ebrius sum, Apoc. 17. 6. aor. 1. *ἐμεθύθην*, inebriatus sum, Apoc. 17. 2. largiter bibi, sum bene potus, Ioh. 2. v. 10. *ὅπως μεθύθω*, (aor. 1. pass. subj. 3. pl.) postquam affatim biberunt. *μεθύσις*, ebrium reddo. *μεθύσκομαι*, inebrior, vino obruor, legitur tantum in præsentī, Luc. 12. 45. Ephes. 5. 18. *μὴ μεθύσκειτε* *ὕνῳ*, *ὃ ὅ ἐστι ἀποψία*, ne inebriamini vino, in quo est luxus. *μέθυστος*. s. o. h. ebriosus, 2. 1. Corinth. 5. 11. Atticè etiam *μεθύση*. h. remulenta. *μέθυτος*. s. o. nomen gemmæ. Apoc. 21. v. 20. Sic dicta est quod ebrietati resistat. Phn. lib. 27. c. 9. & l. 14. c. 2.

Μείω, seu potius *μείρομαι*, parior, divido. P. pass. *ἐμάρμην*, pro *μάρμαρον*, Atticè, unde est *ἐμάρμην*. n. h. fatum, fatalis necessitas. Præter. med. *μείωσα* & per metathesin *ἐμωσα*. natus sum, idem quod *ἐλαχον*, *ἐνυχον*, & cōstruitur cum Genit.

nit. *μέρος*. s. o. pars, mors. *μοῖρα*. a. h. portio, fatum. *μυμψιμοίρος*, querulus, qui non acquiescit in eo loco & vita; in qua Deus eum collocavit, Iudæ v. 16. *μέρος*. eos. τὸ. pars, Luc. 15. 12. *ἀπὸ μέρους*, ex parte, Rom. 11. 25. *ἐν μέρους*, quadantenus, 1. Cor. 13. 9. *ἀλλὰ μέρος* vicissim, 1. Corinth. 14. 27. *ἔχον μέρος ἐν τῇ προφητεῳ*, pro *μυμψιμοίρος* participem esse. Apoc. 20. 6. Sic Luc. 12. v. 46. *ὃς τὸ μέρος αὐτοῦ μὴ ἔσθ' ἀπίστον* *δύσας*, partemq; cum infidis ei statuer, seu assignabit, quos infidos, Matth. 24. v. 51. vocat hypocritas. In phrasi partē ponere & c. est Hebraismus. *πολυμήρης*. eos. o. h. multis partibus constans. *πολυμέρης*, Adv. multifariam, multis vicibus, Heb. 1. v. 1. *μέρος* *ἰδός*. h. pars, portio, Luc. 10. v. 42. *τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἔλαβεν* (a. i. med.) bonam partem elegit. Communio, 2. Cor. 6. v. 15. *τίς μέρος πτωχῷ μὴ ἀπίστου*; quæ communio fideli cum infideli? *μερίζω*, divido. F. *μερίσω*. P. *μεμέρισται*, pro quo legitur aorist. 1. *ἐμέρισται*, partitus sum, Rom. 12. v. 3. *ἐκρίσω* *ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισεν ἡμῶν* *πίστεως*, prout cuique Deus partitus est seu distribuit mensuram fidei. *μερίζω*, diuidor, dissideo. Est enim dissidium nihil aliud,

quàm animorum divisio. Præter. *μεμέρισται*, divisus sum 1. Corinth. 1. 13. *μεμέρισται ὁ χριστός*; Num divisus est Christus? Paulo aliter accipitur, 1. Cor. 7. 33. vel 34. *μεμέρισται ἡ γυναῖς ἢ ἡ παρθένος*, discretæ sunt vxor & virgo, h. e. magnum inter eas est discrimen, non eodem modo se habent. Aorist. 1. *ἐμέρισθην*, diffedi, Mar. 12. 26. *εἰ ὁ σατανὰς ἐφ' ἑαυτὸν ἐμέρισθην*, si Satanas secum ipso vel adversus seipsum dissidet. Ergo *μεμέρισται* *ἐφ' ἑαυτὸν*, est secum ipso dissidere. ibid. v. 25. *μεμέρισται* *καθ' ἑαυτὸν*, *καθ' ἑαυτὸν* idem. *πάντα πόλεις μεμερίσθησαν* *καθ' ἑαυτὸν* *ὡς ἐμερίσθησαν*, omnis civitas dissidens adversus seipsam, non stabit. Aor. 1. med. *ἐμερίσθην*. a. aor. divisi, partitus sum. Luc. 12. 13. *διδίδου μοι τὴν ἀδελφὴν μου*, *μεμερίσθην* (aor. 1. med. infin.) *μετ' ἐμοῦ κληρονομήσω*, Magister dic fratri meo, ut partiatur mecum hæreditatem. *μεμερίσθην*. s. o. distributio, Heb. 2. 4. divisio, Heb. 4. 12. *μεμερίσθην*. s. o. partitor, Luc. 12. 14. *διαμερίσθην*, partitor, Marc. 15. 24. *διεμέρισον* (3. pl. imperf. aet. indic.) *τὰ ἱμάτια αὐτοῦ*, partiti sunt vestimenta ejus, non diviserunt, seu diffecuerunt, Act. 2. 45. *διεμέρισον αὐτὰ πάντα*, diuidebant seu distribuebant

1944
4776

ea inter omnes. διαμερίζομαι, idem, Matth. 27. vers. 35. διαμερίσαντο (aor. 1. med.) divisērunt. Disfideo, Luc. 11. 17. βασιλεία ἐφ' ἑαυτὸν διαμεριδύσται (aor. 1. pass. part.) regnum adversus se disfidens. Luc. 12. v. 53. διαμεριδύσται (fut. 1. pass. ind.) πατὴρ ἐφ' υἱόν, disfidēbit pater aduersus filium, ibid. v. 52. ἴσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν, πάντα ἐν οἴκῳ ἐνὶ διαμεμρισμένοι (part. præt. pass.) erunt enim ex hoc tempore quinq; in vna domo disfidētes. διαμριζόμενος. ἢ. ὁ. disfidium, Luc. 12. 51. συμερίζομαι, vna partem capio, 1. Corinth. 9. 13.

Μέλας. αἷμα. αἷ. niger, a. umi, Apoc. 6. v. 5. ἵππος μέλας, equus niger. ibid. vers. 12. καὶ ὁ ἥλιος ἔρυστο μέλας, & sol factus est niger. Genit. μέλας μελαίνω, Matthæi 5. v. 36. καὶ δώασται μία τριχὺ λευκὴ ἢ μέλαινα ποιῆσαι, non potes vnum capillum album aut nigrum facere. μέλας. απορ. πό. subst. atramentum, 2. Corinth. 3. 3. ἐξερξαμεν ἐν μέλει, ἀλλὰ πνύματι θεοῦ ζῶντες, scripta non atramento, sed Spiritu Dei viventis. 2. Iohan. v. 12. δὲ χάρτου καὶ μέλανος, chartā & atramento. 3. Iohan. v. 13. καὶ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλῆς σοι γράψαι, nolo atramento & calamo tibi scribere.

Μέλι, curā est, μέλι μοι cura,

μέλι μοι curas. Fut. μέλι, P. μέλι, & per syncopen, μέλι, apud poetas. part. μέλι, cuius cura geritur. item qui curat & il. 9. μέλι πλούτου μαμνῶς, nimis opes curans : nimis ad rem aitentus : inhians opibus, Matthæi 22. v. 16. καὶ μέλι σοι πᾶσι ἐσθλῶς, tu curas nullum five neminem. Marc. 4. 38. καὶ μέλι σοι ὅτι ἀποκρίμηναι, non est tibi curā quodd perimus, h. e. nil moraris interitum nostrum. Iohan. 12. v. 6. πᾶσι ἡρώδης πᾶσι ἐμελῶν (3. pers. sing. imperf. Act.) pauperes curaret. Construitur etiam sine præpositione cum solo Genitiuo, 1. Corinth. 9. v. 9. καὶ ὅτι βοῶν μέλι τῷ θεῷ, num Deo boues curā sunt? μέλι. ἢ. meditatio. μελέτω. ὦ. meditor, Marc. 13. v. 11. μελετήσατε, neque meditamini. 1. Tim. 4. v. 15. ταῦτα μελέτω, hæc meditare. Fut. μελήσω. 2. 1. ἐμελήσω. Actor. 4. v. 25. λαοὶ ἐμελήσαν, populi meditati sunt vana. προμελετήσω. ὦ. præmeditor, Luc. 21. v. 14. Dicitur etiam μέλω, cura, cum Genit. μέλω, ponitur etiam pro μέλι. Fut. μελήσω, pœnitebit me. 2. Corinth. 7. 8. imperfectum ibidem μετμελήσω pœnitebat me. aorist. 1. pass. μετμελήθην pœnituit me. Matth. 27.

v. 3. Fut. 1. pass. μετμελήθην, pœnitebit me. Heb. 7. v. 21. ὡς πρὸς κύριον καὶ ἐμετμελήθησθαι, juravit Dominus & non pœnitebit eum. μετμελήσω. αἷ. ἢ. pœnitentia. ἀμετμελήσω. ὦ. ἢ. cuius nos non pœnitet, Rom. 11. v. 29. 2. Cor. 7. 10. ἀμελήσω. οὐ. ὦ. καὶ ἢ. καὶ τὸ ἀμελῆς negligens. ἀμελήσω. αἷ. ἢ. incuria ἀμελήσω. αἷ. negligo, cum Genit. 1. Timoth. 4. v. 14. καὶ ἀμελήσω τὸ ἐπὶ χειρὸς σου, ne negligito donum, quod in te est. Fut. ἀμελήσω, 2. Pet. 1. v. 12. διὸ ἐκ ἀμελήσω, Quare non intermittam. aorist. 1. ἡμέλησα, despexi. Heb. 8. 9. καὶ ἐγὼ ἡμέλησα αὐτῷ, & ego despexi eos. Matth. 22. 5. ἐπεὶ ὁ ἀμελήσαντες (part. aorist. 1. act.) ἀπῆλθον, illi vero hæc non curantes abierunt. ἐπιμελήσω. ὦ. ἢ. sollicitus, diligens, ἐπιμελήσω. sollicitè, accuratè, Luc. 15. 8. ἐπιμελήσω. αἷ. ἢ. cura, Actor. 27. 3. ἐπιμελήσω, curam ago, verbum med. cum Genit. Luc. 10. 34 καὶ ἐπιμελήθη, (2. 1. pass.) αὐτῷ, & ejus curam egit. ibidem v. 35. ἐπιμελήθησθαι (imperat. aor. 1. pass.) αὐτῷ, curam ipsius gere.

Μέλι. το. μέλ, Matth. 3. v. 4. μέλι ἄγρον, mel sylvestre. Apoc. 10. 9. ἔστω γλυκύ, ὡς μέλι, erit dulce, scil. illud volumen, tanquam mel, μέλι, & c.

vel μέλι, ne. ἢ. apis μέλι, Luc. 24. v. 42.

Μένων, futurus sum. Matth. 2. v. 13. μένει ζητεῖν, quæsiturus est. ibidem c. 17. 22. μέλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρεδίδοται εἰς χεῖρας, tradendus est filius hominis in manus & c. Aliquando redundat, Ioh. 11. 28. Act. 23. 30. & 27. 10. μέλειν ἴσασθαι. Imp. μέλειν, futurus erat, Luc. 10. 1. μέλειν αὐτὸς ἐρχομαι ipse venturus erat. pro μέλειν dicitur etiam Atticè ἡμῶν, Luc. 7. v. 2. Iohan. 4. 47. & 18. 32. Futurum μέλειν, Matthæi 24. 6. μέλειν ὅτι ἀκούειν πολέμου, Futurum autem est, ut audiat bella. μέλω etiam significat cunctari, Act. 22. v. 16. καὶ νῦν τί μέλω; & nunc quid cunctaris? εἰς τὸ μέλω in posterum seu in futurum, 1. Tim. 6. 19. Roman. 8. v. 38. ἐν ζωῇ, ἐν μέλλοντι, neq; presentia, neq; futura. ζῶν (1. Tim. 4. v. 8.) δὲ (Roman. 8. v. 18.) πόλις (Heb. 6. 13.) ὅρη (Luc. 3. 7. μέλω, & c.

Μέλος. το. μέλος, membrum, Iacob. 3. 5. γλῶσσο μικρὸν μέλος ἐστίν, lingua parvum membrum est. 1. Corinth. 6. 15. καὶ οὕτως ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη (nom. plur.) χριστοῦ ἐσιν; An nescitis corpora vestra esse membra Christi? Matth. 5. v. 29.

ὑπόληται (aor. 2. med. subj.) ὅς μ' ἐσθ' (gen. pl.) σε, pereat unum ex membris tuis. Roman. 7. 5. 23. ὅς τοῖς μέλεσι (dat. pl.) με, in membris meis, 1. Cor. 12. v. 18. ὁ θεὸς ἰδεῖτο (3. pers. sing. a. 2. med. indic.) τὰ μέλη (Acc. pl.) Deus constituit membra, suo singula loco. μελίζω, F. σω. membra tim concido. πλημυής. ἴος. ὁ κ' ἢ. inconcinuus, absonus, contra normam modulationis. πλημυής. ὦ. pecco, transgredior, L x x interpretibus est admodum tritum. πλημυεῖν εἰς πῖνα, peccare in aliquem, augetur à principio.

Μίμρουσαι, F. φουσαι, conqueror, Marc. 7. 2. ἐμέμψαντε (3. pl. a. 1. med. indic.) expositularunt. Succensco. Rom. 9. v. 19. Incuso, Heb. 8. 8. μομφή. ἡ. querela, ἔχει μομφὴν ὡς πῖνα, habere querelam adversus aliquem, Coloss. 3. v. 13. ἁμεμπίος. ὁ. ἡ. inculpatus, Luc. 1. v. 6. ὅταν ᾖ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πίστει τῆς ἐκ πολλῶς καὶ διηγάμενοι κυρίῳ ᾧ. μεμπίοι: Erant verò iusti ambo coram Deo, incedentes in omnibus mandatis & statutis Domini irreprehensibiles. ἀμέμπως Adverb. inculpatè, 1. Theff. 5. v. 23. πολυμεμψής. ἴος. querulus, Nonnus.

Μῖν conj. discr. quidem. Solet hanc particulam excipere, ᾧ verò, de quo suprà. Matth. 9. v. 37. ᾧ μὴ θεωρεῖς πολλοὺς, οἱ δ' ἱσθῶσι ὅτι πολλοὶ, ipsa quidem messis est multa, operarii verò pauci. μὴ γὰρ, enim. μὴ γὰρ, itaque. μὴ γὰρ, imo, vero, μὴ γὰρ, nihilominus.

Μάνα, maneo, Iohan. 8. 35. Habito, Actor. 28. v. 16. Exspecto, Actor. 20. 5. cum Acc. Duro, 2. Corinth. 9. 9. 2. Timoth. 3. 14. σὺ δ' ἡμῶς (imperat. præf.) ἐν οἷς ἔμαθες, at tu maneto in ijs, quæ didicisti. ἐν οἷς pro ἐν ταῖς, οἷς Græcismus. Rom. 9. vers. 11. ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν τοῦ θεοῦ, θεωρεῖς μὴ γὰρ (subj. præf.) ut propositū Dei, quod pertinet ad electionem, maneret. Inf. μόνον manere, Ioh. 21. 23. part. μόνον, manens, 2. Iohan. v. 9. μόνον, Heb. 13. v. 14. ἔχ' ἡμεῖς ὁδὸν μόνον πόλιν, non enim habemus hic stabilem civitatem. in n. g. μόνον, manens, Ioh. 1. v. 33 Actor. 5. vers. 4. ἔχ' ἡμῶς μόνον, nonne dum manebat, manebat tibi? Imperf. ἔμνον, manebam, Iohan. 1. 32. Fut. μόνον, manebo, Philip. 1. 25. Præt. perf. μεμνήκα, mansi, quod legitur in διαμνήκα, Luc. 22. vers. 28. Aorist. 1. ἔμνηκα, mansi, Matth. 11. v. 23. in imperat. μείνον, Matth. 26. v. 38. μείναι,

μείναι, manete, in subj. μείνω. ἡ. ἡ. maneam. Ioh. 15. 4. in inf. μείναι, manere, Act. 9. v. 43. Apoc. 17. 10. in part. μείνας. αὐτοί. αὐ. manens, Actor. 20. v. 15. Aor. 2. ἔμνον Actor, 20. v. 5. præt. med. μείνονα, unde est nomen μόνῃ. ἡ. ἡ. habitatio, Iohan. 14. 2. μόνιμος. ὁ. ἡ. stabilis. μόνον, idem quod μόνον. ἡ. ἡ. μόνον cum Acc. sustinemus hostem irruentem. διαμνήκα, exspecto, cum Acc. 1. Theff. 1. v. 10 διαμνήκα, permaneo, Luc. 1. 22. καὶ διέμεινε κωφός, & permanfit mutus, scil. ad tempus. ibidem c. 22. 28. ὑμεῖς δ' ἔστε οἱ διαμνησκόμενοι (part. præf. act. nominat. pl.) κατ' ἑμῶς ἐν τοῖς πειρασμοῖς με, vos autem ijestis, qui permanistis mecum in tentationibus meis. ἐμνήκα, permaneo, construitur cum Dat. sine præpositione ἐν, Act. 14. v. 22. & cum præpositione ἐν, Gal. 3. v. 10. Heb. 8. 9. ὁπμνήκα, persevero, Actor. 12. 16. ἡ δ' ἡμεῖς ἐπὶ κέρον, Petrus vero pergebat pullare. καμνήκα, commoror, Act. 1. 13. παμνήκα, permaneo. Iac. 1. 25. 1. Corinth. 16. vers. 6. ὡς ὑμεῖς δ' ἐν παμνήκα, apud vos forte permanebo. συμπαμνήκα, simul permaneo, cum Dat. Philip. 1. v. 25. συμμνήκα, cum Acc. exspecto, Actor. 1. v. 4. συμμνήκα, permaneo, cum

Dat. Marc. 8. 2. ἡμέρας τρεῖς συμμνήσομαι μοι, tres dies permanent apud me. 1. Tim. 5. 5. συμμνήσεις τῆς διήσεις, permanet in precationibus. συμμνήκα, cum Accus. sustineo, 1. Cori. 13. 7. Absolutè seu neutraliter. Persevero, Mat. 10. 22. Remaneo, Luc. 2. 43. συμμνήκα. ἡ. ἡ. tolerantia. Ro. 15. 5. Luc. 8. 15. ἐν συμμνήκα pro δὲ συμμνήκα. Hebrais. Luc. 21. 19. ἐν συμμνήκα, ubi ἐκ Hebraismo redundat. Rom. 8. 25. δὲ συμμνήκα, constanter.

Μέριμα. ἡ. ἡ. cura, Matth. 13 v. 22. μέριμα βιωτικῆς, solitudines huius vitæ. Luc. 21. 34. μέριμα videtur dici παρὰ τὸ μελεῖν τὸν νῦν, à dividenda & distrahenda mente. Nam, ut Virgilius loquitur, cura

—Animum nunc huc, nunc dividit illuc,

Et rapit in partes varias

μεριμνάω. ὦ. curo, sollicitè & anxie cogito. Matth. 6. v. 28. ὡς ἐνδύσασθαι π' μεριμνάω; De vestibus cur solliciti estis? Luc. 10. 41. μερίδα, μερίδα μεριμνάω: Martha, Martha, tu es sollicita. F. μεριμνήσω, sollicitus ero. Matth. 6. 34. ἡ αὐριοι μεριμνήσ' τὰ ἑαυτῶν, crastinus dies sollicitus erit de rebus suis. Phil. 2. v. 20. ἔδνα γὰρ ἔχω ἰσχυρόν, ὅς ἐστι γνησίως τὰ ὡς ὑμεῖς μεριμνήσ' , nemini

minem enim habeo pari animo præditum, qui sincerè de rebus vestris sit sollicitus. A. 1. ἐμυρμυσα, legitur tantum in subj. Mat. 6. 34. μὴ ἐν μυρμύσησιν εἰς τὴν αὐτὴν, εἰς τὴν αὐτὴν pro τῇ αὐτῇ. per Hebraic. vide suprà eis. Luc. 12. v. 22. μὴ μυρμύσαι (imperat. præf.) τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ne solliciti estote de vita vestra. Qui ajunt φροντίζειν in bonam, μύριμναι vero & τὸ μυρμύσιν semper in malam partem accipi, falluntur. Contrarium enim testantur exempla seqq. 2. Cor. 11. v. 28. 1. Pet. 5. v. 7. 1. Cor. 7. v. 34. Phil. 2. v. 20. & c. ἀμύριμος. ὁ, ἢ ἡ. securus. 2. curis vacuus. a. Matthæi. 28. versu. 14. 1. Corinth. 7. v. 32. λυσιμύριμος. ὁ, ἡ. curas pel- lens, est vini epithetum. φερ- μαριμύσας. ὦ. autē sum solici- tus, Marc. 13. 11.

Μέσος. n. ov. medius. a. um. Act. 1. v. 18. Iohan. 19. v. 18. εἰς τὸ μέ- σον, in medium, Mar. 14. 60. Luc. 6. 8. μέσος νυκτός, mediā nocte, Matth. 25. 6. & xῖ μέσον τῆς νυκτός, Act. 27. 27. eodem sensu: ubi μέσον substituitur ponitur pro me- dietate. xῖ μέσον, pro xῖ μεσότητι. Sic Luc. 17. vers. 11. διὰ μέσου Σαμαρείας, per me- dietatem Samariæ, hoc est διὰ τῆς σαμαρείας, per Sama- riam. Luc. 10. v. 3. ὡς ἄρνας ἐν

μέσῳ λύκων, hic ἐν μέσῳ poni- tur pro eis μέσων. Heterosis Hebraica. ἀπὸ μέσον, 1. Cor. 6. 5. idem est quod ἐν τῇ μέσῳ Hebraicè מִלִּין, Græce μεταξὺ, Latine, inter, dicere- tur. μέσον etiam adverbialiter ponitur cum Gen. pro ἐν μέσῳ, Mar. 14. v. 24. Paulo aliter etiam usurpatur μέσος, Ioh. 1. v. 26. μέσος ὃς ὑμῶν ἐστίν, pro ἐν μέσῳ ὑμῶν. Ioh. 19. 18. μέσον ὃ τὸν Ἰησοῦν, pro ἐν μέσῳ, Iohan. 20. 26. xῖ ἐστὶν εἰς τὸ μέ- σον, pro ἐν τῇ μέσῳ, & stetit in medio. Act. 26. 13. ἡμέρας μέσης, scil. ὥστε in ipso meri- die. More Latinorū Græci dicunt αἶψα ἐν μέσῳ, e me- dio tollere, h. e. occidere, Col. 2. 14. Sic ἵσως ἐν μέσῳ γί- νηται, (a. 2. med. subj.) donec ē medio sublatus fuerit, μι- σότης. u. ὁ. mediator 1. Tim. 2. v. 5. εἰς γὰρ θεός, εἰς xῖ μεσότης θεῶν xῖ ἀνθρώπων, nam unus est Deus, unus etiam Medi- ator Dei & hominum. Inter- nuntius, Galat. 3. v. 19. μεσι- τῆος, interpono me, Heb. 6. v. 17. ἰμεισίπυσιν, ὄρα, inter- venit vel fideiussit jureju- rando.

Μεστός. ἡ. ov. plenus, refertus. a. um. cum Genit. Mar. 23. 28. ἐσθλὸν ὃ μέσοι ἐστε ὑποκριταί, intus vero pleni estis hypo- crisi. Iacob. 3. 17. μεσηιένες, plena misericordæ. Ioh. 19. v. 29. σκευὴς ὅλης μυστίν, vas aceto

aceto plenum. μεστός. ὦ. re- pleo, μεστόμεθα ἡμεῖς, plenus sum, Act. 2. v. 13. γλαῦκος μεμυστομένοι εἰσι, vino dulci pleni sunt.

Μετὰ, præpositio, cum Geniti- vo cum, 1. Ioh. 1. v. 6. κοινωνίαν ἔχειν μετὰ τοῦ θεοῦ, communio- nem habere cum Deo. Ioh. 3. 26. ὅς ἦν μετ' ἐμῆ, qui apud te erat. ἔξ hic retinet accen- tum, quia δεῖκνόν. Matth. 12. v. 30. ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμῆ, qui non est mecum, h. e. qui non stat à partibus meis. Matth. 17. v. 3. μετ' αὐτῶν συλλαβόντες (pro συλλαβόντες αὐτῶν, Marc. 9. 4.) cum eo colloquentes. Iohan. 6. v. 43. μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων, ne murmurate in- ter vos. Luc. 24. v. 5. τί ζητεῖτε ζῶντα μετ' νεκρῶν; quid inter mortuos queritis viventem? Apoc. 11. v. 7. ποιήσας πόλεμον μετ' αὐτῶν, geret bellum ad- versus eos, vel cum ijs. Act. 15. v. 4. ὅσα ὁ θεός ἐποίησε μετ' αὐτῶν, quæcunq; Deus per ip- sos effecerat. Soli Poetæ etiam cum Dativo constru- unt, Hom. αὐτὸς ὃ μετ' ὁρῶ- ποιοι ποιεῖτο (pro ἐποιεῖτο 3. pers. sing. imperf. med.) ipse verò cum primis laborabat. Cum Accusativo, post, Ioh. 3. 22. μετ' ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, post hæc venit Iesus, Mat- thæi 27. 63. μετ' ἡμέρας ἰγάρουσαι, pro ἰγάρουσαι, h. est, post triduum resurgam.

Act. 28. 11. μετ' ὃ τρεῖς μῆ- ναι, post tres verò menses, vel elegantius, tribus itaq; post mensibus. Act. 13. 15. μετ' ὃ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου, post lectionem legis vero. Act. 15. 13. μετ' ὃ τὸ σημεῖον, postquam vero cōticuissent, ubi τὸ σημεῖον (aor. i. infin.) constituitur cum μετ' tanquā nomen, quæ in lingua Græ- ca singularis elegantia est. μετ' χειρὸς ἔχειν τι, in manibus aliquid habere, phrasis usi- tata. in N. T. vero legimus ἐν τῇ χειρὶ, Apoc. 14. 14.

Μεταξὺ, Adu. inter, cum Genit. Luc. 16. 26. μεταξὺ ἡμῶν xῖ ὑ- μῶν inter nos & vos. Act. 12. 6. κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρα- τῶν, dormiens inter duos milites. Sic. Matth. 18. 15. & 23. 35. & Luc. 11. 5. de loco dicitur. De tempore legitur adverbialiter, Iohan. 4. 31. ἐν ὃ τῇ μεταξὺ scil. χρόνῳ, in- terea temporis, interim. A- ct. 13. 42. εἰς τὸ μεταξὺ σάβ- βατον, pro εἰς σάββατον τὸ με- ταξὺ scil. δν, intra proximè se- quens sabbatum. Sic dici- mus μεταξὺ λόγων, inter lo- quendum. Rom. 2. 15. μεταξὺ ἀλλήλων, inter se invicem. A- ct. 15. v. 9. ἐδὲν διακρίνει με- ταξὺ ἡμῶν xῖ αὐτῶν, nihilq; discrevit inter nos Iudæos, & illos gentes.

Μετὰ τοῖς. u. ὁ. ἡ. sublimis, edi- tus, ex μετ' & ἀέρος. ἵππο

19464

μισίας, equus qui posterioribus pedibus insistens, erigitur. *μισίας* dicuntur apud Philosophos, cometa, pluviae, unde Aristoteles scripsit tres libros, quos vocat *μισιασολογικά*. item *μισίας* est qui in alto seu pelago navigat. & navis quæ in pelago versatur, *μισίας* dicitur apud Demosth. & Thucyd. Significat etiam superbum. Suidas, *μισίας* ἢ ἡ ἐλαῖς παρὰ Δουκιδίδην, ἢ τὸ ἐκείνην τοῦ ἔχ ἡσυχαῖον. *μισιαρίζω*, in sublime tollo. *μισιαρίζουμαι*, animo sum suspensio. Luc. 12. 29. *μὴ μισιαρίζεσθε*, ne estote animo suspensio. pro quo apud Matthæum c. 6. v. 25 *μὴ μεριμνᾶτε*, ne estote solliciti. *Μέτρον*. 8. τὸ. mensura, Mat. 7. v. 2. *ὃ ὅ μέτρον* (Hebraismus pro ὅ μέτρον) *μετρεῖτε*, qua mensura metimini. τῷ αὐτῷ μέτρῳ, eadem mensura, Luc. 6. v. 38. *ἐν ὃν μέτρον*, non ex mensura, h. e. abundantissime. Iohan. 3. v. 34) (*καὶ τὸ μέτρον*, juxta mensuram, 2. Corinth. 10. 13. Ephes. 4. 7. Apud Matthæum legimus c. 23. v. 32. *ἡ ὑμεῖς πληροῦσθε* (imperat. a. 1. act. 2. perf. pl.) τὸ μέτρον τῷ πατέρων ὑμῶν, vos quoque complete mensuram patrum, vestrorum. proverbium Hebraicum, h. e. pergite vos quoque imitari majores vestros, cumulate

peccata peccatis, donec tandem improbitas vestra ad summum perveniat gradum. Sic Genes. 15. Deus Abrahamo exponit causam, cur non statim ei Amorrhæos tradat excingendos, ἔπο γὰρ (φονίαν) αἰσίων πληροῦνται αἱ ἀμαρτίαι τῶν ἀμωρραίων, nondum enim (ait) completæ sunt iniquitates Amorrhæorum. *μετρίω*, metior. Luc. 6. 38. τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ὃ μετρεῖται, eadem enim mensura qua metimini. *μετρήσω*, metiar. aor. 1. *ἐμέτρησα*, mensus sum, cum Accus. Apoc. 21. 16. *ἡ ἐμέτρησε* τὸ πῆχος αὐτῆς, & mensus est murum ejus scilicet moenia ejus. 2. Corinth. 10. 12. *ὃ ἡμεῖς τοῖς ἑαυτῶν μετροῦντες*, in se se ipsos metiuntur, h. e. vana freti persuasionem plus sibi arrogant quam fas est. Similis est & tamen hic dissimilis elegantia Latina, metiri se pede suo. *μετρέομαι*, *ἐμεσάμην*, mensuror. a. 1. *ἐμετρήσω*, unde est fut. 1. pass. *μετρηθήσομαι*, mensurabor, Marc. 4. v. 24. *ἀντιμετρίω*. ὡ. vicissim metior, *ἀντιμετρέομαι*, *ἐμεσάμην*, vicissim mensuror. F. 1. pass. *ἀντιμετρήσεται* ὑμῖν, Mat. 7. v. 2. Luc. 6. v. 38. rursus mensurabitur vobis. *μετρητής*. ὡ. anaphora Attica, non Romana. Continebat autem amphora Attica tres vinas. vng. octodecim cōstituunt calcum,

culcum, *ein fuder wein*. Iohan. 2. 6. Turpiter ergo hic errant & mentiuntur pictores, qui vrceos pingere solent. *μέτριος*. 2. ὡ. mediocris, modum non excedens, *μετρίως*, parum, Act. 20. 12. *ἀμέτρητος*. 2. ὡ. immensum, *εἰς τὰ ἄμετρα ἡσυχαῖος*, gloriari de ijs, quæ Deus nobis non est ad mensus. 2. Cor. 10. 13. 15 *στυμνέομαι*. 2. ὡ. demensum, Luc. 12. 42. *μέχρι* seq. consona, & *μέχρις*, sequente vocali idem quod *ἄχρις*, *ἄχρις*, vsq; Aduerb. contruitur cum gen. Mat. 11. 23. *ἔφηναν ὅτι μέχρι τῆς σήμερον*, scilicet *ἡμέρας*. mansissent utique in hodiernum vsq; diem. Act. 10. 30 *ὑπὸ πᾶν τῆς ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας*, a quarto die ad hanc vsque horam. A quarto die, h. e. post quartum diem. *μέχρι τέλος*, vsque ad finem Heb. 3. 6. 2. Tim. 2. 9. *κακοπαθῶ μέχρι θανάτου*, affligor vsq; ad vincula, i. e. tantopere affligor, ut etiam in vincula sim coniectus. Heb. 12. 4. *ἔπο μέχρι ἡμέρας αἰπῆς τῆς* (2. pl. a. 2. act. indic.) nondum ad sanguinem vsq; restitistis. Significat etiam vsq; dum, donec idq; seq. genit. & non seq. cum verbo subj. modi. Mar. 13. 30. *μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γίνονται* (aor. 2. med. subj.) vsque dum omnia ista facta

sunt. Ephes. 4. 12. *μέχρις καταλήσονται* (aor. 1. act. subj.) *οἱ πάντες*, donec petuenniamus omnes.

Μὴ, Adu. prohibendi, ne, & contruitur cum imperat. Mat. 6. 7. *μὴ βαπτολογίζεσθε* (aor. 1. act. imperat.) ne eadem blaterate, Lu. 11. 7. *μὴ μοι κόπους παρέχε*, ne facesse mihi negotium. Ephes. 5. 18. *μὴ μεθύσκεσθε*, ne inebriamini. Contruitur etiam cum optatiuo, Rom. 3. 4. *μὴ γλῶσσο* absit. cum infinitiivo. Phocyl. *φύβου μὴ βάζειν*, mendacia ne dicito. *λέγω* verbum poeticum, *αἰπὸν τὸ λέγω*, ἀγροῦσα. Valet etiam idem quod ne vel *ἵνα μὴ*, 2. Cor. 11. 16. *παλιν λέγω, μὴ τις με δόξῃ* (3. perf. aor. 1. act. subj.) *ἄφρονι* (2. subj.) rursus dico, ne quis me putet amentem esse. 1. Corinth. 5. 9. *μὴ πίω* (Aorist. 2. subj.) ne cadat. *μήποτε*, ne quando, Mat. 27. 64. *μήποτε ἐλθόντες οἱ κληρονομοῦντες αὐτῶν οὐκ ἔσονται κληρονομοῦντες* (aor. 1. act. subj.) αὐτῶν, ne quando venientes discipuli eius noctu furentur eum. *μήποτε*, an forte, Lu. 3. 15. *μήποτε αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός*, an forte ipse esset Christus. *εἰ μὴ*, nisi Mar. 2. 7. *τίς δύναται ἀφεῖναι ἁμαρτίας*, εἰ μὴ εἰς ὁ θεός, quis potest peccata remittere, nisi vnus Deus? Valet etiam idem quod non 1. Cor.

1944

paruus. Galat. 5. 9. μικρὸν ζύμη, parum fermenti. Ioh. 16. v. 17. μικρὸν καὶ ἔτι παρρησίαι με, pro παρρησίαι με, pusillum, & non videbitis me, μικρὸν scilicet parum siue paulum, siue paululum temporis restat. Est ergo in eo loco adv. Sic Marc. 14. v. 70. μετὰ μικρὸν, paulo post vel post paululum scilicet temporis. 2. Cor. 11. 16. ἵνα μικρὸν πάλιν καυχώμαι, ut & ego paululum gloriar, Heb. 11. 37. ἐν γὰρ μικρὸν, ὅσον, ὅσον, adhuc n. pusillum, quantulumcunq; ἐλάττων vide in ἐλάττω. com. μικροπρεπς. α. ov. minimus. a. um. habet significationem superlativi, Matth. 11. 11. & 13. 32 Marc. 4. v. 31. Luc. 7. v. 48. 48. μικρὸν, parum abest, ponitur etiam adverb. μικρος, minor natus, Marc. 15. 40.) (μῆλας. Luc. 12. 32. μή φοβῆσθαι τὸ μικρὸν ποίμνιον, ne timeto pusille grex.

μίλιον, u. τὸ. miliare, Matth. 5. 41. Vox hæc origine Latina est. μέτρον γῆς χεῖλον βηματῶν, terræ dimensio mille passuum: sicut hanc vocē recte interpretatur Fauorinus. μιμούμενος, ὁμιλῶ, imitor, Fut. μιμήσομαι. 3. Iohan. vers. 11. καὶ μὴ τὸ κακὸν, ne imitare quod malum. Heb. 13. vers. 7. μιμήσθε τὴν πίσιν, imitamini fidem. 2. Thess. 3. 7. εἰς τὸ μιμήσθαι ἡμᾶς, ad nos imitan-

dum, vel ad nos imitandos, μιμήσθαι. εἰς. ἡ. imitatio. μιμητής. ὁ. ἡ. imitator, Ephes. 5. vers. 1. γίνεσθε μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, estote imitatores Dei. μιμηταὶ με γίνεσθε, estote mei imitatores. 1. Cor. 4. 16. & 11. 1. συμιμηταὶ εἰς. ὁ. vna imitator, Philip. 3. v. 17. μίμος. ὁ. ἡ. inimus, histrio, μιμῶ, ὁς. ἡ. idem quod πῶς, ἡ. & πῶς. ὁ. ἡ. simia.

Μιμνήσκουσα, memor sum. sumit sua tempora a μιμνήσκουσα, ὁμιλῶ, Futur. μιμήσομαι, Heb. 13. vers. 3. μιμνήσκειτε ἅς. ὁ. ἡ. δεσμίαν, ὡς συνδεθῆμεν, memores estote vincitorum, tanquam vna vinceti. Hæc enim est sancta illa συμπάθεια, quæ inter Christianos vigere debet. præt. μιμήσασθαι, memini, μιμήσασθαι, μιμήσασθαι, D. μιμνήμενον, μιμνήσκον, μιμήσασθαι. P. μιμήσασθαι, μιμήσασθαι (1. Cor. 11. vers. 2.) μιμήσασθαι. Imperat. præt. μιμήσασθαι, memento. Part. μιμνήσκων. n. ov. memor, 2. Timoth. 1. 4. μιμνήσκων σε τὸν δακρύων, memor lachrymarum tuarum. Aorist. 1. S. ἐμνήσθην, recordatus sum, Act. 11. v. 16. ἐμνήσθης, ἐμνήσθης, Matth. 26. vers. 75. Apoc. 16. vers. 19. Δύο. ἐμνήσθοντες, ἐμνήσθοντες. P. ἐμνήσθοντες, Matth. 27. v. 63. ἐμνήσθοντες, Luc. 24. 8. recordatæ sunt. sed passivè accipitur,

pitur, Act. 10. 31. in memoriam venerunt. in imp. 2. 1. S. μνήσθητι, recordare, Luc. 16. vers. 25. μνήσθητι, D. μνήσθητον, μνήσθητων. P. μνήσθητι, Luc. 24. 6. Iudæ v. 17. μνήσθητι. in subj. μνήσθω, Hebr. 8. v. 12. recordatus fuero. μνήσθης, Matth. 5. v. 23. in infin. μνήσθην, meminisse, 2. Pet. 3. 2. διαμνησθήσθε, in mentem reuoco, 1. Cor. 4. vers. 17. διαμνησθήσθε, recordor, Marc. 11. v. 21. διαμνησθήσθε. εἰς. ἡ. recordatio, Lucæ 22. v. 19. ἐπαμνησθήσθε, commonefacio, cum Acc. Roman. 15. 15. ἐπαμνησθήσθε, cum Acc. in memoriam reuoco, memoriam refrico. Ioh. 14. 26. 2. Timoth. 2. 14. Tit. 3. v. 1. ἐπαμνησθήσθε, recordor, Luc. 22. 61. Fut. 1. ἐπαμνησθήσθε, Ioh. 14. vers. 26. καὶ ἐπαμνησθήσθε ὑμῶς πάντα, cum gemino Acc. h. e. suggeret vobis omnia. Luc. 22. 61. καὶ ἐπαμνησθήσθε (aor. 1. pass.) ὁ πῶς τὸ λόγος, & recordatus est Petrus sermonis. ἐπαμνησθήσθε, ἡ. commonefactio, 2. Timoth. 1. 5. 2. Pet. 1. 13. μνήσθε, α. ἡ. mentio, μνήσθε ποιείσθαι πρὸς. facere alicujus mentionem, Rom. 1. 9. Ephes. 1. 16. καὶ πρὸς μνήσθε ἔχειν, eodem sensu, 2. Timoth. 1. 3. μνήσθε, τὸ. monumentum, Marc.

5. 5. Luc. 23. 53. Act. 2. 29. μνήσθητε. ε. τὸ. idem, Matth. 27. 66. & 28. 8. μνήσθητε. n. ἡ. memoria, mentio, 2. Pet. 1. 15. μνημονεύω, mēni, Ioh. 16. v. 21. Act. 20. v. 31. & 35. in imperat. præt. μνημίθε, memento, Apoc. 2. v. 5. & 3. v. 3. μνημονεύετε, mementore, Ephes. 2. 11. 1. Thess. 2. 9. Fug. μνημονεύετε. Aorist. 1. ἐμνημόνευσθε, recordatus sum, Apoc. 18. 15. cum Acc. Heb. 11. 22. vero alia eius est syntaxis, καὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσθε, de egressu filiorum Israel meminit. μνημόνευσθε. ε. τὸ. memoria, recordatio, Act. 10. 4. a tertia pers. præt. pass. μνημύσθαι oritur μνησθε. ὁ. ἡ. sponsus, & μνησθε. ἡ. ἡ. sponsa μνησθήσθε, despondeat, cum Dat. Mat. 1. versu 18.

μισος. εἰς. π. odium. Aristoteles Pol. 5. c. 11. ὀργὴν dicit esse μέριον μίσους, h. e. iram esse odij particulam. pl. μίσους ἔχοντες πρὸς πρὸς, aliquem odio prosequi. μίσος. ὁ. odi, odio habeo, Apoc. 2. 15. ὁ. μίσος, quod odi, imperf. ἐμίση, Luc. 19. 14. F. μίσω, Mat. 5. 43. μισήσθε τὸν ἐχθρὸν σε, odio habebis hostem tuum. Præt. μισήσασθε, odio habui, Iohan. 15. v. 18. γινώσκετε, ὅτι ἐγὼ πρῶτον ὑμῶν μισήσκαμ, scitis me prius, quam vos, odio habitum. a. 1. ἐμίσησε, Rom. 9. 13. ἐμίση.

1944

ἰμίσουσι, Heb. 1. v. 9.

ἰμίσησι, Iohan. 17. v. 14.

3. plur. ἰμίσησαν, Ioh. 15. 25.

ἰμίσησαι με θωρεῖς, oderunt

me immeriti. μισοῦμαι, ἔ-

μισα, odio habeor, Luc. 21. 17

ἵσταναι μισέμενοι, pro miseri-

στέλλει. Præf. μισισμῶς, unde

part. μισισμῶς, odio ha-

bitus, Apoc. 18. 2. aor. 1. ἰμι-

σῆστω, μισηθείς, &c.

Μισθός. ὁ. mercus, 1. Timoth. 5

v. 18. ἄξιός ἐστι ἐργάτης τοῦ μισθοῦ

αὐτοῦ, dignus est operarius

mercede sua, 2. Pet. 2. v. 15.

μισθὸν ἀδικίας, Hebraismus

pro μισθὸν ἀδικῶν mercedem

injustam. ἀπέχει τὸν μισθὸν,

referre mercedem, Matth. 6.

v. 2. μισθὸν λαμβάνειν, acci-

pere mercedem, Matth. 10.

v. 41. ὑπολαμβάνειν, idem,

2. Ioh. v. 8. κομίζεσθαι μισθὸν,

idem, 2. Pet. 2. 13. δέναι τὸν

μισθὸν, dare mercedem, Apo.

11. v. 18. μισθὸς ἐργασίᾳ, mer-

ces operariorum, Iac. 4. 4.

μισθοῦμαι. ἔμω, conduco, Mat-

thæi 20. vers. 1. ἔβηλθαι πρὸς

μισθώσασθαι ἐργάτας, exivit

manè conductum operas.

ibid. v. 7. ἔδεις ἡμᾶς ἰμισθώσασθαι,

nemo nos conduxit. μισθω-

μα. πος. τὸ. conductum, A-

ctor. 28. v. 30. μισθωπὸς. ὁ.

mercenarius, Ioh. 10. 12. 13.

μισθός. ὁ. idem, Luc. 15. 17.

αἰτημίσθια. ας. ἡ. compensatio,

Roman. 1. 27.

Μῖνα, mina, libra, Ionicè μίνα.

circumflectitur per omnes

casus, Luc. 19. v. 16. ἡ μῖνα σου

πεσοῖν ῥάσασθαι (aor. 1. medij)

δὴνα μίνας, mina tua lucife-

cit decem minas.

Μοιχῆς. ὁ. mœchus, adulter,

Luc. 18. 11. μοιχαλὶς. ἰδίς. ἡ.

adultera, Iacob. 4. 4. μοιχὴ ἢ

μοιχαλίδες, adulteri & adul-

teræ. μοιχόμην. ὦμω. mœ-

chor, adulterium committo,

Matth. 5. 32. μοιχεύω, idem,

Roman. 2. v. 22. F. μοιχεύω,

Matth. 5. 27. Aorist. 1. ἰμοί-

χουσα, adulterium commisi,

Matth. 5. 28. ἡδὴ ἰμοίχουσι

αὐτῶν, jam adulterium cum

ea commisit. Marc. 10. v. 19.

μὴ μοιχεύσῃς (aor. 1. subj.) ne

mœcheris. μοιχεύομαι, in me-

dia forma, Iohan. 8. 4. μοι-

χευομένη, part. præf. perpe-

trans adulterium. μοιχεύει. ας.

ἡ. adulterium, Mathæi 15.

v. 19.

Μόγις, vix, Adverb. semel legi-

tur Luc. 9. 39.

Μόλις, vix, Adverb. Aor. 14.

v. 18. μόλις κατίπαυσαν τὸν

ἔχλας, vix compescuerunt

turbam. ibidem, c. 27. v. 16.

μόλις ἰχθύσασθαι, vix potuimus.

Legitur præterea in N. T.

quater.

Μολύνω, polluo, conspurco, scæ-

do. F. μολύνω. Aorist. 1. ἰμό-

λυνω, pollui, Apoc. 3. vers. 4.

μολυνόμεν, polluor, 1. Co. 8.

v. 7. ἡ συνείδησις μολυνέται,

conscientia inquinatur. A. 1

ἰμολύνω

ἰμολύνω, contaminatus fui,

Apoc. 14. 4. μολυσμὸς. ὁ. in-

quinamentum. 2. Corinth.

7. v. 1.

Μόνος. ἡ. ὁ. solus. a. um. Nomen

adj. 1. Timoth. 6. 16. ὁ μόνος

ἔχων ἀθανάσιαν, h. e. qui solus

est immortalis. Apoc. 15. 4.

ὁπ μόνος ὅπου, quia solus san-

ctus est. 2. Timoth. 4. v. 11.

Ληξὴς ἐστὶ μόνος μετ' ἑμῶν, Lu-

cas est solus mecum. Luc.

24. v. 12. τὰ ὀδύγια μόνα, lintea

solum. μόνον, tantum, Adv.

Luc. 8. v. 50. μόνον πίστευε, tan-

tummodo crede. κατὰ μόνον,

seorsim, Phavorinus vertit

καχωρισμόν, separatim, ex

κατ' ἰδίαν privatim, adhibe-

tur adverbialiter, Marc. 4.

v. 10. Luc. 9. v. 18. μοῖρα, ἔ-

μω, sum solus, part. præf.

μωμονομένη, desolata, 1. Ti-

moth. 5. 5.

Μορφῇ. ἡ. ἡ. Doricè μορφα, unde

facta literarum metathesi,

est Latina vox forma, Mar.

16. v. 12. ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ

μορφῇ, apparuit in alia for-

ma, Philip. 2. 6. 7. μεταμορ-

φώ. ὦ. transformo. μετα-

μορφούμεν. ἔμω. transformor,

Matthæi 17. v. 2. μεταμορφώθη

(aor. 1. pass.) ἑμεωσέντων αὐ-

τῶν, transformatus fuit co-

ram illis. μεταμορφώσις. ἡ. in-

formatio, Roman. 2. 20. μετα-

μορφώσιν

μεταμορφώσις. ἡ. transfor-

matio. συμμορφός. ὁ. con-

formis, Rom. 8. 29. Philip. 3.

v. 21. συμμορφούμεν, ἔμω. con-

formior, Philip. 3. 10.

Μέγας. ὁ. vitulus, Luc. 15. 23.

τὸν μέγαν τὸν σπιτυνὸν θύσαν,

vitulum saginatum macta-

re.

Μύσα. ἡ. ἡ. quasi μῶσα, inqui-

rens seu indagatrix. Suidas,

μῦσα ἡ γυνὴς δὲ τοῦ μῶ τοῦ ζητῶ,

ἐπειδὴ ἀπάσης πυθμένης αὐτῇ τυ-

χαίνει αἰτία, h. e. Musa, id est,

notitia, à verbo μῶ. ὦ. quod

idem significat quod ζητῶ,

quæro, quandoquidem om-

nis eruditionis existat causa

Musæ fingebantur ab Ethni-

cis literarum præfides, sed ex

diuinis N. T. tabulis dis-

cimus, quisnam sit verus li-

beralium disciplinarum præ-

ses, Iacob. 1. v. 5. & 17. ip-

sa illa dicta, propter adole-

scentes, sapientiæ & virtu-

tis studiosos, adscribam, ut

discant, undenam vera sa-

pientia, quæ semper cum

virtutis studio conjuncta

est, sit petenda, Iacob. 1. 5.

εἰ ὅτι περὶ αὐτῆς λέγεται σοφίας, αἰ-

τείνω παρὰ τὸ διδόντες διὰ πείστη

ἀπλῶς ἢ μὴ διειδίζοντες, ἢ δι-

ήσονται αὐτὰ, h. e. si cui ve-

strum deest sapientia, petat

eam à Deo, qui largitur

eam omnibus benignè, nec

exprobrat, & dabitur ei. &

ibidem v. 17. πάντα δίδως ἀγα-

luis conuiuerunt. Hinc, salvo aliorum iudicio, mihi videtur descendere *μυστήριον*. u. π. *mysterium*, Suidas *μυστήριον* ἐκλήθησαν παρὰ τὸ ὅτι ἀκρόντας μύειν τὸ σῶμα, καὶ μηδὲν ταῦτα ἔγνωσαν, h. e. *mysteria* ita dicta sunt, quod auditores occluderent os, & nulli ista enarrarent. In nouo Testamento verò significat res cœlestes, arcanas, homini citra reuelationem Dei plane ignotas. 1. Cor. 13. 1. ait Apostolus, ἰδὲ *μυστήριον* ὑμῶν λέγω, πάντες μὲν ἐκοιμήθησαν, παύεις ὃ ἀμαρτωλόμενος (fut. 2. pass. ind.) Ecce *mysterium*, h. e. rem sine reuelatione ignotam, & imperscrutabilem vobis dico, non omnes quidem dormiemus h. e. moriemur in aduentu Domini nostri, omnes vero mutabimur, quæ mutatio erit instar mortis, Ephes. 5. v. 32. τὸ *μυστήριον* τοῦτο μέγα ἐστίν, *mysterium* hoc magnū est, nempe communio Christi cum Ecclesia, uti verba quæ Paulus ἐξηγητικῶς subiicit, luculenter demonstrant. Errant, qui verba illa de matrimonio interpretantur, & proinde illud habent pro sacramento. Nec sacramentum est *mysterium*, sed *mysterij* signum. Utinam cum Scriptura doctores Ecclesiastici semper fuissent locuti,

& minus nunc laboraremus! Fateor, Græcos Sacramēta nominasse *μυστήρια*, *μυστήρια* φερεται, sed improprie. Nam in N. T. arcanum Dei consilium de redemptione nostri per Dominum nostrum Iesum Christum procuranda, nunc vero procurata, vocatur *μυστήριον*, Rom. 16. 25. καὶ ἀποκάλυψις *μυστήριον* χρόνους αἰώνιους σπρημμένη, secundū patetactionem *mysterij*, quod à temporibus seculorum tacitum fuit, Ephes. 1. 9. γνωρίσεις ἡμῖν τὸ *μυστήριον* τὸ θελήματος αὐτοῦ, postquā notum fecit nobis *mysterium* voluntatis suæ. Col. 1. 26. τὸ *μυστήριον* τὸ ἀποκαλυφθέν διὰ τοῦ πνεύματος, *mysterium* quod absconditum fuit à seculis. & paulo post: νῦν ὃ ἐκρυπτόμενον τοῖς αἰῶσι αὐτοῦ, nunc vero reuelatū est sanctis ejus. Transfertur etiam ad mala futura, quæ hominem fugiunt. 2. Thess. 2. 7. *μυστήριον* τῆς ἀνομίας, *mysteriū* istius abolitionis legis. Sunt qui *μυστήριον* derivant à *μύω*. ἵστω, doceo quæ ad res sacras pertinent. *μύω* μυστα, factis initior, quæ vox legitur Phi. 4. 12. & mihi quoq; ex *μύω* orta esse videtur. vnde *μύω*. u. i. sacris initiatus, *mysteriorū* peritus. Item qui sacra docet. Sed si *μύω* est à *μύω*, dicendum scribi *μύω* pro *μύω*,

μύω, quæ crasis insolens est, itemq; *μυστήριον* pro *μυστήριον* & c. Parum vero refert quamcunq; hic sequamur sententiam, modo genuinam ipsarum vocum assequamur significationem.

Μύω. ω. u. i. vibex, liuor, 1. Pet. 2. 24. ὃ τὸ μύω ἀπὸ ἰσθμίου, cuius vibicibus sanati citis, αὐτοῖς hic ex Hebraismo redundat.

Μύω. u. i. dedecus, probum, macula, 2. Pet. 2. 13. σπῆλαι καὶ μύω, labes & maculæ. Significat etiam derisorem, qui scoptice & scabiose de alijs loquitur. *μύω* μύω. u. i. vitupero, cum Accus. 2. Cor. 8. 20. μὴ τις ὑμᾶς μύω (3. pers. aor. 1. med. subj.) ne quis vos vituperet. aor. 1. pass. ἡμῶν μύω, vituperatus fui, 2. Cor. 6. 3. ἵνα μὴ μύω (aor. 1. pass. subj.) ἢ διακονία, ne vituperetur ministerium. Dicitur etiam *μύω* μύω. u. i. eodem sensu, vnde adagium, ῥᾶν μύω μύω, facilius est carpere, quam imitari.

Μύω. α. u. i. fatuus, stultus, Matt. 5. 22. & 25. 8. τὸ μύω. substant. stultitia, 1. Cor. 1. vers. 25. μύω. α. u. i. idem, 1. Corinth. 1. 18. 23. μύω, infatuo, stultum reddo, 1. Cor. 1. 20. μύω, infatuor, stultus fio, Rom. 1. vers. 22. item insipidus fio,

Matthæi 5. 13. Luc. 14. v. 34.

NA, næ, profectò, ita. Adverb. Matth. 5. 37. ἵτω ὃ λόγος ὑμῶν, næ, næ, næ, sermo vester sit, etiam, etiam, non, non. Luc. 12. 5. καὶ λέγω ὑμῖν, τὸν ῥῶν, utiq; dico vobis, hunc meruite.

Ναῖς. ε. i. templum, Iohan. 2. v. 20. οἰκοδομηθήν ὁ ναὸς οὗτος, edificatum est templum hoc. 1. Corinth. 3. 16. ναὸς θεοῦ ἐστίν, templum Dei estis. Atticè ναῖς, sicut ναῖς pro ναός.

Νάρδος. u. i. nardus, frutex, de quo D. l. 1. c. 6. Marc. 14. 3. Iohan. 12. 3.

Νάρκη. η. i. torpido, piscis, cuius ea est natura, ut propius accedentes, seq; tangentes obstupesciat. Hinc pro torpore, stupore & veterno capitur. *ναρκῶ*, torpore afficio. *ναρκῶ*, torpore afficio. κατὰ *ναρκῶ*. α. i. obtorpeo cum allicuius incommodo, 2. Cor. 11. 8. ὃ κατὰ *ναρκῶ* ὁ δεινός, non obtorpi cum vllius incommodo. Gracismus est ἐκ ἐκείνου, planè nullius, ubi duplex negatio fortius negat.

Ναῦς. α. u. i. nauis, Act. 27. 4. 1. ἐπὶ *ναῦς* (3. pl. aor. 1. aet. indic. à verbo ἐπολέω) πλωσάντων, impeerunt seu alliserunt nauem. *ναῦλον*. u. i. τὸ ναυλον, portorium, merces quæ pro navigatione penditur. *ναῦς*. α. u. i. Ionice *ναῦς*,

στα. ας. ἡ. unde ortum latinum, nauſea, proprie qua quis in mari corripitur. ναυπιάω, ὦ. nauſco. ναύτης. ε. ὁ. nauta, Act. 17. 27. 30. Apoc 18. v. 17. οἱ ναῦται, ἤθ' ναυτῶν. Latini poetę pro nauta scribunt navita metri cauſā.

Νεῖκος. voc. τὸ. jurgium, altercatio, rixa. φιλονεικός. ὁ. ἡ. contentioſus. a. 1. Cor. 11. 16. φιλονεικία. ας. ἡ. contentio, Luc. 22. 24.

Νίκος. voc. ὁ. mortuus, poeticum, unde est Latinorum, neco, nex. In proſa itemq; in N. f. uſitatum est νεκρός. ὁ. ὁν. mortuus. a. um. Matth. 8. 22. & 11. 5. ἐν νεκρῶν, ex mortuis, Marc. 6. 14. & 9. 9. 10. Luc. 9. v. 7. ἀπὸ νεκρῶν, idem, Luc. 16. 30. ὡς ἐρ' ἤθ' νεκρῶν super mortuos, 1. Co. 15. 29. h. e. super mortuorum ſepulcra. Interdum ſignificat ſpiritualiter mortuum, Mat. 8. 22. Ioh. 5. v. 25. Ephes. 2. 5. νεκρὸς τοῖς παρ' ἐπιώμοις, mortuos lapſibus, νεκρός. ὦ. mortifico. F. νεκρόσω. P. νεκρόσωκα, a. 1. ἀνεκρόσω, Coloff. 3. v. 5. νεκρόσσετε ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν, mortificate igitur membra veſtra. præſ. paſſ. νεκροῦμαι, unde part. νεκροῦμενος, emortuus. Heb. 11. 12. νεκρόσας, voc. ἡ. mortificatio, Roman. 4. v. 19.

Νέμο, trituo, diſtribuo, item paſco, item rego. F. νέμω, P.

νομίμικα, aor. 1. νόμιμα, præſ. med. νόμιμα, unde eſt νόμος. ε. ὁ. lex. Luc. 16. v. 16. νόμος ἡ πορρωτάτη ἔως Ἰωάννου, lex & Prophetę uſq; ad Iohānem Per νόμος intelligitur hic lex ceremonialis. Rom. 7. 7. τὸ νόμος ἐστὶν ἡ ἐξ ἧς εἰ μὴ διὰ νόμου, peccatum non cognovi, niſi per legem, h. e. per legem moralem ſeu decalogum. Ioh. 18. v. 31. καὶ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε (aor. 1. imp.) αὐτὸν, ſecundum legem (vid. forenſem) veſtram iudicate eum. νόμος pro maledictione Legis. Roman. 6. 14. pro legis Moſis ſeu Pentateucho Luc. 24. 44. νομικός. ὁ. ὁν. ad legem pertinens, Tit. 3. 9. νομικός. ὁ. ὁ. jureconſultus, Matth. 23. v. 35. νόμιμος. ὁ. ὁ. legitimus. νομίμως, legitimè, Adv. 1. Timoth. 1. 8. οἵτινες οὐκ ἐπὶ καλῶς ὁ νόμος, ἐκ τῆς αὐτῆς νομίμως ζητῶνται, ſcimus autem bonam eſſe legem, ſi quis ea legitimè utatur. νομίζω, exiſtimo, putō, autumno, 1. Corinth. 7. 26. imper. ἐνομίζον, exiſtimabam, Act. 7. v. 25. ἐνομίζε συνίναν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, putabat intelligere fratres ſuos. Fut. νομήσω. Præſ. νόμιμα. a. 1. ἐνομίσω, putavi, Matth. 20. v. 10. ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λάβονται, putabant ſe plus accepturos. Matth. 5. 17. & 10. 34. μὴ νομίσητε (aor. ſubj.) ὅτι ἄλλοι

ne put-

ne putate me veniſſe. Luc. 2. v. 44. νομίζουσιν (a. 1. part.) ὅτι αὐτὸν ἐν τῷ ſυνεδρίῳ ἔθ', putantes vero eum in comitatu eſſe. νομίζουσι, putor, imperf. ἐνομίζομην, putabar, Luc. 3. v. 23. ὡς ἐνομίζετο, ὡς Ἰωάννης, ut putabatur, filius Iosephi. Act. 16. 13. ἔνομίζετο πορρωτάτη ἔθ', ubi ſolebat precatio eſſe. νόμιμα. voc. τὸ. numisma, Matth. 22. v. 19. ἡ ἀντιχρίστῃ (a. 1. imper. Act.) μοι τὸ νόμισμα, oſtendite mihi numisma. νομῆ. ἡ. paſcum, Ioh. 10. 9. pabulum 2. Timoth. 2. 17. ἄνομος. ὁ. ὁ. ſcleratus, Luc. 22. 37. καὶ μετ' ἀνόμων (Marc. 15. v. 28. μετ' ἀνόμων) ἰλοχίδην, ſcleratis annumeratus fuit. Impius, Act. 2. v. 23. Antichriſtus, 2. Theſſ. 2. v. 8. τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, tunc revelabitur exlex ille. Sic Antichriſtus ab Apoſtolo vocatur κατ' ἔξοχον, quia is iugo legum divinarum excuſſo (Pſal. 50. 17.) traditiones ſuas de celibatu, de ciborum delectu, &c. Eccleſiæ erat obtruſurus; Sicut ipſe Apoſtolus hanc prophetiam interpretatur, 1. Tim. 4. 1. 2. 3. Ethnicus, qui non vivit ſecundum legem Moſis, qui dici poteſt exlex, 1. Co. 9. 21. ἄνομα ἔργα, ſclera. turpia facinora, 2. Pet. 2. 8. ἀνόμως, ſine lege, Roman. 2. v. 12. ἀνομία,

ας. ἡ. iniquitas, impietas, Matth. 24. v. 12. διὰ τὸ πληθύνειν τὴν ἀνομίαν, crefcente impietate. peccatū quodvis, Roman. 4. 7. diſcrepancia à lege Dei, 1. Ioh. 3. v. 4. ἡ ἀμαρτία ἔστιν ἡ ἀνομία, peccatum eſt diſcrepancia à lege. ἱνομος. ὁ. ὁ. legitimus, Act. 19. v. 38. ἐν τῇ ἐνόμῳ ἐκκλησίᾳ, in legitima concione. ſubjectus legi, 1. Cor. 9. v. 21. κληρονομος. ε. ὁ. hæres, vox composita ex κληρος, ſors & νέμο, tribuo. Activè accipitur, quia vox penacuta. ὁ κληρος εἶμεν, cui ſors tribuit. Sortem vero ducunt ſoli heredes, Matth. 21. 38. Rom. 8. v. 17. Heb. 1. v. 2. ὁν ἔθηκε κληρονομον πατρῶν, quem hæredem inſtuit omnium. Heb. 11. v. 7. ἐξήνετο κληρονομος, factus eſt hæres. συγκληρονομος, cohæres, Rom. 8. v. 17. Ephes. 3. v. 6. τὰ ἔθνη συγκληρονομοί, gentes cohæredes. κληρονομία. ας. ἡ. hæreditas. 1. Pet. 1. v. 4. κληρονομία ἀφθαρτος, hæreditas nulli corruptioni aut interitui obnoxia. Matth. 21. v. 38. ἀποκτείνωμεν (a. 1. ſubj.) αὐτὸν καὶ καταχωμεν (aor. 2. ſubj.) τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, interimamus eum, & obtineamus hæreditatem ejus. Luc. 12. v. 13. μερίσσειται (a. 1. med. infin.) μετ' ἐμὲ τὴν κληρονομίαν, vt partiatur mecum hæreditatem meam

L 5

κλ. η.

κληρονομία. ὡ. hæreditatis jure possideo. 1. Cor. 15. v. 50. **Ε.** κληρονομίῳ, Matth. 5. 5. ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν, quia ille scil. mites hæreditatis jure obtinebunt terram **Ρ.** κληρονομίῃ, Heb. 1. v. 4. **αορ. 1.** ἐκληρονομῆσατε, Mat. 25. 34. κληρονομῆσατε (αορ. 1. imperat. act.) τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν, possidete regnum vobis paratum, Marc. 10. v. 17. ἵνα ζωῇς αἰῶνος κληρονομίῳ (αορ. 1. subj.) ut vitam æternam consequar : ubi κληρονομῇν idem est quod λαγχεῖν, adipisci. **οἰκονόμος.** x. ὁ. dispensator, Ἀθὲν ἀσκήπτω, quasi ἥμῶν τὸν οἶκον, pascens domum, vel gubernans domum. **νῦν** enim ut suprâ diximus, omnes illas habet significationes, Luc. 12. 42. 1. Pet. 4. 2. Roman. 16. v. 33. οἰκονόμος τῆς πόλεως, quaestor ærarius urbis, Gal. 4. v. 2. idem significat, quod ἐπίτροπος, curator, tutor, Luc. 16. v. 8. τὸν οἰκονόμον τῆς αἰθιῆς, est Hebraïsmus, pro τὸν οἰκονόμον αἰθρον, dispensatorem injustum. **οἰκονομία.** ac. ἡ. dispensatio, Luc. 16. v. 2. δὸς δὲ τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου, redde rationem villicationis seu dispensationis tuæ. 1. Corinth. 9. 17. οἰκονομία σου πιστεύω, Hellenismus, pro ἡ οἰκονομία ἡμοὶ πιστεύω, dispensatio mihi cre-

dita est. Tribuitur etiam
 Deo, Coloss. i. v. 25. & signi-
 ficat ordinationem, h. e. gu-
 bernationem, qua voce uti-
 tur Suet. de Ner. c. 40. *οἰκο-
 νομῶ*. ὦ. administro, lum dis-
 pensator. *Ἔγω*, Aor. i. *ἐποίη-
 μουσα*, Luc. 16. 2. *παρένομι*,
 u. ὀ. transgressor, *παρενόμι*,
 contra leges, præter recep-
 tam consuetudinem. *παρε-
 νομία*. ας. ἡ. transgressio, 2.
 Pet. 2. 16. *παρενόμιω*. ὦ. le-
 gem transgredior, Act. 23.
 v. 3. *ὑποτίμω*, idem quod *sim-
 plex τίμω*, tribuo. 1. Pet. 3. 7.
διανέμω, divido, *διανομοῦμαι*,
 dividor, item divulgor, ser-
 po, Actor. 4. v. 17. *ὥστε μὴ ὅτι
 πλεῖστον διανομιμῇ* εἰς τὸν λαόν,
 ne id amplius serpat in po-
 pulum. *διανομιμῇ* est 3. persf.
 sing. a. i. pass. (subj.) à suo ind.
διανομιμῶμαι, quod à *διανέμιμ-*
ται, quod à *διανομιμῆσαι*, ad
 formam τῷ μετέβηκα, mansi,
 quæ verberum circumflex-
 orum formam imitantur,
 ad vitandam ineptam con-
 sonantium structuram.

N^{os}. α. ov. novus. a. um. Adj.
οἶνος ν^{ος}. vinum recens Mar.
thæi 9. v. 17. διαδ^ικ^ης ν^{ος}
μα^{τι}ς, I^{esu}, Testamenti no-
vi mediatori I^{esu}, Hebr. 12.
vers. 24. ἵνα σφ^αγ^ιζ^ωσι τὰς
ν^εας, ut sapere doceant adole-
scentulas, Tit. 2. vers. 4. ν^εον
ἐκ^κυ^ρμα nova massa, 1. Co-
rinth. 5.

ριnth. 5. 7. In comparat. νεώ-
 τερος. α. ον. junior, natu mi-
 nor, Luc. 15. 12. 1. Timoth.
 5. 14. βέλουςι νεώτερος χαμείν,
 volo ut juniores nubant. mi-
 nimus, Luc. 22. 26. νεώτερος, α.
 ον. novus melior, νεώτερος. η. ον.
 juvenilis, 2. Timoth. 2. v. 22.
 νεότης. ητος. η. juvenus, Mat-
 thaei 19. vers. 20. ταῦτα ἐρου-
 λαξάμην (aor. 1. med.) ἐκ νε-
 οότητος μου, hæc servavi à ju-
 venture mea. 1. Timoth. 4.
 γ. 12. μηδὲς σὺ τῆς νεότητος κα-
 ταφρονεῖτω, nemo juvenu-
 tem tuam contemnito. νε-
 αῖς. α. ο. adolescens, Act.
 20. 9. νεαῖς ἐνὸς καὶ εὐτυχος, a-
 dolescens nomine Euty-
 chus. νεανίσκος. α. ο. idem
 Marc. 14. 51. εἷς τις νεανίσκος
 ἐκολόβει, (imperf.) αὐτῷ, qui-
 dam juvenis sequebatur e-
 um. Luc. 7. 14. νεανίσκος, adolef-
 cens. ἀνανεώμα. ἔμα. renouor,
 Ephes. 4. 23. in aor. 1. med.
 infin. ἀνανεώσασθαι, renouare,
 restaurare. νεότης vel νεότης.
 η. ο. pullus, Luc. 2. v. 24. δύο
 νεοτὲς περιστερῶν, duos pullos
 columbarum. νεότης vel νε-
 οότης. ας. η. nidus, pullorum
 cubile. Scribitur etiam νε-
 οότης, & per syncopen νεοτὲς.
 η. ο. pullus, νεοτὲς. ας. η. pul-
 lities, Luc. 13. 34. νεότηον. α. το.
 pullus recens, pullulus, &
 per syncopen νεοτὸν. α. το pro
 νεοτὲς idem. Matth. 23. 37. ὅν
 τρεῖς ἡμέρας ἐπιδιαιτῶν ὅρως τὰ νεοτὲς

εὐωτῆς ὑποὶ τὰς πτέρυγας, sicut
 congregat gallina pullulos
 suos sub alas. ὅρις hic per
 syn.gen. ponitur pro ὀμακτο-
 ρις, ἰδς. Deinde νεώτα scri-
 bendum videtur non νεώτα,
 vt quedā exemplaria habent
 νεώτα, innuo, Ioha. 13. v. 24. νεύει
 ἔν' αὐτῷ Σίμων, innuit ergo
 illi Simon. F. νεύω. A. 1. ἰνυ-
 σαι, Actor. 24. 10. νεύσαι πρὸς,
 (aor. 1. part.) αὐτῷ τῷ ἡγμό-
 νος, quum innuisset ei præsēs.
 h. e. quum nutu ei significa-
 set. νῦμα. τοις. τὸ. nutus. δι-
 ακρούω, innuo. Luc. 1. v. 22.
 ἐκνεύω, capite declinato ef-
 fugio, eyado, elabor, enato,
 ideoque videtur hæc vox
 composita ex ἐκ & νύω,
 quod æquipollet τῷ νύω, h. e.
 nato Ioh. 5. 13. ὃ ὃ Ἰησοῦς ὤξε-
 νυσεν ὄχλόν τινα ἐν τῷ τόπῳ,
 Iesus enim emerferat ex
 turba, quæ erat in illo loco.
 ἐκνεύω, innuo, Luc. 1. 62. ἐκένυ-
 ον ὃ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, innuebant
 autem patri ejus. ὀπινεύω, an-
 nuo, Act. 18. 20. ἐκ ἐπένευσεν.
 non annuit, h. e. non con-
 sensit.

Νέφος. *nos.* τὸ. nubes, Heb. 12. 1.
νεφέλη. *ns.* ἡ. idem, Matth. 17.
 v. 5. A *tor.* 1. 9. ἢ *νεφέλη* ἐλά-
 λαβεν αὐτὸν, & nubes suscepit
 eum. *νεφέλαι* αὐτοῦ, nubes
 quæ expertes, Iudæ v. 12.
Νῆ, *Adv.* in juramentis adhi-
 beri solitum cum *Accus.* ἡ
 ἑστὸν, *per* Deū, Sic apostolus
 1. Cor.

1. Corinth. 15. 3. 1. πλὴν ἡμε-
τέραν καυχώμεθα, per nostram
gloriationem, q. d. testes ap-
pello omnes grummas, quas
me inter vos sustinuisse, ve-
rè gloriari possum.

Νέω, neo, Matth. 6. v. 28. & κα-
πῶ ἐδὲ ἡδύ, neque laborat,
neque nec.

Νήπιος. u. ὁ. infans, ex m parti-
cula priuatiua, & ἵπος, 1. Co-
rinth. 13. 11. simplex & con-
temptus coram hominibus,
Matth. 11. 25. & 21. 16. indo-
ctus, Roman. 2. 20. νηπιῶς,
infantiliter ago, 1. Cor. 14.
20. τῇ κακίᾳ νηπιᾶται, malitiā
fisis infantes.

Νῆσος. u. ἡ. insula, Act. 13. 6. &
27. 26. & 28. 1. 9. 11, Apoc. 1.
9. & 6. 14. & 16. 20. νησίον. u.
τὸ, parua insula, Act. 27. 16.
Accentus hic est ἀνωμαλος,
προήσπον. Nam accentus ge-
nitivi ex primitivo manet.
Sic dicimus νησίον, quod est
ex νησίος; at dicimus νησίον,
quod est ex νησίματος. νη-
σίος. ἰδὲ. ἡ. idem quod νησίον.
νησίονος sive νησίονος. u. ἡ.
peninsula, componitur ex
νησίος sive νησίος. ὁ. ἡ. deser-
tus, incultus, & νησίος. νησίος
θαλασσοειδής, terra mari
mersa.

νηστίας. u. ὁ. ἡ. jejunos, a. videtur
componi ex νη, (quæ parti-
cula in compositis est nega-
tiva, aut priuatiua, vt νη-
πυδής, qui non luget) &

ἰδὲ, edo, Marc. 15. 3. 2. Mar.
8. v. 3. νηστεύω, jejuno, cibum
non capio, Luc. 18. 12. νηστεύ-
σας αὐτὸν σαββάτου, bis jejuno in
hebdomada, Luc. 5. 33. νηστεύ-
σας πυκνὰ, jejulant crebro, F.
νηστεύσω, jejunabo, Matth. 9.
v. 15. & τότε νηστεύουσιν, & tunc
jejunabunt. a. 1. ἐνήστυσαι, je-
junavi. Act. 13. v. 3. πῶς
νηστεύουσιν (aor. 1. act. part.)
& πορεύονται (aor. 1. med.
part.) & ἐπιθύνει (aor. 2. act.
part.) τὰς χεῖρας αὐτοῖς, & πύ-
λυσαν, quum ergo jejuna-
scent & orassent, & imposu-
issent eis manus, dimiserunt
νηστία. a. ἡ. jejunium, inedia
Mar. 9. 29. τὸ τοῦτο τὸ γένος οὐ δύναται
ὑπερβαίνειν, εἰ μὴ ἐν πο-
ρευομένῳ, h. c. hoc dæ-
moniorū genus nullo mo-
do potest pelli, nisi orando
& jejunando. ἀναζητεῖν τὴν
νηστείαν, vacare jejunio, 1. Co. 7.

Νήριον, sobrius sum, cui opponi-
tur μεθύω. Pl. τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῷ νήφοντος, ὅπῃ τῆς γλώττης ἐν
αὐτῷ μεθύοντος, quod est in cor-
de sobrij, in lingua ebrij ef-
se solet. 1. Thess. 5. v. 8. ἡμεῖς
ἡμεῖς οὕτως νήριον, nos vero
qui sumus diei, sobrij simus
2. Timoth. 4. v. 5. σὺ δὲ νήριον
ἔστω. F. νήφω, aorist primus
ἐνήφω, 1. Per. 5. 8. νήφω
ἡμεῖς, sobrij estote &
vigilate. νηράλιος & νηράλιος
ὁ ἡ. sobrius, interdum νή-
γίλος, 1. it. 2. v. 2. νηγίλος

νηράλιος ὁ, senes sobrij sint.
in sceminio genere legitur
1. Tim. 3. 11. νηράλιος, mentis
sanitatem recipio, 2. Tim.
2. v. 26. νηράλιος (a. 1. subj.)
ἐν τῇ τῷ διαβόλῳ παρρησίᾳ, & sa-
nitate mentis recepta ex Sa-
tanæ laqueo.

Νικῶ. u. vinco, supero, Plutar-
chus vult dici παρὰ τὸ μὴ ἐ-
κλίνειν, à non cedendo, h. e. re-
pugnando, 1. Iohan. 5. v. 4.
πάντες τὸν κόσμον ἐν τῷ ὀνό-
ματι τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, quicquid na-
tum est ex Deo, vincit mun-
dum. Fut. νικήσω, vincam, A.
νίκησας, vici, Iohan. 16. v. 33.
ἐγὼ νικήσω τὸν κόσμον, ego
vici mundum. aor. 1. ἐνίκησα,
idem Apoc. 3. v. 21. ὁς καὶ
ἐνίκησας, sicut & ego vici. Lu-
cæ 11. 22. ἐγὼ νικῶ τὸν δαίμονα
(3. pers. a. 1. act. sub.) postquam
verò vicerit. Apoc. 13. v. 7.
νικήσας, vincere, est aor. 1. A &
infin. 1. Iohan. 5. 4. ὁ νικῶν τὸν
κόσμον (aor. 1. part. g. f.) τὸν κόσμον ἢ
πάντες ἡμέρας, quæ vicit mun-
dum, est fides nostra. νίκη-
σας, αἴματι, vincor, Ro. 12. 21.
μη νικῶ (præf. imperat. pass.)
ἐπὶ τῷ κακῷ, ὅπως νικῶ ἐν τῷ
κακῷ τὸ κακόν, ὁ hic ex
Hebraismo redundat. Ne
victor à malo, sed vince
bono malo. νίκη. u. ἡ. vi-
ctoria, 1. Iohan. 5. 4. νίκος. u. ὁ.
idem, 1. Corinth. 15. v. 14.

νικητής. u. ὁ. plusquam vi-
ctor sum, Roman. 8. 37. ἀν-
νικητός. ὁ. ἡ. invictus, indomi-
tus.

Νίπω, lavo, Ioh. 13. 6. κύριε σὺ
καὶ νίπεις τοὺς πόδας; Domi-
ne tu ne lavas meos pedes?
q. d. hoc planè est indecor-
um. Fut. νίψω, lavabo. a. 1.
ἐνίψα, lavi, Ioh. 13. 14. εἰ ἐγὼ
ἐνίψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύριος καὶ
διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀγα-
λῶν νίπειν τοὺς πόδας. Si ego la-
vi pedes vestros Dominus
& magister, vos quoque de-
betis alij aliorum lavare pe-
des. arg. est à majori. ibid.
v. 8. ἐὰν μὴ νίψω σε, nisi lave-
ro te. νίψω, hic est. 1. pers. a. 1.
act. subj. ibidem. νίψης, lave-
ris est 2. pers. aor. 1. act. subj.
νίψου, labor, & in media
significatione lavo, Mat. 15.
v. 2. & γὰρ νίποντες τὰς χεῖρας,
non enim lavant manus. a.
1. ἐνίψω, Iohan. 9. v. 15.
καὶ ἐνίψω καὶ βλέπω, & ab-
lui & video. ibid. v. 7. ἐνίψω-
ν, abluit, scil. oculos. ibid.
v. 11. νίψω, (a. 1. med. imper.)
ἀπὸ τοῦ κακοῦ, ut
autem abij & ablui, vidi.
ἀπὸ τοῦ κακοῦ hic non est visum
recepit. Sed vidi. Natus e-
nim erat cæcus. aor. 1. med.
infin. νίψω, lavare vel la-
vari, Iohan. 13. 10. ὁ λαβὼν
τοὺς πόδας ἐχὼς ἢ τὸν πόδα νί-
ψω, h. e. ei qui lotus est,
non

non opus est nisi vt pedes lauet vel vt lauentur pedes. ἀνίπλος. ὁ. ἡ. illorus, Matth. 15. vers. 20. ἀνίπλοις χερσὶ φαγίην (a. 2. infin.) Mar. 7. 2. κεινὰς χερσὶ, h. e. edere illotis manibus. νιπτήρ. ἡ. peluis, malluuium. Malluuium est vas vbi lauantur manus, sicut pelluuium vas est, in quo lauantur pedes. Græci vocant χειρὶνιπτήρ, ποδονιπτήρ. & τὸ. Iohan. 13. v. 5. εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτήρα, deinde aquam in peluim effundit. ὀπνίπμινα, verb. med. abluo, aor. 1. ἐπενίψαμιν, abluui. Matth. 27. v. 24. λαβὼν ὕδωρ, ἐπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπεναντὶ τῷ ὄχλῳ, & accepta aqua abluuit manus coram turba.

Nόος. & ὁ. mens, cogitatio, sententia, pro quo in soluta oratione legitur νῆς. Tit. 1. 15. μιμλῶνται αὐτοὶ καὶ ὁ νῆς καὶ ἡ συνείδησις, polluta sunt eorum & mens & conscientia. G. τῷ νῷ. νῆ. pro quo in N. T. semper est νοεῖν, ad formam χεῖρε Ro. 7. 23. & 12. 2. 1. Cor. 14. 19. Ephes. 4. 17. & 23. Colos. 2. 18. 2. Theff. 2. 2. D. τῷ νῷ pro quo in N. T. τῷ νοί, Rom. 7. 25. ἐγὼ τοῦ νοῦ διὰ τοῦ νόμου θεοῦ, ego quidem mente serui legi Dei. ibid. c. 14. 5. ἡ καρδία ἐν τῷ νοί πληροφροεῖσθαι (præf. pass. imper.) vnusquisq; in animo

suo plenè certus esto. Acc. τὸν νοῦν νῆν. in N. Test. nunquam νόα, sed semper νῆν, Rom. 1. 28. παραδίδωκεν αὐτοὺς εἰς ἀδόκιμον νῆν, tradidit eos in reprobam mentem. Philip. 4. v. 7. καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νῆν, & pax illa Dei, quæ exsuperat omnem cogitationem, seu omnem ingenij humani aciem νοίω. ὦ. mente agito, in animo versor, cogito, intelligo, confidero, Matth. 24. v. 15. ὁ ἀπαγγέλλων νοεῖτω, qui hæc legit, ea consideret. 2. Tim. 2. v. 7. νοεῖ ἀλέξω, considera vel perpende, quæ dico. Heb. 11. 3. πίστις τοῦ νοῦ κατεργάσατο τὰς αἰῶνας ῥήματα θεοῦ, per fidem intelligimus, perfectum esse mundum verbo Dei. F. νοήσω. P. νοήκα. aor. 1. εἶδησα. Iohan. 12. 40. καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, & intelligant corde. νοήσωσι est 3. pl. a. 1. subj. act. νοήσῃ. ἡμεῖς, intelligor, Roman. 1. 20. νοήκα. τοις. τὸ cogitatio, 2. Corinth. 10. vers. 5. αἰχμαλοποιήσαντες τοὺς νοῦς, in captiuitatem redigendo omnem cogitationem. τὰ νοήματα, cogitationes, Philip. 4. v. 7. mentes, 2. Coriath. 4. 4. ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, excæcauit mentes infidelium. 2. Corinth. 1. 1. vers. 3. εἴπω φθαρτὴν (3. perf. aor. 2. pass. subj.) τὰ νοήματα ὑμῶν, ita corrumpantur cogitationes vestras.

stræ. κατανοῶ. ὦ. animaduertito, confidero, perpendo, obferuo. Matth. 7. v. 3. ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δεικνὺς ἔστιν ὁ κατανοεῖς, in oculo tuo trabem non animaduertis. Heb. 10. 24. κατανοήσωμεν (1. pl. præf. subj.) ἀλλήλους, obseruemus, alij alios. Iacob. 1. 23. κατανοήσῃ (præf. part.) τὸ προσώπον τῆς γένεσας αὐτοῦ, consideranti faciem suam natiuam. imperf. κατανοῶν. animaduertebā, Act. 11. 6. & 27. 39. F. κατανοήσω. P. κατανοήκα. a. 1. κατενόησα. Roman. 4. v. 19. ἐκατενόησεν τὸ ἰαυτὸ σῶμα ἡδὴ νεκρὸν μὲν, non considerauit corpus suum esse iam emortuū. in imper. κατανοήσατε τὰ κρίνα, considerate lilia. a. sing. κατανόησον, Luc. 12. 27. in part. κατενόησας, ὃ αὐτὴν πανουργίαν, animaduertens vero eorum calliditatem. Luc. 20. v. 23. θεωροῦ. ὦ & θεωροῦμεν, mente præcipio, præuideo. item procuro, Roman. 12. vers. 17. cum Acc. & prouideo, prospicio cum Genit. 1. Timoth. 5. 8. εἰ δὲ τις τῶν ἰδίων ἐσθρονοῖ, si quis suis ipsius rebus non prouideret. θεωροῦ. α. ἡ. cura prudentia, Act. 24. v. 3. διὰ τῆς σῆς θεωρίας, prudentia tua, Roman. 13. 14. σαρκὸς θεωροῦμεν μὴ ποιεῖν (præf. med. imper.) carnis curam ne gerite. θεωροῦ. &. prudens vnde

θεωροῦντες, prudentior. αἰσῶς, & amens, αἰσῶς α. ἡ. amenitia, Lu. 6. 11. αἰσῶτος. & ὁ. de-mens, Luc. 24. v. 25. ὁ αἰσῶτος καὶ βραδέως τῇ καρδίᾳ, o amentes & tardi corde. διάνοια. α. ἡ. cogitatio. Matth. 22. 37 διάνοια. τοις. τὸ. idem. Luc. 11 v. 17. αὐτὸς ὃ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, ipse vero quum nosset eorum cogitationes. διανοίωμεν. ἡμεῖς. cogito, mēte agito. δυσνόητος. ὁ. ἡ. difficilis intellectu, 2 Pet. 3. 16. ἵνοις, & ὁ. mentis campos ὀπνοια. α. ὁ. cogitatio, Hebr. 4. 12. ὀπνοια. α. ἡ. cogitatio, machinatio, Act. 8. 22. μετανοῦ, ὦ, pœnitet me, resipisco. Matth. 3. 2. μετανοήτε, resipiscite, Lu. 17. 4. μετανοῶ, pœnitet me, Fut. μετανοήσω, a. 1. μετανόησα, resipui, Luc. 10. v. 13. μετανόησαν, resipuissent. in imp. μετανοήσον, resipisce, Apoc. 2. 16. Act. 8. 22. μετανοήσον εἰς δὸς τῆς κακίας σου ταύτης, resipisce igitur ab ista tua malitia. in subj. μετανοήσω, Marc. 6. 12. ὁ ἐκείνους ἐκλήρωσαν, ὅτι μετανοήσωσι, & gressi proclamabant, vt resipiscerent. coniunguntur tanquam σωδόνυμα μετανοεῖν καὶ ὀπιστρέφειν, resipiscere & conuertere. Act. 26. v. 20. & Act. 3. v. 19. μετανοήσατε καὶ ὀπιστρέψατε, resipiscete, & conuertite vos μετανοοί. α. ἡ. resipiscencia, Heb. 12. v. 17

μετανοίας τόπον ἔχ' εἶμε, resipiscen-
tiae locum non repe-
rit, h. e. Deu. cum non dig-
natus est hac gratia, ut resi-
pisceret βαπτισμα μετανοίας,
baptisma resipiscen-
tiae, Mar. 1. 4. Luc. 3. 3. Act. 13. 24. &
19. 4. μετανοήσας, resipiscere
nesciens, Rom. 2. 5. ἁπονοία,
a. ἡ. suspicio, 1. Timoth. 6. 4.
ἁπονοία. ὦ. suspicor, Act. 1. 3.
vers. 25.

Νόθος. ἡ. ὁ. ἡ. spurius. a. nothus,
Heb. 12. v. 8.

Νότος. ἡ. ὁ. notus, auster, nomen
venti, Act. 27. 13. ὑποπιύ-
σας τοις ὕδασι, aspirante ve-
ro noto. Ponitur etiam pro
plaga meridionali, Matt. 12.
vers. 42. βασίλισσα ἡ νότος, regina
austri, h. e. regina Sabæ, quæ
a meridie venerat, Luc. 1. 3.
v. 29. ἐπὶ βορρᾷ καὶ νότῳ, a sep-
tentrione & meridie.

Νόσος. ἡ. ὁ. morbus, Matth. 9. 35.
θεραπεύων πάντας νόσους, sa-
nans omnem morbum, Act.
19. vers. 11. ἀπαλλάσσοντες ἀπὸ
αὐτῶν τὰς νόσους, & discedere
ab ijs morbis. νοσῶ. ὦ. semel
legitur 1. Timoth. 6. v. 4. & i-
dem est quod furere seu in-
sanire, ἀλλὰ νοσῶν ἀπὸ ζητήσεως
καὶ λογομαχίας, sed insanians
circa quaestiones & pugnas
de verbis. νόσημα. τοις. το.
morbus, Iohan. 5. 4. ὁ δὲ νόσος
κατείχεν τοὺς νόσους, quocumq;
teneretur morbo.

Νόσος, siue νόσος, adverb. seor-

sim. item, sine. νοσίζω, sepa-
ro, νοσίζουμαι, interuerto, A-
ctor. 5. v. 2. καὶ ἐνοσίζουτο ἀπὸ
τῆς πλῆθους, & interuertit ali-
quid ex illo pretio. Sic Ie-
ru jubentur (Tit. 2. v. 10.)
ἐδοῦν νοσίζουσαις.

Νύμφη. ἡ. ἡ. sponsa, Eust. deri-
uat a νύξ & φαίνω. Ioha. 3.
v. 29. ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος
ἐστίν, qui habet sponsam, spō-
sus est. nurus, Matth. 10. 35.
νύμφη καὶ τῆς πενθεράς, nurus
contra socrum, & Luc. 12.
v. 53. πενθερά ἐστὶ τῇ νύμφῃ
αὐτῆς, socrus contra nurum
suam νυμφίος. ἡ. ὁ. sponsas,
Matth. 25. 1. εἰς ἀπαύσησιν τῶ
νυμφίῳ, in occursum sponsi.
ibidem vers. 5. χροίζοντες ὅτι τῶ
νυμφίῳ, cunctante vero spon-
so. νυμφῶν. ὠνος. ὁ. thala-
mus, Matth. 9. v. 15. οἱ υἱοὶ τοῦ
νυμφῶνος, filij thalami, h. e.
familiares & amici sponsi,
quos in suum vsq; thalamū
admittit. Hebraismns. Cō-
fer Iudic. 14. v. 10.

Νῦν, nunc, Aduerb. Ioh. 2. v. 8.
& 4. 18. Dicitur etiam νῦν,
1. Corin. 15. v. 20. interdum
seruit assumptioni syllogis-
mi, 1. Cor. 7. v. 14. & 15. v. 20.
ποίνω, igitur, Luc. 20. v. 25.
1. Cor. 9. 26.

Νύξ, nox. g. f. Ioh. 13. 30. ὡς ὅτι
νύξ, erat vero nox. in genit.
νυκτός. Marc. 5. v. 5. νυκτός καὶ
ἡμέρας, nocte & die, Aduer-
bialiter accipitur, Matth. 2.
v. 14.

v. 14. & 27. 64. Ioh. 50. &
19. 39. νυκτός. noctu Math.
25. v. 6. πῶς ὅτι νυκτός, me-
dia vero nocte, pro ὅτι μέση
ἡ νυκτὶς, vel καὶ μέση τῆς νυκ-
τός, quæ verba habentur
Actor. 27. 27. Sic Matth.
26. v. 34. ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ,
hac nocte. Lucas sine præ-
positione ἐν c. 12. vers. 20.
ταύτῃ ἡ νυκτὶς, hac vero no-
cte. Iohan. 21. 3. ἐν ἐκείνῃ τῇ
νυκτὶ, & Actor. 12. 6. τῇ νυκ-
τὶ ἐκείνῃ. Præpositio ergo
modò additur, modò omit-
titur. Actor. 20. v. 31. νυκ-
τα καὶ ἡμέραν ἐν ἱερουσολέμῳ,
nocte & die non cessauit.
Vbi accusatiuus ponitur
pro genitiuo, & subintelligi
potest præpositio καὶ. Luc.
5. v. 5. δι' ἅλης τῆς νυκτός, to-
ta nocte, & διὰ τῆς νυκτός,
noctu, vel per noctem, A-
cto. 5. 19. & 17. 10. More La-
tinorum vero Græci vtun-
tur accusat. in temporis spa-
tio, quod per quamdiu in-
telligitur, significando, vt
Mat. 4. 2. νηστεύεις ἡμέρας καὶ νύ-
κτας πωρομένοντα, postquam
ieiunasset dies & noctes
quadraginta. μισσηνυχίον. ἡ. το.
media nox. Mar. 13. 35. ὁ δὲ
ἡμισσηνυχίον. mane, aut media
nocte. Lu. 11. 5. καὶ πορεύσεται
πρὸς αὐτὸν μισσηνυχίον, & ibit
ad illum media nocte. Act.
16. 25. καὶ τὸ μισσηνυχίον, media
nocte. sic αἰ, circa, cum

Accus. Act. 20. 7. μέχρι μισση-
νυχίον, vsq; ad mediam no-
ctem. διανυκτερεύω, Fut. εὐσω.
pernocto. Luc. 6. v. 12. ἐν-
νυχον. Aduerb. multa no-
cte, ante locum, Mar. 1. 35.
διανυκτερεύω, pernocto foris,
abnocto. πᾶνυχος vel πᾶνύ-
χος, pernox, per totam no-
ctem durans, sed ista sunt
ἄγγραφα.

Νύσσω, vel νύσσω. F. ξω. pungo,
fodico, punctim cædo. Io-
han. 19. 34. λόγχῃ αὐτὸν πλῆ-
ρυν ἐνέει. lancea latus e-
ius fodit. κατενύσσω. com-
pungor. per metaph. Act.
2. 37. κατενύσσω, compuncti
sunt. est 3. pers. pl. a. e. pas-
siu. indicatiui.

Νυστέω. nicto, dormito. 2. Per.
2. v. 3. ἀπὸ πάλαι αὐτῶν ἡ νυστά-
ζει, exitium eorum non dor-
mitat.

Ναδής. τοις. ὁ. ἡ. tardus, piger,
segnis, ναδής. α. ὁ. idem.
Heb. 5. 11. ἰπὶ ναδὲν γρη-
νᾶτο ταῖς αἰσῶσι, quandoqui-
dem segnis facti estis auri-
bus. Heb. 6. 12. ἵνα μὴ ναδὲν
γρηνᾶτε (aor. 2. med. subj.)
ne sitis segnes.

Νῶτος. ἡ. ὁ. tergum, dorsum. Ro-
man. 11. 10. τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ
πασι τοῖς σὺ, καμψόν, dorsum
eorum temper incurua, in
plural. num. est. g. n. τὰ νῶτα.
Sic πέπλος, peplum, in plur.
πέπλα. πέπταρε. ἡ. ὁ. in plur.
τὰ πέπταρε. ζυγός. ἡ. iugum
M in

in pl. ζυγά. τωρίζω. terga do, vel verro.

Ενός. ε. δ. hospes, qui hospitio excipitur, Matt. 25. vers. 35. ξένος ἦμιν, ἡ συνήχη. γὰρ υμ. peregrinus eram, & collegistis me, h. e. hospitio excipistis. Hospes, qui hospitio excipit, Rom. 16. v. 23. ἀσπείζετε υμᾶς γάρ τοις ξένους μὲν. saluat vos Gaius, hospes meus. ξένος. η. ον. peregrinus. a. um. Heb. 13. v. 9. διδοὺ χάρις ποιήματα καὶ ξένους μὴ περιφρονῶ. doctrinis varijs & peregrinis ne circumferimini. ξένος. ας. η. hospitium, Actor. 28. v. 23. ἦγον (3. pl. im. perf. Ind.) πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείους. veniebant ad eum in hospitium complures. Philem vers. 22. ἐπὶ μαζὶ μοι ξέναν. prepara mihi hospitium ξανζο. excipio hospitio, F. ξανίζω. A. 1. ξανίζω. Actor. 10. 23. cum Acc. ibidem c. 28. vers. 7. οὗτος ἀνὰ ξανίζω. ἡμεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ξανίζομεν. qui nos exceptos, triduo per amice hospitio excepit. τὰ ξανίζοντες. in part. peregrina, absorta, absurda, a vulgi sententia abhorrentia, Actor. 17. 20. ξανίζοντες γὰρ πᾶσι εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. peregrina enim quaedam inters auribus nostris. ξανίζουσα. diuector, Actor. 10. vers. 6. οὗτος ξανίζετε πρὸς τοὺς Σίμωνι βουρεῖ. is

diuersatur apud Simonem quendam coriarium, ibid. v. 32. οὗτος ξανίζετε ἐν οἴκῳ Σίμωνος. Aor. 1. ξανίζω. diuersatus sum, Actor. 21. 16. ἀγροντες παρ' αὐτοῦ ξανίζομεν. adducetes, apud quem diuersaremur, seu ad quem diuitereremus. Paulo aliter accipitur. 1. Pet. 4. 12. μὴ ξανίζετε, ne tanquā hospites percellamini, id est ne perinde sitis attoniti, ut qui in rem aliquam nouam incidunt, & de qua nunquam cogitarunt. φιλόξενος. ε. δ. καὶ ἡ. hospitalis 1. Tim. oth. 3. vers. 2. φιλόξενος. ας. η. hospitalitas, Roman. 12. 13. Heb. 13. 2.

Ξίω F. ξίω. rado, polio, scalpo. ξιστός. ε. δ. sextarius, genus mensuræ, Marc. 7. vers. 48. λαξεύω. quasi λατ' ξίω. lapidema polio. λαῶς lapis g. m. in genit. λαῶς. & constræcte λαῶς. in Accus. λατ'. λατ'. Hinc est λαξεύω. ἡ. δ. ex lapide excisus. Luc. 23. 53. Ad hoc thema refertur etiam ξυρτός. α. δ. acutus, ad scalpendum idoneus. ξυρτός. ὁ. rado. In N. T. legitur tantum passiuum & medium ξυρτόμενος. ὁ. 1. Corinth. 11. v. 6. ξυρτόμενος tonderi. in præter. part. ξυρτόμενος. tonsa, ibidem v. 5. præter. part. Aorist. 1. med. ξυρτόμενος. rasi, Actor. 21. v. 24. ἵνα ξυρτόμενοι (aorist. 1. med. subj.) ut radant.

Ξυρτός.

Ξυρτός. α. δ. aridus. a. um. Matt.

12. 10. τὴν χεῖρα ἔχων ξηραν, manum habens aridam. ξηρα. ας. η. arida, scil. terra, ad formam Hebrææ vocis Genes. 1. 10. ξηρα, Matt. 23. 15. Heb. 11. v. 29 ξηραίνω, arefacio, Fut. ξηραίνω. aor. 1. ξηραίνω. Iacob. 1. 11. ἀνὰ τὴν γῆν ἡλίου σου τὴν ξηραίνω, καὶ ἡλίου σου τὴν ξηραίνω, καὶ ξηραίνω τὸν χόρτον, nam exortus est Sol cum æstu, & arefecit herbam. ξηραίνω. arefio, exarefco. Apud Hipp. dicitur alvus ξηραίνω, quum astringitur. Marc. 9. 18. ῥίστε αὐτὸν, καὶ ἀφείλει καὶ περὶ τοῦ ἰδόντος αὐτὸν καὶ ξηραίνω, laecerat eum, & is spumat, & stridet dentibus suis, & exarefcit. Præter. perf. ξηραίνω. exarui, Marc. 11. 21. καὶ ἡ σικκὴ, καὶ κατηράσω (2. perf. a. 1. med. Ind.) ξηραίνω, & ficus illa, quam execratus es, exaruit. in præter. part. ξηραίνω. arefactus, a. um. Marc. 3. 3 καὶ λέγει τῷ ἀνδρὶ, καὶ τῷ ξηραίνω. ἔχοντι χεῖρα, & dicit viro, habenti manum arefactam. Aorist. 1. ξηραίνω. exarui, Matth. 13. 6. καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ξηραίνω, & quia semina non habebant radicem, exaruerunt.

Ξύλον. ε. τὸ. lignum, 1. Cor. 3. 12. Fustis, Mat. 26. 55. Ex idotismo Hebraico arbor, Apoc. 2. 7. Crux, Act. 5. 30. & 10. 39. δὲ ἀπέλθον (3. pl. aor. 2.

aor.) κρεμίσαντες ἐπὶ ξύλου, quæ interemerunt, suspensum ex ligno, vel postquam suspenderunt. κρεμίσαντες enim aor. activam habet significationem. Numella, Act. 16. 24. ἡσθαλίσατο (a. 1. med.) εἰς τὸ ξύλον pro ἐν τῷ ξύλῳ per Hebraismum, pro τῷ ξύλῳ adstrinxit numella. ξύλινος. η. ον. ligneus. a. um. 2. Tim. 2. 20. Apoc. 9. 20. ξυλεύω, lignor, ligna conveho. ξυλεύς. ὁ. ον. lignator, calo. ἄξυλος. lignis carens. ἄξυλος. ας. η. lignorum inopia.

Ο Cum spiritu aspero sine accentu est articulus præpositivus, gen. maf. num. sing. cuius scem. est ἰ. neutrum τὸ. Idem valet, quod in vernacula nostra lingua, der die. das. & facile distinguitur ab articulo postpositivo ὅς. ἡ. ὁ. de quo suo loco, cui respondent Germanica, welcher. welche. welches. Marc. 2. v. 27. ἐχ' ὁ ἀνδρὶς διὰ τὸ σάββατον. non homo propter Sabbatum, Græci sæpe non utuntur, 1. Pet. 1. 20. πρὸς κατὰ τὴν ἰδέαν. hic nullus est articulus. Contra Rom. 2. v. 9. ὁ ἰσχυρός hic est articulus, qui in lingua nostra locum non haberet & c. ὁ ὅς. τὸ ἀνδρὶς. Luc. 6. 5 Roman. 16. 5. καὶ τὴν κατ' ἑκὼν αὐτοῦ Εκκλησίαν. scil. ἑκὼν. item Ec-

M 2. clesiam

clesiam, quæ in domo eorum est. Phil. 4. 22. *καί τις ὅ* *οἱ ἐν τῆς καίσεως οἰκίας*, scil. *οἰκίας*, maxime qui sunt ex Cæsaris domo, interdum articuli præpositivi ponuntur loco pronominum relativorum, *αὐτὸς. αὐτὴ. αὐτοί. αὐταί.* Mat. 2. 5. *οἱ ὅ* *εἶπον*, pro *αὐτοῖς* *εἶπον*, illi verò dixerunt Mat. 4. 20. *οἱ ὅ* *βλέπεις ἀφ' ἑσέως τοῦ δικτύου*, pro *αὐτοῖς* *ὅ*, illi vero statim relinquētes retia, &c. Luc. 5. 3. *οἱ ὅ* *εἶπον πρὸς αὐτὸν*, illi vero dixerūt ad eum idq; elegāter, ne eadem vox subinde iteretur. Luc. 6. 8. *ὁ ὅ* *αἰσθεῖς ἔσθι*, pro *αὐτὸς* *ὅ*, ille vero surgens stetit, &c. interdum redundant 1. Cor. 9. 19 *ἵνα τοῦ πλείονος κερδήσω*, ut plures lucrifaciam, ubi *τοῦ* redundant. Interdum vim habent *αἰσθησιμῶν*, Matth. 2. 11. *εὗρον τὸ παιδίον*, invenerunt illum puerulum, scil. cuius in præcedentibus facta fuit mentio, Mat. 4. 5. *ὁ* *καὶ ὁ καθεήμενος ἐν σκότει*, *ὁ* *καθεήμενος* idem valet quod *ὁ* *καθεήμενος*, populus qui sedet in tenebris. ubi linguæ Græcæ Studiosi observent *ἀντὶ* præponi solis nominibus, & participijs, quæ ipsa quoq; pro nominibus habentur, nunquam vero verbis. Excipitur hic infinitivus, quoties pro nomine ponitur, vel pro

gerundio Latino, ut Rom. 1. 20. *εἰς τὸ ὅ* *αὐτὸν ἀκαταλόγητες*, ut sint inexcusabiles. Aliquando isti articuli vim habent *ἀόριστον*, ut Mat. 1. 2. *εἰς τὸ πλοῖον*, pro *εἰς πλοῖον*, in naue[m] quandam, Luc. 8. 5. *ἔλθιν ὁ ἀποστολὴν*, exijt quidam fator. Sic dicimus *εἰς τὸ* pro *εἰς* *τινι*, si cui. Sæpe usurpantur emphaticè ad notandam rem quampiam excellentem, & omnibus notam, aut saltem notam ijs ad quos habetur sermo. Lu. 2. 26. *ὅτι ἡ ἰδὴ τὸν χειρὸν κατέχευε*, antequā vidisset Christum illum Domini. Ioh. 15. 1. *ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπλος*, ἡ ἀμπλος, ego sum vitis illa vera. Ioh. 10. 11. *ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς*, ego sum pastor ille bonus, scil. de quo propheta prædixerunt, Ioh. 1. v. 21. *ὁ πρὸς τῆς εἰς τὸ*; es tu Propheta ille? scil. olim promissus, Deut. 18. 15. Adhibentur etiam in dividendo, adjunctis oculis *καὶ*, 3. Phil. 1. 16. 17. *οἱ μὲν ἔξ ἐλπίδας τὸν χειρὸν κρατῆσαντες*, οἱ *ὅ* *ἐξ ἐλπίδας*, alij quidem per cognitionem Christum annuntiant, alij verò ex charitate. *τὸ* aliquando ponitur pro *αὐτὸ* vel *τόδε*, Marc. 9. 23. *τό* *εἰ δυνάσται πιστεύει*, pro *εἰ τὸτο δυνάσται πιστεύει*, si hoc potes credere.

Οἶκος. u. ὁ. pondus, moles, Heb.

12. 1. item tumor, & per metaphor. fastus. *ὡς ἐργασίας*. ὁ. ὁ. *καὶ τὸ ὡς ἐργασίας*, præsumidus. 2. Pet. 2. 18. Iudæ v. 16. *καὶ τὸ σῆμα αὐτῶν λαλεῖ ὡς ἐργασίας*, & os eorum loquitur præsumida.

ὡς. ὁ. ὁ. via, Matth. 2. 12. *ὁ* *ἀλλ' ὡς*, per aliam viam. Christus ait, Iohan. 14. v. 6. *ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς*, ego sum via illa, scil. quæ ducit in cælum. Matth. 22. 16. *τίλω ὁδὸν τὴν θεοῦ διδάσκεις*, viam Dei doces, h. e. doces modum viuendi à Deo præscriptum. Act. 22. 4. *πάντῃ τὴν ὁδὸν ὁδῶσα*, hanc viam, h. e. sectam, seu religionem persecutus sum. Decreta Dei dicuntur viæ Dei, Rom. 11. 33. *ὁ* *βλάσφημοι* *καὶ σοφίας*, *καὶ γνώσεως* *θεοῦ* *ὡς ἀνεξήγητα τὰ κρύβεται αὐτοῦ*, *καὶ ἀνεξήγητοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ*, ὁ profundas diuitias tum sapientię tum cognitionis Dei, quàm imperscrutabilia sunt ejus judicia, & ejus viæ impervestigabiles! *ὁ* *τῇ ὁδῷ*, in via, Mar. 8. 27. *καὶ τὴν ὁδὸν*, idem, Act. 24. 14. *παρὰ τὴν ὁδὸν*, juxta viam, Marc. 12. v. 46. *ἐκείνη το παρὰ τὴν ὁδὸν*, scil. debat juxta viam. ὁδὸς *ἡμέρας*, iter diei, Luc. 2. 44. *ὁδὸς σαββάτου*, via Sabbati, h. e. via bis mille passuum. Act. 1. v. 12. *καταλείπων ἀδελφὸν ὁδὸν*, rectam viam deserere, 2. Pet. 2. v. 15. Iudæ v. 11. *ὅτι τῇ*

ὁδῷ (pro *ἐν τῇ ὁδῷ*) *τὴν καλὴν ἵπποδρόμον*, quia viam Caini sunt ingressi, vel quia vestigijs Caini insistent. *ὁδῶν*, iter facio Lu. 10. 33. *ἀποδοῦναι*. u. ὁ. bivium. Dicitur etiam *ἀποδοῦναι*. u. *τὸ*. in eadem significatione, Marc. 11. v. 4. *ὅτι τὴν ἀποδοῦναι*, in bivio. *εἰσοδοῦναι*. u. ὁ. adventus, Act. 13. v. 24. *πρὸς πρὸς τὴν τῆς εἰσοδοῦναι*, ante aduentū, Hebraismus. *πρὸς πρὸς τὴν*, dicitur ad imitationem Hebrææ vocis *יָצָא* *עָצָא*. u. ὁ. exitus, Luc. 9. 3. 1. *εἰσοδοῦναι*. ὁ. *καὶ* *ἡ* *πρὸς* *εἰσοδοῦναι*, a. item iter expeditum habens. *ἀποδοῦναι*. u. ὁ. iter prosperum. *ἀποδοῦναι*, prospero & felici itinere vtor. *ἀποδοῦναι*. ὁ. *ἀποδοῦναι* *σε* *ὁ* *κύριος*, Dominus dirigit iter tuum. *ἀποδοῦναι*. *ἀποδοῦναι*. prosperum iter nanciscor, Roman. 1. v. 10. *εἴ πως ἵκηται ποτὶ ἀποδοῦναι*, si quo modo tandem aliquando prosperum mihi detur iter. item, prosperè ago, bellè habeo, 3. Ioh. v. 2. *εὐχόμεθα* *σε* *ἀποδοῦναι* *καὶ* *εὐχόμεθα*, *καθὼς* *ἀποδοῦναι* *σε* *ἡ* *ψυχὴ*, opto, ut prosperè agas & valeas, sicut prosperè agit animus tuus. *ἀποδοῦναι*, iter facio per aliquem locum, Luc. 8. v. 1. Act. 17. vers. 1. *ἀποδοῦναι* (aor. 1. act. part.) *ὅ* *τὴν ἀποδοῦναι*, itinere autem facto per

M 3 Am.

Amphipolin. μέθοδος. u. n. via compendiaria. μεθοδεύω. persequor, machinor, μεθοδία. ας. n. infidiae, circumventio, Ephes. 4. 14. μεθόδιον. u. τὸ. idem quod ἐξόδιον. u. τὸ. viaticum. Hinc sunt composita alia ἐμμέθοδος, artificiosus, αἰμώθους contrā, ἐμμεθώδως, artificiosē, πάροδος. u. n. transcursus, 1. Cor. 16. 7. ἐπαρέδωκε ἰδοὶν πια. videre aliquem in transcursu, cui opponitur ἐπημείναι (2. 1. act. infu.) χρόνον πια πωρὲς πια, aliquamdiu manere apud aliquem, ibidem. συνοδος. u. n. conuentus. συνοδία. ας. n. comitatus, Luc. 2. 44. συνοδεύω. iter facio cum alio. Actor. 9. v. 7. cum Dat. vi prae-positionis. οἱ συνοδεύοντες τῷ παύλῳ. qui iter faciebant cum Paulo.

ὀδός. ὄντος. ὁ. dens, Matth. 5. 38. ὀδόντες αὐτὶ ὀδόντες. dentem pro dente. ibid. c. v. 12. ἐκεί ἔσται κλυθμός κὶ βρυγμός ὀδόντων. illic erit fletus & stridor dentium. Actor. 7. 54. ἔβρυχον αὐτὸ ὀδόντας ἐπ' αὐτόν, & stridebant dentibus in eum. Hinc multa composita, vt μεγάλους. ὄντος. qui magnos dentes habet, αἰσός. ὄντος. edentulus, dentibus carens, κυνόδοντες canini dentes, λυγρόδοντες, lupini dentes, sed de his suo loco.

ὀδυνή. ης. n. dolor, cruciatus,

Roman. 9. 2. ἀδελφεῖς ὀδύνῃ τῇ καρδίᾳ μου. indefinens dolor est cordi meo. ὀδυάμεθα ὀμνῶ. doleo, Luc. 2. 48. ὀδυώμεθα ἐκ τῆς καρδίας σου. dolentes quærebamus te. crucior, Luc. 16. v. 24. ὀδυάμεθα ἐκ τῆς καρδίας ταύτης. crucior in hac flamma. ibidem v. 25. σὺ γὰρ ὀδυᾶσαι. tu vero cruciaris, vbi ὀδυᾶσαι est contractum pro ὀδυώμεθα, & hoc pro ὀδυᾶσαι ad formam verborum in μὲ. ἔσται μὲ. ἔσται μὲ. ἔσται μὲ. ὀδὴν siue ὀδὴς. ἴσος. n. dolor parturientis. 1. Thes. 5. v. 3. ὡς τὸν ἡ ὀδὴν τῇ ἐκ γαστρὸς ἔχουσα. sicut dolor partus mulieri gravidæ. interdum idem valet, quod ὀδυῶ. dolor, Actor. 2. v. 24. λύσαι τὰς ὀδύας τῷ θανάτῳ. solutis doloribus mortis. ὀδία. parturio, Galat. 4. v. 19. πικρία μου εἰς πάντας ὀδίζω. filioli mei, quos rursus parturio. Apoc. 13. v. 2. κροῖζει ὀδίνουσα. clamabat parturiens. συνοδία. v. n. parturio, Roman. 8. v. 22.

ὀδύρω. lamentor, ploro, gemo. F. ὀδυρόμεθα. item defleo, & construitur cum Accus. ὀδυρῶς. ὁ. ejulatus, Matt. 2. 18. 2. Cor. 7. 7.

ὀζω. oleo. F. ὀζίσσω. & ὀζίσσω. P. ὀζισκω. præf. med. ὀδε. & Atticē ὀδωδα. Ioh. 11. 39. κῆρυξ ἰδοὺ ὅτι τὸ πνεῦμα λέγει ὑμῖν. Domine jâ olet: quatuor enim dierum

dierum est vel quadriduanus. πνεῦμα, h. e. πνεῦμα. ἔστι hic ponitur pro πνεῦμα malè olet. ἡ δύσμορος. u. τὸ. mentha, Matth. 23. 23. Luc. 11. 24. ab adj. ἡ δύσμορος. ὁ. n. jucundè olens. ἡ δύσμορος. ας. n. odoris suavitas, ὁσμὴ. ἡς. n. odor. 2. Corinth. 2. v. 16. Ephes. 5. v. 2. εἰς ὁσμὴν ἡ ἀδία, in odorem bonæ fragrantiae. ἡ δύσμορος. u. ὁ. n. bene olens, fragrans. ἡ δύσμορος idem. ὀδία. εος. ὁ. κὶ ἡ. idem. ὀδία. ας. n. bonus odor, bona fragrantia, Philip. 4. v. 18. videtur illud ὀδία est compositum ex ὀδὴ & ὀδωδα. ἡς. n. odor, quod est à præf. medio ὀδωδα, olui. de quo paulò antè.

ὅθεν, Adverbium, unde, Matth. 12. v. 44. ὅθεν ἔξῃ δὸν, unde exivi, pro ἔξῃ scil. ὅθεν ἔξῃ δὸν, ex qua domo exivi, more Latinorum. πόθεν idem. ὅθεν est ἀόριστον, h. e. indefinitum, πόθεν vero ἰερωνυμικόν, h. e. interrogativum. Solet enim π notare interrogationem. Eodem modo se habent ὅλως, πῶλως, quantus, ὅθεν ubi, πῶθεν ubi. ὅθεν πῶθεν &c. de quibus suo loco. Mat. 13. v. 27. πόθεν ἔχθρὰ τὰ ζιζάνια; unde habet illa lolia? ibidem v. 56. πόθεν ἐν τῇ γῇ ταῦτα πάντα; unde igitur huic ista omnia? Iacob. 4. 1. πόθεν πύλεμαί κὶ μέγαρα ἐν ὑμῖν;

unde sunt bella, & pugnae inter vos?

ὀδὴν. ης. n. lintheum, Act. 10. 11. & 11. 5. ὀδὴμον. u. τὸ. idem, Luc. 24. v. 12. Iohan. 19. v. 40 κὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὀδόνιοις, & obvinxerunt illud vid. corpus lintheis.

οἶκος. u. ὁ. domus, Matth. 9. 6. ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου, abi domum tuam, ὁπιστρέφω εἰς τὸν οἶκόν μου, revertar domum meam, Luc. 1. v. 27. ἔξ ὕψους Δαβὶδ. ex domo, h. e. familia Davidis. Actor. 16. 31. σωθήσῃ σὺ κὶ οἱ οἴκοί σου, servaberis tu & domestici tui. κατ' οἶκον. domesticatim, Act. 2. 46. δημοσίᾳ κὶ κατ' οἶκον. publicè & domatim. Act. 20. 20. Ecclesia vocatur οἶκος θεοῦ, 1. Timoth. 3. 15. Heb. 10. 21. 1. Pet. 4. 17. Respublica Israelitarum, Heb. 3. 5. οἶκος πνευματικός. domus spiritualis, 1. Pet. 2. v. 5. οἶκος ας. n. idem quod οἶκος. Mat. 2. 11. Luc. 10. v. 7. Iohan. 4. 53. κὶ ἡ ὀνεία οὐκ ἔστι δόξα, & omnes ejus domestici. ἔξ ὀνείας εἰς ὀνείαν, è domo in domum, h. e. ut alibi κατ' οἶκον, domesticatim. Facultates etiam significat per metonym. subj. ubi continens ponitur pro re contenta. Luc. 20. 47. κατεδίκασι ταῖς οἰκίαις τῶν χηρῶν, devorant domos viduarum. οἶκος ὀψήρος, domus terrestris, 2. Corinth. 5. v. 1.) (οἶκος ἀχρεῶν

ποιητος, domus non manu facta, ibidem. 2. Iohan. 10 μη λαμβαιετε αυτων εις οικιαν, ne recipite eum tecto. οικωδ-μεν οικιαν, ædificare domum, Luc. 6. 48. οικιακος. ὁ. ὄν. domesticus. 2. um. Mat. 10. 25. δικτος, εια. εἶον. interdum opponitur externo, interdum peregrino, interdum inepto, in N. Γ. significat domesticum. Galat. 5. 10. Ephc. 2. 19 1. Timoth. 5. 8. μάλιστα ἤν δικειων ὁ παροισι, maximè vero domesticis non provideret. οικια. ὦ. habito. Fut. οικισω. Ρι. ατ. ὀκησα, 2. 1. ὀκησε. 1. Cor. 3. 16. τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ οἰκῇ ἐν ὑμῖν, Spiritus Dei habitat in vobis. οικειν μετὰ π-τος, habitare cum aliquo, 1. Corinth. 7. 12. 13. construitur cum Accus. 1. 1. im. 6. 16. ἡ οικουμένη, n. orbis terrarum, Matth. 24. 14. Luc. 2. 1. ὀκησα. της. τὸ. carcer, Αἶτορ. 12. v. 7. οικητήριον. 4. τὸ. domicilium, Iudæ. v. 6. οἰκίτης. 4. ὁ. servus domesticus, Luc. 16. 13. οἱ οἰκῆτες, servi, 1. Pet. 1. 28. ἡν οικησιν, servorum, Αἶτορ. 1. ο. v. 7. παῖοις, Adv. cum tota familia, Αἶτορ. 16. v. 34. ἐνοικίω. ὦ. inhabito, Roman. 8. 11. διὰ τῷ ἐνοικῶντος πνεύματος, per inhabitantem spiritum. ἐγκατοικίω. ὦ. habito, 2. Pet. 2. 8. μετακίω. ὦ. mutatis sedibus & domicilio transmigro. μετακισία. ας. ἡ.

transmigration, Matth. 1. v.
 11. μετακίβω, transfero, F. so.
 Actor. 7. v. 43. μετακίβω. At-
 ticè pro μετακίβω, transfe-
 ram. 2or. 1. μετακίβω, Act. 7.
 v. 4. μετακίβω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν.
 ταύτην, transtulit eum in re-
 gionem hanc. παροικος. v. ac-
 cola, advena, Actor. 7. v. 6.
 παροικία. ac. v. commorator,
 Actor. 13. v. 17. παροικία. ὁ.
 commoror, Luc. 24. 18. 21.
 παρόικησα, Heb. 11. 9. φείμι-
 κος. v. ὁ. accola, οἱ φείμι-
 κος, Luc. 1. 58. φείμι-
 κος. ὁ. accola sum, circum habi-
 to, Luc. 1. 65. συνοικίω. ὁ. unà
 versor, habito, 1. Pet. 3. 7.
 cum Dar.

ὄρω, aperio, F. ὄξω, Præt. med.
 ᾤξα, & Atticè ὠξα. αἰόξω,
 idem, Iohan. 10. 3. Fur. αἰό-
 ξω, aperiam Mat. 13. 36. a. 1.
 ἠνόξω & αἰάξω, aperui, Io-
 han. 9. v. 26. 30. πῶς ἠνοξέ σε
 εἶδ' ὁρθωλμῆς; quomodo a-
 peruit, tuos oculos? Præt.
 aēt. αἰάξα sed ἀχρησθ. præt.
 passivum αἰώωμαι, apertus
 sum, part. αἰώωμενος. n. m. a-
 pertus. a. um. Actor. 7. 56.
 διεσπῶ εἶδ' ἐρανῆς αἰώωμενους, vi-
 deo cælos apertos, ibid. c. 16
 27. ἰδὼν αἰώωμενας θύρας, vi-
 dens apertas fores. a. 1. pass.
 ἠνωόχθην, Apoc. 20. 12. καὶ βί-
 βλιον ἄλλο ἠνωόχθην, & alius
 liber apertus fuit. Matth. 27.
 v. 52. καὶ τὰ μνημεῖα αἰνωόχθην-
 τω, & sepulcra aperta fue-
 runt.

runt. Variè ergo augetur
 hoc verbum modò in prin-
 cipio, ut ἀνοίξα, Act. 5. 19. mo-
 dò in medio, ut ἀνοίγματος, 2.
 Cor. 2. 12. modò in principi-
 o & medio, ut Apoc. 20. v.
 12. ἡνοίχθη, & Apoc. 10.
 v. 8. ἀνοίγματος, item a. i. pass.
 ἡνοίχθη, Actor. 10. v. 12. a. 2.
 passivus ἡνοίχθη, Apo. 15. 5.
 Fur. secundum pass. ἀνοίγη-
 σται, aperiar, Matth. 7. 8. τῇ
 κερύοντι ἀνοίγισται, pulsanti
 aperietur. præter. med. ἀνέω-
 γα, 1. Corinth. 16. 19. διέω-
 μοι διέωγα, janua mihi aper-
 ta est. vbi ἀνέωγα passivam ha-
 bet significationem. Sic Io-
 han. 1. 51. ὁψείθε τὸν ἐκτεθὸν ἀνε-
 ωγται, videbitis cælum aper-
 tum. ἀναόγω, adaperio, in
 part. ἀναόγων, adaperiens,
 Actor. 17. v. 3. in n. g. ἀναόγι-
 γον, Luc. 2. 23. πᾶν ἄρσεν ἀνα-
 νόγων μέτραν, omnis mascu-
 lus aperiens uterum. imp.
 διήνωγον, explicabam, Luc.
 24. v. 32. a. i. διήνοιξα, aperui
 Actor. 16. v. 14. διήνωξε κερ-
 είδω, aperuit cor, Luc. 24. 45.
 τότε διήνωξε αὐτοῖς τὸν νοῦν,
 tunc aperuit eorum men-
 tem. a. i. pass. διήνοίχθη, aper-
 tus fui, Mar. 7. 35. διήνωχθη-
 σαι apertæ fuerunt. ibidem.
 34. ἀναόχθη est 2. pers. a. i.
 pass. imperat. aperitor. ὁκτορ,
 κ. ὁ. misericordia, ὁκτίσω,
 commiseror, ὁκτέω, idem,
 F. ὁκτερήσω, Roman. 9. v. 1 i.

ὁκτιρμὸς. ἢ. ὁ. commiseratio,
 Roman. 12. 1. ὁκτιρμῶν. ὁ. ὁ.
 ἢ. misericors, Luc. 6. v. 36.
 γίναντι ὁκτιρμονες, καὶ ὡς ὁ πα-
 τὴρ ὑμῶν ὁκτιρμων ἐστὶ, estote
 misericordes, sicut & pater
 vester misericors est.

Ὁμοι. κ. δ. ἡ. & ὅμοι. κς. ἡ. via,
semita, Nonnus, οὐκ ὁδὸν
οἶμον ἐπιτηδεύει, hic ingreditur
viam veritatis. παροιμία,
κς. ἡ. proverbium, adagium
vulgare dictum, quo viatores
ad tædium temporis fallendum
uti consueverunt, unde à Basilio
dicitur παρόδιος λόγος, q. d. scitum &
festivum dictum; seu sermo,
quo uti solemus, in itinere,
ubi inprimis illi commendantur
sermonis sales & lepores. Est
enim facetus comes pro vehiculo.
2. Pet. 2. 22. συμβέβηκε ἡ
αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθείας
παροιμίας, sed accidit ijs,
quod veroproverbio dici solet.
Deinde significat etiam parabolam,
Ioh. 10. 6. πᾶν τὸ
πρὸς παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς: hanc parabolam dixit
illis Iesus.

Οἶνος. κ. ὁ. vinum, οἶνος χαλός, vi-
 num generosum, Iohan. 2.
 ν. 10. οἶνος νέος, vinum no-
 vum, οἶνος ἰσχυρισμῶτος, vi-
 num myrrhatum, Mar. 15.
 ν. 23. πάρενος. κ. ὁ. vinosus,
 q.d. ἡ πυκνὰ αὐτὴ παρὰ τῆς οἴνου,
 1. Tim. 3. 3.

Οἷος. ὡς. οἷον. qualis, c. ἀείνον.
Μ 5 ποῖος

ποιος verò est interrogativum. Matth. 24. 21. *ὅτι ἔρχεται ἅπ' ἀρχῆς κόσμος ὥς τὸ νῦν*, qualis afflictio non fuit à principio mundi usq; ad hoc tempus. Luc. 9. v. 55. *οἱ τοῦ πνεύματος ἐστὶ ὑμεῖς*; cuius spiritus estis vos? Aliquando post oīes sequitur *ποιος* vel *τοιοῦτος*, talis, ut 1. Cor. 15. 48. *οἷος ὁ χοῖνος, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοῖνοί*, qualis pulvereus ille, tales & pulverei sunt. omittitur saepe, 2. Corin. 12. 20. *ἐχ' οἷος θύλα, ὑμεῖς* (a. 2. aet. subj.) *ὡς*, non quales velim, inveniam vos, *ὁμοῖος*, oīes, oīon, idem quod oīes, Act. or. 7. 6. v. 29. *ὁμοῖος καὶ ἐγὼ εἰμι*, qualis & ego sum: ubi praecedit *τοιοῦτος*. Legitur praeterea 1. Corin. 3. v. 13. Galat. 2. v. 6. 1. Thess. 1. v. 9. Iacob 1. v. 24.

ὀνομα & contractè *ὀνμα*, puto, arbitror, Ioh. 21. v. 25. *ὅδε αὐτὸν ὀνομα τὸν κόσμον χωρήσας καὶ γεγενημένος βιβλία*, ne ipsum quidem mundum opinor capturum eos, qui scriberentur, libros, Iacob. 1. 7. *μὴ ἰδέω ἢ ἀνθρώπος ἐκεῖνος*, ne putet homo ille. Philip. 1. v. 16. *οἰόμενοι*, existimantes, part. prael. med. *ἀποιόμενοι*.

ὀκέλω, appello, Herod. *ὀκέλων τὰς νῆας*, appellebat naves. Thema ejus videtur *κέλω*, appello, pervenio in portum, Fut. *κέλω*, *ἰποκέλω*,

ἀλλιδό, impingo, Act. 27. v. 41. *ἐπώκειλαν* (3 pl. aor. 1. aet. ind.) *τὴν ναῦν*, impegerunt navem.

ὀκνος. n. o. pigritia, ignavia, metus adeundi laboris. *ὀκνέω*, o. cunctor, *ἵστω*, aorist. 1. *ὀκνήσα*, cunctatus sum, Actor. 9. 38. *παρεκκαλῶντες μὴ ὀκνήσας*, rogantes ne cunctarentur. *ὀκνήσας* a. dñ. piger, Roman. 12. 11. *τῆδιστος*, Philip. 3. 1. Matth. 25. v. 26. *δὲ ποτιπρὲς ἢ ὀκνήρ*, serve nequam & piger.

ὀκτω, octo, nomen munerale pln. tantum, *ὀκτω*, Luc. 2. v. 21, Actor. 9. v. 33. *ὀγδοήν*, n. on. octavus, a. um. Luc. 1. v. 59. 2. Pet. 2. 5. *ὀγδοήκοντα*, octoginta, Luc. 16. 7. *ὀγδοήκοντος*, octoagesimus.

ὀλέω vel *ὀλλυμαι*, perdo, Fut. 1. *ὀλέσω*, ab inusitato *ὀλίω*, a. 1. *ὀλεσται*, praet. perf. aet. *ὀλεκα*, Atticè *ὀλώλεκα*, *ὀλλυμαι*, perco. praet. med. *ὀλεα*, Atticè *ὀλωλεα*, perij. Fut. 2. *ὀλέω*, a. 2. med. *ὀλέμεν*, perij, in opt. *ὀλούμεν*, in subj. *ὀλωμεν*, in infin. *ὀλέσθαι*, in part. *ὀλέμενος*. Fut. 2. med. *ὀλέμεν*, peribo, *ὀλεθρε*, n. pernicies, exitium, interitus, 1. Corin. 5. v. 5. *εἰς ὀλεθρον τῆς σαρκός*, in interitum carnis, h. e. corruptæ naturæ. 2. Thess. 1. 9. *ὀλεθρε αἰώνιος*, exitium æternum. unde est *πρωτοὸς ὀλεθρος*, exitium, quo res aliqua porius interit,

terit. item *ὀλοθρεύω* pro *ὀλεθρεύω*, perimo, vasto, depopulo, Heb. 11. v. 28. *πῆσι πῶποις τὸ πᾶσα, ἢ τῶι πορροῦσι τῶ αἵματος, ἵνα μὴ ὀλοθρεύσιν τὰ περὶ τούτους, θῆνη αὐτοῖς*, fide celebrauit siue peregit Pascha, & effusionem illam sanguinis, ne qui perdidit primogenitos, ipsos tangeret, *ὀλοθρεύης*, n. o. exterminator, 1. Cor. 10. v. 10. *ἐξολοθρεύουσα*, dispereo, Actor. 3. v. 23. *ὀπλοῦμαι*, vel *ὀπλώω*, perdo, Apoc. 9. 11. *ὀπλοῦμαι*, vastator, Rom. 14. v. 15. *μὴ πρὸς βρομίαν σε ἐκείνῳ ὀπλοῦμαι*, ne perde illum cibo tuo. F. 1. *ὀπλοῦμαι*, perdam, Marc. 12. 9. *καὶ ὀπλοῦμαι τὸν γεωργόν*, & perdet illos agricolas. F. 2. *ὀπλώω*, idem, 1. Cor. 1. 19. aor. 1. *ἀπώλεσα*, perdididi, Iohan. 18. v. 9. *ἐν ἀπώλεσα ἔξ αὐτοῦ ἐβλήθη*, non perdididi ex illis vllum. in subj. *ὀπλοῦμαι*, n. n. Mat. 10. 42. pl. *ὀπλοῦμαι*, n. n. Mat. 10. 42. *ὀπλοῦμαι*, perdere. in part. *ὀπλοῦμαι*, n. n. Luc. 9. v. 25. *ὀπλοῦμαι*, perco vel perdor, Luc. 15. v. 17. *ὁ γὰρ λιμὸς ὀπλοῦμαι*, ego fame pereco. Mat. 8. v. 25. *κύριε σῶσον ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ὀπλοῦμαι*, Domine serva nos perimus. in part. *ὀπλοῦμαι*, n. on. periens, Iohan. 6. v. 27. a. 2. medius. *ἀπὸ τῶν ὀπλοῦμαι*, perij, *ἀπώλεα*, *ἀπώλεται*, Iohan. 17.

v. 12. Iacob. 1. v. 11. pl. *ἀπολόμηναι*, *ἀπώλεσθαι*, *ἀπώλοντο*, Iudæ v. 11. 1. Corin. 10. v. 9. *ὅσοι ἦσαν ὀφθαλμοὶ ἀπώλοντο, ἀσπίδibus perierunt*. ibid. v. 10. *ἀπώλοντο* ὅσοι τὸ ὀλοθρεύον. perierunt à vastatore. imitatur syntaxin passivorum, quæ exigunt genitivum mediante præpositione *ἐκ* vel *παρὰ*. in subj. *ὀπλοῦμαι*, percam, n. n. Mat. 5. 29. 30. 3. plur. *ὀπλοῦμαι*, pereant, Iohan. 10. 28. in infin. *ὀπλοῦμαι*, perire, mori, Iohan. 18. 14. *συμφέρεται ἵνα ἀνθρώπον ὀπλοῦμαι* ὅσοι τὸ λαόν. expedit vnum hominem mori pro populo. 2. Pet. 3. 9. *μὴ βεβλήμενος πᾶς ὀπλοῦμαι*, nolens vltos perire seu damnari. in part. *ὀπλοῦμαι*, qui perijt, Luc. 9. 5. 1. Fut. med. *ὀπλοῦμαι*, peribo, Luc. 5. 37. *οἱ ἀσχοὶ ὀπλοῦμαι*, vtres peribunt. Rom. 2. 12. *ἀνθρώπος ἢ ὀπλοῦμαι*, absq; lege quoque peribunt. part. medium. *ὀπλοῦμαι*, perij, unde est participium *ὀπλωμένος*, qui perierat, Luc. 15. v. 24. in scem. *ὀπλωμένος*, in neut. gen. *ὀπλωμένος*, Luc. 15. v. 6. *τὸ πρὸς τὸν ὀπλωμένον*, ouis peredita. plur. *ὀπλωμένοι*, Mat. 7. 10. 6. *ἀπώλεα*, a. 2. interitus, Matth. 7. vers. 13. *ὀπλωμένοι*, una perco, Heb. 11. 31.

ὀλίγος, n. on. exiguus, a. um. Mat. 7. 14. & 20. 16. *ὀλίγοι ἐκλεκτοί*.

ἐλεκτοὶ, pauci electi. 1. Timoth. 5. v. 23. οἶνω ἐλίγω ἄρτον, vino pauculo utere. Luc. 12. v. 48. διαρίσεται ἐλίγας, paucis cædetur, scil. plagis, ubi διαρίσεται imitatur syntaxin sui αἰτιῶν. ἐλίγον, parum Aduerb. 1. Pet. 5. 10. Marc. 1. v. 19. καὶ ὡς οὐδὲν (aor. 2. aet. part.) ἐκείνου ἐλίγον, & progressus illinc paululum. Iacob. 4. 14. ἀσπίς ὡς ἐλίγον φανομένη, vapor ad exiguum tempus apparens. h. c. non diu. 1. Pet. 5. v. 12. οἱ ἐλίγον ἐγραψα, paucis scripti. ἐ ἐλίγω. idem Ephes. 3. v. 3. item propemodum, Aetor. 26. v. 28. ἐ ἐλίγω με πείθετε. χριστιανὸν γινέσθαι, propemodum persuades mihi, ut fiam Christianus. 1. Tim. 4. 8. ὡς ἐλίγον φέλιμος, ad pauca utilis.

ὀλολύγω, F. ἔω, vlulo, ejulo, a. 1. ὠλόλυξα. Iacob. 5. 1.

ὀλος. n. ον. totus. a. um. ὅλος νόμος, tota lex, Matth. 22. v. 40. ὅλη οἰκὴ μὲν, totus terrarum orbis, Matth. 24. 14. συνίδειον ὅλον, totus confessus, Matth. 26. 59. ὅλος, omnino; prorsus, 1. Cor. 5. 1. & 15. 29.

ὀλονδος. u. ὀ. grossus, ficus imatura, Apoc. 6. 13.

ὀμβρος. u. ὀ. imber, pluvia, Luc. 12. 54. ἔμβρος ἔρχεται, pluvia imminet.

ὀμλος. u. ὀ. turba, multitudo hominum, Apo. 18. 17. Phocyl. μὴ πείνητε λαόν, πάλιν

πῶς ἐστιν ὄμλος, ne crede populosarium est vulgus, & bellua multorum capitum. ἔμλειω. ὦ. colloquor, Luc. 24. v. 14. καὶ αὐτοὶ ὤμλειον (3. pl. imperf. aet.) ὡς ἐλλήγας, & ipsi colloquebantur inter se. ὤμλει ἀπὸ τοῦ colloquebatur cum ipso, Aetor. 24. v. 26. F. ἐμλήσω. Aor. 1. ὤμλησα, Aet. 20. v. 11. ἰδὲ ἱκανὸν τὸ ὀμλήσαι (aor. 1. aet. part.) ἄρχει αὐγῆς, & aliquamdiu collocutus vsque ad diluculum. ὀμλία. ας. ὀ. commercium, colloquium, 1. Corinth. 15. v. 33. συνομλία. ὦ. vnά colloquor, Aet. 10. v. 27. cum Dativio. συνομλος. u. ὀ. congerro, confabulator. ὡς συνομλοῖν πη, conuersari cum aliquo.

ὀμνῶ vel ὀμνυμι, juro. Fut. ὀμίσω. P. ὀμωκα Atticè ὀμώμοκα. Iacob. 5. 12. μὴ ὀμνῆτε, ne jurate, in infin. ὀμνῆναι, jurare, Marc. 14. v. 71. αὐτοῖς 1. ὀμωσα, juraui, Heb. 4. v. 3. & 7. v. 21. ὀμωσεν κύριος καὶ ὁ μεταμνησθῆσθαι, juravit Dominus & non poenitebit eum. Aet. 2. v. 30. ὀρκω ὀμωσεν, jurejurando juravit. in subj. ὀμῶσω. ης. η. jurauerim, Matth. 23. 16. in infin. ὀμῶσθαι, jurare, Matth. 5. 34. in part. ὀμῶσαι, qui juravit, Matth. 23. vers. 21. συνομωσία. ας. ὀ. conjuratio, Aetor. 23. v. 13. αἰσώματος, injuratus, Eurip. ἢ γλῶσσαν ὀμώμοχ' ἢ ὅτι φησὶ ἀσώματος.

αἰσώματος, lingua juravit, mens vero iniurata manet, h. c. non iuravit. Impiū hoc est, & blasphemum. Lingua sine mente ne moueri quidē potest, cuius est interpres & internuntia. Ab ea igitur discrepare non debet. ὀμώμοχ' pro ὀμώμοκα, vbi κ mutatur in χ propter sequentem aspirationem.

ὀμός. ὀ. ὀ. similis, ὁμός. similiter æque, pariter, ὀμοιος & ὀμοιος, similis, in f. g. ὀμοία, in n. g. ὀμοιον & ὀμοιον. in nouo tamen Test. semper acutus legitur in antepenultima, Lu. 6. 48. ὀμοιος ἀνθρώπου similis homini. 1. Iohan. 3. 2. ὀμοιοὶ ἀπὸ τοῦ ἰσθμίου, similes illi erimus. ὀμοία in gen. f. Matth. 13. 31. ὀμοιον g. n. Apoc. 4. 7. ζῶον ὀμοιον, animal simile. plur. τὰ ὀμοια τῶν τοις, & his similia, vel, & alia id genus. ὀμοίως, similiter, Adu. Matth. 22. 26. pariter, Iohan. 5. 19. ὀμοιότης. ης. ὀ. similitudo, Heb. 4. v. 15. καὶ ὀμοιότης, scil. ἡμῶν, secundum similitudinem nostri, h. c. similiter nobis. Heb. 7. v. 15. καὶ ὀμοιότης πολλοῦ δίκου, in star Me'chisedeci. ὀμοιάζω, similis sum, Mar. 14. 70. ἡ λαλιά σου ὀμοιάζει, locutio tua similis est. ὀμοιάω. ὦ. affimilo, comparo, Matth. 11. 16. τίς ὀμοιάσει; cui affimilabo?

aor. 1. ὀμοιάσω. Marc. 4. v. 30. τίς ὀμοιάσω μὴν (a. 1. aet. subj. 1. pl.) cui affimilauerimus, vel comparauerimus, ὀμοιόω. ἔμω. similis fio, comparor. a. 1. ὀμοιάω. Matth. 22. v. 2. ὀμοιάω ἡ βασιλεία τῶν ἐφ' οὐρανῶν ἀνθρώπου βασιλεῖ, simile est regnum cœlorum homini regi. Fut. 1. ὀμοιάωσιν, ero similis, Matth. 25. v. 1. ὀμνίσω. τις. τὸ. similitudo, Roman. 1. 23. ὀμοίωσις, ὡς ἡ, idem, Iacob. 3. 9. καὶ ὀμοίωσιν, ad similitudinem, Colos. 3. 10. eodem sensu dicitur καὶ εἰκόνα, ad imaginē. ἀφομοιωμένος, affimilatus, Heb. 7. 3. est præter. part. pass. a verbo ἀφομοιόωσθαι, ἔμω, affimilor, quod est ab ἀφομοιόω. & similem reddo, item, similitudinem seu formam alicuius repræsentor. & hoc a nomine ἀφρόμοιος, absimilis, dissimilis. ὀμῶ, simul, Iohan. 4. 36. & 20. 4. ἴψαρον καὶ ὁ ὀμῶ, correbantq; illi duo vnά. παρόμοιος. u. ὀ. consimilis, Marc. 7. 8. παρομοιάζω, similis sum, Matth. 23. 27.

ὀμωος, Aduerb. veruntamen, Iohan. 12. 42. 1. Corinth. 14. 7. Gal. 3. 15.

ὀμω τὸ ἀκλιτον, somnium, Matth. 1. 20. & 2. 12. 13. & 27. 19. καὶ ὄναρ, in somnio.

ὀμωος. τορ. τὸ. probum, Luc. 1. v. 25. ὀμωός, probis afficio. exprobro, probrose obijcio. Matth.

Matth. 11. 20. Rom. 15. 3. Iac. 1. v. 5. imperf. ἀνείδισον, Marc. 15. v. 32. ἀνείδισον αὐ-
των, conuiciis afficiebant e-
um. Marc. 6. v. 14. ἀνείδισας
(a. 1. act.) τῶν ἀπιστῶν αὐτοῦ,
exprobrauit incredulita-
tem eorum. Mat. 5. 11. ἔσαν
ἀνείδισάσθην (aor. 1. act. subj.)
ὑμεῖς, quum vos conuiciis af-
fecerint. ἀνείδίζουσα, conuiciis
laceror, proscindor, 1. Per.
4. 14. εἰ ἀνείδίζοσθε ἐν ὀνόματι
Χριστοῦ, καὶ κήριοι, si maledictis
afficiimini in nomine Chri-
sti, beati estis : ἀνείδισμός. ἔ.
ὁ. conuicium, probum, He-
bræ. 10. 33. ἀνείδισμοῖς τε καὶ
θλίψεσι θανατοῦζόμενοι, probris
& afflictionibus spectacu-
lum fieri. Heb. 11. 26. ἀνε-
ίδισμός Χριστοῦ, probum Chri-
sti, h. e. quod Christi causa
in nos iactatur Heb. 13. 13
φέρειν ἀνείδισμὸν, probum fer-
re. 1. Timoth. 3. v. 7. ἵνα μὴ
εἰς ἀνείδισμὸν ἐμπίσῃ, ne in
probum incidat.

Ομμε. iuuo. F. ὀνντο. a. i. α. ἄντο.
 pass. ὀνντο, fructum conse-
 quor, Phi. v. 20. ἐξ ὧν σε ὀννίμω
 ὁ ἰουα, fructum a te con-
 sequar in Domino, vel ut te
 fruor. Vbi ὀννίμω est a. i.
 medii opt. contractè pro ὀ-
 ννίμω, ab indic. ὀννίμω,
 quod in hac significatione
 more verborum participadi
 cum genit. construitur. Sed
 quum significat iuuo, i-

rem vitupero, cum Accusat.
 ὄνος. u. ὄ. ἄ. asinus, a. Math. 2 1. 2
 ὄνικος. ἢ ὄν. asinarius, a. um,
 Mat. 18. 6. ὄνεις. α. ον. asini-
 nus, a. um. ὄνιον, u. τὸ σταβυ-
 λον asinorum, ὄνιον, u. τὸ.
 afellus, Ioh. 1 2. 14. ἡμίονος, u.
 ὄ. ἄ. mulus, a. Psal. 3 2.

ὄνομα. τοῦ. τὸ. nomen. Æolicè
ὄνομα. poeticè ἔνομα, Matth.
1. v. 21. καὶ καλεῖσθαι τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰησοῦν. & vocabis nomen
ejus Iesum. Luc. 2. 21. ἐκαλέσθη
τὸ ὄνομα. vocatum est nomen.
Act. 16. v. 1. μεθ' ἧτος περ ἦν ἐκεῖ,
ὄνοματι τιμώτους. discipulus
quidam ibi erat, nomine
Timotheus. ponitur etiam
pro persona, Act. 1. v. 15. &
4. v. 12. Sic ὄνομα κυρίου, no-
men Domini ponitur pro
ipso Domino. Act. 2. 21. Ioh.
1. 12. Aliquando mandatum
significat, Mar. 16. 17. Luc.
24. 47. cultum Dei, Mat. 28.
19. βαπτίζοντες εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
πατρὸς, τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος, baptizantes in no-
men, non in nomine. εἰς hic
notat finem, & baptizari in
nomen alicujus est, illi con-
secrari ad cultum, ut quis ab
illo, tanquam suo domino
denominetur, ejusq; servitio
se totum addicat; sicut per-
cipitur ex verbis Pauli, 1.
Corinth. 1. 12. & seqq. Act-
or. 15. 17. ἐπ' ᾧ ὁνομαζόμενοι τὸ
ὄνομα μου, ἐπ' ᾧ ὠμώμενοι super
quos invocatum fuerit no-
men

nomen meum super ipsos, hoc est, quæ gentes a me fuerint denominatæ, videlicet Christiani. Hebraismus geminus, vnus in phrasi, alter in repetitione pronominis. *ἐξ αὐτῶν*. ἰ. ἡ, sinister, Actor. 21. v. 3. *ἐξ αὐτῶν*. ad sinistram, Matth. 20. 21. 23. & 25. 33. 48. & 27. 38. *ἐξ αὐτῶν* sicut ἐν δεξιᾷ scil. *μερῶν* vide supra δεξις. Actor. 21. 3. *καταλείποντες αὐτῶν*. relinquentes eam sinistram pro *ἐξ αὐτῶν*. a sinistra. *ψευδώνυμος* ἢ. ἰ. ἡ. falso nominatus, 1. Timoth. 6. 20. *ὀνομάζω*. nomino, 2. Tim. 2. v. 19. *πᾶς ὁ ὀνομαζών τὴν ὀνομασίαν*. quisquis se profitetur Christi discipulū, seu Christianum. Fut. *ὀνομασώ*. Praet. *ὀνόμασα*. aor. 1. *ὠνόμασα*. nominavi, Luc. 6. 13. *ἐς τὴν δεξιάν*. quos etiam apostolos nominauit. *ὀνομάζομαι*. nominor, 1. Cor. 5. 1. aor. 1. *ὠνομάσθην*. nominatus fui, Roman. 15. v. 20. *ἐχ' ὅπου ὠνομάσθην*. non vbi nominatus esset Christus.

Οὐξ. υχρε. ὁ. vnguis vel vngula
deriuatur a ὕσσω. in fut. ὕ-
ξω. pleonasmo τῷ ο. Est enim
pars corporis ad fodicādum
& lancicandum idonea. δι-
ῶυχερ ἀκρεξῖον. ad vnguem
exigere, ὃς ὀνύχων τὸν λέοντα.
ex vngue leonem. σαρδόνυξ.
υχρε. ὁ. sardonix, gemma, que

fic dicitur a candore qualis
est in unguibus & loco, viz.
insula Sardinia. Apo, 2 r. 20.

ὀξύς, ὀς. ὁ. acutus. in f. g. ὀξεία.
in n. ὀξύ. dicitur de armis.
Hom. κρατέκταιον ὀξεί χαλκῆ.
occiderunt acuto xpc. h. e.
gladio xneo. Apoc. i. v. 16.
ρομφαία δίστυμος ὀξεία. gladius
anceps, acutus. Apo. 14. 14.
δρίπανον ὀξύ. falx acuta, per
metaphoram de acumine
sensuum dicitur. Aristo. ὀξύ-
πτερον βλέπων σὺ λυγκίως. acu-
tius lynce cernit. item celer,
subitus, Roman. 3. 15. ὀξεῖς οἱ
πόδες αὐτοῦ ἐκχέουσιν αἷμα. pro
eis τὸ ἐκχεῖν. cur dicatur ἐκ-
χεῖν & non ἐκχεσθαι. vide suo
loce. celeres pedes eorum ad
effundendum sanguinē ἔξου-
ος τὸ. acetum, Matth. 27.
v. 34. ὀξύναι. acuo, instigo,
παροξύνεσθαι. exacerbor, A-
ctor. 17. v. 16. παροξυσμὸς. ὁ. ὁ.
exacerbatio, Actor. 15. v. 9.
incrementum, Heb. 10. 24.

Отъ, ѿ. ѿ. cauerna, Heb. 11.38
foramen, Iacob. 3. 11.

ὁμιῶς, Aduerb. loci, post, cum
Genit. Matth. 4.v. 19 **ἀδὴν**
ὁμιῶς μ. venite post me,
h.e. sequimini me, Hebrai-
smus.

Ὅτι, vt conj. causalis. Marth.
2.8. idem quod **ἵνα**, constru-
itur cum subj. **ὅτι** *αὖ*. pro
ἵνα *ἵνα*. postquam, Act. 3.
vers. 19.

ὁπλον. κ. τὸ *arma*, in N.T. sem-
per

per legitur in pl. num. Io. 18. v. 3. pro habitu, Roman. 13. v. 12. ὁπλίζω, armo, ὁπλίζομαι, armor, 1. Pet. 4. 1. καὶ ὁπλίσομαι, idem, Luc. 11. 2. 1. καὶ ὁπλισθήσεσθε, armatus παραστῆσθε. ας. ἡ. vniuersa armatura, Luc. 11. v. 22. Ephes. 6. vers. 13.

ὀπτοῦμαι vel ὀπταίω, video, Actor. 1. 3. δι' ἡμερῶν πενήκοντα ὀπτανόμενος, per dies quadraginta conspectus. Fut. ὀψομαι, videbo, Matth. 27. v. 4. σὺ ὀψῇ (Atticè pro ὀψῇ) tu videris. præt. pass. ὤμην. (vnde est nomen ὤμμα. τος. τὸ ὄculus, Marc. 8. 23.) ὤψαι vnde est ὤψις. ας. ἡ. species, facies, Iohan. 7. 24. μὴ κρίνῃτε κατ' ὄψιν, ne iudicatis ex aspectu. aor. 1. passivus, ὤφθην, visus fui, 1. Corinth. 15. v. 8. ὤφθη καί μοι, visus fuit etiam a me. Fut. 1. ὀφθήσομαι, præt. med. ὤπα & Atticè ὤπωπα, vidi, αὐτόπτης. ας. ὁ. qui ipse vidit, testis oculatus, Luc. 1. 2. ἐπὶ ὄπτας. ας. ὁ. idem. 2. Pet. 1. 16. ἐποπτεύω, spectro, Fut. ἐποπτεύσω. aorist. 1. ἐπέπτευσαι, 1. Pet. 2. v. 12. ἐποπτεύσαντες, quæ conspexerint. ibid. c. 3. v. 2. ἐποπτεύσαντες τὴν ἀγνὴν ἀναγραφὴν ὑμῶν, ubi conspexerint castam vestram conversationem. ἰστοπλεῖν. ας. τὸ. speculum, 1. Corinth. 13. 12. Iacob. 1. 23. κατοπτρεῖν. ας. τὸ. idem, vnde est κατοπτρίζο-

μα, tanquam in speculo intueor, 2. Corinth. 3. versu 18. ἐκτίθητε. ας. ὁ. suspiciosus, ὑποπτεύω, suspicor. Plur. in Artox. τὴν δ' αἰτίαν ὑποπτεύει, hanc vero esse causam suspicabatur. pro qua voce in N. T. est ὑπονοῖα. ὦ. vide τὸν ὀφθαλμόν. ὦ. ὁ. oculus, Marc. 14. v. 40. ἀποφθαλμίω. ὦ. obnitor cum Dat. Actor. 27. 15. μοι ὀφθαλμός. ας. ὁ. Adj. ἰσθσος, cui vnus est oculus, Matth. 18. 9. Marc. 9. 47.

ὀπώρεα. ας. ἡ. autumnus, φθινοπωρινός. ας. ὁ. emarcidus, Iudæ v. 12. δένδρα φθινοπωρινά, arbores emarcidæ.

ὀρεώ. ὦ. video, Luc. 16. vers. 23. Actor. 2. v. 26. ἴδε τί μὲν ποιεῖς, vide quid facturus sis. f. ὀρέσθαι, 1. ἰδέσθαι pro ὀρέσθαι Atticè vidi, Coloss. 2. 1. præt. plusquamperf. ἰωρέσθην, videram, Actor. 7. v. 44. ἴδωμαι, τος. τὸ. visio, Matth. 17. 9. Actor. 7. 3. ἰδέσθαι. ας. ἡ. idem, Actor. 2. 17. ὀρέχτης. ας. ὁ. visibilis, ἀόρατος, inuisibilis, 1. Timoth. 1. 17. Heb. 11. 27. ἀφορέω. ὦ. intueor, Hebr. 12. v. 2. θεωροῦμαι, ὤμην, perspicior, peruideor, Roman. 1. 20. καθεσθαι, ὤμην, prospicio, Actor. 2. vers. 25. θεωροῦμεν, prospiciebam. τιμωρέ. ας. ὁ. vltor, contractum ex τιμώρε, ὁ καὶ ἡ, παρὰ τὸ ὄρεν κατὰ τὴν τιμὴν. ab observato vindictæ tempore. τιμωρία. ας. ἡ. pœna, Heb.

na, Heb. 10. v. 29. τιμωρία. ὦ. punio, Actor. 26. 11. & in a. 1. pass. Actor. 22. 5. ἵνα τιμωρηθῶσιν, vt punirentur.

ὀργή. ας. ἡ. ira, Matth. 3. v. 8. Ephes. 2. 3. Roman. 9. 22. σκεῖν ὀργὴν κατεργασθῆναι εἰς ἀπώλειαν, vasa iræ coagmentata ad interitum. ὀργίζω, irritor, ira accendo, ὀργίζουμαι, irritor, irascor, cum Dativo. Matth. 5. 22. πᾶς ὀργίζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ quisquis irascitur fratri suo. aor. 1. ὀργίσθην, iratus fui, Matth. 22. 7. ὁ βασιλεὺς ὀργίσθη, rex iratus est. ὀργισθε, iratus, Luc. 14. v. 21. ὀργίλος. ας. ὁ. iracundus, Tit. 1. v. 7. ὀργιλότης ἡ. iracundia, παροργίζω, ad iram prouoco, Ephes. 6. 4. μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ne irritate liberos vestros. Fut. παροργίσω, & Atticè παροργίσαι, ad iram provocabo, Roman. 10. 19. cum Acc. παροργισμός. ας. ὁ. exacerbatio, Ephes. 4. 26. ὑπομάρζωμαι, subirascor, paulum irascor.

ὀργυλ. ας. ἡ. passus, mensura sex pedum, Actor. 27. 28.

ὀρῖμαι, appeto, F. ὀρέξομαι, 1. Timoth. 3. 1. εἴ τις ὀπισκοπέει ἐρέται, καὶ ἐργαζομένη, si quis episcopatum desiderat, præclarum opus desiderat. Legitur præterea 1. Tim. 6. v. 10. & Heb. 11. v. 16.

ὀρέξω. ας. ἡ. libido, Roman. 1. vers. 27.

ὀρθός. ας. ὁ. rectus. a. um. Actor. 14. v. 10. ἀνάστηθι ὅτι ἐστὶ πόδες σου ὀρθοί. surge in pedes tuos rectus. ὀρθῶς recte, Adverb. idem quod καθῶς, Marci 7. vers. 35. ἐλόγησεν ὀρθῶς, loquebatur expedite. Luc. 7. 43. ὀρθῶς κρινάς, bene iudicasti. ibidem. c. 10. 28. ὀρθῶς ἀπεκρίσθης, bene respondisti. & c. 20. 21. ὀρθῶς διδάσκει. recte doces. ὀρθίω. ὦ. erigo, corrigo. ἀπορθύω. ὦ. furrigo, rursus erigo, Luc. 13. 13. Act. 15. 16. ἀπαπορθύω. ὦ. corrigo, ἐπανορθώσιν. ας. ἡ. correctio, 2. Timoth. 3. v. 16. διδιδάσκουσιν. ας. ἡ. directio, Heb. 9. v. 10. κατέργασται. τος. τὸ. egregium facinus. Actor. 24. 2.

ὀρθρος. ας. ὁ. diluculum, Luc. 24. v. 1. ὀρθρου βαθείος (scil. ὀντος) ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημαῖον, profundo diluculo venerunt ad monumentum. item ὀρθρου summo mane, Iohan. 8. v. 2. ὑπὸ τὸν ὀρθρον, sub diluculum, Actor. 5. v. 21. ὀρθριος, dilucularis, Luc. 24. vers. 22. ὀρθρίζω. diluculo venio, summo mane accedo, Lu. 21. 38. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὀρθρίζει πρὸς αὐτὸν. & omnis populus summo mane veniebat ad eum. ὀρθρινός. ας. ὁ. matutinus. a. um. Apoc. 22. v. 16. ἀστὴρ ὀρθρινός. stella matutina.

ὀρκος. ας. ὁ. iuramentum. iussu-

randum, Lu. 1.7.3. Heb. 6.16.
ἀπὸ τῆς πύρας ὁ ἔρκος. con-
trouersie finis est iurand-
um, Matth. 14. v. 7. καὶ ἔρκος
ἀποδοῦναι. cum iureiurando
spolponderat. & c. 26. v. 72.
ἀρνήσας τὸ μὲν ἔρκος. negauit
cum iuramento. ὁπποῦτος. ὁ.
ἡ per iuramentum, 1. Timot. 1. v. 10.
ἡ ὁρκίζω. adiuro, Matth. 26.
v. 63. ἡ ὁρκιστής. ὁ. ὁ. exorci-
sta, Actor. 19. v. 13.

Ὀρμὴ. ἡ. ἡ. impetus, Actor. 14.
v. 5. ὁρμίζω. ὁ. impetu feror,
ich stürme. Legitur in N. T.
quingies, & semper in aor.
1. actiuo, ὁρμίζω, Matt. 8. 3. 2.
καὶ ἰδὲ ὁρμίζω. & ecce ruit.
Actor. 7. 57. καὶ ὁρμίζω ἰμο-
δυναστὴν ἐπὶ αὐτὸν. & irue-
runt concorditer in eum. ὁρ-
μίζω. τὸ. τὸ. impetus, Apoc.
18. 21. ὁρμίζω. ἡ. ὁ. occasio,
ἀφορμὴ λαβεῖν. occasionem
sumere, Roman. 7. 8. ἀφορμὴ
διδόναι πρὸς. alicui occasione
dare seu ansam præbere. ἐν-
κλίπειν ἀφορμὴν. præcidere
ansam, occasionem remo-
uere, 2. Cor. 11. v. 12.

Ὀρμος. ὁ. ὁ. monile, item statio
nauium, ὁρμῶν. stationē ha-
beo, ὁρμίζω. F. ἴσω. nauem in
stationem subduco & ap-
pello. item nauem stabilio.
περὶ ὁρμίζω. idem, Marc. 6.
vers. 53. καὶ περὶ ὁρμίζω. &
appulerunt, in portum per-
uenerunt.

Ὀρος. ἡ. τὸ mons, Matth. 4.

v. 8. Luc. 21. v. 37. ὁρμίζω. ὁ.
τὸ ὄρος. pro ὅτι τὸ ὄρος. perno-
ctabat. in monte. Mat. 5. 14.
ἐπὶ τῷ ὄρει καὶ ἐπὶ τῷ. supra mon-
tem sita. καὶ κατέβη. ὅτι τὸ
ὄρος. ex monte descendere,
Matth. 8. 1. ὅτι τὸ ὄρος in mō-
te, Matth. 24. v. 3. ὅτι τὸ ὄρος. i-
dem, Luc. 8. 32. in num. pl.
τὰ ὄρη. montes, Luc. 21. v. 21.
τίτω ἀρχόνται λέγοντες τοῖς ὄροι.
tunc incipient dicere mōti-
bus, Luc. 23. 30. ὄρος. ὁ. ὁ.
mōtanus. a. um. ὄρος. sc. χόρα.
montana regio, Lu. 1. 39. 65.

Ὀρος. ὁ. ὁ. terminus, limes, fi-
nis. ὄρος. ὁ. τὸ. idem in pl. τὰ
ὄρη. fines, in N. T. legitur
vndecies, & tantum in. pl.
num. Mat. 2. 16. Mar. 10. 1.
μεθ' ὅρα. τὰ. confinia, Marc. 7.
vers. 24. ὁρος. ὁ. ὁ. con-
terminus. συνομορίω. confi-
nis sum, Actor. 18. 7. ὁ. ὁ. δι-
κία ἢ συνομορίω. τὴν συνομο-
ρίω. cuius domus erat con-
finis synagogæ ὄρος. defi-
nio, Heb. 4. 7. F. ὄρος. aor. 1.
ὄρος. constitui, Actor. 17. 31
ἐν αὐτῷ (Heb. pro δι' αὐτῷ.)
ὡς ὄρος (Hellenismus pro ὅτι
ὄρος) per virum, quem de-
finiuit. aor. 1. act. part. ὄρος.
Actor. 17. v. 26. præ. pass. ὄρος.
σμεν. ab actiuo præ. ὄρος.
Actor. 10. vers. 42. ὁ ὄρος. ὁ.
ὄρος. definitus seu constitu-
tus a Deo iudex viuientium
& mor-

& mortuorum. aor. 1. passiu.
ὄρος. declaratus fuit, Ro-
man. 1. 4. τὸ ὄρος. ὁ. ὁ.
demonstrato filio Dei. ὄρος.
ὄρος. prædestino, Actor. 4.
v. 28. ὄρος. (aor. 1. act.)
ὄρος. prius definierat, ut
fierent. Ephes. 1. 5. ὄρος.
a. 1. act. part. a. 1. pass. ὄρος.
ὄρος. prædestinatus fui, E-
phes. 1. v. 11. ὄρος.
ὄρος. prædestinati secun-
dum propositum. ὄρος.
ὁ. ὁ. prædestinatio. ὄρος.
separo, Mat. 25. 32. imperf.
ἀφ' ὅρος. Galat. 2. v. 13. Fut.
ἀφ' ὅρος. & Atticè ἀφ' ὅρος.
Matth. 13. 49. Præ. ἀφ' ὅρος.
a. 1. ἀφ' ὅρος. Actor, 19. v. 8.
ἀφ' ὅρος. τὸ. μαθητὰς. separa-
vit discipulos. Gal. 1. 15. ὁ ὄρος.
ὄρος. με ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐ.
qui separauit me ab utero
matris meæ. imper. a. 1. ἀφ' ὅρος.
separate, Actor. 13. 2.
præ. pass. ἀφ' ὅρος. sepa-
ratus, Rom. 1. 1.

Ὀρμις. ἡ. ὁ. aus. ales. in N. T.
per synecdochen gen. de
gallina dicitur, Mat. 23. 37.
Luc. 13. 34. ὄρος. ὁ. τὸ. vo-
lucris, Apoc. 19. 21.

Ὀρμις. vel ὄρος. Fut. ὄρος.
Præ. ὄρος. fodio. a. 1. ὄρος.
fodi, Matth. 21. 33. & 25. 18.
Marc. 12. 1. ὄρος. perfod-
io, Matth. 6. 19. ὄρος. κλέπτει
ὄρος. vbi fures perfodi-
unt. Luc. 12. v. 30. ὄρος.
perfodi, est a. 2. pass. infin. ab

indic. a. 2. ὄρος. ab actiuo
ὄρος. perfodio, a. 1. ὄρος.
vers. 15. ὄρος. ὄρος. ὄρος.
ὄρος. evullis oculis ve-
stris.

Ὀρφανός. ὁ. ὁ. orphanus, orbis
parentibus, pupillus, Ioh.
14. v. 18. καὶ ὄρφανος ὄρος.
non relinquam vos or-
bos. ὄρος. orbis fio,
1. Thess. 2. 17. ὄρος.
(a. 1. pass. part.) ὄρος. or-
bati vobis.

Ὀρχήσασθαι. ὄρος. salto. aorist. 1.
ὄρος. salto. salto, Mat. 14.
v. 6. ὄρος. ὄρος. salto.
Luc. 7. 32. ὄρος. ὄρος.
vobis cecinimus, & non sal-
tastis. ὄρος. salto. salto.
ὄρος. salto. salto. salto.
ὄρος. salto. salto. salto.

Ὀρμις. F. ὄρος. vel ὄρος. excito, con-
cito, a. 1. ὄρος. præ. med. ὄρος.
ex Atticè pro ὄρος. item tra-
jectis literis ὄρος. usurpatur
etiam passivè, ut ὄρος. ὄρος.
(pro ὄρος) ὄρος. ὄρος.
cujus causa. his seu bellum
excitatum est. ὄρος. ὄρος.
pulvis, Matth. 10. 14. ὄρος.
ὄρος. (2. pl. aor. 1. act. imper.)
τὸν κοινὸν ὄρος. ὄρος.
cutite pulverem pedum ve-
strorum. Dicitur vero κοιν-
ὄρος. quasi κοινὸς ὄρος. pulvis
excitatus.

Ὀς. ὁ. ὁ. qui. quæ. quod. articu-
lus postpositivus. Rom. 8. 25.

ὅ ἐ βλεπομένη, ἐλπίζομεν, quod non videmus, speramus. οἷς μόν, οἷς ὅ, 2. Corinth. 2.v. 16. ubi μόν refertur ad propinquius, ὅ vero ad remotius. διό, quapropter, pro δὲ ὅ, 2. Pet. 1. 10. διὸ μᾶλλον ἀδελφοὶ ἀναδύεσθαι, quapropter, fratres, magis studete. ὅ, ubi, Matth. 2. v. 9. ὅ ἦν τὸ παιδίον. ubi erat puerulus. ὅπου, idem, Matth. 6. 20. πῶ, ubi, est interrogativum, Mat. 2. 2. πῶ ὅτι ὁ τυχὼν βασιλεὺς; ubi est ille rex, qui natus est? item πῶ pro ὅ vel ὅπου, Matth. 8. v. 20. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει, πῶ τὴν κεφαλὴν κλίνει, filius hominis non habet, ubi caput reclinat. πῶ τῆς γῆς; ubi terrarum?

Ὁσιος. α. ον. sanctus. a. um. Act. 2. 27. ὁσίως, sanctè, 1. Theff. 2. 10. ὁσίοτης, η. ος. ἡ. sanctitas, Luc. 1. 75. ἀνόσιος. ὁ. ἡ. nefarius, profanus, 1. Timoth. 1. 9. 2. Tim. 3. 2.

Ὁσιος. η. ον. qui, quæ, quod, Matth. 18. v. 25. Actor. 9. v. 39. Quicumque, Matth. 18. v. 18. ὅσον χρόνον, quamdiu, Marc. 2. v. 19. ἵπ' ὅσον χρόνον, idem, Gal. 4. 1. ἵπ' ὅσον, quatenus, Roman. 11. v. 13. καὶ ὅσον, idem. Heb. 7. 20. ὅσω διαφορῶτερον, quanto excellentius Heb. 1. 4. ὁσάκις seq. vocali quoties, seq. consona ὁσάκις. idem, 1. Corin. 11. 25. πόσος; quantus? & πόσους; quoties

sunt interrogatiua, Matth. 23. 37. Luc. 13. 34.

Ὁσίον. ἦν. τὸ. Gen. ὁσέ. ἦ. ος. ος. sis. Matth. 23. v. 27. ἵστανται ὁσίων ἑαυτοὺς. intus vero plena sunt ossibus mortuis. Luc. 24. 39. σὰρκα καὶ ὀστά ἐκ ἔχουσιν carnem & ossa non habet.

Ὁσεαυ. ἦ. τὸ. testa. ὁσεαυ. ἦ. ὁ. testaceus, 2. Cor. 4. 7.

Ὁσφύς. ὅος. ἡ. lumbus, Genit. ὁσφύς. lumbi, Hebr. 7. v. 5. ἐκ τῆς ὁσφύς Ἀβραάμ, ex lumbis Abrahami. Dativus ὁσφύ. Heb. 7. v. 10. ἐν τῇ ὁσφύ. ἡ. in lumbis erat. Accus. ὁσφύ. Matth. 3. 4. Nom. pl. ὁσφύς. lumbi, Luc. 12. v. 35. Accus. ὁσφύς. 1. Pet. 1. 13.

Ὁσφραίνω. F. ὁσφραίνω. odoror, ὁσφραίνω. ἡ. odoratus, 1. Corinth. 12. 17. ὁσφραίνω. ἡ. τὸ. olfactorium.

Ὁπ. quando, Adu. temporis, Matth. 12. 3. πόταν. interrogativum est, quando. Matth. 25. 39. πόταν σε εἶδον; (a. 2.) εἶδον; quando vidimus te ægroum? πόταν. aliquando, Rom. 1. 10. εἴποτε, si quando. μήποτε. ne forte, Matth. 13. v. 29. Marc. 14. 3. Luc. 3. 15. & 14. 29.

Ὁπύω. Fut. υἱ. incito, vrgeo, exhortor, παροτρύνω. excitulo, a. 1. παροτρύνω. excitavi, Act. 13. 50. παροτρύνω. τὰς σαρμάδας γυναῖκες. incitarunt mulieres religiosas.

Ὁπ

Ὁπ. quia, quod, conjunctio causalis, τὸ ψεύδεις ἐκ τῆς ἰδίας λαθεῖ ὅτι ψεύσῃς ἐστὶ. mendaciū à seipso loquitur, quia mendax est. Dicitur causalis, non quod semper causam notet, sed argumentum aliud quodcunque; unde causa seu ratio reddatur. V.g. Luc. 7. 47. ἀφ' ὧν αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς ἂν πολλαὶ ὅτι ἡγάπησεν πολὺ. h. e. remissa sunt peccata ejus multa, quia dilexit multum. Hic ὅτι rationem notat, non ἐ loco causarum sed effectuum petitam. Rem simili exemplo declarabo, ὁ θεὸς ἐστὶ παντοκράτωρ, ὅτι ἐποίησεν τὸν κόσμον. h. e. Deus est omnipotens, quia creavit mundum. Quis hic dicat ὅτι nocere causam? Sanè creatio mundi non est omnipotentiae diuinæ causa, sed effectū. Ioh. 8. 44. διάβολος ἐστὶν ἀληθείας ἐχὼ ἵνα κεν ὅτι ἐκ ἐστὶν ἀλλοθί ἐκ αὐτοῦ. Diabolus in veritate non persistit, quia veritas in eo non est. Hic ὅτι non causam, sed effectum rursus indicat. Nam antequam Diabolus deficeret, veritas in eo fuit. Lapsus vero secutus est mendacium. interdum idem significat, quod quando, Ioh. 9. 8. quod quamvis, Luc. 23. v. 40. ὅτι φοβῶ ὅτι τὸν θεόν, ὅτι ἐκ τῆς αὐτοῦ κλέμματος ἐστὶ ne Deum quidem tu times, etsi in eadem sis damnatio-

ne? Iohan. 8. 45. ἐγὼ δὲ ὅτι πλὴν ἀλήθειαν λέγω, καὶ πιστεύετε μοι. ego vero quamvis veritatem dicam, non creditis. Aliquando servit mimesi, Matth. 4. 6. & 5. 20. & 26. v. 65. 72. & 28. 7. Marc. 1. 15. & 3. 21. & 14. 58. 69. 71. Luc. 4. 11. 21. 43. & 5. 26. & 6. 5. & 7. 4. 16. & 12. 55. Aliquando redundat Matthæi 9. 18, & 20. v. 7.

Ὁυ. non, est Adv. negandi. ὁ. ἡ. ἔχ. idem significant. & adhibetur seq. consono, ἡ. seq. vocali tenui; ἔχ. verò sequenti vocali aspirata. Mar. 5. 37. Aliquando est interrogativum, & idem valet quod nonne, & παρὰ τὸ τοῦ ἐστὶ ἐκ τῆς σωματικῆς. an propterea non est ex corpore? vide Scholia D. Piscatoris in dictum locum. Post ἵνα sequitur μὴ non, ὁ. 1. Cor. 7. 5. ἵνα μὴ περιέλθῃ ὑμεῖς σατανᾷ. ne tentet vos Satanas. Duplex negatio apud Græcos fortius negat. Iohan. 8. 15. ἐγὼ καὶ κρίνω ὡς δὶνα, ego non judico quenquam, vel, ego planè nullum judico. scil. hoc tempore.

Ὁυ. igitur, conjunctio rationalis. 1. Corinth. 6. 15. significat etiam autem, Iohan. 12. 17, vero, Matt. 12. 12. interdum inferuit transitioni, Ioha. 9. 18. 1. Cor. 14. 23. interdum epanalepsi, Iohan. 8. 42.

N 3

Ὁυ

Οὐρα. ἄς. ἰ. cauda, Apoc. 9. v. 6.
 οὐρα. vel vt alij volunt αἰ-
 σκex. nomen auiculæ, quæ
 semper caudam mouet, quæ
 quoq; οὐροποιε, item ὕψις
 & κήρυκος vocatur. Latine
 verò motacilla.

οὐρανός. ἢ. ὁ. cælum supremum,
 quod ab Apostolo tertium
 vocatur, Matth. 3. 16. ἡ ἰδέ
 ἀνέχθουσιν αὐτοῖς. οἱ ἑβραῖοι. &
 ecce aperti sunt illi cæli. cæ-
 lum stelliferum, æther, Mat-
 thæi 24. v. 29. οἱ ἀστέρες πᾶν-
 τες ὑπὸ τῷ ἑβρ. ἑ. stellæ deci-
 dent ἐ cælo, h. e. ex æthere.
 cælum ærium, seu aer, Mat-
 thæi 6. 26. ἰμβλέψατε εἰς τὰ
 πτερινὰ τῷ ἑβρ. ἑ. respicite vo-
 lucres cæli. Per meton. po-
 nitur pro Deo, Luc. 20. 4.
 Per Hebraïsmum ἑβραῖοι &
 ἑβραῖος. idem significant. He-
 braica enim vox non habet
 singularem numerum. Ver-
 ba ergo illa, Mat. 6. 9. πᾶτερ
 ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἑβραῖοις. verti
 possunt, Pater noster, qui es
 in cælis, vel qui es in cælo.
 Qui hic in plurali numero
 scrupulosiùs distinguendo
 herent, Hebraicam phrasin,
 ad quam stylus N. T. pas-
 sim accommodatus est, non
 attendunt. ἑβραῖος. ἢ. gen.
 com. ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἑβραῖος,
 Mat. 6. 14. 26. ibid. v. 32. οἶδε
 πατὴρ ἡμῶν ἑβραῖος. novit pa-
 ter cælestis. στρατὸς ἑβραῖος.
 exercitus cælestis, Luc. 2. v.

13. *μυστήρια*. το. το. medi-
um cæli, ter legitur, Apoc. 8
13. & 14. 6. & 19. 17. *ἐξ οὐρανῶν*
Adverb. cælitus, A. stor. 14.
17. *ἐξ οὐρανῶν ἡμῶν ὕεσθαι διδύς*,
dans nobis cælitus pluvias,
ἐξ οὐρανῶν. dicimus, non *ἐξ οὐρα-*
νῶν. contrā *οὐρανῶν*. non *οὐρα-*
νῶν. vbi orta accentum pri-
morum suorum retinent. *ἐ-*
ξ οὐρανῶν. in cælum, *ἐξ οὐρανῶν*. in
cælo etiam vſitata sunt ex-
tra N. T.

Our. *κ. δ. ventus secundus, Sic dictus, vt quidam autumāt, ὅτι δι' αὐτοῦ ὁρέει ἡ ναῦς. quia per eum cum impetu fertur naui. ὁρέω. poeticum est, & idem valet quod ὁρμάω. ὦ. vel ita dictus, παρὰ τὸ ἑπαιδῆ τῇ τῆς ναὸς ἑρῆ. quia nauis proram sequitur. Qui feliciter cupiunt nauigare, jis opus est ὄρεω καὶ εἰρησία. h. c. vento secundo, qui a Deo est, & remigatio- ne, quæ a nautis. itē custos, inspector, φρουρ. κ. δ. idem, φρουροὶ. custodes, satellites, milites præsidarij. φρουρ. compositum est ex φρῆ & εὐρ. factâ crasi & π mutato in ο. sicut φρεσδε dicitur pro φρεσθδε. qui disparuit, euanu- it, euanidus. φρουρέω. custo- dio, imperf. ἰφρέρον. κν. custo- diebam, 2. Cor. 11. 32. ἰφῆρει τῆς Δαμασκηνῶν πόλιν. præsidio tenebat Damascenorum vr- ben. F. φρουρήσω. custodiam, protegam, Philip. 4: 7. φρουρήσῃ τὰς*

ῥησὶ καὶ καρδίᾳ ὑμῶν, custo-
 diet corda vestra, vos prote-
 ctione sua divina tanquam
 præsidio invicto est munitu-
 rus. ὡς ἐν πρᾶξι. ἐν πρᾶξι. præsidio
 custodior, 1. Pet. 1. vers. 5. ἐν
 δυνάμει Θεοῦ ὡς ἐν πρᾶξι. qui
 potentia Dei tanquam præ-
 sidio custodimini. ἐν δυνάμει.
 est Hebraïsmus. imperf. ἡ
 ἐν πρᾶξι, præsidio tenebar,
 Galat. 3. 23. ὑπο νόμον ὡς ἐν
 πρᾶξι, sub præsidio legis te-
 nebamur, κηρυξ. ἔ. ὁ. hor-
 tulanus, quasi ἔρος τοῦ κήτους.
 custos horti, Ioh. 20. v. 15.
 ὁικουρ. ἔ. ὁ. ἡ. custos domus,
 domi manens, Tit. 2. vers. 5.
 σώφρονες, ἀγνούς, ὁικουρ. tempe-
 rantes, castas, domi manen-
 tes. θυροφ. ἔ. ὁ. ἡ. januæ cu-
 stos, janitor, ostiarius. α.
 Mar. 13. 34. τοῦ θυροφ. ἐν τεί-
 λῳ, ἵνα γρηγορῇ, janitori præ-
 cepit, ut vigilaret. Ioh. 10.
 v. 3. τῷ θυροφ. ἀνοίξῃ.
 huic aperit janitor. Ioh. 18.
 v. 17. λέγει ἡ ἡ παύσῃ ἡ θυρο-
 φ. τοῦ πύργου. Dixit ergo Pe-
 tro ancilla janitrix.

ὦς, ὠπες, τὸ αὖρις. Dicitur etiam
(sed poetice) ὠδες ὠατος, unde
per syncopen ortum est ὠς,
quæ vox in prosa & soluta
oratione est usitata. Luc. 22.
v. 50. σφείλεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὠς τὸ δε-
ξιόν. & abscidit ejus aurem
dextram. Marc. 4. 9. ὁ ἐχὼν
ὦτα ἀκούειν, ἀκούτω. qui habet
aures ad audiendum, audiat.

h. e. qui est ex numero electorum, in quibus solis spiritus S. aures animi aperit & quos solos fide salvifica donat. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούει, pro ἡ ἀκούει ἴσχυει. Act. 7. v. 57. συνέχον (aor. 2. ind.) τὰ ὦτα αὐτοῦ. continuerunt aures suas, h. e. eas obturaverunt, seu digitis occluserunt aures suas. Act. 28. 27. τοῖς ὤσφραϊμας ἤκουσαν. & auribus difficulter audiverunt. Luc. 9. 44. θέτω ὑμῖν εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοῦ λόγου τούτου. Reponite in aures vestras sermones hosce, Hebraismus, h. e. attentè hæc audite & notate. ὦτιον. 8. τὸ. auricula, auris, Matth. 26. 54. Iohan. 18. 10. καὶ ἀπέκοψε αὐτὸ τὸ ὦτιον. & amputavit ejus auriculam. ἀκούζουσιν, auribus percipio, cum Acc. Act. 2. v. 14. ἀκούσιναι τὰ ῥήματα μου. auribus percipite verba mea. ἀκούσιναι est aorist. i. med. imper. Est verò hoc verbum à LXX interpretibus ad Hebræam vocem שָׁמְעוּ exprimendam adhibitum, cujusmodi pluræ sunt, sicut alibi notavimus.

οφείλω. debeo, Marth. 18. 28.
 Σοῦδος μοι ὅ, π ὀφείλει. redde
 mihi, quod debes. ὅ, π scribi-
 tur ad differentiam con-
 junctionis ἔπ. Ἀκτορ. 17. v. 24. ὅ
 ὀφείλω μὴ νομίζεσθαι. non debe-
 mus putare. ὄφειλον, debe-

bam, 2. Corin. 12. 11. ἐγὼ γὰρ ὡφελὸν ὑφ' ὑμῶν σαλίσταμαι, c-
tenim ego debebam à vobis
commendari. Luc. 7. 41. ὁ
εἰς ὥφελος διηκρία πνικτρία, u-
nus debebat denarios quin-
gentos. F. ὡφελίστω, tanquam
ab ὥφελος. περισσῶς, in-
super debeo, Philem. v. 19.
ὥφελος. ἡ. ὡφελος, Mat-
thæi 18. 32. ὥφελος. π. τὸ.
idem, Matth 6. 12.

ὥφελος. augeo, adaugeo, cumu-
lo, accumulo, item, adju-
vo, prosum, usurpatur eti-
am pro ὥφελος. debeo. ὥφελος.
εἰς τὸ. utilitas, 1. Corinth. 15.
v. 32. ἀσφελός. quære infra
in ὥφελος. ὡ.

ὄφεις. ὄφεις. ὄφεις. 2. Cor. 11.
3. ὡς ὁ ὄφεις, sicut serpens, Apo.
12. 9. ὁ ὄφεις ὁ ἀρχαῖος. antiquus
serpens. Apo. 12. 14. ἐπὶ τῷ
ὄφει τῷ ὄφει. à conspectu
serpentis, ἐπὶ τῷ ὄφει He-
braïsmus, מִן הָאֲרִיִּים mippenê.
Ioh. 3. 14. ὁ φῶς ὁ ὄφης, extulit
serpentem. Nom. pl. ὄφεις,
Mat. 23. 33. Genit. ὄφειν, 1.
Cor. 10. 9. Dat. ὄφει. Accus.
ὄφεις contractè pro ὄφεις, Mar-
t. 16. 18. ὄφεις ἀρῶσι, serpentes
tollent. Hinc adjectiva ὄφει-
σος. ὄφεις. ὁ ἡ. anguinus. ὄφειος.
εἰς τὸ. idem. ὄφειος. idem. ὄφει-
ος. ἡ. ὄφεις. idem.

ὄφρυς. ὄφρυς. ἡ. supercilium, cacu-
men, Luc. 4. v. 29. ὡς τῆς ὄ-
φρυς τῷ ὄφρι. ἡ. q; ad montis
fastigium,

ὄχλος. ὄ. ὄ. turba, Matth. 13. 2.
ὄχλοι in pl. num. legitur in
eadem significatione. Mat.
13. v. 36. ἀφῆκε τὸν ὄχλον. di-
misso populo, seu dimissa
turba. ὄχλος. ὡ. turbo, ὄχλος.
ἡ. ὄχλος. vexor, torqueor,
Luc. 6. 18. Αἰσῶ, 5. 16. ὄχλος.
ἡ. ὄχλος. πνικτρία ἀκαθάρ-
των. vexatos ab impuris spi-
ritibus. ὄχλος. ὡ. cum Dat.
obturbo, negotium facesso,
Heb. 12. 15. παροχλίσω. ὡ. i-
dem, Αἰσῶ. 15. v. 19. Δὲ
ἐγὼ κείνους, μὴ παροχλίσω τοῖς
ὑμῶν ὄφιν ὁπότερον ὄφιν
τὸν δόν. qua propter censeo
non esse obturbandos eos,
qui ex gentibus ad Deum se
convertunt.

ὄχλος. ὡ. indignor, graior,
gravatè fero. (quidam ab
ἀχθουμαι. Fur. ἵσται vel ἵσται.
tanquam ab ἀχθίουμαι. deri-
vant; ἀχθος. εἰς. τὸ. pondus.
ἀχθουμαι verò graior, pon-
dere premor.) περισσῶς. ὡ.
idem. περισσῶς. cum Dat.
infensus sum, Heb. 3. vers.
10. 17.

ὄψα. fero. Adv. Marc. 11. v. 19.
ὄψα. ὡ. ἡ. vespere serui
dici, Iohann. 20. v. 19. ὄψα.
ἡ. ὡ. ἡ. serotinus. a. Iacob.
5. 7. ὡς τὸν φεγγαῖον ἡ ὄψα,
pluviam matutinam & se-
rotinam.

ὄψον. ὡ. τὸ. omne id, quod unà
cum pane comedimus, cibi
condimentum, opsonium.

παρ-

παρ-ψις. ἰδὲ. ἡ. parina, Mat.
23. 35. 26.

Παῖς. ὡ. ὡ. puer, Matth. 21.
v. 15. ἰδὲ τὸν παῖδα κερ-
ζῶντας ἐν τῷ ἱερῷ. quum vidis-
sent pueros clamantes in
templo. Filius, Act. 3. 26.
κλῆρον τὸν παῖδα αὐτῷ ἱερῷ.
postquam exitasset filium
suum Iesum, Famulus,
Mat. 8. 13. Infans, Mat. 2. 16.
αἰεὶ παῖδας τὸν παῖδα. inter-
emit omnes infantes, seu
puerulos. παῖδας. ὡ. τὸ. pue-
rulus, Mat. 11. 16. παῖδον. ὡ.
τὸ. puellus, infans, Matth. 2.
v. 11. εὗρον τὸν παῖδον, invene-
runt (nempe magi) infan-
tem. Heb. 11. v. 23. διότι εἶδον
ἐστὶν τὸν παῖδον, quia vide-
runt venustum illum infan-
tem. Luc. 2. 21. τῷ φεγγαῖον
τὸν παῖδον. ut infantem cir-
cumciderent. puer, qui am-
bulare potest. Mat. 18. v. 2.
Luc. 18. v. 16. ἀρετὴ τὸν παῖδα
ἱεραῖον ὡς ἐμὲ, sinite pueru-
los illos ad me venire. Ad-
modum rudis per metaph.
vocatur παῖδον, 1. Cor. 14. v.
20. ἀδελφοί, μὴ παῖδα. γινώ-
σκῃτε φροῖν· ἀλλὰ τῷ κείνῳ ἡ π-
αῖς. fratres, ne estote pueri
intelligentia, sed malitia. πα-
δίδον. ab incunabulis, Mar-
9. v. 21. παδίδον. ἡ. ancilla,
Gal. 4. v. 22. 30. παδίδον. cru-
dio, instituo, Tit. 2. 20. casti-
go. Apoc. 3. 19. imperf. πα-
δίδον. castigabam, Heb. 12. 10

καὶ τὸ δοκῆν αὐτοῖς ἐπαίδου.
prout iis videbatur, castiga-
bant. F. παδίδον. P. παδίδου-
κα. a. 1. ἐπαίδου. Luc. 23. 16.
22. παδίδου. castigor, 1.
Cor. 11. 32. 2. Corinth. 6. 9.
ὡς παδίδου. καὶ μὴ θανάτου. οἱ
ut qui castigamur nec ta-
men morte afficimur. præt.
perf. παδίδου. institutus
fui, Act. 22. 3. παδίδου. ὡς
κατ' ἀντίθεσιν τῷ παδίδου ἡ. ἡ.
institutus ad exquisitam for-
mam patriæ legis. aor. 1. i-
παδίδου. idem, Act. 7. v. 22.
καὶ ἐπαδίδου μοῦσις πάσης σοφίας
Αἰγυπτίων. & institutus fuit
Moses omni sapientia Æ-
gyptiorum. 1. Tim. 1. v. 20.
ἵνα παδίδου. μὴ βλασφημῇ.
ut discant non blasphemare,
vel ut castigentur & dis-
cant, seu ut castigati dis-
cant non blasphemare. πα-
δίδου. ὡ. ἡ. disciplina, Eph. 6.
v. 4. ἐπὶ παδίδου καὶ νουθεσίας.
disciplina & admonitione. in-
stitutio, 2. Timoth. 3. 16. ca-
stigatio, Heb. 12. 5. ὡς ἐμὲ μὴ
ὀλιζώμεν παδίδου Κυρίου. Fili-
mi, ne parvi facito castigati-
onem Domini. παδίδου. ὡ. ὡ.
institutor, informator, Ro-
man. 2. v. 20. παδίδου. ὡ. ὡ.
doctorem insipientum. castigator,
Heb. 12. v. 9. ἀπα-
δίδου. ὡ. ὡ. ἡ. ineruditus,
2. Timoth. 2. v. 23. παδίδου per
syncopen pro παδίδου. Fur. ὡ.
& ὡ. puerorum more ludo,

N 5 cho-

choréas duco, 1. Corin. 10. v. 7. ἡ αἵσις αὐτῶν παίζειν, pro τῷ παίζειν ἵνα, vel ὥστε τὸ παίζειν. & surrexerunt ad choreas ducendas. αἰκαταίζω. illudo cum Dat. Marc. 15. 20. ἡ αἰκαταίζων αὐτῶν. & illuserunt illi. ἀπαξ λογίζομαι. h. e. semel legitur in N. T. ἡ παίζω. idem, cum Dat. Mar. 15. v. 31. imperf. αἰκαταίζων. illudebam, Matth. 27. 29. Luc. 22. 63. & 23. 36. F. ἡ παίζω. Marc. 10. 34. ἡ ἡ παίζω σὺν αὐτοῖς. & deridebunt illum, Aor. 1. αἰκαταίζω, Matth. 27. 31. & ὅτε αἰκαταίζων αὐτῶν. postquam illuissent ei. aor. 1. infinit. ἡ παίζω. Matth. 20. v. 19. & a. 1. part. ἡ παίζων. Luc. 23. 11 passiv. ἡ παίζουσα. deludor, ludibrio habeor, Matth. 2. v. 16. ὅπῃ αἰκαταίζω (aor. 1. pass.) ἵνα τῷ μωρῶν quod delusus esset à magis. F. 1. pass. ἡ παίζομαι. deridebor, Luc. 18. 32. ἡ παίζομαι τῷ ὄντι. deridebitur & contumelia afficietur. ἡ παίζω. ὁ. ludibrium, Heb. 11. 36. ἡ παίζω. ὁ. derisor, irrisor, Iudæ. v. 18. ὅπῃ αἰκαταίζω. quia in extremo die erunt irrisores.

Παρά. percutio, ferio, Fut. σὺ P. αἰκῶ. aor. 1. ἡ παίζω. percussit, pulsavi, Marc. 14. 47. ἡ παίζω τῷ δούλῳ τῷ ἀρχιερέως. percussit servum pontificis.

ἀρχιερέως pro ἀρχιερέως. Attice. a. 1. subj. παίζω. ἡ. ἡ. Aor. 9. 5. a. 1. infin. παίζω. a. 1. part. παίζων. Matth. 26. v. 68. τίς ὅστις ὁ παίζων; Luc. 22. 64. ὡς ὅστις ὁ παίζων; divina, quisnam sit, qui te percussit?

Πάλαι. Adv. olim, Matth. 11. v. 21. ἡ παλαι. jam olim, 2. Pet. 2. 3. & 3. 5. παλαιός. ὁ. antiquus. a. um. Marc. 2. v. 22. Luc. 5. v. 39. παλαιός (οἶνος) χερσὶν ὁ. vinum vetus est utilius. Roman. 6. 6 παλαιός ἀνθρώπος. vetus homo, h. e. corrupta natura, παλαιότης. ἡ. vetustas, Roman. 7. v. 6. παλαιός. ὁ. antiquo, aboleo, Heb. 8. 13. παλαιός. ὁ. antiqua, τῷ παλαιῷ, antiqua, vit prius. παλαιότατος. ὁ. veterasco, Luc. 12. 32. βελήνια ἡ παλαιότατος. crumenas non veterascentes, Meton. subj. Heb. 1. v. 11. παῖς ὡς ἡ παλαιότατος. omnes ut vestimentum veterascent.

Πάλη. ἡ. ἡ. lucta. Ephes. 6. v. 12. ἡ παλη. ἡ. ἡ. lucta, non est nobis lucta adversus sanguinem & carnem. πάλη. luctator, certo, παλαιστής. ὁ. luctator, παλαιστῆρα. ἡ. ἡ. palestra, lucta locus.

Πάλιν. Adv. rursus, Ioh. 16. 19 Παράδεισος. ὁ. ὁ. paradisu, Luc. 23. v. 43. σήμερον μετ' ἡμῶν. ὁ. τῷ

ὁ. τῷ παραδείσῳ. hodie mecum eris in paradiso. 2. Corinth. 12. v. 4. ὅτι ἡ παράδεισος. (a. 2. pass. ind.) εἰς τὸν παράδεισον. raptum esse in paradisu. παράδεισος. verò vox origine Hebræa est פֶּרְדִּים pardenes, quæ legitur, Eccl. 2. vers. 5. Nehem. 2. 8. & Cant. 4. 13. & significat hortum amoenissimum, omnis generis fructiferis arboribus confutum. videtur vox composita esse ex Hebræa voce פֶּרְדִּים fructus tulit & פֶּרְדִּים myrtus.

Παρά. Præpositio cum Genit. à vel ab, 2. Timoth. 1. v. 13. παρ' ἐμῶν ἡκουσας. à me audivisti, 2. Timoth. 3. 14. εἰδὼς παρὰ τίνος ἡμῶν. sciens à quo didiceris. Iohan. 6. 45. αἰκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς. qui audivit à Patre. verba passiva sequi solet, Luc. 1. v. 45. λελαλημένοις αὐτῷ παρὰ κυρίου. quæ dicta ei sunt à Domino. Cum Dativo, apud, Luc. 1. v. 30. μὴ φοβῆσαι με, ὅτι ἡ χάρις παρὰ τοῦ Θεοῦ. ne time Maria, inuenisti enim gratiam apud Deum. Aor. 21. 16. παρ' ὁ. apud quem. & 22. v. 5. παρ' ὁ. ὅπου λαὸς διδάσκει. à quo acceptis literis, &c. Aor. 26. v. 8. παρ' ἡμῶν apud vos. Cum Accus. contra, Aor. 18. 13. παρὰ τὸν νόμον. contra legem. præter, 1. Corinth. 3. 11. παρὰ τὸν κτί

μῶν scil. θεμέλιον. præter id quod positum est fundamentum. apud, Luc. 5. 1. παρὰ τῷ λίμνῳ. apud lacum, & 13. 1. παρὰ τῷ θαλάσσῳ. apud mare. secundum, Mat. 13. v. 4. παρὰ τῷ ὁδῷ. secundum viam. Ad, Aor. 6. 13. παρὰ ποταμῶν. ad fluvium. Propter, 1. Corinth. 12. 16. παρὰ τῷ. propter hoc. Præ, Roman. 14. 5. κρινεῖς ἡμέραν παρ' ἡμέραν. judicat, h. e. æstimat diem præ die.

Πάρδος. ὁ. ὁ. pardus, fera quæ etiam dicitur παῖς. ὁ. ὁ. panthera. παρδαλῆς. ἡ. ἡ. idem. Apoc. 13. v. 2. ἡ θηρίον ὁ εἶδον ἡν ὁμοίαν παρδαλῆι. & bestia, quam vidi, erat similis pardo.

Παρθένος. ὁ. ἡ. virgo, Matthæi 1. v. 23. Luc. 1. v. 27. Tribuitur etiam viris, Apoc. 14. 4. παρθένοι ὅσοι εἰσι. virgines enim sunt. Metaphoricè triremes à mari adhuc intactæ dicuntur παρθένοι περιεῖς. περιεῖς. ὁ. ὁ. scil. ναῦς. ex τρεῖς & ἐρείς. qui remigat, ab ἐρείσω. remigo. de qua voce suprâ, vbi παρθένος. adjectivè adhibetur. παρθένα. ἡ. ἡ. virginitas, Luc. 2. 36. παρθένα. ὁ. ὁ. locus vbi degunt virgines. ἀπαρθένος. ἡ. à Nonno dicitur, quæ amplius virgo non est. Beata virgo Maria à priscis Græcæ Ecclesiæ doctolibus rectè vocatur ἀειπαρθένος.

ἄνθρωπος. h. e. quæ semper virgo mansit.

Πᾶς. πᾶσα. πᾶν, omnis. e. in Genitiuo.

παντός. Actor. 13. 10.

πάνου. Matth. 23. 27.

παντός. Matt. 13. 47.

Dat. παντί. Mat. 25. 29.

πάνη. 1. Thess. 2. 10.

παντί. Matth. 4. 4.

Acc. πᾶντα. Luc. 4. 13.

πάνου. Luc. 3. 3.

πᾶν. Luc. 11. 42. &c.

Matthæi 7. v. 21. ἡ πᾶς ὁ λόγος μου. non quisquis mihi dixerit. non omnis hoc in loco non opponitur omni, sed quibusdam. Matth. 1. v. 28.

Διὺν ποτε με πᾶντες. venite ad me omnes. interdum idem valet, quod vllus. vlla. vllum. Lucæ 1. v. 37. ὅτι ἐν ἐμωατῇ σου παρὰ τῷ θεῷ πᾶν ἔμμε. quia non erit impossibile apud Deum vllum verbum, h. e. vlla res, Hebraismus. vide præterea, Actor. 10. 14. Roman. 3. v. 19. 1. Corinth. 1. v. 19. Gal. 2. v. 16.

Pro omnis generis, Luc. 11. 42. δεκάτην πᾶν λάχανον. decimatis quoduis olus, Lucæ 18. 12. Actor. 2. 17. & 10. 12. 35. 43. Roman. 10. 12. & 14. 2. 1. Cor. 1. v. 5. 2. Timoth. 2. 4. item totus, a. u. m. Matth. 3. 5. τότε ἔξορεύετο ὡς αὐτὸν πᾶσα Ἰουδαία, tunc exiuit ad eum tota Iudæa, metonymia synecdochica,

hoc est, plurimi Iudæi. Roman. 10. v. 18. εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, in totam terram. & c. 11. v. 26. πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται, totus Israel seruabitur. ἅπαντες, ἅπαν. eodem modo accipitur sicut πᾶς. est compositum ex ἅμα. vñ cum & πᾶς. omnis. Luc. 19. 48. ὁ λαὸς γὰρ ἅπας, populus enim vniuersus. Luc. 4. 6. in scem. gen. ἅπαντες in neut. gen. ἅπαν, Luc. 23. 1. καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος. & surgens vniuersa multitudo.

Genitiuo

ἅπαντος,

ἁπάνου,

ἅπαντος.

Datiuo

ἅπαντι,

ἁπάνει,

ἅπαντι.

Accusativo

ἅπαντα, Luc. 21. 4.

ἅπαντα, Luc. 4. 6.

ἅπαν, &c.

Nom. plur.

ἅπαντες. cuncti, quasi cuncti. Iacob. 3. v. 2. πολλὰ γὰρ πάλαι μὲν ἅπαντες. ποῖα pro καὶ πολλά, in multis enim impingimus omnes.

ἅπαντα, cunctæ.

ἅπαντα. cuncta, Actor. 4. versu. 32.

Genitiuo

ἁπάντων,

ἁπάντων,

ἁπάντων, Matth. 6. v. 32.

Luc. 21. v. 12.

Datiuo,

ἅπαντι, Luc. 3. 16.

ἁπάνου,

ἅπαντι,

Accusativo,

ἅπαντας, Matth. 24. v. 29.

Marc. 5. 40. & 8. 25.

ἁπάντες

ἅπαντα, Matth. 28. v. 11.

ἀπὸ χειρὸς τοῦ ἐκείνου πάντα τὰ ἱερῶς, & renuntiant sacerdotibus, omnia quæ facta fuerant. Luc. 5. 11. ἀρτίως ἅπαντα, relictis omnibus, πάντη, Adu. omnino, prorsus, Act. 24. 3. πάντως. idem. Act.

28. v. 4. πάντως φρονέουσιν ὁ ἀνθρώπος ἐστίν, omnino homicida est homo ille. Roman. 3. 9. ἡ πάντως, nullo modo. πάντοθεν (pro παντόθεν, regulariter) vndique vndiquaque, Luc. 19. 43. συνἔχουσιν πάντη, constringent te vndique. πανταχῶς, ad ver. vbique. Mar. 16. 20. ἐκήρυξαν πανταχῶς, prædicarunt vbiq; terrarum, non amplius in sola Iudæa. 1. Cor. 4. 17. καθὼς πανταχῶς ἐν πόλει Εκκλησίᾳ διδάσκω, sicut vbique in omni Ecclesiâ doceo. πανταχόθεν. Adu. vndique. Mar. 1. v. 45. καὶ ἤρχετο ὡς αὐτὸν πανταχόθεν, & veniebant ad ipsum vndique. πάντοτε, adu. temp. semper, legitur tricies nouies in N. T. Mat. 26. 11.

ἐμὲ ὅτι πάντοτε ἔχετε, me vero non semper habetis. Luc. 18 v. 1. πάντοτε προσεύχεσθαι, semper orare. Iohan. 7. 6. πάντοτε ἔστιν ἱτοιμασ. semper est paratum. Non quæcunque deficiunt in illud aut elidunt per apostrophum, aut in fine addunt ὅ. ut pro οἷδε dicimus οἷδιν sequenti vocali. illa τὸ ὅ παρῶν, tantum locum habet intertius personis verborum, ut ἱτυπῶν pro ἱτυπῶ, τίτυφει pro τίτυφει. & in dativis pluralibus, ut πατράσιν. patribus seq. vocali, pro πατράσι, &c.

Πάχα. τὸ. ἀκλίτον. vox origine Hebræa פֶּסַח pēsach, quæ significat transitum, à radice פָּחַח transijit, præteriiuit, Græcè diceretur παχίλινος. sicut lxx. ejus conjugato vtuntur, Exod. 12. 23. καὶ παχίλινος κύριος πατάξας τὸν αἴγυπτιον, καὶ ὄψεται τὸ ἄμμα ὅτι τὰς φλῆας, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων σταθμῶν, καὶ παχίλινος κύριος τὴν θύραν, καὶ ἐκ ἀφῆσθαι τὸν ὁλοθρόνοντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν. & transibit Dominus, qui percussit Ægyptios (syn. h. e. Ægyptiorum primogenitos) & videbit sanguinem in limine, & super utroque poste, & transibit Dominus januam, nec sine vastationem introire in ædes vestras. Lucæ 2. versu. 41.

τῇ ἰορτῇ τῆ πάχα, festo paschæ, Ioh. 2. 23. ἡ τῇ πάχα. in pascha vel festo paschæ. qui παρὶ τὸ πάχην deducunt, sicut alij ἰησοῦν παρὰ τὸ ἰχθυῶν, veram harum vocum originem nesciunt.

Πάχω, patior, 2. Timoth. 1. 12. ταῦτα πάχω, hæc patior. 1. Corinth. 12. 26. εἰ πάχει ἐν μέλος, συμπαχεῖς πάντα τὰ μέλη, si patitur vnum membrum, condolent omnia membra. 2. Corinth. 1. 6. πάχονμε, παπατιμῶμεν, 2. Thess. 1. 5. πάχον. patimini. F. πείσσω, pro πείσσω, quod est ab inusitato πῶσω, pro quo in N. T. Mar. 17. 12. μένη πάχην ἕως αὐτοῦ, patietur ab illis. Apo. 2. 10. μένεις πάχην, patieris. aor. 2. ἵπαθον, passus sum, vel fui, Matt. 27. 19. 1. Pet. 2. 21. ἡ ῥησὶς ἵπαθεν ἕως ἡμῶν, & Christus passus est pro nobis. 1. Thess. 2. 14. ἐπὶ ταῦτα ἵπάδετε ἡ ὑμεῖς, quia eadem passi estis etiam vos. Lu. 22. 15. ὡς τὸ με παθεῖν, ante meum pati, h. e. antequam patiar, Act. 1. 3. μὴ τὸ παθεῖν αὐτὸν, post passionem eius. præter. perf. med. πῆπειθε, Attice, pro πῆπειθε, Lu. 13. 2. ἐπὶ ταῦτα πῆπειθα σὺν, quod talia passi sunt. Mat. 17. 15. σκληνιάζεται ἡ καρδία σου, Lunaticus est & male afficitur. Hebr. 5. v. 8. ἀπὸ ὧν ἰσχυρεῖ, Græcismus, pro ὧν τέτρω, &

ἵπαθεν. ex jis, quæ passus est. Act. 9. 16. ἕως τῆ ὀνόματί μου παθεῖν. pro nomine meo pati. 1. Petri 3. 18. ἀπαθὲν ἡμεῖς ἵπαθεν. semel pro peccatis passus est. συγκυμαθῆν. ὦ. particeps sum afflictionum, vna patior. a. 1. σωλεκοπαθήσασα, 2. Tim. 1. 8. συμπαθῆς. ἵος. ὁ. ἡ. in mutuo molestiarum sensu affectus, 1. Pet. 3. 8. συμπαθῆν. ὦ. condolesco. aor. 1. σωπαθήσασα. condolui, simul afflicti sum, vna passus sum, Heb. 4. 15. & 10. 34. τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσασα. de vinculis meis mecum doluistis. ὡς πάχω, ante patior, a. 2. ὡς παθεν, 1. Thess. 2. v. 2. συμπαχῶ. simul patior, Roman. 8. 17. 1. Corinth. 12. v. 26. a. 1. σωπαθεν.

Πατάσω, percutio, Apoc. 19. 15 F. πατάξω. percutiam, Matth. 26. v. 31. πατάξω τὸν ποιμένα. percutiam pastorem. Luc. 22. v. 49. εἰ πατάξοντες ἡμεῖς; Hebraismus, pro εἰ πατάξοντες τὸν μακάριον; percutiemus ne gladio? aorist. 1. ἵπατάξα. percussi, Act. 12. v. 23. ἵπατάξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου. percussit eum angelus Domini. Apoc. 11. 6. πατάξαι τὸν γῆν πάση πληγῇ. percutere terram omni plagâ. Act. 12. 7. πατάξας (aor. 1. act. part.) ὃ τὸν πλευρὸν τοῦ πέτρ. pulsavit latus Petri, scilicet

licet dormientis, ut excitaretur.

πατίω. ὦ. calco, conculco, Luc. 10. 19. τὸ πατεῖν ἵπαις ὄφιδων ἡ σκορπίων. calcandi serpentes & scorpiones. F. 1. πατήσω. calcabo, Apoc. 11. 2. pass. πατήσας ἕως. calcor, Luc. 21. v. 24. ἕως πατήσας. conculcabitur. a. 1. ἵπατήσας. conculcatus fui. Apoc. 14. 20 ἵπατήσας ἡ γῆ. ἕως τῆς πόλεως. & calcatus est lacus (scil. torcularij preli) extra civitatem. πατίω. ὦ. calcata & tria via, via publica, cui voci affine est vocabulum Germanicum ein pfad. καταπατίω. ὦ. conculco, cum Acc. in medio augetur, Luc. 12. 1. Fur. καταπατήσας. aor. 1. καταπάτησα, Matth. 7. v. 6. μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοῦ. ne quando conculcent eas, scil. margaritas. καταπατήσωσιν est 3. pl. a. 1. ac. subi. Heb. 10. 29. τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καταπατήσας. qui filium Dei conculcarit, h. e. extreme contempserit per meton. effecti. καταπατίομεν. ἕως. conculcor, Mat. 5. 13. καταπατεῖδης ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. cōculcari ab hominibus. a. 1. καταπατήσας. conculcatus fui, Luc. 8. 5 ἡ καταπατήσας & conculcatus fuit, nempe semē, quod cecidit secus viam. πατιώ. ὦ. ambulo, Matth. 11. 5. ὡς πατιώ. claudi am-

bulant. Act. 3. 6. ἵχεμι. (a. 1. med. imperat.) ἡ πατιάται. surge & ambula. imperfect. πατιάται. ambulabam, Act. 14. 10. ἵχεμι (imperf. ab ἵχωμι) ἡ πατιάται. exsiliit & ambulavit. Fut. πατιήσας, Apoc. 3. 4. πατιήσας μετ' ἐμῶν. ambulabunt mecum. Pro præterito πατιάτηκα. vñtatum est. a. 1. πατιάτηκα. ambulavi, 1. Ioh. 2. v. 6. καὶ ὡς ἐκεῖνος πατιήσας, sicut ille ambulavit. Ephes. 2. v. 2. ὡς ὡς ποτε πατιήσας, in quibus peccatis olim ambulastis. Coloss. 3. 7. ὡς ὡς ἡμεῖς πατιήσας, in quibus vitijs & vos ambulastis quondā πατιάται per Hebraismum ponitur pro vivere, sic Gen. 17 ambulā coram me, 2. Thess. 3. vers. 6. πατιάται ἀπὸ τῆς. ambulare inordinate, h. e. dissolute vivere. Sic. 2. Ioh. v. 6. πατιάται ὡς τὰς ἀπολαύσεις τοῦ θεοῦ, 1. Ioh. 2. 11. ὡς τῆ σκοτίας πατιάται. in tenebris, h. e. in ignorantia versari, 2. Corinth. 4. 2. πατιάταις ἐν πνεύματι ambulantes cum calliditate. Coloss. 4. 5. ὡς σοφία (h. e. σεβάς) πατιάται. sapienter vitam instituite Ephes. 5. v. 15. ἀκριβῶς πατιάται. accurate, Roman. 14. 15. ἐκ ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ πατιάται. non iam secundū charitatem ambulas, h. e. te vere chari-

charitatis expertem esse demonstras, qui proximum legis. opponuntur καὶ σαρκαὶ παρῶν & καὶ πνεύμα, Roman. 8. v. 1. item παρῶν καὶ σαρκαὶ & καὶ σκότος. 1. Ioh. 1. v. 6. 7. ἐμπατριώ. ὡ inambulo, 2. Corinth. 6. 16. ἐν κοινήσῃ ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπατριώ. habitabo in jis, & inambulabo.

Πατήρ, pater, vox hæc non est ἀπῶν, possideo, acquirō (Eurip. γαμβρὸν παῖδός, genitum acquirere :) sed ab Hebræa voce אב facta litterarum metathesi, itemq; eiusdē organi literarū mutatione, & addita in fine terminatione Græcorū πατήρ, Matthæi 23. v. 9. εἰς δὲ ἐστὶ πατήρ vnus enim pater est. Genit. τὸν πατέρα poetice, in prosa vero & N. T. πατὴρ, Iohan. 16. v. 28. Ἐλθὼν παρὰ τοῦ πατρός, prodij a patre. Dat. τῷ πατρί. in prosa πατρί, Iohan. 14. 10. ἐγὼ ἐν τῷ πατρί. καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ ἐστὶ, ego in patre, & pater in me est. Acc. τὸν πατέρα tantum (non πατέρα, ad differentiam vocis ἢ πατρίδα. sc. patria) Ioh. 8. 41. ἐν πατρίδα ἔχοντες. vnum patrem habemus. Vocat πατέρα, Iohan. 17. v. 11. πατήρ ἄγιε. Attice ὁ πατήρ, Luc. 10. 21. καὶ ὁ πατήρ, ὅτι ἔτις ἐγένετο εὐδελία ἐμπατριώ. verbottenus pro-

fecto pater, quia sic fuit beneplacitum eorum te, h. e. etiam pater, quia ita placuit tibi. Dual. N. A. & V. τὸ καὶ ὁ πατήρ G. & D. τοῖν πατέρας. Plur. Nom. οἱ πατέρες, Iohan. 6. 13. Genit. τῶν πατέρων, Roman. 15. v. 8. ἱπασίας πατέρων promissiones patrum, h. e. patribus factas. Dativ. τοῖς πατέρας Heb. 1. 1. πάσαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατέρας, olim Deus locutus patribus. Accus. τὸν πατέρα Actor. 3. vers. 22. ὡς τὸν πατέρα εἶπα, ad patres, h. e. maiores nostros dixit. Voc. ὁ πατήρ. & Attice οἱ πατέρες, Ephes. 6. v. 4. καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, & vos patres ne prouocate ad iram liberos vestros. Actor. 22. 1. αἰδρεῖς ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου λόγους, viri, fratres & patres audite meam defensionem. πατρικός. ἢ. ὁν. patrius. a. um. Galat. 1. 14. τῶν πατρικῶν με παροδοῦσιν paternarum traditionum, h. e. traditionum a patribus profectarum. πατρικός. idem. Actor. 24. 14. & 28. 17. Dicitur πατρίως pro πατρίδα. πατρίδα. sc. ἢ. familia, Luc. 2. v. 4. Actor. 3. v. 25. πατρίδα. idem. ἢ. patria, Matth. 13. v. 54. Luc. 4. v. 24. ἐδίδε ὡς ἔστις δικτὴς ἐστὶν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. nemo propheta acceptus est in patria sua, ἀπῶν.

ἀπῶν. ο. es. ὁ. qui caret patre, Heb. 7. 3.

Πάω. facio cessare, finem impono, coerco, sedo, in nouo Testa. semel legitur in actiua forma. 1. Pet. 3. v. 10. παντάτω τῷ γλώσσῃ αὐτοῦ ἐπὶ κακῷ coerceat linguam suam a malo. Sæpe vero in forma media; παύουμαι. cesso & construitur cum part. non cum infin. more verborum cessandi & perseverandi. Ephes. 1. v. 16. καὶ παύουμαι διχαίεσθιν. non desino gratias agere. Col. 1. 9. καὶ παύουμαι προσευχόμενοι. non cessamus orare. imperf. ἐπαύουμαι, cessabam, Act. 5. 42. ἐν ἐπαύοντο διδάσκοντες, non cessabant docere. Fur, παύουμαι. desinam, Act. 13. 10. καὶ παύουμαι διατρέφοντες τὰς ὁδοὺς κυρίου non cessabis peruertere vias Domini. 1. Cor. 13. 8. γλῶσσῃ παύουμαι lingua cessabunt. Præter. perf. ἐπαύουμαι, destiti, forma quidem passiu. significatione vero medium, 1. Pet. 4. 1. ἐπαύουμαι ἀμαρτίας. destiti a peccato, ubi construitur cum Gen. Aor. 1. ἐπαύουμαι destiti, cessauī, destitui. Actor. 20. v. 3. ἐκ ἐπαύουμαι δακρύων νεφελῶν non cessauī cum lachrymis monere Actor. 20. vers. 31. ἐκ ἐπαύουμαι τέπνοντες τὸν παύλον. non cessarunt cedere Paulū. Actor. 20. 1. καὶ τὸ παύουμαι

τὸν θόρυβον. postquam vero cessauit tumultus. ἀναπαύω. do requiem, concedo relaxationem, reficio, recreo. P. ἀναπαύω, Matth. 11. vers. 28 καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς & ego reficiam vos. Aor. 1. ἀνέπαυσα. recreauī, 1. Corinth. 16. 18. ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἱερὸν πνεῦμα. refocillarunt enim spiritum meum. Philem. versu 20. ἀνέπαυσόν. (a. i. act. imper.) με τὰ σπλάγχνα ἐν κυρίῳ, refocilla mea viscera in Domino. ἀναπαύουμαι. requiesco, Luc. 12. v. 19. ἀναπαύε, φάγε, πίε, εὐφραίνε. requiesce, ede bibe, hilaris esto. Seruator noster iubet discipulos suos Matth. 26. 45. καθεύδειν καὶ ἀναπαύεσθαι, dormire & requiescere. idq; κατ' ἐμφανῆ. Præter. perf. pass. ἀναπέπαυμαι. 2. Corin. 7. 13. ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὅσοι παύοντες ὑμῶν. quod refocillatus sit spiritus eius ab omnibus vobis. Hic ὅσοι ponitur pro ἑστί. Aorist 1. ἀνέπαυσάμεν. requieui, Apoc. 6. 11. ἵνα ἀναπαύσωνται. vt requiescerent. ἀνέπαυσας. sc. ἢ. requies, relaxatio, recreatio a labore, Matth. 11. v. 29. εὐρήσονται ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς ὑμῶν, inuenietis requiem animabus vestris, ἔχον ἀνάπαυσιν, requiem habere, quiete frui, Apoc. 4. 8. & 14. 11. ζητεῖν ἀνάπαυσιν. quærere requiem, Matth.

Matth. 12. 43. *συναπαύομαι*. una refocillor, Rom. 15. v. 32. cum Dat. *ἐπιαναπαύομαι* cum Dat. acquiesco, Roman. 2. v. 17. *ἐπιαναπαύω* τῆς νόμου. acquiescis in lege. item requiesco, Luc. 10. 6. *καταπαύω*. compesco, inhibeo, Act. 14. v. 18. *μόλις κατέπαυσαν* εὐδ' ἔχλες. vix inhibuerunt turbam. item requiesco Heb. 4. v. 4. *κατέπαυσεν* ὁ θεὸς ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ. requieuit Deus die septimo. *ἀκατέπαυστος*. cessare nescius, 2. Pet. 2. 14 *ἀκατέπαυστος αἰμαρτίας*. qui a peccato desistere nequeunt.

παχὺς. εἰς. ὁ. crassus, a. um. pinguis, obesus. *παχὴς* γαστήρ. obesus venter. in comp. *παχύτερος*. superl. *παχέτατος*. *παχύνω*. pinguefacio, obesci reddo. *παχύνωμαι*. pinguefio, Matth. 13. vers. 15. Act. 28 v. 27. *ἐπαχύνθη* aor. 1. passiu. pinguefactum est cor, h. e. stupidum, ineptum ad intelligenda mysteria regni cælorum.

πίδη. n. ἡ. pedica, compes, pedum vinculum, Marc. 5. v. 4. *πίδαις* καὶ ἀλύσις διδιδται. pedicis & catenis vinctum fuisse, Luc. 8. 29. *πίδαις* φυλάσσειται. pedicis custodiri. *πιδάω*. ὦ. cōpedibus cōstringo

πίδον. s. τὸ. solum, terra. *πιδόν*. s. τὸ. campus, planities. *κράσιπιδον*. s. τὸ. fimbria, ita di-

ctum quasi *κράσιπιδον* eis πιδόν. in terram dependens, Mar. 9. 20. ἡ ψατο (a. 1. med.) τῷ κράσιπιδῷ. tetigit fimbriam seu extremam vestimentiorum. In N. T. quinquies legitur. *πιδόν*. ἡ. ὁ. campestris, e. Luc. 6. v. 17. *ἐν τῇ τήν πιδόν*. stetit in loco, campestri.

πίδα. n. ἡ. malleolus pedis planta pedis. *πιδός*. s. ὁ. pedes, itis, qui pedibus iter facit. *πιδύω*. pedibus iter facio. Act. 20. vers. 13. *μὴν πιδύν*. pedibus iter factururus. *πιδῆ*. pedibus, *καὶ* *πιδῆ*. Aduerb. Matth. 14. 13. *ἐκλάθον αὐτὸν πιδῆ*. secuti sunt illum pedibus.

πειδω. persuadeo, suadeo, allicio. Act. 26. v. 28. *ὁ δὲ λόγος μου πείθει*. propemodum seu fere mihi persuades, seu me allicis. imperf. *πειδω*. persuadebam, Act. 13. 43. *πειδων αὐτῶν*, persuadebant ijs Futur. *πεισω*. Matth. 28. 14. *ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν*. nos persuadebimus illi. 1. Ioh. 3. 19. *πείσομεν τὰς καρδίας ὑμῶν*. securā reddimus corda nostra Præter. *πέπεικε* a. 1. ἡ. *πέπεικε*. persuasi, Matth. 27. v. 20. *ἡ πόλις* τὰς ὄχλους. persuaserunt turbæ. seu incitarunt turbam. *πειδωμαι*. pareo, obedio, Galat. 3. 1. *τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι*. veritati non parere. Act. 26. 26. *ἐ πείθεμαι ὑμῖν*. non

non existimo. imperf. *πειδωμαι*. credebam, Act. 5. 36. 37. præt. perf. *πέπεικα*. persuasus sum, persuasus habeo, certus sum. Rom. 8. 38. & 15. 14. *πέπεικα*. n. ὁ. persuasus, Luc. 20. 6. Heb. 6. 9. *πεισμεθα ὃ ὅτι ὑμῶν τὰ κρείττονα*. nobis verò persuasimus de vobis meliora. Aorist. 1. *πειδωμαι*. assensus sum, Act. 5. 40. *πειδωμαι* ὃ αὐτῶν. assensi sunt illi. Act. 11. 7. *καὶ τινες* ὅτι αὐτῶν *πειδωμαι*, & quidam eorum crediderunt. Heb. 11. v. 13. *πειδωμαι*. postquam crediderunt. Fut. 1. *πειδωμαι*. credam, Luc. 16. 31. *πειδωμαι* credent. Præt. medio *πέπεικα*. confidi, Matth. 27. 43. *πέπεικα* ὅτι τὸν θεόν. confidit Deo. Rom. 2. 19. *πέπεικα* τὸ σαυτὸν ὁδηγόν τῃ τῶν. confidisq; te ducem esse cæcorum. Gal. 5. v. 10. *πέπεικα* eis ὑμῶν pro ὑμῶν. Hebraïf. vel pro ἐν ὑμῶν. quæ syntaxis legitur, Philip. 3. 3. Philem. v. 21. *πέπεικα* τῷ ὑπακοῇ σου. fretus obsequio tuo. Heb. 2. 13. *ἵσμεν* *πέπεικα* ὅτι αὐτῶν. fretus ero ipso, Luc. 18. 9. *εὐ* *πέπεικα* ἑαυτοῖς. confisos sibi ipsis. infin. *πειδωμαι*. confidere, Phi. 3. 4. plusquamperf. *πέπεικα*. Luc. 11. v. 22. *ἐφ' ὃ* *πειδωμαι*. scil. *παιονία*. qua armatura confidebat seu nitebatur. Notetur syntaxis *πειδωμαι*

πει, ὅτι *πει*, ὅτι *πει*, ἐν *πει*, εἰ *πει*. Hinc est *πειδωμαι*. εἰς. ἡ. fiducia, Eph. 3. 12. *πειδωμαι*. ἡ. persuasio, Galat. 5. v. 8. *ἀπειδωμαι*. εἰς. ὁ. inobediens, refractarius, Act. 26. v. 19. *ἀπειδωμαι* τῇ ὁφθαλμῶν. rebellis visioni. Rom. 1. 30. *παιονία* *ἀπειδωμαι*. parentibus immorigeri. *ἀπειδωμαι*. as. ἡ. contumacia, Ephes. 2. v. 2. *ὅτι* *ἀπειδωμαι*. Hebraïf. pro *ὅτι* *ἀπειδωμαι*. filij inobedientes. *ἀπειδωμαι*. ὦ. non credo, cum Dat. Ioh. 3. 36. *ὁ* *ἀπειδωμαι* τῷ υἱῷ. qui non credit filio, ubi *τὸ* *πιστεύειν* καὶ *τὸ* *ἀπειδωμαι* apponuntur, tanquam contraria. unde liquet *ἀπειδωμαι* eo in loco nihil aliud significare, quàm non credere. imp. *ἀπειδωμαι*. s. v. Act. 19. vers. 8. καὶ *ἀπειδωμαι* *κακολογῶντες* *τὴν* *ἰδὼν* & parere volebant malle loquentes de via illa. a. 1. *ἀπειδωμαι*. non obedivi, Roman. 11. v. 30. 31. *ἐ* *συναπώλετο* *τοῖς* *ἀπειδωμαι*, non perijt cum ijs, qui non obedierant. *ἀπειδωμαι*. εἰς. obsequiosus, Iac. 3. 17. *ἀπαπειδωμαι*. persuadeo cum Acc. Act. 18. 13. *πιδωμαι*. ἡ. ὁ. persuasorius, persuadendi vim habens, *πιδωμαι*. probabilitet. pro *πιδωμαι* legimus in N. T. *πειδωμαι*. 1. Corinth. 2. v. 4. *ἐν* *πειδωμαι* *ἀνθρώπων* *σοφίας* *λόγους*. non in persuasorijs humanæ sapientiæ verbis.

πεινά. *π. ἡ. famēs, πεινάω. ὦ. esurio*, Philip. 4. 12. χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν. saturari & clurire. Fut. πεινήσω & πεινάσω. Apoc. 7. v. 16. ὃς πεινᾷ σὺν ἱπ. non esuriēnt amplius. aorist. 1. ἐπεινάω. esurivi, Matth. 25. 42. Iohan. 6. 35. ὃς μὴ πεινάσῃ (a. i. aēt. sub.) nequaquam esuriet. κορυβαίνος. *κ. ὁ. famelicus*, qui esurit. Act. 10. 10. *πειράσας. ας. ἡ. experimentum, periculum*, Heb. 11. 29. ἡς πείρασ λαβόντες. *cujus facto periculo. ἀπείρα. ὁ. καὶ ἡ. rudis*, Heb. 5. v. 13. πειράζω. tento, Iac. 1. v. 13. πειράζει γὰρ αὐτὸς ὁ θεός. tentat enim is nullum. scil. ad malum. Mat. 12. v. 15. τί με πειράζει; quid me tentatis? Diabolus dicitur πειράζων. Mat. 4. v. 3. imperf. ἐπειράζον. tentabam, Act. 16. 7. ἐπειράζον καὶ τὴν βιθυνίαν πορεύεσθαι tentabat ire, h. e. utrum ire possent Bithyniam versus. Fut. πειράσω. tentabo, aor. 1. ἐπειράσα. tentavi, 1. Corinth. 10. v. 9. ἐπειράσαν. tentarunt. Heb. 3. 9. ἐπειράσαν ἡμεῖς οἱ πατέρες ὑμῶν. tentarunt me patres vestri. Act. 5. v. 9. πειράσας τὸ πνεῦμα τοῦ κυρίου. tentare spiritum Domini. πειράζομαι. tentor, Iacob. 1. 13. ὅπου δεῖ πειράζεσθαι. à Deo tentor, ὅπου hic ponitur. Mar. 1. 13. πειράζομαι ὑπὸ τοῦ σατανᾶ. præter. πεπειράσμαι. tentatus

fui, aor. 1. ἐπειράθην. idem, Heb. 11. 37. ἐπειράθην τεύ. tentati fuerunt. Galat. 6. 1. καὶ σὺ πειράσῃς, ne & tu tenteris. Matth. 4. 1. πειράσθην pro τὴν πειράσθην ἐν ἑαυτῷ. πειράζω etiam idem est, quod δοκιμάζω. exploro, 2. Corinth. 13. v. 5. ἐαυτὸν πειράζειτε. vos ipsos explorate. πειράω. ὦ. conor, tento. Act. 24. v. 6. τὸ ἐγὼ ἐπειράσας βιβλίῳ αὐτοῦ. templum conatus est profanare. πειράσομαι. ὦμαι. idem, Act. 9. 26. ἐπειράτο. (imperf. med.) καλεῖσθαι τοὺς μαθητάς. conabatur se adjungere discipulis. Act. 26. 21. ἐπειράτο (μὴ) διαχειρίσασθαι. conabantur me interficere. πειρασμός. *κ. ὁ. tentatio*, Mat. 6. 13. 1. Cor. 10. 13. πειρασμός ἐστιν ὡς ἐκλήρου εἰ μὴ ὁ θεός. tentatio vos non cepit, nisi humana. ἀπειράσας, qui tentari nequit, intentatus, Iacob. 1. vers. 13.

Πείρω. transadigo, item, transco, Fut. πείρω. (Præter πεπείρω. aorist. 1. ἐπείρω. sunt inusitata) præter. medio πέπωκα. unde est πέρος. *κ. ὁ. meatus. πορεύω. præbeo. πορεύομαι. ὦ. ὁ. quaestus*, 1. Tim. 6. 5. περιπέρω. transfigo. aorist. 1. περιπείρω. 1. Timoth. 6. 10. πορεύομαι. interfacio, (idem quod πορεύω ποιῶμαι. quæ phrasis legitur, Luc. 13. v. 22.) Ioh. 11. v. 11. πορεύομαι ἵνα ἵδωμαι αὐτόν. abeo

ab eo, ut è somno cum excitem. πορεύ. abi, Ioh. 4. 50. & Iohan. 8. 11. πορεύ. καὶ μικροῦ ἀμάρτια. abi & ne amplius pecca. Act. 24. 25. τὸ νῦν ἔχον πορεύ. ut nunc se res habent abiāperf. ἐπορεύην. ibam, Act. 8. 39. ἐπορεύτο γὰρ τὸ πλῆθος αὐτῷ χρίσας. pergebat igitur in via sua gaudens. præter. perf. πεπείρωκα. iui, 1. Pet. 4. 3. πεπορεύην ἐν ἀσέλγεια. qui incessimus in libidinibus. aor. 1. ἐπορεύην. profectus sum, Ioh. 8. 1. ἐπορεύθην εἰς τὸ ὄρος. abiit ad montem. in imper. πορεύθην. abi, Iohan. 28. v. 26. Fut. πορεύσομαι. proficiscar, Luc. 15. vers. 18. πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου. proficiscar ad patrem meum. πορεία. *ας. ἡ. via, iter*, Iacob. 1. v. 11. εἰς πορεύομαι. ingredior, Marc. 1. 21. & 7. 19. Act. 28. 30. εἰς πορεύεσθαι εἰς πόλιν, Marc. 1. 21. & εἰς κάμιν, Mar. 1. 2. εἰς τὸ ἱερὺ, Act. 3. 2. πρὸς αὐτὸν scil. πᾶν. Act. 28. 30. imperf. εἰς πορεύομαι. *κ. ἵτο. intrabam*, Marc. 6. 56. ἐκπορεύομαι. egredior, Marci 7. 19. & 21. imperf. ἔκπορεύομαι. *κ. ἵτο. exibam*, Matth. 3. vers. 5. τότε ἔκπορεύετο πρὸς αὐτὸν ἱεροδολογία. Marc. 11. v. 19. ἔκπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως. egredius es extra urbem. διαπορεύομαι. transeō, Rom. 15. v. 24. ἔγχετο γὰρ διαπορεύομαι δεύσασθαι ὑμᾶς. spero

enim fore, transiens visam vos. Luc. 13. 22. διαπορεύετο καὶ πόλεις. peragrabat singulas vrbes. Act. 16. v. 4. διαπορεύετο πρὸς πόλεις. transibant urbes. ἐκπορεύομαι. proficiscor, Luc. 8. vers. 4. ἀπορεύ. *κ. ὁ. perplexus. dubius*. item pauper, cum Genit. δοπέα. *ας. ἡ. consilij inopia*, Luc. 21. v. 25. ὑπορούμαι. ὤμαι. dubito, Galat. 4. 20. ὑπαπαύομαι. ὤμαι. prorsus hæreo, planè anxius & perplexus sum. 2. Corinth. 13. v. 4. διαπορεύ. ὦ. ambigo, hæsito, in imperf. διαπορεύω, Act. 10. v. 17. ὡς ὅτι ἐὰν διαπορεύω περὶ. quum autem apud se ambigeret Petrus. διαπορεύομαι ὤμαι. medium, idem significat, Luc. 24. 4. ἐπὶ διαπορεύεσθαι αὐτοῖς πρὸς τὰς. in-hæsitare eas de hoc, h. e. dum ea in re hæsitarent. ἑμπορεύ. *κ. ὁ. mercator*, Matt. 13. 45. ἑμπορεύ. τῆς γῆς. mercatores terræ, Apoc. 18. 3. 11. 15. ἑμπορεία. *ας. ἡ. mercatura*, Matth. 22. 5. ἐμπόριον. *κ. τὸ. mercatus*, Ioh. 2. 16. ἐμπορεύομαι. mercor, negotior, Iacob. 4. 3. ἐμπορευόμεθα. negotiabimur, Mercatores igitur nomen habent à peragrandō, & proficiscendo, quippe qui merces importāt & exportant. εὐπορεύ. peruius, item diues, item facilis. ὑπορεία. *ας. ἡ. diuitie, facultates*.

Act. 19. 25. ὑπορούσθ. ἔμαθ. suppetit mihi, Actor. 11. v. 29. κενὸς ὑπορεῖ τὸ π. (augmentum Atticum) prout cuique suppetebat. ἰδοιτορία. α. ἡ. iter, Iohan. 4. vers. 6. καποπακὸς ἐν τῇς ἰδοιτορίας. fel-sus ex itinere. ἰδοιτορία. α. iter facio, Actor. 10. 9. παρεπορεύουσι. prætereo, Matth. 27. 39. Marc. 9. 30. παρεπι-ρεύοντο διὰ τῆς γαλιλαίας. iter faciebant per Galilæam. παρεπαρεύουσι. cum Dat. ac-cedo. Marc. 10. v. 35. συμπο-ρεύουσι. vna proficiscor, Luc. 7. v. 11. συμπορεύοντο ἀπ' αὐτῶν. vna cum illo ibant. conue-nio, Marc. 10. 1.

Πίλας. Adv. prope, idem quod ἐγγύς πλησίον, idem, est etiam adverb. Iohan. 4. 5. πλησίον τῷ χωρίῳ. prope prædium. ὁ πλησίον scil. αὐ. proximus, qui nos attingit, Luc. 10. 29. τίς ἐστὶ με πλησίον; quis est meus proximus? Genitiv. τῷ πλησίον. proximi. Dativ. τῷ πλησίον. proximo, Roman. 13. v. 10. ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον ἀγα-κὸν ἐκ ἐργάζετα. charitas pro-ximum non afficit malo. Acc. τὸν πλησίον. Matt. 22. 39. ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου. dili-ges proximum tuum. παρε-πλησίως confimiliter, Heb. 2. v. 14. παρεπλήσιον. proximè cum Dat. Philip. 2. vers. 27. ἠδύνουν παρεπλήσιον θανάτου. ægrotavit proximè mortē,

lethali correptus fuit morbo Πίλαρος. voc. τὸ. pelagus, (gen. mascul.) maris profunditas, Matth. 18. 6. ἐν τῇ πελάγῃ τῆς θαλάσσης. in profunditate maris.

Πέλαιος. voc. ὁ. securis, bipennis, πηκίζω. securi serio, Apoc. 20. 4. τοῖς ψυχαῖς τῶν πηκισ-σμένων. animus securi percussor-um.

Πίμπω. mitto, Iohan. 2. v. 21. κἀγὼ πίμπω ὑμῖς. & ego mit-to vos. Actor. 25. v. 25. ἵκε-να πέμπειν αὐτὸν. decreui cum mittere. Fut. πέμψω, Luc. 20. v. 13. πέμψω τὸν υἱόν μου. mit-tam filium meum. aorist. 1. ἔπεμψα. misi, Coloss. 4. 8. ἐν ἔπεμψα ὑμῖς ὑμῖς. quem mi-si ad vos. aorist. 1. imperat. πέμψον. mitte, Luc. 16. v. 24. subj. Luc. 16. v. 27. ἵνα πέμψῃς αὐτὸν. vt mittas eum. a. 1. in-fin. πέμψω. mittere, Luc. 20. v. 11. ἀποστείλετο πέμψαι ἄλλον. perrexit mittere alium servum. aor. 1. part. πέμψας. Ioh. 8. 18. Genit. τοῦ πέμψαν-τος, Iohan. 9. 4. Dat. τῷ πέμ-ψαντι, Iohan. 5. 24. Acc. τὸν πέμψαντα, Iohan. 12. 45. &c. Nom. pl. οἱ πέμψαντες, Act. 19. v. 31. Genit. τῶν πέμψαν-των. Dat. τοῖς πέμψαντι, Ioh. 1. v. 22. &c. πέμπουσι. mit-tor, Lucæ 7. v. 10. ἢ ἀποστεί-ψαντες οἱ πεμφθέντες. (aor. 1. pass.) & reuerfi, qui missi erant. διαπέμπω. remitto, philem.

Philem. vers. 12. ὃν ἀπέπεμψα. quem remisi ἐμπέμπω. emit-to, a. 1. ἔξτεμψα. emisi, Act. 17. 10. part. a. 1. pass. Act. 13. 4. ἐμπέμψαντες ἀπὸ τοῦ πνεύμα-τος τοῦ ἁγίου. emissi à Spiritu sancto. μεταπέμπω. accer-sio, Act. 24. v. 26. aor. 1. pass. μεταπέμψην. unde partici-pium (Actor. 10. v. 29.) ἤλθον μεταπεμψείς. veni accersit-us. a. 1. med. μεταπέμψην. accersivi, Act. 24. v. 24. με-πέμψατο τὸν παῦλον. accersiv-it Paulum. in impera. με-τάπεμψα. accerse, Actor. 10. v. 5. in subj. μεταπέμψαι. Actor. 25. v. 3. in infin. μετα-πέμψασθαι. accersere, Act. 10. vers. 22. ἀπεπέμψω. deduco, Actor. 21. v. 5. ἀπεπέμψοντες ἡμῖς πάντων. deducuntibus nos omnibus. imperf. ἀπε-πέμπω. Act. 20. v. 38. aor. 1. ἀπέπεμψα. deduxi: in im-perat. ἀρόπεμψον. Tit. 3. 13. deducendum cura. 1. Co. 16. v. 11. ἀρόπεμψατε ὃ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ. deducite verò eum cum pace, h. e. saluum & in-columem. In passiva forma legitur Act. 15. 3. ἀρόπεμψέν-τε deducti. συμπέμπω. unà mitto, 2. Corin. 8. v. 18. a. 1. συμπεπέμψαμεν. unà misimus tantum bis legitur. Πίνωσι. facio, ago, πίνω. hoc. ὁ. qui labore victum quærit. 2. Corin. 9. v. 9. ἰδοὺ τοῖς πίνοντι. dedit pauperibus.

Differunt itaq; πίνω & πω-χέω. πωχέω mendicus est, qui ostiatim petit elemosy-nam πένια. α. ὁ. paupertas in-opia, penuria. à præ. med. πένονα. verbi πίνωσι derivatur nomen πόνος. ἡ. ὁ. labor, unde φιλόπονος. gnavus, amans laborum. sed in N. T. πόνος ter legitur, & dolorem, seu cruciatum significat, Apoc. 16. 10. 11. & 21. 4. πονηρός. α. ὁ. malus, malignus, qui no-bis negotium faceffit, Mat-thæi 5. v. 11. πονηρὸν ἔργον. ma-lum seu virulentum verbum convicium, 2. Timoth. 4. 18. ἔργον πονηρὸν. opus malum, Matth. 7. 18. καρπὸς πονηρός. malus fructus, Actor. 18. 14. βυδύερημα πονηρὸν. facinus sceleratum, Galat. 1. v. 4. ὧν πονηρός. malum seculum, ubi vita præsens intelligitur. E-phes. 5. 16. & 6. 13. ἡμέρα πονη-ρά. malus dies, ubi varia ex-perimur tentationum tela. Satanas dicitur πονηρός κατ' ἐξουσίαν. Matth. 5. 37. & 6. 13. 1. Iohan. 2. 13. πνεῦμα καὶ πονη-ρὰ mali spiritus, Act. 19. 13. πονηρότερον comparativus hic legitur, Luc. 11. 26. Tribui-tur etiam hominibus, Mar. 25. v. 26. πονηρὸς δαίμων καὶ ὀκνηρὸς. male serve & ignave. οἱ τοῦ πονηροῦ. filij illius maligni, vi-del. Satanæ, h. e. reprobi, qui Gen. 3. dicuntur semen ser-pentis. πονηρός ὁφθαλμός. invi-

dus oculus, Matth. 20. v. 15.
 quia ista animi labes inprimis per oculum, unde etiam nomen accepit, sese prodit. το ποιηεν substantivè accipitur, Rom. 12. 9. αποσυγντες το ποιηεν abhorrentes à malo ποιηεν. ac. ñ. malitia, pravitatis, scelus, Luc. 11. 39. Act. 3. v. 26. ποιηεν, Marc. 7. v. 22. Actor. 3. v. 26. απο ηδ ποιηεν υμω. à pravitatibus vestris ποιηεν. laboro. item ægroto, seq. Accus. ποιεν εδ υφρε. ubi est ellipsis præp. κτ. laborare ex renibus. Διαπονούω. συ. moleste fero, Actor. 4. v. 2. & 16. v. 18. διαπονούεις, moleste ferens, καταπονούω. συ. opprimor, Actor. 7. v. 24. fatigor, 2. Pet. 2. v. 7.

Πένθος. τὸ. luctus, Apoc. 21. v. 4. πένθος ἐκ ἔσται ἐπ. non amplius erit luctus. πένθιος. ὦ. lugeo, Matth. 5. v. 4. κενέριοι οἱ πένθοντες. beati lugentes. Fut. πένθισω. lugebo, Luc. 6. v. 25. πένθιστε ἢ κλαύσθε. lugebitis & flebitis. aorist. 1. ἐπένθησα. luxi, 1. Corinth. 5. 2. ἔχθ μὲλλον ἐπένθησεται. non potius luxistis. 2. Corin. 12. v. 21. μὴ πένθιστω πολλοί. ne lugeam multos, ubi πένθισω est 1. perf. a. 1. act. subj. Iac. 4. v. 9. πένθισατε lugere. πένθιος, sicut latinum lugeo, modo activè accipitur, & idem valet quod ἰδρυομαι, διακρύβειν,

θρηνεῖν. de flere, deplorare, quæ ipsa cum Acc. construuntur: modò absolute & neutraliter ponitur, pro eo, quod est in luctu esse. πένθος. Mat. 9. 15. item sicut dicimus διακρύβειν τὸν αποδυνάμωτα & ὅτι νεκρὸς. de flere mortuum, & lugere mortui causam, qua phrasi Lucianus utitur, ita etiam πένθειν ὅτι πνι, Apoc. 8. v. 11. πένθεισιν ἐπ' αὐτῇ, lugent super ea, h. e. ejus causa. Sic Æschines, ἐπ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησεν, propter quæ civitas in luctu fuit. πένθηος. ὦ. ὁ. locer, Ioh. 18. v. 13. πένθηος. ὦ. ὁ. locrus, Mat. 8. 14. Luc. 4. v. 38.

Πέντε. quinque, nomen numerale, pl. tantum g. o. ἀκλιον, Matth. 25. 2. πέντε ἥσαν ἐργημοὶ ἢ πέντε μωραὶ: quinque erant prudentes, & quinque fatuæ. ibid. v. 15. πέντε τάλαντα. quinque; talenta, Luc. 1. 24. μῆνας πέντε. menses quinque, Iohan. 5. 2. πέντε στάς. quinque; columnas. ibid. c. 6. v. 9. πέντε ἄρτους. quinque panes. πέντακς. adv. quinquies. 2. Cor. 11 v. 24. πεντήκοντα. quinquaginta, pl. tantum. g. o. ἀκλιον. Mar. 6. 40. Iohan. 8. 57. πεντηκοστής. ὦ. ὁ. quinquagesimus. a. um. πεντηκοστή. ὦ. ὁ. scil. ἡμέρα. pentecoste, Actor. 2. 1. & 20. 16. 1. Cor. 16. 8. Sic nominatur quia est quinquagesimus dies à resurrectione D. N.

one D. N. Iesu Christi. πεντακίστοι. quingenti, Luc. 7. 41. δεκαπέντε. quindecim, Iohan. 11. 8. Galat. 1. 18. πέμπτος. n. 5. quintus, a. um. Apoc. 16. v. 10.

Πρ. particula enclitica, vox imperfecta, quæ alijs orationis partibus annecti solet, & plerumq; significat quamvis ὅπως. γ' κινδύνομαι περ. etsi solliciti essent. interdum respondet latinæ particulæ cunq; , ὅπου περ ὅτι. ubicunq; sit. Aliquando est ἀσχημον. h. e. nihil significat, κενόταπερ. sicut 1. I. thess. 4. 5. εἰπερ. quia. 2. Thess. 1. 6. ἐπεὶ περ. quandoquidem, Rom. 3. 30. ἐπειδή περ. idem, Luc. 1. 1.

Πέρα. ατος. τὸ. finis, terminus, Heb. 6. v. 16. πάσης ἀπληροίας πέρας. omnis controversiæ finis, τὰ πέρατα. fines, termini. Roman. 10. v. 18. Luc. 11. 31 πέραν trans, Adverb. cum genit. Mar. 5. v. 1. πέραν τῆς θαλάσσης; trans mare. eis τὸ πέραν. ponitur pro ulteriore parte, q. d. eis μέρους τὸ πέραν. scil. ὅν. Mat. 8. 18. Marc. 8. 13. Sic eis τὸ πέραν τῆς θαλάσσης. in ulteriorem lacus ripam, Mar. 5. 1. ὁππέραν. è regione, Luc. 8. v. 26. cum Genit. è regione, ἀπέραντος. v. ὁ. ἡ. infinitus. a. 1. Tim. 1. 4. γενεαλογία ἀπέραντος. genealogiæ nunquam finiendæ, h. e. quæ sunt per obscuræ, ubi ex una

questione aliæ oriuntur, cum nulla edificatione cōiunctæ. Πέρω. ὦ. F. ατος. & ἡσω. transeo, vendo. (Alij derivant à πείρω. alij à πέρας.) Διαπέρω. ὦ. traiecio, Act. 21. v. 2. εὐρόντες πλοῖον διαπέρων εἰς φοινίκην. nacli navem trajicientem in Phoenicem. διαπέρων pro διαπέρων est part. præf. activi, g. n. Aor. 1. διαπέρωσα. trajeci, Mat. 9. 1. διαπέρωσα trajecit. construitur cum Acc. Ἰσocr. διαπέρων τῆς λικυῦτα πελάγη. transire tanta maria. In N. T. verò semper absolute legitur. Luc. 16. 26. non de aqua trajicienda, sed alio loco emetiendo dicitur. παρδάσκα. per reduplicationem factum ex παρῶ. quod per syncopen dicitur pro περῶ. vendo, Thuc. παρδάσκει ὁ κενὸς πάντα πρὸς ἀργύριον. vendit malus omnia pecunia. imperf. ὅππρωσκον. vendebam, Act. 2. 45. ἢ ταὶ ἰσάργεις ὅππρωσκον. & facultates vendebant. pass. παρδάσκειω. vendor, Act. 4. v. 34. præf. perf. πέρωσα. venditus fui. Aor. 1. ἰσάδην. idem. Matth. 26. 9. ἰσάδην το γδ τῷ τὸ μέρων πωρδῶν πολλῶ. potuit enim unguentum istud magno vñire. ubi πωρδῶν est aor. 1. pass. infin. πρῶν. ὦ. ex πέρω. per epenthese finitῶ unde est πέρην. vendo, πέρωσα. vendor. Hinc oritur

πόρτις. u. d. scortator, 1. Corinth. 5. v. 9. πόρτις. ἢ. ἡ. meretrix, prostibulum, scortum, lupa, quæ corpus habet venale, quæ se prostituit, Mar. 21. 31. 32. αἱ πόρται ἐπίστυσαν αὐτὰς. meretrices crediderunt ei. Luc. 15. 30. ὁ καταφαγὴν σε τὸν βίον μὲν πορτῶν. qui abligurivit victum tuum cum scortis. πορτεῖα. scortor, 1. Corinth. 10. v. 8. μὴ πορτεύωμεν. (præf. subj.) neq; scortemur. 2. Corinth. 6. 18. ὁ ὅς πορτεύει. scortans vero. Fut. πορτεύσω. Aorist. 1. ἡπόρτισα. 1. Cor. 10. v. 8. Apoc. 17. v. 2. μὴ ἦς ἐπὶ πόρνευσαν ὡς βασιλεῖς τῆς γῆς. cum qua scortati sunt (spiritualiter) reges terræ. πορτεῖα. ac. ἡ. scortatio, Matth. 5. 32. Galat. 5. 19.

Πορ. prepositio, cum Genitivo significat de, Iohan. 5. v. 46. οὐκ ἔγωγε ἔγραψα. nam de me scripsit. ἡμεῖς hic est Genit. objecti. 1. Corinth. 1. v. 4. οὐκ ὑμεῖς. de vobis. ὑμεῖς hic est genit. causæ impellentis. 1. Corinth. 7. v. 25. οὐκ ὅς παρθέτων. ad virgines vero quod attinet. 1. Corin. 12. 1. οὐκ ὅς πνευματικῶν. scil. χαρισμάτων. porro de spiritualibus donis. ubi sequitur distincta illius epistolæ pars. Iohan. 1. 22. τί λέγεις οὐκ σε αὐτῷ; quid dicis de te ipso? 1. Cor. 16. v. 12. οὐκ ὅς Ἀπολλῶ. ad Apollum quod attrinet.

Ἀπολλῶ. est gen. Atticus, pro Ἀπολλῶ. Sic. παρ. in gen. 12. 1. λωας. Ἰλίου. &c. Pro idem quod ὑμεῖς Coloss. 4. v. 3. οὐκ ὑμεῖς pro vobis. Matth. 26. 18 τὸ οὐκ πολλὰν ἐκχυρίσθη. qui pro multis effunditur. Iohan. 17. vers. 9. ἵνα οὐκ αὐτῶν ἕρπῃς. ego oro pro ijs, vide præterea, Act. 8. 15. Rom. 8. v. 32. Thess. 1. v. 11. Heb. 5. v. 3. & 10. 8. θυσιᾶν οὐκ ἀμάρτιαις. sacrificium pro peccato 1. Pet. 3. 18. χρίστος ἀπαξ οὐκ ἀμάρτιαν ἵκανα. Christus semel pro peccatis passus est. Propter, Luc. 19. 37. οὐκ πασῶν, ἀντὶ πάντων δυνάμεων. propter omnia, quæ viderunt, miracula. ὧν pro αἷς est Grecismus Iohan. 10. 33. οὐκ καλὸν ἔργον. ob bonum opus. Contra, Ioh. 6. 41. οὐκ ἡμεῖς. contra illud. Phrases; ὡς οὐκ ἔχον οὐκ τὸ ἰδίον θέλημα. in potestate habere propriam voluntatem. 1. Corinth. 7. v. 37. οὐκ πολλὰ ποιεῖσθαι πῖνα. magni aliquid facere. οὐκ πλείους pluris &c. Isocrates, οὐκ πλείους ποιεῖσθαι τὸν ἀγαθὸν δεῖ. boni in maximo pretio sunt habendi. Cum Accusativo, circa, de loco, Act. 28. v. 7. οὐκ πῶν τόπον ἐκείνου circa locum illum, Apoc. 15. 6. οὐκ τὰ στήθη. circa pectora. De actionibus, 1. Tim. 6. 4. οὐκ ζητήσεις. circa quæstiones. De tempore, Act. 22. v. 6. οὐκ

μισήμι.

μισήμι. circiter meridiem. Per, Tit. 2. vers. 7. οὐκ πάντα. per omnia. Cum, Act. 21. v. 8. οἱ οὐκ τὸν Παῦλον, scil. ὄντες. qui cum Paulo erant. Sic οἱ οὐκ τὸ ἱερόν. scil. ὄντες. h. e. οἱ ἱερεῖς. sacerdotes. In compositione intendit significationem, Mat. 26. 38 οὐκ ἔλυπε. valde tristis. 1. Timoth. 5. v. 13. οὐκ ἐργάζομαι. curiosus, nimis diligens. πλείονες circumquaque, Act. 5. 16. ὅς πλείονες πλείων. scil. ἑσών. virbium vicinarum, circumjacentium, finitimarum. οὐκ ὄνεις vel οὐκ ὄνεις. ἡ. ὄν. redundans, 2. Corinth. 9. 1. Iohan. 10. v. 10. ὅς οὐκ ἔχουσιν. & abundent. item præstans, eximius, in comp. οὐκ ὀπίσθιος. præcellentior, Matth. 11. 9. οὐκ ὀπίσθιος προφῆτης. excellentiorem prophetā. 1. Cor. 12. 23. Grauis, Matth. 23. v. 14. λίψαδι οὐκ ὀπίσθιος κέρμα. feretis grauiorem condemnationem. 2. Corinth. 2. 7. μίπως οὐκ ὀπίσθιος λύπη καταποδῇ. ne grauiore seu vehementiore tristitia absorbeat. οὐκ ὀπίσθιος. ἡ. τὸ. substantivè, præstantia, excellentia, Roman. 3. 1. τί ἐν τὸ οὐκ ὀπίσθιος τῷ Ἰουδαίῳ; οὐκ ὀπίσθιος. Adverb. amplius, Matth. 27. 23. πλείονος. vehementius, Mar. 15. v. 14. potissimum, 2. Corinth. 1. vers. 12. οὐκ ὀπίσθιος. vel οὐκ ὀπίσθιος. abundo, Luc. 15.

v. 17. Philip. 4. vers. 12. οὐκ ὀπίσθιος ἢ ὑπερῷον. abundare & carere. Superfluum, Matth. 14. v. 20. Iohan. 6. 12. τὰ περὶ αὐτῶν κλάσματα. quæ super fuerunt fragmenta. Fut. οὐκ ὀπίσθιος. abundabo. Aorist. 1. ὀπίσθισα, 2. Corinth. 8. 2. Ephes. 1. 8. οὐκ ὀπίσθιος. τὸ. τὸ. abundantia, Matth. 12. 34. ἐν τῷ οὐκ ὀπίσθιος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. ex abundantia cordis os loquitur. πλείονες. ac. ἡ. redundantia, Roman. 5. v. 17. ὡς οὐκ ὀπίσθιος, οὐκ ὀπίσθιος. superabundo, Roman. 5. 20. ὡς οὐκ ὀπίσθιος ἢ χρίστος. superabundavit gratia. 2. Corinth. 7. v. 4. ὡς οὐκ ὀπίσθιος ἢ χαρὰ. superabundo gaudio. ὡς οὐκ ὀπίσθιος. Adverb. super modum, Marc. 7. v. 37. ὡς οὐκ ὀπίσθιος. magis ac magis, 1. Thess. 3. 10.

Περίστερα. ac. ἡ. columba, Matth. 3. v. 16. Iohan. 2. v. 16. οὐκ ὀπίσθιος. ὡς. columbarium, locus ubi columbæ aluntur, quod etiam nominatur οὐκ ὀπίσθιος.

Περπερος. u. d. temerarius levis, præceps, vanus, qui à quovis vento circumagitur, Vertumno inconstantior, Proteo mutabilior. περπεροῦμαι. perperam ago, 1. Cor. 13. v. 4.

Πέρυστος. Adu. temporis, anno superiore, anno proximè elapso, 2. Cor. 8. 10. & 9. 2.

Πίπμα.

Πέτωμα. vel **πετομα.** ἔμα. volo, as, Apoc. 12. 14. ἵνα πέτηται. vta volet. πέτηται. est 3. pers. subj. in prima persona πέτωμα. à verbo πέτωμα. Apoc. 4. 7. ὅμοιον αἰτῇ πετωμένῳ. simile aquilæ volanti. πετωμένος. à nominatio **πετόμενος.** contractum ex **πετόμενος.** à verbo **πέτωμα.** ὥμα. τὰ πετινα. volucres. Matth. 6. vers. 26. semper legitur in plur. num. Luc. 11. 24. διατίμητι πετεινῶν. præstatis volucribus. Singularis numerus esset τὸ πετεινόν.

Πάτω. vel **παταίνω.** pando, explico. Fut. αὐτῷ ἐκπαταίνω. expando, Roman. 10. v. 21. ἐξεπίσταται τοῖς χεῖρσιν αὐτοῦ. expandi manus meas. καταπαταίνω. idem, item, obtego, velo καταπίτασμα. τὸ. τοῦ. αυλάζω, velum, quod quid obtegitur, Mat. 27. 51. τὸ καταπίτασμα τῷ ταῦ ἐξῆλθον εἰς οὐδὲ. velum templi fissum est in duas partes.

Πέτρα. s. ὁ. lapis, saxum, πέτρα. α. ἡ. petra, Matth. 16. v. 18. ὅτι ταῦτα τῇ πέτρῃ. super hac petra, h. e. super Christo, qui solus est fundamentum Ecclesiae, 1. Cor. 3. 11. & tanti edificij lapis angularis, Mat. 21. 42. 1. Pet. 2. 7. Vox eadem quidem, Matth. 16. 18. repetitur, sed per antanaclasin. πετροδότης. ὡς. ὁ. ἢ. ἢ τὸ πετροδότης. petrosus. a.

um. Matth. 13. v. 5. ἢ ἐπὶ τῇ πέτρῃ. alia verò ceciderunt in petrola.

Πηγή. ἡ. fons, Iohan. 4. v. 6. πηγὴ ἁλὺς. fons sine aqua. fluxus, Marc. 5. v. 29. πηγὴ τοῦ αἵματος. fluxus sanguinis.

Πηγνύω, vel **πηγνύμι.** item **πήνω.** compingo. in Fut. πήνω. Præter. **πήνηκα.** Aorist. 1. **ἔπηξα.** Heb. 8. v. 2. ὡς ἔπηξεν ὁ κύριος ἡμεῖς. ἁλὺς. quod fixit seu compexit Dominus & non homo. 2. **ἔπαρον.** præter. med. **πέπηκα.** σκηνωπηγία. α. ἡ. tabernaculorum fixio seu compactio. Iohan. 7. 2. ὡς ἀπὸ γυνυμι. affigo, Actor. 5. 23. διὰ χειρῶν ἀνθρώπων ὡς ἀπὸ γυνυμι. εἰς. sceleratis manibus affixum interemistis. πηγνύω. s. τα. ruta, herbæ genus. παρὰ τὸ πηγνύω τὸ σπέρμα ἡ τὴν γονὴν. Luc. 17. 42. παρὶς. ἴδω. ἡ. laqueus. Luc. 21. 35. Roman. 11. 7. 1. Timoth. 3. v. 7. παρὶς. illaquo, Mat. 22. v. 15.

Πηδάλω. ὡ. salio, salto, εἰσπηδάλω. ὡ. insilio. Fut. ἵσω. Præter. **ἤκα.** α. 1. εἰσπήδησα. Actor. 16. 29. αἰτήσας ἡ φῶτα εἰσπήδησας. petitis luminibus insilijt.

Πήλος. s. ὁ. ligni species. πηδόν. ἡ. τὸ. remus. πηδάλιον. s. τὸ. clavus navis, gubernaculum, Actor. 27. 40.

Πηλός. s. ὁ. lutum, Ioh. 9. 6. 11. 14. 15. πηλὸν ἐπέθηκεν ὅτι τὸ ὄφθαλ-

ὄφθαλμός μου, lutum imposuit oculis meis.

Πέρα. α. ἡ. pera, Matth. 10. 10. Luc. 22. 35. ἄτερ πέρας, sine pera, ibid. v. 36. μὴδὲ πέραν, neque peram.

Περὶ. s. ὁ. mutilus, ἀπὸ περὶ. s. ὁ. idem. Luc. 14. 13. & 21. κλέει πτωχούς, ἀπὸ περὶ, voca mendicos, claudos.

Πῆρς. ὡς. ὁ. cubitus, mensura sesquipederalis. Matth. 6. 27. τίς δύναται περιεσθῆναι ὅτι τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆρς ἵνα; quis potest apponere ad statueram suam cubitum unum?

Πίζω. F. ἵσω. Dorice **πάζω,** premo. F. **πάσσω.** duodecies legitur & tantum in aor. 1. **ἔπαυ.** & aor. 1. pass. **ἐπαύσα.** prehendi, Ioh. 8. 20. ἡ ἐδὲ ἐπαύσεν αὐτὸν, nemo prehendit eum. Apo. 19. 20. ἡ τὸ θηρίον ἐπαύθη, & bestia capta fuit.

Πικρός. α. ὁ. amar, (γλυκύς. Proprie de sapore, Iac. 3. 11 item virulentus, Iac. 3. 14. **πικρὸς,** amare. Adu. I. u. 2. 2. v. 62. ἐκλαυσεν πικρὸς, fleuit amare. **πικρία.** α. ἡ. amarulentia. Rom. 3. 14. Eph. 4. 31. **πικρινός,** amaritudinem asfero, Fut. **πικρινώ.** Apoc. 10. 9. ἡ **πικρινὴ** σου τὴν κοιλίαν, amaritudinem asferet ventri tuo. **πικρινόμα,** amarulentus sum, exacerbor. Coloss. 3. 19. μὴ **πικρινώ** ὡς αὐτοὶ, ne estote amarulenti erga eas. Apoc. 10. 10.

ὁπικρῶς. (a. 1. pass.) ἡ κοιλία μου. amaruit venter meus. **πα-επικρινός.** exacerbo, Heb. 3. v. 16. **παεπικρινώ.** exacerbarunt, nempe Dominum. **παεπικρινός.** s. ὁ. exacerbatio, Heb. 3. 8. 15.

Πίναξ. α. ὁ. tabula. item quadrata, patina, Matth. 14. 8. Luc. 11. v. 39. **πινακίδιον.** s. τὸ. tabella, Luc. 1. 63.

Πίνω. bibo, Marc. 10. 39. **ποτό-**εον ὁ ἐγὼ πίνω. poculum, quod ego bibo. imperf. **ἔπιον.** bibebam, Lu. 7. 27. ἔπιον, ἔπιον. edebant, bibebant. Fut. **πίνω.** bibam. Præter. perf. **πέπωκα.** bibi, Apoc. 18. v. 3. **πέπωκα** πάντα τὰ ἔθνη. biberunt omnes gentes. Aorist. 1. **ἔπιον.** pro quo vltatum. a. 2. **ἔπιον.** bibi, Marc. 14. 23. Imperat. aor. 2. **πίε.** bibe, Luc. 12. v. 19. **πίε** etiam adsciscit syllabam δι πίνω. vnde per crasin **πίνω.** idem quod **πίε.** bibe. vnde est illud veterum helluonum ἡ **πίνω** ἡ **ἔπιον.** aut bibe, aut abi. Aorist. 2. **οπέπιν.** in N. Testam. non legitur. Aor. 2. subj. **πίνω.** bibero, Marc. 14. 24. Iohan. 18. v. 11.

πίνω.

πίνω. Luc. 1. 15. Iohan. 4. 14.

πίνω. Matth. 6. 31.

πίνω. Iohan. 6. 53. Lu. 12. 29.

πίνω. Marc. 16. 18. **πίνω.** & si biberint letale

quid. Aorist. 2. infinit. **πίνω.**

πίνω. bibere, Actor. 23. v. 12. aor. 2.

part.

part. πών, Luc. 5. 39. πῶσα, Hebr. 6. 7. ἡ γὰρ πῶσα ὑπὸν, terra quæ imbibit pluuiam. passiu. præf. πίνω, bibor, præf. perf. πίπομαι per o μὲν (vnde est πῶσα. το. το. potus, 1. Corinth. 10. 4.) πῶσται (vnde oritur πῶσι. ε. ε. ἡ,) πίποται (vnde ποτήριον. u. το. poculum, Matth. 20. 23. Aorist. 1. pass. ἐπόθην. Fut. 1. ποθήσομαι. Fut. med. πίνω. bibam, ex quo in N. T. legimus secundam singularem, & secundam pluralem. πῶ bibes, pro quo πῶσαι, Lu. 17. 8. φάσαι ἢ πῶσαι οὐ, cedes & bibes tu. πῶσαι, bibetis, Mar. 20. 23. Marc. 10. 39. part. fut. med. πίνω. καταπίνω, deglutio, Matth. 23. 34. a. 2. καὶ πῶσαι, 1. Pet. 5. 8. τίνα καταπῶ (aor. 2. subj.) quem deuoret. a. 1. pass. καταπίνω, absorptus fui, Heb. 11. 29. οἱ Αἰγύπτιοι καταπῶσαν, Aegyptij absorpti seu submersi fuerunt. 1. Cor. 15. 54. καταπῶσθαι ὁ θάνατος, absorpta est mors. 2. Cor. 2. 7. μήπως καταπῶσθαι, ne absorbeat. συμπίνω, vna bibo, Act. 10. 41. συμποσίωμεν αὐτῷ, vna cum co bibimus. πῶσι. u. ὁ. symposium (idem quod συμπόσιον. u. το. quæ vox legitur, Mar. 6. 39.) 1. Pet. 4. 3. πόσιζω, potum præbeo, Matth. 10. 42. & 25. 35. irrigo, 1. Cor. 3. 7.

aquatum ducō, Luc. 13. v. 15. πῶσι. ε. ε. potus, Iohan. 6. v. 65. τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστὶ πῶσι. sanguis meus verè est potus. οἰνοπότης. u. ὁ. vinosus, temulentus, Luc. 7. 34. φάγοις καὶ οἰνοπότης. edax & vini potator. πῶσι. ὁ. ὁ. liquidus, & πῶσι quod idem est quod πῶσι. potabilis, potui aptus, à verbo obsoleto πῶ. bibo, Marc. 14. 3. νάρθη πῶσι ποταλάς (Iohan. 12. 3. πολυπῶσι) nardi liquidæ, multi pretij.

πίπτω. cado, Mar. 5. 23. πίπτει πῶσι πῶσαι αὐτοῦ. accidit ad pedes ejus. Fut. 1. πίπτω. cadam. præf. perf. πέπλωκα. cecidi, unde est part. præf. πεπλωμένος. qui cecidit. Apoc. 9. v. 1. ἐν τῷ ἔρμῳ πεπλωμένοι εἰς γῆν. (stellæ) ē cælo delapsam in terram in fig. πεπλωμένα. Act. 15. 16. ἀνοικεσθῶσι τῷ σκηνῶν Δαβὶδ τῷ πεπλωμένῳ restaurabo tabernaculum Davidis collapsum. (pro πεπλωμένος apud poetam legitur per syncop. πεπλωμένος. & per epenthese in πεπλωμένος.) a. 1. ἐπίπτω. pro quo in N. T. legimus ἐπίπτω. cecidi, Apoc. 1. 17. ἐπίπτω πῶσι πῶσαι αὐτοῦ. cecidi ad pedes ejus. Apoc. 22. 8. ἐπίπτω. cecidi. 3. pl. ἐπίπτω. ceciderunt, legitur Apoc. 5. 14. & 11. 16. & 17. 10. & 19. 4. Aorist. 2. ἐπίπτω. cecidi, omnium temporum

rum est vilitatissimum, διὰ τὸ ἐπὶ ὅτι χαλεπὸν τὸ πῶσαι αὐτοῦ. Etym. ἐπίπτω, cecidisti, ἐπίπτω, cecidit, Matth. 13. v. 4. ἐπίπτω. cecidimus. ἐπίπτω, cecidistis. ἐπίπτω, ceciderunt, Matth. 17. 6. Ioh. 18. 6. καὶ ἐπίπτω χαλεπὸν & ceciderunt humi. aorist. 2. imper. πίπτω, πίπτω, cadite, Luc. 23. 30. Apoc. 6. 16. aorist. 2. subj. πίπτω, cadam, πίπτω, cadat. 1. Cor. 10. 12. ceciderit, Apoc. 7. 16. πίπτω. cadamus. πίπτω, cadatis, Iacob. 5. v. 12. πίπτω, cadant, Rom. 11. 11. aorist. 2. infin. πίπτω. cadere, Luc. 16. 17. aor. 2. part. πίπτω. ὄντος. Matth. 4. v. 9. πίπτω. ὄντος. Luc. 8. v. 47. πίπτω. ὄντος. Luc. 8. 14. Futur. medium, πίπτω. cadam, Matth. 10. 29. ἢ ἐπίπτω ὅτι τῷ γῆν. vnum non cadet humi. Ma. 15. vers. 14. ἀμφότεροι εἰς βόθρων πίπτω. vtriq; in foueam cadent. Matth. 24. 29. οἱ ἀστέρες πίπτω. stellæ decident. Luc. 21. 24. πίπτω. ὄντος. πίπτω. cadent acie gladij. ἀπὸ πίπτω obnitor, Actor. 7. 51. ἐπίπτω excido, desino, 1. Corinth. 13. 8. ἐπίπτω ἐπίπτω ἐπίπτω, charitas nunquam excidit. Fut. ἐπίπτω, Præf. ἐπίπτω.

καὶ, excidi, Rom. 9. 6. Apoc. 2. 5. a. 1. a. ἐξέτισα, excidi, Galat. 5. 4. τῆς χάριτος ἐξέτισα, gratia excidistis. aor. 2. ἐξέτισα, idem, 1. Pet. 1. 24. τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐξέτισα, flos eius decidit. 2. Pet. 3. 17. ἐπίπτω excidatis, est 2. pers. pl. aor. 2. subj. Act. 27. 17. ἐπίπτω, exciderent. 3. pl. aor. 2. subj. ἐπίπτω, irruo, incido, Mar. 3. 10. Luc. 1. 12. incumbo, Iohan. 13. v. 25. ἐπίπτω ἐπίπτω ἐπίπτω, is vero quum se inclinasset in pectus Iesu. illabor, Act. 11. 15, ἐπίπτω τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπίπτω, illapsus est Spiritus S. in eos. παρῶ, prolabor, Heb. 6. v. 6. παρῶ, incido, cum Dat. Luc. 10. 20. ἀρχαὶ παρῶ, in latrones incidit. Iac. 1. 2. ὅταν περιελασμοῖς παρῶ (2. plu. a. 2. a. subj.) περιελασμοῖς, quum in explorationes incideritis varias. Act. 27. 41. παρῶντες εἰς τόπον διδάλασσον, quum incidissent in locum bimarem. παρῶ, accido, cum Dat. Matth. 7. vers. 25. παρῶ τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ. πῶσι. ε. ε. casus, Matth. 7. vers. 27. πῶσι. ε. ε. τὸ. cadauer, Matth. 24. 28. Apoc. 11. v. 8. παρῶ. τὸ. lapsus, peccatum, Rom. 4. 25. ὅς παρῶ διὰ τὴν παραπνοήματα ἡμῶν, qui traditus est propter lapsus nostrorum.

stros. composita ex inusitata. το πέντω. προπετής. εὐς. ὁ. ἡ. καὶ το προπετής. præceps, Actor. 19 v. 36. μηδὲν τελεπτεῖν προπετής. nihil præcipitanter facere. γονυπετίω. ὦ. ad genua accido aduoluor, Mat. 17. 14 cum Dativuo, γονυπετήσας. 2. 1. part. ad genua advolutus, Matth. 27. 29.

πίστις. ὡς. ἡ. fides (Budæo & Stephano videtur hoc nomen ortū παρὰ τὸ πεισθῆναι. sicut & ipsum πείθω ali-quando idem valet quod πισύω. vt Act. 5. 37. & 23. 21.) constantia in dictis & factis, Galat. 5. 22. 1. Tim. 5. 12. Tit. 2. 10. Fides historica, Iacob. 2. 14. Fides temporaria, 2. Timot. 2. 18. Fides miraculorum, Luc. 17. 6. 1. Cor. 13. 2. Fides saluifica & iustificans, Roman. 3. 28. 1. Cor. 13. v. 13. 2. Thes. 3. 2. & πάντων ἡ πίστις. fides non est omnium, Rom. 12. 3. μέτρον πίστεως. mensuram fidei, Gal. 2. 20. εἰ πιστὸς ζωῶ, viuo per fidem. Tit. 1 vers. 1. καὶ πίστιν ἐκλεκτῶν θεῶ. secundum fidem electorum Dei, Luc. 17. v. 5. προσάγετε ἡμῖν πίστιν. adde vel auge nobis fidem. πιστός. ἡ. δὲ. fidelis, getrew. Matth. 24. v. 45. πιστὸς δούλος. fidelis seruus Luc. 12. v. 42. πιστὸς οἰκονόμος. fidelis œconomus. 1. Corint. 10. 13. πιστὸς ὃ ὁ θεός. Deus vero est fidelis, certus. indubi-

tatus, ἀξίωμα. h. e. fide dignus. 1. Timoth. 4. 9. πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσις ἀποδοχὴς ἀξίως, certus est hic sermo, & omnino dignus, qui recipiatur. credens in Christum, seu Christianus, Act. 10. 45. 1. Tim. 6. v. 2. πιστὴ ἡ. ἡ. mulier credens in Christum, Act. 16. v. 1. Timoth. 4. v. 3. τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπηρεαζομένοις πλὴν ἀλλήλων. fidelibus, & ijs qui agnouerunt veritatem. 3. Ioh. v. 5. πιστὸν ποιεῖς. fideliter agis, promissῶς ποιεῖς. ἀπίστος. ὁ. ὃ. καὶ ἡ. infidelis, alienus a fide Christiana, 1. Cor. 6. v. 6. 2. Corinth. 4. 4. 1. Timoth. 5 v. 8. ἀπίστα. ὁ. ἡ. incredulitas opposita fidei Christianæ. Rom. 11. 23. 2. Tim. 1. 13. ἀπίστον. incredibile, Act. 26. 8. ἀπίστω ὦ. sum infidus, diffido, non credo, fidem derogo, 2. Tim. 2. 13. εἰ ἀπίστῳ εὐαγγελίζομαι, si infidi sumus, ille tamen fidus manet. imperf. ἠπίστον. ὡ. Luc. 24. 11. καὶ ἠπίστον αὐτοῖς. & non credebant illis mulieribus, Act. 28. 24. οἱ δὲ ἐπείδοντο τοῖς λόγοις, οἱ δὲ ἠπίστον. & alij quidē credebant ea, quæ dicebantur, alij vero non credebant. Fut. ἀπισήσω. aor. 1. ἠπίσησα. non credidi, Marc. 16. 11. & 16. ὃ ὃ ἀπισήσας κατακριθήσεται, qui vero non crediderit, condemnabitur. ἀπιστέμην. mihi non

non creditur, fides mihi non habetur. πισύω, credo, fidem habeo, 1. Cor. 11. 18. καὶ μέγας π. πισύω., & aliquatenus credo. μέγας pro καὶ μέγας. ellipsis Græcis vsitata. Luc. 8. v. 50. μόνον πισύω. tantummodo crede. 1. Ioh. 5 v. 13. ἵνα πισύητε, vt credatis. Philip. 1. 29. & μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πισύειν, non tantum credere in eum, Ioh. 6. 47. ὁ πισύων εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ ζωὴν αἰώνιον, qui credit in me, habet vitam æternam. imperf. ὀπίστυον, credebam. Act. 18. 8. ὀπίστυον καὶ ἐκβάλλοντο. credebant. & baptizabantur, Ioh. 2. v. 24. ἐκ ὀπίστυον ἰωάννην αὐτοῖς. non credebat seu committebat se ijs. Fut. πισύσω. credam, Luc. 16. 11. τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῶν πισύσει; verum quis credet vobis? Præt. perf. ἠπίστυκα. credidi, 2. Timoth. 1. v. 12. οἶδα γὰρ ὃ ἠπίστυκα. noui enim, cui crediderim, Ioh. 20. v. 29. ὅτι ἰωάννης με ἠπίστυκα. quia vidisti me, credidisti. 1. Ioh. 5. 10. ὅτι ὁ ἠπίστυκα καὶ εἰς τὸν μάρτυρά. Hebraismus pro καὶ μάρτυρα. 1. Ioh. 4. v. 16. ἐγὼ καὶ οἱ με πισύμεθα. cognouimus & credidimus. Ioh. 16. v. 27. ἠπιστεύετε, ὅτι ἰωάννης παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν. credidistis, me a Patre exisse. Part. præter. πισύωντες τὸν θεὸν πατρί, qui

credidit Deo cum tota domo. οἱ πισύοντες, Actor. 15. 5. Gen. pl. πολλοὶ πισύοντες multi ex ijs, qui crediderunt, Actor. 19. v. 18. Dat. pl. πισύοντες, Actor. 18. v. 27. Acc. πισύοντες, Ioh. 8. v. 31. plusquamperf. ἠπιστεύκειν. credideram, Act. 14 v. 23. εἰς ὃν ἠπιστεύομεν. in quem crediderant, vbi augmentum plusquamperf. abjicitur. Simile exemplum vide in μένω. Aor. 1. ὀπίστυκα. credidi, 2. Corinth. 4. 13. ἠπίστυκα, Luc. 1. 20. ἠπίστυκα, Roman. 4. 3. ὀπίστυκα, Galat. 2. 16. ὀπίστυκα, Matth. 2. 12. 5. ὀπίστυκα, Marc. 16. v. 14. Ioh. 2. vers. 23. πολλοὶ ὀπίστυον. multi crediderunt. imperf. πισύω, Ioh. 10. 38. πισύετε, credite, h. e. certo statuite, me esse Messiam olim promissum, & in me fiduciam vestram collocare. subj. πισύω, credam, Ioh. 9. 36. πισύετε, Roman. 10. 9. πισύετε, Ioh. 17. 21. πισύετε, Marc. 15. 32. Ioh. 6. v. 30. 1. Ioh. 3. 23. πισύετε, Marc. 13. v. 21. Ioh. 6. v. 29. πισύετε, Ioh. 11. v. 42. Actor. 19. v. 4. Ἰννα πισύετε, credere, Matth. 21. 32. Ioh. 5. v. 44. Part. πισύοντες, Actor. 11. 21.

πιστεύωτες, Ephes. 1. vers. 15. τοῖς πιστεύουσιν, A Cor. 1. 1. 17. Iudæ. v. 5. ἐὰν μὴ πιστεύω-
ται ἀπώλυσεν, eos qui non cre-
diderunt, perdidit.
pass. πιστεύουσα. credor, Ro-
man. 10. v. 10. καρδίᾳ ὃν π-
στεύετε, corde enim creditur.
item, concreditur mihi, per
perf. πισπίστευσαι. 1. Corin. 9.
v. 17. οἰκονομία πισπίστευσαι
dispensatio mihi est con-
credita *ist mir anvertrauet*.
Singularis hæc est in lingua
Græca eleganti, quum ver-
ba passiva regunt casum sui
actiui. Sic Gal. 2. 7. πισπίστευ-
σαι τὸ εὐαγγέλιον. Evangelium
mihi est concreditum. A. 1.
pass. ἐπιστεύθην legitur in ea-
dem significatione, Tit. 1. 3.
ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ, quæ prædi-
catio mihi est concredita. 1.
Thess. 2. 4. πιστευθῶσα. eodē
sensu adhibetur. Rom. 3. v. 2.
ὃν ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ.
quia concredita sunt elo-
quia Dei. item, fides mihi
habita fuit, 1. Tim. 3. v. 16.
ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ. fides illi
habita fuit in mundo. π-
στεύειν eis θεῷ, eis χριστῷ. est
phrasis scripturæ. Genuina
ergo eius phrasis expositio
ex nouo & veteri Testamē-
to petenda est. πιστεύει eis θε-
ῷ. non est tantū fidem ha-
bere Deo, quod etiā dæmo-
nia faciūt, Iac. 2. 19. sed Deo
confidere, fiduciam suam in

Deo collocare, eiq; fide &
sanctitate vitæ adhærere,
quod est solorū electorum.
πιστεύειν. etiā apud profanos
scriptores idē est quod δια-
πιστῆναι, ἰσχυρίζεσθαι, πεποιθέναι, h. e.
fidere, niti, fructum esse, fidu-
ciam collocare, sicut Henni-
cus Stephanus aliquot ex-
emplis id demonstrat, &
cum Dativō construitur. In
N. T. vero πιστεύειν eis χριστῷ,
eis θεῷ. Hebræis, est, ad for-
mā verbi יִשְׁמְעוּ hecmin
quod construi solet cum
præpositione ב, cui in lin-
gua Græca respondet eis. Exo.
14. 31. legimus, ἐπιστεύσαν τοῖς
θεοῖς καὶ μοῦσῃ, in Hebræo est
ἐπιστεύσαν eis θεῷ καὶ μοῦσῃ, h. e.
crediderūt Deo & Moysi, filii
sunt Deo & Moysi. Deo tan-
quam patri cælesti, omni-
potēti, cuius veritas est pri-
ma, summa & immutabilis,
imo qui est ipsa veritas: Mo-
ysi vero non tanquā homini
nudo, sed legato Dei, in cu-
ius ore Deus profuerat ver-
bum suū. Sic legimus 2. Chr
20. 29. ἐπιστεύσατε ἐν κυρίῳ θεῷ
ἐμῷ, καὶ ἐπιστευθήσεσθε. ἐπι-
στεύσατε ἐν κυρίῳ αὐτῷ (in
Hebræo est ἐν κυρίῳ αὐτῷ) καὶ
ἀποθήσεσθε. h. e. confidite in
Domino Deo vestro, & con-
credimini illi, h. e. eius tutelæ
concrediti & cōmissi eritis;
& cōfidite in prophetis eius
& bono

& bono successu vtemini. v-
bi Israelitæ iubentur crede-
re & fidere prophetis, non
tanquā hominibus & ver-
bum suum proferētibus, sed
tanquam prophetis, per
quos Deus loquebatur. Fū-
damentum fidei nostræ (τὸ
πιστεύειν.) est voluntas seu
promissio Dei & potentia
Dei. Non tantū nosse nos
oportet promissiones Dei,
sed etiam certō confidere,
Dum posse & velle ea nobis
præstare, quæ promisit. Qui
ergo in Iesum Christū cre-
dit, is non tantū certō sta-
tuit Iesum Christum esse E-
lectorum Seruatorem, sed
etiam fide illi adhærere, in
eoq; spem & fiduciam re-
ponit. Quicunq; fide non
adhærere Iesu Christo atq;
ita Deo, is adhuc versatur in
regno Satanæ, & spirituali-
ter mortuus est. Iustus enim
(Rom. 1. 17.) ex fide, quā
solā Deo, qui ipsa vita est,
vnitur, vivit. Qui Christum
fide recepit, (Ioh. 1. 12.) is
est filius Dei, hæres vitæ æ-
ternæ, & benedictus, quem-
que Deus tanquam pupil-
lam suam custodiet.
Πλάστον, & Atticē πλάττω. fin-
go, F. α. σ. P. α. κ. aor. 1. ἐπλα-
σεν, Rom. 9. 20. aor. 1. passiu.
1. Timoth. 2. v. 13. Ἀδάμ ὃν
ὁ θεὸς ἐπλατῆν. Adam enim
prior formatus est. πλάσμα.

τοι. τὸ figmentum, Rom. 9.
v. 20. μὴ ἰστέ τὸ πλάσμα τοῦ
πλάσαντος, τί μὴ ἐποίησας οὗτος;
num dicit figmentum figu-
lo, cur me tale fecisti? πλά-
σας. ἡ. ὁ. fictus, 2. Pet. 2. 3. πλά-
σας λόγους ὑμῶς ἐμπορεύσασθε.
fictis sermonibus vos nego-
tiabuntur. πρῶτον πλάσας. qui
primus fictus est. Epitheton
Adami, factum ex verbis A-
postoli 1. Tim. 2. 13.
Πλάσιν. ἡ. ὁ. error, Iohan. 4. v. 6.
τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. Spiritum
erroris, h. e. seductorem.
πλάτος. ὡ. ὁ. impostor, decep-
tor, 2. Iohan. v. 7. πλανῶ. ὡ.
seduco, facio ut alij errent,
in errorem alios induco. 1.
Iohan. 1. 8. ἰαυθὲν πλανῶμεθα.
nos ipsos fallimus. Futur.
πλανήσω. Matth. 24. 11. πλά-
νισι πολλαί. seducunt mul-
tos. Præter. πηλαίηκα. seduxi.
Aor. 1. ἐπλάνασα. decepi, A-
poc. 19. v. 20. Pass. præs. πλα-
νίζω. ὡ. α. Matth. 22. 29.
πλανᾶτε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς.
erratis, nescientes scriptu-
ras. 1. Pet. 2. 25. ὡς πηλαίηκα
πλανώμεθα. sicut oves erran-
tes. Perf. πεπλάνηκα. sedu-
ctus sum, Iohan. 7. v. 47. μὴ
καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε. an etiam
vos seducti estis? erravi,
Matth. 18. 13. τοῖς μὴ πεπλά-
νημένοις. quæ non aberrarunt.
aorist. 1. ἐπλανήθην. seductus
fui, Apoc. 18. v. 23. ἐπλανήθη-
σαν πάντα τὰ ἱδρυμένα. seductæ
sunt

sunt omnes gentes. Luc. 2. 1. 8
βλέπετε μὴ πλανηθῆτε. videre,
ne decipiamini. Fut. 1. πλαν-
ηθῆτε. errabo. πλανήτης. 2.
i. erro. item stella Iudæ. 1. 3
αἰτίαι πλανῆται. stellæ erraticæ
ὑποπλανάω. ὦ. in errorem
impello, à recta via abduco.
Marc. 13. v. 22. ὑποπλανώμεθα.
ἄμω. aberro. 1. Timoth. 6.
v. 10. ἀπεπλανήθησαν ὑπὸ τῆς
πίστεως. aberrarunt à fide.

Πλάξ. ἀκὸς. ἡ. tabula. Hebr. 9. 4.
αἱ πλάκες. tabulæ. 2. Cor. 3.
v. 3. ἐκ ἐκ πλατῆς λιθίναις. non in
tabulis lapideis.

Πλάτος, εἶα. ὁ. latus, amplius. spa-
tiosus. a. um. Matth. 7. 13. ὅτι
πλατεῖα ἡ πόλις. quia lata
est porta. πλατεῖα, εἶας. ἡ.
platea, Matth. 6. v. 5. ἐν ταῖς
γωνίαις ἧς πλατεῖαν. in angu-
lis platearum. Apoc. 21. 21.
ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως. platea
civitatis. Apoc. 11. v. 8. ὅτι
τῆς πλατείας πόλεως. in platea
civitatis. πλατύς. dilato,
Matthæi 23. v. 5. πλατύνετε
τὰ θυλάκιά ὑμῶν. dilatant
phylacteria sua. Fut. πλατυ-
νῶ. pass. πλατύνομαι. dilator.
perf. πεπλατυμμαι. 2. Corinth
6. 11. ἡ καρδία ὑμῶν πεπλατυ-
ται. cor nostrum dilatatum
est. Hebraismus, h. e. læ-
titia perfusum. aorist. 1. ἐπλα-
τυνῶ. 2. Corin. 6. 13. πλά-
τος. εὐς. τὸ. latitudo, Ephes.
2. v. 18.

Πλέω. contexo, connecto. Fut.

πλέω. Perf. πέπληχα. aor. 1.
ἐπλήξα. Matth. 27. 29. aor. 2.
ἐπλάκον. perf. passiu. πέπλη-
γμαι. aor. 1. ἐπλήχην. aor. 2.
ἐπλάκην. perf. med. πέπληκα.
ἐμπλέκομαι. implicor, 2. Ti-
moth. 2. 4. ἐμπλέκεται ταῖς τοῖς
βίαις περιστάσεσιν. implicatur
huius vitæ negotijs. 2. Pe-
tri 2. v. 20. ἐμπλεκάντες. (a. 2.
pass. part.) implicati. ἐμπλε-
κῆ. ἡς. ἡ. implicatio, nodus.
1. Pet. 3. v. 3. ἐμπλόκον. 2. τὸ
torques, Num. 31.

Πλῆος. poetice πλεός. 2. ὁ. At-
ticè πλέος. 2. ὁ. plenus, refer-
tus, compar. πλειότερος. ple-
nior. πλήρης. εὐς. ὁ. ἡ. ἡ. ἡ.
πλήρης. plenus, a. um. Ioh. 1.
v. 14. πλήρης χάριτος καὶ ἀλη-
θείας. plenus gratia & veri-
tate. Añor. 6. 3. αὐτὸς πλήρης
πίστεως. virum plenum fide.
Añor. 9. 36. αὐτὸς ἦν πλήρης
ἀγαθῶν ἔργων. hæc erat dives
bonorum operum. in plu-
nom. πλήρης. contractè πλε-
ρης. plen. 2. πὺ. πλήρης. n. ple-
na, Añor. 6. 3. Accus. πλήρης
contractè πλήρης. plenus
vel plenas, Matth. 14. 20. &
15. v. 37. πλήρεις. ὦ. impleo.
Fut. 1. πληροῦμαι. implebor.
Philip. 4. 19. πληροῦσθε πᾶσα
χαρὶς ὑμῶν. supplebit (Deus)
quicquid vobis opus fuerit
perf. ἐπλήρωσε, Rom. 13. 8.
ὁ γὰρ ἀγαπᾷ τὸν πληροῦν τὸν
πληροῦν. qui diligit alterum
legem implevit. aorist. 1.
ἐπλήρωσα.

ἐπλήρωσα. impleui, Añor. 2.
v. 2. ἐπλήρουν ὅλον τὸν οἶκον.
implevit totam domū. pass.
præf. πληρόμεθα. ἡμῶν. imple-
or, Galat. 5. v. 14. ἐν λόγῳ
πληρῶται. vno verbo (Lex)
impletur. imperf. ἐπληροῦμαι,
ἐμῶν. implebar, Añor. 7. 23.
ὅς ἐστι πληρῶτο. quum verò ex-
pleretur. perf. pass. πεπλήρω-
μαι. impletus fui, 2. Cor. 7.
v. 4. πεπλήρωμαι τῇ παρακλη-
σει. impletus fui consolatio-
ne. 1. Iohan. 1. 4. ἡμεῖς καὶ χαρὰ
ἡμῶν ἡ πεπληρωμένη. vt gau-
dium nostrum sit consum-
matum. a. 1. ἐπληροῦν. idem
Iacob. 2. 23. καὶ ἐπληρώθη ἡ γρα-
φή. & impleta fuit scriptura.
Matth. 13. 35. ὅπως πληροῦσθι
τὸ ῥῆμα. vt impleatur dictum.
Fut. 1. pass. πληροῦσθε. im-
plebor, Luc. 1. 20. & 3. 5.
πλήρωμα. τοῦ. τὸ. plenitudo,
Iohan. 1. 16. supplementum,
Matth. 9. 16. impletio, per-
fectio, Roman. 13. 10. πλήρω-
μα ἐν νόμῳ ἡ ἀγάπη. impletio
igitur legis est charitas. αἰα-
πληροῦ. ὦ. compleo, 1. Co-
rinth. 14. v. 16. ὁ ἀναπληροῦν τὸν
τόπον τοῦ ἰδωῦτος. qui implet
locum idiotæ. a. 1. ἀναπλήρω-
σα, 1. Corinth. 16. 17. Galat.
6. 2. ἀναπληροῦσθε. (a. 1. im-
perat.) implete. Philip. 2. 30.
ἵνα ἀναπληροῦσθε. (aor. 1. subj.)
vt impleat. 1. Thess. 2. 16. εἰς
τὸ ἀναπληροῦσθε. (a. 1. infin.)
ad implendum. αἰαπληροῦμαι.

ἡμῶν. compleor, Matth. 13. v.
14. ἀναπληροῦται ἡ προφητεία.
impletur prophetia. αἰται-
πληρῶ. ὦ. vicissim expleo,
Coloss. 1. v. 24. περισσεύω ἀπλη-
ρῶ. ὦ. suppleo, 2. Corinth.
9. 12. aor. 1. περισσεύω ἐπλήρωσα.
suppleui, 2. Corinth. 1. v. 9.
ἐμπληρῶ. ὦ. expleo, Añor.
13. v. 33. συμπληροῦμαι. ἡμῶν.
compleor, Añor. 2. v. 1. ἐν τῷ
συμπληροῦσθι τῶν ἡμερῶν. quum
compleretur dies, h. e. quum
aduenisset dies. πλήθω. im-
pleo. Fut. πλέω. 1. πέπληκα.
aorist. 1. ἐπλησα. impleui, Io-
han. 19. v. 20. οἱ ἡμεῖς πληρώ-
σασθον. ille verò impleta spō-
giā, Lu. 5. 7. ἐπλησαν ἀμφότερα
τὰ πλοῖα. impleuerunt am-
bo navigia, pro πλήθω. dici-
tur etiam πέπληκα. vnde est
ἐμπέπληκα & ἐμπέπληκα. ὦ.
impleo, Añor. 14. vers. 17.
aorist. 1. pass. ἐπλήσθην. im-
pletus fui, cum Genit. à πλή-
θου. impleor, in tertia per-
sona ἐπλήσθην. Matth. 22. v.
10. Luc. 1. v. 67. ἐπλήσθην πνεύ-
ματος ἀγίου. repletus fuit Spi-
ritu sancto. ἐπλήσθην. reple-
ti fuerunt, Luc. 5. v. 26. ἐπλή-
σθην φόβου. repleti fuerunt
timore. Añor. 3. v. 10. ἐπλή-
σθην δόμους. impleti fue-
runt pavore, h. e. obstupe-
runt, &c. in subj. πλησθῶ. ἡς. ἡ.
Añor. 9. v. 17. in part. πλη-
σθῶ. εἶσα. ἐν. impletus, A-
ñor. 4. 8. & 13. 9. ἐμπλήσθω.

P 3 impleo,

impleo, cum Genit. Luc. 1. 53. *πενήντας ἐπέπλησεν.* (a. 1. act.) *ἐπείχων.* famelicos impleuit bonis. *ἐμπλήθυμαι.* impleor, perf. *ἐμπεπλήθυμαι.* impletus fui. Luc. 6. 25. *καὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι,* pro *ἵνα ἐστέ.* vae vobis saturis, vae vobis, qui impleti estis. aor. 1. *ἐμπλήθην.* impletus fui. Ioh. 6. 12. *ὥς ὅτι ἐμπλήθησαν.* ut autem saturati fuerunt. *πλήσμαι.* *πλε.* τὸ. explementum. *πλήμ.* *πλε.* τὸ. idem, *πλήμ* seu *πλήμμι.* maris æstuantis accessus. *πλημύρεα* vel *πλημμύρεα.* idem. item inundatio, Luc. 6. 48. *πλησμονή.* ἡ. ἡ. satietas, Coloss. 2. v. 23. *ὥς πλησμονήν τῆς σαρκός.* quibus farcitur caro, ut sunt cibus & potus. *πλήθος.* *πλε.* τὸ. multitudo, Marc. 3. v. 7. *πολὺ πλῆθος ἠκολούθησαν.* Anomalia numeri, quæ locum habet in nominibus multitudinis, h.e. in illis nominibus, quæ reipsa sunt *πληθυντικά.* quavis non terminatione. Luc. 2. 13. *πλήθος στρατιᾶς ἕβην.* multitudo exercitus cœlestis. Luc. 1. 10. *πλήθος λαῶ.* multitudo populi. Iohan. 21. 6. *ὅτι πλῆθος ἐχθρῶν.* præ multitudine piscium. Iacob. 5. v. 20. *πλήθος ἀμαρτιῶν.* multitudo peccatorum. Act. 19. v. 8. *ἐνώπιον τοῦ πλῆθους.* coram vulgo, ibidem. 23. 7. *ἐγένετο τὸ πλῆθος.* scissa est multitudo, h.e.

diffidium in populo ortum fuit. *πληθύω.* multiplico. Fut. *πληθυνῶ.* Heb. 6. v. 14. *πληθύνων πληθυνῶ σε.* multiplicans multiplicabo te, Hebraismus, multiplicando multiplicabo te, h.e. valde te multiplicabo. item cresco, Act. 6. 1. *πληθύνοντων τοῦ κλήρου.* crescentibus discipulis. aor. 1. *ἐπλήθυσα.* 2. Corinth. 9. 10. *πληθύνομαι.* multiplico, cresco, imperf. *ἐπληθύνομαι.* Act. 6. 7. & 9. 31. *ἐπληθύνοντο.* multiplicabantur. aor. 1. *ἐπληθύνθη.* multiplicatus fui, creui, Act. 7. v. 17. *ἠύξη καὶ ἐπληθύνθη λαός.* crevit & multiplicatus fuit populus, 1. Pet. 1. v. 2. *χάρει ὑμῖν πληθύνειν.* (aor. 1. opt.) gratia vobis multiplicetur. Matth. 24. v. 12. *ὅτι τὸ πληθύνειν τοῦ κόσμου.* crescente hominum malitia.

Πλευρᾶ. ἡ. ἡ. latus, Ioh. 19. 34. *λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔκτε.* lancia latus ejus fodit. Act. 12. 7. *πατάξας τὴν πλευρὰν τοῦ πέτρου.* percussio latere Petri.

Πλέω. nauigo, in prima persona non contrahitur *πλέω.* pro *πλέω.* apud Eurip. item *πλέω* pro *πλέω* legitur, Act. 27. v. 2. in part. *πλέων.* *οντος.* Luc. 8. v. 23. in neut. gen. *πλέον.* Act. 27. v. 6. *πλέον εἰς Ἰταλίαν.* nauigans in Italiam. Act. 27. v. 24. *πρώτος ἐν πλοίοις* *μετὰ*

μετὰ σε. omnes navigantes tecum. Fut. *πλεύσω.* navigabam. aor. 1. *ἠπλευσα.* navigavi. *πλοῖον.* *πλε.* τὸ. navis, Luc. 5. 2. *πλοῖον.* *πλε.* τὸ. navicula, Iohan. 6. 22. *πλοῖος.* ἡ. Genit. *πλοῖου.* ἡ. *πλοῖου.* navigatio. in Accus. *πλοῖον.* ἡ. Act. 21. 7. & 27. 10. *ἵσταται τὸν πλοῖον.* futuram navigationem, sicut pro *πλοῖον.* *πλοῖον.* ita quoque pro *πλοῖον* legitur *πλοῖος.* Act. 27. 9. *ἀπὸ πλοῖου,* abnavigo, Act. 27. 1. *ὥς ὅτι ἐκέρθη ἀπὸ πλοῖου ἡμεῖς.* ut autem decretum fuit, ut abnavigaremus Act. 13. 4. *ἀπὸ πλοῖου* (3. pl. a. 1.) *εἰς τὸ κύπερον.* abnavigaverunt Cyprum, *βραδυπλοῖον.* tardè navigo, Act. 27. v. 7. *βραδυπλοῖον* pro *βραδυπλοῖον.* tardè navigantes. *διαπλοῖον.* pernavigo, navigando emetior, Act. 27. v. 5. *διαπλοῖον* *κατὰ λαοὺς.* emensi (pelagus) devenimus. *ἐνπλοῖον.* enavigo, Act. 18. v. 18. *ἔξενπλεον* (3. f. imperf.) enavigabat, pro *ἔξενπλεον.* Act. 20. 6. *ἔξενπλεον* (1. pl. a. 1.) enavigavimus. Act. 15. 39. *ἐνπλοῖον* (a. 1. infin.) enavigare. *εὐπλοῖον.* transnavigo, pro quo Latini dicunt *trajectio.* Luc. 8. v. 26. *κατὰ πλοῖον.* trajeccerunt. *εὐπλοῖον.* subnavigo, *ich schiff vnden her.* Act. 27. v. 4. *εὐπλοῖον* *μετὰ κύπερον.* sublegimus Cyprum.

πλοῖον. Adverb. præterquam, Act. 27. v. 22. *πλοῖον τὸ πλοῖον,* præterquam navis. Præter, cum Genitivo, Act. 8. v. 1. *πλοῖον δόσολον.* præter Apostolos. Marc. 12. v. 32. *εἰς θεὸς καὶ ἐκ θεοῦ ἄλλος πλοῖον αὐτοῦ.* unus est Deus, & non est alius præter eum. Sed, verum Luc. 6. 24. *πλοῖον καὶ ὑμῖν.* sed vae vobis.

Πλῆσσω vel *πλήθω.* percutio, Fut. *πλήσω.* perf. *πέπληξα.* a. 1. *ἠπλήξα.* a. 2. *ἠπλήξην.* passiv. *πλήθωμαι.* percutior, perfect. *πέπληγμαι.* aorist. 1. *ἠπλήξην.* fut. 1. *πληθήσομαι.* aorist. 2. *ἠπλήξην.* præter. perf. med. *πέπληξα.* *πλήκτις.* *π.* percussor, pugna, 1. Timoth. 3. v. 3. *πληγή.* ἡ. ἡ. plaga, Act. 16. v. 33. Apoc. 22. 18. *ἐμπλήσω.* percello, *ἐμπλήσωμαι.* percellor, Matth. 13. 54. *ὥς ἐμπλήσεται αὐτὸν καὶ λίξη.* adeo, ut percelleretur & dicerent, vel, adeo ut attoniti dicerent Act. 13. 12. *ἐμπλήσθησαν.* (part. præf.) percussus. *ἐμπλήσεται* ὅτι *πνεῦμα φράγματι.* percelli re aliqua. imperf. *ἔξενπλεω.* *π.* *π.* percelleretur Marc. 11. 18. *ταῖς ὁ δὲ λαὸς ἔξενπλεω.* totus populus percelleretur. Luc. 2. 48. *ἰδοὺτε αὐτὸν ἔξενπλεω.* (3. pl. aor. 2 pass.) & viso eo parentes obstupuerunt. *ἐμπλήθησαν.* increpo, 1. Timoth. 5. v. 1. cum Dat. *ἀποδοῦναι μὴ ἐμπλήθητε.*

(aor. i. subj.) seniore[m] ne increpa.
 Πλούτος. u. ð. divitiar[um], singularis num. tantum. 1. Tim. 6. 17. Iacob 5. 2. ð ἀπάτη τῷ πλούτῳ. hypallage Hebraica, h. e. divitiar[um] deceptrices. Mat. 13. 22. 1. Tim. 6. 17. μὴ δὲ ὑπὸ πλούτου ἀδολώκηται. neq[ue] spem ponere inditijis incertis. Per metaphoram tribuitur alijs rebus, Rom. 2. 4. & 11. 33. Eph. 1. 7. 18. & 2. 7. & 3. 8. 16. & 4. 19. Philip. 4. v. 19. Coloss. 1. 27. πλουτίω. ð. dives sum, 1. Tim. 6. 9. 18. F. ἵστω. P. πηπλούτηκα. Apoc. 3. v. 17. 2. 1. ἐπλούτησα, dives fui, 1. Cor. 4. 8. 2. Cor. 8. 9. Apoc. 18. 3. 15. 19. πλουτίζω. divitem reddo, dito, locupletor. F. σω. Præter. ἔφα. πλουτίζομαι. ditor, 2. Corin. 9. 11. aor. 1. ἐπλουτίδω. ditatus fui, 1. Cor. 1. v. 5. πλέστος. u. ð. dives, locuples, opulentus. Matth. 27. v. 57. ἀνδραγαθὸς πλέστος. vir dives, Luc. 16. 1. ἀνδραγαθὸς τις ἦν πλέστος. vir quidam dives erat. Math. 19. 23. δυσκόλος πλέστος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. difficile dives intrabit regnum cælorum. 2. Corin. 8. v. 9. δι ἡμῶν ἐπὶ ἡμῶν πλέστος ὤν. Propter nos pauper factus est, quum esset dives. Ephes. 2. vers. 4. ð θεὸς πλέστος ὤν ἐν ἐλέει. Iacob. 2. v. 5. πλουσίως ἐπίστευσα, divites fide. Luc. 18. 23.

πλέστος σφόδρα. dives valde πλουσίως. copiose, opulenter, abunde. Coloss. 3. v. 16. ð λόγος τοῦ κυρίου οἰκεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως. sermo Christi inhabitet inter vos copiose.
 Πλύνω. lavo, Fur. πλυνῶ. aor. 1. ἔπλυνον. lavi, Apoc. 7. 14. Πνέω. flo, spiro, Luc. 12. 55. πνέοντα non πνέοντα. Iohan. 6. v. 18 πνέοντες. Act. 27. v. 40. τῇ πνέσει. Tertia tamen persona contrahitur in indic. Ioh. 3. v. 8. τὸ πνεῦμα ὁ θεὸς θάλει ἐν σοί. ventus, quod vult, spirat, in subj. secus, Apoc. 7. 1. ἵνα μὴ σπύνη. ne spiret. aor. 1. ἔσπυνον. spiravi (à futuro πνέσω) Matth. 7. 25. ἔσπυνον οἱ ἀνέμοι. flaverunt venti. σπύνη. σπύνη. ð. pulmo. σπύνη. τοῦ. τὸ. ventus. Iohan. 3. 8. Spiritus. & tribuitur Deo, Iohan. 4. v. 24. σπύνη ὁ θεός. Deus est spiritus, Et angelis bonis tribuitur, Heb. 1. v. 14. ἔχει πνεῦμα εἰς τὸ σπύνην. nonne omnes sunt spiritus ministratores? Malis angelis, Mat. 12. v. 43. Animabus hominum, Act. 7. v. 59. δέξαι τὸ πνεῦμα μου. recipe animam meam. σπύνη. ð. flatus, halitus, Act. 17. 25. δίδως πᾶσι ζωὴν καὶ πνεῦμα καὶ τὸ πνεῦμα. dans omnibus vitam & halitum, & omnia, nempe Deus. σπύνη. ð. ð. spiritualis. c. Rom. 7. 14. νόμος σπύνης. lex spiritualis

alis est. Per Spiritum sanctum regeneratus, 1. Cor. 2. v. 15. ubi ð πνευματικῶς opponitur τῇ ψυχικῇ. h. e. homini non renato. Gloriosus, 1. Corin. 15. 44. τὰ πνευματικὰ. res spirituales, 1. Cor. 2. v. 13. dona spiritualia, 1. Cor. 12. 1 πνευματικῶς. spiritualiter, 1. Corin. 2. v. 14. item non proprie, sed per metaphoram, Apoc. 1. 8. ἡ πνεῦμα καλεῖται σπύνη. quæ vocatur spiritualiter Sodoma. ἐσπύνη. exspiro, efflo, exhalo animam, h. e. morior, Mar. 15. v. 37. ἔσπυνον φωνὴν μεγάλην. emissit vocem magnam exspiravit. ἐσπύνη. inspiro regit Acc. Philo de vita Moysis lib. 1. δάσκαλος ἐμπνεύσει τοῖς ἱδρυαῖς. inspirata Hebræis audacia. Sed Act. 9. 1. ponitur pro simplici σπύνη. & construitur (more verborum desiderij) cum Genit. ἐμπνεῶν ἀπειθεῖς καὶ φόβος. spirans minas & cædem. ἀσπύνη. adspiro, Act. 17. 13. ἀσπύνη. u. ð. καὶ ð. divinitus inspiratus. a. 2. Tim. 3. 16.
 Πνίγω. suffoco, strangulo. F. πνίξω. Præter. πνίγχα. aor. 1. ἐπνίξα. perf. pass. πνίγχα. a. 1. ἐπνίχθην. Fur. 1. πνίγχα. a. 2. ἐπνίχθην. f. 2. πνίγχα. πνίγχα. suffoco & suffocor; Matth. 18. 28. ἐπνίγα. 3. perf. imp. act. h. e. premebat fauces illius debitoris, tan-

quã cum suffocaturus. Mar. 5. 13. καὶ ἐπνίγοντο αὐτὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ. & suffocabantur in mari. πνίχθον. ð. τὸ. animal suffocatum Act. 15. 29. ἀποπνίγω. suffoco, a. 1. ἀπὸ πνίξω. Matth. 13. v. 7. ἀπὸ πνίξω αὐτὰ. & suffocarunt ea semina. Luc. 8. 33. καὶ ἀπὸ πνίξω. (3. perf. sing. aor. 2. pass. indic.) & suffocatus fuit συμπατριώτης. unã suffoco, Marthæi 13. 22. Mar. 4. 19. imperf. σπύνη. suffocabam, Luc. 8. 42. aorist. 1. σπύνη. suffocavi, Marc. 4. 7.

Πέθομαι. u. ð. desiderium. ποθέω. F. ἵστω. cupio. ἐπιποθέω. desidero, expeco, Roman. 1. 11. ἐπιποθέω ὅτι ἰδοὺ ὑμᾶς. cupio enim vos videre. F. ἐπιποθέω. aor. 1. ἐπιποθέω. desideravi. 1. Pet. 2. 2. ἐπιποθέω. (aor. 1. imperat.) expetite. ἐπιποθέω. ð. ð. desiderium. 2. Corin. 7. 7. & 11. ἐπιποθέω. ð. καὶ ð. exoptatus. a. Philip. 4. 1. ἐπιποθέω. u. ð. desiderium, Roman. 15. 23. ἐπιποθέω ἵνα ἔλθω. cupiens venire ad vos.

Ποίω. ð. facio, Roman. 7. v. 19. ὅτι ὁ θεὸς ποίω. non quod volo facio. imperf. ποίω. u. faciebam. Mar. 6. 21. δέσπον. ποίω. cœnam apparabat. Fut. ποίω. faciam, Marc. 1. v. 17. præter. perf. ποίω. feci, Iohan. 13. v. 12. ποιήσω. τί ποιήσω ὑμῖν; nollis ne quid fecerim vobis? plusquam

ἐποίηκην. feceram, Marc. 15. v. 7. ποιήκεισιν. pro ἐποίηκεισιν. augmentum plusquam perfecti in N. T. sæpius abijci observavi. aor. 1. ἐποίησα. teci, Ioh. 7. 21. ἓν ἔργον ἐποίησα. unum opus feci. Mat. 23. 23. ταῦτα ἔδωκεν ποιῆσαι, καὶ κείνη μὴ ἐρίην. hæc oportuit facere, & illa non omittere. Differunt ποιῆσαι, ποιῆσαι, ποιῆσαι, solis accentibus ποιῆσαι est aorist. 1. infin. aet. ποιῆσαι est 2. perf. aor. 1. imperat. medij. ποιῆσαι vero est 3. perf. aorist. 1. activi optativi. Luc. 6. v. 11. τί αὐτὸ ποιήσας τῆς ἡμέρας. quidnam facerent Iesu. ποιήσας est 3. pl. a. 1. aet. opt. Atticè pro ποιήσαν. præspas. ποιήσαν. ἔμελλε. fio; sæpe medium est & activam habet significationem, Act. 20. 24. ἕδηνος λόγον ποιήσαν. nullius rei habeo rationem. Præter. perf. ποιήσαν. Hebr. 12. 27. aor. 1. ἐποίησαν. Fut. 1. ποιήσουσιν. Aorist. 1. med. ἐποίησαν. feci, Heb. 1. v. 3. phrases ex hoc verbo observentur, ἡδεῖν ποιῆν τὴν οὐκίαν. planam facere viam, expeditam viam sternere. Matth. 3. 3. Mar. 1. v. 3. Heb. 12. v. 13. ποιῆν καρπὸν. ferre fructum, Matth. 3. 8. & 7. 17. ποιῆν ἀλῆεις. constituere piscatores. Matth. 4. v. 19. ποιῆν ἀποστόλους. constituere apostolos, Mar. 3. v. 14 καλῶς ποιῆν τινα. alicui be-

nefacere, Matth. 5. 44. καλῶς ποιῆν τὸν μισῆν. benefacite osoribus seu hostibus vestris. Sic Mar. 14. 7. δυνάμει αὐτῶν οὐ ποιῆσαι. eis potestis benefacere. Apud. Lucam tamen more Latinorum legimus c. 6. 27. καλῶς ποιῆν τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς. ποιῆν ἑλεημοσύνην. erogare in aliquem eleemosynam, Matth. 6. v. 2. Aetor. 10. v. 2. δυνάμει ποιῆν. edere miracula, Matth. 7. v. 42. & 13. v. 56. ποιῆν σημεῖα. idem, Iohan. 2. v. 23. & 3. v. 2. τί οὐκ ἐποίησεν, prodere aliquem, Matth. 12. 16. & 26. 73. ποιῆν ἁμαρτίαν. perpetrare, committere facinus, iniquitati operam dare, peccatis indulgere, Mat. 13. 41. ποιῆν σκηνήν, extruere tabernacula, Matth. 17. 4. ποιῆν idem quod κτίζειν. creare, condere, & tribuitur Deo, Matth. 19. 4. Marc. 10. 6. Aetor. 17. 24. 26. Heb. 1. 2. ποιῆν πάσχα. celebrare pascha. Mat. 26. v. 18. ποιῆν τινα ἀμείνον. securum aliquem præstare, Matth. 28. v. 14. συμβέλειν ποιῆν κατὰ πῖνον. consilium inire contra aliquem, Matth. 23. 3. 6. δειπνῶν ποιῆν. cenam parare, Marc. 6. v. 21. ποιῆν δεῖπνον. prandium parare, Luc. 14. 12. δὴ καὶ μαγάλῳ ποιῆν τινα. convivium magnum alicui apparare,

parare, Luc. 5. v. 29. τὸ ἔχον ποιῆσαι τι. satis facere alicui, Marc. 15. v. 15. ποιῆσαι ἵλαος μετὰ πῖνος. exercere misericordiam in aliquem, Luc. 1. 72. ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. redemit populum suum, Luc. 1. v. 68. ποιῆν κράτος. potentiam demonstrare, planam, testatam reddere, Luc. 1. v. 51. δυνάμει ποιῆσαι. preces fundere, Luc. 5. 33. Philip. 1. v. 4. 1. Timoth. 2. v. 1. ἀποστόλων τι ποιῆσαι. aliquid amplius facere, Luc. 12. v. 4. πορεύειν ποιῆσαι. iter facere, Luc. 13. v. 22. προθυμῶς ποιῆν. prudenter facere, Luc. 16. v. 8. καλῶς ποιῆν. bene agere, Aetor. 10. 33. ὑγιᾶ ποιῆν. sanitati restituere, Ioh. 5. 15. κρίνειν ποιῆν. iudicium exercere, Iohan. 5. v. 27. ἐκδικησιν ποιῆν. vindictam exercere, Act. 7. 24. τὰ ἀρετὰ ποιῆν τι. facere, quæ alicui arrident, Iohan. 8. v. 29. ἀποσωθῶν ποιῆν. synagoga excludere, excommunicare, Iohan. 16. v. 2. ἀποδοῦναι ποιῆν. prunas congerere, focum extruere luculentum, Iohan. 18. v. 18. ποιῆν τινα χαρὰν μαγάλῳ. aliquem ingenti afficere seu perfundere gaudio, Aetor. 15. 3. ποιῆν χρόνον. idem quod κατατρίβειν χρόνον. consumere, terrere tempus, Act. 15. v. 33. 2. Corinth. 11. v. 25. Iacob. 4. v. 13. ποιῆν ἱπιστάσθαι

ἔχων. facere ut populus concurrat, conuolet, confluat, hoc est ut Plautus loquitur Amph. arg. 2. v. 6. turbas conciere, idem Bacch. arg. v. 6. turbas mouere. Idem perf. 1. 19. turbam facere. Terentius in Eunuch. turbas dare. ποιῆσαι μετὰ πῖνος. facere alicuius mentionem, Rom. 1. 9. ἐνδεῶν ποιῆν τι. insidias alicui struere, Act. 25. v. 3. ἐκβολὴν ποιῆσαι. jacturam facere, Act. 27. 18. τῆς σαρκὸς κορόνοιαν ποιῆσαι. carnis curam habere, Rom. 13. v. 14. ποιῆν τὰ θελήματα σαρκὸς. facere quæ carni placeant, allubescunt, Ephes. 2. 3. ποιῆν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ. Ephes. 6. v. 6. h. c. facere, quæ Deus vult. ἔργον ποιῆν. officium facere, 2. Timoth. 4. 5. ποιῆσαι πόλεμον μετὰ πῖνος. bellum cum aliquo gerere, Apoc. 19. 19. ποιῆν ψεῦδος. committere mendacium, Apoc. 22. 8. 15. ποιῆν μίαν γνώμην. consentire, Apoc. 17. 17. πίνω. τος. τὸ opus, Rom. 1. 20. πίνωσι. εἰς. ἡ. idem, Iacob. 1. 25. ποιῆσαι. ἡ. ὁ. poeta, Aetor. 17. v. 28. effector, Roman. 2. 13. Iacob. 1. 22. 25. observator, Iacob. 4. 11. ἀχειροποίητος. ὁ. sine manu factus, Mar. 14. v. 58. 2. Corinth. 5. 1. Coloss. 2. v. 11. ἐκλυοποιῆσαι. ὁ. reconcilio, pacem firmo, stabilio. Coloss.

Coloss. 1. 20. εἰρηνοποιός. ὁ. ὁ.
pacis studiosus, Matth. 5. 9.
ἁποιοῖς. ὁ. ὁ. beneficus, idem
quod ἁποικνύς. ἁπορία. be-
nificencia, Heb. 13. v. 16. κα-
κοποιός. ὁ. ὁ. maleficus, Ioh.
18. 30. κακοποιός. ὁ. malefa-
cio, Luc. 6. 9. augetur à prin-
cipio. item noceo. Ixdo, Ge-
nes. 3. 1. καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χεὶρ μου
κακοποιᾶσθαι σὺν. & nunc valet
manus mea nocere tibi, h.
e. satis sum instructus ad te
Ixdendum. καλοποιός. ὁ. be-
nefacio, 2. Thes. 3. 13. καὶ ἐν-
κακήσονται. (a. i. sub.) καλοποιῶν-
τες ne segnescat in benefa-
ciendo. μοχοποιός. ὁ. vitulum
censio, facio. aor. 1. ἐμοχο-
ποίησα, Act. 7. 41. ὁλοποιός.
ὁ. turbam cogo, Act. 17.
v. 5. ἀπειροποιέσθαι. ἔμαθ. acqui-
ro. cum. Acc. 1. Timoth. 3.
v. 13. Aorist. 1. ἀπειροποιήσω.
acquisivi, Act. 20. vers. 28.
ζωοποιός. ὁ. viuifico. ζωοποίη-
σας. ἔμαθ. viuifico, 1. Co-
rinth. 15. vers. 22. συζωοποιός.
ὁ. vnà viuifico, Ephes. 2. v.
5. ἡμεῖς συνηζωοποιήσαμεν τοῦ χρι-
στοῦ. nos vnà viuificauit cum
Christo.

Ποιμῖλος. n. ον. varius, a. um. Ia-
cob. 1. 2. 1. Pet. 1. 6. ἀποικίλοις
πειρασμοῖς. in varis tentati-
onibus. 1. Pet. 4. vers. 10. ὡς
καλοὶ οἰκονόμοι ποιμῖλος χάρι-
τος θεοῦ. tanquam boni dis-
pensatores variz Dei gra-
tiaz. πολυποιμῖλος. ὁ. ὁ. admo-

dum varius, Ephes. 3. versu
10. ἡ πολυποικίλος σοφία τοῦ θεοῦ.
multiformis illa sapientia
Dei.

Ποιμῖλ. ἑνος. ὁ. pastor, Marc. 6.
vers. 34. ὡς ποιμῖλ. ὁ. ἔχοντα
ποιμῖλ. sicut oues non ha-
bentes pastorem. Iohan. 10.
11. ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμῖλ ὁ καλός.
ego sum bonus ille pastor.
Heb. 13. 12. ποιμῖλ. τὸν μέγαν.
pastorem illum magnum.
1. Pet. 5. 4. φειροδύντος τοῦ ἀρχι-
ποιμῖλος. (in nominatio ἀρ-
χιποιμῖλ. ἑνος. ὁ.) quum con-
spicius factus fuerit ille pa-
storum princeps. ποιμῖν. ὁ.
pascō, doceo, Iohan. 21. 16.
ποιμῖν. τὰ πρόβατά μου. pascē
oues meas. Metaphora alle-
gorica. Fut. ποιμῖν. pascam,
Matth. 2. v. 6. ὅπως ποιμῖν. τὸν
λαὸν μου. qui pascet populum
meum. Rego, Apoc. 2. v. 27.
καὶ ποιμῖν. αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ σι-
δηρᾷ. & reget eos virga fer-
rea. Pro ποιμῖν. legitur μίλ-
λ. ποιμῖν. Apoc. 12. v. 5.
aorist. 1. ἐποίμανα. paui, 1.
Pet. 5. v. 2. ποιμῖν. τὸ ἐν ὑ-
μῖν ποιμῖν. τὸν θεοῦ. pascite Dei
gregem, qui apud vos est.
ποίμν. n. ὁ. grex, Iohan. 10.
v. 16. γινώσκω μίαν ποίμν. fiet
grex unus. ποίμν. n. τὸ. ἰ-
dem, Luc. 12. 32. καὶ φοβῶ τὸ
μικρὸν ποίμν. ne metuepu-
sille grex. Act. 20. 29. καὶ
φειδόμενος τοῦ ποιμῖν. non par-
centes gregi.

Πόλεμος.

Πόλεμος. n. ὁ. bellum, Matt. 24.
6. μνηστέ. ὁ. ἀκούει πόλεμος,
auditori estis bella. πολέμια.
ὁ. bello, pugno, praelior, A-
poc. 19. 11. πολέμω, pugnare.
Fut. πολέμω, Apo. 2. 16. πο-
λέμω μετ' αὐτοῦ, (vulgo
αὐτοῦ) pugnabo cum
illis. aor. 1. ἐπολέμισα, praeli-
atus sum, Apoc. 12. 7.
Πόλις. n. ὁ. vrbs, Matt. 21. 10.
ἐστὶν πόλις ἡ πόλις, com-
mota fuit tota vrbs Act. 14.
19. ἔξω τῆς πόλεως, extra vr-
bem. Mat. 10. 23. ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, in hac ciuitate. Mar.
1. 45. εἰς πόλιν εἰσέρχων, in
urbem ingredi. Iud. v. 7. καὶ αἱ
ἐκὼς αὐτῆς πόλεις, & finitimæ
vrbes. Luc. 5. 12. ἐν μιᾷ τῇ
πόλει, Act. 26. v. 11. εἰς τὰς
ἔξω πόλεις, in exterar vrbes.
πολίτης. n. ὁ. ciuis, Luc. 19. 14
πολίτης. ἰδοὺ. ὁ. ciuis fœmina.
συμπολίτης. n. ὁ. concinis. E-
phes. 2. 19. πολιτεύω, Remp.
administro. πολιτεύω, i-
dem, item guberno. In no-
uo Testam. in media voce
idem est, quod versor, Phil.
1. 27. ἵμενοι ἀξίως τοῦ θιαγελίου
πολιτεύεσθαι, tantum digne E-
uangelio vos gerite. Seruio,
Act. 23. 1. ἐγὼ πάση συνει-
δήσει ἀγαθῇ παποῖ. ἵπτευω τοῦ θεοῦ
ego omni bona conscien-
tia seruiui Deo. πολιτεύμα.
τοῦ. τὸ. vita ciuilis, ciuitas,
Phil. 3. 20. ἡμεῖς τὸ πολίτευμα
ὁ τοῖς ἑρατοῖς ἐπαρχοῖς, no-

stra civitas in cælis est. πολί-
τεία. n. Resp. Ephes. 2. 12.
civitas, jus ciuium, Act. 22.
v. 28. ἀμφίπολις. n. nomen
urbis quam utrimque aqua
alluit, Act. 17. 1. διὰ το-
ν. n. nomen proprium re-
gionis, ita dicta à decem
urbibus, Matth. 4. v. 25. κα-
τόπολις. n. oppidulum,
Marc. 1. v. 38.

Πόλις. πολλή. πολλή. multus. a.
um Matth. 9. 37. 2. Cor. 7. 4.
Gen. πολλή. πολλή. πολλή. A-
ctor. 24. vers. 3. & 27. v. 11.
Dativ. πολλή. πολλή. πολλή.
2 Corinth. 6. vers. 4. Accus.
πολίς. πολλή. πολλή. Matth.
13. versu. 5. Marc. 6. vers. 34.
Nom. pl. πολλοί. πολλοί. πολ-
λά, Matth. 18. 11. Iohan. 21.
25. Hinc ortum est verbum
latinum polleo. Comparat.
πλείων. ονος. ὁ. ὁ. amplior, co-
piosior. Heb. 11. 4. πλείονα θυ-
σίαν. maioris pretij sacrifici-
um. Act. 27. v. 20. ὅτι πλεί-
ονας ἡμέρας. ad complures di-
es, pro πλείονας verò legi-
mus etiam πλείους, contracte
Act. 21. v. 10. & 25. v. 6. In
neutro genere πλείον. plus,
Matth. 6. vers. 25. ἔχ. ὁ. ψυχὴ
πλείον. ὅτι τῆς προφῆς; nonne
vita est aliquid præstantius
alimento? pro πλείον. legitur
etiam πλείον, Luc. 3. 13. καὶ
πλείον. παρὰ τὸ διατηρηθῆναι. ni-
hil amplius præter id, quod
constitutum est. ὅτι πλείον,
amplius

amplius, 2. Tim. 3. 9. A. Ct. 4. 17. Post πλείον sequitur genitius, more comparationum, aut adverb. & quam. Luc. 11. vers. 31. πλείον Σολομώντος ὦν, plus quam Solomoni hic est, h. e. ego Solomoni longe sum antecederendus. Luc. 21. 3. πλείον πάντων ἱσθῶν, plus quam omnes immisit, scil. pauper vidua. Ioh. 21. 15. ἀγαπᾷς με πλείον τέκων; an me plus diligis, quam hi? Matt. 21. 36. πλείονας φροῦνται, plures prioribus. A. Ct. 25. v. 26. πλείους ἢ δέκα, plures quam decem. διὰ πλείονων, pluribus, fusiis, idem quod ὅτι πλείον, A. Ct. 20. 9. item, per plures, 2. Cor. 4. 15. ὡς πλείον, in pluribus, 1. Corin. 10. 5. λόγους πλείον, verbis pluribus, A. Ct. 2. 40. πλείους. n. ον. plurimus. a. um, Matth. 11. 20. πλείονα δυνάμεις, plurimæ virtutes, h. e. miracula. Matth. 21. v. 8. πλείους ὄχλους ἔσθωσαν, plurima turba strauerunt. Vbi est anomalia numeri vsitata in nominibus multitudinis, vbi potius res ipsa & sensus quā oratio attenditur πολλὰ, sæpe, Aduerbialiter, Roman. 15. v. 22. πολλὰκις, idem, Matth. 17. v. 15. πολλὰκις πίπτει εἰς τὸ πῦρ, sæpe cadit in ignem. Poetæ etiam πολλὰκις, πλείστοις, læpissimè, τὸ πλείον, ad plurimum

seu summum, 1. Corin. 14. v. 27. περισσεύω, augeor abundo; exuberō, 2. Thess. 1. v. 3. Fut. περισσεύσει. Aorist. 1. περισσεύσας, 2. Corin. 8. v. 15. ὁ τὸ πολὺ (scil. συλλογῶν) ἐκέλευσεν, qui plus collegit, plus non habuit. 1. Thess. 3. v. 12. περισσεύσαι. aor. 1. ἀκτινί, infin. Roman. 6. v. 1. ἵνα ὁ χρεῖς περισσεύσῃ. (3. sing. aor. 1. subj.) vt gratia superabundet. περισσεύω. superabundo. 1. Timoth. 1. v. 14. in medio augetur. περισπολυς, permultus, in Genitiu. πολλὰ, Marc. 8. v. 1. πολλὰ ὄχλοι ἐν τῇ. quum esset multa turba. πολλαπλασίον. ο. vos. ὁ. ἢ. multiplex, admodum varius, Luc. 18. v. 30. De terminatione πλασίον vide supra vocem ἔκατον.

Πρόχω. procul, longè, Adverb. Matth. 15. v. 8. ἢ ὅτι καρδίᾳ αὐτοῦ πρόχω ἀπέχει ἀπ' ἐμῶ. cor autem eorum longè distat à me. eminus, Luc. 14. v. 32. προχωτέρο. ulterius, Luc. 24. v. 28. πρόχωθεν. procul, Luc. 17. v. 12. ἔσθωσαν πρόχωθεν. recedunt procul. πορευομένου. valde procul. παύμαχον.

Πόντος. u. ὁ. mare, pontus, ποιντὸν dicitur ē mari, αἰμαχίως pro πόντῳ, ἰλ. ξ. ποτιζω. mergo, καταποντίζω. demergor, Mat. 18. 6.

Πορφυρεα. a. ἡ. purpura, genus conchæ marinæ. item pan-

nus purpuræ liquore tinctus. item vestis purpurea, Marc. 15. v. 17. Luc. 16. v. 19. πορφύρεος. & contracte πορφύρεος. ὁ. purpureus, Ioh. 19. 2 ἰμάτιον πορφύρεον, pro πορφύρεον. vestem purpuream.

Ποταμός. ὁ. ὁ. fluvius, Matth. 7. v. 25. 27. Marc. 1. v. 5. A. Ct. 16 v. 13. παρὰ ποταμὸν. ad flumen. Dicitur hæc vox vel a ποτὶς. potulentus seu potui idoneus (πότις enim penaculum conuiuium significat) vel παρὰ τὸ πότης, ὁ δὲ ἔχων, quia habet aquam potui aptam. μισοποταμία. a. ἡ. Mesopotamia, regio Asiæ maioris, inter Euphratem (qui Apoc. 16. v. 12. vocatur ποταμός ὁ μέγας) & Tigrim, vnde etiam nomen accepit, quasi ἐν μέσῳ ποταμῶν, in medio fluuiorum, vel μέσῳ τῶν ποταμῶν, media inter fluuios duos. Genes. 24. v. 10. Deut. 23 4. Iud. 3. 8. 1. Chr. 19. 9. dicitur **נַחַרְאֲרַא** **נַחַרְאֲרַא** Aram naharajim, h. e. Syria fluuiorum duorum. Vox hæc legitur A. Ct. 2. 9. & 7. 2.

Πότις. u. ὁ. vter, in f. g. ποτιζω. ἰαν. g. ποτιζον. Iohan. 7. 17. ποτιζον ἐπὶ τῷ θεῷ ἵστιν, ἢ ἰζῶ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ. vtrum ex Deo sit, an ego a meipso loquar.

Πῶς, ποδὶς. ὁ. pes, Matth. 18. v. 18. ὁ πῶς, pestuus, 1. Cor. 12.

v. 15. ἰαὶ εἴπη ὁ πῶς. si dixerit pes. Videtur Phauarino ita dici quasi παῖς παρὰ τὸ παῖς, ὅτι ἐπὶ τοῖς ποσὶν ἀναπαύεται ἢ καταλίσσεται τὸ σῶμα, quod in pedibus requiescat & desinat corpus. Mar. 5. 22. πίπτει ποδὶς τοῦ πύδου, accidit ad pedes, A. Ct. 10. v. 25. πῶς ὅτι τοῦ πύδου, procidens in pedes. παρὰ τοῦ πύδου γαμλῶν, ad pedes Gamalielis, scil. sedens in subsellijs inferioribus tanquā discipulus & audiens præceptorem ex cathedra docentem, A. Ct. 22. 3. Rom. 10. 15. ὡς ἀρχαῖοι οἱ πόδες, quam pulchri pedes A. Ct. 14. v. 8. ἀδύνατος τοῖς ποσὶν. captus pedibus. ἀνδραποδῶ. u. τὸ mancipium. ἀνδραποδίζω. mancipio, q. d. manu capio, & in seruitutem redigo. ἀνδραποδίζω. ὁ. plagarius, 1. Timoth. 1. v. 10. Dicitur ἀνδραποδῶν quasi τοῦ ἀνδρός. pes viri. Sunt enim mancipia pedes dominorū suorum, quos pro capitibus agnoscunt. διασπύς. οδὸς. ὁ, lepus. ἵππος, natando gradiens, ex ἡώ. nato, Piscis. Nonnus. ὁρδύπυς. οδὸς. rectos pedes habens. ὁρδύποδις. ὦ. rectis pedibus incedo, Gal. 2. 14. ὑποπόδιον. u. τὸ scabellum pedum, Matth. 5. v. 35. & 22. vers. 44. τρεῖς πόδες οδὸς. ὁ, ἢ, quadrupes, in n. g. τρεῖς πόδες. in nom. pl. οἱ τρεῖς πόδες.

τετραποδῆς, quadrupides, ἢ
τὰ τετραπόδια, quadrupedia,
Aetor. 10. v. 12. Rom. 1. 2. 3.
ἰμπεδίζω. Fut. σω. impedio,
cum Acc. pro quo in nouo
Testamento legitur ἰμπεδίζω
1. Thess. 2. v. 18. οὐκ ἔστιν ἡμῶς.
ὁ σατανᾶς. impediuit nos Sa-
tanās.

Πρῶτος. mitis, lenis, mansuetus,
Matth. 11. v. 28. μάθητε ἀπ' ἡμῶν, ὅτι πραῖς εἰμι. discite ex
me, quod lenis sim. in Gen.
πρῶτος. in foem. g. πραῖς. a. man-
suetus, quod est a masculino
πραῖς. ἵος. ὁ. in neut. g. πραῖς.
Matth. 5. vers. 5. μακάριοι οἱ
πραῖς. beati mites. 1. Pet. 3. 4.
τὸ πραῖς. mansueti. πραῖς. ἵος.
mansuesfacio, πραῖς. ἵος. ὁ. idem,
mansuetudo. 1. Corin. 4. 21.
πνιύμενι πραῖς. est He-
braismus pro πνιύμενι πραῖς
vel πραῖς. spiritu miti Galat.
5. v. 22. πραῖς. ἵος. ὁ. idem,
Iacob. 1. vers. 21. In πραῖς,
itemq; πραῖς. jota a quibus-
dam non subscribitur.

Πραιτωριον. ὁ. vox origine La-
tina, praetorium, Mar. 15. 16.
videtur vero dici praetor q.
praetor.

Πράττω. vel. πράττω. facio, ago,
item in N. T. exigo, Luc. 3.
13. πράττω, exigit. Fut. πρά-
ξω. perf. πέραξα. (non πέρα-
ξα, quod est a πέρασω.
vendo in fut. πράσω. vendam.
(perf. pass. a. πράσσω. πέρασ-
μαι. vnde est πράγμα. res,

Act. 5. v. 4 negotium, 1. Cor.
6. v. 1. opus, Iacob. 3. v. 16. ἢ
πάν. πᾶλλον. πράγμα, & om-
ne prauum opus. a. secunda
persona πέρασαι est πράξι-
ς. ἵος. ὁ. factum, actio, Matth.
16. 27. κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ.
secundum facta ipsius. Ro.
12. vers. 4. τὰ ἢ μὴ πάντα ἐ-
κ τῆς αὐτῆς ἰχθὺς πράξιν. membra
vero omnia non eandem
habent actionem. a. tertia
persona πέρασαι deriuatur
πέρασαι. ὁ. exactor, Lu-
cae. 12. v. 58. παρακαλεῖτε
negotior. a. 1. med. παρακα-
λεῖτε. ὁ. negotiatus
fui, in imperat. παρακα-
λεῖτε. ἵος. ὁ. in plur. num. παρα-
καλεῖσθε. negotiamini,
Luc. 19. v. 13. παρακαλεῖται.
ἵος. ὁ. negotium, quale esse
solet mercatorum, aut fœ-
neratorum, qui artem rem
faciendi norunt. in pl. num.
αἱ παρακαλεῖται. 2. Tim. 4. 2.
ἐμπλέκεται τῷ βίῳ παρα-
καλεῖται, implicatur vitæ hu-
ius negotijs. διαπραγματι-
οῦμαι. negotio. Luc. 19. v. 15.
τίς τίς διαπραγματιοῦμαι. quis
quid negotiando lucratus
esset. πολυπραγμων. ὁ. ἵος. ὁ.
qui vel quæ multis se im-
plicat negotijs. πολυπραγ-
μων. ἵος. ὁ. vana curiositas.
ἡμέραι ἀπραγμοί, dies festi, ubi
feriamur, & labore absti-
nemus. Plut.

Πρίτω. conuenio, decorus sum
cum

cum Dat. Ephes. 5. v. 3. καὶ
πρίτω. ἵος. ὁ. sicut conuenit
sanctis. Tit. 2. 1. σὺ ἢ λαλεῖς,
ἀπρίτω. tu verb loquere, quæ
decent. Heb. 2. v. 10. ἵος. ὁ.
ἵος. ὁ. decebat enim eum
ibid. c. 7. 26. τοῦτος ἵος. ὁ.
ἵος. ὁ. talis enim
nos decebat pontifex. ἀρίτων.
ἵος. ὁ. decorum, Matth. 3.
v. 15. ἵος. ὁ. ἵος. ὁ. sic
enim decet, 1. Corin. 11. 13.
ἀρίτων. ἵος. ὁ. decorum est, &
grauitati cōsentaneum. πρί-
τω. Adu. cum Dat. con-
uenienter. Deo. Deo
conueniens. Multa de Deo
dicuntur ἀπρίτω. quæ
intelligenda sunt & expli-
canda Deo. h. e. diui-
næ maiestati conuenienter.
ἵος. ὁ. sanctimo-
niam decens, Tit. 2. 3.
Πρίτω. vos. & Attice ἵος. ὁ. se-
nex. in foem. gen. ἀρίτω.
in neut. gen. ἀρίτω. com-
parat. ἀρίτω. senior, Lu-
cae 15. v. 25. ἵος. ὁ. ἀρίτω.
filius maior natus, cui ibidē
opponitur, ἵος. ὁ. ἀρίτω.
filius minor natus. Est etiam
nomen officij, Tit. 1. 5. κα-
ταστήσει καὶ τὸν ἀρίτω.
constituas oppidatim pres-
byteros. ἀρίτω. ἵος. ὁ.
mulier grandæva, natu
grandior, ætatis prauetor-
is, 1. Tim. 5. v. 2. συμ-
ἀρίτω. ἵος. ὁ. vna presbyter, 1.
Pet. 5. vers. 1. ἀρίτω. ἵος. ὁ.

τὸ. senatus Ecclesiasticus,
qui etiam a nobis Latine di-
ci solet Presbyterium, Luc.
22. vers. 66. 1. Tim. 4. vers. 13.
ἀρίτω. ἵος. ὁ. senex, Luc. 1.
vers. 8. ἵος. ὁ. εἰμι ἀρίτω.
nam ego sum senex. ἀρίτω.
ἵος. ὁ. anus. vetula, Tit. 2. 3.
ἀρίτω. Fut. σω. legatione
fungor, Ephes. 6. 20. ἀρί-
τω. ἵος. ὁ. legatio, Luc. 14. v.
32. ἀρίτω. ἀρίτω. hoc
est, ἀρίτω. missis legatis,
metonymia adiuncti.

Πρίτω. ἵος. ὁ. pronus, præceps,
Aetor. 1. 18.

Πρίτω. Aduerb. prius, ante, item
priusquam, construitur in
N, T. cum optatiuo, Act. 25
v. 16. πρίτω ἢ ἵος. antequam
habeat. cum subj. Luc. 2. v. 26.
πρίτω ἢ ἵος. antequam vidisset,
Sæpissime vero cum infini-
tiuo. Mar. 14. 72. πρίτω ἀλέτω-
ρα φωνήσας. antequam
gallus bis caneret ibid. v. 30
πρίτω ἢ ἵος. ἀλέτωρα φωνήσας.
priusquam bis gallus ceci-
nerit. Ioh. 4. v. 49. κατέβη
πρίτω καταβαῖν τὸ πηλὸν μου.
descende priusquam moria-
tur filius meus, Ioh. 14. 29.
εἴρηκα ὑμῖν πρίτω γινώσκαι (i-
dem quod πρίτω γινώσκαι. quæ
phrasis eodem sensu legitur,
Ioh. 13. 19.) dixi vobis, pri-
usquam fieret. Eleganter addi-
tur ἢ Act. 7. 2. πρίτω ἢ κατεβήσας
αὐτὸν. priusquam ille habi-
taret.

Πρὸ. præpositio, cum Genitivo
ante, 1. Corinth. 4. 5. *πρὸ καί-
ρῃ*, ante tempus. 1. Pet. 1. 20.
πρὸ καταβολῆς κόσμου, ante
iacta mundi fundamenta,
2. Timoth. 4. 21. *πρὸ χειμῶνος*,
ante hyemem. Eleganter cum
infinitivo tanquam nomi-
ne constructur, Ioh. 1. v. 49.
πρὸ τοῦ σε φίλωσθαι φωνήσας. pri-
usquam te Philippus voca-
ret. Nec de tempore tan-
tum dicitur, sed etiam de lo-
co, Act. 3. 23. *πρὸ θυρῶν* pro
foribus, vel ante fores. ibid.
c. 12. v. 6. *πρὸ τῆς θύρας*, item
nota est comparationis im-
parium. Herod. *πόλεμον πρὸ
εἰρήνης αἰρήσας*. bellum præ
pace eligit. Periphrasis ex
hac præpositione *οὐ πρὸ ἡμῶν*
scil. *ἔντες*. maiores nostri,
Matth. 5. 12. *πρὸ* compara-
tur. in compar. *πρότερος*. α.
ον. prior, prius. Ephes. 4. v. 22
ὡς πάλιν πρὸτερον ἀναστρέφειν. se-
cundum, h. e. quod attinet
ad pristinam conversatio-
nem. Decies præterea legi-
tur, & semper in neutro ge-
nere, & adverbialiter *πρὸ* *πρότερον*
prius, ubi subintelligi-
tur *πρὸ*, quasi dicatur *πρὸ* *πρὸ*
ἡμῶν *πρότερον* scil.
ὑμῶν, secundum pristinum te-
poris intervallum. Ioh. 6. 62
& 7. v. 51. & 9. v. 8. Galat. 4. v.
13. vel simpliciter ponitur
πρότερον adverbialiter sine
articulo pro *πρότερος*. 2. Co.

rinth. 1. 15. Heb. 4. 6. & 7. 27
vel subintelligitur verbum
substantivum, Heb. 10. v. 32
ταῖς πρώτοις scil. ὑμῶν, πρώ-
τοις, (tanquam contractum
ex πρώτους) n. ον, primus, a.
um. Apoc. 1. 11. πρώτος & ἔσχα-
τος. primus & ultimus. 1. Co-
rinth 15. 45. ὁ πρώτος αἰθέρ-
ιος Ἀδὰμ, primus hominis
Adamus. Apoc. 20. 5. ἀνάστα-
σις ἡ πρώτη. resurrectio prima
interdum idem valet quod
πρώτος prior, Iohan. 1. 15.
πρώτός μὲν ἦν. prior me erat.
& c. 20. v. 4. Sic πρώτοι ad-
uerbium primo ponitur pro
πρώτον, Iohan. 15. v. 18. ἵμι
πρώτον ὑμῶν μίσσησαν. me
prius quam vos odio habuit
Præcipuus, primarius, 1.
Tim. 1. v. 15. ἦν πρώτός εἰμι
ἐγώ, inter quos ego præcipu-
us sum. οἱ πρώτοι. primates
magnates, Lu. 19. 47. οἱ πρώ-
τοι τοῦ λαοῦ, primores populi.
πρωτοῦς. F. εἶσω. primas te-
neo, φιλοπρωτοῦς. primatum
ambio, 3. Ioh. 9. διυπερβόη-
τος. & ὁ alter primus, in neu-
tro genere legitur Luc. 6. 1.
εἰ σαββάτω διυπερβόηται, in
sabbato altero primo, h. e.
die ultimo festi azymorum,
qui pari cum primo solem-
nitate celebrandus erat, ac
proinde illi velut e religio-
ne respondebat.

Πρῆξω. incendio, *πυρκαγιά*. in-
sumesco, inflammor, incen-
dor, A.

dor, A&or. 28. v. 6, μέλαινα
πύμα φεσθῶν. an futurum esset,
ut inflammaretur. ἐκπορήσω.
incendo, Matthæi 22. vers. 7.
καὶ πῶς πόλιν αὐτοῦ ἐσθῶρσεν
& civitatem eorum incendit.

πείω. ferra secō vel findo; di-
 vido. *πρίουσι* dissecor, Heb.
 11. v. 37. *ἠρτίοντων*. disseci
 fuerunt, *διὰ πρίουσι*; per me-
 taphoram frendeō; denti-
 bus infrendeō, Act. 9. v. 33.
διὰ πρίοντο. fredebant, prae i-
 racundia simul concussis &
 strictis dentibus vocem e-
 mittebant. *πρίων*. *οὐτος*. i. ser-
 ra, Esaia 10. 15.

πρῶτον. & τὸ οὐίς, Luc. 15. 4.
 οὐράπον. & τὸ οὐνικὺλ, οὐ-
 ρατικὴ. pecuaria scil. porta
 Iohan. 5. 4.

Πρὸς. cum Genit. à vel ab. *ὡς*
αἱ τὰ ἀγαθὰ à Deo sunt bo-
 ba. pro, Actor. 27. v. 34. *ὡς*
τῆς ὑμετέρας σωτηρίας, pro sa-
 lute vestra. cum Dat. apud,
 Iohan. 18. v. 16. *ὡς τῇ θύρᾳ*.
 apud januam. vsque ad, A-
 poc. 1. v. 13. *ὡς τοῖς μαστοῖς*.
 ad mamillas vsq; cum Ac-
 cus. ad, Iohan. 14. v. 12. *ὡς*
τὸν πατέρα μου πορεύομαι. ad pa-
 trem meum proficiscor. Er-
 ga, 2. Timoth. 2. v. 24. *ἵπποι*
εἶπαι ὡς πᾶσι. placidum
 esse erga omnes. Inter, Act.
 28. v. 25. *ἐκόντροναι ὃ ὅτις ὡς*
ἀμφακς. quum autem inter
 se discordes essent. Apud,

pud, Matth. 13. 56. *αὐτοὶ οὐκ ἔσονται*, apud nos sunt. Ioh. 1. 1. *αὐτοὶ τὸν Θεὸν*, apud Deum. Adversus, Ephes. 6. 11. *αὐτοὶ τῆς μηχανοδικίας*, adversus callidas machinationes. Contra, Actor. 26. v. 14. *αὐτοὶ κίνηται*, contra stimulos. Juxta, Galat. 2. 14. *αὐτοὶ τῷ ἀληθείαν*, juxta veritatem, seu sicut veritati Evangelicę conveniebat. Circiter, Luc. 24. v. 29. *αὐτοὶ ἑσπέραν ὄσιν*, circiter vespere est, h. e. ad vespere scilicet. 1. Cor. 7. v. 5. *αὐτοὶ καιρὸν*, ad tempus. Ex, Ephes. 3. v. 4. *αὐτοὶ ὅ*, ex quo. Aliquando norat eventum, Matth. 5. 28. *αὐτοὶ τὸ ὁμιθυμίσσιν αὐτῶς*, ad concupiscendam eam. 1. Ioh. 5. v. 16. *αὐτοὶ θάνατον*, ad mortem. Aliquando comparisonem. Rom. 8. 18. *αὐτοὶ τῷ μέλλουσιν δοῦναι*, cum futura gloria collatas. Valer etiam de, *αὐτοὶ*, Heb. 1. v. 7. *αὐτοὶ ἐν ἀγγέλοις*, pro *αὐτοὶ ἐν ἀγγέλοις*, ἐμπροσθέν. coram, cum Genit. 1. Thessl. 1. 3.

Πρύμνα. κς. ἡ. puppis, idem quod
 πῦξ ἀριμνή. extrema navis
 pars. ἀ ἀριμνός, ἡ. ὀν. extre-
 mus. a. um. Marc. 4. v. 38. καὶ
 ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ ἀριμνῃ. &c. id
 pferat in puppi. ἀριμνήτης.
 s. ὁ. gubernator in puppi se-
 dens.

Πεσόλ. manè, Adverb. Matt. 10.
v. 1. Act. 28. v. 23. ~~ἕως ἡμέρας~~
ἕως ἡμερῶν, à manè usq; ad

ζάλην ελὸγα ἀνάψαι. propit est
ex exigua scintilla flando
magnam accendere flam-
mam. ἀναζωπυρίω. ὦ. exu-
scito, rursus accendo, 2. Ti-
moth. 1. v. 6.

Πωλάω. ὦ. vendo, Matth. 13. 44.
Fut. ἡσσω. Perf. πησ. 2. Cor. 1. 1. πω-
λήσω. Aor. 5. v. 1. πωλίσω. ἡ-
μω. venditor, 1. Corinth. 10.
v. 25. Luc. 12. v. 6. pro quo
verbo in N. T. etiam legitur
πωρῶσαι. Fut. πωρῶσαι. Perf.
πώρηναι. vendidi, Matth. 13.
v. 46. πώρηναι πᾶντα, ὅσα ἔχῃ.
vendidit omnia quæ habe-
bat. πωρῶσαι. venditus le-
gitur, Roman. 7. v. 14. ἡσώ-
σθην. venditus fui, aor. 1. pass.
Iohan. 12. v. 5. πωρῶσαι. ven-
di, Matth. 18. v. 25. Aor. 5.
v. 4. relata sunt πωλῆν, siue
πωρῶσαι & ἀγοράζειν. Apoc.
13. v. 17. πορφυρόπωλιν. ὥς. ἡ
mulier, quæ purpuram ven-
dit, Aor. 1. 6. v. 14. Sic βί-
βλιοπώλης. κ. ὁ. qui libros
vendit. οἰνοπώλης. κ. ὁ. qui vi-
num vendit. οἰνοπώλιν. ὦ. vi-
num vendo. οἰνοπώλιν. κ. τὸ.
taberna vinaria. κρεοπώλης.
κ. ὁ. lanus, carniū vendi-
tor. κρεοπώλιν. κ. τὸ. macel-
lum, lanicena, (1. Cor. 10.
25. Latino nomine Græcè
dicitur μάκαρον. κ. τὸ.) κρεο-
πώλιν. ὦ. carnes vendo.

Πώλος. κ. ὁ. pullus, Matth. 21.
v. 2. πώλος ὄνυ. pullus asini,
Iohan. 12. 15.

Πῶρος. κ. ὁ. cæcus. πῶρος. κ. ὁ.
luctus, ταλαίπωρος. κ. ὁ. ἡ. mi-
ser, 2. quasi τῶν τὸν πῶρον.
ferens luctum, pro quo La-
tini dicunt, luctuosus, qui
est in luctu, Rom. 7. v. 24. τα-
λαιπωρία. miseria, infelici-
tas, Roman. 3. v. 16. πληθύν-
οντες. h. e. pluraliter legitur,
Iacob. 5. v. 1. ταλαίπωρος, ὦ.
sensu miseriæ tangor, Iacob.
4. v. 9. ταλαίπωρῶσαι καὶ πει-
θήσεται, sensu ærumnæ tan-
gimini & lugete. πῶρος. κ. ὁ.
significat etiam callum, h. e.
carnem in manibus pedi-
busque, quæ ex laboribus
obduruit. πῶρος, ὦ. callum
obduco, obduro, Iohan. 12.
40. per metaph. transfertur
ad mentem obstinatham, &
pœnitere nesciam. πῶρος, ὦ.
occalleσθ, stupidus fio,
Marc. 6. v. 52. ἡ καρδία αὐτῶν
κατεπώρηνον. cor eorum oc-
calluerat, Roman. 11. v. 7. οἱ
ὅλοι ποὶ ἐπωρῶθησαν, reliqui
verò occalluerunt. πῶρος, ὦ.
induratio, Ephes. 4.
versu. 18,

Ρ α litteram Græci in me-
dio solent duplicare, à qua
re Hebræi abhorrent, Ro-
man. 4. 19. Σάρρα. ex Hebræo
רָרָא
Ράβδος. κ. ὁ. virga, 1. Corinth. 4.
v. 12. scipio, Matth. 10. v. 10.
baculus, Heb. 9. v. 4. scer-
ptum, ad formam Hebrææ
vociς

vociς רָרָא, Heb. 1. 8. Apo.
2. v. 27. ραβδίζω. virgis cæ-
do, Aor. 1. 6. v. 22. ραβδίζω-
μαι. vapulo, virgis cædor,
2. Cor. 11. 25.

Ραίνο. F. ραίνω. perfundo, ραίνω.
ἰδω. ἡ. stilla, gutta. ραντός. κ. ὁ.
asperfus, unde est ραντίζω. a-
spergo, Heb. 9. v. 13. F. ραντί-
σω. Perf. ῥαντίσω. pro quo le-
gitur Aor. 1. ῥαντίσας. Heb. 9.
v. 19. καὶ παῖτα τὸν λαὸν ῥαντί-
σας, & totum populum as-
persit. Perf. pass. ῥαντίσμαι.
asperfus fui. Heb. 10. 22. ῥ-
αντισμένοι ταῖς καρδίαις. ellip-
sis τῷ κτλ. Græcis usitata,
cordibus aspersi. ραντισμός. ὦ.
aspergio, Heb. 12. v. 24. 1.
Pet. 1. v. 2.

Ράπισ. ἰδω. ἡ. virga, fustis, ραπί-
ζω. baculo cædo, Fut. ραπί-
σω. Matth. 5. v. 39. ὅστις σε ρα-
πίσῃ ἐπὶ τὴν δεξιὰν σου μάγουλον.
qui te cædet in dexteram
maxillam. a. 1. Mat. 26. 67.
οἱ ὅι ῥαπίσων. alij verò ba-
cillis ceciderunt. à præter. perf.
pass. ῥαπίσμαι. derivatur ρά-
πισμα. το. τὸ. ictus baculi, Io-
han. 18. 22.

Ράπισ. F. ῥα. P. ρα. suo, con-
suo, per metaph. machinor.
ραπίς. ἰδω. ἡ. acus, Matth. 19.
v. 24. διὰ τρυφήματος ραπί-
δος. per foramen acus. ραπί-
δω. ἡ. futura ῥαπῆς. ὦ. ἡ. insu-
tilis, Iohan. 19. v. 23. ὅτι ῥα-
πί-

ρᾶπισ. insuo, Marci 2. versu
21.

Ρέω. F. εἶπω. P. εἰσκει. fluo. ρέω.
το. τὸ. fluxus. ροὴ ἡ. ἡ. &
ρὸς. ὦ. idem, à præter. medio
inultato. ἔρρα. sicut, τὸμος
& τομὴ à τέτοις. αἱμορροῦσα.
sanguinis profluvio labo-
rans, Matthæi 9. v. 20. Pro
ρέω, dicitur etiam ρύω. unde
aor. 2. pass. ῥέβην. fluxi. (Le-
gitur etiam ῥρύνω. fluxi, tan-
quam à ρύω.) Hinc est ρύσις.
εἰς. ἡ. fluxus, Marc. 5. v. 25.
& 8. v. 44. ἡ ρύσις τῆς αἱματός.
fluxus sanguinis.

Ρέω. dico, Fut. ῥήσω. P. ῥήσκω &
Atticè εἴρηκα. dixi, vide the-
ma εἴρω. Præter. pass. ῥέουσα. 2. 1.
ῥέβην. dictus fui, per ἰψὸν.
in penult. Matth. 5. versu 21
ἡκούσατε ὅτι ῥέβην. audivistis
dictum fuisse, Apoc. 6. 1. &
9 v. 4. penultima etiam re-
gulariter per ῥτα scribitur,
Rom. 9. v. 12. Sic in part. a. 1.
ῥηδὲν. dictum, nunquam ῥεδὲν
Matth. 1. v. 22. ἵνα πληροῦθῃ
τὸ ῥηδὲν. ut impleretur quod
dictum fuit. à præter. passiv.
εἴρηκα. dictus fui, derivatur
ῥήμα. το. τὸ. verbum, Mat-
thæi 12. v. 36. πᾶν ῥήμα ἀργόν.
omne otiosum verbum. Res
more Hebraei רָרָא dab-
har, Mat. 5. v. 11. καὶ εἰπωσιν πᾶν
πουνήσῃ ῥήμα. & dixerint
quamlibet rem malam seu
quidvis mali, Matth. 18. 16.

ἡμᾶς. qui liberavit nos. Mat-
thæi 6. v. 13. ῥύσῃ. (aor. 1. im-
perat) ἡμᾶς. libera nos. Mat-
thæi 27. v. 43. ῥυτίδων. (2. 1.
imper. 3. perf.) αὐτῶν. liberet
eum. aorist. 1. pass. ῥυτίδων.
liberatus fui, 2. Tim. 4. 17.
ῥυτίδων ἐν στήθεσσι λέοντος. erep-
tus sum ex faucibus leonis,
nempe Neronis. Rom. 15.
v. 31. ἵνα ῥυτίδῃ. (aor. 1. subj.
pass.) ut liberer. a. 1. pass. part.
ῥυτίδης. ὅστις. ὁ. ereptus, libe-
ratus, Luc. 1. v. 74. ῥυτίδης. ὁ.
liberator, vindex, Rom. 11.
v. 26. ἥξει ἐν Σιών ὁ ῥυτίδης.
ἐ Σιῶν veniet ille vindex.
ῥυτίς. ἰδέο. ἡ. ruga, Ephes. 5.
v. 27.

Ῥογνύω vel ῥογνύω. roboro, F.
ῥόσω. P. ῥροσκα. præfens pass.
ῥογνύω. perf. pass. ῥροσκα.
corroboratus fui. Hinc qui-
busdam dicta videtur ῥόμη.
ἡ. Roma nomen urbis
Act. 18. 2. & 19. 21. & 23. 11
εἰς ῥόμην μαρτυρήσας. Romæ
testificari. εἰς ῥόμην pro ῥόμῃ
est Hebraismus. εἰς enim po-
ni solet pro S articulo dat.
casus. Sed si hinc Roma de-
rivatur, cur ῥῶ non aspira-
tur? A secunda persona. ῥο-
γνύω est præf. imperat. pass.
ῥροσκα. vale, esto robustus,
Act. 23. 30. in plu. num. ῥρο-
σκα. valete, Act. 15. 19. Solent
hoc modo & Græci & Latini
literas suas con-
cludere,

Σάββατον. ὁ. vox Hebraica,
ca, propriè cessatio à la-
bore, requies. Sabbatum
septimus dies sic dictus fuit,
quo laborare fas non erat.
Hebraicè שבת schab-
bath, ite שבתון schabba-
thon, quæ vox Græci Σαβ-
βηδα esset ἡλίσσων sed à
Græcis duriusculè illæ aspi-
rationes emolliuntur, & in
Græca V. T. versione, item-
que in N. T. semper legitur
σαββατον. sabbatum, Mat. 24.
20, Mar. 2. 27. ἐχ' ὁ ἀνθρώπος
διὰ τὸ σάββατον. non homo est
propter sabbatum. Hebdo-
mada, Luc. 18. v. 12. πενήν-
θις τῷ σαββάτῳ. jejuno bis
hebdomada, per syn. mem-
bri sabbatum ponitur pro
tota hebdomada. Mat. 24.
20. μὴ εἰς σάββατον, neq; sab-
bato. Ioh. 20. 1. ἡ ὅλη ἡμέ-
ρα σαββάτου. una die hebdoma-
dæ, Hebraismus, h. e. prima
die, quæ dies etiam nomina-
tur, κυριακὴ dominica Apo.
1. 10. In singulari numero
est 3. declin. simpl. & decli-
natur ut ἑβδὼν. in plu. est de-
clin. 5. simpl. & declinatur
ut ποιήματα. Mat. 12. 1. ἡμέ-
ραι ὅτις τοῖς σαββάτοις. ibat Je-
sus Sabbato. Actorum 17.
vers. 2. καὶ σάββατα ἑορτα-
σάζοντο, per Sabbata tria
differebat, σαββατισμός. ὁ. ὁ.
Sabbatismus, Hebræi 4.
v. 9.

Σάββατον

Σάββατον. scopis purgo, Fut. σαβ-
βω. Perf. σάββακα. unde est perf.
pass. σάββακα. & nomen σάβ-
βα. τοῦ. τῶ. sordes verrendo
collectæ. aor. 2. ἔσβαρον. præf.
perf. med. σάββακα. unde σάβ-
βα. ὁ. & hinc σαβῶν. ὁ. scopis
purgo, mundo, verro, Luc.
15. v. 8. σαβῶν τὴν ἡμέραν. ver-
rit domum. Fut. σαβῶσω. ver-
ram. Præf. perf. σαβῶσκα.
verri, perf. pass. σάββακα,
Matth. 12. v. 44. οἶκον σαβῶ-
σθαι κακῶς. domum
versam & ornatam.

Σάκος. ὁ. saccus (cilicium)
σάκος, ein sack, Matth. 11. 21
Apoc. 6. 12. & 11. 3.

Σάλας. ὁ. salum, maris ora, in
qua stant naues ad anchō-
ras, quæ ad litus accedere
non possunt. Luc. 21. v. 25.
ἡ ἡσυχία θαλάσσης καὶ σάλας. re-
sonante mari & salo. σαλεύω.
agito, Actor. 17. v. 13. Fut.
σαλεύσω. præf. perf. σάλακα.
aorist. 1. σάλευσα. agitati,
Heb. 12. v. 26. ὃ ἡ φωνὴ τῆς
γῆς σάλευσε τὴν γῆν. cujus vox
tunc concussit terram. Luc.
6. 48. καὶ ἐν ἡμέρᾳ σαλεύσας αὐ-
τὸν. & nequirit eam quate-
re. σαλεύω. agitur, instabi-
lissimum, concutior, quatior,
Matthæi 11. v. 7. ὡς ἀνέμους
σαλεύοντες. à vento agita-
tum, Heb. 12. v. 27. τὰ σα-
λεύοντα. res instabiles. præf.
perf. pass. σάλακα. agita-
tus seu concussus fui, Luc. 6.

v. 38. μέγαν σάλευσεν αὐτόν. men-
suram agitatam a. 1. pass. ἔ-
σαλεύθην. commotus fui, A-
ctor. 4. v. 31. ἐσαλεύθη ὁ τόπος,
concussus fuit ille locus. A-
ctor. 2. 25. ἵνα μὴ σαλευθῇ.
(Aoristus primus subj.) ne
concutiar. Act. 16. v. 26.
ὡς ἐν σαλεύθῃ τὰ θεμέλια. ut
concuterentur fundamen-
ta. Metaphoricè accipitur,
2. Thess. 2. v. 2. εἰς τὸ μὴ τα-
χέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ
κυρίου. ne citò dimoveamini à
mente, F. 1. σαλευθῆσθε.
commovebor.

Σάλπιγξ. ἡ. tuba, 1. Cor. 14.
v. 8. ἡ ἡσυχία σάλπιγος. sonus tu-
bæ, Latine, cantus tubæ.
Heb. 12. 9. ἐπὶ σάλπιγος. vox
tubæ, Matth. 24. v. 31. 1. Co-
rinth. 14. v. 8. ἐν σάλπιγξ θεῷ.
in tuba Dei, Hebraismus
שופר pro מִצְוָה σάλπιγος.
σαλπίζω. tuba cano, Apoc.
10. v. 7. Fut. ἴσω, 1. Cor. 15.
v. 52. a. 1. ἐσάλπισα. tuba ce-
cini, Apoc. 11. v. 15. ἐσάλπισα.
tuba cecinit. Matth. 6. v. 2.
μὴ σαλπίζετε. (2. perf. aor. 1.
aor. subj.) ne curato buccina
cani. Apoc. 8. v. 6. ἵνα σαλπί-
σωσι. ut tuba canant. σαλπίζει.
ἡ. ὁ. tubicen, Apoc. 18. 22.
αὐλητὴς καὶ σαλπίζων. tibicinum
& tubicinum. Extra N. T.
legitur etiam σαλπίζω. ἕως
ἡλίου. ὁ. σάλπιγξ pro ἰσά-
λπιζεν.

Σανδάλιον. ὁ. τὸ. sandalium,
calcea-

calceamentum, Act. 12. v. 8.
 ἐσπόδησας τὰ σκευή σου. sub-
 liga calceos tuos.
 Σανίς. ἰδὲ. ἡ. tabula, asser. Dat.
 pl. σανίσι, Act. 27. 44.
 Σάπφειρος. υ. ὁ. sapphirus, no-
 men gemmæ, Apoc. 21. 19.
 Σαρδὶν & σαρδόν. ὄνος. ἡ. Sardina,
 nomen insulæ in mari Li-
 gustico. σαρδίνος. υ. ὁ. subaudi
 λίθους item σαρδίνος. υ. ὁ. Sardi-
 us, Apoc. 4. v. 3.
 Σάρξ. κῶς. ἡ. caro, 1. Corinth. 15.
 v. 39. ἡ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ.
 non omnis caro est eadem
 caro. corpus humanum, 1.
 Pet. 4. v. 6. in symbolo credi-
 mus ἀνίστασθαι σὰρκος. resur-
 rectionem carnis. Humana
 natura, 1. Pet. 3. v. 18. Rom.
 9. v. 5. 1. Timoth. 3. v. 16. οὐδὲ
 ἰφαιερῶσθαι ἐν σαρκί. Deus con-
 spicius factus est in carne.
 Homo, Ephes. 6. v. 12. πορεύ-
 ῃμεθα καὶ ἐν σαρκί. aduersus car-
 nem & sanguinem, h. e. ho-
 mines. Matth. 24. v. 22. οὐκ ἔστι
 ἰσότης πᾶσι σαρκί. non con-
 seruaretur ullus homo. Ro-
 man 3. 20. ἡ δικαιοσύνη οὐ δικαιο-
 σκεῖ σὰρκα. non justificaretur
 vlla caro, h. e. ullus homo.
 consanguinei, Rom. 11. 14.
 Homo corruptus, Ioh. 3. 6.
 corrupta natura, Rom. 8. 1. 3.
 corrupta hominis ratio, 2.
 Corinth. 1. v. 17. Naturalis
 humani ingenij vis & acies,
 Matth. 16. v. 17. Anima cor-
 rupta, Roman. 7. v. 18. infir-

mitas humana, Heb. 5. v. 7.
 σαρκικός. ἡ. ὁ. carnalis, Ro-
 man. 7. v. 14. ἰδὲ ὅτι σαρκικός
 εἰμι. ego vero carnalis sum,
 h. e. labe peccati originalis
 infectus, quæ labe caro di-
 citur, quia carnali generati-
 one in nos propagatur. σάρ-
 κινος. ἡ. ὁ. carneus, 2. Cor. 3.
 3. ἐν πλάτῃ σαρκίνους. in tabu-
 lis carneis, vbi opponuntur
 πλάκας λίθιναι & πλάκας σάρ-
 κιναι. tabulæ saxæ & car-
 næ. σαρκοῦρος. ὦ. cutem
 curo, quæ phrasi Horatius v.
 titur, vbi ait.

*In cute curanda plus aequo o-
 perata iuuentus.*

Σατανᾶς. ὁ. Satanas, vox origine
 Hebræa, שָׂטָן Satan, quæ
 aduersarium ὁπότερον. (1.
 Pet. 5. v. 8.) significat. Marc.
 3. v. 23. πῶς δυνάται σατανᾶς
 σατανᾶν ἐμψέχειν; Quomodo
 potest Satanas Satanam e-
 jicere? 2. Thess. 2. v. 9. καὶ
 αἰσχροῦ τοῦ σατανᾶ. ex effica-
 tia Satanæ. 1. Corinth. 5. v. 5.
 παρεδόθημεν σατανᾶ. tradere Sa-
 tanæ. Matth. 4. v. 10. & 16.
 v. 23. ὑπάγετε σατανᾶ. abi Sa-
 tana,

Σάτω. F. ξω. P. χα. onero, onus
 impono, idem quod φορτίζω.
 σαγηνή. ἡ. ἡ. fagina, Matth.
 13. v. 47. & per pleonasmum
 τῷ ρ σαγηνῇ. ἡ. ἡ. sporta,
 forb vel crates, ein hurd, 2.
 Cor. 11. v. 33.

Σάτω

Σάτω. υ. ὁ. satum, h. e. sesqui-
 modius, Matth. 13. 33.
 Σαφές. ἰδὲ. ὁ. ἡ. manifestus, cer-
 tus, σαφῶς. ἰδὲ. idem, διασα-
 φίζω. ὦ. significo, indico,
 Matth. 18. 31. διασαφίσαντες τῷ
 κυρίῳ, indicarunt domino.
 Σβέννυμι, 1. Thess. 5. v. 19. τὸ
 πνεῦμα μὴ σβέννυτε, spiritum
 ne extinguite. Fut. σβήσω,
 Matth. 12. 20. λίθον τυφύμα-
 τον ἡ σβήσω, linum fumigans
 non extinguet. aorist. 1. ἴσ-
 βισα, extinxi, Heb. 11. v. 34.
 ἴσβισαν δυνάμει πυρός, ex-
 tinxerunt vim ignis. σβήσαι,
 extingueret, est a. 1 aet. infin.
 Ephes. 6. v. 16. σβέννυσθαι, ex-
 tinguor, Mar. 9. vers. 44. τὸ
 πῦρ ἡ σβέννυται, ignis (gehennæ)
 non extinguitur. Mat-
 thei 25. vers. 8. αἱ λαμπάδες
 σβέννυται, lampades extin-
 guuntur, pro σβέννυμι dici-
 tur etiam σβέννω. ἀσβήσεις,
 ὁ. ἡ. inextinctus, vel potius
 inextinguibilis, Matth. 3. 12
 πυρὶ ἀσβήσῃ, Marc. 9. v. 43.
 εἰς τὸ πῦρ τὸ ἀσβήσεν, in ig-
 nem qui extingui nequit.
 Hom. ἰλ. π. φλόξ ἀσβήσῃ, pro
 ἀσβήσῃ, flamma inextincta.
 ἀσβήσῃς κοῖτα calx non ex-
 tincta.

Σέβω, veneror, adoro, colo, σέ-
 βωμαι, idem, legitur tantum
 in præsenti. Mat. 15. c. κατέλι-
 πον τὸν μέτρον, frustra colunt me.
 Act. 19. v. 27. καὶ ὅλη ἡ Ἀσία
 σέβεται, quam colit vniuersa

Ἀσία. Act. 18. v. 13. σέβειν δὲ
 τὸν θεόν. Deum colere. σέβει-
 νος. υ. ὁ. religiosus, Act. 13.
 v. 43. & 17. v. 17. σέβομαι. ἡ. ἡ.
 ἡ. religiosa, Act. 13. v. 50.
 σέβος. ἡ. ὁ. venerabilis. e. σέ-
 βας, τὸ (ἀκλιτον.) veneratio,
 ὁδὸς. ζ. σέβας μὲν ἔχοντες εἰσερχο-
 μεθα. religio me intuentem
 incessit. σέβωμαι. idem
 quod σέβωμαι. a. 1. ἰσέβωμαι.
 colui, Rom. 1. 25. ἰσέβωσαν.
 & coluerunt. Construitur
 cum Accut ἰλ. ζ. σέβωσαν το γὰρ
 τὸν θεόν. religioni uel habuit.
 σέβωσαν το προ ἰσέβωσαν το, ab
 ἰσέβωσαν. colui. σέβωσαν. τος.
 τὸ. numen, 2. Thess. 2. vers.
 4. τὰ σέβωματα. sacra, Act. 17.
 v. 23. σέβας. 3. veneran-
 dus, tribuitur Cæsari Ro-
 mano Act. 25. 21. quem La-
 tini vocant Augustum. δὲ-
 σέβας. ἰδὲ. ὁ. καὶ ἡ. pius. a. A-
 ct. 10. vers. 2. δὲσέβας καὶ φο-
 βέμενος τὸν θεόν. pius, & timens
 Deum. ibid. v. 7. στρατιώτῃ δὲ-
 σέβῃ. militem pium. 2. Pet. 2.
 v. 9. ἰδὲ καὶ δὲσέβας. δὲσέ-
 βας. πρὶ. Adv. 2. Timoth. 3.
 v. 12. οἱ θέλοντες δὲσέβας ζῆν.
 qui volunt piè vivere. δὲσέ-
 βεια. ας. ἡ. pietas, 1. Tim. 3.
 v. 16. μέγα τὸς δὲσέβειας μυστή-
 ριον magnum est pietatis (h.
 e. religionis Christianæ) n y-
 sterium. 1. Timoth. 4. v. 7. γὰρ
 μαζὲ σαυτὸν πορεύεσθαι δὲσέβειαν.
 exerce te ipsum in pietate.
 plur. αἱ δὲσέβειαι. pietatis of-
 ficia,

ficia. 2. Pet. 3. v. 11. εὐσεβείᾳ. ὡ. colo, Actor. 17. v. 23. ὃν δὲ ἀγνοῦντες εὐσεβεῖν. quem igitur ignorantes colitis. in pietate informo, exerceo, 1. Timoth. 5. v. 4 τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν. propriam domum, h. e. domesticos in pietate informare. ἀσεβείᾳ. εὐσεβείᾳ. ὡ. ὡ. impius, Roman. 4. v. 5. δικαιέντες τὸν ἀσέβη. qui iustificat impium, 1. Pet. 4. v. 18. ἀσέβης πῶς φανεῖται; impius ubi comparebit? 1. Timoth. 1. v. 9. ἀσέβει. impijs ἀσέβεια αἰ. ὡ. impietas, Iudæ v. 15. ἔργα ἀσεβείας, opera impietatis, h. e. impia, ibid. v. 18. καὶ τὰς ὁμιθυμίας τῶν ἀσεβούντων. secundum cupiditates impietatum, h. e. admodum impias. ἀσέβειᾳ. ὡ. impie ago, aor. 1. ἡσέβησα, impie & nefarie egi, Iudæ vers. 15.

Σειρῆ. ἀτ. ὡ. catena, 2. Pet. 2. v. 4. Hinc σειρήν. ἦρος. monstri marini genus. & αἱ σειρήνες dictæ videntur ὅτι τῆς σειρῆς quod suauitate cantus tanquam catena homines in naufragium adducant, quo nomine Poetæ voluptates & libidines notare volunt.

Σείω. moueo, Heb. 12. vers. 26. σείουσα. moueor, Apoc. 6. 13. Fut. act. σείσω. perf. σείσκη. Præt. pass. σείσθη. commotus fui, unde est σεισμός. ὡ. ὡ. terræ motus, Matth. 8. v. 24. σεισμοί. plur. codē sensu, Mar-

ci 13. v. 8. aor. 1. pass. ἰσείδην. Matth. 21. v. 10. ἰσείδην πόλιν ἢ πόλιν. commota fuit tota ciuitas. ἀκυσία. concito cum Acc. Luc. 23. v. 5. ἀκυσίαν τὴν λαόν. Marc. 15. v. 11. ἀκυσίαν τὸν ὄχλον. concitarunt turbam. κατασειά. ich winde. Actor. 13. v. 17. κατασειάσας αὐτοὺς τῇ χειρὶ σιγῇ. manu postulato ab jis silentio. Sic Actor. 21. v. 40. κατέσθην τῇ χειρὶ τῶν λαῶν. manu silentium postulauit à populo. Seme cum Accus. Actor. 19. v. 32. pro σεῖᾳ dicitur etiam σείνῃ. quatio, concutio, σείνομεν. commoveor, 1. Thess. 3. 3.

Σείλας. αὐς. τὸ. fulgor, lumen, ὀξύς. splendor. ὀξύνη. ης. ὡ. Luna, Matth. 24. v. 29. καὶ ἡ ὀξύνη ἔσθι τὸ φέρος αὐτῆς. nec Luna edet splendorem suum ὀξύνη. Lunaticus sum, Matth. 17. v. 15. ὀξύνη. ὡ. ὡ. Lunaticus, Matt. 4. v. 24. Lunatici dicuntur, qui furore laborant, non illo quidem perpetuo, sed intervallis quibusdam recurrente. Videtur ita morbus ille dictus, quod instar Lunæ statis intervallis recrudescat, vel quod jis, qui in ipso nati sunt interlunio, familiaris esse consueverit.

Σείδαλις. ὡς. ὡ. simila, simlago, farina ex tritico, Apoc. 18. v. 13.

Σεινός. ὡ. ὡ. venerabilis, honoratus,

flus, grauis, Tit. 2. v. 2. σεμνός, σεμνός. venerandos, temperantes. Philip. 4. 8. ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, quæcunque; veneranda, quæcunque iusta sunt. σεμνότης. ης. ὡ. grauitas honestas, 1. Tim. 2. vers. 2. ἐν πάσῃ σεμνότητι. ibid. c. 3. v. 4. καὶ πάσῃ σεμνότητι. cum omni honestate.

Σήμα. τὸ. τὸ. signum, nota, bustum. ἄσημος. ὡ. ὡ. obscurus ignobilis, Actor. 21. v. 39. ἄσημος πύλων πολίτης. vrbis haud obscuræ ciuis. σύνθημα. ὡ. τὸ. commune signum, Marc. 14. v. 44. παράσημον. ὡ. τὸ. insigne. παράσημος. ὡ. ὡ. insigni notatus, Actor. 28. vers. 11. ἐν τῇ νήσῳ παρασήμῳ, διοσκούρῳ. in insula cui erat insigne Castor & Pollux. Διοσκούροι. quasi κῆροι διός. adulescentes seu filij Iouis, quo nomine Castor & Pollux a Græcis fuere dicti. κῆροι pro κῆροι. vide supra κῆροι. pag. 111. c. 1. ὁπλοσημος. ὡ. ὡ. insignis Rom. 16. v. 7. οἱ πάντες εἰσιν ὁπλοσημοὶ ὡς τοῖς ὑποστίλοις. qui excellunt inter Apostolos, Matth. 27. v. 16. διασημος. ὡ. ὡ. insignis captiuus, εὐσημος. ὡ. ὡ. bene significans, 1. Corinth. 14. v. 9. λόγος εὐσημος. sermo perspicuus. σημεῖον. ὡ. τὸ. signum, Roman 4. v. 11. σημεῖον ἰλαρῆς περικοπῆς. Genit. speciei h. e. accepit circumcisionem tanquam

signum. 1. Cor. 14. v. 22. αἱ γλώσσαι εἰς σημεῖον εἰσιν. lingue sunt signum, miraculum, Mat. 12. 38. Ioh. 2. v. 11. portentum, Mar. 8. v. 11. Apoc. 12. v. 3. σημεῖον, εὐαγγέλιον, noto, 2. Thess. 3. v. 14. ταῦτα σημεῖα, hunc notate. σημαίνω. significo, Ioh. 21. 19. Fut. σημαίνω. aor. 1. ἰσημίνα, significavi, Actor. 11. 28. in aor. 1. infin. σημαίνειν, significare, Actor. 25. v. 27. pro ἰσημίνα dicitur etiam ἰσημίνα. præt. perf. act. σήμακα. & pass. σήμακα. visitata sunt, sed ἀγνοῦντα. διπλώματα σήμακα. diplomata obsignata, apud Plut. Sic dicuntur literæ principum sigillis obsignata, quas vulgus patientes vocat, aut bullas.

Σήμερον. Aduerb. hodie. Matthæi 6. vers. 11. Luc. 2. v. 11. ἐν τῇ νήσῳ σήμερον σωτήρ. natus est vobis hodie Seruator. ἡ σήμερον subauditur ἡμέρα hodiernus dies. Mat. 11. 23. ἡμεῖν αὖτὲν μετὰ τῆς σήμερον. mansissent utiq; in hunc usque diem. ἡμέρα additur Rom. 11. 8. ὡς τῆς σήμερον ἡμέρας, in hodiernum diem. pro σήμερον Attice τήμερον, quam utramque vocem alij ad thema ἡμέρα reuocant. Dicitur enim τήμερον quasi τῇδε ἡμέρᾳ h. e. hoc ipso die.

Σήπω. F. ψω. P. πα. præt. medio. σήπησα. putrefeci. Iacob. 5. 2. ὡ. πλῆθος

ὁ πλεονεξὺς ὑμῶν σέπηται. diu-
itæ vestræ computruerunt.
σαωθῆς. α. ὁν. putris, e. putri-
dus a. um. Ephes. 4. vers. 29.
λόγος σαωθῆς. sermo putris.
h. e. obfoecatus, spurcus, quo
castæ aures offenduntur.
Matth. 7. v. 17. σαωθῆν δένδρον.
putris arbor. σῆς. σήτης. ὁ. ti-
nea, vermiculus vestibus
noxius, Matth. 6. 20. ἔτι σῆς,
ἔτι βρωσὶς ἀφανίζεται (Luc. 12.
v. 33. διαφθείρεται) neq; tinea,
neq; erosio corrumpit.

Σθενος. εος. τὸ. robor, ὀθενος. ὦ.
roboro, F. ὀσω. α. 1. ὀθενω-
σα. 1. Pet. 5. v. 10. ὀθενώσαι. ro-
boret, est 3. perf. aor. 1. ἀστ.
opt. ὀθενῶς, εος. ὁ. ἡ. ægrotus
Matth. 25. 39. 44. Marc. 14.
v. 38. infirmus fide, 1. Cor. 9.
v. 22. contemptus, 2. Cor. 10
v. 10. Comp. ὀθενίστης. in-
firmior, 1. Pet. 3. v. 7. ὀθενίσ-
τος σκεύη. infirmiori vasi.
ἀδυνεία. ας. ἡ. infirmitas, 1.
Corinth. 15. 43. ἀδυνεία, αί.
infirmitates, Heb. 4. v. 15. μὴ
δυναμίζον· συμπανθίσαι τῆς
ἀδυνείας ἡμῶν. qui non pos-
sit affici sensu infirmitatum
nostrarum. ἀδυνεία. ὦ. ægro-
to, male habeo. Iacob. 5. 14.
ἀδυνείας τις ἐ ἐμῶν. ægrotat a-
liquis inter vos. 1. Corin. 8.
v. 9. τῶς ἀδυνείας pro ἀδυνεί-
ας. dat. pl. præf. part. (idem
quod τῶς ἀδυνείας. 1. Cor. 9.
v. 22.) imperf. ὀδύνων. α. ἡ. æ-
grotabam, Iohan. 4. vers. 40.

ἡδύνει. ægrotabat. F. ἀδύνῃ-
σω. præf. perf. ἡδύνῃς. pro quo
in N. T. legitur a. 1. ἡδύνῃς.
Philip. 2. 26. ἡδύνῃς. ægro-
tauit, 2. Corin. 11. 21. ἡδύνῃ-
σαι μὲν. infirmi fuimus. Rom.
4. v. 19. μὴ ἀδυνήσας τῇ πίστι.
non infirmus fide. Act. 9. 37
ἀδυνήσασα quæ ægrotauit.
ἀδύνῃς. τος. τῶ. imbec-
illitas, Rom. 15. 1.

Σιγάω. ὦ. fileo, taceo, 1. Cor. 14.
v. 30. ὁ τῶν τῶς σιγάτω. primus
taceat. σήας & contracte σή-
ας. tace; σιγάτω & contracte
σιγάτω. taceo vel taceat. i-
bid. v. 34. αἱ γυναῖκες ὑμῶν
σιγάτωσαν. mulieres vestræ
taceant. Act. 12. 17. σιγῇ.
tacere. Fut. σιγήσω. Præf. perf.
σιγήσῃς. aor. 1. ὀσγήσα. tacui,
Act. 15. v. 12. ὀσγήσας ἢ παῖ
τὸ πλῆθος. tacuit autem tota
illa multitudo. in infn. σιγή-
σαι tacuisse, Act. 15. 13. præf.
perf. pass. σιγήσῃς. abcon-
ditus fui, silentio sepultus
seu suppressus fui, Rom. 16
vers. 25. μυστήριον σιγήσῃς
mysterij taciti, h. e. nemini
mortalis, imo ne ipsis qui-
dem angelis patefacti, ut col-
ligitur ex 1. Pet. 1. v. 12. σιγή.
ἡς. ἡ. silentium, Act. 21. 40.
πολλὰς ἢ σιγῆς γινώσκοντες. mag-
no silentio præstito.

Σιδνεος. α. ὁ. ferrum, Apoc. 18.
v. 12. σιδνεος, & per crasin
σιδνεος. ferreus (ad formam
τῆς γῆρας ἡς. ἀργύρος ἡς)
in fœm.

in fœm. gen. σιδνεος. & per
crasin σιδνεος Apoc. 2. v. 27.
ἡ ἐξιδνεος σιδνεος, virga ferrea.
Apoc. 9. vers. 9. ὡς σιδνεος
σιδνεος. ut loricas ferreas σιδ-
νεος & per crasin σιδνεος.
est accus. cas. p. g. m. σιδνεος.
s. τὸ. officina ferraria, fabri-
ca. σιδνεος. εος. ὁ. faber fer-
rarius.

Σικαριος. α. ὁ. sicarius, vox ori-
gine latina, a substantiuo si-
ca, æ, quasi seca a secando
vel ut alijs placet a sicando
ad formam Hebrææ vocis
שִׁיכָרִי cherebh. Est genus
gladij brevioris. Græce δό-
λος. ατος. ὁ. ein doschen. pugio
occultus, quo alterius vita
insidiosè & dolosè petitur.
Sicarius ergo proprie est,
qui sicam maleficij alicuius
gratia gerit. Hæc vox semel
legitur, Act. 21. v. 38.

Σικαριος. τὸ. ἀκλινος. sicera, per
quam intelligitur quilibet
porus inebrians prætervi-
nū, sicut apud nos sunt ce-
revisiæ pinguiore, alijs; po-
tus factitij. Est vero σικαριος
vocabulū origine Hebræum
שִׁיכָרִי schechar (Esa. 5. 11.)
a radice שִׁיכָרִי schachar, c-
brius fuit, quam vocē Græ-
ci interpretes semper reddi-
derunt σικαριος, Lev. 10. 9. E-
saia 28. 7. in N. T. est ἀπαξ
λεξιµον. h. e. legitur tantum
semel, Luc. 1. v. 15.

Σινάπ. εος. τὸ. sinapi, ita dictum
παρὰ τὸ σινάπιν εἶναι ὄπας, quia
lædit oculos. in N. Testa.
pro σινάπιν legimus σινάπιν. in
Genitiuo σινάπιν. Attice:
Matth. 17. v. 20. ἰὰ ἔχρη π-
σιν ὡς κόκκον σινάπιν. si ha-
beatis fidem, quantum est
granum sinapis.

Σινδών. ὀνος. ἡ. findo, amictus
ex lino Ægyptiaco, Marc.
14. vers. 51. ἀνδρὶς σινδώνος σιν-
δώνα amictus sindone. Hel-
lenismus, vbi verba passiva
imitantur syntaxin actiuo-
rum suorum, quæ syntaxis in-
primis in verbis vestiendi
elegans est. Matt. 27. v. 59.
ἀντιπύλαι (Marc. 15. vers. 46.
ἀντιπύλαι) αὐτὸ τῇ σινδόνι. in-
uoluit illud sindone.

Σινάξω. Fut. σῶ. aor. 1. ὀσγήσας.
ventilo, vanno vel cribro
purgo, Luc. 22. v. 31. τὸ σινά-
σαι ὡς τὸν σίτον. ut ventilaret,
tanquam triticum. σινάξω
εος. α. τὸ. cribrum.

Σίτος. α. ὁ. triticum, Matth. 3.
v. 12. συλλέξει τὸν σίτον αὐτὸς εἰς
τὸν θόρον, colliget triticū
suum in horreum. Matth. 13
v. 30. τὸν ὃ σίτον συλλέγετε. σίτον,
α. τὸ. semel legitur Act. 7. 12.
σιτεύω. frugibus sagino, pin-
guesfacio. σιτυτός. ἡ. ὁν. sagi-
natus, Luc. 15. 23. τὸν μόρον
τὸν σιτυτόν. vitulum sagina-
tum. σιτίω. idem quod σι-
τεύω. σιτιός. ἡ. ὁν. altilis,
R. Matt.

Matth. 22.v.4. ἀσπε. κ. ὁ.
 ἡ. ieiunus, A^{ctor}. 27. vers. 33
 ἀσπτοι διαπλέτῃ μὴδὲν πορὶ
 λαβύμενοι. ieiuni permanetis
 nullo cibo sumpto. ἀσπτα. α.
 ἡ. inedia, A^{ctor}. 27. 21. πολ-
 λῆς ὃ ἀσπτας ἐπαρχέσης. quū
 iam pridem a cibo absti-
 nuissent, scil. præ mœsticia
 & naufragij metu ordinā-
 rias prandij & cœnæ horas
 non frequentassent. Eos e-
 nim tamdiu omni prorsus
 abstinuisse cibo, minime sit
 verisimile. συνάπτον. κ. τὸ. con-
 tubernium, cœnobium. σύ-
 ωπτος. conuictor.

Σιωπῶ. ἡ. ἡ. silentium σιωπία.
 ὁ. fileo, Marc. 4. v. 39. σιῶπα
 pro σιῶπα. file. imperf. ἰσιῶ-
 πων, Marc. 3. 4. ἰσιῶπων. ta-
 cebant. Marc. 26. v. 63. ὁ ὃ
 Ἰησοῦς ἰσιῶπα, Iesus vero ta-
 cebat. Fut. σιωπήσω. filebo,
 Luc. 1.v. 20. pro σιωπήσης le-
 gitur ἰση σιωπῶν. eris silens.
 aor. 1. ἰσιῶπηται. tacui, Marc.
 10.v. 48. ἵνα σιωπήσῃ. vt ta-
 ceret. Luc 19.v. 40. ἰὰν ἔτοι
 σιωπήσωσιν. si hi tacuerint
 A^{ctor}. 18.v. 9. λαλεῖ κὴ μὴ
 σιωπήσῃ. loquere & ne ta-
 ceas.

Σιγῶ. F. σι. claudico, σκαῖς.
 ὁ. ὁ. læuus. a. um. σκαῖα χεῖρ.
 læua manus. σκαῖδαλον. κ. τὸ.
 offendiculum (idem quod
 πορὶσκομμα. το. τὸ.) Rom. 11.
 v. 9. εἰς θῆραν κὴ εἰς σκαῖδαλον
 ἵη tendiculum & scandalum

Synonyma ergo sunt σκαῖ-
 δαλον, & πορὶσκομμα, (Rom.
 14.v. 13.) itemq; παγίς, θῆρα,
 (Rom. 11.v. 9.) Et scanda-
 lum proprie loquēdo est li-
 gnum decipulæ seu tendicu-
 læ; incuruum, cui esca alli-
 gari solet, vt mus eam arro-
 dens, decipulā in se euerrat,
 & hac ruina pereat. Non
 multum ergo differt a voce
 παγίς, quæ tanquam ἰσοδύ-
 αμιον, coniungitur Rom. 11
 v. 9, πορὶσκομμα, proprie est
 impedimentum in via, in
 quod impingimus, & quo
 retardamur, de qua voce vi-
 de supra pag. 110. omnes er-
 go istæ appellationes sunt
 metaphoricæ, & per scāda-
 lum, offendiculū, tendiculā,
 laqueum &c. intelligitur,
 quicquid nos in via seu cur-
 su ad vitam æternā aut re-
 morari, aut prorsus impedi-
 re potest. σκαῖδαλίζω. offendo,
 Mat. 5. 29. F. σκαῖδαλίσσω. a. 1.
 ἰσκαῖδαλίσσω. Legitur tantum
 in subj. σκαῖδαλίσσω. offen-
 dam, 1. Cor. 8. v. 13. ἵνα μὴ
 τὸν ἀδελφὸν σκαῖδαλίσσω. ne
 fratrem offendam, seu ne
 fratri sim offendiculo. σκαῖ-
 δαλίσῃ, Mar. 9. v. 42. Luc. 17
 v. 2. σκαῖδαλίστωμεν. Matth.
 17. v. 26. σκαῖδαλίζομαι. of-
 fendor, 2. Cor. 11. v. 29. im-
 perf. ἰσκαῖδαλίζομαι. Marc.
 13. v. 57. aor. 1. pass. ἰσκαῖδα-
 λίσθην. legitur in subj. Matth.

11.v. 6

11. v. 6. ὅς ἐστι μὴ σκαῖδαλι-
 σθῇ. qui non fuerit offensus.
 Iohan. 16. v. 1. ἵνα μὴ σκαῖδα-
 λισθῇ. ne offendamini. fu-
 tur. 1. pass. σκαῖδαλίσθησιν.
 offendar, Matthæi 26. v. 33.
 σκαῖδαλίσθησιν. offendemi-
 ni, Marc. 14. v. 27. σκαῖδαλι-
 σθήσονται. offendentur, Mat-
 thæi 26. v. 33. σκαῖδαλίζειν
 πῦρ, πῦρ τὸ ἀδελφῷ πορὶ-
 σκωμεν ἢ σκαῖδαλον, Roman.
 14. v. 13. διδόναι πορὶσκοπῶν π-
 η, 2. Corinth. 6. v. 3. præbere
 alicui scandalum, esse alicui
 scandalo. Seruator noster
 ad Petrum ait, Matth. 16. v.
 23. σκαῖδαλὸν με εἶ. offendi-
 culo mihi es.

Σάλισσ. salio, saltito, tripudio,
 saltu lasciuio. F. σκαρδ. κερ-
 τῖα. ὦ. salto, exulto, Luc. 1.
 41. ἰσκήρτισε τὸ βρέφος. subli-
 list foetus. Luc. 6. v. 23. σκαρ-
 τήσασθε. exultate.

Σκάπτω. fodio, Luc. 16. v. 3. σκά-
 πτεν ἐκ ἰσχύος. fodere nequeo.
 Fut. σκάψω. fodiam, Luc. 13.
 v. 8. a. 1. ἔσκαψα. fodi, Luc. 6.
 48. Proverb. ἐὰν τὸ ἰσκαμ-
 μένῃ πηδῇ. fines rei alicuius
 transilire. σκάμμα. το. τὸ fos-
 σα. σκαρεῖς. ὅς. ὁ. fossor. σκά-
 φη. ἡ. scapha, nauigij
 genus, einnache. κατὰ σκάψιν.
 diruo, Roman. 11. v. 3. κα-
 τὰ σκαμνία τὰ. ruina, A^{ctor}.
 15. v. 16.

Σκάνω. arefacio (idem quod
 ἐρεσίνω) σκάνωμαι. exaresco.

σκαλῖω idem quod σκάνω. &
 hinc est σκαλετός. ὁ. arefactus,
 σκαλετός. ὁ. τὸ. compages of-
 sium corporis humani car-
 ne & nervis detractis. σκῆλος.
 εὐς. τὸ. crus, in plur. num. σκέ-
 λεα. & per crasin σκέλη. τὰ.
 crura, Ioh. 19. 31. 32. 33.
 Σκέπω. tēgo, velo. σκέπη. ἡ. ἡ.
 tegumentum. σκεπῶ & σκα-
 πῶ idem quod σκέπω σκέ-
 πασμα. το. τὸ. tegumentum.
 1. Timoth. 6. v. 8. ἔχοντες δια-
 τροφὴν κὴ σκεπτάσματα τέτοις ἀρ-
 κηδοσύναις, hoc est haben-
 tes alimenta, & quibus te-
 gamur, hæc nobis satis e-
 runt.

Σκίπτω. F. σκίψω. P. ἰσκιμμαι.
 a. 1. ἰσκιμμαι. circumspicio
 dispicio. Ilocrat. σκίψαι κὴ
 διδῆναι πορὶ σκίπτον. confide-
 ra & tecum perpende. à
 præ. med. ἰσκόπα est σκοπος.
 ὁ. ὁ. scopus, Phil. 3. 14. σκοπία.
 ὦ. confidero, Luc. 11. v. 35.
 σκόπει εἰ. perpende itaq; Ga-
 lat. 6. v. 1. σκοπῶν σκίπτον. con-
 siderans temetipsum. Phil.
 2. v. 4. μὴ τὰ ἑαυτοῦ ἰσκαρῶς σκα-
 πῆτε. ne sua quisque specta-
 te. ὅπως σκίπτω. in viso, visi-
 to, Heb. 2. v. 6. ὅπως σκίπῃ. re-
 spicis, Iacob. 1. v. 27. ὅπως σκί-
 πῃ τὸν ὀρφανόν. invisere orpha-
 nos. (Exod. 36. ἐπισκαμνίον
 αἰδρεῖ. viri recensiti, à præ.
 pass. ἐπισκαμνίον.) Fut. ὅπως σκί-
 ψου. invisam. Aor. 1. ἰσ-
 σκαμνίω. visi, in visi, Luc. 1.
 R. 2 v. 68.

v. 68. ἐπὶ ἐπισκέψατο. quia visitavit. Matth. 25. v. 36. ἐκ
 15. 14. ἰπποκρίψαδὲ με. non visitastis me. in subj. a. 1. Aēt. 15.
 7. 23. v. 36. ἐπισκέψαδὲ. invisamus. in infin. Aēt. 7. v. 23. ἐπισκέψαδὲ. visitare. Sicut
 σκέπτεσθαι ἄχρηστον format. a. 2. ἰσοκρίποι. unde præf. med. ἰσκαπα. Sic etiam ἐπισκέπα. unde
 est ἐπίσκοπος. u. ὁ. visitator, episcopus, Pastor Ecclesiæ, qui in N. T. sic dicitur, quia
 oves suas debet visitare & pascere, alioquin episcopus tantum fuerit nomine
 tenus, non re ipsa, 1. Tim. 3. 2. Tit. 1. v. 7. δὲ τὸν ἐπίσκοπον εὐ-
 λογητέον ἔσθι. oportet visitatorem seu episcopum vitæ inculpatæ esse. Vulgò vertunt
 inspectorem (quem Græci ἱεροφρον vocant) ubi notandum ἐπισκέπτεσθαι, in N. T. esse
 invisere, visitare, uti suprâ ostendi. In V. T. Græca versione etiam idem valet, &
 præterea etiam significat lustrare, *missern* quod ipsum nihil aliud est quam visita-
 re, Num. 3. 15. ἐπίσκηψα. recense, 1. Sam. 14. 16. ἐπισκέψαδὲ. visitare. Iudic. 20. 15.
 ἐπισκέπησιν (aor. 2. pass. ind.) lustrati fuerunt, & Iud. 21. 9. καὶ ἐπισκέπη ὁ λαός. in Hebræo
 est hithpahel, & populus recensuit seipsum. ubi in Hebræo est קָרַע, cuius genuina
 significatio est visitare, re-

centere, præficere aliquē ut visitet. Interim haud nego, duo hæc vocabula visitator & inspector, ita se habere, ut alterum sine altero esse nequeat. Atq; hæcenus de genuina huius vocis significatione. 1. Per. 2. v. 25. Christus dicitur ἐπισκοπος τοῦ σώματος. episcopus, h. e. custos animarum, qui verè est ἀρχιεπίσκοπος ἡμετέρων. sicut Petrus cum vocat ἀρχιεπίσκοπον, h. e. principem pastorem, 1. Per. 5. 4. ἐπισκοπὴ ἡς. ἡ. episcopatus, Aēt. 1. 20. visitatio, Luc. 19. v. 44. Duplex est Dei visitatio, alia est gratiæ, alia vindictæ, uti liquet ex Exod. 20. v. 5. 6. ἡγορευσε πειρασμούς. u. ὁ. idem ferè quod πολυπειρασμῶν. curiosus hospes domus alienæ. 1. Per. 4. v. 15. κατέσκαπος. u. ὁ. explorator, derivatur à κατέσκαπα, quod est ab a. 2. aēt. κατέσκαπον, & hoc ab imperf. κατέσκαπεν, & hoc à κατέσκαπτι. quæ omnia sunt ἀχρηστα. invisitata. κατέσκαπτι. Speculator, visitatum est, sed extra N. T. κατέσκαπος, explorator, legitur, Heb. 11. 31. κατέσκαπεν. ὁ. explorator, Fut. ἡσεν. P. κατέσκαπεν aor. 1. κατέσκαπεν, Galat. 2. v. 4. κατέσκαπεν. explorare explicari, a. 1. aēt. infin.

Σκεῦος. voc. τὸ. vas, Iohan. 19. v. 29. instrumentum, Aēt. 9. vers. 15. σκεῦος ἐκλογῆς. Hebraismus

braismus, pro σκεῦος ἐκλεκτὸν. instrumentum electum. Velum, Aēt. 27. v. 17. χαλκῶσαι τὸ σκεῦος. demissis velis. Corpus hominis, 1. Thess. 4. v. 4. τὸ ἰδίον σκεῦος καὶ σώματος. suum vas, h. e. corpus possidere. in plur. num. σκεῦος. & contractè σκεῦος. vasa, 2. Timoth. 2. v. 20. σκεῦος χρυσοῦ. vasa aurea. Roman. 9. v. 23. σκεῦος ἰλίου. vasa misericordiæ. ibid. v. 22. σκεῦος ὀργῆς. vasa iræ. σκεῦος. ἡς. ἡ. arma, Aēt. 27. v. 19. σκεῦος τοῦ πλοῦς ἐπὶ τῷ ναυί. arma nautica, abieciimus. σκεῦος. paro, διασκεύω. labefacto, destruo, diruo, everto, demolior, Aēt. 15. vers. 24. διασκεύοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν. labefactantes animas vestras. F. διασκεύω. P. διασκεύω. aorist. 1. αἰσκαύω. αἰσκαύω. ἡς. ἡ. refutatio. περὶ σκεύω. Fut. σκω. Præf. κα. præparo; apparo, παρσκαύω. ἡς. ἡ. apparatus. ἀπαρσκαύω. u. ὁ. ἡ. imparatus, 3. 7. Corinth. 9. v. 4. διασκεύω. colligo sarcinas, Aēt. 21. v. 15. κατέσκευάζω, præparo, instruo, κατέσκευάζω, Matthæi 11. v. 10. ὁς κατέσκευάζει τὴν ὁδόν. qui præparabit viam. præf. κατέσκευα. aorist. 1. κατέσκευασα. Heb. 11. v. 7. ἀλαβήθης κατέσκευασεν κελὸν. veritus construxit arcam. Heb. 3. v. 4.

ὁ τὸ πάντα κατέσκευασεν θεός. qui omnia construxit est Deus. ræfens pass. Heb. 3. 4. κατέσκευάζοντες ὑμῶν πνοῶν. præparatur ab aliquo, 1. Per. 3. v. 20. κατέσκευαζομένης κελῶν. cùm præpararetur arca. Præf. perf. κατέσκευασα, Lucæ 1. v. 17. Heb. 9. v. 6. aor. 1. Heb. 9. 2. κατέσκευαζον σκηνῶν. tabernaculū apparatus fuit. κατέσκευα. ἡς. ἡ. defensio, demonstratio.

Σκηνή. ἡς. ἡ. tabernaculum, Heb. 9. v. 3. σκηνή ἡ λαογραφία ἀγία ἀγίων. Tabernaculum, quod vocatur, sancta sanctorum. quod ipsum etiam nominatur σκηνή τῷ μαρτυρίῳ. tabernaculum testimonij, Aēt. 7. v. 44. tentorium, Heb. 11. 9. ἐν σκηνῇ κατοικήσας. in tentorij habitans. Cælidicuntur σκηνῇ αἰῶνιοι, Luc. 16. 9. & Heb. 8. 2. ἡ σκηνή ἡ δὴνθη. verum illud tabernaculum. ibid. c. 9. v. 11. τελειότερα σκηνή, ἢ χειροποίητος. perfectius tabernaculum, non manufactum. σκηνός. voc. τὸ. idem quod σκηνή. 2. Pet. 2. v. 13. σκηνῶν habito, Apoc. 13. v. 6. καὶ ἐν τῇ ἐκκλῆσιν σκηνῶντες. in cælo habitantes. Fut. Apoc. 21. v. 3. σκηνώσιν μετ' αὐτοῦ. habitabit cum jis. Apoc. 7. v. 15. σκηνώσιν ἐν αὐτῷ. umbraculo proteget illos. aorist. 1. Iohan. 1. v. 14. ἰσκηνώσεν ἐν ἡμῖν. habitavit inter nos. σκη-

ἰωρ. το. π. idem quod σκῆλη,
Act. 7. v. 46. 2. Pet. 1. vers.
13. κατασκῆλαι. ὦ. nidulor,
commoror, κατασκῆλαι ὦ τοῖς
καλάδοις. nidulari in ramis.
Fut. Act. 2. v. 26. κατασκῆ-
λασθ' ἐν' ἐλπίδι. commorabi-
tur cum spe. a. 1. Matthæi
13. 32. κατασκῆλαι, Luc. 13.
v. 19. nidulatae sunt. κατα-
σκῆλαισθε. ἡ. nidus, Luc.
9. vers. 58.

Σκῆλη. ὦ. ἡ. vmbra, Marc. 4. 32.
ὡς τὴν δυνάμειν ὑπο' τὴν σκῆλην
ὑπὲρ τὰ πτενέα τὰ ἐρευνῶν κατα-
σκῆλαι. adeo ut possint sub e-
jus vmbra volucres cæli ni-
dulari. Matth. 4. v. 16. σκῆλη
θανάτου. vmbra mortis, h. e.
ignorantia quæ affert mor-
tem æternam seu damnati-
onem. Coloss. 2. v. 17. σκῆλη
τῆς μακρότητος. vmbra rerum
futurarum, h. e. typi præsigni-
ficantes promissiones Dei
suo tempore implendas. σκο-
πιάζω. obumbro, σκοπιάσµα.
το. π. obumbratio, Iacob. 1
17. ὁπσκοπιάζω. inumbro, regit
Accus. & Dativ. Marc. 9. 7.
ἐχθροὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ὁπσκοπιάζοντες αὐ-
τοῖς. (quædam exemplaria
habent αὐτοῖς) extitit nubes,
quæ inumbravit eos. Fut.
ὁπσκοπιάσω, Luc. 1. v. 35. ὁπσκο-
πιάσει σου. inumbrabit te. a. 1.
Matth. 17. 5. ἰδὲ περὶ αὐτὸν φωτὴν
ἐπισκιάσαν αὐτόν. nubes luci-
da inumbravit eos. Act. 7.
5. versu 15. ἡ σκῆλη ὁπσκοπιά-

ση πνευμάτων. vel vmbra in-
umbraret aliquem eorum.
κατασκιάζω. obumbro, Heb.
9. v. 5.

Σκληρός. ὦ. ὁ. durus, a. um. in
N. T. tantum metaphoricè
accipitur, Matth. 23. v. 24.
σκληροὶ εἰ. durus, h. e. severus
es. Iohan. 6. v. 60. σκληροὶ ὁ
λόγος. absurdus sermo. Act. 9.
v. 5. σκληρόν σοι. difficile, no-
xium tibi est. Iacob. 3. v. 4.
ὑπο' σκληροὺς αἵματι. à vche-
mentibus ventis. Iudæ v. 15
ὑπο' παύτων σκληροὺν. de om-
nibus virulentis verbis. σκλη-
ρότης. ἡ. durities, Ro-
man. 2. vers. 5. σκληροὺς indu-
ro, Roman. 9. v. 18. ὁ ὃς δι-
λει, σκληρότης. quem vult in-
durat. Heb. 3. v. 8. μὴ σκληρό-
νῃτε. ne induretis. vbi σκληρό-
νῃτε. potest esse 2. pers. plur.
præf. subj. vel a. 1. subj. ab in-
dicatio ἰσκληρώσω. induravi.
σκληρώσω. induror. imperf.
Act. 19. v. 9. ἰσκληρόντο.
indurabantur. a. 1. Heb. 3.
v. 13. ἵνα μὴ σκληρωθῇ περὶ ὑ-
μῶν. ne quis vestrum indu-
retur, vel, ut alij vertunt, in-
ducatur.

Σκολιός. ὦ. ὁ. tortuosus, curvus
a. um. Luc. 3. v. 5. ἡ ἔσται τὰ
σκολιὰ εἰς ἄλῃαν. scil. ἰδὲ. &
quæ curva sunt, fient recta
via Act. 2. v. 40. σώθητε
ὑπο' τῆς γὰρ τῆς σκολιᾶς. ser-
vaminus ex natione ista pra-
va. 1. Pet. 2. vers. 18. ἀλλὰ ἡ

σκολοῖς

σκολοῖς (scil. διαπορεύς ὑπο-
τάσσεται) sed & pravis heris
subijcimini. ubi σκολιός (per
metaph.) opponitur τῷ ἀγα-
θῷ.

Σκόλοψ. ὦ. ὁ. præacutus pa-
lus, ut sunt ligna præacuta,
quæ claudendis hortis, vel
sustinendis vitibus solo infi-
guntur. 2. Corinth. 12. v. 7.
ἰδὲ μοι σκόλοψ τῆς σαρκὸς. ubi
Apostolus per σκόλοψ. me-
taphoricè intelligit concu-
piscenciam, quæ scil. instar
teli carni nostræ penitus est
infixa. Interdum idem valet
quod σκωρὸς. & σκολοπιζῶ, i-
dem significat quod σκωρῶ.
ὦ. illi dicuntur σκολοπιζῶντες,
qui vel palo affiguntur, vel
(quod supplicij genus no-
vum est crudelissimum, ho-
minibusq; indignum) qui
palo trahuntur.

Σκορπίζω. spargo, dissipō, Mat-
thæi 12. v. 30. Ioh. 10. v. 12.
σκορπίζει τὰ ποσὶν. disper-
git oves. Fut. σκορπίσει. Præt.
perf. σκορπίσει. aor. 1. σκορ-
πίσει. 2. Corinth. 9. v. 9. ἰσκόρ-
πισαν, ἔδωκε τοῖς πέποι. disper-
sit, dedit pauperibus. a. 1. pass.
Iohan. 16. 32. ἵνα σκορπίθῃτε
ἕως εἰς τὰ ἴδια. quum di-
spergimini unusquisq; ad
sua. σκορπίος. ὦ. ὁ. ita dictus
παρὰ τὸ σκορπίζειν ἢ ἰδὲ. à spar-
gendo veneno. Luc. 11. 12.
μὴ ἐπιδοῦν αὐτοῖς σκορπίον; num
dabit illi scorpionem? & δια-

σκορπίζω. dispergo, disijcio,
Luc. 16. v. 1. ὡς διασκορπίζων
τὰ ὑμῶν, tanquam dila-
pidans bona scil. domini sui.
Fut. διασκορπίσω. Præt. perf.
διασκορπίσει. aor. 1. διασκορ-
πίσει. Luc. 1. 51. διασκορπίσει
ὑμῶν. dissipavit super-
bos. Præt. perf. pass. διασκορ-
πίσθαι. Iohan. 11. v. 52. τίνα
πῶς τὰ διασκορπισθήσονται. filij
Dei dispersi. Aor. 1. διασκορ-
πίσθησαν. dispersi fuerunt.
Fut. 1. Matth. 26. 31. διασκορ-
πισθήσονται τὰ ὄψατα τῆς πό-
λεως. dispergentur oves gre-
gis.

Σκότος. το. & σκότος. ὦ. ὁ.
tenebræ, caligo, Rom. 2. 19.
φῶς τῷ ἐν σκότει. scil. ὄντων.
lumen eorum, qui sunt in te-
nebris. Heb. 12. v. 18. σκότος
caligini. σκοτεινός. ὦ. ὁ. tene-
bricosus, Matth. 6. v. 23. ὅταν
τὸ σῶμα σε σκοτεινὸν ἔσται. co-
rpus tuum tenebri-
cosum erit. σκοπίζω. obscuro,
tenebras alicui offundo. Fut.
σκοτίσω. Præt. σκοτίσει. aor. 1.
σκοτίσει. præt. perf. pass. σκο-
πίσθαι. Ephes. 4. v. 18. ἰσκοπ-
ισμένοι τῇ διαβολῇ. obtenebrati
mente. σκοπῶ. F. ὦ. ὦ. ὦ.
obscurō, tenebras inducō,
σκοτόω. ὦ. ὦ. tenebræ mi-
hi offunduntur. Apoc. 16. 10.
ἡ βασίλειά αὐτῆς ἰσκιωθήσεται. re-
gnum ejus est tenebris cir-
cumfusum.

Σκύλα. vexo, fatigo, tantum in
præsenti activo & passivo le-
gitur. Mar. 5. 35. τί ἔτι σκύ-
λαι τῶν διδασκάλων; quid am-
plius vexas magistrum? Luc. 8. 49. μὴ σκύλα τῶν διδά-
σκαλων. ne molestias facere
magistro. Luc. 7. 6. μὴ σκύλας
(præsimp. pass.) ne vexator,
mach dir sein vnruth.

Σκύβαλον. α. τὸ. quasi κυσίδαλον.
h. e. τὸ τοῖς κυσὶ βαλλόμενον. ut
quidam interpretantur. A
qua expositione non dis-
sentit Phocylid. ubi scribit
μὴδ' ἀλλ' παρὰ δαίτες ἰδοὺς
κύσβαλον ἀπαίσεις. h. e. ne-
q; de alterius cæna vescaris
mensæ rejectamentis. σκύβα-
λον est à verbo σκύβαλλω.
reicio, tanquam rem vi-
lissimam, aspernor. Deinde
accipitur pro te qualibet vi-
li, quæ reijcitur, pro quisqui-
lijs. item pro excrementis:
Alexand. probl. lect. 1. ubi
ἔχουσιν σκύβαλον. eijciunt ex-
crementum, idem est quod
alvum exonerant. item pro
fæcibus, alijsq; sordibus. in
N. T. vetus interpres ver-
tit, Phil. 3. 8. πάντα ἡγούμεθα σκύ-
βαλα. omnia arbitror esse
stercora, h. e. omnia habeo
pro stercorebus, scil. collata
cum fide Christiana.

Σκύλη. κῆος. δ. vermis, Marc. 9.
v. 44. ὅπου ὁ σκύλης αὐτοῦ ἐ-
στρατεύετο. ubi vermis eorum
non moritur.

Σμαγὰς δόξ

Σμύρρα. κ. ἡ. myrrha, Mat. 2. 11.
Ioh. 19. v. 39. Æolicè etiam
dicitur μύρρα. α. ἡ. pro σμύρρα,
ut annotat Gal. Alij ad the-
ma μύρον. α. τὸ. unguentum
referunt. σμυρίζω. myrrham
redoleo, σμυρίζομαι. myrrha
imbuor, Mar. 15. v. 23. ἰσχυ-
ρισμῶν οἶνον. vinum myrrha-
tum.

Σοφία. ἡ. ἡ. locus, capulum, i,
νεκρόφορον. capulum ita dici-
tur à capiendo, unde senex
capularis dicitur, qui mortui
vicinus est. Luc. 7. 14. ἡ ψατο
τῆς σοφίας. tetigit loculum. σο-
φία. cadavera in loculo re-
condo.

Σοφισμὸς. & σμικτήριον. quæ le-
guntur, Act. 19. 11. sunt ori-
gine Latina. Quærantur er-
go in Lexico Latino. Sudari-
um est lineum, quo sudor
faciei detergitur, & nares
purgantur. καψιδόριον Græ-
cè dicitur. Alij strophium
seu muccinum vocant, quo
narium mucum rapimus,
(Græcè μύβιακτον.) sudari-
um verò seu sudarium, quo
utimur in abstergendo su-
dore. Sueton. in Ner. ligato
circa collum sudario prodi-
erat in publicum; quod ip-
sum etiam nostrates pere-
grè in æstu abituri fastigare
solent. Dicitur verò sudari-
um à sudore. Sudor verò af-
flicte est Græcæ voci ὕδωρ.
Solent enim Latini spiritum
asperum

asperum mutare in sigma.
σμικτήριον. latinè semicincti-
um. quod & succinctorium,
aut subligaculum dicitur,
Græcè ὑποζώμα.

Σοφία. ἡ. ὁν. sapiens, Rom. 16. 27.
1. Τιμοθ. 1. v. 17. Iudæ. v. 25.
μόνη σοφία σοφ. soli sapienti
Deo. 1. Cor. 3. 10. ὁ δὲ θεὸς ὁ-
δοῦνός ἐστι σοφίας ἐν τῇ πανουργίᾳ
αὐτοῦ. carpens sapientes in
astutia ipsorum. inc. comp. σο-
φία πρὸς. α. ὁν. 1. Cor. 1. 25. σο-
φώτατος. sapiētissimus. σοφία. α. α.
ἡ. sapiētia, Lu. 11. 31. & 21. 15
δοῦναι ὑμῖν σοφίαν καὶ σφίαν. da-
bo vobis os & sapientiam.
Ephes. 1. 17. δοῦναι (pro δίδωμι At-
ticè) ὑμῖν πνεῦμα σοφίας. det
vobis spiritum sapientiae. σο-
φίαν. sapientem reddo, Fut.
σοφίσω. aor. 1. ἐσοφίσαι. 2. Τι-
μοθ. 3. v. 15. διδάσκοντες ὁ-
δοῦναι. quæ possunt te sapien-
tem reddere. Accentus in σὶ
hic non est δεικνύς sed ὁ-
δονύς. Præt. perf. σοφίσαι.
Præt. perf. pass. σοφισθῆναι.
edoctus, 2. Pet. 1. v. 16. σοφί-
σθησθε μύθοις ὑπακοῦντες.
σοφίᾳ. arte compolitas fa-
bulas secuti. σοφισμῶν.
more sophistarum. σοφιστής. ὁ.
doctus & peritus artifex. i-
tem impostor, cavillator, qui
quæstus aut ostentations
causa philosophatur, & rudi-
orum oculis tenebras offun-
dit. καταισφορίζου. solenter &
dolosè excogito, sophismate

circumvenio, calliditate u-
tor in aliquem. Act. 7. 19. κα-
ταισσοῦσάμενος (aor. 1. med.
par.) τὸ γένος ἡμῶν. hic, nempe
Pharao, pestem & interitum
genti nostræ machinans. ἀσο-
φος. α. ὁ. ἡ. sapientiae expers,
Eph. 5. 15. φιλόσοφος. α. g. c. sa-
pientiae studio deditus, Act.
17. 18. στωϊκῶν φιλοσόφων. Sto-
icorum philosophorum. φι-
λοσοφία. α. ἡ. amor sapientiae.
Col. 2. 8. δια τῆς φιλοσοφίας. ne
quis vos depregetur per phi-
losofiam. ubi Apostolus
Sophisticam, & veræ philo-
sophiae abusum intelli-
git. φιλοσοφία. ὡ. philoso-
phor, studium philoso-
phiae capessō, artibus huma-
nioribus operam do. Fut.
φιλοσοφήσω. Præt. perf. φιλο-
σοφῆκα. a. 1. ἐφιλοσόφησα. & c.
φιλοσοφία. τος. τὸ. philoso-
phica quæstio.

Σόος. α. ὁ. salvus, sospes, incolu-
mis, Hom. ἰλ. α. σίον ἡμῶν ἢ
δοπλίδαι. salvum esse, aut in-
terire, quæ sunt contraria.
σῶς. itemq; σῶος. α. ὁ. idem.
unde est σῶζω. servo, Iudæ
v. 23. οὐκ ἔστιν ὁ σῶζων. a-
lios vero metulci v. etc. σῶζειν
αὐτὸν ἐκ θανάτου. servare eum
à morte, Heb. 5. v. 7. Fut. σῶ-
σω. Mat. 1. v. 21. σῶσθαι τὸν λαόν
αὐτὸν. servabit populum suum
1. Corinth. 7. v. 16. σῶσθε. con-
vertes ad fidem Christiana-
nam. Præt. perf. σῶσκα. Mat.

19444

ἡ πίστις σε στήκε σι. fides tua servavit te. aorist. 1. ἵσωσα. Tit. 3. 5. imper. Matth. 8. 25. σῶσον. serva. Luc. 2. 3. 35. ἄλλως ἵσωσε, σωσάτω αὐτὸν. alios servavit, servet seipsum, subj. Roman. 1. 1. 14. σῶσον πῖνας. servem aliquos, infin. σῶσαι, servare. 1. Corinth. 1. 2. 1. Luc. 6. v. 9. part. σῶμα. νῦν. qui servavit. 2. Timoth. 1. v. 9. præt. pass. σῶζου. 1. Corinth. 1. 5. 2 δι' ἧς σῶζομαι. per quod etiam servamini, imperf. ἵσωζόμενος. Marc. 6. v. 56. ἵσωζοντο. sanabantur. præt. perf. passiv. σέσωται. Actor. 4. v. 9. ἐν τῇ ἐκείνῃ σῶσται. quomodo sanatus fuerit. Eph. 2. v. 5. χάρις τί ἐστὶν σῶσμός. gratia estis servati. aorist. 1. ἵσωδην. (pro ἵσωδην) Matthæi 9. v. 21. ἡ ἵσωδὴ ἢ γυνὴ. & sanata est mulier, seu valitudini restituta fuit. Roman. 8. v. 24. τῇ γὰρ ἐλπίδι ἵσωδμεν. spe enim servati sumus. 1. Thess. 2. 16. ἵνα σῶσθην (a. i. subj.) ut serventur. 2. Thess. 2. v. 10. εἰς τὸ σῶσθαι αὐτοὺς. ut surventur. Fut. 1. σῶσθαι. Actor. 2. 2. 1. πᾶς ὃς δὲ ὀπιησθήσεται. (a. i. med. subj.) τὸ ὄνομα Κυρίου, σῶσθαι. quisquis invocaverit nomen Domini, servabitur. Roman. 5. v. 9. σῶσθαι. μὴ δὲ αὐτῷ. servabimur per eum. σωτήρ. ἡγός. ὁ. servator. Luc. 2. v. 11. Ioh. 4. v. 42. ὁ σωτήρ τῷ κόσμῳ ὁ ἡγός. ser-

vator mundi est Christus. σωτήρ. a. ἡ. salus, Act. 4. v. 12. ἐν ἄλλῃ ἡ σωτήρ. in alio nullo est salus. Phil. v. v. 19. τὸ μοι δοκῶν εἰς σωτήρ. hoc mihi cedit in salutem. 2. Timoth. 2. v. 10. ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτήρας τῶν ἡγῶν. ut & ipsi salutem consequantur. Heb. 1. 14. διὰ τοῦ μέλλοντος κληρονομήσει σωτήρας. propter heredes salutis futuros. Heb. 2. v. 3. ἀμελεῖ τὴν σωτήρ. negligere salutem. Heb. 2. v. 10. ἀρχὴ τῆς σωτήρ. princeps causa salutis. Heb. 5. v. 9. αἵ τῆς σωτήρ. αἰώνος. causa æternæ salutis. scil. est Iesus Christus filius Dei, Dominus noster. 1. Pet. 1. v. 9. σωτήρ. ψυχῶν καὶ σώσει. reportare salutem animarum. Iud. v. 3. καὶ κοινῇ σωτήρ. de communi salute. h. e. de salute communi omnibus credentibus. De salute corporis accipitur, Act. 27. v. 34. σωτήρ. ὁ. ἡ. salutarifer, Tit. 2. v. 11. ἡ σωτήρ. πᾶσιν ἀνθρώποις. salutarifera omnibus hominibus. σωτήρ. ὁ. τὸ. idem quod σωτήρ. Luc. 2. v. 30. ἄσπετος. ὁ. ἡ. luxuriosus, qui luxuria diffuit, intemperans, libidinosus, de cuius salute spes nulla est. luxu perditus, ganeo, hellucinosus. a. ἡ. profusio, luxuria, Ephes. 5. v. 18. Tit. 1. v. 6. 1. Pet. 4. v. 4. ἀσώτως. profuse, Luc.

26, Luc. 15. v. 13. ζῶν ἀσώτως. dissolute & profuse vivens. ἀσώτως. ὁ. τὸ. popina, ganeum, gulosorum diversorium, lupanar. διασώζω. servo, sano. Fut. διασώσω. aor. 1. διασῶσα, Luc. 7. v. 3. ὅπως διασώσῃ τὸν δοῦλον. vt sanaret servum. Actor. 23. 24. ἵνα διασώσῃ. (a. i. act. subj.) vt saluum perducant. Actor. 27. v. 43. βαλόμενος διασώσαι τὸν πῶλον. volens in viuis conservare Paulum. aor. 1. pass. διασώδην, Matth. 14. v. 36. ἡ ἵσω ἔσαντο, διασώδην. & quotquot tetigerunt, liberati sunt à morbis. 1. Pet. 3. 20. διασώδην δι' ὕδατος. conservata sunt per aquas. Act. 27. v. 44. διασώδην. in viuis conservati, vel quum salvi evasissent ex illo naufragio. ibid. v. 4. ὃν διασώδην. ἡ. δὴ καὶ ζῶν ἵσω. quem conservatum seu morte præsentissima liberatum ultio non fuit vivere. διασώσω. discerpo, dilacero, dilanio, vellico. F. διασώξω. P. διασώξω. aor. 1. διασώξα. Marc. 9. v. 20. διασώξεν αὐτὸν. vellicavit eum. Marc. 1. 26. διασώξαι. part. a. i. act. g. n. quum discerpisset. διασώξω. ὁ. τὸ. fascia, pannus oblongus, in quo infans involuitur. διασώξω. ὁ. αἶσω. fascijs involuo. Lu. 2. 7

διασώξω. fascijs eum involuit. præt. perf. pass. διασώξω. Luc. 2. v. 12. εὐρήσεται βρέφος διασώξω. inuenietis infantem fascijs involutum. Σπείω. ὁ. traho, F. διασπείω. Præt. διασπείω. a. i. διασπείω. in infin. διασπείω. attrahere. διασπείω. trahor. item in media significatione idem quod αἶσω. F. διασπείω. a. i. med. διασπείω. eduxi, strinxi. Marc. 14. vers. 47. διασπείω. τὸν καὶ χεῖρα. stricto gladio. à præt. perf. pass. διασπείω. derivatur διασπείω. ὁ. convulsio. διασπείω. ὁ. fursum traho, item retraho. ἡ. enim in compositione significat modò re modò fursum. Luc. 14. 5. διασπείω. (3. perf. fut.) retrahet. Act. 11. v. 10. διασπείω. (3. perf. aor. 1. pass.) ἀπαῖτα. omnia fursum retracta sunt. διασπείω. ὁ. abstraho, Actor. 20. v. 30. διασπείω. τὸν μαθητήν. abstrahere discipulos. educo, extraho, Matth. 26. 21. ἀπαῖτα. τὸν καὶ χεῖρα. eduxit gladium. auello, abstraho, Luc. 2. v. 41. ἀπαῖτα. (3. 1. pass.) ἀπ' αὐτοῦ. abscissit ab jis, avulsus fuit ab jis. διασπείω. ὁ. discerpo. διασπείω. ὁ. discerpo. διασπείω. 5. v. 4. διὰ τὸ διασπείω. (perf. pass. infin.) ὅτι αὐτὸς τὰς ἀσπείω. quia discerptæ ab eo fuerant catenæ. Act. 23. v. 10. μὴ

19444

αὐδής. iuit cum festinatio-
ne. Studium, 2. Corin. 8. 16.
χάρις ὅτι τῷ θεῷ, τῷ διδόντι τὴν
φύσιν αὐτοῦ ἵνα ὁ ἄνθρωπος
τῇ καρδίᾳ τῆς. Gratia vero
habetur Deo, qui cordi
Tui indidit idem studium
pro vobis. αὐδοῦν. studeo,
Eph. 4. 3. αὐδοῦντες τὴν
τὴν ἰσότητά. studētes conser-
uare vnitatem. Fut. αὐδοῦν.
studebo, 2. Pet. 1. 10. Aor. 1.
Galat. 2. versu. 10. ἰαυδοῦσαι
ποιήσατε. studui facere, 1. Thef.
2. versu 17. ἰαυδοῦσαί με τὸ
θεῶν ὑμῶν ἰδεῖν. studui-
mus faciem vestram videre.
2. Timoth. 4. v. 9. αὐδοῦσαι
(aor. 1. imperat.) ἰδεῖν θεῶν
μα τὰς. fac vt quam pri-
mum ad me venias. 2. Pet. 2.
versu. 11. αὐδοῦσαι. studere.
Heb. 3. v. 12. αὐδοῦσαί με.
(a. 1. subi.) studeamus αὐ-
δαίος. αἴμα. αἴον.. studiosus,
diligens, 2. Corinth. 8. 22.
in comp. αὐδαίοντες. dili-
gentior, 2. Corin. 8. v. 17. 22.
αὐδαίοντες, diligentius. Ad-
uerbialiter capitur 2. Ti-
moth. 1. versu. 17. αὐδαίοντες
ἐξήκουσέ με. diligentius quæsi-
uit me. Dicitur etiam αὐ-
δαίοντες. studiosius, Philip.
2. v. 28. αὐδαίως. Aduerb.
studiose, diligenter, Luc. 7. 4
Tit. 3. 13.

Σπυς. eos. τὸ. specus, spelunca,
antrum. σπῆλαιον. v. τὸ. idem.
Matth. 21. versu. 13. ἐπιβάσιν

ἐπιβάσιν ληστῶν. conuertisti
in speluncam latronum
Heb. 11. v. 38. πλάσσειν
(ἐ) ὅροις ἢ ἀσπλάγγοις. erran-
tes in montibus & spelun-
cis. Apoc. 6. v. 15. ἔκρυψαν ἑαυ-
τοὺς εἰς τὰ σπῆλαια. abside-
runt se in speluncis.

Σπῆλος. v. ὁ. macula, labes, E-
phes. 5. versu. 27. Ἐκκαλοῦν με
ἔχουσιν σπῆλον ἢ ῥυτίδα. Eccle-
siam maculae & rugae ex-
pertem. αὐλάς. αἰδός. ἡ. ma-
cula, Iudæ v. 12. ἔτι εἰσιν ὁ
τῆς ἀγάπης ὑμῶν (αἰσὶ) σπῆ-
λας. hi sunt in agapis (seu
conuiujs) vestris tanquam
maculae, &c. αὐλάς. ὡ. E-
φ. 5. P. ὡς.. maculo inqui-
no, contamino, polluo, Ia-
cob. 3. v. 6. ἡ αὐλάς pro αὐ-
λόσας. part. præs. act. g. f. con-
taminans, construunt cum
Accus. αὐλούμεθα. ἡμεῖς. ma-
culor, Iudæ v. 23. ἰαυλούμε-
νον χιτῶνα. pollutam tuni-
cam. ἰαυλούμενον. est acc. ca-
sus. part. præs. perf. pass. in-
dic. præs. αὐλούμεθα, ad for-
mam τῆς καρχήσας. ἀσπῆλος.
v. ὁ. ἢ ἡ. immaculatus, ma-
culæ & labis expers, inte-
meratus, Iacob. 1. 27. 1. Pet.
1. 19. 2. Pet. 3. 4.

Σπλάγχνον. v. τὸ. viscus, τὰ
σπλάγχνα, viscera, Act. 1.
v. 18. σπλάγχνα ἔλας. viscera
misericordiae, h. e. intima
misericordia, Philip. 2. v. 1.
σπλάγχνα ὑμῶν, idem
Coloss. 3.

Coloss. 3. versu. 12. κλείν τὰ
σπλάγχνα, claudere viscera,
h. e. non misereri. 1. Ioh. 5.
v. 17. σπλαγχνίζουσα. mis-
ericordia commoueor, intima
misericordia tangor.
quod verbum tantum in N.
T. legitur ad exprimendum
Hebraic. vbi **ספלה**
significat commiserationes
quæ ex intimis procedunt
visceribus, quam vocē lxx.
reddunt τὰ σπλάγχνα. quæ
vox caret singulari numero
quia multa sunt opera mis-
ericordiae, quæ ex intimis
visceribus, h. e. ex ipso animo
non verò hypocrisis proue-
niunt. Psal. 26. 6. & 40. 12. &
51. 3. & 69. 17. & 77. 10. &
79. 8. Zach. 7. 9. Notetur ve-
ro quadruplex huius verbi
syntaxis, Matth. 9. versu 36.
ἐσπλαγχνίσθη πρὸς αὐτοὺς. mi-
seruit ipsum eorum. & c.
14. v. 14. ἰσπλάγχνον. & c. 18.
versu. 27. σπλαγχνισθῆς ὃ ὁ
κύριος τῷ δέλῳ. misertus ve-
ro dominus serui. Mar. 6. 34
ἐσπλαγχνίσθη ἰσπλάγχνον ἰσπλάγχνον
τῷ αὐτοῖς intima
misericordia cōmotus
fuit semper eis, seu miseruit
ipsum eorum. εὐσπλαγχνος.
v. ὁ. ἢ ἡ. misericors, Ephes. 4
v. 32. ζήτω εἰς ἀλλήλους χρι-
στὶ, εὐσπλαγχοι. estote alij
in alios benigni, misericor-
des, 1. Pet. 3. 8. πάντες (ζήτω)
εὐλόγητοι, εὐσπλαγχοι, εὐ-
λόγητοι, omnes estote fra-

terna præditi charitate, mi-
sericordes, comes. πολὺσπλ-
αγχοι. v. ὁ. Iacob. 5. 11. ὅτι
πολύσπλαγχνός ἐστι ὁ κύριος.
quia Dominus est multa-
rum miserationum.

Σπῆγος. v. ὁ. spongia, Matth.
27. v. 48.

Σποδός. ὁ. cinis, idem quod
κίνη & τέφρα, Matth. 11. 21. ἡ. 6. 9. 13.
ἐν σάκκῳ ἢ αὐτοῦ μπιπῶσαν.
cum sacco & cinere resipu-
issent.

Σπυρίς. ἰδός. ἡ. sporta, corbis,
(Ety. derivat a πυρίς, tri-
ticum, quasi πυρίς, pleonast-
mo τῷ σ) Matth. 15. 37. ἰππῶ
σπυρίδας πλήρεις (κλασμά-
των.) septem sportas plenas
fragmentis. Matth. 16. v. 10
πίσαι σπυρίδας ἰλάσθητε; quot
sportas acceperitis. Marci
8. v. 8. Act. 9. v. 25. χαλά-
σαντες ἐν σπυρίδι. submissum
in sporta.

Στάδιος. v. ὁ. & σταδίου. v. τὸ. sta-
dium, mensura pedum sex-
centenarium, Latine curricu-
lum, siue campus vbi athle-
tæ certant, aut equites eque-
stria exercitia frequentant
(Stephanus derivat ab ἵσθ-
μῳ. vnde est σταδῖον, adv. quasi
dicas stando. In stadio non
solū alij currunt qui σταδιο-
δρομοὶ nominantur, sed etiam
alij stando expectant, donec
ordo ipsos tangat. σταδῖος sta-
bilis &c.) Lu. 24. 13. ἀπὸ χι-
στων σταδῖος ἔξέκοντα. distarem
stadijs

19444

stadiis sexaginta. 1. Corinth
9. v. 24. οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες.
qui in stadio currunt.

Στάμνος. α. ὁ. ἢ ἡ. vna, hydria,
amphora. Heb. 9. vers. 4. ἐν ἡ
(κύβητι) στάμνος χρυσὴ ἔχε-
σαι τὸ μάννα, ἢ ἡ ἐξέδοε Λα-
ρὸν, ἢ αἱ πλάκας τῆς διαθήκης.
in qua (arca) erat vna
aurea habens manna, &
virga illa Aaronis, & tabu-
læ illæ foederis.

Σταυρός. ὁ. ὁ. crux, Matth. 27.
v. 40. Afflictio, per syn. speci-
ei, Matt. 10. v. 38. ὁ ἐὰν λαμβάνῃ
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἢ ἀκολουθεῖ
ἐπίσω μου ἐν ὅττι μου ἄξιός. qui
non accipit crucem suam,
& sequitur me, non est me,
dignus. ἐπίσω μου est Hebrai-
smus ἡ ἄχαρα. σταυ-
ρός. ὁ. palum depāgo, item
crucifigo, palo, affigo, in
crucem tollo. Fut. σταυρώσω.
crucifigam. Ioh. 19. 15. Mar.
23. 34. Præt. perf. σταυρώσθαι.
aorist. 1. σταυρώσθαι. crucifixi
1. Corin. 2. v. 8. ἐν αὐτῷ τὸν κύ-
ριον τῆς δόξης σταυρώσαν. ne-
quaquam Dominum gloriæ
crucifixissent. 2. 1. imperat.
σταυρώσον, crucifige, Mar. 15.
v. 13. Luc. 23. v. 21. in plur.
σταυρώσαντες crucifigite. Ioh.
19. v. 6. aor. 1. subj. σταυρώσω.
Marc. 15. 20. ἵνα σταυρώσωσιν
αὐτὸν. vt crucifigerent eum.
aor. 1. infin. σταυρώσαι. cruci-
figere. Ioh. 19. v. 10. ἵνα σταυ-
ρώσῃς, potestatem

habeo crucifigēdi te. vbi Pi-
latus errauit. Magistratus e-
nim minister est gladij (Ro-
man. 13. v. 4.) non dominus,
qui malis debet esse terrori,
eosq; punire, innocētes ve-
ro tueri. participium aorist.
1. σταυρώσας. in Geni. σταυρώ-
σαντος, Matth. 27. 35. Mar-
ci 15. v. 24. σταυρώουσι, ὁμοί.
crucifigor, Matth. 27. v. 38.
σταυρῶνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί.
crucifiguntur cum eo duo
latrones. Præt. perf. σταυρώ-
μαι. crucifixus fui, Galat. 6.
14. δι' ἃ ἡμεῖς κόσμῳ σταυρώμεθα,
per quem mūdus mihi cru-
cifixus est. Mundum vocat,
omnem hominem, cætera-
rumq; rerum splendorem,
qui pseudapostolorū præ-
stringebat oculos, vt Chris-
tum contēnerent. Mundū
ait sibi esse crucifixum, h. e.
mortuum, nullum, cōtemp-
tum, per metonymiam cau-
sæ. Part. præt. perf. σταυρω-
μένος. crucifixus, Gal. 3. 1. ἐν
ὑμῖν σταυρωμένος, inter vq;
crucifixus. a. 1. σταυρώσθαι.
Ioh. 19. 20. ὅπου σταυρώθη ὁ
Ἰησοῦς. vbi crucifixus fuit Je-
sus. 1. Cor. 1. 13. μὴ παύλει
σταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν. num Pau-
lus crucifixus fuit pro vo-
bis? Mat. 27. 22. σταυρώθητε,
(a. 1. imperat.) crucifigatur.
10. 19. 16. ἵνα σταυρωθῇ (3. per.
a. 1. pas. subj.) vt crucifige-
retur. Luc. 23. v. 23. αἰτέμενοι
αὐτῷ

αὐτὸν σταυρωθῆναι (a. 1. infin.)
petentes, vt crucifigeretur.
Matth. 26. v. 2. παραδίδεται
ἐν τῷ σταυρῷ. traditur, vt
crucifigatur. Notetur phra-
sis scripturæ σταυρὸν τῷ σαρ-
κι. crucifigere carnem, h. e.
libidines carnis habere co-
mitas: Pruritus peccati origi-
nalis vincere, superare. Gal.
5. v. 24. οἱ τῷ χριστῷ τῷ σαρκε
σταυρωθέντες. qui sunt Christi,
carnem confixerunt. αἰα-
σταυρώ. ὁ. de nouo crucifigo
Heb. 6. v. 6. ἀνασταυρῶντας ἑαυ-
τοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. rursus cru-
cifigētes sibi filium Dei. Hu-
ius sceleris exemplum insig-
ne fuit Iulianus Apostata.
σταυρώουσι, ὁμοί. simul cruci-
figor. Præt. perf. χριστὸς στω-
σταυρώσθαι, Galat. 2. v. 20. vna
cum Christo crucifixus sum
Mar. 15. 32. ἢ οἱ συνσταυρω-
μένοι αὐτῷ. & qui cum eo
crucifixi erant a. 1. συνσταυ-
ρωθῆναι, Roman. 6. 6. ὁ παλαιὸς
ἡμῶν στωσταυρωθῆναι. vetus
ille homo una crucifixus
est. Matth. 27. v. 44. λησταί οἱ
σταυρωθέντες αὐτῷ. latrones
eum eo crucifixi.

σταυρὸς. ἰδὸς. ἡ. uva passa. σταυρὸς.
ἡ. ἡ. vna, Matth. 7. v. 16.
μὴ συλλέγεσθαι ὀσπρία ἀκανθῶν.
σταυρὸν; num colligunt ex
spinis vnam?

σταυρὸς. ὁ. spica Dat. σταυρῷ.
Marc. 4. v. 28. Accus. σταυρῶν.
ibidem. Accus. plur. σταυράς.

Marc. 2. 23. πλλοὺς ἐσθ
στάχας. vellentēs spicas.

Στήνω. F. στέχω. Præt. perf. ἵστηα.
Præt. med. ἵστηα. (vnde est
στήν. ἡ. ἡ. tectum domu)
Mar. 2. 4. significat 1. tego,
quod ipsum hinc ortum vi-
detur. 1. Cor. 9. v. 12. πάντα
στέχωμεν. omnia tegimus. 2.
protego, Suid. πύργοι ἐν πό-
λει στέχουσιν. turres, quæ urbem
defendunt. 3. tolero, susti-
neo, suffero. 1. Corin. 13. 7.
ἡ ἀγάπη πάντα στέχει. charitas
omnia tolerat, multas iniu-
rias deuorat, in aliorū næ-
vis conuiet. 4. me contineo
1. Theff. 3. v. 5. ἡμεῖς μὴ ἀμεί-
νωμεν. & ego non amplius
me continens στέχω. idem
quod στέχω. F. στω. ὁπότε στέχω.
detego, Mar. 2. 4. ἀπεστέχασα
τῷ στέχῳ ὅπου ἦν. detexerunt
tectum, ubi erat.

Στέχω. calco. στέχω & στέχω. i-
dem. στέχω ἀδελφῶν, & στέχω
ἀδελφῶν (a præt. med. ἵστηα) ἡ
stratum, item frons, frondis,
quia strata illa ex teneris
frondibus fiebant, Mar. 11.
8. ἀλλοι δὲ στέχουσιν ἐκ κορυφῆς
τῶν δένδρων. alij verò frondes
cædebant ex arboribus.

Στέχω. ordine incedo. ἰλ. α.
κῆρυ ἀμ' ἵστηον. adolescentes
una incedebant. Fut. στέχω.
Præt. perf. ἵστηα. a. 1. ἵστηα.
aor. 2. ἵστηον. Præt. med. ἵστηα.
& ἵστηα. στέχω, ἡ. ordo ver-
sus. στέχω. α. ὁ. idem quod στέχω.
S sed

19444

sed in prosa vltitatus. *σχιζο*.
 x. o. idem. *σχιζω*. ω. incedo,
 Actor. 21. v. 24. *ἀλλὰ σχιζέ*
ἢ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων.
 sed incedis & ipse ita, vt le-
 gem oblerues. construitur
 cum Datiuo, Philip. 3. v. 16.
τῷ αὐτῷ σχιζεῖν κενόν, τὸ αὐ-
 τὸ φρονεῖν. eadem incedere re-
 gula, idem sentire. Rom. 4.
 vers. 12. *σχιζεῖν τοῖς ἰσχυρί* (πῶ
 Ἀβραάμ) insistere vestigijs
 Abraham. Fut. *σχιχίσω*. Ga-
 lat. 6. 16. *ὅσοι τῷ κενόνι τέτρω*
σχιχίτησι. quicunq; secundū
 hanc regulam incedēt. Ga-
 lat. 5. v. 25. *πνεῦμα π σχιζεῖν*.
 spiritu incedere, idem est
 quod *πνεῦμα πεπαταῖν*.
 quæ phrasis legitur Ro. 8. 1.
 item *πνεῦμα πεπαταῖν*. 2.
 Corint. 12. ver. 18. Galat. 5.
 v. 16. *συσχιζέω*. ω. (pro συ σχι-
 ζέω. ad vitandū consonan-
 tium concursus, εὐφωνίας ἐ-
 νική) eadem serie respondeo
 Galat. 4. v. 25. cum Datiuo.
συσχιζέῃ ᾧ τῇ ἡν Ἱερουσαλήμ.
 eadem serie respondet ei
 Hierosolymæ, quæ nunc est
Στήλω. mitto, F. *στέλω*. P. *ἵσταλ-*
κα. aor. 1. *ἵσταλον*. Præter. med.
ἵστα. unde est *στέλ*. ἡ. ἡ. sto-
 la, Luc. 20. v. 46. *ὅτι δολόνηται*
πεπαταῖν ἐς στέλ. qui vo-
 lunt ambulare stola. Mar-
 ci 16. v. 5. *πεβεβλημένον σο-*
λὴν λευκὴν. amictum stola
 candida. *στέλλω*. proprie
 mittor, ablegor. a. 2. *ἵσταλη*.

missus fui in nouo Testam.
 deuoto, cum Acc. *στέλλω*.
 τὸ cuitantes hoc. Subduco,
 2. Thess. 3. v. 6. *στέλλω*.
δοτὸ πατρὸς ἀδελφῶ ἀτάκτως
πεπαταῖν. vt subducatis
 vos ab omni fratre, qui in-
 ordinate ambulat, h. e. qui
 dissolute vimit. *δοτὸ*. mit-
 to, ablego, Mat. 10. vers. 16.
ἐγὼ δοτὸς ἔλθω ὑμῶς. ego ablego
 vos. imperf. *ἀπέστειλον*. F. *δο-*
τέλω. Mat. 13. 41. Luc. 11. 49.
 & 14. 17. Actor. 7. 34. Præter.
 perf. *ἀπέστεικα*. Act. 9. 17. ὁ
 κύριος ἀπέστειλέ με. Domi-
 nus misit me. Act. 16. v. 36.
ἀπέστειλαν. miserunt. aor. 1.
ἀπέστειλα. Lu. 22. 35. Ioh. 4. 38.
ἀπέστειλας. Iohan. 17. 3. 18. 21.
 23. 25. ἀπέστειλε. Marc. 12. 4.
 Ioh. 6. 57. *καθὼς ἀπέστειλέ με*
ὁ ζῶν πατήρ. sicut misit me
 viuens ille pater. tertia plur.
ἀπέστειλαν, Ioh. 7. 32. & 11. 3.
 Aorist. 1. imperat. *δοτὸς*.
 mitte, Acto. 11. 13. Aorist. 1.
 subj. Marc. 5. 10. *ἵνα μὴ δο-*
τέλῃ ne mittat. Aorist. 1. in-
 fin. Luc. 4. 18. *δοτὸς*. mit-
 tere. part. a. 1. *δοτὸς*. αὐ-
 τος. ὁ. qui misit, Marc. 6. v. 27.
 Luc. 9. v. 48. Matth. 2. v. 16.
καὶ δοτὸς αἰεὶ πατὸς. & missis (carni-
 ficibus) interemit omnes
 infantes. *δοτὸς*. mittor,
 ablegor, Heb. 1. 14. præter. perf.
ἀπέσταλκα, Luc. 4. 43. ὅτι εἰς
 τὸ *ἀπέσταλκα*. quia ab hoc
 missus

missus sum. part. præter. *ἀπέ-*
σταλμένος. x. o. missus, Ioh. 1.
 6. *ἀπέσταλμένος παρὰ θεοῦ*. mis-
 sus à Deo. Apoc. 5. 6. *τὰ ἀπέ-*
σταλμένα (πνεύματα). spiritus
 missi. Aor. 2. *ἀπέσταλκα*. Mat-
 thæi 15. 24. *ἐκ ἀπέσταλκα*. non
 missus sum. Actor. 13. 26. &
 18. 28. ὅτι τοῖς ἰθυσιν ἀπέστει-
 λη τὸ σωτήριον τῷ θεῷ. quod
 gentibus missa sit hæc Dei
 salus. Aorist. 2. subi. Rom. 10
 v. 15. *ἵνα μὴ δοτὸς*. nisi
 missi fuerint. part. aorist. 2.
 1. Pet. 1. v. 12. *δοτὸς* ἀπ' ἡ-
 ἡραν. missum ē cælo. à præter.
 med. *ἀπέσταλκα* deriuatur *δο-*
τέλος. x. o. legatus, aposto-
 lus, Luc. 6. 13. *καὶ δοτὸς*
ὡνόματι. quos etiam aposto-
 los nominauit. Ioha. 13. 16.
ἐπὶ δοτὸς μίλλον τὸ πνεῦμα
αὐτῶν. neq; legatus major
 est eo, à quo ipse missus fu-
 it. Rom. 16. 7. *δοτὸς* ἐν τοῖς
δοτὸς, insignes inter apo-
 stolos. Tribuitur Aposto-
 lorum discipulis, 1. Cor. 15.
 v. 7. Philip. 2. v. 25. item ipsi
 IESUS CHRISTO, quem
 Pater ad nos misit, Heb. 3. 1.
δοτὸς. ἡ. ὁ. apostolicus.
 a. um. σύμβολον *δοτὸς*.
 symbolum apostolicū. *ψευ-*
δοτὸς. x. o. falsus aposto-
 lus, qui se apostolum menti-
 tur, 2. Corin. 11. 13. *δοτὸς*.
 ἡ. ὁ. apostolatus, munus a-
 postoli, Act. 1. v. 25. *δο-*
τέλω. ablego, emitto, Fut.

δοτὸς. Actor. 22. v. 21.
μακρὰν δοτὸς. longe
 emittam te, h. e. ad remotas
 gentes te ablegaturus sum.
 aor. 1. *δοτὸς*. ablegavi, A-
 ctor. 9. 30. & 12. 11. missi, A-
 ctor. 7. 12. dimissi, Luc. 1. 53.
 & 20. 10. *δοτὸς* κενόν. di-
 miserunt vacuum. dedi, Gal.
 4. 6. *δοτὸς*. unā able-
 go. aor. 1. *δοτὸς*, 2. Co-
 rinth. 12. v. 18. *δοτὸς*, re-
 primo, sedo, cum Accus.
 Act. 19. v. 34. *δοτὸς* ὁ
καταπέσει τὸν ὄχλον. tum scri-
 ba sedatā turbā. ibid. v. 35.
καταπέσει. sedatus. *κα-*
ταπέσει, ἡ. ἡ. amictus, 1. 1 im. 2.
 v. 9. *δοτὸς*. subtrahō, A-
 ctor. 5. 6. *δοτὸς* αὐτὸν. sub-
 traxerunt eum, h. e. remove-
 runt. Contraho, 1. Cor. 7. 29.
 ὁ *κατὰ* *δοτὸς*. tem-
 pus contractum. *δοτὸς*.
 subterfugio, subduco me,
 Galat. 2. v. 12. *δοτὸς* (im-
 perf.) *καὶ ἀφαιρῶ* *δοτὸς*. sub-
 ducebat & separabat sese,
δοτὸς. med. a. 1. *δοτὸς*.
δοτὸς. subterfugi, Actor. 20.
 v. 20. & 27. a. 1. subj. Heb. 10.
 v. 38. *καὶ ἐὰν δοτὸς*. &
 si quis se subduxerit. *δο-*
τέλω. ἡ. ἡ. subductio, Heb. 10.
 v. 39. *δοτὸς*. accersio, pro
 quo in N. T. *δοτὸς*.
 Act. 10. 5. 22. 29. & 11. 13.
δοτὸς. ἡ. ὁ. angustus, arctus,
 Xen. *εἰς* *δοτὸς* *δοτὸς* ad
 angustias redigere. Marth. 7.
 S 2 V. 13.

19444

v. 13. εισέλθαι διὰ στενῆς πύ-
λης, introite per angustam
portam. στενός. κτος. ἡ. angu-
stia. στενός. ὦ. in angustum
spatium redigo, στενός. gemo.
στενάζω. idem, Roman. 8. v. 23.
ἐν αὐτοῖς στενάζομεν. apud nos
iplos ingemiscimus, suspira-
mus. 2. Corinth. 5. v. 4. στενά-
ζομεν βαρέμενοι. suspiramus
gravati. Iacob. 5. v. 9. μὴ στε-
νάζετε κατ' ἀλλήλων ne suspi-
rate alius adversus alium.
Fut. 1. στενάξω. aor. 1. ἐστενάξα.
ingemui, Mar. 7. v. 34. Præt.
perf. ἐστενάχα. Præt. pass. ἐστενάχ-
μαι. unde est στεναγμός ἔ. ὁ.
gemitus, suspirium. Act. 7.
v. 34. τὸ στεναγμὸν αὐτῶν ἤκου-
σα. suspirium eorum audiui.
Roman. 8. v. 26. στεναγμοῖς
ἀλαλήτοις. suspirijs ineffabi-
libus. ἀσυνάκτως. adv. sine ge-
mitu.

Στέργω. F. ξω. naturæ instinctu
diligō, amo. item acquie-
sco, cum Dat. & Acc. στέργω
παρόντι. acquiesce in præ-
sentibus. Præt. στεργῶ. a. 1. ἔ-
στεργα. Præt. pass. ἐστεργου. ξα.
κται. στέργεις. 1ος. ἡ. amor, qua-
lis est parentum erga libe-
ros & vicissim. in præsentibus.
ἰσοργῶ. unde σοργή. ἡ. ἡ. idem
quod στέργεις. ἀσοργος. ὡ. ὁ. καὶ ἡ.
in quo amor ille est extin-
ctus, Rom. 1. 3. 1. 2. Tim. 3. 3.
φιλοσοργος. ὡ. ὁ. ἡ. ad amandum
propensus. a. Roman. 1. 2. 10.
φιλοσοργία. α. ἡ. reciprocus

ille amor inter parentes &
liberos.

Στερεός. α. ὁ. solidus, 2. Tim. 2.
v. 19. ὁ μὲντοι στερεός θεμέλιος
τῆς θεᾶς ἔσται, ἔχων πλὴν σφρα-
γίδος ταύτης, ἔχων Κύριος ἐν ἡ-
μῖν αὐτῶ. Solidum tamen
fundamentum Dei stat, ha-
bens sigillum hoc, novit
Dominus eos, qui sunt sui.
στερεά. ἔσται, He. 5. 14. solidus
cibus. ibid. v. 12. στερεά. ἔσται.
Firmus, 1. Pet. 5. 9. ὅ. ἀντίστητε
(aor. 2. imper.) στερεοὶ τῇ πίστεϊ
cui obstitite firmi per fi-
dem. στερεός. ὦ. corroboro.
confirmo, Act. 3. 16. ἐστερεώ-
σε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, confirmavit
nomen ipsius. aor. 1. pass. ἐστε-
ρεύθην, confirmatus fui, Act.
3. 7. στερέωσα. 1ος. πὲς. soliditas
Col. 2. 5.

Στερῶ. ὦ. Fut. ἴσω & ἴσῃ, prius
orbo. ἀποστερέω. ὦ. 1. Cor. 7. 5.
μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, ne pri-
uate alter alterum. damno
afficio, ἀποστερεῖτε ἀδελφούς, 1.
Cor. 6. v. 8. damno affici-
tis fratres. Fut. ἀποστερήσω.
aor. 1. ἀπώστερησα. Mar. 10. 19.
μὴ ἀποστερήσῃς, ne damno
quempiam afficio. Præt.
perf. ἀπώστερηκα. Præt. pass. ἀ-
πώστερηναι, 1. Tim. 6. 5. ἀπώ-
στερησαν τῆς διδασκίας, eorum
qui destituti sunt veritate
Iacob. 5. v. 4. ὁ ἀπώστερησέν
αὐς ὑμῶν, ablatus à vobis
sterex. α. ἡ. sterilis, quæ non
parit, quasi ἡ τῆς τήλεως ἐστὶ
ρημότης

ρημότης. Luc. 1. 7. & 23. 29. Ga-
lat 4. 27.

Στέφω. redimio, cingo, corono,
F. στεφῶ. P. ἵστημι. a. 1. ἵστημι.
Præt. passiv. ἵστημαι. στέμμα.
ατος. τὸ. fertum, Act. 14. 13.
στεπτός. ἡ. ὁ. redimitus. στέφανος.
ατος. τὸ. corona. στέφανος. ὡ. ὁ.
idem. Matth 27. 29. καὶ πλί-
ξαντες στέφανον ὡς ἀκανθῶν. &
contexuerunt coronam ex
spinis. ornamentum, decus,
Philip. 4. v. 1. χαρὰ καὶ στέφανος
με. gaudium & corona mea.
præmium, 1. Pet. 5. v. 4. τὸν ἀ-
μνηστῆρα τῆς δόξης στέφανον. non
marcescentem gloriæ coro-
nam. στεφανός. ὦ. corono,
orno, Dem. στεφανῶν ἐν γενι-
κότητι. coronare eos qui vi-
cerunt. Fut. ὥσω. P. ὥκη. aor. 1.
ἵστησάμεθα, Heb. 2. v. 7. πικρὴ
ἵστησάμεθα αὐτὸν. honore co-
ronasti eum. Præt. ἵστησάμεθα.
Pass. στεφανώμεθα. ὡ. corono-
r. 2. Timoth. 2. 5. ἔ. στεφανώ-
ται. non coronatur. Præt. ἵστη-
σάμεθα. Heb. 2. 9.

Στήθε. 1ος. τὸ. pectus, Luc. 18.
v. 13. ἀνὴρ ἐτύπην εἰς τὸ στήθεα
αὐτοῦ. sed cædebat pectus su-
um. Luc. 23. 48. τύπτοντες ἐαυ-
τῶν τὰ στήθη. cædentes seu
tundentes pectora sua.

Στηρίζω. confirmo, stabilio, F.
στηρίζω. 2. Thess. 3. 3. ὅς. στηρίζει
ὑμᾶς. qui stabiliet vos. Præt.
perf. ἵστημι. aor. 1. ἵστημι.
Luc. 9. v. 1. τὸ πρὸς ὅσον ἵστημι
ἵστημι. faciem suam direxit,

Luc. 22. v. 3. 2. στηρίζον. (aor. 1.
imper.) ἐν ἀδελφῶς σου. con-
firma fratres tuos. Iacob. 5. 8
στηρίζατε τὰς καρδίας ὑμῶν, sta-
bilitate corda vestra. 1. Pet. 5.
v. 10. στηρίζατε. est 3. pers. aor. 8
opt. 1. Thess. 3. v. 13. εἰς τὸ
στηρίζατε. (aor. 1. infin.) ὑμῶν
τὰς καρδίας. ad stabiliendum
corda vestra. στηρίζου. con-
firmor. Præt. perf. ἵστημι. Luc. 16.
v. 26. χάσμα μίγα
ἵστημι. hiatus ingens seu
vasta vorago stabilita est,
scil. diuinitus. 2. Pet. 1. v. 12.
ἵστημι. ἐν παρούσῃ ἀληθείᾳ.
stabilis in præsentē ver-
itate. aorist. 1. pass. ἵστημι. Roman. 1.
11. εἰς τὸ στηρίζατε ὑμᾶς. ut
confirmemini. στηρίζατε. 1ος.
τὸ. fulcrum. ἀστηρίκτος. ὡ. ὁ. ἡ.
instabilis, 2. Pet. 2. v. 14. &
13. v. 16.

Στήζω. F. ξω. pungo. στημν. ἡ. ἡ.
punctum, Luc. 4. 5. ἐν στημνί
χερόν. in puncto temporis, h.
e. vno momento, seu jactu
oculi, ἐν στημνί ὁφθαλμοῦ. quæ
phrasia legitur. 1. Cor. 15. 5. 1.
στήμα. 1ος. τὸ. stigma, signum
alicui inustum seu quomo-
docunque impressum, Ga-
lat. 6. v. 17.

Σπλῆγω. splendo, niteo, luceo,
ἡ. 2. κήκει τὸ σπλῆγω καὶ ἡμα-
σι. nitens oris specie & vesti-
bus. Marc. 9. v. 3. τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ ἐκλάμποντο σπλῆγω. vesti-
menta

19444

menta ejus facta sunt cor-
rusca.

Στοα. α. ἡ. porticus, μακρὰ στοα.
longa porticus, h. e. locus
amplius & spatiosus, tecto
inclusus propter imbres,
ymbrarum & deambulatio-
nis gratiā extructus. στοα βα-
σίλειος. regia porticus. Ioh. 5.
2. πέντε στοαὶ ἔχουσι. quinque
porticus habens.

Στωικός. ἡ. ὁ. Stoicus, sic dictus à
Schola, cui nomen fuit Στοα.
Aët. 17. 18.

Στόμα. το. τὸ. os. oris. Matth.
15. v. 11. Aët. 23. v. 2. τίπτειν
τὸ στόμα. cedere os. κολαφίζειν,
alapam alicui infringere, &
τίπτειν τὸ στόμα, differunt. Est
enim alapa seu colaphus
propriè plaga quæ palmā in
maxillam alicujus incutitur.
Sermo, Roman. 3. v. 14. ὡς τὸ
στόμα ἀρεῆς ἢ πικρίας ῥίμει. quo-
rum os diris & amarulentia
plenum est. Aët. 18. v. 14.
ἀνοίγειν τὸ στόμα. aperire os
est loqui. 2. Corinth. 6. v. 11
τὸ στόμα ἀνοίγει. os aperuit, h.
e. locutus est. Fauces, 2. Ti-
moth. 4. 17. ἱρρῶδ' αὖ ἐν στόμα-
τι λέοντες. creptus sum ex
faucibus leonis. Heb. 11. v.
33. ἵφθαλμον στόματος λέοντων. ob-
struxerūt ora seu fauces leo-
num. Acies gladij, Heb. 11.
v. 34. ἵουρον στόματι μαχέρας.
effugerunt acies gladij. 2.
Iohan. v. 13. στόμα φερεῖ στό-
μα λαλεῖν. coram loqui. A-

πορ. 12. v. 16. ἡ γὰρ ὡοίξε τὸ
στόμα αὐτῆς. terra aperuit os
suum, h. e. hiauit, aperta fuit,
ἀποστοματίζω. allicio ad lo-
quendum, Luc. 11. 53. item
memoriter recito, sicut & a-
pud Xenoph. legitur extra
compositionem; ἀπὸ στόματος
εἰπεῖν. memoriter dicere. ὁμι-
σομίζω. os obturo, Tit. 1. v.
11. εἰς δὲ ἐπιστομίζουσιν, quibus
opportet os obturare. δι-
στος. ἡ. ὁ. καὶ ἡ. duo ora, h. e.
duas acies habens, Heb. 4.
v. 12. μαχέρας διστος. gla-
dium ancipitem. Apoc. 1. 16
ἐμφανὴς διστος. ensis anceps.

Στόμαχος. ἡ. ὁ. stomachus, sic
dictus quasi, στόματος ἰχθύος.
ori adhærens seu conjun-
ctus. propriè enim signifi-
cat fistulam illam, per quam
cibus & potus in ventricu-
lum transmittuntur. Dein-
de ponitur pro ipso ventri-
culo, 1. Timoth. 5. v. 23. καὶ
ὀλίγον οἶνον δια τὸν στόμαχόν σου.
ytere vino pauculo propter
stomachum tuum.

Στερῖω. ὡ. ἰσω. humi sterno, hinc
per syncopen, τὸ ὀμκρὸν στερι-
νῶ & στερννυμι. Fut. στερῶ.
idem, στερῶμαι. το. τὸ. stratum.
ὑποστερννῶ & ὑποστερννυμι.
substerno, Luc. 19. v. 36. ὑπο-
στερννουν. (3. plur. imperf. act.
ind.) substernebant.

Σπαρασσω vel σπαράττω. Fut.
σπαράσσω. Præt. σπαράττω. la-
cero.

cero. σπαράττω. discerpo,
Luc. 9. v. 42. σπαραττόμενος. (3.
sing. aor. 1. act. ind.) discer-
psit, cum Accus.

Στρατός. ἡ. ὁ. exercitus. στρατιώ-
μα. bello, milito, 2. Cor. 10.
3. στρατιώματα. militamus, 1.
Pet. 2. 11. στρατιώται. mili-
tant. στρατιώτης. ἡ. ὁ. mi-
les, 2. Timoth. 2. v. 4. στρατεία.
αἱ ἡ. militia. 2. Corinth. 10. 4
τὰ ὄπλα τῆς στρατείας ἡμῶν. ar-
ma militiae nostræ. στρατι-
μα. το. τὸ. exercitus, Matth.
22. v. 7. πῆλιν τὰ στρατι-
ώματα αὐτῶν. missis exercitibus
suis. Manus seu copia, Aët.
23. 10. & 27. ὅπως σὺ τῷ
στρατιώματι. superveniens cum
militum manu. στρατ. αἱ ἡ.
exercitus, Luc. 2. v. 13. πλῆ-
θος στρατῶν ἐρανία. multitudo
exercituum cælestium. Aët.
7. 42. τῇ στρατῷ τῷ ἐρανίῳ. ex-
ercitui cæli (per Hebrais-
mum) pro τῇ στρατῷ ἐρανίῳ.
στρατιώτης. ἡ. ὁ. miles, 2. Tim.
2. 3. αἱ καλὲς στρατιώται Ἰησοῦ
χριστοῦ tanquam bonus miles
Iesu Christi. Iohan. 19. v. 23.
ἰσχυρὰ στρατιώτη μέγας. uni-
cuiq; militi partem. Aët. 10.
v. 7. στρατιώτῳ δυσβῆ. scil. φω-
βήτας. militem pium voca-
vit. Aët. 27. v. 32. τῷ οἱ στρα-
τιώται. tunc milites. Aët.
12. v. 6. ἢ ὁ πέτρος κοιμώμε-
νος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν (ἢ
κοιμώμενος. pro κοιμώμενος) Pe-
trus dormiebat inter duos

milites. Mat. 28. 12. ἀγρόδια
ἐκείνα ἐδωκεν τοῖς στρατιώταις.
pecunias multas dederunt
militibus. Aët. 23. v. 23. ἰτοι-
μάσαι στρατιώτας. præparare
milites συστρατιώτης. ἡ. ὁ. com-
milito, Philip. 2. v. 25. συ-
στρατιώτῳ μου. commilito-
nem meum. Ph lem. 1. v. 2.
τῷ συστρατιώτῳ ἡμῶν. commi-
litoni nostro.

Στρεβλός. ἡ. ὁ. (παρὰ τὸ στρέφειν.)
tortus, flexuosus. στρεβλότης.
ἡ. toruositas, στρεβλός.
ᾧ. detorqueo, depravo, in a-
lienum sensum rapio, 2. Pe-
tri 3. v. 16. ἀλλ' οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀ-
σύνετοι στρεβλῶσι. quæ indo-
cti, parumq; stabiles detor-
quent.

Στρέφω. verito, muto, Apoc. 1. 1.
v. 6. στρέφειν αὐτὰ (ὕδατα) εἰς
αἷμα. convertēdi illas aquas
in sanguinem. F. στρέφω. Præt.
perf. ἔστρεψα. aorist. 1. ἔστρεψα.
verti, Aët. 7. v. 42. ἔστρεψε ὁ
θεός. vertit autem (eos) Deus
h. e. mentes eorum, sicut eti-
am dicitur mens versa. Ob-
verto, Mat. 5. 39. στρέφον αὐτὸν
καὶ τὴν ἄνω (σφαίρα) obver-
te illi & alteram mallixam.
στρέφουμαι. convertor, Aët. 13.
v. 46. ἐδὲ στρεφόμεθα εἰς τὰ
ἔθνη. ecce convertimur, seu
convertimus nos ad gentes.
Præt. perf. ἔστρεμμυ. unde est
στρέμμα. το. τὸ. id quod in-
tortum est. στρεπτός. ἡ. ὁ. versa-
tilis, volubilis. ἰλ. v. στρεπτή

γλῶσσαι. lingua volubilis. Accipitur etiam substantivè, & significat funem, Deut. 22. aorist. 1. ἐστρέβλω. aor. 2. ἐστρέβλω. Iohan. 20. v. 14. ἐστρέβλη εἰς τὸ ὀπίσω. convertit se retrorsum. Actor. 7. v. 39. καὶ ἐστρέβλησαν τὰς καρδίας αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον. & averſi sunt cordibus suis in Ægyptum. Matth. 18. v. 3. ἐὰν μὴ στραφῇτε (aor. 2. subj.) καὶ ᾠκοῦσθε ὡς τὰ παῖδια. nisi mutemini, & fiatis ut pueruli, part. aor. 2. στραφεῖς. conversus, Mat. 16. v. 23. ὁ ὅς στραφεῖς εἶπε τῇ πέτρῃ. conversus verò dixit Petro. Ioh. 20. v. 16. στραφίστα εἰκὲν λόγῳ αὐτῇ, illa se convertens dicit ei. διαστρέβλω. revertor, F. αἰαστρέβλω, Actor. 15. v. 16. μὲν ταῦτα ἀναστρέβλω. posthæc revertar. aor. 1. ἀναστρέβλω. everti, Iohan. 2. v. 15. καὶ τὰς κερπίδας ἀνέστρεβλω. & mensas evertit. item reversus fui, Actor. 5. v. 22. αἰαστρέβλωμεντες ὃ ἀπὸ τῆς ἰουδαίας. reversi verò annuntiarunt. ἀναστρέβλωμεν. conversor, Heb. 13. v. 18 ἐν πάσι καλῶς θέλοντες αἰαστρέβλωμεν. in omnibus cupientes honestè conversari. Versor, me gero. 1. Tim. 3. 15. ἵνα εἰδῇς πῶς οὐκ ἐν οἴκῳ τοῦ ἀναστρέβλωμεν. ut noris quomodo oporteat in domo Dei versari. aor. 2. αἰαστρέβλω. conversatus sum, Ephes. 2. 3. ὡς οἱ καὶ ἡμεῖς παρὰ τοῦ ἀναστρέβλωμεν

ποπ. inter quos & nos omnes conversati sumus olim. 1. Petri 1. v. 17. αἰαστρέβλωμεν (2. pl. a. 2. pass. imperat.) conversamini. in prima singul. αἰαστρέβλω. αἰαστρέβλω. ἡ. ἡ. conversatio, 1. Pet. 3. v. 2. τὴν ἀγάπην (v. 16. τὴν ἀγάπην) αἰαστρέβλωμεν. castam conversationem vestram. 1. Pet. 1. v. 18. ἐκ τῆς κατὰ τὴν ἀναστρέβλω. ex vana conversatione. 2. Pet. 3. v. 11. ἀγῶν ἀναστρέβλω. sanctæ conversationes. διαστρέβλω. averto, Luc. 23. v. 14. ὡς διαστρέβλωμεν τὸν λαόν. tanquam eum, qui avertat populum. F. διαστρέβλω. amovebo, removebo, Rom. 11. v. 26. averto, 2. Timoth. 4. v. 4. Aorist. 1. ἀπείστρεβλω. retuli, Matth. 27. v. 3. μεταμνηθεῖς ἀπείστρεβλω τὰ πενήκοντα ἀργύρια. pœnitentia ductus retulit triginta numeros argenteos. Matth. 26. v. 52. διαστρέβλω (a. 1. imper.) σε τὴν μάχην. averte gladium tuum. διαστρέβλωμεν. verbum med. averſor, Tit. 1. v. 14. διαστρέβλωμεν τὴν ἀλήθειαν. averſantium veritatem. Heb. 12. vers. 25. οἱ τὸν ἀπ' οὐρανοῦ (ὄντα) διαστρέβλωμεν. cum qui è cælis est averſantes. 2. Tim. 1. v. 15. ἀπείστρεβλωσάν με πάντες. averſati me sunt omnes Matthæi 5. v. 42. μὴ διαστρέβλωμεν (2. pers. aor. 2. pass. subj.) ne averſeris. διαστρέβλω. perverto, Luc. 23. 2. τὸν αὐτοῦ διαστρέβλω

διαστρέβλωμεν τὸ ἔθνος. compertimus istum pervertere gentem. Act. 13. vers. 10. διαστρέβλωμεν τὰς ὁδοὺς τοῦ κυρίου. pervertens vias Domini. Aorist. 1. διαστρέβλω. perverti. aor. 1. infin. διαστρέβλω. pervertere, Actor. 13. 8. ἐστρέβλωμεν τὸν αὐτοῦ τὴν πίστιν. studens avertere proconsulem à fide Inpassivo usitatum tantummodo est participium præteriti διαστρέβλωμεν. ἡ. ὅν. perverſus. a. um. Matth. 17. 17. ὁ ὅς ἀπίστε καὶ διαστρέβλωμεν. gens incredula & perversa. Actor. 20. v. 30. λέγοντες διαστρέβλωμεν. loquentes perversa. διαστρέβλω. euerto, semel legitur in 3. pers. sing. præter. pass. Tit. 3. 11. εἰδὼς ὅτι διαστρέβλωμεν οὐκ ἔστιν, ut qui noris eversum esse eum. διαστρέβλω. converto, Actor. 14. v. 15. διαστρέβλωμεν τὸν θεὸν τὸν ζῶντα. convertere se ad Deum viventem. Fut. διαστρέβλω. revertar, Mat. 12. v. 44. convertam, Luc. 1. 16. καὶ πολλὰς ἄλλων ἱερὰν διαστρέβλω. & multos ex posteris Israelis convertet. Præter. perf. ἐπέστρεβα. aor. 1. ἐπέστρεβα. reversus fui, Luc. 2. v. 20. ἐπέστρεβαν οἱ ποιμένες. reversi sunt pastores. Aorist. 1. imperat. ἐπέστρεβον, ἐπέστρεβώτω, Mar. 13. v. 16. μὴ ἐπέστρεβώτω εἰς τὸ ὀπίσω. ne revertatur retro. Actor. 3. v. 19. ἐπέστρεβαν. convertite vos. aorist. 1.

subj. Matth. 13. v. 15. ἐπέστρεβώσιν. convertant se. Luc. 17. v. 4. ἐὰν ἐπιστρέψῃς τῆς ἡμέρας, ἐπέστρεβῃς ὅτι σε. si septies uno die revertatur ad te. a. 1. infinitivi. ἐπέστρεβώτω, Actor. 26. v. 18. part. a. 1. Luc. 22. v. 32. καὶ σύ ποτε ἐπέστρεβώσας. & tu aliquando conversus. 2. Pet. 2. v. 22. κύων ἐπέστρεβώσας ὅτι τὸ ἴδιον ἔβλεψεν. canis reversus ad vomitum suum. Verbum passivum legitur tantum in aorist. 2. ἐπέστρεβώτω. 1. Pet. 2. v. 25. ἀλλ' ἐπέστρεβώτω μὴ ὅτι τὸν ποιμένα sed nunc conversi estis ad pastorem. a. 2. imperat. ἐπέστρεβώθη, ἐπέστρεβώτω, Matth. 10. v. 13. ἡ εἰρήνη ὑμῶν πορεύεσθαι ὑμᾶς ἐπέστρεβώτω. pax vestra ad vos revertatur. aor. 2. subj. Iohan. 12. v. 40. καὶ ἐπέστρεβώσιν. & convertantur. participium a. 2. ἐπέστρεβώσιν. conversus, Mat. 9. 22. Mar. 5. 30. In syntaxi huius verbi nunquam additur pronomen. ἐαυτὸν, ἐαυτὸν, σὺ αὐτὸν, &c. prout in Latina lingua fieri solet, v. g. Actor. 3. v. 19. μετανοήσατε καὶ ἐπέστρεβώσιν. resipiscite & convertite vos. In Græco est ἐπέστρεβώσιν. unde, non ἐπέστρεβώσιν ἐαυτὸν. &c. Præter. med. ἐπέστρεβώτω. nude est nomen ἐπέστρεβώτω. ἡ. ἡ. conversio, Act. 15. v. 3. idem significat quod ἡ μετανοία. κατὰ τὴν πίστιν. subverto, evertō, legitur tantum bis in aor. 1.

1944

activo. Matth. 21. v. 12. Marci 11. v. 15. κατίσμεψα τὰς πρᾶ-
σας. evertit mensas. καί-
στροφῇ (à præt. med. κατίστροφῇ)
ἤσ. ἡ. subversio, 2. Tim. 2.
v. 14. 2. Pet. 2. v. 6. μεταστέφω.
converto, commuto, perverto.
Galat. 1. v. 7. μεταστέψα.
aor. 1. Aët. infin. pervertere.
In passiva forma bis legitur
Aët. 2. v. 20. ὁ ἰλλίος μετασχε-
ρήσεται. (Fut. 2.) εἰς σκότους.
Sol convertetur in tenebras
Iacob. 4. v. 19. ὁ γέλως ὑμῶν εἰς
πένθος μετασχερήτω. (3. perf.
sing. a. 2. pass. imperat.) Rīlus
velter inluctum converta-
tur. συστέφω. (pro συστέρω.
Σύν in compositis sequenti-
bus duabus pluribusve con-
sonis ὡ ἀmittit ἀφωνίας ἔνε-
κα.) colligo, congreco, Aët.
28. v. 3. συστροφῇ. ἤσ. ἡ. coitio.
concurfus, Aët. 19. 40. &
23. 12. ὑπὸστέφω. revertor,
Luc. 8. 39. ὑπὸστέφει εἰς τὸν
οἶκόν σου. revertere domum
tuam. Luc. 2. v. 43. εἰ τὴν ὑπὸ-
στέφωσαν αὐτοῦ. dum illi reverte-
bantur. imperf. ὑπὸστέφον.
revertebar, pro quo Aët. 8.
v. 28. legimus ἦν ὃ ὑπὸστέ-
φον. erat autem revertens,
h. e. revertebatur vero. Luc.
23. v. 48. ὑπὸστέφον. reverte-
bantur. Fut. ὑπὸστέψω. re-
vertar, Luc. 11. v. 24. aor. 1.
ὑπὸστέψα. reversus sum, ex
quo tertia singularis & plu-
rimum leguntur ὑπὸστέψα,

Luc. 1. 56. & 17. 15. Aët. 12.
25. ὑπὸστέψαν. reversi sunt,
Luc. 2. 45. & 10. 17. Aët. 14.
21. & 21. 6. & 23. 32. Gal. 1.
17. 3. 1. infin. ὑπὸστέψα. re-
verti, Luc. 8. v. 40. & 19. 12.
part. a. 1. ὑπὸστέψας. αὐτός. ὁ.
reversus, Luc. 7. 10. ὑπὸστέ-
ψασα. ἀσπ. in pl. ὑπὸστέψασα
revertæ, Luc. 23. 56. & 24. 9.
Σπέρματος. εὐς. contracte εὐς. τὸ. de-
licæ, luxus, Apoc. 18 v. 3. τὸ
σπέρμας αὐτῆς. luxus ejus. σπρ-
μα. ὦ. luxurior, Fut. σπρ. a. 1.
ἐσπρηνύσσει. Apoc. 18. 7. & 9.
Σπέρμας. ὁ. ὁ. passer. σπρ. δῖον. εὐ. τὸ.
passerculus, Matth. 10. v. 31.
πολλὰν σπρ. δῖον διαφέρει. mul-
tis passerculis præstatis. Lu.
12. v. 6. ἐξ πέντε σπρ. δῖον πολε-
ται ἀσπρ. δῖον δύο; nonne quin-
q; passerculi veneunt alla-
riis duobus?
Σπύξ. ὡ. ἡ. styx. σπύξ. ὦ. Fut.
σπύξω. tanquam à σπύξ. odio
prosequor. σπρ. δῖον. ἡ. ὡ. odio-
sus. a. um. horribilis, Tit. 3. 3
σπρ. δῖον, μισέντες ἀλλήλους. hor-
ribiles, alij alios odio ha-
bentes. σπρ. δῖον. contritor,
mæiore afficior, Fut. σπρ. δῖον.
σπρ. δῖον. Præ. ἐσπρ. δῖον. a. 1. ἐσπρ. δῖον.
Mar. 10. 22. ὁ ὃ σπρ. δῖον
(part. aor. 1.) ὅτι τὴν λόγῳ ἀ-
πῆλθε. ille vero mæstus ex
hoc sermone abiit. Per me-
taphoram Mat. 16. v. 3. dici-
tur. ὁ ἐρενὸς σπρ. δῖον. cælum
triste, h. e. nubibus obdu-
ctum, non serenum. Sic Lati-
nè frons

nè frons serena opponitur
toruo vultui.
Στήλος. α. ὁ. columna, Galat. 2.
v. 9. οἱ δοκῶντες στήλοι εἶναι. qui
existimantur columnæ esse,
h. e. præcipui. per metapho-
ram desumptam ab ædifici-
js. Sic 1. Tim. 3. 15. Ecclesia.
dicitur στήλος ἢ ἰδρυμα. τῆς
ἐκκλησίας. columna & stabili-
mentum veritatis. Est enim
Ecclesia domus Dei viui, in
qua habitat & est cœtus ele-
ctorum hominum, qui soli
sunt θεοφ. δακτυλοί, Iohan. 6. 45.
1. Thess. 4. 9. & proinde illi
soli veritatem animis suis
penitissimè impressam ha-
bent. Iohan. 17. v. 17. λόγος ὁ
ὅς ἐστιν ἡ ἀλήθεια. sermo ille tu-
us veritas est.
Σὺ. tu, pronom. secundæ perso-
næ, g. o. Gen. 28. In nomina-
tuo & vocativo semper ac-
centum retinet. In Geniti-
uo verò, Dativo & Accusa-
tivo, ὑμῶν. ideoq; σὺ. σὺ.
σὺ. referuntur inter dictio-
nes encliticas. Aët. 11. v. 14.
σὺ ἢ πᾶς ὁ οἶκος σου. tu & uni-
versa tua domus. Hic σὺ re-
ponit accentum in syllabam
proximè præcedentem vo-
cis properispomenæ. Non
reponit circumflexum, ac-
centum proprium, sed pro
eo acutum vicarium. Matth.
7. 5. σὺ τὸ ὄφθαλμὸν τὸ ἀδελφῷ σου.
ex oculo fratris tui. σὺ hic
accentum prorsus amittit,

quod fieri solet præcedente
voce perispomena. Matth. 3.
v. 14. ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπο-
βαπτισθῆναι, ἢ σὺ ἔρχῃ. ποῦς μὲ;
mihī opus est, ut à te bapti-
zer, & tu venis ad me? σὺ
hic retinet accentum, quia
διεκτικῶς, ponitur itemq; με
eandē ob causam, nec non
finem periodi interrogatiuæ
Dativ. σοι, Mat. 9. 2. ἀφίονται
σοι αἱ ἀμαρτίαι σου. remissa tibi
sunt peccata tua. Accus. σε.
Philip. 4. 3. ἐρωτῶ καὶ σε σὺ-
γ. γνήσιον, rogo te quoq; socie
germane. Vocat. σὺ, Luc. 1.
76. ἢ σὺ παιδίον. & tu pue-
rule. Matt. 2. 6. ἢ σὺ βεθλεὲμ.
& tu Bethlehemum. Dual.
N. A. & V. σφῶ, Gen. & Dat.
σφῶν. vestrum duorum vel
duobus vestrum. Sed in N.
T. vti sæpius dixit, duales
numeri occurrunt nulli (vi-
de δὺο.) Nom. plur. ὑμεῖς. vos
Mar. 13. 11. ἐγὼ εἶπε ὑμῖν, οἱ
ἀκούοντες. non enim estis vos,
qui loquimini. Genit. ὑμῶν.
vestri, Luc. 10. v. 16. ὁ ἀκούων
ὑμῶν, ἢ μὲ ἀκούει. qui vos (lega-
tos meos) audit, me audit.
Dat. ὑμῖν vobis, Matth. 7. 7.
αἰτεῖτε ἢ δοθήσεται ὑμῖν, potite
& dabitur vobis. Accus. ὑ-
μεῖς. vos, Rom. 11. vers. 25.
ἐγὼ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. nolim
enim vos ignorare. Voc. ὑ-
μεῖς. vos, Aët. 7. v. 26. à Ge-
nitivo singulari σὺ deriva-
tur σὺ. σὺ. σὺ. tuus. a. ὑμᾶς.
Iohan.

19444

Iohan. 17. v. 17. ὁ λόγος ὁ σὸς
 ὁ λόγος σου. sermo tuus veri-
 tas est. à Genitiuo plurali
 ὁ λόγος est ὁ λόγος. α. ον. vester,
 a. um. Iohan. 11. v. 6. Luc. 6.
 v. 20. & 16. v. 12. Act. 27. v.
 34. Roman. 11. 31.

Συκὴ per crasin pro συκία. ficus
 arbor. propter quam crasin
 circumflectitur vltima in om-
 nibus casibus. Mat. 21. 19
 καὶ ἐξῆρξεν συκὴν ἢ συκίαν.
 & exaruit illico ficus illa.
 Matthæi 24. v. 32. ἀπὸ τοῦ
 συκῆος μάθετε. à ficu autem
 discite. Luc. 13. 7. εἰ τῇ συκῇ
 ταῦτη in ficu hac. Matth. 21.
 v. 19. καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν. &
 quum vidisset ficum quan-
 dam. μίαν hic ponitur pro
 πινά. more Germanisimi no-
 stri, σύκον. α. το. ficus fructus,
 Matth. 7. v. 16. ἡ (συκλήρου)
 ἀπὸ τριβύλων σύκων; an colligunt
 ex tribulis ficus? Mar.
 11. v. 13. ἡ γὰρ ὥρα καὶ τοῦ
 σύκου. non enim erat tempus ficu-
 um. συκόμενος. α. ἡ. sycami-
 nus, sycomorus, nomen ar-
 boris, Luc. 17. 6. συκομωρία.
 α. ἡ. idem, Luc. 19. 4.

Σύλη. α. ἡ. spoliū, præda. συλ-
 λων. α. το. idem, Luc. 11. v. 22
 καὶ τὰ σὺλλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. &
 spolia ejus distribuit. συλλάω.
 ὦ. spolio, prædor, compilo.
 F συλλίσσω. α. 1. ισύλινω. 1. Cor.
 11. v. 8. ὅπως ἐκκλησίας ισύλινω-
 σαι. alias Ecclesias spoliaui.
 ὁ συλλός. α. ὁ. καὶ ἡ. à præda &

violentia tutus, unde Latini
 locum tutissimum vocant
 asylum.

Συν. præpositio, cum constru-
 itur cum solo Dativo, Phil.
 1. v. 23. συν χριστῷ εἶναι. cum
 Christo esse. συν πνεύματι. ab
 alicujus partibus stare, tace-
 re cum aliquo. Act. 14. 4. οἱ
 μὲν ἦσαν συν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ
 συν τοῖς ὁμοτίμοις. alij quidem
 stabant à partibus Iudeorū,
 alij vero à partibus Aposto-
 lorum. συν θεῷ. Deo juvan-
 te, fauente, ope Dei. pro συν
 Atticè ξυν. ξυν τῷ θεῷ πατρί
 καὶ γὰρ καὶ ὁδοῦται. cum Deo
 omnis & ridet & dolet. h. e.
 tam aduersa quàm secunda
 à Deo proveniunt.

Σύρη. α. ἡ. tumultus, Atticè
 τύρη. turba. τυράζουσι. turbor
 satago, Luc. 10. v. 41. τυράζει
 πολλὰ. satagis de multis,
 vel perstrepis circa multa.
 Ad verb. turbaris. Apud Xe-
 nop. lib. 1. παῖδ. Cyri, τύρη
 ἀγροῦ. strepitum fori signi-
 ficat.

Σύρῃ. F. εἶ. traho. Apoc. 12. 4.
 σύρει, trahit. Iohan. 21. 8. σύ-
 ροντες δίκτυον. trahentes rete.
 Act. 14. v. 19. ἐσυρθη. traxe-
 runt, nempe per terram. est
 3. plur. α. 2. κατασύρῃ. pertra-
 ho, Luc. 12. v. 58. μήποτε κα-
 τασύρῃ σε ὥστε τὸν κρατῖν. ne
 quando pertrahat te ad judi-
 cem. σύρμα. το. το. syrma,
 vestis caudata matronarum
 nobis

nobilium, cuius cauda seu
 extrema ora per solum tra-
 hitur, unde propria verbi
 huius significatio colligi po-
 test. Germ. vocant schlaißen.
 Σφάζω, seu σφάγω, mactō, oc-
 cido. Fut. 1. σφάξω. Præt. perf.
 σφαγα. α. 1. σφαξα. 1. Ioh. 3.
 12. σφαξε τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ, &
 occidit fratrem suum. Apo.
 6. 4. ἵνα ἀγέλης σφάζουσιν, (ao.
 1. subj.) vt alij alios ma-
 ctent. aor. 2. σφαγον. præsens
 passiu. σφάττω. Præt. perf.
 σφαγμαι. α. 2. σφάγω, Apoc.
 5. v. 9. ὅτι σφάγῃς, καὶ ἡ ὄρασις
 τῆς θύρας ἡμεῶς ἐν τῷ ἀμάλῃ σου.
 Quoniam mactatus es, &
 redemisti nos Deo per
 sanguinem tuum. Præt.
 med. σφαγα, unde est σφαγή.
 ἡ. ἡ. mactatio, laniena, Act.
 8. 32. ὡς ὥρθετον ἐπὶ σφα-
 γῇ ἡ γῆ, vti dūis ad lanie-
 nam ductus fuit. epulum,
 Iacob. 5. 5. ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς,
 utpote in die epuli, seu tan-
 quam tempore solennis
 conuiuij. σφάγιον. α. το. vi-
 ctima, Act. 7. 42. μή σφάγια
 καὶ θυσιάς προσάναγκαστέ μοι,
 num victimas & sacrificia
 obtulistis mihi? Part. præt.
 passiu. σφαγμένος. α. ον. ma-
 ctatus. α. um. est vltatissi-
 mum, Apoc. 5. 12. τὸ ἀρίον
 τὸ σφαγμένον, agnus macta-
 tus. κατασφάγω. ingulo. Lu-
 cæ 19. vers. 27. κατασφάξαι
 (aor. 1. imperat.) ἱμῶν

α. ingulate eos coram me.
 Σφάλλω. supplanto, evertō, li-
 befacio, prosterno. F. σφαλῶ
 P. σφαλλω. Præt. pass. σφαλλ-
 ω. unde est σφάλμα. το. το.
 erratum. aor. 2. σφάλω. Ix-
 to successu fui frustratus.
 ασφαλής. εἰς. ὁ. ἡ. cerrus, Act.
 or. 22. v. 30. βυλόμηνος γινώσκων
 τὸ ασφαλές. volens certum re-
 scire. tutus, Philip. 3. v. 1. ὑ-
 μῖν δὲ ασφαλές. vobis vero tu-
 tum est. ασφαλῶς. Adv. tutò,
 certò, Marc. 14. v. 44. ἀπαγα-
 γει (Atticè pro ἀπαγει) ἀ-
 σφαλῶς. abducite tutò. ασφάλ-
 λεια. α. ἡ. securitas, veritas
 1. Thesalon. 5. v. 3. Luc. 1. 4.
 Act. 5. v. 23. ασφαλίσομαι.
 munio. F. ασφαλίσομαι. aor. 1.
 pass. ασφαλίθω. in infin. ἀ-
 σφαλιθῆναι. muniri, Matth.
 27. v. 64. aor. 1. medius. ασφα-
 λισάμεν. munivi, Matth. 27.
 66. ασφαλίσαμεν τὸν τάφον. mu-
 niverunt sepulchrum. in im-
 perat. ασφαλίσαι. in plur. ἀ-
 σφαλισάτω. munite, Matthæi
 27. v. 65. item astringo, A-
 ct. 16. v. 24. ὅτι σφάγῃς. εἰς. ὁ.
 καὶ ἡ. periculosus. Act. 27.
 v. 9.

Σφοδρῶς. ὁ. ὁ. vehemens, validus,
 σφοδρῶς. Adverb. valde, ve-
 hementer, Matth. 2. vers. 10.
 ἡ γάρησαν χάριν μεγάλῃ σφο-
 δρῶς. gavisi sunt gaudio ma-
 gno valde. σφοδρῶς. idem,
 Act. 27. v. 18.

Σφραγίς. ἡ. sigillum, 1. Cor. 9. 2.
 Gen.

19444

Gen. σφραγίδος. Dat. σφραγίδι. Accus. σφραγίδα, Apoc. 7.2. & 8.1. & 9.4. 2. Tim. 2. v. 19. Gen. plur. σφραγίδων, Apoc. 6. v. 1. Dat. σφραγίδι, Apoc. 5. v. 1. Acc. σφραγίδας, Apoc. 5. v. 5. σφραγίζω. obli- gno, Apoc. 7. v. 3. Fut. σφραγίσω. Præt. perf. ἰσφραγίσκα. a. 1. ἰσφραγίσκα, Iohan. 3. v. 33. & 6. 27. πῦτον ὁ πατήρ ἰσφραγίσει. hunc Pater obsignavit. h.e. tanquam sigillo impres- so approbavit, alijsque com- mendavit. in imperat. σφραγίσει. obli- gna, Apoc. 10. v. 4. in subj. Apoc. 22. v. 10. μὴ σφραγίσῃς. ne obsignes. h. e. ne occultes, sed potius com- munes cum alijs. in part. Matth. 27. v. 66. σφραγίσαντες τὸν λίθον. obsignato lapide. σφραγίζουσι. obsignor, & in media significatione obli- gno. Præt. perf. ἰσφραγίσκουσι. Part. præ- ἰσφραγισμένοι. ob- signatus. Apoc. 7. 4. αορίστ. 1. ἰσφραγισμένοι, Ephes. 1. v. 13. ἰσφραγισθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ αἵματι. obsignati estis per spiritum illum pro- missionis sanctum. Fut. 1. medium, σφραγισσώμεθα. aor. 1. ἰσφραγισάμεθα. obsignavi, in part. bis legitur, σφραγισάμε- νος, Roman. 15. 28. & 2. Co- rinth. 1. v. 22. ὁ καὶ σφραγισά- μενος ἡμᾶς. qui etiam obli- gnauit nos.

Σφύρα. ας. ἡ. & σφυρα. ἄς. ἡ. mal-

leus, instrumentum fabrilis, σφυρὸν. ἡ. πῶ. malleolus pe- dis. Actor. 3. v. 7. fit dictus ob mallei similitudinem. Σκεδν. Adverb. propè, fere, ser- me. Act. 13. v. 44. σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συναχθήσεται. fere tota vrbs. h.e. omnes ciues con- gregati fuerunt. Σκεδν. πρ. ἡ. tabella, pugillares, in qui- bus tumultuariè aliquid no- tamus, seu quæ ex tempore nobis in mentem veniunt, in jis scribimus. σχεδός. ἡ. ὁ. extemporalis, subito factus, non elaboratus. σχεδιάζω. ex tempore facio. σχεδιάσμα. τοῦ. πῶ. opus ex tempore factum. αὐτοσχεδιάζω. proprie & ex tempore facio. αὐτοσχεδίασις. ex tempore, non præme- ditatè.

Σκίζω. findo, scindo, dissecō, diffindo. Luc. 5. v. 36. τὸ κα- τὸν σχίζει (τὸ παλαιόν.) novum findit vetus. Fut. σχίσω. Præt. perf. ἔσχκα. aor. 1. ἔσχκα. fidi, Iohan. 19. v. 24. μὴ σχίσωμεν. (a. 1. subj.) αὐτὸν. ne finda- mus eam, Præfens pass. σχίζο- μεθα. findor, Marc. 1. 10. εἶδε σχίζομεν τὸν οὐρανόν. vidit me- dios discedere cælos. Præt. perf. ἔσχουσα. vnde est σχίμα. τοῦ. πῶ. fissura, Matth. 9. v. 16. καὶ χειρὸν σχίσμα γίνεταί. & fit pejor fissura. disfidium, Io- han. 7. v. 43. σχίσμα ἔν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐβλύετο. diffidium ergo in turba ortum est. Secta. 1. Cor. 1.

cinth. 11. v. 18. ἔρχεται ἐστὶν αὐτοῦ. ἐρχόμενος, filius fui, Mat- thæi 27. 51. τὸ κατὰ πέντακιστον καὶ ἑξήκοντα εἰς δύο. velum templi fissum fuit in duas par- tes. ibidem. καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, & rupes dissilierunt. Actor. 14. v. 4. ἐσχίσθη ὃ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως. scissa vero fuit plebs illius vrbs, h. e. dissederunt inter sese.

Σχοινίον. ἡ. ὁ. funis è junco ple- xus. χοινίον. ἡ. τὸ. (pro χοινίον) funiculus. Ioh. 2. v. 15. ποιή- σαι θραξίον ἐκ χοινίων. fa- cto flagello ex funiculis. A- ctor. 27. v. 32. ἀπέκοψαν τοὶ ρομῆα τῆς σκάφης. abscinde- runt funiculos scaphæ.

Σχολή. ἡ. ἡ. otium, vacatio & fectatio a negotijs. ἐν σχολῇ, ἐπὶ σχολῇ, in otio. καὶ σχο- λῇ. per otium. σχολὴν ἀγειν. otium terere, otari. Lucian. σχο- λὴν περὶ δειπνῆς ἡγᾶ. ante coenā otiosus fuit. Pla. de. Rep. lib. 2. καὶ ὁλοῦν σχολὴν ἀγᾶν. ab a- lijs cessans. mora eius, qui lente agit. Thucyd. 1. lib. Lu- cubratio, quam quis per otium cōposuit. Plu. in exordio lib. de aud. Sic. Pet. Ra. scrip- sit scholas Metap. Logicas &c. Locus ipse, vbi artes hu- maniores docentur. Plut. in Themist. ἐν ταῖς σχολαῖς καὶ φι- λασφῶν. in scholis Philoso- phorū. Schola visitate hodie dicitur cœtus docentium & discipulorum linguas, sapien-

tiam & virtutē. σχολάζω. pro- prie otiosus sum, otior, item vacuus sum, Mat. 12. v. 44. item vaco, operam dō, stu- deo cum Dai. 1. Cor. 7. v. 5. ἵνα σχολάζητε τῇ ψυχῇ καὶ τῇ καρδίᾳ, ut vacetis ieiunio, & precationi. ἀσχολέω. ὁ. oc- cupo. item occupatus sum. ἀσχολέμεθα. occupatus sum. Herod. πᾶσι ταῦτα ἐσχόλητο πειρασῶς. vehementer in hæc incubuerant.

Σῶμα. τοῦ. πῶ. corpus, dicitur de hominibus, Matth. 14. v. 12. ἵδαν τὸ σῶμα καὶ ἔδωκαν αὐτὸ συστύλιν. sustulerunt corpus (Iohan. Bapt.) & sepeliuerunt illud. De plantis, 1. Cor. 15. v. 38. ὁ ὃς δὲ αὐτὸς δίδωσι σῶμα. Deus vero illi dat corpus, 1. Cor. 15. 44. ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. excitatur corpus spirituale, h.e. glorificatum, legibus huius vitæ non ob- noxium. Manebit quidem eadem corporis substantia & essentia, qualis in hac vi- ta fuit, sed aliæ erunt illius corporis qualitates. Non al- gebit, calebit, non egebit ci- bo, potu, vestitu, & generati- one, sed pares futuri sumus angelis, sicut Seruator nost- er pronuntiat, Mat. 22. v. 30. σωματικὸς. ἡ. ὁ. corporeus. a. um. 1. Timoth. 4. v. 8. ἡ σωμα- τικὴ γυμνασία. corporalis ex- ercitatio, Luc. 3. 22. σωματι- κῶ εἶδεν. corporea specie. αὐτοῦ

1944

μος & ἀσώματος ὁ καὶ ἡ incorporeus. οὐάσωμος ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ σάσωμος. eiusdem corporis particeps. Ephes. 3. v. 6. εἶναι τὰ ἴδιον συγκληρονόμα καὶ σῶμα, καὶ συμμέτοχα τῆς ἐκπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῇ χριστῷ. gentes videlicet esse cohæredes & concorpores, particepsq; eius in Christo.

Σαρός. ὁ. aceruus, cumulus. σωρεύω. coaceruo. F. σωρεύσω, Roman. 12. 20. ἀνδραμας πυρός σωρεύσας ὅτι τῷ κεφαλῶν αὐτοῦ. carbones ignis coacervabis in caput eius. h. e. facies, ut hostis in se descēdat, seipsum accuset, tibiq; nocere destinat. per carbones ignis igitur hic intelliguntur vīctes poenitentiae gemitus; confer 1. Sam. 24. 5. 1. 17. ἀνδραμας πυρός pro πυρροφύς. est Hebraismus. Præter, σωρεύω. 30. 1. ἐσώρευσα. &c. σωρεύεις. ὁ. forites, est argumentationis quoddam genus apud Logicos, ubi syllogismo principi alii illigati & implicati sunt prosyllogismo, ideoq; in tali syllogismo plures duabus sunt præmissæ. ὁπωρεύω. accumulo, acervatim agero, coacervo &c. 2. Tim. 4. 3. αὐτοῖς ὁπωρεύσας διδασκαλίας, κηρύττοντες τῷ ἑκόν. sibi ipsis coacervabunt doctores, acribus prurientes. κηρύττοντες τῷ ἑκόν. Ellipsis οὐ καὶ. vel

est Hellenismus, ubi passim imimitatur syntaxin sui acciui. κηρύττω, regit Accusat. atq; ita etiam κηρύττω. Sic dicitur mus ἀδελφός σου, ἀδελφός σου. κηρύττω &c.

ΤΑΛΑΝΤΟΣ. ὁ. trutina, pondus 125. librarum, Matt. 18. 24. & 25. 15. 16. ταλανταίος. αἰα. αἰον. talentarius, a. um. talentum æquans. Apoc. 16. v. 21. χάλιζα μεγάλη αἰς ταλανταία. grando magna quasi talentaria. h. e. pondus talenti æquans.

Ταμίς. ὁ. promus cōdus, quæstor, cellarius, qui cellæ vinarie aut frumentarie præest. ταμίς. ὁ. τὸ. proprie significat cellam penuariam, seu locum, ubi quæstor recondit accepta. item ararium. item conclaue quodcunq;, per syn. speciei. Mat. 6. 6. εἰσελθὲ εἰς τὸ ταμίον σου. introito in conclaue tuum. Pro ταμίον legitur etiā ταμίον, ὁ. τὸ. in eadem significatione, Mat. 24. 26. Luc. 12. 3. & 24. ταμίον. quæstor munus oboeo, item recondo, aservo.

Ταπεινός. ὁ. ὁ. humilis, e. Adhuc sicut humilis ab humo dicitur; ita ταπεινός quidam dicitur putant tanquam ἰσοφεινός, ab ἰσος. Alij tanquam ταπεινός, ab ἵταρον sepulchri. Est enim cœmeterium schola humilitatis. Proprie opponi-

opponitur τῷ ὑψηλῷ, procerō. Iacob. 1. v. 9. opponitur τῷ πλεόνει. diviti, ut liquet ex antithesi v. 10. Frequētissime vero τῷ ὑψηλῷ. superbo, Matth. 11. 29. ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ. humilis corde. Luc. 1. v. 52. κατέβη δυνάμεις ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσιν ταπεινούς. detrahit potentes è thronis, & extulit humiles. Iac. 4. 6. ταπεινὸς ὃ δίδωσι χάριν. humilibus vero largitur gratiam, 2. Corin. 10. v. 1. opponitur τῷ θαρσύνει καὶ τολμᾷ. confidēti & audaci. ταπεινός. ὁ. humilio, humilem reddo. deprimō, demitto, submitto 2. Corin. 11. v. 7. ἑμαυτὸν ταπεινῶν. me ipsum submittens. Fut. ταπεινώσας, Matth. 23. 12. ὅπως ταπεινώσῃ αὐτοῦ ὑψώσιν. qui se humiliabit, extolletur. Præter perf. ταπεινώσας, aor. 1. ταπεινώσας, Phil. 2. v. 8. ταπεινώσιν αὐτοῦ. ipse se submitit seu humiliavit, Matth. 18. v. 4. ὅπως εἰ ταπεινώσῃ (aor. 1. subj.) αὐτοῦ. quisquis igitur se humiliaverit 2. Cor. 12. v. 21. καὶ πάλιν ἰδοὺ με ταπεινώσῃ ὁ θεός. ne me ad vos reuerſum deprimat. (seu affligat) Deus. Præter perf. ταπεινῶσας. αὐτοῦ. humilior, Philip. 4. v. 12. ὅτι καὶ ταπεινώσας, ὅτι καὶ ἀφαινοῦν. novi autē deprimi, seu carere (per meton. effecti) novi etiā abundare. Præter perf. τα-

ταπεινώσας, ταπεινώσας. unde est ταπεινώσας. εἰς. ὁ. humiliatas, animi demissio, abiectio. Lu. 1. 48. ὅτι ἐπέβλεψεν ὁππότεν ταπεινώσῃ τῆς δούλης αὐτοῦ. quia respexit humiliatam suam. Aduerb. humiliatam ancellæ suæ, h. e. vilē & abiectam eius conditionem. Philip. 3. v. 21. τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως. corpus humilitatis, h. e. humile. Hebraismus. Iacob. 1. vers. 10. ὁ καὶ ταπεινώσῃ αὐτοῦ. in submissione sui. A tertia præteriti perf. persona ταπεινώσας. descendit. aor. 1. ταπεινώσας. depressus fui. Iacob. 4. vers. 10. ταπεινώσῃ (2. pl. a. 1. pass. imperat.) humiliamini, in num. singul. ταπεινώσῃ. ἦτο. Fut. 1. pass. ταπεινώσῃ σου. humiliabor, Matth. 23. 12. ταπεινώσῃ σου. deprimetur, Luc. 3. 5. βεβήκας ταπεινώσῃ σου. collis deprimetur.

Ταράσσω vel ταραττώ. turbo, commoueo, per turbo, proprie de aqua dicitur, quum limus in ea commouetur, & ipsa aqua turbida redditur in qua significatione reperitur Iohan. 5. v. 4. 7. ubi angelus quorannis legitur descendisse & piscinam Bethesdam turbasse. Per metaphorā idem est quod perplexum, attonitum reddere, affectus mouere, terrere, seducere. Gal. v. 10. ὃ καὶ ταραττῶν ὑμᾶς, qui

19444

vero vos turbat, imperf. *ἰτά-
εωσιν*, turbabam, Iohan. 5. 4.
κὶ ἰτάεσσι τὸ ὕδωρ. & turba-
bat seu agitabat aquam.
Fut. *ταράξω*, præf. perf. *πτά-
εχα*, a. 1. *ἰτάεχα*, Iohan. 11.
vers. 33. κὶ ἰτάεχεν ἑαυτὸν. &
perturbavit seipsum, Act. 15.
v. 24. *ἰτάεχον ὑμῶς λόγοις*,
vos turbarunt verbis. *ταράσ-
σω*, perturbor, Iohan. 14.
v. 1. *μὴ ταράσσῃς*, (præf. im-
perat.) ὑμῶν ἢ καρδίας, ne tur-
bator cor vestrum, h. e. ne ter-
retor. præf. perf. *τρίερχμαι*,
perturbatus fui. Ioh. 12. 27.
καὶ ἡ ψυχή μου τριέρχεται, nunc
anima mea turbata est, h. e.
περίλυπος ἔσθι (Matth. 26. v.
38.) valde tristis est. Luc.
24. v. 38. τί ταραχόμενοι ἐστέ;
quid turbati estis? aor. 1.
ἰταράχην, Matth. 2. 3. κὶ ἰτα-
ράχην, & perturbatus, h. e.
perterritus fuit, Matth. 14.
v. 26. κὶ ἰταράχθησαν & ter-
riti fuerunt. Iohan. 5. v. 7.
ὅταν ταραχῇ (3. perf. aor. 1.
subj.) quum turbata fuerit.
Iohan. 13. v. 21. ἰταράχθη τῷ
πνεύματι. turbatus fuit spiri-
tu. 1. Pet. 3. v. 14. *μὴ ταραχ-
θῆτε*, ne perturbamini, ne
meruite. vbi τὸ ταρασσάμεναι
idē est quod τὸ φοβεῖσθαι. *ταρά-
χῃ* ἢ. ἢ. turba, Mar. 13. 8. κὶ
ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί. & e-
runt fames & turbæ. turba-
tio, Iohan. 5. 4. *τάραχος*, v. ὁ.
tumultus, Act. 12. 18. & 19.

23. *ἀταραξία*, a. ἡ. status a-
nimi imperturbati. *διταράσσω*,
conturbo, commoueo,
exagito. Luc. 1. v. 29. ἢ ὅτι
στα διεταράχθη ὅτι τῷ λόγῳ αὐτοῦ
illa vero quum eum vidis-
set, perturbata fuit super
eius sermone, *ἐκταράσσω*, per-
cello, perterreo, perturbo,
tremefacio, terrefacio, A-
ctor. 16. v. 20. *ἐκταράσσουσι ὑ-
μῶν πλὴν πόλιν*, conturbant ci-
uitatem vestram. *τάραχος*,
v. ὁ. profundissimus intero-
rum locus, tartarus, sic di-
ctus *παρὰ τὸ ταρασθῆναι*, quod
opacis suis & densissimis te-
nebris terrorem damnatis
incutiat. *ταρταρόω*, ὦ. in tar-
tarum detrudo, conicio,
præcipito, 2. Pet. 2. v. 4. ἀλλὰ
σθελεῖς ζῶντα ταρταρόσαι (part.
a. 1.) sed catenis caliginis
vinctos in tartarū detrulit.

τάττω vel *τάσσω*, ordino, con-
stituo, statuo. Fut. *τάξω* præf.
perf. *τίταχα*, a. 1. *ἰτάχα*, A-
ctor. 15. v. 2. *ἰτάχα*, (3. pl.)
statuerunt. 1. Corinth. 16. 15
ἰτάχα ἑαυτοῦ. constituerunt
seipsos, h. e. se totos deuone-
runt, dicarunt, addixerunt.
a. 2. *ἰταρον*, præf. pass. *τάττω*
vel *τάσσω*, ordino, Lu. 7. 8
a. 1. ὑπο ὑξυσίας τανυτέρων
sub potestate constitutus,
præf. perf. *τίταγμα*, Act. 22.
10. *ὅτι πάντων, ὡς τίταγμα* σοι.
de omnibus, quæ constituta
sunt tibi. Hellenismus ὡς τί-
ταγμα

τακται, pro ἀ τίτακται, vbi re-
latum eodem casu poni-
tur cum antecedente. Rom.
13. v. 1. *ὑξυσία* ὑπο τῷ
παραγγέλλει εἰσὶν. potestates à
Deo ordinatæ sunt a. 1. *ἰτά-
χην*, a. 1. med. *ἰταχάμεν* con-
stitui. Matth. 28. 16. *εἰς τὸ ὄ-
ρος*, ὃ ἰτάχεται αὐτοῖς ἰν περὶ.
in montem, vbi constituerat
Iesus, scil. ut adessent. A-
ctor. 28. v. 23. *ταξάμενοι* ὃ αὐ-
τῶν ἡμέραν, quum igitur con-
stituisent ei diem. *τάγμα*, τοῦ.
τὸ ordo. 1. Corinth. 15. 23.
ἡμεῖς ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι. v-
nusquisq; autem suo ordine
τάξι. *ἡ*, ὁ. ordo, statio, a-
cies, 1. Corinth. 14. 40. *πάντα*
ἡγουμένους καὶ κατὰ τάξιν γινώσκοντες.
omnia decenter & ordine
fiant. Luc. 1. v. 8. ἐν τῇ τάξει.
in ordine, *ἀταξία*, a. ἡ. con-
fusio. *τακτός*, ἡ. ὁ. statutus.
a. um. Actor. 12. versu 21.
τακτῇ ὃ ἡμέρα. statuto autem
die, ἀτακτος. v. ὁ. καὶ ἡ. inor-
dinatus, confusus, a. 1. Thef.
5. v. 14. *νεθέστε* αὐτῷ ἀτάκτους.
monete inordinatos, h. e.
dissolutos, item qui desertā
statione sua falcem immit-
tunt in alienam messem, qui
turbas dare solent. ἀτάκτως.
inordinatè, 2. Thef. 3. v. 6.
ἀτακτοῦ. ὦ. inordinatè me-
gero, dissolutè viuo, 2.
Thef. 3. v. 7. *ὡς ἀτακτοῦσιν* ὑμῶν.
(a. 1.) ἐν ὑμῶν. non inordina-
tè nos gessimus inter vos. ἀ-

τατάσσω, compono, Luc.
1. vers. 1. *ἀνατάξασθαι διήγησιν*,
componere narrationem.
ἀντιτάσσω, oppono me, cum
Dat. Iacob. 4. v. 6. 1. Pet. 5. 5.
ὁ Θεὸς ὑποταταῖς ἀντιτάσσεται.
Deus superbis resistit. Ro-
man. 13. v. 2. ὁ ἀντιτασσόμενος
τῇ ὑξυσίᾳ, qui resistit pote-
statī. ὑποτάσσω. subicio. Fut.
ὑποτάξω, aorist. 1. *ὑποτάξα*,
1. Corinth. 15. v. 27. Ephes. 1.
v. 22. Heb. 2. v. 5. Heb. 2. v. 8.
ἐν τῇ ὑποτάξει. (aor. 1. infin.)
in subiecisse, h. e. qui subje-
cit, 1. Cor. 15. v. 28. τῇ ὑποτά-
ξει. (part. aor. 1.) ei qui
subjecit. Præf. perf. *ὑποτέταχα*
Præf. pass. *ὑποτάσσω*, subji-
cior, 1. Corin. 14. v. 32. *πνεύ-
ματα* ὑποτασσάμενα ὑποτασσάμενοι.
spiritus propheta-
rum prophetis subiiciuntur.
Pareo. Luc. 10. v. 17. *δαίμονια*
ὑποτάσσεται ὑμῖν. demonia
parent nobis. Luc. 2. v. 51. καὶ
ἦν ὑποτασσόμενος. & erat obe-
diens, h. e. ὑποτάσσεται. pare-
bat. Præfens imperat. *ὑποτάσ-
σου*, ὑποτασσάμενοι. Rom. 13. 1.
Plur. *ὑποτάσσεσθαι*. parete, E-
phes. 5. v. 22. *αἱ κυναι* τοῖς
ἰδοῖς ὑποτάσσονται. vos
mulieres vestris ipsarum vi-
ris parete. Præf. subj. 1. Co-
rinth. 16. 16. *ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑπο-
τάσσεσθαι τοῖς ποσῶν*. ut &
vos obediatis talibus. Præ-
fens infin. *ὑποτάσσασθαι*, pare-
re, Rom. 13. 5. 1. Cor. 14. 34.

Tit. 2.9. & 3.1. Part. præsenti-
tis, ὑποτασσόμενος, subjectus,
Ephes. 5.21. 1. Pet. 3.1. Tit. 2
5. Præf. perf. ὑποτάσσου. 1.
Cor. 15. v. 27. πάντα ὑποτα-
σσεται, omnia sunt subjecta.
Heb. 2. v. 8. ὁ θεὸς ὑποτάσσεται
ταῖς πασί, videmus
ei omnia esse subjecta. aor-
ist. 1. ὑποτάχθην, pro quo u-
sitatum est. aor. 2. ὑποτάχην.
subjectus fui. Rom. 8. v. 20.
τῇ ματαίωσιν ἡ κτίσις ὑποτάσσεται,
vanitati creatura est subje-
cta. Roman. 10. vers. 3. τῇ
δικαιοσυνῇ τοῦ θεοῦ ἡμεῖς ὑποτάσσομεθα,
justitiæ Dei non fue-
runt subjecti. ὑποτάσσεται, pa-
rete, est 2. pl. a. 2. pass. imperat
à singulari ὑποτάσσει. & le-
gitur Iacob. 4.7. 1. Pet. 2.13.
& 1. Pet. 5.5. ὑποτάσσεσθαι
ἡλικιωτέροις, parete senioribus.
in aorist. 2. subj. ὑποταγῶ. ἦς.
ῖ. 1. Corinth. 15. v. 28. ὅταν ὅ
ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, post-
quam verò subjecta ei fue-
runt omnia. 1. Pet. 3.22. ὑπο-
ταγῶντων (part. a. 2.) ἀπὸ ἀγγέλων,
subjectis ei angelis. Fut.
2. pass. ὑποταγήσονται subijciar
1. Corinth. 15. v. 28. ὁ υἱὸς ὑπο-
ταγήσεται, filius subijcietur.
Heb. 12. v. 9. ὑποταγησόμεθα,
parebimus. præf. med. ὑπο-
τάττω, unde est nomen ver-
bale ὑποταγή, subjectio 1. Ti-
moth. 2. v. 11. ἐν κυρίου ὑποτα-
γῇ, cum omni submissione.
Legitur præterea, 2. Cor. 9.

13. Gal. 2.5. 1. Timoth. 3.4.
ἀνυπότακτος, refractarius, 1.
Timoth. 1. v. 9. ὑποτάσσου,
valedico, cum Dat. Luc. 14.
v. 33. ὑποτάσσεται πᾶσι τοῖς
αὐτοῖς ὑποάρχουσιν, valedicit o-
mnibus suis bonis, h. e. om-
nes hujus mundi opes tan-
quam bona caduca habet
pro derelicto, fut. 1. ὑποτάξο-
μαι, valedicam. a. 1. ἀπετάξα-
μαι. ω. ατο. valedixi. Act. 18.
21. ἀπετάξατο αὐτοῖς, valedixit
jis, extremum vale jis dixit.
aor. 1. infin. ὑποτάξαι, valedicere,
Luc. 9.61. part. aor. 1. ὑποτάξας
ἐμὸς, valedicens, Mar-
6. v. 46. 2. Corinth. 2. v. 13.
διατάσσω, præcipio, Matth.
11. v. 1. διατάσσω τοῖς δούλοις
μου, præcipiens du-
odecim discipulis suis. Fut.
διατάξω, Præf. perfect. δια-
τάχας, præcepi, mandavi, jussi,
Act. 18. v. 2. διὰ τὸ διατάχ-
σαι Κλαύδιον, propter præce-
pisse Claudium, h. e. quia
Claudius jusserat, aor. 1. δι-
τάξα, 1. Cor. 16.1. ἀσπὶς δι-
τάξα, quemadmodum ordi-
navi. Luc. 8. 55. καὶ διατάξας
αὐτῇ δούλῳ, & jussit ei dari
1. Cor. 9. v. 14. ἔγωγε καὶ κύριος
διτάξα, sic etiam Dominus
constituit. διατάσσω, ordi-
nor, item dispono; in pass. &
med. signif. 1. Corinth. 7. 17.
ἔγωγε διατάσσω, sic dispono
ordino. Fut. διατάξομαι, dis-
ponam, constituam, ordi-
nabo.

nabo, 1. Cor. 11. v. 34. Præf.
perf. διατάσσω, Afor. 20.
v. 13. ἔγωγε καὶ διατάξω
(pro διατάξω) sic enim e-
dixerat. Afor. 23. v. 31. καὶ
τὸ διατάξω αὐτοῖς, prout
jis edictum erat. aor. 1. pass.
διατάχθην, Luc. 17. v. 9. ὅτι
ἰστένομεν τὰ διατάχθαι αὐτοῖς,
quia fecerat, quæ ipsi man-
data fuerant. a. 2. pass. δια-
τάχην, vnde est. part. a. 2. δια-
τάχης, Galat. 3. v. 19. aorist. 1.
med. διατάχθην, Tit. 1. v. 5.
ordinaui. à præf. med. δια-
τάττω oritur διατάττω, h. e. à
dispositio, Afor. 7. v. 53. eis δια-
τάττω, pro διὰ διατάττω, per
dispositiones, Hebraismus.
Roman. 13. 2. τῇ τοῦ θεοῦ δια-
τάττει ὑποτάσσεσθαι, ordinationi
Dei restitit. ὑποτάττω, impe-
ro, mando, jubeo, Marc. 9.
v. 25. ἐγὼ σοὶ διατάττω, ego ti-
bi mando; mi hic retinet ac-
centum, διατάττω positum.
Luc. 4. v. 36. ὁ διατάττει τοῖς
ἀκαθάρτοις πνεύμασι, imperat
impuris spiritibus. Fut. 1. ὑπο-
τάξω, 2. ὑποτάξαι. Præf. perf.
ὑποτάχας, aorist. 1. ὑποτάξα,
Marc. 6. v. 39. ὑποτάξας αὐτοῖς
ἀκαθάρτοις πνεύμασι, imperavit
illis, ut accumbere curarent
omnes, Luc. 14. v. 22. γὰρ οὕτως
ἔστιν ὑποτάξας, factum est, ut
imperasti. Luc. 8. v. 31. ἵνα μὴ
ὑποτάξω. (aor. 1. subj.) ne im-
perarer. ὑποτάττω, h. e. à impe-
rium, præceptum, Rom. 16.

v. 26. κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου
θεοῦ, ex imperio æterni Dei.
1. Corinth. 7. v. 6. & κατ' ἐπι-
ταγὴν, non ex imperio. 1. Ti-
moth. 1. v. 1 Tit. 1. v. 3. κατ'
ἐπιταγὴν, ex imperio. Tit. 2. 15
κατ' ἐπιταγὴν, cum om-
ni imperio. προστάττω, præ-
cipio, injungo, impono. Le-
gitur scriptum in a. 1. activo,
& præf. perf. passiu. aorist. 1.
προστάττω, præcepi, Matth.
1. v. 24. ἐποίησεν αὐτῷ, prout præ-
cepit, ut mandavit illi.
Matthæi 8. v. 4. ὁ προστάττει
μου. Marc. 1. 44. ὁ προστάττει
μου. Luc. 5. v. 14. καὶ αὐτὸς
προστάττει Μωσῆ, prout præ-
cepit Moyses, Præf. perf. pass.
προστέτακται, Afor. 17. 26.
ὁ θεὸς προστάττει κατὰ
ῥῆμα, definiens statuta tempora. A-
for. 10. v. 33. καὶ αὐτοὶ πάντα
τὰ προστάττει σου ὑποτάττω
θεῷ, ut audiamus omnia, quæ
tibi præcepta sunt à Deo.
προσταγή, τοῦ θεοῦ, mandatum,
præceptum, συντάττω, injun-
go. a. 1. συντάττω, Matth. 27.
10. καὶ ἐν συντάξει μου κύριος,
sicut injunxit mihi Domi-
nus. συντάττω, ω. ω. h. constru-
ctio, conjunctio.
ταύροι. ω. ὁ. taurus, à Chaldaï-
ca voce תור pro quo He-
brei תור. Solent enim Chal-
dæi תור Hebræum (more
Atticorum) mutare in ת.
Mat 22. 4. ὁ ταύρος μου, tauri
mei. Heb. 9. 13. αἷμα ταύρων,
T 3 sanguis

1444

sanguis taurorum, ibid. c. 10.
4. ἀδυνάτοι γὰρ αἵματι ταύρων καὶ
πράων ἀφαιροῦν ἀμαρτίας. fieri
enim nequit, ut sanguis tau-
rorum & hircorum tollat
peccata.

ταχύς. ἑός. ὁ. in f. g. εἶα. εἶας. in
n. g. ὁ. ἑός. pernix, celer, ve-
lox, Iacob. 1. 19. ταχύς εἰς τὸ
ἀκούειν, βραδύς εἰς τὸ λαλῆσαι.
celer ad audiendum, tardus
ad loquendum. in Acc. ταχύν
Nomina enim in ιε & υς.
quorum genitivus habet oc-
purum, Accusativum in y
formant, ut ὅφρις ὅφριος ὄφιν, ὄξυς,
ὄξυς, ὄξυς &c. raro in α ut
ὄξια. comparatur per ὕστερος.
ὕστερος & ἰών. 1. 19. ταχύτες. ἢ. ὄν.
idem quod ταχύς, 2. Pet. 1. v.
14. & 2. Pet. 2. v. 1. ἐπαρόντες ἐ-
αυτοῖς ταχέως ἀπολλύμενοι. ac-
crescentes sibi celerem inte-
ritum. ταχύν. cito. Aduerbi-
um hoc undecies in N. T.
legitur, Mat. 5. 25. ἵνα μὴ ἀπο-
συνέσῃς ἀπὸ τοῦ ταχέως. redi in
gratiā cum aduersario tuo
citò. Marc. 16. v. 8. ταχὺ ἵρου-
ντο τὸν τάφον. cito fuge-
runt à monumento seu se-
pulcro. ταχέως idem quod
ταχύ. Adv. citò, confestim
sine vlla mora, ocysus, è ve-
stigio, velociter, celeriter,
Luc. 14. 11. ἔξωθεν ταχέως. exi
citò. Luc. 16. 6. καθίσας ταχέ-
ως ἡρέβην. sedens citò scribe.
Ioh. 1. 31. ταχέως ἦλθεν. citò
surrexit. 1. Cor. 4. 19. ἐλεύσο-

καὶ ταχέως ἔρχομαι ὑμῶς. brevi
ad vos veniam. 2. Thes. 2. 2.
ταχέως σαλευθήσεται. cito di-
moueri. 1. Tim. 5. 22. χεῖρας
ταχέως μὴ ἐπιτίθει, (pro
ἐπιτίθει.) manus cito ne cui
imponito. ταχέον. citius, Ioh.
20. 4. ὁρῶντες ταχέον τὸ πῆ-
γε. præcurrit citius Petro.
cito, subito, Iohan. 13. v. 27
ὁ ποιῶν, ποίησον ταχέον. quod
facis, mox facito. ταχέως. ci-
tissime, ocysissime, celerrime.
Act. 17. 15. ἵνα αἱ ταχέως ἔλ-
θωσι. ut quam celerrime ve-
niant ταχέως. ἑός. τὸ. celeritas,
festinatio, ἐν ταχέ. idem
quod ταχέως, Act. 12. 7. ἀνάστα
ἐν ταχέ. surge cito. Act. 22.
18. ἔξωθεν ἐν ταχέ. ocysus exi.
Apoc. 22. 6. ὁ δὲ εἰς ἡμῶν ἐν
ταχέ. quæ oportet fieri ci-
to. ταχέ. forsitan, fortassis,
Adv. Rom. 5. 7. Phil. v. 15.

τα. conjunctio & semper post-
ponitur, ut Latinorum que,
estq; ex numero dictionū
enclitica. Vocula Latina
&c. hinc orta est, facta litera-
rum metathesi. Homerus
ἀνδρῶν τε θιῶν τε. quæ Virgili-
us reddidit hominum diu-
umque. Eleganter redundat
sequente y. Rom. 1. 26. ἡμῶν
τε καὶ. similiterq; Act. 15.
9. μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν. in-
ter nos & illos. Refertur
quandoq; ad y præcedens.
Act. 10. 2. ἀποστόλοις καὶ φοβέμενοις,
ποῦνται ἐλθόντες. pius ac-
timens

eimens Deum, qui & erogab-
at eleemosynas, vel qui &
præstabat eleemosynas. τὸ καὶ
exponi possunt per & & vel
cum tum, Roman. 1. v. 20. ἡ τοῦ
αἰδίου αὐτοῦ δυνάμεις καὶ δεινό-
της. æterna ejus tum poten-
tia tum divinitas. Heb. 2. v. 11
ὁ, τὸ γὰρ ἀγαθὸν καὶ οἱ ἀγαθό-
μενοι. nam & qui sanctificat,
& qui sanctificatur. ὁ, τὸ scri-
bitur ad differentiam adver-
bij ὅτε quando; sicut etiam
ὁ, π quod, ad differentiam
conjunctionis ὅτε quod.
Heb. 4. v. 12. ἀρχαὶ μενοεινῶ-
ντος καὶ πνεύματος. usque
ad divisionem & animæ &
spiritus. Rom. 1. v. 12. ὑμῶν
καὶ ἐμῶν. vestri, & mei, E-
phes. 1. v. 10. τὰτα ἐν πνεύματι
καὶ τῷ ὄντι τῷ ἡμῶν. scil. ὄν-
τι tum quæ in cælis sunt,
tam quæ in terra. ὅτε, ut,
construitur cum infinitivo,
Mat. 24. v. 24. ὅτε πληροῦσθε. ut
seducant. 1. Thess. 1. v. 8. ὅτε
καὶ χεῖρας ἡμῶν ἐχέτε λαλεῖν. ut
necesse non habeamus
quicquam loqui. Aliquando
idem valet quod καὶ γὰρ. 2. Co-
rinth. 5. 17. ὅτε ἐν πνεύματι καὶ
κατὰ κρίσιν, id est γὰρ κατὰ
τὰ πάθη. Etenim si quis in
Christo est nova creatura,
ecce nova facta sunt omnia.
Sæpe idem est quod ὅτε igitur,
itaque. 1. Thess. 4. v. 18.
ὅτε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν
(Hebr.) τοῖς λόγους τοῦτον, i-

ταq; consolamini alij alios
istis sermonibus. ὅτε. neque
Actor. 25. v. 8. εἰπὶ. sive, 1.
Cor. 3. 22. in uno versiculo
legitur octies.

τεῖνω. tendo. F. τινῶ. P. τίνασθαι.
aor. 1. ἐτινα. a. 2. ἐτινον. Præ-
pass. τίταμαι. p. m. τίτομαι. A-
rist. Eth. 10. τὰ τετινωτα ὡς
ἀριτῶν. quæ ad virtutem per-
tinent. τόνος. ἑ. ὁ. tenor, vo-
cis intentio, accentus. μονο-
τονία. ἑ. ἡ. una soni & spiri-
tus intentio, est vitium Rhe-
tori vitandum. Vox ἀτονος.
quæ caret accentu. βαρύτο-
νος. quæ gravi accentu est
notata. ὑπότονος. quæ in fine
acutum habet: παρῳρόντος.
quæ penacuta est: μεροπα-
ρόντος, cujus antepenultima
syllaba accentu acuto est
signata. χειροτονία. ὁ. manum
protendo, item, per suffragia
creo, quoniam in suffragijs
ferendis manus porigi sole-
bant. Fut. χειροτονήσω. Præ-
pass. καχειροτόνησα. a. 1. ἐχειροτόνησα.
Act. 14. 23. χειροτονήσαντες ὅ-
τι αὐτοῖς προσβυτέρους. quinq; ip-
sis per suffragia creassent
presbyteros. χειροτονέμεθα. ἑ-
μεα. creor. aor. 1. ἐχειροτονήδην
2. Corinth. 8. 19. χειροτονήσεις
ὑμῶν ὅς ἐκκλησιᾶν. suffragijs
delectus ab Ecclesijs. με-
χειροτονέμεθα. ἑμεα. prius desig-
nor. Act. 10. v. 41. μεστῶσι
τοῖς μεροχειροτονημένοις ὑμῶν
ἀπὸ. testibus prius designatis
T 4 a Deo

19444

à Deo. ἐκτείνω. extendo, A-
ctor. 4. 30. χεῖρα ἐκτείνειν. ma-
num extendere. Fut. ἐκτενῶ.
extendam, Iohan. 21. v. 18.
ἐκτενῆς τὰς χεῖρας σου. exten-
des manum tuam. aorist. 1.
ἔκτεινα. extendi, Matth. 12.
v. 13. ἔκτεινεν. extendit. Luc.
22. v. 53. ἐκ ἔκτειναι τὰς χεῖ-
ρας ἐν ἡμῖν. non extendistis
manus in me. aor. 1. imperat.
ἐκτεινον. extende, Matth. 12.
v. 13. ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. ex-
tende manum tuam. part. a. 1.
ἐκτείνας. αοα. αν. qui exten-
dit &c. Matth. 8. v. 3. & 12.
v. 40. & 26. v. 51. Marc. 1.
41. Actor. 26. 1. ἐκτενῆς. εὐρ. ὁ.
ἢ ἡ. π. τὸ ἐκτενῆς. intentus, affi-
duus. a. um. Actor. 12. v. 5.
προσευχῇ ἐκτενῆς. precatio af-
fida. 1. Pet. 4. v. 8. τὴν εἰς
ἑαυτὸν ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες.
charitatem alij in alios in-
tensam habentes. ἐκτενῶς.
Adv. totis viribus, impense,
1. Pet. 1. 22. ἀλλήλους ἀγαπίσασθε
ἐκτενῶς. alij alios diligite im-
pense. ἐκτενίστερον. intentius,
Luc. 22. v. 44. ἐκτενίστερον προ-
σηύχετο. ardentius orabat. ἐκ-
τενεία. ας. ἡ. perpetuitas. ὡς
ἐκτενεία. Actor. 26. v. 7. perpe-
tuō. ἐπιτελείνω. verb. med.
contendo, Phil. 3. versu 14.
τοῖς ὅς ἐμωροῦν ἐπιτελείνω μένος.
ad ea vero, quæ à fronte
sunt contendens. ὑπερτείνω.
extendo me ultra quàm
deceat, 2. Corinth. 10. v.

14. ὑπερτείνω. produco, A-
ctor. 4. 30. χεῖρα ἐκτείνειν. ma-
num extendere. Fut. ἐκτενῶ.
extendam, Iohan. 21. v. 18.
ἐκτενῆς τὰς χεῖρας σου. exten-
des manum tuam. aorist. 1.
ἔκτεινα. extendi, Matth. 12.
v. 13. ἔκτεινεν. extendit. Luc.
22. v. 53. ἐκ ἔκτειναι τὰς χεῖ-
ρας ἐν ἡμῖν. non extendistis
manus in me. aor. 1. imperat.
ἐκτεινον. extende, Matth. 12.
v. 13. ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. ex-
tende manum tuam. part. a. 1.
ἐκτείνας. αοα. αν. qui exten-
dit &c. Matth. 8. v. 3. & 12.
v. 40. & 26. v. 51. Marc. 1.
41. Actor. 26. 1. ἐκτενῆς. εὐρ. ὁ.
ἢ ἡ. π. τὸ ἐκτενῆς. intentus, affi-
duus. a. um. Actor. 12. v. 5.
προσευχῇ ἐκτενῆς. precatio af-
fida. 1. Pet. 4. v. 8. τὴν εἰς
ἑαυτὸν ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες.
charitatem alij in alios in-
tensam habentes. ἐκτενῶς.
Adv. totis viribus, impense,
1. Pet. 1. 22. ἀλλήλους ἀγαπίσασθε
ἐκτενῶς. alij alios diligite im-
pense. ἐκτενίστερον. intentius,
Luc. 22. v. 44. ἐκτενίστερον προ-
σηύχετο. ardentius orabat. ἐκ-
τενεία. ας. ἡ. perpetuitas. ὡς
ἐκτενεία. Actor. 26. v. 7. perpe-
tuō. ἐπιτελείνω. verb. med.
contendo, Phil. 3. versu 14.
τοῖς ὅς ἐμωροῦν ἐπιτελείνω μένος.
ad ea vero, quæ à fronte
sunt contendens. ὑπερτείνω.
extendo me ultra quàm
deceat, 2. Corinth. 10. v.

αὐτοῦ. produco, A-
ctor. 4. 30. χεῖρα ἐκτείνειν. ma-
num extendere. Fut. ἐκτενῶ.
extendam, Iohan. 21. v. 18.
ἐκτενῆς τὰς χεῖρας σου. exten-
des manum tuam. aorist. 1.
ἔκτεινα. extendi, Matth. 12.
v. 13. ἔκτεινεν. extendit. Luc.
22. v. 53. ἐκ ἔκτειναι τὰς χεῖ-
ρας ἐν ἡμῖν. non extendistis
manus in me. aor. 1. imperat.
ἐκτεινον. extende, Matth. 12.
v. 13. ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. ex-
tende manum tuam. part. a. 1.
ἐκτείνας. αοα. αν. qui exten-
dit &c. Matth. 8. v. 3. & 12.
v. 40. & 26. v. 51. Marc. 1.
41. Actor. 26. 1. ἐκτενῆς. εὐρ. ὁ.
ἢ ἡ. π. τὸ ἐκτενῆς. intentus, affi-
duus. a. um. Actor. 12. v. 5.
προσευχῇ ἐκτενῆς. precatio af-
fida. 1. Pet. 4. v. 8. τὴν εἰς
ἑαυτὸν ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες.
charitatem alij in alios in-
tensam habentes. ἐκτενῶς.
Adv. totis viribus, impense,
1. Pet. 1. 22. ἀλλήλους ἀγαπίσασθε
ἐκτενῶς. alij alios diligite im-
pense. ἐκτενίστερον. intentius,
Luc. 22. v. 44. ἐκτενίστερον προ-
σηύχετο. ardentius orabat. ἐκ-
τενεία. ας. ἡ. perpetuitas. ὡς
ἐκτενεία. Actor. 26. v. 7. perpe-
tuō. ἐπιτελείνω. verb. med.
contendo, Phil. 3. versu 14.
τοῖς ὅς ἐμωροῦν ἐπιτελείνω μένος.
ad ea vero, quæ à fronte
sunt contendens. ὑπερτείνω.
extendo me ultra quàm
deceat, 2. Corinth. 10. v.

τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν ὅσῳ τέλος.
regni ejus non erit finis.
Vestigal, Rom. 13. v. 7. mer-
ces, 1. Pet. 1. v. 9. κομιζόμενοι
τὸ τέλος τῆς πίστεως. repor-
tantes mercedem fidei. Sco-
pus seu causa finalis, Rom.
10. 4. τέλος γὰρ νόμου χρεῖς. fi-
nis enim legis est Christus.
Exitus seu eventus, 2. Cor.
11. 15. ὅτι τὸ τέλος ἐστὶν καὶ τὰ
ἔργα. quorum finis erit iecun-
dum opera. Phil. 3. v. 19. ὅτι
τὸ τέλος ἀπώλεια. quorum fi-
nis est exitium. impletio, Lu-
ca 22. v. 37. καὶ γὰρ τὰ πρὸς ἐ-
μὲν, τέλος ἔχει. nam quæ scrip-
ta sunt de me, finem habent.
eis τέλος. ad extremum us-
que, Iohan. 13. v. 1. ἵνα τέλος.
usque ad finem, 2. Corinth. 1
v. 13. μέχρι τέλους. idem, Heb.
3. vers. 6. ἄχρι τέλους. idem,
Heb. 6. v. 11. τελῶ. ὦ. solve,
Roman. 13. v. 6. φόρος πλητεῖ.
tributa solvitis. servo. Rom.
2. v. 27. νόμον τηλέω. legem
servans. F. τηλέω. Præt. perf.
τετέλεκα. perfeci, 2. Timoth.
4. v. 7. τὸν δόμον τετέλεκα. cur-
sum consummavi, seu con-
feci. a. 1. ἐτέλεσα. finem feci,
Mat. 11. 1. καὶ ἔρχετο ὅτι ἐτέ-
λεον ὁ Ἰησοῦς. & factum est
quum finem fecisset Iesus.
Mat. 10. 23. καὶ μὴ τελῶσθε (a. 1.
subj.) τὰς πόλεις, ne quaquam
obieritis urbes, seu iter quod
per urbes illas emetimini,
ad finem perduxeritis. Apo.

Αποκ. 11. v. 7. τελίσουσ. (3. pl. aor. i. subj.) peregerint. τελίσω. αὐα. perficior, Πρατ. perf. τέλεισμαι. Iohan. 19. v. 30. ἔπα, τέλεισται. dixit, consummatum est. aor. i. i. τελείω. Αποκ. 15. v. 1. i. τελείω. ὁ θυμὸς τοῦ θυ. consummata est ira Dei. Luc. 12. 50. ὥς ἔτελειώ. (a. i. sub.) donec perficiatur. Luc. 22. v. 37. δὲ τέλειώ. ὡς ἡμεῖς. oportet impleri in me. ὑποτέλεισμαι. αὐα. perficior, Iacob. 1. v. 15. διατέλειω. ὦ. permaneo, Act. 27. v. 33. ἐκτέλειω. ὦ. perficio, Luc. 14. 29. & 30. καὶ ἐκτέλειω. (a. i. infin.) & non potuit perficere scil. illud edificium. ὑποτέλειω. ὦ. perago, exsequor, Luc. 13. vers. 32. ἰδοὺς ὑποτέλειω. ὡ. sanationes peragam hodie & cras. Fut. ὑποτέλειω. Philip. 1. v. 6. ὑποτέλειω. ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ. perficiet usque ad diem Iesu Christi. Heb. 8. v. 5. μάλιστα. τελείω. consummaturus tabernaculum. aorist. i. ἐπέτειω. in imper. 2. Corinth. 8. v. 11. ὑποτέλειω. τε. absoluite. in subj. 2. Corinth. 8. v. 6. ὑποτέλειω. absolvat. in infin. 2. Corin. 8. 11. ὑποτέλειω. in part. ὑποτέλειω. Roman. 15. v. 28. ὑποτέλειω. αὐα. Galat. 3. vers. 3. ἵνα σαρκὶ ὑποτέλειω. nunc carne perficimini. σωτήρια. ὦ. finio, Roman. 9. v. 28. σωτήρια.

scil. 1. 1. 1. conficiet. Fut. σωτήρια. Heb. 8. v. 8. pangam. a. i. σωτήρια. Matthæi 7. v. 28. ὅτε σωτήρια. quum finisset, absolvisset. Luc. 4. 13. σωτήρια. (part. a. i.) πᾶσι πειρασμοῖς. finita omni tentatione. σωτήρια. αὐα. perficior, Marc. 13. v. 4. (ἐπὶ τῇ μὲν) ὅταν μέλλῃ ταῦτα πάντα σωτήρια. dic nobis, quando futurum est, ut hæc omnia consummentur. Luc. 4. 2. σωτήρια. (part. aor. i. pass.) αὐτῶν, ὅτε ἰσχυροί. sed iis exactis (finitis) postea esuriet. σωτήρια. α. i. consummatio, Matth. 13. v. 39. τέλειος. εἰς. εἰς. perfectus, a. i. um. Matth. 5. v. 48. & 19. v. 21. εἰ τέλειος τέλειος. si vis perfectus esse. Iacob. 1. v. 4. ἵνα ἵτε τέλειοι. ut sitis perfecti. 1. Iohan. 4. v. 18. ἡ τέλειος ἀγάπη. perfecta charitas. adultus, 1. Corin. 2. v. 6. ἐν τοῖς τέλειοις. inter adultos. Heb. 5. v. 14. τέλειων. δὲ ὅταν ἡ σαρὰ ἔσται. adultorum vero est solidus cibis. 1. Corin. 14. 20. τῶς ὅς ὅταν τέλειοι γινώσκῃ. prudentia verò adulti estote. comparativus τέλειος. perfectior, He. 9. 1. Superl. τέλειος. τέλειος. Adv. usque ad finem, 1. Pet. 1. v. 13. ἵνα τέλειος. sobrietatem colentes usque ad finem. τέλειος. ὡ. perfectio. Col. 2. 14. τέλειος. ὦ. perficio, ab-

soluo, consummo, ad finem perduco. Fut. τέλειω. Πρατ. perf. τέλειω. Heb. 10. 14. τέλειω. εἰς τὸ διωκεῖς. consummauit in perpetuum. aorist. i. ὑποτέλειω, Iohan. 17. v. 4. a. i. subj. τέλειω. perficiam, Iohan. 4. v. 34. a. i. infin. τέλειω. τὸν δέμον. absolucere cursum, Act. 20. 24. τέλειω. consecrare, Heb. 3. v. 10. τέλειω. αὐα. perficior, Lucæ 13. v. 32. τέλειω. consummor, 2. Corinth. 12. 9. ἡ δυνάμις μου ἐν ἐμῇ τέλειω. potentia mea per infirmitatem perficitur. Πρατ. perf. τέλειω. Philip. 3. 12. ἡ ἰδὴ τέλειω. aut jam sum consummatus. 1. Iohan. 4. v. 17. ἐν τούτῳ τέλειω. ἡ ἀγάπη. in hoc perfecta est charitas. Part. praet. τέλειω. consummatus, Iohan. 17. v. 23. ἵνα ὡς τέλειω. εἰς ἡ. ut sint consummati in vnum. 1. Iohan. 4. v. 17. ἀγάπη τέλειω. charitas perfecta. a. i. τέλειω. Iacob. 2. v. 22. ἡ πίστις τέλειω. fides perfecta fuit, h. e. perfecta demonstrata & cognita. Heb. 11. v. 40. ἵνα μὴ τέλειω. (a. i. subj.) ne consummarentur. Ioh. 19. 28. ἵνα τέλειω. ut impleretur scriptura. Heb. 5. v. 9. καὶ τέλειω. & consummatus (part. aor. i.) τέλειω. ὡ. ἡ. perfectio, consummatio, Lu-

ca 1. v. 45. Heb. 7. v. 11. τέλειω. ὡ. ὁ. perfectior, consummator, Heb. 12. v. 2. λυσιτελεῖς. ὡ. ὁ. ἡ. utilis, frugiter (quasi ὁ λυσιτελεῖς) αὐα. λυσιτελεῖς. ὡ. ὁ. ἡ. inutiles. λυσιτελεῖς. ὡ. utilis sum, expedio, confero. Lucæ 17. v. 2. λυσιτελεῖς. expedit. ὡ. ὁ. ἡ. totus, a. i. Thess. 5. 23. ἀγαθὴ ὑμῶς ὡ. ὁ. ἡ. sanctificet vos totos. πολυτελεῖς. ὡ. ὁ. ἡ. pretiosus, 2. Marc. 14. vers. 3. νάρθηκα πικρῆς πολυτελεῖς. nardī liquidæ, pretiosæ. 1. Tim. 2. v. 9. ὑποτέλειω. πολυτελεῖς. pretioso amictu. 1. Pet. 3. v. 4. ὅ ἐστιν εἰώπων τοῦ θυ. πολυτελεῖς. qui (spiritus) in conspectu Dei est pretiosus. τέλειω. ἡ. ἡ. finis, exitus, mors, Matth. 2. v. 15. ὡς τῆς τέλειω. ἡ. ὡ. ὡ. ad mortem Herodis. τέλειω. ὡ. morior, Mar. 9. v. 44. ὁ σκώληξ αὐτῶν ἐτέλειω. vermīs eorum non moritur. Matth. 15. v. 4. θανάτω τέλειω. morte moriatur. vbi τέλειω. est 3. perf. praet. imperat. Heb. 11. v. 22. ἰωσήφ τέλειω. Iosephus moriens. Luc. 7. 2. ἡμῶς τέλειω. moribundus erat. Fut. τέλειω. moriar. aoristus primus. τέλειω. mortuus fui, Matthæi 9. v. 18. ὅτι ἰταλεύθη. modo obiit. Matth. 2. v. 19. τέλειω. (part. aor. i.) ὅτι ἡ. mortuo verò Herode.

ἵστασθαι, τίμα τόδε ἄχρηστον. The-
ma hoc inusitatum est. ἀνα-
τίμα. facio exoriri, Matt. 5.
45. ὅτι τὸν ἥλιον αὐτὸς ἀνατί-
λει. quia facit, ut sol suus o-
riatur. Fut. ἀνατίλει. oriar.
Præf. perf. ἀνατίταμαι. ortus
sum. Heb. 7. v. 14. ὅτι ἔξ ἡδὲ
ἀνατίταμαι ὁ κύριος. quia ex
Iuda ortus est Dominus. a.
1. ἀντίειλε. idem. Iacob. 1. v.
11. ἀντίειλε γὰρ ὁ ἥλιος. exor-
tus enim est Sol. Matth. 13.
v. 6. ἀνατίταται γὰρ τὸ ἥλιον ἐ-
κκαταπιδν. Sole autem exor-
to ardore tacta sunt. ἀνατο-
λή. ἡ. ἡ. oriens,) (δυσιμῶ.
occidens. Matth. 2. v. 2. ἐν τῇ
ἀνατολῇ. in oriente. ἀνατολή.
ᾧ. αἰ. idem, Matth. 2. v. 1. ἰδὲ
μαγὶ δὲ ἀνατολῶν. ecce ma-
gi ab oriente. Matth. 24. 27.
ἀπ' ἀνατολῶν. ab oriente. Lu-
cæ c. 1. 78. ἀνατολή. per met.
adj. ponitur pro Sole, & Sol
per metaph. (Confer. Ma-
lach. 4. v. 2.) pro D. N. Iesu
Christo. Verba illius versus
hæc sunt, ἐπισκέψατο ἡμεῖς ἀ-
νατολή. ἔξ ἡ. ἡ. c. invisit nos o-
riens ex alt. ἔξ ἀνατολῆς. suc-
cresco, exorior, Marc. 4. 5. καὶ
ἀνέστη ἔξ ἀνατολῆς. & statim
succreuit. ἀνέστη. mando,
Iohan. 15. vers. 14. ὅσα ἐγὼ
ἀνέστημι ὑμῖν. quæcunq; præ-
cipio vobis. Fut. ἀνέστημι.
mandabo, Matth. 4. v. 6. ὅτι
τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἀνέστημι.
quia angelis suis mandabit.

Præf. perf. ἀνέταμαι. man-
davi, Act. 13. v. 47. ἀνέτα-
μαι ὑμῖν ὁ κύριος. sic e-
nim præcepit nobis Domi-
nus. aor. 1. ἀνέταμαι. præ-
cepi, Matth. 28. v. 20. πάντα
τὰ ὅσα ἐνέταμαι ὑμῖν,
servare omnia, quæ manda-
vi vobis. ἀνέταμαι. præcepi
3. perf. a. 1. legitur, Matth. 15.
4. & 17. 9. & 19. 7. Mar. 10. 3.
& 11. 6. & 13. 34. Iohan. 8. 5.
& 14. 31. Heb. 9. 20. & 11. 22
ἐνέταμαι. τὸ. τὸ. præceptum
mandatum, Matth. 15. 9. &
Marc. 7. 7. ἐνέταμαι ἀνθρώ-
πων. mandata hominum.
Coloss. 2. v. 22. καὶ τὸ ἐνέτα-
μαι καὶ διδασκαλίαι ἧς ἐ-
διδότων. ex præceptis & do-
ctrinis hominum.

τέμνω. feco. Fut. 1. τέμνω. fut. 2.
τέμνω. Præf. perf. τέμνω. (tanquam ἀπὸ αἵματος) a. 1. τέμ-
νω. Præf. pass. τέμνω. Præf.
pert. τέμνω. aor. 1. τέμνω. aor. 2. τέμνω. Præf. med. τέ-
μνω. vnde est τέμνω. ἡ. sectio.
τέμνω. ἡ. ὁ. pars. τέμνω. acutus,
τέμνω. acuior. Heb. 4. v.
12. λόγος τοῦ κυρίου ὡς ἡ
μάχαιρα. ὡς ἡ μάχαιρα ὡς ἡ
μάχαιρα. verbum Dei est effi-
cax, & penetrantius quovis
gladio ancipiti. ἀποτίνει. ἡ. πῶ.
insectile, propriè dicitur de
quantitate corporis. Deinde
per metaph. transfertur
ad significandum temporis
momentum. 1. Cor. 15. v. 52.
ἐν ὁμίᾳ

ἐν ὁμίᾳ καὶ ἀπὸ αἵματος καὶ ἡ
ἐν ὁμίᾳ, mutabimur mo-
mento & iactu oculi. ἀποτί-
νω, abscindo, ἀποτίνω. ἡ. ὁ.
abscissus, præruptus, item
divus, severus, inexorabilis,
Sapient. 6. ἀποτίνω. ἡ. ὁ. seve-
ritas, Rom. 11. 22. ἀποτίνω.
severè, rigide, præcisè, Adu.
Tit. 1. v. 13. ἐλεγχέτω ἀπο-
τίνω, reprehende seu re-
dargue eos præcisè. ἀποτί-
νω. ὡ. dissecō, ex διχα du-
pliciter, in duas partes, &
τέμνω, seco. ἀποτίνω, ergo
proprie est diuidere in duas
partes. Mat. 24. 51. καὶ ἀπο-
τίνω αὐτὸν, & dissecabit e-
um. κατατίνω, concido. κα-
τατίνω. ἡ. ὁ. concisio, Phil. 3.
2. ἀποτίνω, circumcido, Io-
han. 7. 22. ἐν σάββατῳ ἀπο-
τίνω αὐτὸν, sabbato cir-
cumciditis hominem. Act.
15. 5. & 21. 21. ἀποτίνω, cir-
cumcidere. F. ἀποτίνω. præf.
perf. ἀποτίνω. aor. 2. ἀπο-
τίνω (pro ἀποτίνω) Act. 7.
8. καὶ ἀποτίνω αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ὁγδόῃ, & circumcidit e-
um die octava. Luc. 1. v.
59. καὶ ἦλθεν ἀποτίνω (a. 2.
infin.) τὸ παιδίον, & vene-
runt ad circumcidendum
puerum. ἦλθεν ἀποτίνω est
Hellenismus, vbi verba
motus infinitium regunt.
Sic Mar. 5. 17. ait Servator,
καὶ ἦλθεν κατατίνω, ὅτι πᾶ-
σι (τὸν ἑμὸν) non ve-

ni ut dissoluam, sed ut im-
pleam legem. ἀποτίνω, circum-
cidor. 1. Cor. 7. 18. καὶ
ἀποτίνω (præfens pass.
imper.) ne circumciditor.
Galat. 6. 12. οὗτοι ἀποτίνω
ὑμᾶς ἀποτίνω, ij cogunt
vos circumcidi. Galat. 5. 3.
ἀποτίνω (dar. sing.) cir-
cumciso, a nominatio π-
ερίτομος. ἡ. ὁ. qui circum-
ciditur. part. præf. pass. præ-
terit. perf. ἀποτίνω, cir-
cumcisis fui. vnde est par-
ticipium eius 2. Cor. 7. 18.
ἀποτίνω, circumcisis, a-
orist. 1. ἀποτίνω, idem,
Coloss. 2. 11. ἀποτίνω π-
ερίτομος, circumcisi estis circum-
cisione, quæ sit sine manibus. Gal.
2. 3. ἀποτίνω ἀποτίνω
(aor. 1. infin.) coactus fuit
circumcidi. Præf. med. ἀπο-
τίνω, vnde est ἀποτίνω. ἡ. ὁ.
circumcisio, Ioh. 7. 22. Μω-
σῆς δίδωκεν ὑμῖν ἀποτίνω,
Moses dedit vobis circum-
cisionem, h. e. mandatum
Dei de circumcisione, (me-
tonym. adj. occupati.) Rom.
2. v. 29. ἡ ἀποτίνω καρδίας, cir-
cumcisio cordis (metaph.)
Rom. 4. 11. σημεῖον ἡ ἀποτίνω
τοῦ, (gen. speciei) signum
accepit circumcisionis, h.
e. circumcisionem accepit,
tanquam signum foederis.
Act. 10. v. 45. οἱ ἐκ τῆς ἀπο-
τίνω, scil. ὅτις, qui sunt e-
cir-

19400

circumcisione, h. e. circum-
cisis (metonym. adi.) Rom.
15.8. λέγω ἡ Ἰησοῦν χριστὸν διά-
κονον γαλιλαίας φεατομῶς. dico
autem Iesum Christum mi-
nistrum fuisse circumcisio-
nis, h. e. circumcisorum. con-
fer Mat. 15.24. ἀδελφίμοις.
u. ὁ καὶ ἡ. incircumcisis, a.
Acl.7.51. σωτήριον. concido,
precido, decurto. σωτομος.
u. ὁ. concisus, brevis, com-
pendiarius. σωτόμως. Adv.
conciſe, breviter, paucis (ὁ
ὀλίγων, 1. Pet. 5.12.) Act.24.
v.4. παρεκλήσας ἀκούσας σι ἡμῶν
σωτόμως. precor, vt audias
nos paucis.

Τέρας. ατο. π. prodigium, o-
stentum, Matthæi 24.v.24.
διδουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρα-
τα. edent signa magna &
prodigia seu miracula.

Τέσσαρες.. quatuor. plural. tan-
tum. Atticè τέσσαρες. Nom.
οἱ τέσσαρες, Actor.21.v.23.
εἰσιν ἡμῖν ὁδὲς τέσσαρες. sunt
nobis (h. e. apud nos) viri
quatuor. αἱ τέσσαρες, Acl. 21.
9. τέσσα ἡ ἵσαν θυγατέρες παρ-
δείου τέσσαρες φερεντιύουσιν. huic
autem erant filiae virgines
quatuor prophetantes. τὰ
τέσσαρα, Apoc.5.8. τὰ τέσσα-
ρα ζῷα. quatuor animalia.
Genit. τῶν τεσσάρων, Marc.2.
v.3. ὑπὸ τεσσάρων. scil. ἀνδρῶν.
à quatuor viris. Matthæi 24.
v.31. ἐν τῶν τεσσάρων ἀνέμων.
à quatuor ventis. Apoc.9.13

ἐν τῶν τεσσάρων κερμάτων. ex
quatuor cornibus. Dat. τῶν
τεσσάρων. Apoc.7.v.2. πῶς τίς
σφραγίσαι ἀγγέλους. quatuor ange-
lis. Apoc.20.v.8. τέσσαρες
γωνίας. quatuor angulis. A-
ctor.12.v.4. τέσσαρες τετρα-
δαίς σκεπατοῦ. quater qua-
ternis militibus. Accus. A-
poc.7.v.1. &9.v.14. τέσσα-
ρες ἀγγέλους. quatuor ange-
los. Actor.27.v.29. ἀγκυρας
τέσσαρες. anchors quatuor.
Iohan.19.v.23. ἐπέμειναν τέσ-
σαρα μέρη. fecerunt quatuor
partes. δεκάδικα. quatuor-
decim. Matthæi 1.v.17. τέ-
ταρτος. n. ογ. quartus. a. um.
Matth.14.v.25. Apoc.8.v.12
ὁ τέταρτος ἀγγελος. quartus
angelus. Match.14.v.25. τε-
τάρτη φυλακή. quarta vigilia.
Apoc.4.v.7. τὸ τέταρτον ζῷον
quartum animal. τέταρτος
αἰς. αἰον. quatrduanus. a. um.
Iohan. 11.39. Sic dicimus
τέταρτος πυρετός. febris quar-
tana. τέταρτος. u. τὸ. quater-
nio. Actor 12.v.4. τέταρτος.
Adv. quater. Matthæi 15.
v.38. τετρακόσιοι. u. a. qua-
dringenti. x. a. Actorum 5.
v.36.

Τέλειον. fabricor, struo, paro. He-
liod. οἱ ἀντὶ κακῶς τέλειος ἀν-
δρῶς κακὰ τέλειον. sibi ipse
mala machinatur, alij qui
mala machinatur. Fut. τε-
λείω. Præf. perf. τέλειον. aor. 1
τέλειον. aorist. 2. τέλειον. Præf.
pass.

pass. τέλειον pro τέλειον.
aorist. 1. ἐτέλειον (tanquam
à τέλει) τέλειον. in media
forma paro. τέλειον (a. 1.)
δορπον. cenā parare. τέλειον.
οἰος. ὁ. faber, Matth. 13.55.
ἡ τέλειος υἱός. fabri filius.
ἀρχιτέκτων. οἰος. ὁ. archite-
ctus, 1. Corinth. 3.v.10. ὡς
δορπος ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέ-
λειον, tanquā peritus archi-
tectus fundamentum posui.

Τίφιν. α. ἡ. cinis, (vox hæc or-
ta ab Hebræo תִּפְתִּין תִּפְתִּין
u. in cineres redigo. Fut. τι-
φίσω. P. τιφίσω. aor. 1.
ἐτίφισα. &c. 2. Pct. 2.v.6.
τιφίσας. part. a. 1. αἰτιῶν.

Τέχνη. η. ἡ. ars, Actor. 18.v.3.
ἡσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῶν τέχνην.
erat enim ars illorum con-
ficere tabernacula. (subau-
tur hic καὶ) τέχνης. u. ὁ. ar-
tífex, Actor. 19.v.24.

Τίω. Fut. ξω. liquefacio, liquo.
ἴνω. liqueſco, colliqueſco
2. Pet. 3. vers. 12. καὶ στοιχεῖα
καυσόμενα τέλειον. & ele-
menta æstuantia collique-
ſcent.

Τήνω. ὁ. seruo, conseruo, 1. Io-
han. 3.v.22. τηρέτω. serua-
mus, 1. Timoth. 5.22. σιω-
τῶν ἀγνὸν τηρεῖ. teipsum castū
conserua. Iacob. 1.27. κασι-
μοῖς ἑαυτὸν τηρεῖν. incontami-
natum se ipsum conseruare
1. Iohan. 5.3. ταῖς ἐπιτολὰς αὐτοῦ
τηρέτω (præf. subj.) mādara

eius seruemus, Apoc.2.v.26
τηρῶν seruans. Aſseruo. præt.
imperf. Matth. 27.36. ἐτήρουν
αὐτὸν ἐκεῖ. asseruabant eum
illic. Fut. τηρήσω. Apoc.3.10
καὶ σὺ σὺ τηρήσω, & ego te quo-
que seruabo. Iohan. 14.v.23
τὸν λόγον μου τηρήσας. sermonem
meum seruabit. præf. perf.
τετήρηκα. seruaui, 2. Tim. 4.7.
τετήρηκα. reseruasti, Ioh. 2.
v.10. τετήρηκα. Iohan. 12.v.7.
Iudæ v.6. τετήρηκασι. Ioh. 17
v.6. aorist. 1. ἐτήρησα. 2. Co-
rinth. 11.v.9. ἀβάρη ἱματιῶν
ἐτήρησα. minime molestum
me præbui. Apoc.3.8. ἐτήρη-
σας. seruaſti. Iohan. 15.20. εἰ
τὸν λόγον μου ἐτήρησαν. si ser-
monem meum seruauerunt &c.
Iohan. 17.v.11. ἐτήρησον, (aor.
1. imper) custodi. Ioh. 14.
15. τηρήσατε, seruate, Ioh. 17.
15. ἵνα τηρήσας (aor. 1. sub.)
vt serues. Marc. 7.v.9. τηρή-
σατε. (a. 1. subj. a. pl.) obser-
uetis. 1. Tim. 6.v.14. τηρήσας
seruare (aor. 1. infin.) Iudæ
v.6. τηρήσαντας (part. aor. 1.
acc. pl.) à nominat. τηρήσας.
qui seruauit. præf. pass. τη-
ρήσας. ἔκαστος. asseruor, Actor.
25. vers. 21. ἐκέλευσα τηρεῖσθαι
αὐτὸν. iussit eum asseruari.
1. Pet. 3.v.7. πρὸς τηρέσθαι.
igni asseruatur. præf. imper.
ἐτηρέμην. asseruabar, Acl. 12.
5. ἐτηρέτω ἐν τῇ φυλακῇ. de-
tinebatur in custodia. præf.
perf. τετήρηκα. 2. Pet. 2.v.17.
οἷς

οἷς ὁ ζῶς τῆρηται. quibus caligo reseruata est. Part. præt. τῆρητός. n. ον. seruatus, a. um. 1. Pet. 1. v. 4. 2. Pet. 2. v. 4. Iudæ. v. 1. aor. 1. ἰτηρή-δω. 1. Theff. 5. v. 23. τῆρησίν. (aor. 1. pass. opt.) seruetur. Act. 25. v. 21. τῆρησά (a. 1. infin.) asseruari. τήρησις. ius. n. custodia, carcer, Actor. 4. 3 & 5. 18. obseruatio, 1. Cor. 7 v. 19. τήρησις ἐντολῶν τοῦ θεοῦ. obseruatio mandatorum Dei τοποτηρητής. s. d. vicarius. Gal. Lieutenant. διατηρέω. conseruo, semel legitur Luc. 2. 15. διατήρει (3. perf. imperf.) ταῖς ταῖς ῥήματα. conseruabat omnia verba. παρατηρέω. ω. obseruo. Tertia pluralis imperfecti παρατήρουν. obseruabant, legitur, Mar. 3. v. 2. Lucæ 6 v. 7. Actor. 9. 24. part. aor. 1. παρατηρήσαντες. obseruantes, Luc. 20. 20. Legitur etiam in media forma, Gal. 4. v. 10. ἡμέρας παρατηρεῖσθε. dies obseruatis. Luc. 14. v. 1. ἡσταν παρατηρεῖσθαι (pro παρατηρήντο) obseruabant. παρατηρήσις. ius. n. obseruatio, Luc. 17. v. 20. σωτηρέω. ω. conseruo. 3. sing. imperfecti σωστήρει. conseruabat legitur, Marc. 6. v. 20. Luc. 2 19. Tertia pl. præf. pass. σωτηρῶνται conseruantur, legitur Matth. 9. vers. 17. Luc. 5. vers. 38.

τίθημι. pono, 1. Pet. 2. 6. τίθημι

ἐν Σιών λίθον. statuo in Sione lapidem. Ioh. 13. 4. κ. τίθησι. & ponit, Iohan. 2. v. 10. πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι. primo bonum vinum apponit. Mat. 5. 15. τίθεισιν pro τίθεισιν Ionice ponunt. Rom. 16. 2. τίθεισιν ponat. (præf. sim. per.) 1. Iohan. 3. v. 16. τίθεισιν ἀδελφῶν ταῖς ψυχαῖς τίθεισιν pro fratribus animas ponere, h. e. vitam profundere. Marc. 10. v. 16. τίθεισιν ponens. Marc. 15. v. 19. τίθεισιν τὰ γόνατα, ponentes genua. imperf. ὁπιδύω. ns. n. ponebam. pro ὁπιδύω legimus ἰτίθει. ponebat, 2. Cor. 3. v. 13. (tanquam à τίθειω) more circumflexorum, Actor. 3. vers. 2. ὅτι ἰτίθεισιν ἡμέρας ὅπως τὴν θύραν, quem collocabant quotidie ad ostium. ἰτίθεισιν pro ἰτίθεισιν ad formā τῶ ἰπίειν. Fut. ἰτίθεισιν ponam, Matth. 12. v. 18. ἰτίθεισιν τὸ πνεῦμα μου ὅτι αὐτὸν. ponam Spiritum meum super eum. præt. perf. τίθεισιν (pro τίθεισιν) posui, Actor. 13. 47. τίθεισιν σὺ εἰς οὗτος ἰδίω. constitui te, vt sis lux gentium. Iohan. 1. v. 34. πᾶς τίθεισιν αὐτὸν, vbi posuistis illum? 2. Pet. 2. v. 6. τίθεισιν. qui constituit. part. præteriti actiui aorist. 1. τίθεισιν. posui, Iohan. 15. 16. κ. τίθεισιν ὑμῶς & constitui vos, Luc. 19. v. 21. αἰρεῖσθαι ἐκ τῆς ἰδέας. tollis, quod non deposuisti, Luc. 23. 53. τίθεισιν posuit

posuit. Ioh. 19. 24 ἰδέσθαι. posuerunt. a. 2. ἰδέσθαι. posui. in imperat. τίθεισιν. pone. in subj. ἰδέσθαι. 1. Corin. 15. v. 25. ἀρχὴς & ἄρ. ἰδέσθαι. donec posuerit. in infin. τίθεισιν. ponere, Luc. 5. 18. in part. τίθεισιν, ἰδέσθαι. qui posuit. Luc. 14. 29. & 22. 4. præf. pass. τίθεισιν. ponor. Mar. 15. v. 47. ἰδέσθαι, πᾶς τίθεισιν. Spectabāt, vbi poneretur. præt. perf. τίθεισιν. positus sum. plusquamperfectum ἰτίθεισιν. positus fueram. (legitur tantum in σωτηρίῳ Iohan. 9. v. 22.) aor. 1. ἰτίθεισιν. positus fui, formatur à τίθεισιν. sed penultima corripitur abiecto iora, & ἰτίθεισιν mutatur in τ, aspirata in tenuem, ἰτίθεισιν ἰτίθεισιν. 1. Timoth. 2. 7. εἰς ὃ ἰτίθεισιν ἐργάζομαι. ad quod (annuntiandum) constitutus sum præco. Luc. 23. 55. ἰτίθεισιν τὸ πνεῦμα. positum fuit corpus. 1. Pet. 2. v. 8. ἰτίθεισιν. positi fuerant. Marc. 4. v. 21. τίθεισιν. (aor. 1. sub.) ponatur, Heb. 10. 13. ἰδέσθαι. donec ponantur. Apoc. 11. 9. ἰτίθεισιν (a. 1. infin.) poni. a. 2. med. ἰτίθεισιν. statui, ἰδέσθαι, pro quo ἰδέσθαι abiecto σ & mutato σ in υ. Act. 5. 4. ἰδέσθαι. Act. 1. 7. εἰς ὃ πατὴρ ἰδέσθαι ἐν ἰδέσθαι ἰδέσθαι. quæ (tempora) pater in sua ipsius autoritate statuit. Act. 5. 25. εἰς ἰδέσθαι ἐν τῇ φυλακῇ. quos posueratis in carcere.

Act. 27. v. 12. εἰ πλείους ἰδέσθαι βελὴν. plerique ceperunt consilium. in imperat. Luc. 9. 44. τίθεισιν εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν. reponite in aures vestras, h. e. attente audite. Lu. 21. 14. τίθεισιν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν. habete fixam in cordibus vestris. 2. Corin. 5. vers. 19. τίθεισιν (part. a. 2. med.) ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. qui posuit in nobis sermonem illum reconciliationis. 1. Tim. 1. vers. 12. τίθεισιν εἰς διακονίαν (pro ἐν διακονίᾳ) posuit in ministerio. τίθεισιν. ns. n. vagina. Ioh. 18. v. 11. αἰτίθεισιν. expono. Galat. 2. v. 2. αἰτίθεισιν. (aor. 2. med.) αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον. exposui eis Euangelium. Actor. 25. v. 14. αἰτίθεισιν τὰ κ. τὸν πᾶν. exposuit de Paulo. προσωκετίθεισιν. confesso, Gal. 1. 16. & προσωκετίθεισιν σαρὶ καὶ αἵματι. non contuli cum carne & sanguine. Gal. 2. 6. ἰδέσθαι προσωκετίθεισιν. nihil mecum communicarunt. αἰτίθεισιν. τοῦ. τὸ. anathema, exitio æterno destinatus. Rom. 9. v. 3. ἰνυρόμην γὰρ αὐτοῖς ἐγὼ αἰτίθεισιν εἶναι ἀπὸ τοῦ χριστοῦ. optarim enim ego ipse anathema esse, separatus à Christo. Ga. 1. 8. αἰτίθεισιν ἰσο. anathema sit. h. e. maledictus, pertineans ad semen serpentis, ad regnum Diaboli. αἰτίθεισιν. exsecror, deuoueo, Act. 23. 12. αἰτίθεισιν

ἀναθεμελιώσαν (aor. 1. act. ind.)
 ἀναθεμελιώσαντες. deuouerunt sese, Mar-
 ci 14. v. 71. ἤρξατο ἀναθεμελιώ-
 ζειν καὶ ὁμολογεῖν. cæpit sese diris
 deuouere & jurare. ἀναθε-
 μελιώ. τοι. τὸ donarium, Luc. 21
 v. 5. κατανέμετε. τοις τὸ ana-
 thema aduersus aliquem.
 Apoc. 22. 3. κατανέμετε ζω-
 deuoueo, Matth. 26. v. 74.
 ἀντίστημι. oppono. ἀντίθεσις,
 ἰσως. ἡ. oppositio, 1. Tim. 6.
 v. 20. ἀποτίθεμαι. depono, E-
 phesi. 4. v. 25. aorist. 2. med.
 ἀπέθεκα. deposui, Act. 7. 58.
 ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. de-
 posuerunt pallia sua. Col. 3.
 v. 8. ἀποθέτω. deponite (a. 2.
 med. imper.) Ephesi. 4. v. 22.
 ἀποθέσθαι (aor. 2. infin.) de-
 ponere. Heb. 12. 1. ὁ γὰρ ἀπο-
 θέμενος (part. a. 2.) πάντα. de-
 ponentes omne pondus. Ia.
 2. v. 21. διὸ ἀποθέμενος πᾶσαν
 ῥυπαρίαν. quapropter abie-
 ctis omnibus sordibus. ἀπο-
 θέσις, ἰσως. ἡ. depositio, 1. Pet. 3.
 v. 21. ἐκ σαρκὸς ἀποθέσις ῥύπου.
 non depositio carnis seu
 corporis sordium. 2. Pet. 1. 14.
 ἡ ἀποθέσις τοῦ σκηνώματός μου.
 depositio tabernaculi mei.
 h. e. mors mea. ἀποθήκη, ἡ. ἡ.
 horreū, vbi fruges reponū-
 tur. Mat. 3. v. 12. συναθροῖς τῶν
 σίτων αὐτῷ εἰς τὴν ἀποθήκην. col-
 liget frumentum suum in
 horreum, Mat. 6. 26. ὁ δὲ συν-
 ἄρυσεν εἰς ἀποθήκην. neq; co-
 gunt in horrea. Luc. 12. v. 18

καθελὼ με τὰς ἀποθήκας. de-
 struam horrea mea. διατίθε-
 μεν. pascor, Luc. 22. 29.
 καὶ γὰρ διατίθειμι ὑμῖν, & ego
 pascor seu lego vobis (re-
 gnum.) Fut. διαθήσεται. Heb.
 8. v. 10. ἢ διαθήσεται πρὸς ἡμᾶς
 Ἰσραὴλ. quod, (fœdus) pan-
 gam cum domo Israel. s. a. 2.
 διαδέμενος. pactus sum, Actor.
 3. v. 25. καὶ διαθήκης, ἥς διέδωκε
 ὁ θεός. & fœderis quod pepi-
 git Deus. ἥς pro ἡν, Hellenis-
 vbi relatiuum cōuenit cum
 præcedenti casu, non vero à
 sequenti verbo regitur. Heb.
 9. 17. ὅτι καὶ ὁ διαδέμενος. quum
 viuit testator, vel viuentis
 testatore. διατίθειμι ergo in-
 ter alia significat idē quod
 testor, seu testamento ali-
 quid mando hæredibus. ἀπο-
 διατίθεμενος (part. præf. pass.
 su.) contrario animo affe-
 ctus, 2. Timoth. 2. 25. ἀβε-
 βο decomposito ἀποδιατίθε-
 μεν. διαθήκη, ἡ. ἡ. testamen-
 tum, Heb. 9. 17. Fœdus, Mat.
 26. v. 28. Act. 3. v. 25. con-
 fer Gen. 17. v. 2. Jerem. 31.
 v. 31. 32. διαθήκη ergo (qua
 voce Lxx. Hæbr. ברית
 semper expresserunt) signi-
 ficat. etiam fœdus, quod vi-
 uentes ferire & inire solent
 Gen. 15. 18. ἀποτίθειμι. im-
 pono, Luc. 8. v. 16. & 15. v. 5. ἀπο-
 τίθειμι. imponit, Matth. 23. 4.
 ἀποτίθειμι, pro ἀποτίθειμι per
 dialectum Ionic. 1. Tim. 5.
 v. 22

v. 22. χεῖρας ταχέως μολὼν ὀπι-
 σθην. manus citò ne cui im-
 ponito. ἀποτίθειμι pro ἀποτίθειμι.
 præf. imperat. act. ad formā
 circumflexi ποῖες. tanquam
 à themate ποῖας. ὦ. Sic dici-
 tur etiam ἵστα pro ἵστα ab ἵ-
 στα. & δίδω pro δίδω. tan-
 quam à δίδω. ὦ. Apoc. 22. v.
 18. ἀποτίθειμι. (3. perf. præf.
 subj.) apponat. imperf. Act.
 8. 17. ἐπιτίθειμι. imponebant,
 pro ἐπιτίθειμι. ad formam
 circumflexi ἐπιτίθειμι, tanquam
 ab ἐπιτίθειμι. ὦ. verba in μι so-
 lent quandoque imitari cir-
 cumflexa, ex quorum gene-
 re ipsa suam trahunt famili-
 am. Fut. ἀποθήσω. imponam,
 Mat. 16. 18. Apo. 22. 18. Præf.
 perf. ἀποτίθειμι. a. 1. ἐπιτίθειμι.
 imposui, ex quo tertia sin-
 gularis & plur. leguntur. ἐπι-
 τίθειμι. imposuit, Marc. 3. 16.
 17. & 8. 25. Luc. 13. 13. Ioh.
 9. 15. Apoc. 1. v. 17. ἐπιτίθειμι.
 imposuerunt, Matth. 21. 7. &
 27. 29. 37. Luc. 23. 26. Ioh.
 19. 2. aor. 2. ἐπιτίθειμι. imposui,
 Mat. 9. 18. ἀποτίθειμι. (a. 2. imper-
 rat) impone. Act. 8. v. 19. ἵνα
 ἀποτίθειμι. (a. 2. subj.) vt im-
 ponas. Matth. 19. 13. ἵνα τὰς
 χεῖρας ἀποτίθειμι αὐτοῖς. vt manus
 imponat illis. Act. 15. v. 10.
 ἀποτίθειμι. (a. 2. infin.) im-
 ponere. Luc. 4. 40. ἀποτίθειμι. (part.
 aor. 2.) Actor. 19. 6. ἀποτίθειμι.
 Præfens med. ἀποτίθειμι.

Act. 15. v. 28. ἀποτίθειμι. im-
 ponere. aor. 1. pass. ἐπιτίθειμι.
 Marc. 4. v. 21. ἵνα ἀποτίθειμι. ut
 imponatur. Fut. 1. med. ἀπο-
 τίθειμι. imponam, Act. 18.
 v. 10. ἀποτίθειμι. impone-
 aor. 2. med. ἐπιτίθειμι. im-
 posui, Act. 28. v. 10. ἐπιτίθειμι τὰ
 ὦτα τῶν χειρῶν. imposuerunt
 quibus egebamus, seu neces-
 saria ad nos alendos. τὰ ὦτα
 τῶν χειρῶν. scil. τειροτά. ad ne-
 cessarium victum pertinen-
 tia. ἐπιτίθειμι. expono, in med
 forma. imp. ἐπιτίθειμι. ex-
 ponebam, explicabam, in-
 terpretabar, Act. 11. v. 4. &
 28. v. 23. ἐπιτίθειμι. expone-
 bat. aorist. 1. pass. ἐπιτίθειμι.
 expositus fuit, Act. 7. v. 21.
 ἐπιτίθειμι (part. a. 1. pass.) ex-
 positum. a. 2. med. ἐπιτίθειμι.
 explicavi, Act. 18. 26. ἐπιτίθειμι
 τὴν πρὸς θεὸν ἰδίαν. exposue-
 runt viam Dei, h. e. modum
 Deum rectè colendi docu-
 erunt. ἐκδοτός. δ. καὶ ἡ. ἐκδοτόν. τὸ.
 expositus. a. uni. Act. 7. 19.
 πῶς ποιεῖν ἐκδοτά τὰ βιβλία αὐτοῦ.
 ut exponerent infantes suos
 κατανέθειμι. depono, Mar. 15.
 v. 46. κατανέθειμι αὐτὸν ἐν μνη-
 μείῳ. deposuit cum in moni-
 mento. Act. 24. v. 28. θέλων
 ὁ χεῖρας κατανέθειμι τοῖς Ἰουδαί-
 ον. volens autem gratiam in-
 ire à Iudæis. ibid. c. 25. v. 9.
 κατανέθειμι χεῖρας. eodem sen-
 su. ἐκδοτός. ε. ὁ. insidiator.
 Luc. 20. 20. παρκαταθήκη, ἡ. ὁ.
 V 2 ἡ. δε-

ii. depositum, 1. Tim. 6.20. τῷ παρατιθέμεν φύλαξον. depositum illud custodi. μετατίθημι. transpono, transfero, Iud. v.4. τῷ χεῖρι μετατίθης. (part. præf.) gratiam transferentes. Heb. 11. v. 5. μετατίθηκα (a. i. a. c.) transulit. μετατίθεμαι. transferor, Galat. 1.6. μετατίθεσθαι. transferimini, Heb. 7. v. 12. μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης. mutato enim hoc sacerdotio. Heb. 11. v. 5. πῶς μετατίθη. (aor. i. pass.) ἐν ᾧ. fide transatus est Enochus, Act. 7. v. 16. μετατίθησαν. translati sunt. ἀμεταίτετοι. u. τὸ. immutabilitas, Heb. 6. v. 17. παρατίθημι. appono, Luc. 9. v. 16. παρατίθεναι. (præf. infin. a. c.) τῷ ὄχλῳ. apponere turbæ. Fut. παραθήσω. Luc. 11.6. apponam. aor. i. παρίθηκα. apposui, Act. 16. v. 34. proposui, Matth. 13. v. 14. aor. 2. παρίδω. idem, Marc. 8. v. 6. ἵνα παραδῶ. ut apponerent. Marc. 8. v. 7. παραθεῖναι (a. 2. infin.) apponere. παρατίθεμαι. propono, 1. Tim. 1. v. 18. commendo, Act. 20. v. 32. παρατίθεμαι ὑμῖς πρὸς θεόν. commendo vos Deo. 1. Petri 4. v. 19. παρατίθεσθαι. (præf. imper. med.) appono, 1. Corinth. 10. v. 27. Luc. 10. v. 8. ἰδοὺ τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν. edite quæ vobis apponuntur. Fut. i. med. πα-

ρατίσω. Luc. 23. v. 46. deponam, (futurum pro præf. presenti) pro παρατίθεμαι. depono. a. 2. med. παρατίθω. commendavi, Luc. 12. 48. ὃ παρατίθεις πολὺ, cui commendaue- runt multum. Act. 14. v. 23. παρατίθοντες αὐτοῖς τὸν κύριον, commendarunt eos Domino. 2. Timoth. 2. 2. παραδόντες pro παρατίθοντες (a. 2. med. imperat.) committere. παρατίθημι. n. i. depositum, 2. Timoth. 1. v. 12. παρατίθεμαι. eu. propono, legitur tantum in aor. 2. med. παρατίθω. proposui, Rom. 1. v. 13. παρατίθω εἰς ὑμᾶς. constitui venire ad vos. Rom. 3. v. 25. & Ephes. 1. v. 9. παρίδοιτο. proposuit. παρίδοιτο. n. i. propositio, Heb. 9. 2. ἢ παρίδοιτο ἵνα ἄρτων, hypalage, pro ἄρτοι τῆς παρίδοιτο panis propositio, h. e. propositiij (de quibus panibus lege Levit. 24. 5.) Luc. 6. 4. αὐτὸν ἄρτους τῆς παρίδοιτο ἔλαβον. panes propositiios accepit. Propositum, Act. 11. 23. τὸ παρίδοιτο τῆς καρδίας. proposito cordis. Ephes. 3. v. 1. καὶ παρίδοιτο. secundum propositum. παρίδοιτο. appono imperf. παρίδοιτο. Act. 2. v. 47. παρίδοιτο pro παρίδοιτο, tanquam à παρίδοιτο, v. de paulo antè verbum παρίδοιτο. F. παρίδοιτο. apponam a. i. παρίδοιτο. adjeci, Luc. 3. v. 20. παρίδοιτο καὶ τὸ πᾶν

πᾶν. Adjecit & hoc supra omnia. a. 2. παρίδοιτο. idem. in imperat. (Luc. 17. v. 5.) παρίδοιτο ὑμῖν. πᾶν. auge nobis fidem. Luc. 19. 11. παρίδοιτο εἰς. pergens dixit. Matth. 6. 27. παρίδοιτο addere, apponere. παρίδοιτο. adjungor, Act. 5. v. 14. παρίδοιτο. (3. plur. imperf. passiv.) addebantur. Act. 13. 36. παρίδοιτο. (a. i. pass.) παρίδοιτο πατρί. adjunctus seu appositus fuit patribus. Act. 2. v. 41. παρίδοιτο. adjuncti fuerunt. Fut. i. pass. Matth. 6. v. 33. καὶ τὰ πάντα παρίδοιτο. adjuncti vobis. a. 2. med. παρίδοιτο. perrexi, phrasi Hebraica. Luc. 20. v. 11. παρίδοιτο πᾶσι. perrexit alium servum. Act. 12. v. 3. παρίδοιτο συλλαβεῖν καὶ πᾶν. pergebat comprehendere etiam Petrum. παρίδοιτο. circumpono, 1. Cor. 12. v. 23. παρίδοιτο. circumponimus. Marc. 15. 17, παρίδοιτο pro παρίδοιτο. (3. pl. præf. Ionicè) circumponunt. a. i. παρίδοιτο. circumposui, Matth. 21. 33. Marc. 12. 1. παρίδοιτο. circumposuit. Mat. 27. v. 28. παρίδοιτο. circumposuerunt. aor. 2. παρίδοιτο. idem Matth. 27. 48. παρίδοιτο. (part. a. 2.) Iohan. 19. 29. παρίδοιτο. constituo, legitur tantum in plusquamperfe-

cto & aoristo secundo medio. Ioh. 9. v. 22. παρίδοιτο. (3. plur. plusq; p. pass.) constituerant, decreuerant. Luc. 22. v. 5. παρίδοιτο. (3. pl. a. 2. med.) & pacti sunt. παρίδοιτο. n. i. fœdus, ἀσυνθήκη. u. δ. fœdus. Rom. 1. 31. παρίδοιτο. eu. suppono, subjicio. Rom. 16. 4. τὸν ἰαυθὺν τετραλόν παρίδοιτο. suam ipsorum ceruicem supposuerunt. (Latine, objecerunt,) 1. Tim. 4. 6. τὰ πάντα παρίδοιτο. (part. præf. med.) τοῖς ἀδελφοῖς. hæc si subjeceris fratribus. δεῖτε. n. i. positus. a. u. m. παρίδοιτο. u. δ. καὶ n. i. bene positus. παρίδοιτο. u. δ. καὶ n. i. non appositus. Act. 27. v. 12. παρίδοιτο τὸ λιμὴν. scil. ὄντος. quum appositus portus non esset. παρίδοιτο. u. δ. καὶ n. i. irritus, ineptus, inutilis. παρίδοιτο. u. δ. aboleo, sperno. Gal. 2. v. 21. καὶ παρίδοιτο τῷ χεῖρι τὸ δεῖν. non irritam facio gratiam Dei. Ioh. 12. 48. ὃ παρίδοιτο ἰμὲν. qui me rejicit. Marc. 7. 9. παρίδοιτο. abrogatis. Iudæ v. 8. παρίδοιτο. ἀβρογatio. Ioh. 7. v. 18. & 9. v. 26. παρίδοιτο. u. δ. admoneo, cum Accus. Act. 20. v. 31. παρίδοιτο ἵνα ἵκατον. adhortor vnumquemque. Septies legitur &

semper in presenti tempore
 νουθεσία. ας. ἡ. admonitio, 1.
 Corinth. 10. 11. ἡ γὰρ ὁ θεὸς
 νουθεσία ἡμῶν. scripta verò
 sunt ad nostri admonitio-
 nem. νομοθέτης. ας. ὁ. legisla-
 tor, Iacob. 4. 12. εἰς ἐστὶν ὁ νο-
 μοθέτης. vnus est legislator.
 νομοθεσία. ὦ. leges sancio. F.
 ἰσο. P. νομοθέτης. Præt.
 perf. pass. Heb. 8. 6. νομοθέ-
 τηται. sancitum est. Heb. 7. 11
 νομοθέτητο. (3. pers. plusq. p.
 passiu. & augmentum omis-
 sum est pro ἐνομοθέτητο.)
 sancita est. νομοθεσία. ας. ἡ. le-
 gislatio seu legis cōstitutio,
 Rom. 9. 4. ὁροθεσία. ας. ἡ. ter-
 minus positus, Act. 17. v. 26.
 ὑποδοχή. ας. ἡ. adoptio, Rom.
 8. 15. 23. & 9. 4. Galat. 4. 5. E-
 phes. 1. 5. ὑδοθεσία. ὦ. adoptio.
 ὑδοθετός. ας. ὁ. ἡ. adoptatus. 2.
 τίκτω. pario, Iacob. 1. 15. τίκτη
 ἁμαρτίαν. parit peccatum. Io-
 han. 16. 21. ὁ γὰρ τίκτη. (præt.
 sub.) quum parit. Galat. 4.
 v. 27. ὁ φέρων θνήσκει ὁ δὲ
 τίκτω. lætare sterilis, quæ
 non parit. Fut. 1. med. τίξω
 pariam. τίξω. paries, Luc. 1.
 v. 31. τίξω υἱόν. paries filium.
 τίξεται πατήρ, Matth. 1. v. 21.
 Præt. perf. τίτηται. inusitatum
 (vnde est passivū τίτηται.)
 2. 2. ἔτεκεν. peperit, Matth. 1.
 v. 26. ἔτεκε ἡ παρθέτος. vique dum
 peperit. Apoc. 12. 5. ἡ ἔτεκεν
 υἱόν ἁρσέν. & peperit prolem
 masculinam. ibid. v. 4. τέκε.

(3. pers. a. 2. sub.) Luc. 1. 57.
 ὁ χρόνος τῆς τεκεῖν. (2. 2. infin.)
 tempus pariendi. Luc. 2. 11.
 ἐτέχθη. (aorist. 1. passiu. ind.)
 σὺ γὰρ. natus est Seruator,
 Matth. 2. v. 2. ὁ τεχθεὶς. (part.
 aor. 1. pass.) natus. Præt. med.
 τέκεα. peperit, vnde τέκος. ας. ὁ.
 vsura, Matth. 25. v. 27. Luc.
 19. v. 23. κατατίθεισιν. τε-
 νερε obruor. περὶ τέκος. ας.
 ὁ. primogenitus. Matth. 1. 25.
 τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν περὶ τέκος, fi-
 lium suum primogenitum.
 Roman. 8. v. 29. περὶ τέκος ἐ-
 πολλοὶς ἀδελφοῖς. primogeni-
 tum inter multos fratres,
 Coloss. 1. 15. περὶ τέκος πα-
 σης κτίσεως. genitus ante o-
 mnem creaturam. περὶ τέ-
 κος. ας. ἡ. primipara, quæ pri-
 mum peperit. τέκον. ας. τὸ. fi-
 lius, Matth. 9. v. 2. θεὸς τέ-
 κον. bono animo esto filii.
 τέκνα. τὰ. liberi, filij. Mat. 15.
 26. ἐκ ἐστὶν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρ-
 τὸν ὅτι τέκον, non est bonum
 accipere panem liberorum
 &c. Roman. 8. v. 16. ἰσοβ-
 τέκνα θεῶν. sumus filij Dei. τι-
 κνόν. ας. τὸ. filiolus. τέκνα τὰ.
 filioli, Iohan. 13. v. 33. 1. Io-
 han. 2. 1. ἀπέναντος. ας. ὁ. ἡ. qui
 est absq; liberis, Luc. 20. 19.
 πολύτεκος. ας. ὁ. qui habet nu-
 merosam sobolem. φιλότεκος.
 ας. ὁ. ἡ. amans liberorum.
 Tit. 2. v. 4.

τίλλω. vello, vellico, Marc. 2. 23.
 τίλλαντες, Luc. 6. v. 1. ἐτίλλον
 (3. pl.

(3. pl. imperf.) vellicabant.
 τίλλω. Fut. ἔλλω. quatio, con-
 cutio, vibro, ἀποπιάσσω. ex-
 cutio, Luc. 9. v. 5. ἀπὸ ὧν πο-
 δῶν ὑμῶν ἀποπιάσεται (aor. 1.
 imperat.) à pedibus vestris
 excutite. Act. 28. v. 5. ἀπο-
 πιάσας. (part. a. 1.) ἐκτινάσσω.
 idem, Mat. 10. v. 14. ἐκτινάσσει
 (aorist. 1. imper.) Act. 13.
 v. 51. ἐκτινάξαι μὲντοι (part. a. 1.
 med) τὸν κοινότονον. excusso
 pulvere.

τίς. quis, nomen interrogati-
 vum semper habet acutum,
 & casus bisyllabi (τίς, τίς, τίς,
 τίς, τίς, τίς, τίς, τίς, τίς) sunt
 penacuti. Mar. 5. v. 31. τίς με
 ἥψατο; quis me tetigit? Luc.
 22. v. 23. τίς ἂν ἐξ ἐστὶν αὐτῶν;
 ecquis ex ipsis esset? Mat. 20.
 v. 21. τί θέλεις; quid vis? Lu-
 20. v. 24. τίς ἐξ ἐστὶν εἰκόνα; cu-
 jus habet imaginem? Luc.
 27. 21. τίς ὁμοιώσω; cuinam
 assimilabo? τίς. aliquis, quis-
 piam, quisquam, indefinitum
 est dictio enclitica. ejusq;
 casus bisyllabi, quoties ac-
 centum retinent, eum in ul-
 tima habent. πῶς, πῶς, πῶς,
 12. 2. 16. εἴπω δὲ πε. dicat verò
 aliquis. Mat. 12. 19. ὁ δὲ ἀκού-
 τις. neque audiet quisquam.
 Quædam exemplaria in τις
 habent accentum, sed men-
 dosè. 2. Corin. 10. v. 12. συγ-
 κριναι ἑαυτὲς τισι. conjun-
 gere nos cum quibusdam.
 εἴ τις. si quis, Matth. 16. v. 24.

εἴ τις θέλει. si quis vult. Mar.
 4. v. 23. εἴ τις ἔχει. si quis ha-
 bet. Mar. 8. 23. εἴ τι βλέπει.
 an quid videat. Luc. 19. v. 8.
 εἴ τις τις ἰσχυρομένους. si
 quid cupiam per calumni-
 am eiui. Hic τις retinet
 accentum propter aliam di-
 ctionem encliticam sequen-
 tem. 1. Pet. 3. v. 1. εἴ τις. si a-
 liqui. Phil. 2. 1. εἴ τινα σπλάγ-
 χνα. si aliqua viscera. διατί.
 quare? semper est interro-
 gativum, ideòq; in fine acu-
 tum habet. 2. Cor. 11. v. 11.
 Luc. 19. 31. διατί λέγεις; qua-
 re solvitis?
 τίτερόσω. vulnero, cutem per-
 tundo, perfodio. Fut. τερόσω
 tanquam à τερόω. P. τίτερος.
 præt. pass. τίτερος. unde est
 τερόμα. τοι. τὸ. vulnus. πρώ-
 μα. τοι. τὸ. idem, Luc. 10. 34.
 κατέδησε τὰ πρῶματα ἐπ' αὐ-
 τῶν. obligavit ejus vulnera. τραυ-
 ματίζω. vulnero, saucio. Fut.
 σω. præt. κα. Luc. 20. 12. τὸ πον-
 τραυματίσαντες (part. aor. 1.)
 ἔτεκελον. hunc vulneratum
 eiecerunt. Act. 19. v. 16.
 τὸ τραυματίσμεν. vulneratos
 part. accusat. casus. pl. num.
 præt. pass. ἐπιτερόσω. abor-
 tum facio. Fut. ἐπιτερόσω. præt.
 ἐπιτερόσω. præt. passiv. ἐπι-
 τερούμεν: unde est ἐπτερούμεν. τοι.
 τὸ. abortus, 1. Corinth. 15.
 v. 8. ὡς περὶ τῆς ἐπιτερούμεν ὡ-
 ρῆς καὶ αὐτοί. tanquam abortui
 visus est etiam mihi.

τιω. pendo. Fut. τίω. P. τίω. præt. passiv. τίμω. unde est τιμῶ. ἢ. honor, Iohan. 4. v. 44. πορεύεσθαι ἐν ἰδίᾳ πατρίδι τιμῶ ἐν ἰχθ. Propheta in patria sua honorem non habet, h. e. (ut Lucas habet c. 4. v. 24. non est acceptus. Roman. 1. 3. v. 7. τῷ τῷ τιμῶ, τιμῶ, cui honorem (debetis) honorem (præstate.) Pretium, Mat. 27. 6. τιμὴ αἱματός ἐστι. pretium sanguinis est. τιμῶ. ᾧ. honoro, Ioh. 8. 49. τιμῶ τὸν πατέρα μου. honoro patrem meum. Matth. 15. 8. χεῖλις μου τιμᾷ. labijs me honorat. Matth. 15. v. 4. τίμα (præf. imper.) honora, ad formam paradigmatis. βία. 1. Petri 2. 17. τὸν βασιλέα τιμᾷτε. regem honorate. Ioh. 5. v. 23. ἵνα τιμῶσι. (3. pl. præf. subj.) ut honorent. ibidem. τιμῶ. honorans. Fut. τιμῶ. honorabo, Iohan. 12. 26. τιμῶσιν αὐτὸν ὁ πατήρ. honorabit eum pater. aor. 1. ἐτίμησα. honoravi, Act. 28. v. 10. ἐτίμησαν. honorarunt. 1. Pet. 2. v. 17. πάντας τιμᾶτε (a. 1. imper.) omnes honorate. Matthæi 15. v. 5. ἢ μὴ τιμᾶτε. (3. pers. a. 1. subj.) non honoraverit. ἢ μὴ. planè non. Græcismus, ubi duplex negatio fortius negat. Præt. perf. ἐτίμηκα. æstimavi, unde est præf. pass. ἐτίμην. æstimatus fui. Matth. 27. v. 9. τῷ τιμῶ τῷ τι.

τιμῶ. pretium æstimati (agri) aorist. 1. med. ἐτίμησα. æstimavi, Matth. 27. 9. ἐτίμησαντο. æstimaverant. Vocabula quæ ibi sequuntur ἀπὸ ἰσραὴλ, referenda sunt ad verbum præcedens ἡλᾶτον, non ad verbum proximè præcedens ἐτίμησαντο. Signis enim parenthesis à versu distinguenda sunt hæc (τῷ τιμῶ τῷ τιμῶ, ὃν ἐτίμησαντο.) τιμῶ. α. ὃν. honorabilis. e. Act. 5. 34. τίμος πατρί λαφ. honorabilis seu autoritate pollens apud omnes. He. 13. 4. τίμος ὁ γάμος. honore dignæ sunt nuptiæ. Pretiosus. 1. um. λίθος τίμος. lapis pretiosus, 1. Cor. 3. 12. Apoc. 7. 4. & 18. 12. 16. & 21. 11. 19. τίμα ἐπαγγελία. pretiosa promissa. carus. a. um. Act. 20. 22. ἐδὶ ἐγὼ τῷ θυλῶ με τιμῶ. neq; vita mihi cara est. h. e. officium meum vitæ meæ antefero. Deus enim diligendus est supra omnia, atq; ita etiam supra nos ipsos. In comparat. τιμώτερος α. ὃν. pretiosior. us. 1. Pet. 1. v. 7. τιμώτερον χρυσίου. pretiosius auro. Superl. τιμώτατος. ἢ. ὃν. Apoc. 18. 12. ἔβλον τιμώτατον. lignum pretiosissimum. Apoc. 21. 11. ὁμοιοι λίθῳ τιμωτάτῳ. simile lapidi pretiosissimo. τιμώ. α. ὃν. opulentia, Apoc. 18. v. 19. ἄτιμος. ὃ. ἢ. inhonoratus, inglorius, Matth. 13.

v. 57. Mar. 6. v. 4. 1. Cor. 4. v. 10. compar. ἀτιμώτερος. inhonoratior, 1. Cor. 12. v. 23. ἀτιμία. α. ἢ. ignominia, Roman. 1. v. 26. ἀτιμίζω. contumelia afficio, Rom. 2. 23. τὸν θεὸν ἀτιμίζεις. Deum dedecoras. Iohan. 8. v. 49. ἀτιμίζετε με. contumelia afficitis me. Fut. ἀτιμίσω. Aor. 1. ἠτίμησα. Iacob. 2. v. 6. ἠτίμησατε τὸν ἡνωχόν. contumelia affecistis pauperem. Luc. 20. v. 11. ἀτιμίσαντες. (part. a. 1.) ἀτιμίζουσα. ignominia afficior, infamia notor. in media significatione accipitur Roman. 1. v. 24. τῷ ἀτιμίζουσα τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς. ut scdarent corpora sua in semetipsis. a. 1. ἠτιμώθην. A. stor. 5. v. 41. ἀτιμώθηναι. (a. 1. pass. infin.) contumelia affici. ἀτιμώ. ᾧ. item ἀτιμῶ. ᾧ. idem significant, quod ἀτιμίζω. Mar. 12. v. 4. ἠτιμώθην. contumelia affectum. Est par. præf. pass. acc. sing. à verbo, ἀτιμῶ. ᾧ. F. ἀτιμώσω. P. ἠτιμώκα. unde est præf. pass. ἠτιμώμεθα, & hinc part. ἠτιμώμεθα. πολέτιμος. α. ὃ. ἢ. valde pretiosus. a. Matth. 13. v. 46. βαρύτιμος. α. ὃ. ἢ. gravis pretij, Matth. 26. v. 7. ἰστίμος. α. ὃ. ἢ. æquè pretiosus, 2. Pet. 1. v. 1. ἰστίμος. α. ὃ. ἢ. pretiosus, Luc. 7. v. 2. ἀτιμώτερος. dignior, Luc. 14. v. 8. ὀπιμώσω. ᾧ. obijungo, reprehendo, increpo,

Marc. 1. v. 32. ἤρξατο ὀπιμῶν αὐτοῦ. cœpit eum objurgare. Luc. 4. v. 41. ὀπιμῶν. increpans. imp. ἐπιτίμων. objurgabam. Mar. 3. v. 12. Luc. 23. v. 40. ἐπιτίμω αὐτοῖς. interminabatur jis. Mar. 10. 13. 48. ἐπιτίμων. objurgabant. Fut. ὀπιμώσω. præf. perf. ὀπιμώσκηκα. aor. 1. ἐπιτίμωκα. Matthæi 12. 16. ἐπιτίμωσιν αὐτοῖς, & objurgavit illos. Matth. 19. v. 13. ἐπιτίμωσιν αὐτοῖς. & objurgavit illos. 2. Tim. 4. 2. ὀπιμῶσιν increpa (aor. 1. imper.) Iudæ v. 9. ὀπιμώσκη. (3. pers. sing. a. 1. act. opt.) increpet. Luc. 9. v. 21. ὀπιμώσας. (part. a. 1.) qui reprehendit. ὀπιμία. α. ἢ. increpatio, 2. Corinth. 2. v. 6. φιλοτιμώμεθα. ἔμεθα. ambio honorem, Roman. 15. v. 20. 2. Corinth. 5. v. 9. διὸ ἡ φιλοτιμώμεθα. quapropter & ipsi contendimus. ὀπιτία pro ὀπιτία (pro τίω etiam τίω dicitur) dependo, Phil. 5. 19. ἐγὼ ὀπιτία. ego solvam seu dependam.

Τόχος. α. ὃ. paries, Act. 23. v. 3. τόχος κακοκαρδίας. paries dealbate. μισότιχον. α. τὸ. intergerinus paries, Ephe. 2. 14.

Τόλμα. ἢ. ἢ. audacia, τολμῶ. ᾧ. audeo, 2. Corinth. 11. v. 21. τολμῶ καὶ ἐγώ. audacia utor & ego. Rom. 5. v. 7. τολμᾷ. sustinet. 2. Corin. 10. v. 12. τολμᾷ (1. pers. pl. præf. subj.)

tantum bis, idq; in presenti.
2. Timoth. 2. v. 18. Tit. 1. 1. 1.
ἀποτρέπω. auerto, auoco, de-
terreo, dehortor, Isocr. ἀπο-
τρέπειν ἢ ἀμαρτυμάτων. à pec-
catis auocare. ἀποτρέπουσα.
in med. form. auersor, 2. Ti-
moth. 3. v. 5. καὶ ὅτι ἀποτρέ-
πει. & hosce auersare. ὁπι-
τρέπω. permitto, 1. Tim. 2. v.
12. γυναῖκα ἣ διδάσκειν ἐν ὁπι-
τρέπω. mulieri vero docere
non permitto, 1. Corinth. 16
9. καὶ ὁ κύριος ὁπιτρέπει (præf.
subj.) si Dominus permise-
rit. Fut. ὁπιτρέψω. permittam
a. 1. ἐπιτρέψω. permissi, Mat-
thæi 19. v. 8. ἐπέτρεψεν ὑμῖν
ἀπολύναι τὰς γυναῖκας ὑμῶν.
permisit vobis dimittere
uxores vestras. Act. 2. 1. v. 39.
ὁπιτρέψιν μοι λαλῆσαι. permit-
te mihi loqui. h. e. liceat mi-
hi verba facere ad hunc po-
pulum. Præ. pass. ὁπιτρέψα-
μαι. 1. Corinth. 14. v. 34. καὶ γὰρ
ὁπιτρέψαται αὐτοῖς. non enim
permisum est illis loqui,
non licet illis coram popu-
lo dicere. a. 1. pass. ἐπιτρέψην,
Act. 28. v. 16. καὶ ἣ παῦλος ἐ-
πιτρέπει. Paulo vero permis-
sum fuit. ὁπιτρέψῃ. ἡ. ἡ. pro-
curatio, Act. 26. v. 12. ὁπιτρέ-
ποι. x. ὁ. procurator, Mat-
thæi 20. 8. Lu. 8. v. 3. Tutor,
Galat. 4. v. 2. ὡς τὸ ὁπιτρέπου-
σι. sub tutoribus est. ἐπιτρέπο-
μαι. deflecto, exorbito, di-
verto, auersor, 1. Timoth. 6.

v. 20. ἐπιτρέπόμενος τὰς βεβήλους
καυφονίας. auersare profanos
illos de rebus inanibus cla-
mores. a. 2. pass. ἀπετρέπην,
deflexi, 1. Timoth. 1. v. 6. ἀ-
τρέπουν εἰς ματαιολογίας. de-
flexerunt ad vaniloquenti-
am. Fut. 2. pass. 2. Timoth. 4.
v. 4. ὅτι οὐ μὴδε ἐπιτρέψομαι.
ad fabulas deflectent.
ἐπιτρέπω. pudefacio, 1. Cor. 4.
v. 14. καὶ ἐπιτρέπων ὑμᾶς. non
pudefaciens vos. ἐπιτρέπων.
reuercor, verb. med. Luc. 18.
v. 2. καὶ ἀνδραπαῖον μὴ ἐπιτρέ-
ψας. & hominem non re-
uerens. ibid. v. 4. καὶ ἐπιτρέψα-
μαι. non reuercor. Heb. 12. v. 9.
ἐπιτρέψαμεθα. (1. pl. imperf.
med.) reuercebamur. a. 2. ἐ-
τρέπην. erubui, 2. Thess. 3. 14.
ἵνα ἐπιτρέψῃ. (a. 2. pass. subj.)
ut erubescat. Matth. 21. v. 37.
ἐπιτρέψουσιν. (3. pers. fut. 2.
pass. ind. τὸν υἱὸν μου. reuere-
buntur filium meum. ἐπι-
τρέψομαι. ergo est fut. 2. pass.
formatione, medium
vero significatione. ὁπιτρέ-
ψῃ. ἡ. ἡ. (à præf. med. ἐπιτρέ-
ψα.) pudor, verecundia, 1. Cor. 6.
5. & 15. 34. ὡς ἐπιτρέψω ὑμῖν
λέγω. ad verecundiam vobis
dico, h. e. hæc dico, ut vos
pudeat tantæ ignorantiae.
ἐπιτρέπομαι. adhortor, ἀπα-
γορεύω. Act. 18. v. 27. ἐπι-
τρέποντες. adhortati. Isocr. λό-
γος ἐπιτρέπικος. oratio ad-
hortatoria) (λόγος ἀποτρέ-
πικος.

πικρός, oratio dissuasoria. π-
τρέπω, adigo, Act. 26. 24. ἀ-
τρέπειν, τὰ πολλὰ σε χρημα-
τα εἰς μανίαν ἀτρέπει, insa-
nis Paule, multæ literæ te
ad insaniam redigunt.
τρέφω, alo, nutrio. Luc. 12. 24.
καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτοὺς, & Deus
alite eos. Apo. 12. 6. ἵνα τρέ-
ψω, vt alerent. Fut. τρέψω, a-
lam (vbi tenuis mutatur in
suam aspiratam.) P. τέτρεφα.
præf. pass. τέτρεφμαι, Luc. 4.
16. aor. 1. ἀτ. ἐτρέφα, alui,
Matth. 23. 37. καὶ ἐτρέφαμεν, &
aluumus. Iacob. 5. 5. καὶ ἐτρέ-
ψατε τὰς καρδίας ὑμῶν, nutri-
uistis corda vestra, h. e. vo-
bis indulxistis, frenos libidi-
nibus laxastis, fecistis quic-
quid lubuit. Act. 12. 20. διὰ
τὸ τρέφειν αὐτοὺς τὴν χώραν
ἀπὸ τῆς βασιλικῆς, eò quòd a-
leretur regio ipsorum ex re-
gis ditione. à præf. med. τέ-
τρεφα oritur τρέφω. ἡ. ἡ. a-
litor, seu altor, nutrix. 1.
Thess. 2. 7. ὡς αἱ τρέφουσιν τοὺς
αἰῶνες, τὴν αὐτῆς τέκνα, vt si nu-
trix foueat liberos suos. τρέ-
φω. ἡ. ἡ. alimentum, nutri-
mentum, Matth. 10. v. 10. ἀ-
ξίον ὁ ἰργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ
ἔσθαι, dignus est operarius a-
limento suo. Act. 2. 47. μετα-
λαμβάνοντες τροφήν, assumebant
cibum. Act. 27. v. 34. προσ-
λαβεῖν τροφήν, assumere ci-
bum. ibid. v. 37. προσλάβον-
τες τροφήν, ceperunt cibum.

Act. 27. 38. κορεθέντες τροφῆς.
saturati cibo. Iacob. 2. v. 15.
τῆς ἐφημέρου τροφῆς. quotidiani
victus. ἀνατρέφω. enutrio. ἀ-
νατρέφουσα. aor. aorist. 1. med.
ἀνατρέψαμεν. alui, Actor.
7. v. 21. Part. præf. passiu. ἀ-
νατρέφμενος. educatus, Act.
22. v. 3. aorist. 2. pass. ἀνατρέ-
φην. nutritus fui. Actor. 7. v.
20. ὅς ἀνατρέφει μὲν τρεῖς
καὶ πέντε μήνας τὸν πατέρα αὐτοῦ, qui
fuit nutritus menses tres in
ædibus patris sui. διατρέφω.
alo, vnde est διατρέφω. ἡ. ἡ. a-
limentum, 1. Timoth. 6. v. 8.
ἐπιτρέφω. nutrio, ex quo legi-
tur tantum part. præf. passiu.
1. Timoth. 4. v. 6. ἐπιτρέφμενος.
innutritus. συντρέφω. simul
educor, nutrio. Pl. συντρέφω.
x. ὁ. ἡ. vnà educatus, a, Act.
13. v. 1.
τρέχω, curro, 1. Corinth. 9. 26.
ἐγὼ πίνω ὅτι τρέχω. ego ita-
que sic curro. Iohan. 20. v. 1.
τρέχει. currit. 1. Corinth. 9. 24.
πάντες οἱ τρέχουσιν, omnes qui-
dem currunt. Galat. 2. v. 2.
μήπως τρέχω. (1. pers. presenr.
subj.) ne currem. Roman.
9. v. 16. ἐὰν τὸ τρέχοντος. neq;
currentis est. Imperf. ἔτρε-
χον. currebam, Gal. 5. 7. ἐτρέ-
χετε καλῶς. currebatis bene.
Fut. τρέξω. Præf. διδραμύμην.
aorist. 2. ἔδραμον. (ab inusi-
tato δραμία.) cucurri, Phil.
2. 16. ἐν εἰς κατὸν ἔδραμον. non
frustra cucurri. τρέχει. ὁ. ὁ. rota
Iacob.

Iacob. 3. v. 6. *τρέχω. κ. δ. cur-*
lus. τροχὰς κ. δ. orbita. Heb.
 12. v. 13. *τροχὰς ὁρθὰς ποιή-*
σαιτε. rectas orbitas facite, h.
e. rectū cursum tenere. εἰς-
τρέχω. intro curro, Act. 12. 14
εἰσδραμύσαι (part. aor. 2. act.
gen. f.) συνατρέχω. concurreo.
συνδραμὴ. ἡς. ἡ. concursus, A-
ctor. 21. v. 30. ὁπισσυντρέχω. si-
mul curro, Marc. 9. vers. 25.
προτρέχω. præcurro, cursu a-
lium antevertō, a. 2. προδρα-
μῶν. præcurri, Iohan. 20. v. 4.
προδραμὴ τάχυν πρὸ πίτρου.
præcurrit citius Petro. Luc.
19. 4. προδραμὼν. præcurrens
Iohan. 20. v. 4. προδραμὼς. κ.
δ. præcursor, Heb. 6. v. 20.
προστρέχω. accurro, Marc. 9.
4. 15. προστρέχοντες ἡσυχάζον-
το αὐτὸν, accurrentes salu-
tabant eum.. a. 2. προσδρα-
μῶν. accurri, Marc. 10. v. 17.
& Act. 18. v. 2. προσδραμὼν.
accurrens.
τρέω. tremo, contremisco, trepi-
do, horreo. Fut. τρέσω. τρέ-
μω. idem. Marc. 5. v. 33. ἡ ὅ
γυνὴ φοβηθεῖσιν καὶ τρέμῃσιν. mu-
lier autem metuens & tre-
mens. 2. Pet. 2. v. 10. δέξας ἐ
κτρέμῃσι βλασφημεῖν. non hor-
rent maiestates probris in-
cessere. à præt. med. τίτρεμα
deriuatur τρέμος. κ. δ. tre-
mor. Ephes. 6. v. 5. μὴ φόβῃ
καὶ τρέμῃς. cum timore & tre-
more. Mar. 16. v. 8. εἶχε ὁ αὐ-
τὴς τρέμος. tenebat vero eas

pavor, ἱντρεμος. κ. δ. κ. δ. tre-
mefactus, Actor. 16. vers. 29.
ἱντρεμος γινόμενος ἀποστήσας
πρὸ παύλου. tremefactus acci-
dit ad pedes Pauli. Heb. 12. 21
ἐκφοβὸς εἰμι καὶ ἱντρεμος, ex-
pauefactus sum & tremen-
bundus. ἀτρεμος. κ. δ. ἡ. in-
trepidus, a. ἀτρέμω, intre-
pidē.
τρέω. tero, contero, tundo,
comminuo. Fut. τείψα. præ-
τίπειθα. aor. 1. ἵπειθα. Præ-
pass. τίπειμαι. a. 1. ἱπείθην.
præt med. τίπειθα. vnde est
τείχος. κ. ἡ. semita, à viatori-
bustrita. Matt. 3. 3. ὁδοὺς
ποιεῖτε τῆς τείχεος. compla-
nate semitas. διατείχω. com-
moror, dego, Actor. 16. v. 2.
imper. δίτελον. degebam,
versabar, Iohan. 3. 22. & 11.
v. 54. Actor. 12. v. 19. & 14.
v. 28. & 15. v. 35. & 25. v. 14.
a. 1. δίτεψα. commoratus
sum, Act. 14. v. 3. & 20. v. 6.
ἔδιδιτε ψαλμὸν ἡμέρας ὁκτώ. vbi
commorati sumus dies o-
cto. περαδιατελεῖ. ἡς. ἡ. præ-
postera & peruersa exerci-
tatio, 1. Tim. 6. v. 5. συνετί-
νω. contundo, quasso, Luc. 9.
39. In passiva forma legi-
tur Matth. 12. v. 20. κλά-
μαι συνεπιτεμνόμενον ἐκ κλάμ-
μου. arundinem quassatum non
confringet. συντριμμά. πε
τὸ contritio, Rom. 3. v. 16.
χρονοτελεῖω. ὁ. Fut. ποῶ. tem-
pustero, Actor. 20. versu. 16.

χρονοτελεῖω. aor. 1. infin. ab
ind. ἔχρηστοτελεῖσθαι, tempus
trui.
τρέω. strideo, verbum ex sono
factum, ἀπαξ λεγόμενον. Mar.
9. v. 28. πείζει τὸν ἰδόντα, strid-
et dentibus. τρέω idem fe-
rē quod τείζω, murmuro,
susurro, propriè est turturis,
qui hinc nominatur τρυγών,
ἑὸς. ἡ. vnde prouerbiū, τρυ-
γὸντος λυγίστερος, turture voca-
lior. Lu. 2. 24. ζεύξας τρυγίνας
ἡ δύο κισσοὺς ἀφαιστέων, par
turturum, aut duos pullos
columbarum.
τρέβλιον & τρυβλίον. κ. τὸ. cati-
nus, paropsis, patina, Matth.
26. 23. ὁ ἐμβάψας μὴ ἰμοῖ
ὢ πρὸς τρυβλίον πλὴν χειρὸς,
qui intingit mecum manum in
catino. Marc. 14. 20. εἰς τὸ
τρυβλίον, in catinum.
τρέων. ἡς. ἡ. triticum, hordeum,
fruges. item vindemia sic di-
cta à vino demendo. τρυγέω,
ἢ. fruges colligo. item vin-
demio, vuas decerpo. Lu. 6.
44. ἐδὶ ἐν βάρῃ τρυγᾷ σκα-
φύλλω, neq; ἐν rubo decer-
punt vuam. Fut. τρυγήσω, 20.
1. ἐτρήσῃ, vindemiaui, Apo.
14. 19. ἐτρήσῃ πλὴν ἀμπέλου
τῆς γῆς, vindemiauit vine-
am terræ. Apoc. 14. 18. τρέ-
ψῃ (aor. 1. imper.) τὸν βό-
τρου τῆς γῆς, vindemia bo-
tros terræ, h. e. decerpe v-
uas seu racemos.
τρέμα. κ. ἡ. foramen. τρυπίω,

ἢ terebro. τρύπημα. πε. πὸ
foramen, Matth. 19. vers. 24.
διὰ τρυπήματος ῥαφίδος. per
foramen acus.
τρέω. tero, attero, idem quod
τέλεω. vnde ortum esse vide-
tur. (ὠδὸς, δ. ἵταρ, ὅ γαστέρα
λιμὸς.) à præt. pass. τίτρυμαι
est τρύμα. το. τὸ. foramen.
τρυμαλῖα. ὁ. ἡ. idem Marc.
10. v. 25. διὰ τῆς τρυμαλῖας
τῆς ῥαφίδος. per foramen a-
cus.
τρυχεῖν. adipiscor, sum, Luc.
10. v. 30. ἀφόντις ἰμδυῖν τρυ-
χεῖντα. co seminece relicto
Actor. 24. v. 3. πολλὰς εἰρήνης
τρυχεῖντας. multam pacem
consequentes. Fut. τίτρυμαι
(à τρύχω.) Aorist. 2. ἔτρυχον.
2. Timoth. 2. 10. ἵνα σωτηρίαν
τύχωσι (a. 2. subj.) vt salutem
adipiscantur. præt. act. πνύχο-
μαι. Tertia perf. præt. perf.
pass. τέτυκται. est, paratus est
(pro τίτρυμαι abiecto.) plus
quam perit. ἱπνύμην, ἔο. κτθ.
Vide Thesaurum Stephan.
ἐπνύχην, interpello, Rom. 8. 34.
ὅς ἐπνύχηνει ὑμᾶς ἡ-
μῶν. qui interpellat pro no-
Heb. 7. 25. εἰς τὸ ἐπνύχηνει.
ad interpellandum. Act. 25.
v. 24. ἐπνύχην (aor. 2.) μοι.
compellauerunt me. ἱντεύξαι.
εὖ. ἡ. interpellatio, preces,
1. Tim. 2. v. 1. & 4. v. 5. ὑμᾶς
ἐπνύχηνει. interpello, inter-
cedo, Rom. 8. v. 26. αὐτὸ τὸ
πνύμα ὑμῶν ἐπνύχηνει ὑμᾶς
ἡμῶν.

ἡμῶν. ipse Spiritus intercedit pro nobis. ὑπενυχάω. potior, assequor, legitur tantum in a. 2. idq; quater. Rom. 1. 1. 7. ἡ ἐκλογὴ ὑπένυχας. electio (h. e. electi) assecuta est. Heb. 1. 1. 33. ὑπένυχον ὑπενυχάω. adepti sunt promissiones. συντυχάω. conuenio, cum Dat. Luc. 8. 19. ἐκ ἰδύνατο συντυχῆν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. non poterant cum conuenire propter turbam.

τύλος. u. ὁ. callus seu callum. 1. cutis in aliqua corporis parte, quæ ex crebris laboribus obduruit. τυλίπω. in modum culcitæ seu straguli conuoluo. ὀτυλίπω. inuoluo, Matth. 27. 59. Luc. 23. v. 53. ὀτυλίξεν αὐτὸ σινδῶνα καθαρόν. inuoluit illud scindone pura, Ioh. 20. v. 7. ὀτυλίγμενον. inuolutum. (part. præf. pass.)

τύπτω. verbero, Matth. 24. 49. τύπτειν σὺν σκεδῆλαις. verberare confervos. imperf. ἵτυπται. (3. pl.) verberabant. Mar. 15. 19. part. 1. Cor. 8. 12. τύποντες αὐτῶν πλὴν σωματικῶν. vulnerantes eorum conscientiam. Fut. τύψω. eis. es. in N. T. non legitur, sed Aët 23. v. 3. τύψει σε μέλαις ὁ θεός. percutiet te Deus. τύπτοις. verberor, vapulo, cædor, Aët 23. v. 3. καλέσεις με τύπτοις. iubes me cædi à præ mcd. τίτυπα deriuatur τύπος.

u. ὁ. proprie significat notam incisam, insculptam, pulsationem seu percussione effectam quali fabri ferrarij, secures, bipennes, ferras, &c. confignare solent, ein eingeschlagen zeichen. proprie accipitur Ioh. 20. v. 25. εἰ μὴ ἴδω τὸν τύπον τοῦ ἡλίου. nili video vestigium clauorum. Typus seu signū rei futuræ. 1. Corinth. 10. v. 11. imago, figura Roman. 5. 14. ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος. qui est imago futuri. forma, Aët 7. v. 44. καὶ τὸν τύπον, ὃν ἰωσὴφ. iuxta formam, quam viderat. exemplar, exemplū. 2. Thef. 3. v. 9. ἀλλ' ἵνα ἰαυτῶν τύπον δώμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι. ἡμῶν. sed vt nos exemplum demus vobis ad imitandū nos h. e. vt vobis exemplo fidei & virtutum præluamur. Brevis summa, Aët 23. 25. αἰτίτυπος. u. ὁ. proprie, qui instar duræ incudis repercutit, ideoq; pro refractario accipitur, qui renititur, repugnat, bonisque admonitionibus reluctatur. In N. T. legitur tantum in n. g. & significat typum ē regione respondentē. 1. Pet. 3. 21. ὃ καὶ ἡμεῖς αἰτίτυποι νῦν σωζομεθα βάπτισμα. cui rei nunc respondens exemplar Baptismus, nos quoque seruat. ἐκτυπόω. ὦ. incido, insculpo, 2. Cor. 3. vers. 7. νόμος ἐκτυπωμένος ἐν λίθοις.

λίθοις, lex incisa in lapideis tabulis. ἐκτυπόω. ὦ. oculis imaginem rei subijcio, represento, adumbro. ἐκτυπόωσις. ἡ. exēplar. 1. Tim. 1. 6. expressa forma, 1. Tim. 1. v. 13. ἐκτυπόωσιν ἔχει ὑμῶν τὸν λόγον. expressam formam tenet sanorum verborum. τύμπανον (pro τύπανον. u. τὸ. quod ipsum etiam vsitatum est, & significat instrumentum bellicū, quo cietur sonus) tympanum, ein bancke τυμπανίζουσα. distendor, Heb. 11. 35. ἄλλοι δ' ἐτυμπανίσθησαν (3. pl. a. 1. pass.) alij distenti fuerunt, & distracti, quemadmodum corium in tympano distenditur.

τύραννος. u. ὁ. tyrannus, rex, princeps. Eurip. τίς γὰρ τύραννος. quis huic ditioni imperat? Deinde, quum principes quidā abuterentur potestate, et crudelitatem incies exercerent, in malam partem acceptum fuit pro rege iniquo, & crudeli, in cuius ore est, Sic volo, sic iubeo, sit pro ratione voluntas. in N. T. est nomen proprium. Aët 19. v. 9.

τύφος. ὁ. δν. cæcus. a. um. Matthæi 9. v. 27. & 11. 5. Aët 13. v. 11. καὶ ἴσθι τυφλὸς μὴ βλέπων ἡλίον. & eris cæcus, non videns solē. ignarus rerum spiritualium, h. e. ad cultum Dei & æternam hominis

salutem pertinentium, Mat. 23. vers. 16. εἰ μὴ ὁδηγῶι τυφλοί, v. vobis o cæci duces Roman. 2. 19. σταντὸν ὁδηγῶι εἶναι τοῖς τυφλοῖν. te ducem cæcæ corum perducam. ὦ. ex cæco. Fut. τυφλώσω. Præt. perf. πτύφωκα. ex cæcaui, Iohan. 12. v. 40. ἀογ. 1. ἐτύφλωσα. idem, 2. Corinth. 4. v. 4. 1. Iohan. 2. v. 11.

τύφος. fumum excito. Fut. ψω. Præt. φω. τύφομαι. fumigo, fumum edo, Matth. 12. v. 20. λίνον τυφόμενον ἐ σβέσει. linum fumigans non exstinguetur. τύφος. u. ὁ. & τύφος. u. ὁ. fumus. item inflatio seu tumor animi, fastus. τυφώω. ὦ. fumo infesto, eneco, item insolentē reddo, effero. τυφώομαι. εὐω. effero, insolens, superbio, inflor, infloresco, superbio, inflor, turgescio, cristas erigo, intumescio, 1. Timoth. 6. 4. τυφώωται (3. perf. præf. pass.) μιμνήσκου. inflatus est, nihil sciens. 2. Timoth. 3. v. 4. πτυφώμενοι. inflati, superbi, superciliosi. 1. Timoth. 3. 6. ἵνα μὴ τυφώθῃς (part. aor. 1. pass. ab. ἐτυφώθης) ne inflatus seu tumefactus &c. τυφών. ὁ. δν. ventus procellosus, vortex, turbo. τυφωτικός. ὁ. δν. turbulentus, a. um. Aët 27. v. 14. αἰέμος τυφωτικός. ventus procellosus, rempestuosus.

Y αινιδος. s. d. n. hyacinthus
nomen gemmæ. Apoc. 21
v. 20. *υακινθινος*. n. ov. Adj.
hyacinthinus. a. um. Apoc. 9
vers. 17.

Υαλος. s. d. vitrum, (dicitur e-
tiam υειλος. s. d.) Apo. 21. 21.
ως υαλος διαφανής. tanquam
vitrum perlucidum.

Υβρις. εως. n. iniuria, contume-
lia, Actor. 27. 10. *μὲν υβρισε*.
cum iniuria. Actor. 27. v. 21.
καρδησται το πτω υβριν ταύτην.
lucrari (h. e. vitare.) iniuri-
am hanc. 2. Cor. 10. 12. *ὡς*
υβρισται. in iniurijs. *υβρίζω*.
contumelia afficio, regit
Acc. Luc. 11. 45. *καὶ ἡμεῖς υβρι-
ζομεν*. & nos contumelia affi-
cis. F. *υβρίσω*. P. *υβρίσῃ*. a. 1.
υβρίσας, Matth. 22. v. 6. *υβρι-
σας*. contumelia affecerunt.
Actor. 14. v. 5. *υβρίσας*. con-
tumelia afficere. præf. pass.
υβρισσάμενος. hinc *υβρισμός*. πο-
τὸ. contumelia. in 3. perf.
υβρίσας. vnde est *υβριστής*. s. d.
contumeliosus, iniuriosus,
Roman. 1. v. 30. 1. Timoth. 1
v. 13. aorist. 1. pass. *υβριδέντος*.
1. Theff. 2. v. 2. F. 1. *υβριδέν-
τος*. contumelia afficiat.
Luc. 18. v. 32. *ὡς υβρίσω*. con-
tumelia afficio, probra in a-
liquem iacto, proterue in a-
liquem debacchor, Heb. 10
vers. 29.

Υγις. εως. d. n. *καὶ υγις*. πὸ. sanus,
a. um. Iohan. 5. 6. *θέλεις υγιῆς*
γενέσθαι; cupis sanus fieri? i-

bid. v. 14. *ὕγιος γένος*. cōm-
luiti. ibid. v. 11. *ὡς παῖς* *με*
υγιῆς (contracte pro *υγιῆς*) qui
me sanum fecit. seu valetu-
dini restituit per met. since-
rus, ab errore immunis, Tit.
2. v. 8. *λόγον υγιῆς*. sermonem
sanum. *υγιαίνω*. sanus sum.
3. Iohan. v. 2. *εὐχόμενος* *σε εὐ-
δοξάσαι καὶ υγιαίνειν*. opto ut pro-
spere agas & vales. 1. Ti-
moth. 6. v. 3. *υγιαίνει* (d. pl.
part. præf.) *λόγους*. sanis ser-
monibus. *διδασκαλία υγιαίνου-
σα*, doctrina sana. 1. Tim. 1.
10. *τῇ υγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ*
αἰτίκεται. sanæ doctrinæ ad-
uerfatur, repugnat, oppo-
nitur.

Υγρός. α. d. n. humidus, a. um, ma-
didus, item. virens, Luc. 2.
31. *ὡς τὸ ὕδρον ἐν τῷ ξύλῳ*. in ligno vi-
rente. vbi *ὕδρον* opponitur *ξη-
ρὸν* arido. *ὕγρως*. n. p. s. hu-
miditas. *ὕγραίνω*. humectō
ὕγρασις. εως. n. humectatio.
Υδωρ. α. τος. πὸ. aqua, Matth. 3. 1.
βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι. (vbi
ex Hebr. redundat) baptizo
vos aqua. Gen. *ὕδατος*, Mat. 3.
16. Dat. *ὕδατι*, Mar. 1. v. 8.
Acc. *ὕδαρ*. Mat. 27. 24. *λαβὼν*
ὕδαρ. accepta aqua, Ioh. 4. 7.
αὐτὸς ἔλαβεν ὕδαρ. haurire a-
quam, Ioh. 4. v. 10. *ὕδαρ ζῶν*
aquam viuam. (ζῶν pro ζῶντι
part. præf. act. n. g.) Apoc. 2.
v. 17. *ὕδαρ ζῶντος*. aquam vita
Nom. pl. *τὰ ὕδατα*. aquæ
Mat. 14. 28. Apoc. 17. v. 15.
Gen.

Gen. *τῷ ὕδατι*, Apoc. 1. 15.
& 7. 17. & 8. 10. 11. & 11. 6.
& 14. 2. 7. & 16. 4. 5. & 17. 1.
Dat. *τῷ ὕδατι*, Matth. 8. 3. 2.
Acc. Matth. 14. 25. *ὡς ὕδατι*
ἐν τῷ πᾶσι. in ambula-
uit aquis. *ὕδρια*. α. s. n. hy-
dria, Iohan. 2. 6. *ὕδρια λίθι-
νη*. hydriæ lapideæ. *αὐδρεια*.
s. d. n. aqua carens, (com-
ponitur ex *αὐρη* vnde cum
eo sepe coniungitur seq. vo-
cali, ut *ἀδρεια*. indigus, *αὐδρεια*.
sufficiens,) Matth. 12. v. 43.
ὡς αὐδρεια *τῶν πετρῶν*. per arida
loca, h. e. per solitudines, 2.
Pet. 2. 17. *ὡς αὐδρεια* *ἐστὶν*
αὐδρεια. isti sunt fontes aqua
carentes, h. e. iactitant bona,
quibus carent. Iud. v. 12. *ὡς*
αὐδρεια. nubes sine a-
qua. item, *αὐδρεια*. α. s. n. a-
quarum penuria.

Υμνος. α. d. n. celeberrimo, cano. *ὕμνος*. α. i-
dem. *ὕμνος*. s. d. hymnus, car-
men. Ephes. 5. v. 12. Coloss.
3. v. 16. *ψαλμοὶς καὶ ὕμνοις*
καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς. psalmis,
hymnis, & cantionibus spi-
ritualibus. (non profanis.) *ὕ-
μνος*. α. hymnum cano. Im-
perf. *ὕμνων*. n. hymnum ca-
nebam, Act. 16. 25. *ὕμνων* *τὸν*
δοῦλον. hymnis laudabant De-
um. Fur. *ὕμνησεν*, Heb. 2. v. 12.
ὡς μέσσω *ἐκκλησίας ὑμνήσω* *σε*.
in medio Ecclesiæ tibi hy-
mnum canam. aor. 1. *ὕμνη-
σα*, Matth. 26. v. 30. *καὶ ὑμνή-
σατε*.

σαυτε *ὕμνων*. & decantato
hymno exiverunt. Aposto-
lus Ephes. 5. 19. coniungit
hymnos, psalmos & cantio-
nes (*ᾠδαίς*.) inter quas voces
hoc videtur interesse, quod
hymnus sit cantio, quæ lau-
des Dei decantantur: Psal-
mus verò sit cantus, ubi vox
humana cum organis seu
instrumentis mulicis con-
iungitur. *αὐδὴ* cantio verò
sit vox generalis.

Υιός. s. d. filius, Mat. 22. 42. *τίς*
ὕιος *ἐστι*; cuius filius est? Gen.
Mat. 1. v. 1. *ὕιος*. filij. Dat. *ὕιῳ*.
Heb. 1. v. 1. *ἐλάλησεν ὕιός* *ἐν*
ὕιῳ. (h. e. δι' ὕιῳ.) locutus est
nobis per filium. Hebrai-
mus. Accus. Iohan. 3. v. 35.
ὁ πατήρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν. Pater
diligat filium. Vocat. Mat.
8. v. 29. *ὕιος* *ἐστὶς*. fili Dei.
Luc. 18. v. 38. *ὕιος* *ἐστὶς*. fili
Davidis. Nom. plur. *ὕιοι*. 1.
Theff. 5. v. 5. *ὕιοι* *ἡμετέροις*. filij
diei. ibid. *ὕιοι* *ἐστέ*. filij lucis.
Iohan. 12. v. 36. *ἵνα ὕιοι* *ἐστέ*
ἡμετέροις. ut fiat filij lucis. Ge-
nit. *ὕιος*. Luc. 1. 16. Act. 5.
v. 21. Roman. 9. v. 27. Dat.
ὕιῳ. Marc. 3. v. 28. Actor. 7.
v. 37. Accus. *ὕιος*. Galat. 4.
v. 22. *ἀβραάμ* *δύο ὕιους* *ἔχεν*. A-
brahamus duos filios ha-
buit. (à Poetis declinatur e-
tiam *ὕιος*. εως. vel *ἱός*. vel *ἱός*.
sicut *βασιλεύς*.) Notentur
phrases, Matth. 8. v. 20. *ὕιος*
αὐτοῦ. filius hominis, h. e.

homo Hebraismus. Mat. 23. v. 15. υἱὸς γεέννης. filius gehennæ, h.e. damnatus. Ioh. 17. 12. υἱὸς τῆς δόξης. filius exitij, h.e. exitio destinatus. 2. Cor. 6. v. 18. ἵσταν εἰς υἱὸς. Hebraismus ex Ierem. 31. Solet enim lamed Hebræū reddi per eis. Matth. 21. v. 5. υἱὸς ὑποζυγίου. foetus subjugis asinae.

Τλμ. ης. ἡ. materia, Iacob. 3. v. 5. ἄλλω αἰτῶν. materiam, h. e. ligna accendit. Hinc est Latina vox sylva. Vau interponitur, uti in dictionibus ὄον, οὖν, ὄς vel ὄς οvis, ἴ. vis, αἰών. ævum. ὑλίζω. lignor, ligna colligo, ὑλίζω. defæco, percolo, per colum transfundo. διυλίζω. σω. idem, Matth. 23. v. 24. αὐλος. ὁ. ἡ. sylvis carens. αὐλος. ὁ. ἡ. materiæ expers. ὑλήεις. εντος. ὁ. sylvosus nemorosus.

Τπρ. præpositio regit Genitivum & acc. cum gen. signif. pro, videl. finem seu scopum Iohan. 6. v. 51. ἢν (σάρκα) ἐγὼ δώσω ὑμῖν τῆς τῆς κί-σμις ζωῆς. quam ego dabo pro mundi vita. Ephes. 3. v. 13. ὑμῖν. pro vobis. Iohan. 11. v. 4. ὑμῖν τῆς δόξης τῆς θεῶ. pro Dei gloria. 1. Corin. 15. 3. ἀπιδαν ὑμῖν ἵνα ἀμνηστῶν ἡμῶν. mortuus est pro peccatis nostris, h.e. in eum finem ut Deo pro ijs satisfaceret. Propter, (signif. causam

impulsum,) 2. Thess. 1. 5. ὑμῶν ἵνα καὶ πάρεσσι. propter quod (regnum Dei) etiam patimini. Super vel supra (vbi notatur locus,) 1. Cor. 15. 29. ὑμῖν ἵνα νεκρῶν. super mortuos, h. e. sepulcra eorum. Secundum, Philip. 2. 13. ὑμῖν διδούσας. pro κατ' ἀποδοῦναι. pro beneuolo suo libitu. Aliquando adhibetur pro eip vice, loco. Philem. v. 23. ὑμῖν σε διακονῶ μοι. ut loco tuo ministraret mihi pro κατ' de. 2. Corinth. 1. 6. ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαιὰ ὑμῖν ὁμοῦ. spe nostra firma est de vobis. Per, & inseruit iurijurando. 2. Thess. 2. v. 1. ὑμῖν τῆς πα-σῆς. per aduentum. ὑμῖν τῆς πα-σῆς. à partibus alicujus stare. Rom. 8. 31. εἰ ὁ θεὸς ὑμῖν ἡμῶν, τίς κατ' ἡμῶν; Deus pro nobis, quis contra nos? cum Accus. supra. 1. Corin. 4. v. 6. τὸ μὴ ὑμῖν ὁ γέγραπται φρονεῖν. supra id quod scriptum est non sapere. Comparatur etiam ὑμῖν. in comp. ὑμῖν περὶ. ἡ. superior, potior, præstantior major. superl. ὑμῖν τῶν. ἡ. supremus. & per syncope ὑμῖν. ἡ. consul. ὑμῖν sum consul, consulatu fungor. ὑμῖν. ἡ. proconsul. Act. 13. 7. 8. 12 & 19. 38. διδουπάτω. proconsul sum, proconsulare imperium gerō. Act. 18. v. 12. γαλιανός. commendatus gra-

υπαπύριτος. Gallione autem proconsule.

ἡ. ὁ. somnus, Matth. 1. v. 24. διεγερθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου. excitatus ē somno. ὑπνιον. ἡ. τὸ. somnium, Act. 2. v. 17. ὑπνιζόμενος. somnio. Iudæ v. 8. ὑπνιζόμενοι. somniantes. Fut. 1. ὑπνιζήσεσθαι. Iō- niabo, cum Accus. Act. 2. v. 17. ἀφύπνισα. ὦ. obdormisco. Luc. 8. v. 23. ἀφύπνισα. ὦ. ἡ. infomnis, vigil, perugil, Xen. ὡς ἀφύπνιος. nox infomnis. ἀφύπνιος. idem quod ἀφύπνιος. ex eoq; ortum pleonasmus literarum γρ. ἀφύπνισα. ὦ. vigilo, non dormio, Heb. 13. v. 17. αὐτοὶ γὰρ ἀφύπνισαν ὑμῖν ἵνα φυγῶν ὑμῖν. illi enim vigilant pro animabus vestris. augetur à principio a. i. ἡγρυπνισα. Est etiam idem quod attentā mente obseruo, inuigilo, & regit Dat. Lucian. ἀφύπνισα. ὦ. obseruo oppor- tunitates. διαφύπνισα. idem. Diod. διαφύπνισαν. noctem infomnem transigebant. ἀφύπνισα. ἡ. vigilia, 2. Corinth. 6. 5. & 11. v. 27. ὑμῖν. regit Genit. Dat. & Accusativum. Cum Genitio significat. ab. & sequitur verba passiva, ἀπεδύχθησαν ὑμῖν τῆς ἐκκλησίας. recepti sunt ab Ecclesia. ibid. v. 40. παρεδόθητε ὑμῖν ἵνα ὑμῖν. commendatus gra-

tia Dei à fratribus. Act. 16. 4. τὰ κεκρυμμένα ὑμῖν ἀπο- κτείναν. decreta ab Apostolis. Sequitur etiam activa, Α- πορ. 6. v. 8. ἀποκτείναν ὑμῖν θανάτων. occidendi per feras. item neutra, 1. Thess. 2. v. 14 ἐπάθετε καὶ ὑμῖς ὑμῖν ἵδων συμφορὰς. passi estis & vos à proprijs tribulibus. (cum Dat. signif. sub Lucian. ὑμῖν. ὦ. sub terra. Hesiod. κοίλη ὑμῖν πέτρῃ. sub cauo saxo. Thuc. ὑμῖν ἀθλιωταῖς εἰσι. Atheniensibus parent.) cum Accus. signif. sub, Roman. 6. v. 15. εἰ ὑμῖν ἵστε ὑμῖν τὸν νόμον, ὡς ὑμῖν χάριν. nam non estis sub lege, sed sub gratia. Supter, Ioh. 1. 49. ὑμῖν πλὴν σικκῶ. supter ficum. Coloss. 1. 23. ὑμῖν τὸν ἐξάν. sub caelo. in potestate, Galat. 4. v. 2. ὑμῖν ὁπτις ἐστὶν. sub tuto- ribus est. 1. Pet. 5. 6. ὑμῖν πλὴν κραταιὰ χεῖρα τῆς θεῶ. sub potenti Dei manu.

Υαωπος. ἡ. hyssopus, libanotis arborescēs, vulgò rosmarinus appellatur. Iohan. 19. v. 29. Heb. 9. v. 19. vide Scholia D. Iohan. Piscat. in Iohan. 19. 29.

Υστερος. ἡ. ὁ. postremus, 1. Timoth. 4. v. 1. ἐν ὑστερίσιν κατέστιν. in postremis temporibus. ὡς. Adv. postea, post, tandem, Matth. 4. v. 2. ὡς. postea esuriivit. Iohan. 13. 36. ὡς. ἀποδοθή- σαι.

σεις μοι. tandem sequeris
me, Matt. 22. 27. ὕστερον ἢ πάν-
των. post omnes verò. ad ex-
tremum, postremo. Matth.
21. v. 37. ὕστερον ἢ ἀπὸς τοῦ πο-
στremo autem misit. ὕστερον
πρὸς πρὸν præpostere, confu-
sè. ἀποδύσας ἢ ὑστερότερον.
idem ὑστέρω. ὦ. sum po-
sterior, inferior, 2. Corinth.
11. v. 5. careo, Matth. 19. 20.
τί ἐπ' ὑστερόν. (pro ὑστερήματι.)
quo adhuc deficior? Marc.
10. 21. ἔν σοι ὑστέρησι. vnum ti-
bi deest. 1. Corinth. 12. 24. πῶς
ὕστερον ἔστιν. ei cui deerat. Fur.
ὕστερησεν. aorist. 1. ὑστέρησα. in-
ferior fui. 2. Corinth. 12. 11.
ἐνδὲν γὰρ ὑστέρησα ὅτι ἐστὶν λίαν
δυσκόλων. nulla enim in re
inferior fui summis aposto-
lis. Carui, Luc. 22. v. 53. μή
τινος ὑστερήσω; num aliqua
re caruistis? nunquid defuit
vobis? Ioha. 2. v. 3. ὑστερήσαν-
τος οἴνου. deficiente vino. Præf.
perf. ὑστέρηκα. inferior fui. 2.
Corinth. 11. v. 5. μὴδὲν ὑστερη-
κέναι. nihilo inferiorem fuisse
Heb. 4. v. 1. οὐκ ἔστι τις ὑπὲρ ὑστε-
ρηκέναι. videatur aliquis ve-
strum per tarditatem exclu-
sus. ὑστερήσω. ἄνω. destitu-
or, careo, deficior, 1. Cor. 8.
v. 8. ὑστερήμιθα. pauperiores
reddimur. Roman. 3. v. 23.
ὕστερονται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. de-
stituuntur gloria. (h.e. glo-
riatione) coram Deo. Luc.
15. 14. ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. cœ-

pit victu defici. Phil. 4. v. 12.
ἀφαισίουμαι καὶ ὑστερεῖσθαι. abun-
dare & carere. Heb. 11. v. 37.
ὕστερήμενοι. destituti. a. 1. pass.
ὕστερηθην. destitutus fui, egui.
2. Cor. 11. 8. καὶ ὑστερηθίς. &
quum egerem. ὑστερήμα. τοῦ πο-
πενuria, defectus, quod de-
est. Philip. 2. 32. τὸ ὑμῶν ὑστε-
ρήμα. defectum vestri. Luc.
21. 4. ἐν τῷ ὑστερήματι αὐτοῦ.
ex penuria sua. Coloss. 1. 24.
τὰ ὑστερήματα ὅτι διὰ τῶν πε-
νησῶν. reliquias afflictionum
Christi, scil. in corpore ipso
us, nempe Ecclesia. 1. Thess.
3. 10. τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως
ὑμῶν quæ defunt fidei vestre
ὕστερησι. εὐς. ἡ. penuria, deri-
vatur à 2. perf. præf. pass. ὑστε-
ρήσας. Philip. 4. v. 11. καὶ ὑστε-
ρήσιν. ex penuria. Marc. 12.
v. 44. ἐν τῇ ὑστερήσει αὐτοῦ.
ex penuria sua.

Ἰφάω. ὦ. (& Ionicè ὑφάω.) το-
χο, ordior, ὑφαίνω. idem ὑφάω.
εὐς. τοῦ. tela, ὑφά. ἡ. texu-
seu textura, ὑφάπτει. ε. ὁ. tex-
tor. ὑφαντός. ἡ. ὄν. contextus
a. um. Iohan. 19. 23.

ὑψος. εὐς. τοῦ. altitudo, sublimi-
tas, Ephes. 3. v. 18. βάθος καὶ ὑ-
ψος. profunditas & sublimi-
tas, Luc. 1. v. 78. ὡς ὑψος. ἐν
alto. Iacob. 1. v. 9. ἐν τῷ ὑψώ-
ματι. in sublimitate (seu di-
gnitate sua, ad quam per ad-
optionem & regeneratio-
nem peruenit.) Ephes. 4. 8.
ἐν ὑψώματι. (part. 2. 2.) eis ὑψώ-
quum

quum ascendisset in sublime
ὑψώμα. ε. ὁ. proprie, sublimis,
altus, editus. Matt. 4. v. 8. εἰς
ὄρος ὑψηλόν. in montem al-
tum. Metaporicè, excellens,
magnificus, præcellens, Lu-
16. v. 15. τὸ ἐν αἰδοφύτοις ὑψώ-
μα (scil. ὄν) quod inter ho-
mines est sublime, h. e. quod
admirantur & extollunt.
Rom. 12. 16. τὰ ὑψηλὰ φρο-
νῆτες. sublimia sapientes, h. e.
res magnas mente sua agi-
tantes. Fortis, Act. 13. v. 17.
καὶ βραχίονος ὑψηλῆς. forti bra-
chio, h. e. vi sua omnipo-
tente, cui nulla creatura re-
sistere potest. Comp. ὑψηλό-
τερος. altior, sublimior, Heb.
7. v. 26. ὑψηλότερος ὅτι ἐρανῶν
ἡρώδης. sublimior cælis
factus. Superlat. ὑψηλότερος.
pro quo in N. Test. legitur
ὑψιστος. altissimus, Luc. 1. 32.
καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται. filius
altissimi vocabitur. Lucæ 6.
35. καὶ ἐσὶ υἱὸς τοῦ ὑψίστου. &
eritis filij altissimi, h. e. Dei.
Act. 7. v. 48. ὁ ὑψιστος. altissi-
mus, h. e. Deus. (Sic 1. x. x
verterunt Hebræ. ייחיד
Genes. 14. 18.) τὰ ὑψιστά, cæ-
li. Matth. 21. v. 9. ὡσαννά ἐν
τοῖς ὑψίστοις. hosanna in altis-
simis: hosanna, h. e. serva,
quæso, hunc electorum Re-
gem. in altissimis, h. e. ὁ De-
us qui es in cælis. Luc. 2. 14.
δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. gloria in
excelsis (cælis) Deo.

ῥω. pluo. Fur. ὄσσω. (pro quo ver-
bo in N. T. legitur βρέχειν.
Matth. 5. v. 45. Luc. 17. 29.
Iac. 5. v. 17.) ὄσσειν est quod
pluendo decidit, Greg. ἀρτος
ὄσσεως ἐν ἐρήμῳ. item quod
pluvia perfunditur, quod
compluitur. ὕετος. ε. ὁ. pluvia,
Act. 14. v. 17. ἐξαυθόθεν ἡμῶν ὕ-
ετος διδόν. cælitus nobis plu-
vias dans. Act. 28. v. 2. διὰ
τὸν ὕετον. propter pluviam.
Iacob 5. v. 18. ἐρανὸς ὕετος ὄσσε-
ως. cælum pluviam dedit, h.
e. pluit. Iac. 5. 7. ὕετον πρὸς ἡ-
μῶν καὶ ὕετον. pluviam matu-
ram & ferotinam. Apoc. 11.
v. 6. ἵνα μὴ βρέχη ὕετος. ne riger
pluvia (terra.)

Φάω. edo, comedo, vescor.
aor. 2. ἐφαγον. edi, comedi,
Apoc. 10. v. 10. ἐφαγον. edit. Lu-
cæ 4. v. 2. καὶ ἐκ ἐραβίου ἐδεν. (du-
plex negatio fortiùs negat)
nec edit quicquam. ἐφαγόμεθα.
comedimus, 2. Thess. 3. v. 8.
ἐφαγόν. comedistis, Iohan. 6.
v. 26. ἐφαγον. comederunt,
Matth. 14. v. 20. ἐφαγον πάντες
καὶ ἐχορτάσθησαν. comederunt
omnes, & saturati fuerunt
aoristus 2. imperat. φάγε.
ede, Iohan. 4. 31. φάγετε. e-
dite, 1. Corinth. 11. v. 24. a. 2.
opt. φάγε, comedat. Mar. 11.
v. 14. a. 2. subj. φάγω. edero.
Luc. 17. v. 8. ὡς φάγω. donec
edero. 1. Corin. 8. 13. edam,
φάγε. edas, Marc. 14. v. 12.
φάγε. edat, Ioh. 6. v. 51. Ro-

man. 14. v. 23. φαγωμεν. edamus, Matth. 6. v. 13. 1. Cor. 8. v. 8. & 15. v. 32. φάγητε. edatis, Ioh. 6. 53. Apo. 19. v. 18. φάγωσι. edant, Matth. 15. 32. Iohan. 6. v. 5. & 18. v. 26. a. 2. infin. φαγεῖν. edere, Matt. 12. v. 4. & 14. v. 16. & 15. v. 20. Marc. 3. v. 20. & c. part. a. 2. φαγών. qui comedit. φαγόντες. qui comederunt. Marci 6. v. 44. & 8. v. 9. Luc. 15. v. 23. Fut. med. φάγεται. (pro φαγεῖται) edam. φάγομαι. edes, Luc. 17. v. 8. φάγεται καὶ πίεται. edes & bibes. (φάγεται dicitur pro φαγῇ. ad formam τυρῆται τυπῇ τυπείται) φάγεται. comedet, Luc. 14. v. 15. (pro φαγεῖται) (φαγόμεθα. comedemus, φάγεθι. comeditis.) φάγονται. comedent, (pro φαγόνται.) Apoc. 17. 16. φάγε. s. d. edax, Matt. 11. 19. καταφάγω. devoro, Apoc. 10. v. 10. προσφάγω. cum pane vescor. προσφάγον. u. τὸ. opsonium, quod cum pane comedimus, Iohan. 21. v. 5. (βαλαμφάγε. s. d. qui glandibus vescitur. ἰχθυοφάγε. s. d. h. piscibus vescens. ἰχθυόφαγε. s. d. h. qui vel quæ à piscibus editur, & c.) φαίω. in lucem profero, edo, ostendo. item neutraliter luceo, Iohan. 1. v. 5. τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, lux ista in tenebris lucet. Apoc. 1. v. 16. ὡς ὁ ἥλιος φαίνει. sicut Sol lucet.

Apoc. 21. v. 23. ἵνα φαίνωνται. (præf. subj.) ut luceant. φαίνων. ὅπως. d. lucens, Iohan. 5. v. 35. 2. Pet. 1. v. 19. Fut. φαίσεαι. a. 1. ἵσθαι. a. 2. ἵστανον. Præf. perf. πέφαγκε. φαίνουμαι. appareo, videor, luceo, Matt. 2. 13. & 24. 27. Mar. 14. 64. τί ὑμῖν φαίνονται; quid vobis videtur? Philip. 2. v. 15. ἐν ὧς φαίμεθα. inter quos splendescitis. Matth. 23. v. 24. ἔξωθεν ἰὲ φαίνονται. foris quidem apparent. φαίνόμενος. u. d. qui apparet, Matth. 2. v. 7. τῷ φαίνόμενῳ ἀστέρει. apparentis stellæ. Heb. 11. v. 3. ἐν φαίνοντες. ex apparentibus. Fut. 1. med. φαίσεαι. comparebo, 1. Pet. 4. v. 18. ὁ ἀσέλγης καὶ ἀμετρώδης πᾶς φαίνεται; impius & peccator ubi comparebit? a. 2. pass. ἵσθην. apparui, Matth. 1. v. 20. καὶ ὅταν ἵσθην. in somnio apparuit. Mar. 16. v. 9. ἵσθην πρὸς τὸν μαρίαν. prius apparuit Mariæ. Luc. 24. 11. ἵσθοντες. apparuerunt, visa fuerunt. aor. 2. subj. (φαίω appaream) φαῖς. appareas, Matth. 6. v. 18. φαῖ. appareat, Roman. 7. v. 13. Apoc. 18. v. 23. φαίμεθα. appareamus, 2. Corinth. 13. 7. (φανῆτε, appareatis.) φαῖσθαι. appareant. Matth. 6. v. 5. 16. Fut. 2. pass. sivum. φανήσονται. apparebo, Matth. 24. v. 30. τότε φανήσονται. tunc apparebit. φανὸς. s. d. laterna, fax, Iohan. 18. v. 3.

μετ' ἑαυτῶν. cum laternis. φαίμενος. a. d. manifestus. a. um. 1. Corinth. 11. v. 19. Galat. 5. v. 19. ἐν τῷ φαίμενῳ. in propatulo, Matth. 6. 4. ὁ ἐν τῷ φαίμενῳ. scil. a. v. Roman. 2. v. 28. qui in propatulo est. φαίμενος. d. manifestus, 2. Corinth. 2. v. 14. Fut. φαίμενος. 1. Cor. 4. v. 5. καὶ φαίμενος τὰς βελὰς ἡμῶν καρδιῶν. manifesta faciet consilia cordium. Præf. perf. πεφανήκα. manifestavi. a. 1. ἵσθην. idem. Iohan. 17. 6. ἵσθην σὺ τὸ ἵσθαι τοῖς ἀνθρώποις. manifestum feci nomen tuum hominibus. ἵσθην. patefecit, Ioh. 21. 1. Tit. 1. v. 3. aor. 1. imper. φανέσθων. patefacito, Iohan. 7. 4. φανέσθων σταυτὴν τῷ κόσμῳ. patefacito teipsum mundo. aor. 1. subj. φανέσθω. Col. 4. v. 4. Præf. pass. φανέσθωμαι. εἰμυ. patefio, Ephes. 5. v. 13. 2. Corinth. 3. 3. præt. perf. πεφανήκα. factus sum conspicuus, Heb. 9. v. 26. 2. Corinth. 5. v. 11. Præt. infin. σιφανέσθαι. factum esse manifestum, Heb. 9. v. 8. a. 1. pass. φανέσθην. idem, 1. Timoth. 3. 16. θεὸς φανέσθην ἐν σαρκί. Deus conspicuus factus est in carne. Mar. 16. 12. ἵσθην ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ. apparuit alia forma. Apoc. 15. 4. ἵσθην ὅτι ταῦτα. facta sunt manifesta aorist. 1. subj. Iohan. 9. v. 2. ἵσθην φανέσθην τὰ ἔργα τῷ θεῷ, ut

manifesta fiant Dei opera. aor. 1. infin. φανερωθῶμαι. patefieri, comparere, 2. Corin. 5. v. 10. Part. aor. 1. φανερωθείς. ὅπως. d. patefactus manifestus factus, 2. Corin. 11. v. 6. φανερωθείσα. ne ὡς. patefacta, 2. Timoth. 1. v. 10. φανερωθῆν. ὅπως. τὸ. patefactum, Rom. 16. v. 26. Fut. 1. pass. φανερωθήσονται. conspiciar, Coloss. 3. v. 4. φανέσθης. εως. h. declaratio, 1. Corinth 12. v. 7. 2. Corin. 4. v. 2. φανερώς. manifeste, adv. Mar. 1. v. 45. Iohan. 7. 10. ubi apponitur ἐν κρυπτῷ. occulte. φαντάζω. apparere facio, ostendo. φανταζομαι. appareo, imaginor, Heb. 12. v. 21. τὸ φανταζόμενον. quod apparebat. φαντασία. as. h. ostentatio, gepreng, Aët. 25. v. 23. φαντασίαν. τοῦ. τὸ. spectrum, Matth. 14. v. 26. Marci 6. v. 49. ἰδοὺ φαντασμα ἐστίν. putarunt esse spectrum. ἀφανής. ὅς. d. h. non manifestus obscurus, ab aspectu nostro remotus, Heb. 4. v. 13. ἐν ὧς κατὰ ἀφανὲς ἀόρατον αὐτῷ. nec est ulla res creata non manifesta in conspectu ipsius. ἀφανίζω. obscuro, deformato, Matth. 6. v. 16. corumpo, aboleo, Matth. 6. 19 ἀφανίζου. evanesco, Iacob. 4. v. 14. aor. 1. pass. ἠφανίσθην. disparui, Aët. 13. v. 41. ἀφανίσθητε. disparete, (aor. 1. imperat.) ἀφανισμός. s. d. ob-

literatio, evanescencia, Heb. 8.v.13. ἡφανισμὸς. propè est ut evanescat. ἄφαντος. v. ὁ. Adj. qui apparere desinit, non apparens, subductus à conspectu, Luc. 24.v.31. (ex «privativo, & φαντός ex πίφανται. apparuit.) ἱεροφάντης. v. ὁ. sacrorum antistes, qui sacra ostendit, docet. συκοφαντής. v. sycophanta, calumniosus delator. Plutarchus ἀπὸ πολυπραγν. quum Athenis vetitum esset exportare ficus, qui eos deferebant, accusabantq; , sycophantæ sunt appellati. Est ergo in hac voce synecdoche speciei. συκοφαντία. ὦ. sycophantor (quo verbo Plautus utitur) h. e. sycophantam ago, calumniosas comminiscor delationes, calumnior, aor. 1. Luc. 19.v.8. ἰσυκοφαντήσα. aliquid per calumniam rapui Luc. 3.v. 14. μηδὲν διασείσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε. neminem concutite, neq; per calumniam opprimate. ὑδροφαντός. v. ὁ. qui aquas latentes ostendit, q. ὁ φαίνων τὰ ὑδάντα. ostendens aquas. ὑπερφάνος. v. ὁ. ὁ. superbus, arrogans, ὁ ὑπερφανόμηνος ἄλλων. qui supra alios se conspiciendum præbet. ὑπερφανόμεν. verbum med. superemineo. Thucyd. ὑπερφάνησαν. (aor. 1. 2. pass.) τὴν λόφον. supra collem apparuerunt. Luc. 1,

51. διασκόρπισεν ὑπερφάνους. dispersavit superbos. 2. Tim. 3.v. 2. ὑπερήφανοι. superbi. Iacob. 4.v. 6. ὁ θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται. Deus superbis resistit. Comp. ὑπερηφάνως. v. ὁ. insoleo, superbè me effero. jacto. ὑπερηφανεύομαι. in med. forma idem. ὑπερηφανία. ας. ἡ. superbia, Marc. 7.v. 22. ὑπερηφανία, ἀφροσύνη. superbia, stultitia. ἄφρων. (per syncopen pro ἀφρανός. & abjecto σ) repente, subitò, ex improviseo insperatò, pro quo etiam dicitur ἀφνης. Adv. subitò, unde est ἀφνίδιος. ὁ. κ. ἡ. repentinus. a. Luc. 21.v. 34. 1. Th. 5.v. 3. ἀφνίδιος ὄλαθες. repentinus interitus. ἀφνίδιος. Adv. repente, subitò. ἔξαφνης. (idem est quod ἀφνης. vel ἄρνω.) ex insperato, repente, pro quo etiam dicitur ἔξαπνως. (apud Poetas) & ἔξαπνα. Marc. 9.v. 8. ὁπφάνω. appareo, Actor. 27.v. 20. μίτη ἄφρων ὁπφαινόντων. neque astrictis apparentibus. a. 1. ἰπτήφην. apparui. in infinit. ὁπφάτω. apparere. Luc. 1.v. 79. aor. 2. pass. ἰπφάιλω. apparui, Tit. 2.v. 11. ἰπφάιλῃ γὰρ ἡ χάρις τὴν θεῶν. illuxit enim gratia illa Dei. ὁπφάνης. ἑός. ὁ. illustris, Actor. 2.v. 20. ὁπφάνεια. ας. ἡ. apparitio, 2. Thess. 2.v. 8. 1. Timoth. 6.v. 14. 2. Timoth. 4.v. 8. τοῖς ἡγαπημένοις τὴν

κόστω τὴν ὁπφάειαν αὐτῶν. qui amauerint (seu expetuerint) illustrem ejus aduentum. φῶς. εὐς. τὸ. lumen, lux, (Poeticum.) Hom. φῶς ἡελίοιο. lux Solis. Contractè φῶς. φῶτος. τὸ. idem, in prosa vstitutum. Act. 22.6.9. & 26.13. (per metonym. effecti) ignis, Marc. 14.54. Luc. 22.56. καὶ ἡμῶν τὸ φῶς. sedentem ad ignem. candela, Act. 16.29. (per metaph.) Deus dicitur esse lux, 1. Iohan. 1.5 ὁ θεὸς φῶς ἐστίν. Deus lux est. 1. Timoth. 6.v. 16. φῶς δικῶν ἀφρόσιτων. lucem habitans inaccessible. Ioh. 8.v. 12. ἐγὼ εἰμι φῶς τὸ κόσμῳ. ego sum lux mundi, Matth. 5.v. 14. ὑμεῖς ἐστε φῶς τὸ κόσμῳ. vos estis lux mundi (ministerialiter, & instrumentaliter.) Luc. 16.8. υἱοὶ τοῦ φωτός. Eph. 5.v. 8. τέκνα φωτός. filij lucis. 1. Ioh. 1.v. 7. εἰ φῶς τὸ ἀληπατῶμεν. in luce (verbi divini) ambulemus. (ὁ φῶς. vir, pl. οἱ φῶτες. viri sunt poetica) φωτίζω. illumino, Iohan. 1.v. 9. Fut. φωτίσω, 1. Corinth. 4.v. 5. Præter. perf. πρῶπην. unde est πρῶπηναι, Ephes. 1.v. 18. a. 1. act. ἰρῶπαι, Apoc. 21.v. 23. part. aor. 1. φωτίσαι. ἄνθρωποι. ὁ. 2. Timoth. 1.v. 10. aor. 1. pass. ἰρῶτίδην, Apoc. 18. 1. ἡ γῆ ἰρῶτίδην. terra collustrata fuit (seu resplenduit.) part. a. 1.

φωπιδεύς. ἄνθρωπος. ὁ. illustratus, Heb. 6.4. & 10. 3. 2. φωτισμός. ὁ. lumen, 2. Corinth. 4.4. 6. φωτεινός. ὁ. ὁ. lucidus, a. um. Mar. 6. 12. & 17. 5. φῶσκω. luceo. φῶσηρ. ἡρως. ὁ. luminare, Philip. 2. 15. ὡς φῶσηρς ἐκ κόσμου. tanquam luminaria in mundo. Apoc. 21. 11. φάω & φάσκω. idem quod φῶσκω. ὁπφάω. illuceo, Ephes. 5.v. 14. καὶ ὁπφάω σοι ὁ χριστός. & illucescet tibi Christus. ὁπφάω. idem. Luc. 23.v. 54 καὶ σέβεται ἐπὶ φῶσι. & sabbatum illucescebat. (imperf. act.) κατήφης. ἑός. ὁ. qui vultu demisso & subristi incedit, quasi κέτω βύζων τὰ φῶς. h. e. deorsum conuertens lumina seu oculos. κατήφεια. ας. ἡ. mœror, Iacob. 4.v. 9. καὶ ἡ χεὶρ εἰς κατήφειαν (μεταστροφήτω.) & gaudium in mœrorem cœuertatur. (μεταστροφήτω. 3. perf. a. 2. pass. ling. imperat. in 2. perf. μετασφρέψθαι. ab aor. 2. indic. μετασφρέψω ab actiuo aor. 2. μετῆσφρον. & hoc à μετασφρέψω.) Φάραγξ. ὁρὸς. ἡ. vallis, Lucæ. 3. versu 5. Φάτνη. ης. ἡ. præsepe, Luc. 2. 7. 12. & 13. 15. (ἐκφατνίζομαι. à præsepi depellor.) Φαῖλος. ης. ὁ. Adj. vilis, e. abjectus. a. um; malus, a. um. Iohan. 3.v. 20. πᾶς γὰρ ὁ φαῖλος πρῶπων quisquis enim mala patrat. Iohan. 5. 29. οἱ δὲ τὰ φῶς

φύλα φράξαντες. qui verò mala egerint. Tit. 2. vers. 8. μηδὲν ἔχων πρὸς ὁμολογίαν καὶ λόγον. nihil habens, quod de vobis dicat mali. Iacob. 3. 16. πῶλον πρᾶμα. pravum opus. (φλαύρος. & ὁ. idem. φλαύρον ἵππος. contumeliosum verbum.)

Φάρμακον. & τὸ. medicamentum. venenum. φαρμακός. ὁ. ὁ. veneficus, magus. Apoc. 22. v. 5. 1. φαρμακός. ὁ. ὁ. idem, Apoc. 21. 8. φαρμακεία. veneno vtor. φαρμακεία. ἡ. veneficium, Galat. 5. 20. Apoc. 9. 21. & 18. 23.

Φάω. dico, inusitatum pro quo legitur φημί, 1. Corinth. 7. 29. φησὶ. dicit, Act. 19. v. 35. φασὶ. dicunt, Roman. 3. v. 8. aor. 2. ἔφην. dixi, Iohan. 1. v. 23. Actor. 26. v. 3. 2. infin. φάμαι. per acutum. φάμαι. enim per u circumflexum est a. 1. ἀφάινω. apparo. φάσις. εὐα. ὁ. rumor, nuntius, Act. 21. v. 31. ἀνέβη φάσις πρὸς χιλιάρχον. rumor pervenit ad tribunal cohortis. φάσκω. idem quod φημί. Actor. 24. v. 9. φάσκοντες ταῦτα ἑαυτοῖς ἔχουσιν. dicentes hæc ita se habere. ibid. c. 25. v. 19. ἔραπεν ὁ πῦλος. dicebat Paulus. φήμη. ἡ. fama, Matthæi 9. v. 26. βλάσφημος. & ὁ. blasphemus, famam lædens quasi βλάπτω τὴν φήμην, 1. Timoth. 1. v. 13. 2. Timoth. 3. v. 2. Act. 6. v. 11,

ρήματα βλάσφημα. verba blasphemia, quæ in Deum jaectantur. βλασφημία. ἡ. blasphemia, maledicentia, Matt. 12. 31. & 15. 19. & 26. 65. Marc. 2. 7. & 3. v. 28. & c. βλασφημῶ. ὁ. conuicio, blasphemio, Iacob. 2. v. 7. Tit. 3. v. 2. μηδὲν βλασφημεῖν. neminem maledictis inceslere Imperf. ἐβλάσφημην, Luc. 23. v. 39. Marc. 15. v. 29. Fut. βλασφημήσω. aorist. 1. ἐβλάσφημισα, Matth. 26. 65. Apoc. 16. 9. 11. 21. aor. 1. subj. βλασφημῶμαι, Marc. 3. 29. a. 1. infin. βλασφημῶμαι, Apoc. 13. v. 6. Præs. pass. βλασφημῶμαι. tanquam blasphemus accusor, 1. Corinth. 10. 30. 1. Corinth. 4. v. 13. 1. Pet. 4. v. 14. Fut. 1. pass. βλασφημηθήσεται. conuicijs proscindar, 2. Pet. 2. v. 2. εὐφημος. & ὁ. ὁ. honorificus, boni nominis, Philip. 4. v. 8. εὐφημος μνήμη. honorifica memoria. ὀφημία. ἡ. honorifica appellatio, laus, 2. Corinth. 6. v. 8. ὀφημῶ. celebro, laudo, fausta precor. προφημί. prædico. 2. 2. προέφημι. prædixi. προφήτης. & ὁ. propheta. Nom. Iohan. 1. 21 Gen. τὸ προφήτης Matth. 1. 22. (Dat. τῷ προφῆτι.) Accus. τὸν προφήτην, Act. 8. v. 30. (Vocat. ὁ προφήτης. Dual. τὼ καὶ ὁ προφῆται. Gen. & Dat. τοῖν προφήταιν.) Nom. pl. οἱ προφῆται, Act. 3. v. 24. Gen. τῶ προφῆτι.

προφῆτι. Actor. 7. vers. 42. Dat. τοῖς προφήταις. Actor. 2. v. 27. Acc. τῶν προφήτων. Roman. 11. v. 3. τῶν προφητῶν σε ἀπέκτειναν. prophetas tuos occiderunt. Voc. Apoc. 18. 20. οἱ προφῆται. Attice pro ὁ προφῆται. προφῆταις. ὁ. ὁ. prophetissa, Luc. 2. vers. 36. in Accus. προφήτην (pro προφήτιδα) Apoc. 2. v. 20. προφητικός. ὁ. ὁ. propheticus, à prophetis tanquam legatis Dei profectus, Roman. 16. v. 26. διὰ γραφῶν προφητικῶν. per scripturas propheticas. 2. Pet. 1. 19. προφητικὸν λόγον. propheticum sermonem. προφηταῖον. propheta, Matth. 11. 13 & 15. 7. prophetas interpretores prophetarum audio, 1. Corinth. 11. v. 4. imperf. προφητεύον. Actor. 19. v. 6. Fut. προφητεύσω. Actor. 2. v. 17. Apoc. 11. v. 3. a. 1. προφητεύει, προφητεύου. prophetauit, Marc. 7. v. 6. Iud. v. 14. προφητεύσασιν. prophetauimus, Matth. 7. v. 22. προφητεύσαν. prophetauerunt. Matth. 11. vers. 13. ὡς Ἰωάννης προφητεύσαν. vsq; ad Iohan. prophetauerunt, scil. de futuro Christo. aor. 1. imperf. προφητεύον. Matth. 26. v. 68. aor. 1. infin. προφητεύσαι. prophetae, Apoc. 10. 11. part. aor. 1. προφητεύσαι. αὐτοί, ὁ. 1. Pet. 1. v. 10. προφητεία. ἡ.

ἡ. prophetia, Matth. 13. v. 14. scripturæ explicatio, 1. Corinth. 12. v. 5. ψευδοπροφήτης. & ὁ. pseudopropheta, falsus propheta. Matth. 7. v. 15. & 24. v. 11. 2. Pet. 2. v. 1. προφῆταις. εὐα. ὁ. prætextus, Matthæi 23. v. 14. προφῆταις. sub prætextu, Iohan. 15. v. 22. τὸν ὃς προφῆταις ἐν ἔχουσιν. nunc non habent, quæ prætexant Philip. 1. v. 18. εἰπὲς προφῆταις, εἰπὲς ἀληθείας. sive in speciem, sive sincere, προφῆταις. & ὁ. ὁ. recens, Heb. 10. v. 20. προφῆταις. nuper, Adv. Act. 18. 2. (εἰπὲς. contradico. ἀπόφημι. nego. κατὰφημι. ajo, affirmo, ἀπόφασις. negatio, κατὰφασις. εὐα. ὁ. affirmatio.) σύμφημι. consensio, ad stipulor, assentior cum Dat. Roman. 7. 16.

Φέβομαι. fugio. item timeo, metuo. à præt. med. πείρομαι, derivatur φόβος. & ὁ. timor, Act. 19. 17. ἐπέπεσε ὃ φόβος ἐπὶ πάντας. Luc. 8. v. 37. φόβος μεγάλου συνείργοντο. metu magno tenebantur. Ephes. 6. v. 5. μὴ φόβος. cum timore. Roman. 13. v. 7. τὸν φόβον, φόβον. cui timorem, timorem, φόβος θεῷ. timor Dei. Rom. 3. v. 18. φόβος τοῦ κυρίου. timor Domini, Act. 9. v. 31. 2. Corinth. 5. v. 11. ἐν φόβῳ pro μὴ φόβῳ. est Hebraismus. 1. Corinth. 2. v. 3. ἀρόβος. & ὁ. ὁ. metu vacuus, intrepidus, im-

perterritus. ἀφίλας. intrepidē, Luc. 1. v. 74 Philip. 1. 14. Iudæ 12. ἐμφοβος. expauesfactus, Act. 10. 4. & 22. v. 9. & 24. v. 26. φοβερός. α. ὄν. horrendus, tremendus, formidabilis, Heb. 10. 27. 31. & 12. 21. Comp. φοβερότης. Superil. φοβερότατος. maximē formidabilis, terribilis. Arist. θαλάτος πάντων φοβερόν φοβερότατον. mors omnium rerum terribilium est maximē terribilis, scil. non credentibus in Iesum Christū, quales erant Ethnici illi Philosophi, quorum pectora luce saluificæ fidei in Iesum Christum non fuerunt collustrata. φοβέω. ὦ. propriē in fugam verto, & per meton. causē timorem incutio, injicio, terreo, terro, territo, terrefacio. φοβέομαι. ἔωμαι. metuo, timeo, reformido cum Acc. 2. Corinth. 11. 3. Gal. 4. 11. Imperf. ἐφοβέμην. ἔμην. ἔσ. ἔ. ἔστο. εἶτο. Luc. 19. v. 21. ἐφοβέμην γὰρ σὺ. metuebam enim te. Luc. 22. v. 2. ἐφοβήντο γὰρ τὸν λαόν. metuebant enim plebem. Præterperf. πεφόβην. timui, pro quo in N. T. legitur. α. 1. ἐφοβήθη. timui, Mat. 14. v. 5. ἐφοβήθη τὸν λαόν. metuit turbam. Heb. 11. 23. καὶ ἐκ ἐφοβήθησαν. & non metuerunt. α. 1. imperat. φοβήθητι. metue, (idem quod φοβέ, Iohan. 12. v. 15.) φοβήθητε, me-

tuite. (idem quod φοβέσθαι, 1. Pet. 2. 17.) Matt. 10. 28. Αποκ. 14. 7. αορίστ. 1. subj. φοβήθητε, timeam. φοβήθητε, Mat. 1. 20. φοβήθη, Apoc. 15. v. 4. φοβήτω, Heb. 4. v. 1. φοβήθητε, 1. Pet. 3. v. 14. Matth. 10. v. 26. 28. φοβήθητε. (aor. 1. infin. φοβήσθαι) præsens infin. φοβέσθαι, metuere, legitur Rom. 13. 3. part. præf. φοβέμενος, timens, Act. 10. 2. 1. Ioh. 4. 18. part. aor. 1. φοβήσθαι. ἔντες, timens, Heb. 11. 27. φοβήσασθε. ἡ. Mar. 5. 33. Fut. 1. φοβήσονται, timebo, Heb. 13. 6. φοβήσεται. π. terriculamentum, Luc. 21. v. 11.

Φέλος. ἔος. τὸ. splendor, Mat. 24. v. 29.

Φείδωμαι, parco, construitur cum genit. 1. Cor. 7. 28. ὑμῶν φείδωμαι, vobis parco. Parce ago, sine casu, 2. Cor. 11. 6. Fut. φείσωμαι, parcam. 2. Corinth. 13. v. 2. α. 1. ἐφείσωμαι. ὦ. ατο. peperci. Rom. 8. 32. τὸ ἰδίον ἔγωγε ἐκ ἐφείσωτο, proprio filio non peperci. αο. 1. subj. φείσωμαι. ἡ. ηται. parcam. Rom. 11. 21. φειδομένης, parcē, Adu. 2. Corinth. 9. 6. ὁ ἀπείρονας φειδομένης, φειδομένης καὶ θεοῦ, qui ferit parcē, parcē metet. ἀφείδια. α. ἡ. non parcere, Col. 2. 23. ἀφείδης. ἔος. ὁ. qui non parcat, proutus. φειδῶ. ὅος. ἡ. parsimonia, Hesiod. διὰ δ' ὅτι πνυθμῶς φειδῶ,

φειδῶ, misera est in fundo parsimonia.

Φίνα. occido, interficio, interimo, neco. à præter. med. πέφονα fit φόνος. α. ὁ cædes, homicidium, clades. Mat. 15. v. 19. Marc. 15. v. 7. φόνον πεποιήκεισαν (pro ἐπεποιήκεισαν) cædē commiserant. Actor. 9. v. 1. ἐμπύον. φόνος. spirans cædem. φονὸς ἔος. ὁ. homicida, Matthæi 22. 7. Actor. 3. 14. & 7. 52. & 28. 4. φονεύω. occido, Fut. φονεύσω. Matth. 5. 21. καὶ φονεύσεις. non occides. aor. 1. ἐφόνυσαι. occidi, Matth. 23. v. 35. Iacob. 5. v. 6. Marc. 10. v. 19. μὴ φονεύσης (α. 1. subj.) ne occidas. Part. α. 1. φονεύσας. α. τος. ὁ. qui occidit. Matthæi 23. v. 31. αἰδῶ φόνους. α. ὁ. homicida, 1. Timoth. 1. v. 9. (idem quod αἰδῶς πακύνει. α. ὁ. Iohan. 8. v. 44.)

Φέρον. fero, φέρει. affert. 2. Iohan. v. 10. φέρονται. afferunt, adducunt. Mat. 7. 32. in imperat φέρε. Iohan. 20. v. 27. φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧς. profer digitum tuum huc. Mat. 17. 17. φέρετέ μοι αὐτὸν ὧς. adducite mihi cum huc. Mar. 12. v. 15 φέρετέ μοι δηνάριον. præferre mihi denarium, Iohan. 2. 8. φέρετε. afferte. subj. φέρε. ἡ. ἡ. Iohan. 15. 2. ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. vt copiosorem fructum ferat. ibid. v. 8. ἵνα καρπὸν πολλὸν φέρητε. vt fructum multum feratis. infin. φέρετε,

ferre, Iohan. 15. 4 part. φέροντες. ὁ. sustinens, Heb. 1. v. 3. φέροντες. adducetes, Marc. 2. 3. proferentes, Act. 25. 7. in f. g. φέρσας. ἡ. ἡ. ducens, Actor. 12. 10 φέρσας. afferētes, Luc. 24. v. 1. in neut. g. φέροντες. τὸ. Ioh. 15. v. 2. imperf. ἔφερον. ferebam, Marc. 4. 8. καὶ ἔφερον. & ferebat. Heb. 12. v. 20. καὶ ἔφερον. non ferebant. Fut. ἔσω. feram. (ab ἔσω inulitato,) Ioh. 21. 18. καὶ ἔσῃ. ἔσῃ & θύλεις. & transferet, quo noles, Apoc. 21. 26. καὶ ἔσονται πλὴν δόξης. & ferent gloriam. Aorist. 1. ἤνεγκας. tulisti. (ab ἔνεγκω) Mar. 9. 17. ἤνεγκας τὸν υἱόν μου πρὸς σὺν. adduxi filium meū ad te, Matthæi 14. v. 11. ἤνεγκας τὴν μητέρα αὐτοῦ. & obtulit matri suæ. Marc. 5. v. 20. καὶ ἤνεγκαν. & adduxerunt. Imper. ἔνεγκε. ἀπό. ἀπὸν. ἀπὸν. ἀνέχεσθε. Iohan. 21. v. 10. afferte. part. α. 1 Actor. 5. v. 2. καὶ ἀνέχεσθε μέρος. 7. & allatam partem quampiam. α. 2. ἤνεγκεν idem quod ἤνεγκε. Tertia persona ἤνεγκε. toleravit, Roman. 9. v. 22. ad vtrumlibet aoristum referri potest. præf. πα. φέρεται. feror, agor, in subj. φερεται. pl. Heb. 6. 1. ὅτι πλὴν τελειώθητε φερεμένοι. ad perfectionem feramur in infin. Heb. 9. 16. φεράτω intercedere. part. præf. φερόμενος. pl. φερόμενοι. qui agebantur, 2. Pet. 1. v. 21. f. g. φερόμενος

φερομένη, quæ offertur, 1. Pet. 1. 13. fertur, Actor. 2. 2. imperf. ἐφαιρόμεθα. u. στο. pl. ἐφαιρόμεθα. ferebamur, Actor. 27. v. 15. ἐφείροντο. agitabantur. Act. 27. 17. præter. pass. ἠνεχόμεθα. Aorist. 1. passiv. ἠνέχθη. u. u. Matth. 14. 11. u. ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ. & allatum est caput eius. 2. Pet. 1. v. 21. ἠνέχθη ποτὲ προφητεία. allata est olim prophetia. in infi. ἐνεχθήναι. afferri, Marc. 6. 27. part. a. 1. pass. ἐνεχθεῖς. εἶσα. ἂν. allatus. a. u. m., 2. Pet. 1. 18. φωνὴν ἡμεῖς ἐκέσμεν ἔξ ἑρηνῶς ἐνεχθεῖσαν. vocem nos audiimus ἐ coelo delatam. præter. perf. med. Atticum, ἐνήνοχα (ab ἐνέχω) tuli. legitur in προσφίεσθαι. Heb. 11. v. 17. vide infra. φέρεσ. u. ὁ. (tanquam ἀπὸ τοῦ φέρω. quod est inusitatum) tributum, Luc. 20. 22. Καίσαρι φέρετε δένατον. ibid. c. 32. v. 2. Καίσαρι φέρετε δίδονα. Cæsari tributum dare. Roman. 13. 6. φόρος τελεῖται. tributa penditis. φέρετε. u. τὸ. forum, ad quod, quæcumq; veniunt, deferri solent, Actor. 28. 15. (Græce ἀγορὰ. ἄς. ἡ. forum. Forum piscarium, Græce ἰχθυοπωλεῖον. forum olitorium, ubi olera venduntur λαχανοπωλεῖον &c.) φέρω. ὦ. gesto, fero. Roman. 13. v. 4. u. γὰρ εἰκὴ τὸν μάχμαρον φορεῖ. non enim frustra gladium gestat. in part. φορῶν τὸν

ἀκαθάρτον σέφαιον. ferens spinam caronam. Matt. 11. 8. οἱ τὰ μέλας φέρντες (ἰουδαῖοι) qui gerunt molles vestes. Fut. φέρεσθαι. aor. 1. ἐφείρεσθαι. 1. Corin. 15. 49. καὶ ὁὕτως ἐφείρεσθαι τὸν εἰκόνα τοῦ χριστοῦ, φέρντες ἡ τὸν εἰκόνα τοῦ πνεύματος, sicut gessimus imaginē pulueris, geremus etiam imaginem celestis. ποταμοῦ ἐξέρχεται. u. ὁ. qui à flumine abripitur, Apoc. 12. 15. φέρτος. u. ὁ. quasi φέρτος. onus, Actor. 27. 10. proprie de naui onere dicitur. φορτίον. u. τὸ. idem Galat. 6. v. 5. ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάζει. vnusquisq; enim onus suum feret. Matt. 11. 30. τὸ φορτίον μου ἡλαστέον. ὅτι. onus meum leue est. Luc. 11. v. 46. φορτία δυσβάστατα. onera difficilia portatu. φορτίζω. onero, Luc. 11. 46. φορτίζετε. oneratis. Fut. φορτίσθαι. præter. perf. πεφόρπηκα. præter. pass. πεφόρπισα. part. præter. πεφορπισμένος. oneratus, Matth. 11. v. 28. ὑποφορτίζουσα, onus depono, ich lade ab, Actor. 21. v. 3. καρποφόρος. u. ὁ. fructifer. Actor. 14. v. 17. καρποφόρος. ὦ. fructum fero, Marc. 4. vers. 28. αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ. sponte enim terra fructum fert. Fut. ἵσω. præter. ηῖκα. aor. 1. ἐκαρποφόρησα. fructum tuli. Roman. 7. v. 5. εἰς τὸ καρποφορήσαι τὴν θανάτω. ad fructum ferendum morti.

καρπο-

καρποφορέουσα. ὅμοια. in media forma semel legitur in part. Coloss. 1. v. 6. u. ἔστι καρποφορέουσα. & fructum profert. πληροφώρα. ἄς. ἡ. plena assensio, plena certioratio, Col. 2. 2. 1. Thes. 1. 5. Heb. 6. 11. & 10. 2. 2. πληροφώρα. ὦ. plenam fidem facio, legitur semel in actiua forma 2. Tim. 4. 5. τὴν δικαιοσύνην σε πληροφωρήσω. (aor. 1. imper.) ministerij tui plenam fidem facito. In pass forma πληροφωρέουσα. ὅμοια. certissimus sum, certissime noui & compertum habeo, plene persuasum habeo, Rom. 14. 5. ἕκαστος ἐν τῷ ἴδιῳ νοῦ πληροφωρείσθω. (3. perf. præter. pass. imper.) in sua quisque mente certus sit. præter. perf. πεπληροφόρηκα, Luc. 1. 1. καὶ τῷ πεπληροφορημένῳ ἐν ἡμῖν παραμύσει. de rebus, quarum plena fides nobis facta est. a. 1. ἰπληροφορήθην. sum plene persuasus. Rom. 4. v. 21. u. πληροφωρήθετε. & plene certioratus (Metaph. est in hoc verbo, petita à nauis, quæ plenis velis fertur, nec impediri potest.) ἀναφέρω. subduco, sursum fero, offero, Mat. 17. 1. u. ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος. & subducit eos in montem. in subj. Heb. 13. v. 15. ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνότητος τῷ θεῷ. offeramus sacrificium laudis Deo. Sirus vertit פִּדְיָא nassek, h. e. fa-

ciamus ascendere. Heb. 7. v. 27. θυσίαν ἀναφέρειν, victimas offerre. aor. 1. ἀνήνεκα. obruli, 1. Pet. 2. v. 24. ἀνήνεκα. sursum tulit. 1. Pet. 2. 5. ἀνένεκα. (aor. 1. infin.) πνευματικῶς δοῦσας. offerre spirituales hostias. Heb. 7. v. 27. αὐτοὶ ἀνένεκα (part. a. 1.) quom se ipsum obrulit. iacob. 2. v. 21. ἀνένεκα ἰστέκε τὸν ἕδον αὐτοῦ. quom obrulisset Isaacum filium suum. aor. 2. ἀνήνεκα. obruli. Heb. 9. 28. εἰς τὸ πολλὰ ἀνένεκα ἁμαρτίας. vt multorum tolleret peccata, Lu. 24. v. 51. ἀνέφερετο. (3. perf. sing. imperf. pass.) sursum ferebatur. ἀποφίεσθαι. abduco, Marc. 15. v. 1. ἀπήνεκα (3. pl. a. 1.) abduxerunt. asporto, 1. Corin. 1. 16. v. 3. ἀπενεκαί. (aor. 2. infin.) asportare. Luc. 16. v. 22. ἀπενεχθήναι. (a. 1. pass. infin.) asportari. διαφέρεσθαι. antecello, præsto, cum Genit. 1. Corin. 15. v. 41. ἀστὴρ ἀστὴρος διαφέρει. stella stellæ præstat. Luc. 12. v. 7. ἑρπιδίαν διαφίεσθαι. passerculis præstatis. Deporto, Marc. 11. v. 16. ἵνα περ ἀνένη (3. sing. a. 1. subj.) vt quis deportaret. διαφέρουσα. perferor, disseminor, dispergor, Actor. 13. 49. διαφίετο (3. sing. imperf. pass. ὁ λόγος τοῦ κυρίου. disseminabatur sermo Domini. iactor, Act. 27. 27. διαφερομένη. (part. præter. pass.) ἡμῶν. & iactaremur. διαφίεσθαι

Aor. 2. 158.

T

est

est etiam impersonale, & valet idem quod interest, refert, Gal. 2. 6. ἔδωκε μοι δια-
φύλαξ, nihil mea refert. εἰσφέρειν, infero, ingero, Aetor. 17. 20. εἰσφέρεις, ingeris, a. 1. εἰσένηκα intuli, 1. Timoth. 6. 7. ἔδωκε εἰσένηκα μὲν εἰς τὸν κόσμον, nihil intulimus in mundum. Matth. 6. v. 13. μὴ εἰσένηκῃς (ao. 1. subj.) ne inducas. Lu. 5. v. 19. εἰσένηκωσιν (3. pl. ao. 1. subj.) inferrent. aor. 2. εἰσένηκον, idem, Lu. 5. v. 18. εἰσένηκῃν, inferre. Passiu. εἰσφέρωμαι, inferor. Heb. 13. v. 11. εἰσφέρεται αἷμα, inferitur sanguis. ἐκφέρω, promodo, effero, profero, Aet. 5. 15. ὡς ἐκφέρει τὸν ἀδινεῖς, adeo ut efferrent ægros. Heb. 6. 8. ἐκφέρουσα ἀκάνθας, (terra) proferens spinas. Aet. 5. v. 9. ὡς οὖτοι (3. pl. fut. 1.) & efferent. Lu. 15. 22. ἔξενεγκας, (2. pl. aor. 1. act. imper.) tolli tuam, proferre stolam illam præcipuam. Aet. 5. 10. ἔξενεγκας (part. a. 1. act. pl. n. g. m.) postquam exportassent. 1. Timoth. 6. 7. ἔδωκε εἰσένηκα (aor. 2. act. infin.) πῶς οὐκ ἔδωκε, ne quod possumus, deferre, infero, obsequio, Philip. 1. 16. οἱ οὐνοὶ ἐκφέρουσι τὴν ἀσπίδα, putantes sese afflictionem addere vinculis meis. Rom. 3. 5. ὁ δὲ φέρει τὴν ὀργάνην, inferens iram, h. e.

pœnam (metonym. causæ) Aetor. 25. v. 18. ἐκφέρειν αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον. (3. pl. imperf.) nulum crimen objiciebant. Luc. 2. v. 9. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν (a. 2. act. infin. ab indic. a. 2. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν) inferre, impingere. Aet. 19. vers. 11. ὡς ἐκφέρειν (pres. passiu. infin.) ut deferentur. κατὰ φέρω, deferro, Aetor. 26. v. 10. κατὰ φέρω. (aor. 1. ind. act.) ψῆφον, tuli suffragium. Aetor. 20. v. 9. κατὰ φέρω, (part. pres. pass.) ὑπὸ βαθεῖν obrutus somno profundo. ibid. κατὰ φέρω. (part. a. 1. pass.) ὑπὸ τῷ ὑπνῷ delatus seu deturbatus præ somno. παρὰ φέρω, transfero, bis legitur in a. 2. act. Mar. 14. 36. παρὰ φέρω (a. 2. imper.) τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τῷ πατρί, transfer à me istud poculum, Luc. 22. 42. παρὰ φέρω (a. 2. infin.) transferre. περιφέρω, circumfero, legitur tantum in pres. act. & pass. Marc. 6. v. 55. ὡς καὶ ἔχοντες περιφέρουσιν, male habentes circumferre. 2. Cor. 4. v. 10. περιφέρουσιν, circumferentes. περιφέρωμαι, circumferor, Heb. 13. v. 9. μὴ περιφέρωμαι, (2. pl. pres. pass. imper.) ne circumferimini. Ephes. 4. v. 14. περιφέρωμαι, (par. pres. pass.) circumacti. Iudæ v. 12. ὑπὸ αἰῶνι περιφέρωμαι, ventis circumactæ. περιφέρω, offero. Verbum hoc

hoc omnium cæterorum compositorum vñatissimū. Heb. 9. v. 7. ὁ προσφέρει, quod offert. Heb. 10. 1. προσφέρουσιν, offerunt. imperat. προσφέρω, offer. Matth. 5. v. 24. subj. ἐὰν προσφέρῃς, si offeras. Heb. 5. 1. ἡ προσφέρει, ut offerat. Adduco, Lucæ 12. v. 11. ἔταμεν προσφέρουσιν ὑμῖν. quum verò adduxerint vos, vel (ut presens exprimitur) quum adducunt vos. infin. προσφέρω, Iohan. 16. v. 2. λατρεύει προσφέρειν τῷ θεῷ, cultum præstare Deo. part. προσφέρων, offerens, immolans, Heb. 10. v. 11. προσφέρουσιν, afferentes. Lucæ 23. versu 36. ὅξος προσφέρουσιν αὐτῷ, acetum ei afferentes. Heb. 8. v. 4. ἱερείων προσφέρουσιν, offerentibus sacerdotibus. Marc. 10. v. 13. ἱππῶν (3. plur. imperf.) τῶς προσφέρουσιν. (part. pres. d. pl.) objurgabant eos qui afferabant, seu adducebant. imperf. προσφέρουσιν. Heb. 11. 17. τὴν μαριγμὴν προσφέρειν, vñgitum immolabat. Mar. 9. 2. προσφέρουσιν αὐτῷ παραλυτικόν, offerebant ei paralyticum. idem verbum in 3. pl. legitur, Marc. 10. v. 13. Luc. 18. v. 15. a. 1. προσφέρειν, obtuli, Matthæi 17. v. 16. προσφέρειν, immolauit, obtulit, Matth. 8. v. 4. Marc. 1. v. 44. Luc. 5. 14. Heb. 9. v. 14. ἑαυτὸν ἁμαρτωλὸν προσφέρειν τῷ θεῷ, seipsum in-

culpabilem immolavit Deo item attulit, Matth. 25. v. 20. obtulit (seu præsentavit, quo verbo Quintilianus & Plinius utuntur,) Aetor. 8. v. 18. προσφέρειν αὐτοῖς χρήματα, obtulit jis pecunias. Aetor. 7. v. 42. θυσίας προσφέρειν μοι, victimas obtulistis mihi. Luc. 23. v. 14. προσφέρειν μοι τὸν ἀδελφόν σου, adduxistis ad me hominē istum. 3. pl. προσφέρουσιν, obtulerunt. Matth. 2. 11. & 4. 24. & 8. 16. & 14. 35. & 22. 19. Iohan. 19. v. 29. subj. aor. 1. Heb. 8. v. 3. ὁ προσφέρειν, quod offerret. part. a. 1. προσφέρων, ἀπὸ τοῦ, qui obtulit, He. 5. 7. & 10. 12. acristus. 2. προσφέρειν, legitur semel in imperat. Mar. 1. v. 44. ἵνα προσφέρῃς, & offer. pres. pass. προσφέρεται, exhibeor, Heb. 12. v. 7. ὁ μὲν προσφέρειν ὁ θεός, Deus se vobis exhibet. offeror, immolor, Heb. 9. v. 9. θυσίας προσφέρουσιν, sacrificia offeruntur. He. 10. v. 8. αἵτις καὶ τὴν νόμον προσφέρουσιν, quæ secundum legem (ceremonialem) offeruntur. a. 1. pass. προσφέρωμαι. Tertia singularis, προσφέρειν, adductus fuit, Matth. 12. 22. & 18. 24. & 19. 13. oblatulus fuit, Aetor. 21. v. 26. part. a. 1. passiv. προσφερόμενος, oblatulus, Heb. 9. v. 28. ὁ χριστός ἀπαξ προσφέρειν. Christus semel oblatulus. Præter. perf. med. Atticum,

ticum, περιπλήρη. obtuli, Heb. 11. v. 17. πίστις περιπλήρη-
χεν Αβραάμ τὸν Ισαάκ. fide
obtulit Abrahamus Isaacum.
(Atticum voco hoc
præteritum propter augmē-
tingeminationem. ἐξῶ in
præter. med. ἵνα & Atticē ἱ-
να. ubi duæ initiales lite-
ræ reperuntur.) περιφορέα. ἄς.
ἡ. oblatio, Rom. 15. 16. ἡ περι-
φορέα ἣν ἐδίδαν. oblatio, (h.
e. conversio) gentium. Heb.
10. v. 10. διὰ τῆς περιφορέας.
per oblationem. ibid. v. 14.
μὴ γὰρ περιφορᾷ τιπλείων.
unica enim oblatione con-
summavit. Heb. 10. 5. θυσιὰν
καὶ περιφορὴν ἐκ ἡδύλησας. vi-
ctimam & oblationem no-
luisti. περιφέρω. profero, tan-
tum bis legitur in 3. sing.
præf. act. indic. Luc. 6. 45. περι-
φέρει. profert, seu promit. συμ-
φέρει. conduco, profum, con-
fero, 1. Cor. 6. v. 12. & πάντα
συμφέρει. non omnia condu-
cunt. Ioh. 16. v. 7. συμφέρει ὑ-
μῖν. conducit vobis. 1. Cor. 7.
v. 37. πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμ-
φέρειν. (part. præf. g. n.) ad ve-
strum ipsorum commodum
Comporto, Actor. 19. v. 18.
συνεινέχοντες. (part. a. 1. act.)
ταῖς βίβλιν. postquam com-
portassent libros. ὑποφέρω
suffero, 1. Pet. 2. 19. εἰ ὑπο-
φέρετε τὰς λύπας, si quis suffert
molestias. a. 1. ὑποφέρω. 2.
Timoth. 3. v. 11. εἰς διωγμὸν

ὑποφέρω. quales persecuti-
ones sustinuerim. a. 2. ὑπο-
φέρω. idem. 1. Corinth. 10.
13. τὴν διώκοντα ὑμᾶς ὑποφε-
ρέτω. (a. 2. act. infin.) ut possi-
tis sufferre.

φεύγω, fugio, Iohan. 10. 13. ὁ
μισθωτὸς φεύγει. mercenarius
autem fugit. Imperat. φεύγε,
fuge. 1. Tim. 6. 11. ταῦτα φεύ-
γε. hæc vita. Mat. 2. 13. φεύγε
εἰς Αἴγυπτον. fuge in Ægy-
ptum, pl. φεύγετε. fugite, Mat-
thæi 10. v. 23. 1. Corinth. 6.
v. 18. φεύγετε τὴν πορνείαν, fu-
gite scortationem. 1. Cor.
10. 14. φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδω-
λολατρίας, fugite ab idolola-
tria. Matth. 24. v. 16. φεύγε-
τε εἰς τὰ ὄρη. fugiant in
montes. Subj. Matth. 23. 33.
πῶς φεύγετε. quomodo effu-
giatis. Fut. med. φεύξεται. fu-
giam: Iacob. 4. v. 7. ἀπὸ τῆς
πρὸς διαβόλου, καὶ φεύξεταί αὐ-
τὸν. resistite Diabolo, & fu-
giet à vobis. Iohan. 10. v. 5.
φεύξονται ἀπ' αὐτῶν. fugient ab
eo. aorist. 2. ἔφυγον. fugi. A-
poc. 12. v. 6. ἡ γυνὴ ἔφυγεν ἐκ
τῶν ἔρημων. mulier fugit in
desertum. Matth. 8. 33. οἱ βλά-
σφημοὶ ἔφυγον subulci fuge-
runt. infin. φεύγειν. fugere
Matth. 3. v. 8. Act. 27. v. 30.
ἀπὸ πρὸς τὸν μέσον. (pro quo tamen αἰμασίλας. a.
pud Eur. in Her. fur. legitur)
πέφυγα. nec non, Act. 16. 27.
in compositione) est nomē

φύγη. ἡ. ἡ. fuga, Matth. 24.
v. 20. φυγάς. ἄδης. ὁ. ἡ. profu-
gus, extorris, exul, item ser-
vus fugitivus. φυγαδεύω. in
exilium pello, ejicio. φυγα-
δεύω. ἡ. ἡ. exilium. ἀποφεύγω.
effugio, ter legitur in part. a.
2. act. 1. Pet. 1. 4. & 2. v. 18.
& 2. 20. ἐκφεύγω. effugio, Fut.
ἐκφεύξομαι. ἡ. ἡ. Roman.
2. v. 3. ἐπὶ σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κέῖμα
τὸ δι᾽; te effugiturum judi-
cium Dei? Hebr. 2. versu 3.
πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα; quo-
modo nos effugiemus? Præter.
perf. med. ἐκπεφυγα. effugi,
Act. 16. 27. νομίζων ἐκ-
πεφυγῶν τὸν δεσμίαν. putans
effugisse vinc-tos. aorist. 2.
ἔκφυγον. idem, 2. Corinth.
11. 33. καὶ ἔκφυγον τὰς χεῖρας
αὐτῶν. & effugi manus ejus.
1. Thess. 5. v. 3. καὶ ἐκφεύ-
ρατε. (a. 2. subj.) & nequa-
quam effugerint. Luc. 21. 36
ἐκφυγεῖν. effugere, elabi, (a.
2. infin.) διαφεύγω. effugio,
ἡ. ἡ. λεγόμενον. Act. 27. 42.
μή τις διαφύγει. (3. perf. a. 2.
opt. act.) ne quis effugeret.
καταφεύγω. perfugio, tantum
bis legitur, Actor. 14. v. 6.
κατέφυγον. (3. pl. aor. 2. indi.)
εἰς τὰς πόλεις. perfugerunt
in vrbes. Heb. 6. 18. οἱ κατα-
φυγόντες. (part. aor. 2. pl. n.)
qui perfugimus.

φθάνω, pervenio, Fut. φθάσω. a. 1.
ἔφθασε, Rom. 9. 31. ἐν ἔφθα-
σε. non pervenit, Mat. 12. 28.

ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς. pervenit ad
vos. 1. Thess. 2. v. 16. ἔφθασεν
ἐπ' αὐτοὺς ἡ ἔρνη. occupavit
eos ira. 2. Corinth. 10. 14.
ἔχει γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσας, nam
etiam vobis; ad vos per-
venimus. 1. Thess. 4. v. 15.
καὶ καὶ φθάσωμεν. (1. pl. aor. 1.
act. subj.) non perveniamus.
καταφθάνω, prævengo, anticipo,
anteuerto, Matth. 17. v. 25.
κατέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς. præ-
venit eum Iesus.

φθέγγομαι, loquor. Act. 4. v. 18.
φθέγγεσθαι. loqui, 2. Pet. 2. 18.
φθεγγόμενοι. loquentes. Fut.
φθήξομαι. Præter. ἔφθεγα. a. 1.
med. ἔφθεγα. locutus sum,
2. Pet. 2. vers. 16. ἐν αὐτῷ πνε-
ματι φθνήξας. (asina) hu-
mana voce locuta. à præter.
medio inusitato, ἔφθεγα, de-
rivatur φθνήσκει. & ὁ. Rom. 10
v. 18. 1. Corinth. 14. v. 7.
ἐκ τῆς φωνῆς κηρύσσας. cithara
sepiem fides habens. Eurip.
ἀπὸ φθνήσκου. obloquor, pro
quo αἰταποκρίνομαι, Ro. 9. 20.
φθάνω. Fut. ἴσω & φθάνω. F. ἴσω. i-
tem. φθίνω. corrumpo, labe-
facto, perdo, interimio. φθί-
σις. εὖ. ἡ. tabes genus mor-
bi φθισις. & ὁ. qui labo-
rat tabe. φθινοπωρινός. emar-
cidus. componitur ex φθίνω
& ὁπώρεα. autumnus, vel
fructus autumnales, (vide
supra. pag. 192. c. 2.) Iudæ
v. 12. φθείρω. corumpo, de-
struo, perdo, violo, 1. Cor. 3.

v. 17. ναὺν τὸ θεῦ φθείρει. templum Dei labefaciat. 1. Corinth. 15. v. 33. φθείρουσιν ἡδὴ χρεῖδ' ὁμιλίᾳ κακῇ. corrumpunt mores bonos colloquia prava. pro χρεῖδ'. propter apostrophū legitur χρεῖδ' ubi accentus retrahitur in primam, & præterita τ mutatur in θ propter sequentem aspiratam. Alij scribunt χρεῖδ'. Fut. φθίω, 1. Cor. 3. 17. φθερεῖ τὸν ὁ θεός. destruet hunc Deus. Præt. perf. ἔφθαρκα. perdidici. Præt. pass. ἔφθάρην. perditus sum, (quod legitur in compositione, 1. Timoth. 6. v. 5.) à 3. perf. ἔφθαρται, est φθαρτός. ἢ. ὄν. corruptibilis, e, Rom. 1. 23. φθαρτὸ αἰθέρα. corruptibilis seu mortalis hominis. 1. Cor. 9. 25. φθαρτὸν στέφανον. perituram coronam. 1. Pet. 1. v. 23. ἐκ σπορῆς φθαρτῆς. ex semine intereunte. aorist. 1. act. ἔφθειρα. corrumpti, Apoc. 19. v. 2. ἡ πῆξ ἔφθειρε πλὴν γῆ. quæ (meretrice scortatione sua) corrumptit terram. 2. Cor. 7. v. 2. ἐστὶν ἐφθειρα μὲν. neminem corrumptimus. a. 2. act. ἔφθαρον. a. 2. pass. ἔφθάρην. ἢ. ὄν. corruptus sum. 2. Corinth. 11. v. 3. ἐγὼ φθάρῃ. (a. 2. pass. subj.) τὰ νόματα ὑμῶν. ita corrumpantur cogitationes vestrae. Fut. 2. pass. φθαρήσονται. lege in compositione, 2. Pet. 2. 12. præsens pass. φθείρουσιν. corrup-

por, Iudæ vers. 10. ἐν τῷ φθείρουσιν. in hisce corrumpuntur. Ephes. 4. 22. φθείρουσιν. (part. præf. pass. accu. g. m.) qui corrumpitur, aboletur. Præt. med. ἔφθορα. unde est nomen φθορά. ἢ. ὄν. corruptio, 1. Corinth. 15. v. 50. φθορά. corruptio. 2. Pet. 1. v. 4. φθορά. 1. Corinth. 15. v. 42. ἀφθάρται ἐν φθορᾷ. scribitur in corruptione. Galat. 6. v. 8. ἐν τῇ σαρκὶ φθορᾷ. ἐν φθορᾷ. ὁ. ἢ. incorruptibilis. immortalis. Roman. 1. v. 23. ἀφθάρτου θεῦ. 1. Timoth. 1. 17. τῷ ᾧ βασιλεῖ ἀφθάρτου. Regem autem incorruptibili, seu immortalī. 1. Corinth. 15. 52. οἱ νεκροὶ ἑγερθήσονται ἀφθάρτοι. mortui resurgent seu suscitabuntur incorruptibiles. 1. Pet. 1. v. 4. εἰς κληρονομίαν ἀφθάρτου. ad hæreditatem nulli interitui obnoxiam. ἀφθάρσια. ἢ. ὄν. immortalitas, 1. Corinth. 15. v. 42. 50 53. 54. Ephes. 6. 24. διαφθείρου. corrumpo, Luc. 12. v. 33. ἐὰν σὺ διαφθείρῃ. neq; tinea corrumpit. 2. Corinth. 4. 16. διαφθείρεται. (præt. pass.) corrumpitur. 1. Timoth. 6. 5. διαφθαρήσονται. (part. præf. pass.) τὸν νῦν. corruptorum mente Hellenismus pro καὶ τὸν νῦν. Apoc. 11. 18. διαφθείρα. (a. 1. act. infin. ab ind. διαφθείρα. corrumpere, perdere. ibid.

διαφθεί-

διαφθείρουσιν. (part. præf. act. acc. pl.) eos, qui perdunt. Apoc. 8. v. 9. διαφθείρα. (3. sing. aor. 2. pass. ind.) perijt. à præf. med. διαφθορα, derivatur διαφθορά. corruptio, Actor. 2. v. 27. ἰδεῖν διαφθορᾶν. videre corruptionem, h. e. corrumpi & in pulverem reverti. Legitur præterea, Act. 2. 31. & 13. 34. 35. 36. 37. ἀδιάφθορος. ἢ. ὄν. incorruptus, integer, ἀδιάφθορος. ἢ. ὄν. integritas, ubi quis pecunijs aut precibus corrumpi nequit. Tit. 2. v. 7. καταφθείρω. corrumpo, bis legitur, 2. Timoth. 3. 8. καταφθαρείου. (part. præf. pass.) τὸν νῦν. corrupti mente, 2. Pet. 3. v. 12. καταφθαρήσονται. (3. pl. fut. 2. pass. ind.) interibunt. λαοφθόρος. ἢ. ὄν. populi pernicies: at λαοφθόρος. ἢ. ὄν. à populo perditus. οἰκοφθόρος. ἢ. ὄν. qui rem familiarem dilapidat. οἰκοφθόρος. ὡ. qui familiam pessundat, evertit. φθόρος. ἢ. ὄν. invidia, Matth. 27. v. 18. διὰ φθόνον. ex invidia. Roman. 2. v. 29. μετὰ φθόνον. plenos invidia. Galat. 5. v. 21 φθόνος. 1. Pet. 2. v. 1. φθόνος. φθόνος. ὡ. invideo, Gal. 5. v. 26. ἀλλήλοις φθονῶντες. alij alijs invidentes. φθία. ἢ. ὄν. phiala, Apoc. 5. 8. & 15. 7. & 16. 1. & 17. 1. φίλος. ἢ. ὄν. amicus, Lucæ 14. v. 10. φίλε. amice, Luc. 11. vers. 8. διὰ τὸ ἐγὼ αὐτῷ φί-

λον. quod amicus ejus sit. Iacob. 2. v. 23. φίλος τῷ θεῷ. amicus Dei. Iohan. 19. v. 12. φίλος τῷ Καισάρει. amicus Cæsaris. Iacob. 4. v. 4. φίλος τῷ κόσμῳ. amicus mundi. Iohan. 15. v. 14. ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ. vos estis amici mei. Lucæ 15. v. 29. καὶ φίλων. cum amicis, ἢ φίλων. amica, Luc. 15. v. 9. συναλεῖται τὰς φίλας. conuocat amicas. φίλια. ἢ. ὄν. amicitia, Iacob. 4. v. 4. φιλέω. ὡ. diligo, amo, amore complector, prosequor. Ioh. 2. 1. v. 15. φιλοῦ σι. amo te, ibid. v. 17. φιλεῖς με; amas me? 1. Corin. 16. 22. εἰ περὶ φίλεῖ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἡτῶ ἀνάθεμα. si quis non diligit Dominum Iesum Christum, sit anáthema, h. e. habeatur pro homine pertinente ad regnum Diaboli. ἀνάθεμα τί. ζειν. enim nihil aliud est, quam, uti Apostolus loquitur, 1. Cor. 5. 5. παρέδωκα τῷ σατανᾷ. tradere Satanæ. Iohan. 5. v. 20. ὁ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν. Pater amat Filium. Mat. 6. 5. φιλοῦσιν. amant. imperf. ἐφίλειον. ἢ. ὄν. amabam. Ioh. 20. vers. 2. ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς. quem diligebat Iesus. Fut. ἐφιλήσω. amabo. Præt. perf. ἐφίληκα. amavi. Præt. pass. ἐφίλημαι. aorist. 1. ἐφίλησα. amavi, item osculatus sum, Matth. 26. 48. ὃν αὖ ἐφιλήσω. (a. 1. subj.) quem osculatus fuero. Luc. 22. 47.

φιλήσῃ αὐτὸν. scil. ὡς. h. e.
ut eum oscularetur. φίλημα.
τος. τὸ. osculum, Luc. 7. v. 45.
φίλημά μοι ἐκ ἰδοῦς. oscu-
lum mihi non dedisti. Luc.
22. 48. φίλημα παρὰ δίδως;
osculone prodis? φίλημα ἁ-
γίου. osculum sanctum, Rom
16. v. 16. 1. Corinth. 16. v. 20
& 2. Corinth. 13. v. 12. & 1.
Thess. 5. v. 26. φίλημα ἀγά-
πης. osculum charitatis, 1.
Pet. 5. 14. καταφιλέω. ὦ. de-
osculor, Luc. 7. v. 45. καταφι-
λέω. (part. præf. g. f.) deoscu-
lans. Luc. 7. v. 38. καταφιλεῖ
(3. sing. imper. act.) deoscu-
labatur. Act. 20. v. 37. κατα-
φιλεῖν. (3. pl. imperf.) deoscu-
labantur. Matth. 26. v. 49.
καταφιλήσῃ. (3. sing. 2. i. act.)
deosculatus est eum. περιφι-
λέω. ὁ. ἡ. amans, Phil. 4.
v. 8.

φιμώω. ὁ. ὁ. & φίμω. ὁ. ὁ. camus,
fiscella, capistrum. φιμώω. ὦ.
obthuro os, occludo os, os
obstruo. 1. Pet. 2. v. 16. φιλῶν.
(præf. infin.) os obstruere.
Fut. φιλῶν. 1. Corinth. 9. 9.
ἐ φιλῶσθε βῆν' ὄνοντα. non
obligabis os bovi trituranti.
Præt. per. φιλῶν. unde est
præt. pass. φιλῶν. in 2. per-
sona φιλῶν. unde est præf.
perf. imperat. φιλῶν. ob-
mutescere, Mar. 4. v. 39. aor. 1.
act. φιλῶν. Matth. 22. v. 34.
φιλῶν. τὸ σαδδουκαῖος. occlu-
sit os Sadducæis. aor. 1. pass.

φιλῶν. Matth. 22. v. 12. un-
de a. 1. imper. φιλῶν. Mar.
1. v. 25. Luc. 4. v. 35. obmutescere,
halt dein maul.

φλέω. incendo, inflammo. Fut.
φλέω. Præt. φλέω. Præt.
passiv. φλέω. unde est
φλέω. πε. τὸ. pituita, ita δι-
ἐτα κατ' αἰτίαν. proprie e-
nim φλέω. ardorem, incen-
dium, & inflammationem
significat. Præt. med. φλέω.
& hinc est φλέω. γρ. ἡ. flamma,
Luc. 16. v. 24. ἐ φλέω
ταύτη. in flamma hac. Vide
præterea. Act. 7. 30. 2. Thess.
1. v. 8. Heb. 1. v. 7. Apoc. 1. v.
14. & 19. v. 12. φλόω. in-
flammo, Iacob. 3. v. 6. φλόω.
(part. præf. act.) ibidem
φλόω. (part. præf. pass.)
inflammata. Fut. φλόω. P.
φλόω. Præt. pass. φλόω.
φλόω. unde est φλόω. ὁ. ὁ.
& per syncopen φλόω. ὁ. ὁ.
ustulatio.

φλόω. nugar, (idem quod φλόω.
φλόω. ὦ.) φλόω & φλόω & φλόω.
Fut. φλόω. idem. φλόω. ὁ. ὁ.
nugar. φλόω. ὁ. ὁ. nugar,
nugar, 1. Timoth. 5. 13. φλόω.
φλόω. ὦ. nugar, garrus, 3. Ioh.
v. 10. ὁ νόμος γρ. ὁ. ὁ. qui vi-
no bullit, qui vinum eructat,
vinosus, temulentus, ebri-
us. ὁ νόμος. ας. ἡ. compota-
tio, 1. Pet. 4. v. 3.

φλόω. ὁ. ὁ. palma, Iohan. 12.
v. 13. ἔλαβον τὰ βῆλα τῶν φο-
νικῶν. acceperunt ramos pal-
marum.

marum, Apoc. 7. v. 9. ἡ φοίνι-
κη ἐν ταῖς χειρὶν αὐτῶν. & pal-
ma (tanquam victoriæ si-
gna) in manibus eorum.

φοινῖς. ὁ. τὸ flagellum. Vo-
cabulum hoc origine est la-
tinum, cuiusmodi in N. T.
occurrunt complura, ut λέγ-
ων, καὶ τὸ δῶν, φράτωρ, ἀντιπαύ-
ων. & c. Iohan. 2. v. 15. φρα-
γέλλω. ὦ. flagello, Matth. 27.
v. 26. Marc. 15. v. 15. pro φρα-
γέλλω. ὦ. dicunt Græci φραγέ-
λλω. de quo suo loco. Græci in
hac peregrina voce muta-
runt λ in ρ ex more linguæ
sue, quæ concursus trium
lambda respuit. Sic hodie I-
tali à majorū suorum con-
suetudine alieniores l mu-
tant in i & pro pleno di-
cunt pieno: pro plu. piu: pro
placere, piacere, & c.

φράω. dico, commemoro. Fut.
φράω. aor. 1. φράω. Matth.
13. v. 36. φράω. ἡμῖν. τὴν παρα-
βολὰν. Præt. perf. φράω. a. 2.
φράω. Præt. med. φράω.
Præt. perf. pass. φράω. unde
est part. p. φράω. pro
φράω. Sed verbum hoc
in N. T. ἀπαρὶς λεγόμενον. h. e. se-
mel legitur.

φράω. sive φράω. proprie sepio,
munio, uti ostendit ejus de-
rivatum φράω. de quo pau-
lò post. item os occludo,
obthuro, obstruo Fut. φράω.
Præt. perf. φράω. aor. 1

φράω. Hebr. 11. 33. φράω.
ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. obstruxerūt o-
ra leonū. a. 2. φράω. a. 2. pass.
φράω. ἡ. ἡ. in sub. φράω. ἡ. ἡ.
φ. Ro. 3. 19. ἵνα πάντες φράω.
ut omne os obstruatur. Fut. 2.
pass. φράω. obstruar, 2.
Cor. 11. 10. ἡ καὶ χεῖρες αὐτῶν
& φράω. eis ἐμὲ. hæc gloria-
tio non obstruetur (inter-
rumpetur) in me. h. e. mihi
est permanfura.

φράω. αὐτος. τὸ. puteus, Ioh. 4. 11.
τὸ φράω. ἐν τῷ βάθῳ. puteus est
profundus. Apoc. 9. 1. ἡ κλεῖς
τῶ φράω. clavis putei. Luc.
14. v. 5. eis τὸ φράω. ἐν πύλινῳ.
in puteum incidet.

φράω. ὁ. ὁ. mens. (idem quod
φράω. ὁ. ὁ. φράω. intelli-
gentia. Num. pluralis usita-
tior est singulari. Hom. σὺ δὲ
ἐπὶ φράω. βάλω. C. 1. Virg. hæc
reddat, tu condita mente te-
nento. 1. Cor. 14. 20. μὴ παιδεία
γίνωσκε τὰς φράω. ne estote pu-
eri iudicio, seu mente, seu in-
telligentia. φράω. ὦ. sapio,
curo, sentio, Mat. 16. 23. ἐ
φράω. τὰ τῶ φράω. non sapis,
quæ sunt Dei. Ro. 14. 6. κρεῖον
φράω. Domino curat. Ro. 8.
5. τὰ τῶ φράω. (scil. ὄντα.) φράω.
quæ carnis sunt, sapiunt.
imp. Col. 3. 2. τὰ δὲ φράω. supra
curate. subj. Phil. 2.
v. 2. ἵνα τὸ αὐτὸ φράω. ut i-
dem sentiatis. Philip. 3. v. 15
τὸ φράω. hoc sentiamus.

Y 5 infn.

infin. Roman. 12. 3. φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονίζειν. sapere ad sobrietatem. Parr. Roman. 14. v. 6. ὁ φρονῶν. qui curat. Philip. 3. v. 19. τὰ ἑαυτοῦ φρονήσας. terrena curantes. imperf. ἰφρονοῦν. ut. curabam, Philip. 4. v. 10. ἰφ' ὧς ἢ ἰφρονοῦν. quod de ere etiam solliciti eratis. F. φρονησά. Gal. 5. v. 10. ἔστιν ἄλλο φρονησά. nihil aliud sentietis. Præfens. pass. φρονέομαι. ἔ. υ. Philip. 2. v. 5. τὸ τοῦ 3ῃ φρονοῦν. (præf. imperat.) εἰ ὑμῶν. hoc enim sentiat in vobis, h. e. hic sit affectus in vobis. Præf. act. πρὸς φρονήσας. præf. pass. πρὸς φρονέομαι. unde est nomen φρονήσας. τοῦ. τὸ. quod quis sentit, sensus, desiderium, affectus, cupiditas, studium. Roman. 8. v. 6. τὸ φρονήσας τῆς σαρκὸς, δαίμονος. desiderium carnis mors est. ibid. v. 27. τὸ φρονήσας τῷ πνεύματι. sensus spiritus. φρόνησις. εὐσεβεία. prudentia, Luc. 1. v. 17. Eph. 1. v. 8. φρόνιμος. v. ὁ. ἡ. prudens. Luc. 12. v. 42. ὁ πιστὸς οἰκονόμος ἢ φρόνιμος. dispensator fidelis & prudens, Matthæi 25. v. 8. αἱ 3 μωραὶ τῆς φρονίμοις εἶπον. Fatuæ verò prudentibus dixerunt. ibid. v. 9. αἱ φρόνιμοι. cordatæ, seu circumspicte. Roman. 12. 16. μὴ γίνεσθαι φρόνιμοι περὶ ἑαυτοῦς. ne estote prudentes apud vosmet ipsos, h. e. ne arrogare vobis prudentiam. Com-

φρονιμώτερος. a. ον. 'prudenter. us. Luc. 16. v. 8. Superl. φρονιμώτερος. φρονίμως. Adverb. prudenter, circumspicte, Luc. 16. v. 8. ἀφρον. ον. ὁ. ἡ. demens. 2. Corinth. 12. 11. γάρτοι ἀφρον καυχώμενοι. fui amens in gloriando. 2. Cor. 11. v. 16. ὡς ἀφρον διέμαθ. (a. i. imper. med.) με, ceu dementem recipite me. Vocat. ἀφρον. stulte. Luc. 12. 20. 1. Cor. 15. 36. Plur. οἱ ἀφρονες. stolidi, Ephes. 5. v. 17. Luc. 11. 40. 1. Pet. 2. v. 15. τίτω ἀφροναν ἀγνοῦσαι. ἀφροσύνη. ης. ἡ. amentia, Marc. 7. v. 22. 2. Corinth. 11. 1. 17. 21. σάφρον. ον. ὁ. ἡ. (q. d. σάφους φρόνα.) mentis compos, prudens. item sobrius, continens. 1. Timoth. 3. v. 2. Tit. 1. v. 8. σώφρων, δίκαιον, ὁσον. temperantem. equum, sanctum. Tit. 2. v. 5. σώφρονες, ἀγνάς. moderatas, castas. σωφρόνως. Adv. temperanter, Tit. 2. v. 12. σωφρονέως, ἢ δικαίως, ἢ εὐσεβείας. temperanter & justè & piè. σωφροσύνη. ης. ἡ. sobrietas, Actor. 26. v. 25. 1. Timoth. 2. 9. μὴ αἰδέσθαι ἢ σωφροσύνης. cum verecundia & modestia. σωφρονέω. ὦ. sum sobrius, mentis sum compos. (cui opponitur τὸ μεθύειν.) 2. Corinth. 5. v. 13. Mar. 5. v. 15. Tit. 2. 6. 1. Pet. 4. v. 7. σωφρονίσαι. (a. i. act. imper.) estote sobrii σωφρονίζω, sapere doceo, facio ut

cio ut quis sapiat, ad sanam mentem revoco, Tit. 2. v. 4. ἵνα σωφρονίζωσι τὰς ψυχὰς. ut sapere doceant & bonis moribus imbuant adolescentulas. Fut. σωφρονίσω. præf. perf. σισωφρονίσκω. præf. pass. σισωφρονίσμαι. unde est nomen σωφρονισμός. ὦ. ὁ. sanitas animi, 2. Timoth. 1. v. 7. καταφρονέω. ὦ. contemno, cum Genit. Rom. 2. v. 4. καταφρονέω. contemnis. 1. Cor. 11. v. 22. τῆς ἐκκλησίας τῷ θεῷ καταφρονεῖται. Ecclesiam Dei contemnitis. imperat. 1. Timoth. 4. v. 12. καταφρονεῖτω. contemnat. (3. perf. præf. imperat.) 1. Timoth. 6. v. 2. καταφρονεῖτωσαν. (3. pl. præf. imper.) contemnant. part. 2. Pet. 2. 10. κωλύοντες καταφρονήτας. dominatum contemnentes. Fut. καταφρονήσω. spernam, Matt. 6. 24. ἢ τῷ ἰτέρῳ καταφρονήσας. & alterum contemnet. aor. 1. καταφρόνησα. spreui, contempsi, Heb. 12. v. 2. αἰσχρὸς καταφρονήσας. (part. a. 1. act.) ignominia contempta, Matthæi 18. v. 10. δεῖτε μὴ καταφρονήσητε. (a. i. subj. 2. pl.) videte, ne contemnatis. καταφρονήτης. ὦ. ὁ. contemp-tor, Act. 13. 41. ἀειφρονέω. ὦ. despicio, Tit. 2. v. 15. μηδεὶς σε ἀειφρονεῖτω. nemo te contemnat. παραφρονέω. ὦ. desipio, 2. Corinth. 11. v. 23. ὑπερφρονέω. ὦ. supra sapio, Ro-

man. 12. v. 3. μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν. ne sapiat supra quam oportet sapere. ὑψιλοφρονέω. ὦ. efferor animo, Roman. 1. v. 20. μὴ ὑψιλοφρόνη. ne efferor animo. φιλόφρον. ον. ὁ. ἡ. comis, benevolus, 1. Pet. 3. v. 8. φιλοφρόνως. Adv. comiter. Actor. 28. v. 7. φιλοφρονέομαι. ἔ. υ. verb. med. comitate prosequor, humanitate amanter complector. cum. Acc. ταπεινόφρον. ον. ὁ. ἡ. humilis, qui humiliter de se sentit, nec altos gerit spiritus. ταπεινοφροσύνη. ης. humilitas, animi demissio, Coloss. 2. 18. εἰ ταπεινοφροσύνη. in animi demissione. Act. 20. v. 19. μετὰ πάντων ταπεινοφροσύνης. cum omni animi submissione. Φρεξ. ἡδ. ἡ. maris vel fluctuum fremitus. φρεῖα. vel φρεῖα. horreo, Iacob. 2. v. 19. τὰ θυμῶνα πνεύματος ἢ φρεῖα. daemonia credunt (quidem) sed horrescunt. φρεκτός. ἡ. ὄν. horrendus. a. um. Chrysost. φρεκτὰ μυστήρια. sacrosancta sacramenta. Φρονεῖ. ἰδ. ἡ. cura, sollicitudo. φρονίζω. curo, Tit. 3. v. 8. ἵνα φρονεῖται καλῶν ἔργων φρεῖται. ut curent seu studeant bonis operibus præesse. Fut. φρονίσω. vel Atticè φρονισά. præf. perf. πρὸς φρονέω. part. πρὸς φρονέω. sollicitus. Φρυάττω. fremo. F. ξω. Præf. χα. aorist.

aor. 1. ἐφρύαξα. fremui. A-
ctor. 4. v. 25. ἵνα π ἐφρύαξαν
τὰ ἔθνη ; Quare tremue-
runt gentes ?

Φρύω. torreo, torrefacio. Dici-
tur etiam φρύσσω vel φρύσσω.
in eadem significatione. φρύ-
ζανον. v. τὸ. samentum, lig-
num aridum, crematu faci-
le, Act. 28. v. 3.

Φύλαξ. ακος. ὁ. v. ἡ. custos, excu-
bitor, vigil. φυλακίς. ἡ. ἡ. ἡ.
custos foemina, Actor. 5. 23.
& 12. 6. 19. φυλακὴ. ἡ. ἡ. car-
cer, Matth. 5. 25. εἰς φυλακὴν
βληθῆς. in carcerem conjici-
aris. vigilia, Matth. 14. v. 25.
& 24. 25. φυλακίζω. in carce-
rem pertraho, Actor. 22. v.
19. φυλάσσω vel φυλάττω. cu-
stodio, seruo, Galat. 6. v. 13.
αὐτοὶ νόμον φυλάσσωσι. illi le-
gem seruant. Lucæ 11. v. 21.
φυλάσσει. custodiat, Act. 16.
v. 4. φυλάσσει τὰ δόγματα. ser-
uare statuta. Actor. 22. v. 20.
φυλάστων τὰ ἱμάτια. custodi-
ens vestimenta. Fut. φυλάξω.
Iohan. 12. v. 25. Præst. perf.
πεφύλαχα. vnde est πεφύλα-
γμα & πεφυλαγμένος. cautè.
aorist. 1. act. ἐφύλαξα. custo-
diui. Iohan. 17. 12. εἰς δίδω-
μις μοι, ἐφύλαξα. quos dedisti
mihi, custodiui. ἐφύλαξι. 2.
Pet. 2. v. 5. ἐφύλαξατι. serua-
stis, Actor. 7. v. 53. imper. φύ-
λαξον. custodi, 1. Timoth. 6.
v. 20. φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ πᾶ-
σι δόλων. caute vobis ab i-

dolis. subj. φυλάξω. ἡ. ἡ. ser-
uem, 1. Timoth. 5. 21. infin.
φυλάξαι. custodire, Iudæ ver-
su 24. pass. & med. φυλάσσο-
μαι. caueo, Luc. 12. v. 15. φυ-
λάσσεσθε ὑπὸ τῆς πλεονεξίας. ca-
vete ab auaritia. 2. Timoth.
4. v. 15. ἐν τῇ σὺ φυλάσσω. ἃ
quo & tibi caue. Actor 21.
v. 25. φυλάσσεσθαι αὐτοῦ. cavere
sibi ab jis. Act. 23. 35. φυλά-
σσεσθαι. custodiri. aor. 1. med.
ἐφυλάξαίμην. obseruavi, Matt.
19. v. 20. φυλακτῆρα. τὰ. phy-
lacleria, q. d. conservatoria,
Matth. 23. 5. πλατύνουσιν τὰ
φυλακτῆρα αὐτῶν. dilatant e-
nim phylacteria sua, h. e. la-
minas aut membranulas
fronti alligatas, idq; ex Dei
instituto (Exod. 13. vers. 16.
Deut. 6. v. 8.) vt tam ipsis,
quam alijs semper in ani-
mum revocaretur lex Dei,
quibus tamen Pharisei ab-
utebantur ad vanam osten-
tationem. γαζοφυλάκιον. v. τὸ.
gazophylacium, ærarium
Ecclesiasticum. Vox com-
posita ex voce Persica γάζα.
ἡ. ἡ. tributa, opes & φυλακὴ.
custodia. Mar. 12. v. 41. tur-
ba immittebat æra εἰς τὸ
γαζοφυλάκιον. h. e. in arcam
aliquam. Iohan. 8. v. 20. πῶ-
τα ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν
τῇ γαζοφυλακίᾳ. hæc verba lo-
cutus est Iesus in Gazophy-
lacio, h. e. in illa templi regi-
one, quæ oblationibus con-
fereb-

ferendis erat destinata. cu-
stodes illius ærarij dicuntur
οἱ γαζοφυλάκες. διαφυλάξαι. α-
κας. ὁ. victorum custos, qui
Latine vna voce dicitur
commentariensis, Act. 16.
v. 23. 27. 36.

Φύλλο. ἡ. ἡ. ἡ. tribus, Matt. 19. 28.
κείοντες τὰς δώδεκα φυλάς, iu-
dicantes duodecim tribus.
Act. 13. 21. ἐν φυλῇ Βενια-
μιν, ex tribus Benjamin Ia-
cob. 1. v. 1. τῆς δώδεκα φυ-
λῆς, duodecim tribubus. συμ-
φυλῆτις. v. ὁ. contribulis, 1.
Thess. 2. v. 14. ἀγροφυλός, v.
ὁ ἡ. alienigena. Act. 10.
v. 28. ἀβέβητον ὅτιν ἀνδρὶ Ἰ-
σραὴλ κολλᾶσθαι ἀγροφύλῳ, ne-
fas erat Iudæo adhærere a-
lienigenæ, h. e. eo familiari-
ter vi non licebat. δωδεκά-
φυλος. v. ὁ. in duodecim tribus
diuisus. δωδεκάφυλον. v. τὸ. du-
odecim tribus, Act. 26. 7.
Φύλλον. v. τὸ. folium. ἡ. φύλλα, fo-
lia, Matth. 21. 19. & 24. 32.
Mar. 11. 13, Apoc. 22. 2. v.
τὰ φύλλα τῆ ξύλου, & folia li-
gni, h. e. arboris (Hebrai-
simus.)

Φύρω. F. ὦ. & φύρω. P. πέφυκα.
commisceo. φρεῖω. ὦ. mi-
sceo, macero, subigo. F. ἄσω.
P. ἀφα. aor. 1. med. ἐφρυά-
μι. ἀφρα. τος. τὸ. massa lu-
ti, Rom. 9. 21. farina aqua
subacta, 1. Cor. 5. 6.

Φύω vel φύωται, folijs, ἡ. ο.
φυσάω. sufflo. ἐμφυσάω. ὦ.

afflo, Iohan. 20. v. 22. v. τὸ
εἰπὼν ἐεφύσησε. (3. sing. aor. 1.
act. ind.) & quum hoc dixis-
set, afflavit eos, φυσία. ὦ. in-
flo, 1. Corinth. 8. v. 1. ἡ γνῶσις
φυσιοῖ. scientia inflat. Fut. φυ-
σιώσω. P. πεφυσίηκα. pass. φυ-
σιόμαι. ἔμει. inflor, turgeo,
1. Corinth. 13. v. 4. ἡ ἀγάπη, ἡ
φυσίαται. charitas non infla-
tur. 1. Corinth. 4. 6. φυσιάω
pro φυσιάω. inflemini. Co-
loss. 2. 18. φυσιέμενοι. inflatus
part. præst. πεφυσισμένοι. ἡ. ογ.
inflatus. a. um. 1. Cor. 4. v.
19. & 5. v. 2. aor. 1. pass. ἐφ-
υσιάθην. 1. Corinth. 4. v. 18. ἐφ-
υσίωσις. εως. ἡ. tumor animi, 2.
Cor. 12. v. 20.

Φύω gigno, produco, edo, pario,
item neutraliter nascor, ena-
scor, pullulo. Fut. φύσω. præst.
πέφυκα. natus sum, item ita
natura comparatus sum.
præst. med. πέφυκα. ἡ. ο. a. 2.
act. ἐφύον. a. 2. pass. ἐφύω. in
part. a. 2. φυείς. εἶσι. ἐν. enatus.
a. um. Luc. 8. 6. v. φυνὲν ἄχρη-
στη. & enatum exaruit. Heb.
12. v. 15. φύονται. (part. præst.
act. g. f) suppullulans. φύσις.
εως. ἡ. natura, Roman. 2. v. 14
1. Corinth. 11. v. 14. Ephes. 2.
v. 3. φυσικὸς. ἡ. ογ. naturalis. c.
Roman. 1. v. 26. φυσικῶς. na-
turaliter, Iud. v. 10. φυτοί. sa-
tus. ἐμφυτός. v. ὁ. ἡ. infusus, Ia-
cob. 1. v. 21. δέξατε τὸν ἐμφυ-
τον λόγον. excipite institutum
illum sermonem. σὺμφυτος.
v. ὁ.

κ. ὁ. vna plantatus, Rom. 6. 5. *νέφυτοι*, κ. ὁ. nouitius, 1. Tim. 3. 6. *ἐκφύω*, germino, Mat. 24. 32. *ὅταν τὰ φύλλα ἐκφύω* (præf. subj. 3. p. sing.) quum folia germinant. *φυτύν*, ὁ. τὸ. planta. *φυτεύω*, planto, conféro. 1. Cor. 9. 7. *τίς φυτεύει ἀμπελῶνα*; quis plantat vineam? 1. Cor. 3. 7. *ὁ δὲ ὁ φυτεύων* (part. præf.) neq; qui plantat. imperf. *ἐφύπυον*, plantabam, Luc. 17. 28. *ἐπώλυν*, ἐφύτεον, vendebant, plantabant. Fut. *φυτεύσω*, plantabo. a. 1. *ἐφύπυσαι*, plantavi. 1. Cor. 3. 6. *ἐγὼ ἐφύπυσαι*, ego plantavi. Mat. 15. 13. *ὡς ἐκ ἐφύπυσεν ὁ πατήρ μου*, quam non plantauit pater meus. Præf. perf. *πεφύτευκα*, plantavi. vnde est præf. pass. *πεφύτευμαι*, & hinc part. præf. pass. *πεφυτευμένος*, plantatus, quod legitur Luc. 13. 6. a. 1. pass. *ἐφύλεθλιν*, plantatus fui. vnde a. 1. imperat. *φύλεισθι*, plantator, Luc. 17. 6. *φύλεισθε*, ὁ. satio, plantatio. item planta, Matth. 15. 13.

Φωλῶς, ὁ. ὁ. lustrum, antrum, labirulum. Matth. 8. 20. *αἱ ἀλάπιδες φωλῶς ἔχουσιν*, vulpes lustra habent.

Φωνή, ὁ. ὁ. vox, Matth. 3. 3. *φωνὴ βοῶντος*, vox clamantis. ibid. v. 17. *φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ*, vox ἐ cælis. Mat. 17. 5. *φωνὴ ἐκ νεφέλης*, vox ἐ nube. Matth. 27. 46. *ἀνέβησαν οἱ Ἰησοῦς φωνῇ*

μεγάλῃ, exclamavit Iesus voce magna. Act. 12. v. 22. *θεὸς φωνῇ*, vox dei, 2. Pet. 2. 16. *ἐν ὁμοφρονίᾳ φωνῇ φθέγγεσθαι*, humana voce loqui. Fletus, vox lamentabilis, Matth. 2. v. 18. *Sonus*, Matth. 24. v. 31. *μετ' οὐλπιχθὸς φωνῆς*, cum voce tubæ. 1. Corinth. 14. v. 7. *τὰ ἀψυχὰ φωνῇ διδόντα*, inanimata sonum edentia. Apoc. 9. v. 9. *φωνὴ τοῦ πτερόεντος*, sonus alarum. *φωνῶ*, voco, Ioh. 11. v. 28. *φωνεῖ σὺ*, vocat te. nomino, Ioh. 13. v. 13. *ὁμοφρονεῖτέ μου*, vos nominatis. invito, Luc. 14. 12. *μὴ φωνεῖτε* (præf. imper.) ne invita. clamo, inap. *ἐφώνουν*, et. clamabam. Luc. 8. v. 8. *ταῦτα λέγων ἐφώνει*, hæc dicens clamabat. Fut. *φωνήσω*, canam, Ioh. 13. v. 39. *ὁ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ*, nequaquam gallus canet. aorist. 1. *ἐφώνησα*, vocavi. Mat. 20. v. 32. *καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοῖς*, & confistens Iesus vocavit eos. cecini, & dicitur de gallo, Mat. 26. v. 74. *καὶ ὁμοφρονῶς ἀλέκτωρ ἐφώνησεν*, & statim gallus cecinit. Ioh. 9. v. 18. *ἐφώνησαν τοὶ γονεῖς*, vocarunt parentes aor. 1. imperat. *φώνησον*, voca, Ioh. 4. v. 16. a. 1. infin. *φώνησαι*, vocare, Ioh. 1. v. 48. part. aor. 1. *φωνήσας*, αὐτός, ὁ. qui vocavit. Luc. 16. 2. 24. & 23. 46. Act. 9. 41. & 10. 7. pl. *φωνήσαντες οἱ*, Act. 10. 18. aor. 1.

aor. 1. pass. *ἐφωνήθην* vocatus sum, bis legitur in infinit. *φωνήσασθαι*, Marc. 9. v. 35. Luc. 19. v. 15. *ἀνυφωνῶ*, ὁ. exclamo, Luc. 1. v. 42. *καὶ αὐτοφώνησε*, & exclamavit. *προσφωνῶ*, ὁ. acclamo, aduoco, Matth. 11. v. 16. *καὶ προσφωνοῦσι τοῖς ἐπαίροις αὐτοῦ*, & aduocant sodales suos. all. quor, imperf. Act. 2. v. 2. *προσφωνήθη*, alloquebatur. a. 1. *προσφωνήσασθαι*, Luc. 23. v. 20. ὁ πλάτος *προσφωνήσας* Pilatus allocutus est *ἐπ' αὐτοῦ*, ὁ. acclamo. Legitur ter in solo imperf. Act. 12. 22. ὁ δὲ δῆμος *ἐπιφώνει*, populus vero acclamabat. clamo aduersus aliquem, Act. 22. 24. *ἐπὶ τῷ ἐπιδόκῳ*, sic clamabant aduersus eum. Legitur etiā sine casu, Luc. 23. 21. *ἀφώνησεν*, ὁ. ὁ. mutus, Act. 8. 32. 1. Corinth. 12. 2. 2. Pet. 2. 16 *ἀφονία*, ὁ. ὁ. silentium, infantia. *σύμφωνος*, consonus, item concors, consentiens, 1. Corinth. 7. 5. *ἐν συμφώνῳ*, ex consensu, ubi *συμφωνία* est gen. casus à *νομῖναι*, *σύμφωνος*, ὁ. τὸ. & idem est quod *συμφωνήσας* *εὐσ.* ὁ. consensus, conuenientia. 2. Cor. 6. 15. *συμφωνία*, ὁ. ὁ. concentus, Luc. 15. v. 25. *ἡκούσας συμφωνίας καὶ χορῶν*, audiuit concentum & choros. *συμφωνῶ*, ὁ. consentio, Act. 15. 15. *καὶ τότε ἐμφωνήσας* ὁι λόγοι τοῦ προ-

φησὶ, & huic consentiunt verba prophetarum. pacificor, Mat. 20. 13. *ἔχει διηπάριον συναφώνους μοι*, nonne denario pactus es mecum? ibid. v. 2. *συμφωνήσας* (part. a. 1.) *μετ' αὐτῶν ἐργαζῶν*, pactus cum operarijs. Act. 5. v. 9. *τί ὅτι συναφώνηθι*, (3. sing. a. 1. pass.) *ὑμῖν*; quid est, cur conuenerit inter vos? *ἀσύμφωνος*, ὁ. ὁ. absonus, item discors, Act. 28. 25. *ἀλεκτοροφωνία*, ὁ. ὁ. galliciniū. Marc. 13. 35. *Φῶρ*, *φωρὸς*, ὁ. fur, (idem quod *κλέπτης*, ὁ. ὁ.) quæ vox dicitur *παρὰ τὸ φέρειν*, ab auferendo, ad quod thema vocē hanc referre potuissēmus. Ab hac voce dēriatur *fur*, & non à *furca*. *ἀπέρωρον*, ὁ. τὸ. ipsum furū. & per syn. speciei ipsum factum, ipsum facinus. *ἐπὶ τοῦ φάσκειν* pro *ἐπὶ αὐτοφάσκειν*, in ipso facto. Ioh. 8. v. 4.

Χ αῖνα, hisco, dehisco. Fut. *χαίνω*, a. 1. *ἐχίνα*, in infin. *χαίνας*, a. 2. *ἐχίνας*, in infin. *χαίειν*, ἰλ. p. *χαίειν* μέλαινα πᾶσι χαίνοι (a. 2. opt.) terra nigra omnibus dehiscat. Sed imprecatio hæc ethnica est, & Christianis indigna (Luc. 9. v. 54) præf. med. *ἐχίνας* (pro *ἐχίνας*, quod ipsum tamen etiam legitur) *καχρήστες* à Lucian. & Aristoph. dicitur stulti, quod aperto hiantes ore esse, plerumq; stultitiæ sit argumentū, *χαίειν* *ὡς* π. *τε*

rei cuipiam inhiare, q.d. hi-
ante ore & opertis faucibus
captare. *κράμα. ατος. τὸ. hia-*
tus. Luc. 16. 26. *παρὰ τὸ χαίνειν,*
deriuatur *χαίν.* ὅς. ὁ. ἡ. anser
plural. *οἱ χῖνες. gansē.*

Χαίρο. gaudeo, Iohan. 1. v. 15.
χαίρο δι' ὑμᾶς. gaudeo pro-
pter vos. Mat. 18. v. 13. *χαί-*
ρει ἰπ' αὐτῶν. gaudet. ea. (o-
ue.) 1. Theff. 3. v. 9. *χαίρομεν*
δι' ὑμᾶς. gaudemus propter
vos. imperat. *χαίτε,* salue.
Luc. 1. v. 28. *χαῖρε κεχαριστω-*
μένη Ave gratia plena. Mat-
thæi 27. v. 29. *χαῖρε ὁ βασις*
λαός. (Attice pro ὁ βασιλεὺς)
salue rex. Matth. 5. 12. *χαί-*
ρετε, gaudete. Philip. 3. v. 1
χαίρετε ἐν Κυρίῳ. gaudete in
Domino. Subj. Apoc. 19. v. 7
χαίρομεν. gaudeamus. infinit.
χαίρειν, saluere, 2. Ioh. v. 10.
χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε. Ave.
illine discite. Græci literis
suis præmittere solent *χαί-*
ρειν, item *εὖ παράγειν.* sicut La-
tini Salutem plurimā. Act. 15. v. 23. *τοῖς ἀδελφοῖς χαίρειν.*
Fratribus S. P. Actor. 22. 26.
φύλιμα χαίρειν. Felici S. P. Ia-
cobi. 1. v. 1. *εὐλαῖς τῆς ἐν τῇ*
διακονίᾳ χαίρειν. duodecim
tribus dispersis salutem,
Rom. 12. v. 15. *χαίρειν μὴ*
χαίροντων. gaudere cum gau-
dentibus. part. *χαίρων.* gau-
dens, Coloss. 2. 5. *χαίροντες.*
2. Corin. 6. v. 10. Luc. 19. 37.
imperf. *ἵχαρον,* gaudebam.

Luc. 13. v. 17. *πᾶς ὁ ὄχλος ἱ-*
χαί. totus populus gaude-
bat. Actor. 13. v. 48. *ἀκούσαν-*
τα ὃ τὰ ἔθνη ἵχαρον. his au-
ditis gentes gauisæ sunt. Fut.
χαίσο. gaudebo, Apoc. 11. 10.
Præt. perf. *κῆχαρκα.* pass. *κῆ-*
χαρκα. vnde est *χαίμα.* τὸς. τὸ.
læticia, gaudium. a. 2. a. ἔ. *ἵχα-*
ρον. pass. *ἵχαρην.* gauisus fui,
3. Ioh. 3. *ἵχαρην γὰρ λίαν.* valde
enim lætatus fui. Act. 11. 23.
ἵχαρην ἐν παρεκθήσει πάντας. ga-
visus est & hortabatur om-
nes. vbi ἡ videtur conjun-
gere dissimilia tempora.
Cōfer simile exemplum, Ioh-
han. 16. v. 20. *ἵχαρημεν.* gauisi
sumus. 2. Cor. 7. 13. *ἵχαρητε.*
gauisi estis, Iohan. 14. v. 28.
ἵχαρητε ὧν. gauderetis utiq;
Iohan. 20. v. 20. *ἵχαρησαν ὧν*
οἱ μαθηταί. lætati ergo sunt
discipuli. subj. a. 2. pass. *χαρήτε.*
gaudeatis. 1. Pet. 4. 13. infin.
aor. 2. pass. *χαρήτω.* gaudere.
2. Corin. 7. v. 7. Fut. 2. pass.
χαρήσονται. Philip. 1. v. 18. ὁ ὃ
κόσμος χαρήσεται. mundus au-
tem gaudebit. Iohan. 16. 20.
ὅτι τῇ ἡμερᾷ αὐτῇ χαρήσονται.
Luc. 1. v. 14. super ejus nati-
uitate gaudebunt. à præ-
med. *κῆχαρον* deriuatur ἡ *χα-*
ρον. ἄς. gaudium, Mat. 2. 10.
ἵχαρησαν χαρῶν μεγάλων σφί-
δεα. Hellenismus. Sic *χαρᾶ*
χαίρειν, Iohan. 3. v. 29. more
Hebræorū, qui dicunt gau-
dendo gaudere, h. e. ut Te-
rentius

rentius loquitur, solide gau-
dere. *μὲν χαρῶς.* cum gau-
dio, Luc. 8. v. 13. & 10. 17.
ὅτι χαρῶς. præ gaudio, Luc.
24. vers. 41. Actor. 12. v. 14.
εἰσάγε εἰς τὴν χαρᾶν. introito
in gaudium, h. e. in cœlum.
(Metonim. effecti) Mat. 25
v. 21. Iacob. 4. v. 9. ἡ *χαρὰ εἰς*
κατάρτισιν (ματὰ σπουδήν) gau-
dium in mœrorem con-
uertatur. Iohan. 16. vers. 20.
ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γινήσ-
ται. tristitia vestra in gau-
dium euadet. πληρῶσαι *χα-*
ρῶς, impleri gaudio, læticia
perfundi, Actor. 15. vers. 2.
συχάρο. vnā gaudeo, con-
gratulor, gratulor, Philip. 2.
vers. 17. *συχάρο πάσιν ὑμῶν.*
gratulor omnibus vobis. 1.
Cor. 12. v. 26. *συχάρεθ' αὐ-*
τὰ τὰ μέλη. vna gaudent o-
mnia membra. imperf. *συν-*
ἵχαρον. gratulabar, Luc. 1. 58.
συνἵχαρον αὐτῇ. gratulaban-
tur ei. aor. 2. passiu. imperat.
συχάρητέ μοι. gaudete me-
cum.
ἐλάξα. ne. ἡ. grando, Apoc. 8. 7.
& 11. 19. & 16. 21. refertur
inter plagas Dei.
ἀλάξω. ὦ. laxo, remitto.)(ἐν-
τείνω. intendo. Eurip. *χαλᾶν*
δισκὰ. laxare vincula. de-
mitto, Marc. 2. 4. *χαλᾶσι τὸν*
κρίβαντον. demittunt grab-
batum. F. *χαλᾶσω τὸ δίπτυον.*
demittam rete, Luc. 5. v. 5.
aor. 1. *ἵχαλασα.* Luc. 5. v. 4.

χαλᾶσαι. demittite. part.
aor. 1. *χαλᾶσαντες ἐς αὐρείδι.*
Actor. 9. v. 25. demissum in
spouta, Actor. 27. v. 30. *χαλα-*
σαύτων τὴν σκαφὴν. demitten-
tibus scapham. aor. 1. passiu.
2. Cor. 11. v. 33. *ἐν σαργάνῃ.*
ἵχαλάδιω. in corbe fui de-
missus.

Χαλέπω. cum Acc. noceo, dam-
no afficio, F. *ψω.* præ. *ρα.*
χαλεπός. ἡ. ὅν. difficilis, mo-
rosus, molestus, 2. Tim. 3.
v. 1. *ἐσιθίσονται κατὰ χαλεποί.*
impendebunt tempora dif-
ficia. sæuus, Matth. 8. 28.
χαλεποὶ λίαν. lævi valde.
Χαλινός. ὁ. ὁ frænum, Iacob. 3. 3.
Apoc. 14. 20. *χαλινῶ.* ὦ. fræ-
no. freno iniecto rego, com-
pesco, reprimo, coerceo. *ἀ-*
χάλινος. ὁ. ἡ. eff. ænatus. a.

Χαλκός. ὁ. ὁ. æs, 1. Cor. 13. v. 1.
γέροντα χαλκός ἢ χῶν, factus sum
æs reionans. nummus æ-
neus (per meton. materiæ)
Mar. 12. 41. *βάνει χαλκῶν*
εἰς γὰρ φιλάμεν, proicit æ-
neos nummos in gazophy-
lacium. *χαλκίον.* ὁ. τὸ. vas ære-
um, Marc. 7. v. 4. *χάλκισος,*
& contrāctο *χαλκός.* æteus,
ex ære factus. in f. g. *χαλκίη.*
ἡ. in n. g. *χάλκισον ὄν.* in pl.
num. n. g. *χαλκισα χαλκῆ.* A-
poc. 9. v. 20. *χαλκισός.* ὅς. ὁ.
faber ærarius, v. 1. moth. 4.
v. 14. *χαλκισδών.* ὅς. ὁ. gem-
ma, quæ dicitur chalcedo-
nius, Apoc. 21. v. 19.

Χαυρή. humi, Adu. Ioham. 9. 6.
ἐπιυσε χαυρῶν. spuit humi. Ioham. 18. v. 6. ἐπασον χαυρῶν. ceciderunt humi.

Χαράτω. sculpo. F. χαράτω. P. χαράτω. pass. χαράτωμαι. unde est χαράτωμα. περ. τὸ. sculptura, Aetor. 17. v. 29. character, nota, Apoc. 16. 2. χαράτωμα τὸ θηρίων. characterem bestiarum. 3. perf. χαράτωμαι, unde est χαράτωμα. ἥρος. ὁ. character, nota impressa, insculpta, aut incisa, Heb. 1. 3. χαράτωμα τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ. character personæ illius.

Χάραξ. ακος. ὁ. vallum seu agger, quo castra muniri solent. Luc. 19. v. 43.

Χάρις. ιτος. ἡ. gratia, 2. Cor. 2. 14. τῇ ᾗ θεὸς χάρις. Deo gratia, scil. habetor, 2. Corin. 12. 9. ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου. sufficit tibi gratia mea. Ioh. 1. v. 16. χάριν αὐτῇ χάριτος. gratiam pro gratia, h. e. gratiam supra gratiam. q. d. gratiam noua gratia cumulatam. Ephes. 2. vers. 15. χάριτι ἔστε σπουδαῖοι. gratia seruati estis. interdū χάριν, ponitur pro ἐνεκα, Ephes. 3. v. 1. τὸν χάριν. huius rei gratia, pro gratiarum actione accipitur, 1. Cor. 10. 30. pro gaudio, 2. Cor. 1. 15. Philem. v. 7. χαρίζομαι. verb. med. dono, Aetor. 25. v. 16. χαρίζεται πᾶσι ἀγαθὸν εἰς ἀπόλειαν. condonare aliquem hominem ad perditionem,

h. e. quempiam perdendum concedere, Ephes. 4. 32. χαρίζομενοι ἑαυτοῖς. condonantes vobis mutuo offensas. Fut. χαρίσω. Rom. 8. v. 32. πάντες ἡμῶν χαρίσεται. omnia nobis donabit. præter. perf. pass. χαρίσθη. 2. Cor. 2. v. 10. cui condonaui: Aetor. 27. v. 24. Galat. 3. 18. καὶ χάρις τοῦ θεοῦ donauit Deus. Est ergo hoc verbum formatione passiuum, actiuum vero significatione. a 1. pass. ἐχαρίσθην. donatus fui. Philip. 1. v. 19. ὑμῖν ἐχαρίσθην. vobis datum est. Aetor. 3. v. 14. χαρίσθημι. donari, 1. Corinth. 2. vers. 12. τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρίσθητα ὑμῖν. nobis à Deo gratis data. Fut. 1. pass. χαρίσσω. ὑμῖν. donabor vobis, Philem. v. 22. χάρισμα. τοῦ. donum. Rom. 6. 23. & 11. 28. χαρίτω. ὁ. F. αὐτοῦ. P. κα. α. 1. ἐχαρίτωσα. gratia afficio, facio, ut alius quis sit acceptus, ut valeat gratia, ut sit plenus gratiæ. Eph. 1. 6. ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς in qua nos sibi acceptos reddidit. præter. pass. καὶ χαρίτωμαι. Luc. 1. 28. χαῖρε καὶ χαρίτωμα. Ave gratia consecuta. ὁ. χαρίς. ὁ. ἡ. ingratus. ἀχαρίστου. idem, Luc. 6. v. 35. 2. Tim. 3. v. 2. εὐχαρίστου. ὁ. ἡ. cui gratia inest, lepidus, item gratus. εὐχαρίστου. ὁ. ὁ. gratus, beneficij memor. Colos. 3. ver. 1. εὐχαρίστη. ας. ἡ. grata beneficiorum

ciorum recordatio, Ephes. 5. vers. 4. Genit. Aetor. 24. v. 3. Dat. 1. Corinth. 14. 16. Acc. 1. Thess. 3. 9. Genit. pl. 2. Corinth. 9. v. 12. Acc. pl. 1. Timoth. 2. vers. 1. εὐχαριστέω. ὁ. gratias ago, Lucæ 18. v. 11. ὁ θεός. (Atticè pro ὁ θεὸς) εὐχαριστῶ σοι. o Deus ago tibi gratias, Ioh. 11. v. 41. πατήρ (pro πατέρ Atticè) εὐχαριστῶ σοι. 1. Corinth. 14. v. 17. εὐχαριστεῖς. gratias agis. Rom. 14. v. 6. εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. agit Deo gratias. 1. Thess. 2. v. 13. εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ. gratias agimus Deo. 1. Thess. 5. 18. εὐχαριστεῖτε. 2. Thess. 1. vers. 3. εὐχαριστοῦν ὁφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε. gratias agere debemus Deo semper. Ephes. 1. v. 16. ἡ πύσις εὐχαριστῶν. non cesso gratias agere. Fut. εὐχαριστήσω. Aor. 1. εὐχαρίστησα. gratias egi. Aetor. 27. v. 35. εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ. gratias egi Deo. Rom. 1. 21. εὐχαρίστησαν. gratias egerunt. part. a. 1. εὐχαριστήσας. gratias actis, Matth. 26. 27. Marc. 14. 23. Luc. 22. 19. Hinc ex voce coniugata cœna Domini dicta sunt εὐχαριστία. gratiarum actio, nec non voce synonyma εὐλογία, 1. Cor. 10. v. 16. quæ notatio est à fine. Ioh. 6. vers. 23. εὐχαριστήσαντος τοῦ κυρίου. posteaquam gratias egisset Dominus. aor. 1. pass. εὐχαρίστηθην. 2. Corinth. 1. 11.

ἵνα εὐχαρισθῇ. (aor. 1. pass. subj. 3. ling.) ut gratiarum actione celebretur. γλωσσ. χαριτία. ὦ. linguâ gratiam aucupor, blandior, Prou. 28. Χεῖλος. εος. τὸ. labium, 1. Pet. 3. v. 10. τὰ χεῖλη. labia, contrahe, pro χεῖλη. sermo per Hebraismum. 1. Cor. 14. 21. ἐν χεῖλεσιν ἐτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τέτρω. labijs alienis (h. e. linguis) loquar populo huic. Matth. 15. v. 8. τοῖς χεῖλεσιν τιμᾷ με. labijs honorat me, h. e. verbis non animo. ora. He. 11. 12. παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. ad oram sculittus maris.

Χεῖμα. τοῦ. τὸ. hyems, παρὰ τὸ χεῖν. quod multas fundat pluvias: sicut & ipsa latina appellatio origine Græca est παρὰ τὸ χεῖν, à pluendo. χεῖμα. ὠνος. ὁ. idem, Matth. 24. 20. προσεύχεσθε, ἵνα μὴ γῆνηται ἡ σιγή ὑμῶν χειμῶνος. orate ne fiat fuga vestra hyeme. h. e. ne incidat in hyemem. 2. Timoth. 4. v. 21. φεῖ χειμῶνος. ante hyemem. tempestas aduersa. per metaphoram, Aet. 27. v. 20. χειμῶζω. hyemo, hyberno, hyemem traduco. F. σω. χειμῶζομαι. tempeste jactor, vexor, Aetor. 27. v. 18. παρὰ χειμῶσι ας. ἡ. hyematio, Aetor. 27. v. 12.

Χεῖρ. ἡ. manus, 1. Corinth. 12. 15. ἐν εἰμὶ χεῖρ. non sum manus.

Genit. χειρὸς. Actor. 28. v. 3. καὶ ὁ φῶς τῆς χειρὸς. invasit manum. Dat. Phil. v. 19. ἡ χειρὶς τῆς ἡμῶν χειρὸς. scripsi manu mea. Accus. Matth. 9. v. 18. ὁπότε τῷ χειρὶ σὺ. impone manum tuam. Nom. pl. Actor. 20. v. 34. οἱ χεῖρες αὐτῶν. manus hæ. Genit. Act. 12. 7. ἔξῃ πῶτον αἱ ἀλύσις ἐν τῇ χειρὶ. exciderunt catenæ ex manibus. Dat. 1. Thess. 4. 11. ἐργάζεσθαι ἰδίας χειρὶ. laborare proprijs manibus. Acc. Rom. 10. v. 21. ἔξῃ πῶτον τὰς χεῖρας μὲν. expandi manus meas. Mat. 15. v. 20. αἰτίοις χειρὶ φαγεῖν. illotis manibus edere. Manus Domini ponitur pro gratia Dei. Luc. 1. 66. ἡ χεὶρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. manus Domini erat cum eo. Luc. 1. 74. ἐν χειρὶ ἐκδοῦν. ex manu, h. e. potestate hostium. Manus ponitur pro pravo animi affectu, qui per manum exferitur, Mat. 5. 30. εὐτὶ χειρὸς. οὐ. ὁ. pollex. αὐτὸς χειρὸς. οὐ. ὁ. qui suis manibus aliquid agit, Act. 27. v. 19. διαχειρίζου. interficio, Act. 5. 30. ὃν ὑμεῖς διαχειρίζεσθε. (2. pl. a. 1. med. ind.) quem vos interfecistis. Act. 26. v. 11. διαχειρίζεσθε. (a. 1. med. inf.) interimere. ὁπχειρίω. ὦ. aggreddior, Actor. 9. v. 29. οἱ ἔπιχειραν. (3. pl. imperf. act.) αὐτὸν αἰλῆν. illi verò conabantur eum interficere, ὁπ-

χειραν. hic ferè idem valet, quod ἡπειρόντο. quod legitur Actor. 26. v. 21. Lucæ 1. v. 1. ἡπχειρήσαντο. (3. pl. a. 1. act. indic.) aggressi sunt. Act. 19. v. 12. ἡπχειρήσαντο δὲ τῆς. aggressi vero sunt quidam. ὡσχειρίζου. deligo, designo, verbum hoc tantum bis legitur in a. 1. med. Act. 22. 14. ὡσχειρίσασθαι. delegite. Act. 26. v. 16. ὡσχειρίσασθαι σε ὑπορέτω. vt designarem te ministrum.

χέω vel χέω. fundo. F. χέω vel χέω. item χέω. tanquam χέω. a. 1. ἔχευσα. ἔχευα. & χέω. fudi. aor. 2. ἔχευον. ὁπχειρίζω. infundo, ὁπχειρίζω. Luc. 10. 34. ὁπχειρίζω ἐλαιον καὶ ὕδωρ. infundens oleum & vinum. κατὰ χέω. effundo, bis legitur in a. 1. actiuo. Matth. 26. v. 7. Marc. 14. 3. κατὰ χέω. effudit. συγκέω. confundo, ὁπχειρίζω. Actor. 21. v. 27. σωτήριον. (3. pl. a. 2. act.) πάντα τὰ ὄχλον καὶ ἐπὶ ἐκάλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὸν. concitarunt totam turbam, & iniecerunt manus in eum.

χύω vel χύω. idem quod χέω. F. χύω. P. κέχυκα. pass. κέχυμαι. part. præt. κέχυμένος. aor. 1. ἔχυσα. affine verbo nostro vernaculo gieffen. διαχύω. profundo. a. 2. perf. præt. pass. διακέχυμαι, deriuatur nominem, ἀκέχυσι. eas. ἡ. profusio, 1. Pet. 4. vers. 4. ἐκέχυσε

ἐκέχυσε. effundo, legitur tantum in passiva forma. Matt. 26. 28. ἐκέχυσε αἷμα. sanguis qui effunditur. Est part. præf. nom. casus. g. n. præf. perf. ἐκέχυσε. effusus sum. Actor. 10. v. 45. ἡ δὲ πνεῦμα τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκέχυσε. donum Spiritus S. effusum est. idem tempus legitur, Rom. 5. 5. a. 1. pass. ἔχευθη. idem, Iudæ v. 11. ἔχευθη. effusi sunt. Fut. 1. pass. ἐκέχυσεται. effundat, Luc 5. versu 37. καὶ αὐτὸς ἐκέχυσεται. & ipsum (vinum) effundetur. ἐκέχυσε. superfluo, Luc. 6. versu 38. legitur semel in part. præf. temporis. συγκέω vel συγκέω. idem quod συγκέω. confundo, Act. 9. v. 22. σωτήριον. confundebat. præf. perf. pass. συγκέχυσε. confusus sum, Actor. 21. versu 31. ὅλη συγκέχυται Ἱερουσαλὴμ. tota Hierosolyma conturbata fuit. part. præf. συγκέχυτος. n. 91. Actor. 19. v. 31. ὅλη ἡ ἐκκλησία συγκέχυται. erat enim concio conturbata. h. e. cœtus ille erat conturbatus. a. 1. pass. σωτήριον. idem significat quod præteritum perfectum. Act. 2. 6. σωτήριον τὸ πλῆθος καὶ σωτήριον. conuenit multitudo, & conturbata fuit. συγκέω. eas. ἡ. confusio, Actor. 19. v. 29. ἐπὶ ἐκάλον ὅλη συγκέχυται. & impleta est ciuitas tota confu-

sione. ὡσέω. affundo, unde est ὡσέωσις. eas. ἡ. affusio, Heb. 11. v. 28. αἱματεκχυσία. ἡ. sanguinis effusio, Heb. 9. v. 22.

χόος. ὤ. Genit. χόος. ὤ. terra egesta, pulvis Mar. 6. 11. ἐκέρχον τὸν χόον. excutite puluerem. Apoc. 18. v. 19. ἔβαλε χόον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς. iniecerunt puluerem capitibus.

Χήρα. ὤ. χήρα ἡ, χήρον τὸ viduus, a um. in N. T. tantum femininum legitur. Luc. 2. v. 37. αὐτὴ χήρα. hæc vidua, Marc. 12. 42. μία χήρα. vidua quædam. Lucæ 21. v. 2. εἶδε χήραν πνιγμένην. vidit viduam pauperem. Plur. αἱ χήραι. viduæ, Actor. 9. v. 39. ὅσας χήρας. viduarum, Matthæi 23. 14. τὰς χήρας. viduis, 1. Tim. 5. v. 16. τὰς χήρας, Iacob. 1. 27. ὁπσοίτηται ὁρφανὰς καὶ χήρας. visitare orphanos & viduas. χήρα. ὤ. viduo, viduum red-do. χήρα. viduus sum. χήρα. eas. ἡ. viduitas.

Χθέρ. Aduerb. heri, Act. 7. v. 28. Heb. 13. v. 8.

χίλιοι. αἱ. a. mille. χίλια ἔτη. mille anni, 2. Pet. 3. v. 8. σταθίων χιλίων. stadiorum mille, Apoc. 14. 20. ἡμέρας χιλίας. dies mille. Apoc. 12. v. 6. χιλίας. αἰ. ὁ. ἡ. numerus millenarius. Nom. plur. αἱ χιλιάδες, Act. 4. 4. ὡσὶ χιλιάδες πέντε. quasi quinquies mille. Genit. Luc. 14. v. 31. μὲν εἰκοσι χιλιάδων.

cum viginti millibus. Dat. pl. χιλιάων. millibus. Accus. χιλιάδας. mille. πεντάχλιοι. ter mille. Actor. 2. v. 41. ψυχὰς αἰσεί πεντάχλια. animæ ferè ter mille, vel tria millia animarum πεντακχιλιοι. quinquies mille, vel quinque millia. Matthæi 14. versu 21. ἀνδρες πεντακχιλιοι. viri quinquies mille. Genit. πεντακχιλίων. Matth. 16. 9. 10. Acc. πντακχιλίας. Marc. 8. vers. 19. χιλιοστis. ἢ. ὄν. millesimus, a. um.

Χιτῶν. ὄντος. ὁ. pro quo Iones dicunt χιτῶν. tunica, Ioh. 19. v. 23. ὡς ἡ χιτὴς ἀβραάμ. erat autem tunica inconsutilis. Iudæ v. 23. μὴ οὕτως ὡς τῆς σαρκὸς ἰσχυρὰ μὴ ὡς χιτῶνα. odio habentes vel eam tunicam, quæ à carnis contactu sit maculata. Dat. plur. χιτῶσι. tunicis. Acc. χιτῶνας. Luc. 3. 11. & 9. 3.

Χιτῶν. ὄντος. ἢ. nix, q. παρὰ τὸ χεῖν. Matth. 28. v. 3. λευκὸν ὡς χιτῶν. candidum tanquam nix. αἱ χιτῶνες. niues.

Χλαμύς. ὄντος. ἢ. chlamys, vestis, quæ tunicæ superindui solet. Matt. 27. v. 28. περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα. circumdederunt ei chlamydem.

Χλαῦν. ἢ. ἢ. risus, illusio, ludibrium. χλευάζω. ludificor, irrideo, cauillor, Actor. 2. 13 χλευάζοντες. irridentes, Act. 17. versu 32. οἱ μὲν ἐχλεύαζον.

(imperf. 3. pl.) alij ludibrio habebant. Fut. χλευάσω. a. i. ἐχλεύασαι.

Χλαῖνω. tepescacio. Fut. χλαῖνω. Præter. κελίαμαι. Præter. pass. κελίαμαι. aor. 1. ἐχλαῖνω. χλιαρός. ἢ. ὄν. tepidus. a. um. Apoc. 3. 16.

Χλόα. vel Ionicè χλόν. herba viridis, gramen. Est nomen proprium mulieris. 1. Corinth. 1. v. 11.

Χλωρός. & per crasin χλωρός. ἢ. ὄν. viridis, e. Marci 6. versu 39. ὅτι τῷ χλωρῷ χόρτῳ. super viridi gramine. Pallidus, Apoc. 6. versu 8. ἡ ἰδὲ ἵππος χλωρός. & ecce equus pallidus.

Χοῖνιξ. ἢ. ὄν. mensuræ nomen, chœnix, Apoc. 6. v. 6.

Χοῖρος. ἢ. ὄν. ἢ. porcus, a: sus, Lucæ 15. v. 16. ὃν ἤθιον οἱ χοῖροι. quæ comedebant porci. Mat. 8. 30. ἀγέλη χοίρων. grex porcorum.

Χολή. ἢ. ἢ. bilis, fel, Matthæi 27. vers. 34. ὄξος μὲν χολῆς μίγμα. acetum felle permistum. ita virulenta, Actor. 8. versu 23.

Χολᾶω. indignor, irascor, construitur cum Dat. ἐμοὶ χολᾶται. mihi succensetis. Iohan. 7. v. 23.

Χορός. ἢ. ὄν. chorus, tripudium, choræa, Luc. 15. v. 25. χορεύσας. salto. F. χορεύσω. P. κελρύσκω. a. i. ἐκέρυσσα. χορεία. ἢ. ἢ. saltatio, chorea. χορευτὴς. ἢ. ὄν. saltator. φιλόχορος. ὁ. ἢ. chorearum amans.

χοῖρος. ἢ. ὄν. gramen, Mar. 4. 28. scænum, 1. Corin. 3. 12. herba, Iac. 1. 10. ἄθος χόρτε. flos herbæ. 1. Pet. 1. 24. ὁδὸν αὐθρόπων ὡς ἄθος χόρτε. gloria hominum est tanquam flos herbæ. χορταίζω. saturo. F. χορτάσω. P. κελρύσκω. a. i. ἐκέρυσσα. Matth. 15. v. 3. ὥστε χορταίται. (a. i. act. infin.) ἐχλον ποσέτον. ut saturemus turbam tantam. Pass. χορταίσεσθαι. Phil. 4. v. 12. χορταίσεσθαι ἢ πεινᾶν. saturari & esurire, Iacob. 2. 16. χορταίσεσθαι. (præf. imperat.) saturamini. a. i. pass. ἐχορταίηνω saturus sum, famem explevi, Iohan. 6. v. 26. ἐχορταίω. saturari estis. Matth. 14. 20. ἡ ἐχορταίωσιν. & saturati fuerunt. Luc. 16. v. 21. ὅπου μὲν χορταίωσιν. (a. i. infin.) cupiens saturari. Fut. 1. pass. χορταθήσονται. saturabor, Lucæ 6. v. 21. χορταθήσονται. saturabimini. Matth. 5. v. 6. χορταθήσονται. saturabuntur. a. præt. pass. κελρύσκω. derivatur χορτασμός. τὸς. τὸ. cibus, Act. 7. v. 11.

Χρεία. ἢ. ὄν. necessitas, Luc. 10. v. 42. ἐνός ἐστι χρεία. unum est necessarium. Matth. 21. v. 3. ὁ κύριος αὐτῷ χρεῖαν ἐχρ. Domino illis opus est, Luc. 15. 7. ἔτιπες ἐ χρεῖαν ἐχρσ μετανοίας. quibus resipiscencia non est opus. 1. Corinth. 12. v. 21.

χρεῖαν σε ἐκ ἐχρ. te mihi non est opus. Ponitur sæpe sine Genit. pro necesse habeo, Matth. 14. 16. χρεῖαν ἐχρσ ὁ πλῆθιν. 1. Thess. 5. 1. χρεῖαν ἐχρσ. Heb. 5. v. 12. πάλιν χρεῖαν ἐχρσ τὸ διδάσκειν. (verbum pro nomine.) χρεία significat etiam indigentiam. Rom. 12. v. 13. Ephes. 4. v. 28. ἵνα ἐχρσ μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἐχρσ. ut habeat, quod impertiat egenti. ἀχρεῖος. εἷς. εἷς. inutilis. e. Matth. 25. v. 30. ἀχρεῖον δέλον ἐκείνην. inutilem servum ejicite. Luc. 17. v. 10. δέλοι ἀχρεῖοί ἱσχυρ. serui inutilis sumus. ἀχρεῖος. ὡ. inutilis reddo. ἀχρεῖος. εἷς. εἷς. inutilis fio, Roman. 3. v. 12. ἡ χρεῖα ὁδὸς. (3. pl. aor. 1. pass. ind.) inutiles facti sunt.

Χρεῖω. ὡ. commodo, commodato do, do vtendum, ich leihe. F. χρήσω. P. κελρύσκω. aorist. 1. ἐχρησα. cōmodavi. Luc. 11. v. 5. χρεῖω μοι τρεῖς ἄρτους. da mihi mihi tres panes. χρεῖω. εἷς. εἷς. vtor, cum Dat. 1. Timoth. 1. versu 8. ἐάν τις ἀπὸ νόμιμος χρεῖται. si quis ea legitimè vtatur. χρεῖται. hic est subj. modi. 1. Timoth. 5. v. 23. δὲν ὁλίγα χρεῖ. pauculo vino vtete. χρεῖ. est præf. imperat. 2. Corinth. 3. v. 12. χρεῖσθε. (1. pl. præf. ind.) vtimur, 1. Cor. 7. v. 31. χρεῖσθε. vtentes. (part. præf.) imperf. ἐχρεῖσθε. ὡ. ὡ. ὡ.

ἀπο. αὐτο. in 3. pl. δοῖτο. αὐτο.
Actor. 27. v. 17. ἐχέοντο. ute-
bantur. Fut. χήσουμαι. utar.
aor. 1. ἐχέσμεν. usus sum.
1. Corinth. 9. v. 15. 2. Corinth.
1. v. 17. ἐχέσμεν. usi fui-
mus. 1. Corinth. 9. v. 12. a. 1.
imperat. χήστω. utere, 1. Co-
rinth. 7. v. 12. a. 1. subj. χήσω-
μαι. utar, 2. Corinth. 13. v. 10
χήσῃς. eis. ἡ. usus. Roman. 1.
v. 26. 27. χήσιμος. ε. ὁ. ἡ. ἡ.
utilis, 2. Timoth. 2. v. 14. εἰς
ὅδον χήσιμος. ad nihil utile.
χήσῃς. ἡ. ὁ. idem item beni-
gnus, Ephes. 4. v. 32. 1. Pet. 2.
v. 3. bonus, Luc. 5. v. 39. ho-
nestus, 1. Corinth. 15. v. 33.
facilis, Matth. 11. v. 30. τὸ
χρηστὸν. benignitas, substan-
tivè capitur, idemq; valet
quod ἡ χρηστότης. Roman. 2. 4.
χρηστότης. ἡ. ὁ. ἡ. benignitas.
1. Pet. 2. v. 3. χρηστεύομαι. beni-
gnus sum. 1. Corinth. 13. 4.
ἀχρηστος. ε. ὁ. ἡ. inutilis, Phi-
lem. v. 11. ἔυχρηστος. ε. ὁ. ἡ. u-
tilis, 2. Timoth. 2. v. 21. & 4.
v. 11. Philem. v. 11. ἀποχρη-
στὸς. αὐτο. obutor, cum Dat.
ἀποχρηστὸς. εὐς. usus, Coloss. 2.
v. 21. κατὰχρησμοῦ. αὐτο. ab-
utor. 1. Corinth. 7. 31. ὡς
μὴ κατὰχρησμοί. tanquam
non abutentes. 1. Corinth. 9
v. 18. εἰς τὸ μὴ κατὰχρησμοῦ.
(aor. 1. med. infin.) τῇ ὕβρι-
σιν μου. ne abutar jure meo.
παρὰχρησμοῦ. αὐτο. abutor. i-
tem aspernor, floccifacio.

παρὰχρησμοῦ. Adv. illico, (idem
quod ἀπὸ δεύς, statim) in novo
Testamento legitur decies
novies, Mat. 21. 19. 20. Lu. 1.
64. & 4. 39. & 5. 25. & 8. 44.
47. 55. & 13. 13. & 18. 43. & c
ἐν τῷ παρὰχρησμοῦ. ex tempore
Xenoph. Alij derivant à χρε-
μα. τος. τὸ. res, negotium, pe-
cuniæ, de qua voce paulò
infra. συγχρησμοῦ. αὐτο. fami-
liariter utor aliquo, com-
mercium habeo cum aliquo
Ioh. 4. 9. & γὰρ συγχρηστέται ἡ-
δῶοι σαμαρείταις. Iudæi e-
nim nihil habent commer-
cij cum Samaritis.

χρημα. τος. τὸ. res, negotium. i-
tem pecunia, sic dicta παρὰ
τὸ χρεῖν. quia ea uti debe-
mus, juxta illud: Quid mihi
divitiæ, si non conceditur u-
sus? Accepit autem nomen
ab usu, quia omnium com-
merciorum nervus est. A-
ctor. 4. 37. ἔνεγκον τὸ χρημα. at-
tulit pecuniam. χρέματα τὰ.
opes, pecuniæ. Luc. 18. 24.
οὐ τὰ χρέματα ἔχοντες. qui o-
pes habent. Marc. 10. 24. ἀν-
τιποιδίας ἐπὶ τοῖς χρέμασιν.
qui confidunt opibus. Act. 8
v. 20. διὰ χρευστόν κτλ. pecunijs
acquiri. Actor. 24.
v. 27. ἐπὶ χρέματι δόδωκεν
αὐτῷ. ut pecuniæ darentur il-
li. χρεματίζω. divinitus ad-
moneo, nominor. He. 12. 25.
χρεματίζοντα. divinitus lo-
quentem. Fut. χρεματίσω. Ro-
man. 7.

man. 7. v. 3. μαλακίς χρημα-
τίσθ. adultera vocabitur, a. 1.
ἐχρημάτισα. nominatus seu
vocatus fui. Actor. 11. v. 26.
χρηματίστω (aor. 1. act. infin.)
πρὸς τοὺς ἀποχρεῖα. ἀπὸ
μαθητῶν χριστιανῶν. vocari pri-
mum Antiochiæ discipulos
Christianos. χρεματίζου. di-
vinitus admoner. Præter.
pass. κεχρημάτισμαι. divinitus
fui admonitus, jussus. Heb.
8. v. 5. καὶ ὁ κεχρημάτισται μω-
σῆς. sicut Moles divinitus
jussus fuerat. Luc. 2. v. 26. ἦν
ἡ αὐτῷ κεχρηματισμένη. fue-
ratque ipsi divinitus dictum
a. 1. pass. ἐχρηματίσθην. Actor.
10. v. 22. ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγε-
λου. divinitus admonitus fuit
ab angelo, h. e. ab angelo
divinitus missio. Heb. 11. v. 7.
πίστὴν χρεματισθεὶς Νωῆ. per fi-
dem Noe divinitus admo-
nitus. Matth. 2. v. 22. χρεμα-
τισθεὶς ὃ κατ' ὄναρ. divinitus
admonitus in somnio. χρε-
ματισμός. ε. ὁ. divinum respon-
sum, Rom. 11. 4.

χρη. oportet, est verbum imper.
Iac. 3. v. 10. imperf. ἐχέτω. o-
portebat. Fut. χήσθ. oportebit.
infin. Præf. χήστω. oportere.
Comp. δὴ χρη. satis est,
Imperf. ἀπέχρη. Fut. ἀποχρή-
σθ. aor. 1. ἀπέχρησθ.

χρηζω. egeo, indigeo, cum Ge-
nit. Alij referunt ad thema
χρεῖα. quorum sententiæ non
repugnamus. Dicitur χηρίζω.

(pro χηρίζω) & poeticè χηρί-
ζω. ubi ἰδὲτα quoq; exprimi-
tur. in N. T. quater legitur.
Matth. 6. 32. χηρίζετε τὰ πτω-
κα. indigetis hisce, Luc. 11. v. 8
δίδωτε αὐτοῖς, ὅσων χηρίζετε. dabit
illi, quibus eget. 2. Corin. 3.
v. 1. χηρίζομαι. egemus. Ro-
man. 16. v. 2. χηρίζη. (3. sing.
præf. subj.) egeat.
χρίω. ungo, E. χρίσω. a. 1. χρί-
σω. tantum legitur in N. T.
Luc. 4. v. 18. Act. 4. v. 27. &
10. v. 38. Heb. 1. v. 9. 2. Co-
rinth. 1. v. 21. P. κ' χρίω. Pass.
κ' χρίσμαι. unde est χρίσμα.
τος. τὸ. unctio. item Spiritus
sanctus, per metonym. effe-
cti metaphoricam, 1. Iohan.
2. 20. ἐλάβετε τὸ χρίσμα ἀπὸ τοῦ
ἀγίου. accepistis unctionem à
sancto illo (videl. Iesū Chri-
sto profectam) Per unctionem
intelligitur hic Spiritus
sanctus, sicut clarius patet
ex v. 27. hujus cap. qui ipse
Psal. 45. v. 7. & Heb. 1. v. 9.
vocalur oleum exultat onis
à tertia persona. κ' χρίσται. de-
rivatur χρίστος. ε. ὁ. unctus,
Christus. Iohan. 1. v. 42. εὐρή-
καμεν ἡμεῖς τὸν μεσσίαν. (He. מָשִׁיחַ
malchiach) ὁ ὅστις μετεμύνην-
όμεν ὁ χρίστος. Invenimus
Messiam illum (de quo pro-
phetæ fuerunt vaticinati,) quod est,
Si interpreteris, unctus. Hoc est Domini no-
stri Iesū cognomen, quo of-
ficiū ejus triplex indicatur
Z 5 videl-

videlicet officium propheticum, quo functus est in statu humilitationis: officium sacerdotale, quod obijt in his terris, animam & corpus suum pro nobis offerendo in altari crucis, nec non etiamnum in celis intercedendo pro nobis: officium regium, quod in prunis excercet in statu exaltationis, nos regens verbo, & Spiritu suo & tandem in extremo die (qui hinc vocatur dies Christi, Phil. 1. 10) nos plenè liberaturus est, hostibus nostris partim funditus deletis, partim in gehennam detrulitis. Heb. 3. 14. μέτεροι γὰρ μεγάλῳ τῷ Χριστῷ. participes enim facti sumus Christi. Αντίχριστος. s. d. Antichristus, 1. Ioh. 2. 18. 22. & 4. 3. 2. Ioh. 7. ψευδοῦντες οἱ. falli Christi, qui mentiuntur se esse Christum. Matth. 24. v. 24. χριστῶς. s. d. Christianus. Act. 11. 26. & 26. 28. 1. Pet. 4. 16. ὁπχρίστος. illino, Iohan. 9. v. 6. ὁπχρίστος. (3. sing. a. 1. act. indic.) ille vit. ἐρχρίστος. inungo. Apoc. 3. v. 18. ἐρχρίστος. (aor. 1. act. imperat.) ὁπ ὁφθαλμούς σου. inunge oculos tuos. Χρίστος. s. d. & χρίστος. ω. d. (Atticè) debitum. χρεωφειλῆς. s. d. debitor. Luc. 7. 41. & 16. 5. componitur ex χρίστος & ὁφειλῆς. s. d. debitor. Matth. 6. 12. ἀφ' ὁφειλῶν.

Χρόνος. s. d. tempus. Iudæ v. 18. ἐν ἡμέρᾳ χρόνον ἔσονται ἡμεῖς. extremis temporibus futuri sunt irrisores. Lu. 4. 5. στιγμή χρόνου. punctum temporis, h. e. momentum. Luc. 20. v. 9. ἀπεδήμησεν χρόνος ἡμεῖς. & peregrè abfuit multum temporis. Ioh. 5. v. 6. πολλὸν χρόνον. diu. Iohan. 7. 33. μὲν χρόνον. paulisper. Rom. 16. v. 25. χρόνους αἰώνιους σεσημημένους. æternis temporibus, (h. e. alijs omnibus ætatibus) taciti, h. e. non revelati. χρόνισμα. tardo, moror. Luc. 12. 45. χρονίζει ὁ Κύριός μου ἔρχομαι. tardat Dominus meus advenire. Luc. 12. 21. ἐν τῷ χρονίζειν. dum tardaret. Matth. 25. 5. χρονίζοντες ὅτι τὸ νεμῆν. cunctante verò sponso. Fur. χρονισμός. & Atticè χρονισμός. He. 10. v. 37. ἔχρονισμα. non tardabit. μακροχρόνιος. s. d. h. longævus, Ephes. 6. 3. χρυσός. s. d. aurum, Matth. 2. 11. χρυσόν. s. d. aureus nummus. Act. 3. 6. χρύσεος. s. d. aureus. Apoc. 14. v. 14. στεφανὸν χρυσόν. coronam auream, in fœm. g. χρυσόν. h. aurea, Heb. 9. v. 4. σάμνος χρυσῆς. urna aurea. Apoc. 1. v. 12. λυχνίας χρυσῆς. candelabra aurea. χρυσῆς pro χρυσῆς. Apoc. 17. 4. ποτήριον χρυσῆς. poculum aureum. Apo. 9. 20. εἰδωλα τὰ χρυσῆς, idola aurea. χρυσάου. ἔμας. inauror, A-

Apoc. 17. vers. 4. καὶ χρυσάου. inaurata auro. χρυσάου. s. d. gemmæ genus, Apoc. 21. 20. ex nomine χρυσός & ἀράσιν. s. d. porrum. item species algæ. gemma illa ita dicta videtur ab externa figura. χρῶς. in Genit. χρῶς. s. d. corpus, ἀπ' αὐτοῦ λέγεται, Actor. 19. v. 42. Alij derivant à nomine χρῶς. a. s. h. color. χρῶς. coloro. χρῶν. seu χρῶν. idem. χρῶς. τὸ. color. χρῶς. s. d. & contractè χρῶς. in Genit. χρῶς. Dat. χρῶς. entis. χρῶς. ὡς. s. d. idem, corpus, nomen habet à colore, tanquam adjuncto proprio. καλός. h. d. claudus. a. um. Actor. 3. 2. καλὸς ἐν κοιλίᾳ μητρὸς. claudus ex utero materno. Matth. 11. v. 5. καλοὶ ἀμαπαύουσιν. claudi ambulant. Heb. 12. v. 13. ἵνα μὴ τὸ καλὸν ἐκτραπῇ. ne quod claudum est deflectat. καλότης. h. d. clauditas. καλῶν, claudico. καλῶ. ω. claudum reddo. καλός. s. d. locus, sedes. item ager, prædium, fundus. καλόν. s. d. idem, Matth. 26. 36. Iohan. 4. 5. Actor. 1. 19. & 4. 34. ὅτι γὰρ κτήτορες χωρίων, qui enim erant possessores agrorum. χώρα. a. s. h. ager. Matt. 8. 28. Luc. 12. 16. ἀφόρισεν ἡ χώρα. vberes fructus attulit ager. Luc. 15. 15. ἐν τῇ πολέῳ ἐκείνῃ χώρῃ. cuidam ci-

vium illius agri, h. e. regionis. Iacob. 5. v. 4. ἀμειψάντων τὰς χώρας ἑκάστης. qui messuerunt agros vestros. Pro regione accipitur, Matth. 2. 12. & 4. 16. & 8. 28. Mat. c. 1. 5. & 8. 28. & c. χωρίον. ω. F. ἴσω. P. καὶ χωρίον. aor. 1. ἐχωρίστω. cedo, ab eo, Matth. 15. 17. intelligo, Mat. 19. 11. comprehendo, Iohan. 21. 25. tendo, 2. Pet. 3. 9. capio, Iohan. 2. 6. Marc. 2. 2. recipio, 2. Cor. 7. v. 2. χωρίστω. (aor. 1. imper.) ὑμεῖς. recipite nos. ἀποχωρίω. ω. discedo, Matthæi 7. v. 23. ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμῶν. discedite à me. aor. 1. ἀποχωρίστω, Act. 13. v. 13. ἀποχωρήσας. (part. aor. 1. act.) ἀναχωρίω. ω. secedo. Matth. 9. 24. ἀναχωρεῖτε. secedite, a. 1. ἀναχωρίστω, Matthæi 14. v. 13. ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν. secessit illinc. Revertor, Matth. 2. 12. δὲ ἄγγελος ὁδὸν αἰσχωρήσας. per aliam viam reuersi sunt. Actor. 23. v. 19. ἀναχωρήσας. (part. aor. 1. act.) κατ' ἴδιον. quum secessisset seorsum. ἐκχωρίω. ω. excedo, Luc. 21. v. 21. ἐκχωρεῖτωσαν. (3. pl. præfact. imperat.) excedant. συχωρίω. ω. concedo. ὑποχωρίω. sensim recedo. Luc. 5. v. 16. ὑποχωρῶν. secedens, Luc. 9. v. 10. ὑποχωρήσας. (a. 1. act. 3. sing.) secessit. περιχωρίω. s. h. circumiacens regio, substantiue usurpatur, sicut à ἱερῶς. Matth. 14. 35. εἰς

εις ὅλῳ τῷ πείχωρι, Marc. 1.v.28. εις ὅλῳ τῷ πείχωρι τῆς γαλιλαίας. in totam regionem circumjacentem Galileæ. ὁρῶν χωρος. ε. ὁ. ἡ. latus, spatiosus. Matthæi 7. v. 13. ὁρῶν χωρος ἡ ὁδὸς, ἡ ἀπὸ γαλιλαίας εἰς ἀπὸ λιβάνου. spatiosa est illa via, quæ adducit ad interitum.

χωρίς. Adu. absque, sine. cum Genit. Iohan. 15. 5. χωρὶς ἐμῆς ἐ δυνάμεως ποιῆν ἔδεν. sine me non potestis facere quicquam. Rom. 3. 28. χωρὶς ἔργων νόμου. sine operibus legis. Ephes. 2. 12. χωρὶς χριστοῦ, absq; Christo. Philip. 2. 14. χωρὶς ῥηγουμῶν, absq; murmurationibus. Postponitur, Heb. 12. 14. ἢ χωρὶς. sine quo. Secorsum. Ioh. 20. v. 7. excepto, Matth. 14. v. 21. χωρὶς γυναικῶν. exceptis mulieribus. χωρίζω. separo, diuello, sejungo. Matth. 19. 6. μὴ χωρίζω. ne separet. Fut. χωρίσω. separabo. Roman. 8. v. 35. τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ χριστοῦ; quis nos separabit à dilectione Christi? a. i. ἐχωρίσω. Rom. 8. 39. χωρίσει. (a. i. infin.) separare. Præt. perf. κενώρηκα. Præs. pass. χωρίζομαι. 1. Cor. 7. v. 15. χωρίζεται. separatur, h. e. se separat. ibid. χωρίζω. (3. sing. pass. imperat.) separatus esto. Act. 1. 4. μὴ χωρίζεσθαι ne abcederent. Præt. perf. κενώρηκα. separatus sum. Heb. 7. v. 26.

κεχωρισμένος ἀπὸ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. separatus à peccatoribus. aorist. 1. ἐχωρίσθω. idem. Philem. v. 15. ἐχωρίσθω πρὸς ὅσον. separatus fuit ad tempus. aor. 1. subj. 1. Corinth. 7. v. 11. ἵνα ὃ χωρίσθῃ. si sese separarit. aor. 1. infin. χωρίσθω. separari, 1. Corinth. 7. 10. part. aor. 1. χωρίσθεις. separatus, Act. 18. v. 1. ἀποχωρίζω. idem quod χωρίζω. ἀποχωρίζομαι. discedo. Legitur tantum bis in aor. 1. pass. Apoc. 6. 14. ἔρχεται ἀπὸ χωρίσθου. cælum discessit. Act. 15. 39. ὥστε ἀποχωρίσθω ἀλλήλων. adeo ut alter ab altero discesserit.

Ψαλλω. psallo, fidibus cano. Iacob. 5. v. 13. ὁδοῦμεν πρὸς ψαλλόντων. si quis est æquo animo, psallat. Ephes. 5. v. 19. ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες. canentes & psallentes. Fut. ψαλλώ. psallam. Roman. 15. v. 9. 2. Corinth. 14. v. 15. Præt. perf. ἔψαλκα. a. i. itemq; præt. med. ἔψαλα. vnde est ψαλμῶς. ὁ. tango, de qua voce vide thema ἄπλω. ex qua composita voce liquet, ψάλλειν, propriè esse tangere. vnde apud Eurip. dicuntur Musici ψάλλειν χορδὰς. tangere chordas, fides. Sicut Ovidius loquitur non didicit chordas tangere. h. e. nescit canere fidibus. Germ. dicunt. die sehto schal-

schlagen. ψαλμός. ὁ. psalmus. Act. 13. 33. Differunt. ἀδὴ ὕμνος & ψαλμός. ὡδή. est vox generalis & contionem significat, quam vox humana modulatur: ψαλμός. cantum fidium: ὕμνος. vero, cantionē qua Dei laudes decantantur. ψάω. ὦ. tergo, abstergo. item contingo. F. ψήσω. P. ἔψηκα. aor. 1. ἔψησα, ἀειψάω. circumcirca abstergo, defrico, à præt. pass. ἀειψήσασθαι derivatur nomen ἀειψήκα, τοι. τί sordes, kneist oder wust so man abschabt. 1. Corinth. 4. v. 13. ψάω. tango, contrecto. προσψάω. attingo cum Dat. Luc. 11. vers. 46. ἡ προσψάετε τοῖς φορτίοις. non attingitis illa onera. ψέδω. fallo. Fut. ψέσω. aor. 1. ἔψευσα. præt. ἔψευκα. Soph. ἡμὲ ἔψευσαι ἐλπιδος. tetelisti spem meam. μὴ hic retinet accentum propter ἔμφασιν. ψεύδω. frustor, Herod. ψευδὲς ἐλπίδος. spe frustra- tus. in N. T. mentior. 1. Tim. 7. 2. ἢ ψεύδω. non mentior. 1. Iohan. 1. 6. ψευδοῦμαι. mentimur. Iacob. 3. v. 14. καὶ ψεύσασθε. & mentimini. Apoc. 3. v. 9. ψεύδονται. mentiuntur. in imperat. Coloss. 3. v. 9. μὴ ψεύσασθε. ne mentimini. Fut. med. ψεύσομαι. aor. 1. μέδ. ἔψευσα. ἡ ψέσω. Act. 1. v. 4. καὶ ἔψευσαν οἱ θεοποιοί. non mentitus es hominibus. a. i.

infin. ψεύσασθαι. mentiri. Act. 5. v. 3. Heb. 6. v. 18. ψεύσμα. τοι. τὸ. mendacium, Roman. 3. v. 7. ψεύστης. ε. ὁ. mendax qui vanitatem orationis adhibet, qui sermone suo alios fallit. Iohan. 8. 44. ψεύστης ὁ βδ. mendax est. Roman. 3. 4. πᾶς ἀνθρώπος ψεύστης. omnis homo mendax. Tit. 1. 12. κήρυξ ἀεὶ ψεύτης: unde οἱ ψευδοῦντες. dicuntur κηρύττειν. Et hinc videtur etiam dici κηρύττειν. ubi more Cretensium quis tergiversatur, aliosq; fallere aut circumvenire studet. ψεύδω. εος. τὸ. mendacium, orationis vanitas. Iohan. 8. v. 44. λαλεῖν ψεύδους. mendacium dicere. 2. Thess. 2. v. 9. τέρας καὶ ψεύδος. prodigijs mendacij, Hebrais. pro τέρας ψεύδω. prodigijs mendacibus. ibid. v. 11. πειθεῖν τοὺς ψεύδεις. credere mendacio. Apo. 21. 27. ποιῆν ψεύδους. committere mendacium. Ephes. 4. v. 25. ἀποθέσθαι ψεύδος. deponere, h. e. vitare mendacium. ψευδής. εος. ὁ. ἡ. mendax, fallax, falsus, Act. 6. 13. ἐποίησαν ψεύδους. ψευδείς. stiterunt falsos testes. Apoc. 21. v. 8. πᾶς ψευδός. omnibus mendacibus. ἀψευδής. εος. ὁ. mentiri nescius. Tit. 1. v. 2. ψῆφος. ε. ἡ. calculus, lapillus. Apoc. 2. v. 17. δίδωμι ὅποιον ψῆφον λαλήσω. Et per metonym. adjuncti

quidam expellentes, &c. ὤξω, ὠ. expello, eicio, extrudo. Legitur bis in a. i. a. Act. 7. v. 45. ὡν ὤξουσιν. quas expulit. ὡν pro α' propter præcedentem Genit. Græcismus. Act. 27. 39. εἰ δὲ ὠώωντο ὤξουσιν. (aor. i. a. et. infin.) τὸ πλοῖον. si possent extrudere nauim. ἰπποδῶ. ὠ impello, βρώτης. u. ὠ. boum agitator, bubulcus. Vox composita ex βῶς βοῦς & ὠτης. u. ὠ. pro qua voce hic legitur ὠτης.

ὠμος. ὠ. in Genit. ὠμου. humerus, Matth. 23. v. 4. ὅτι πιδέσσιν ὅτι τὸ ὠμος. imponunt humeris. Luc. 15. v. 5. ὅτι πιδέσσιν ὅτι τὸ ὠμος. imponit humeris. κερταρίζω, humeris tollō. ὠμος. ὠ. crudus. Adiectiuum hoc à substantiuo solo accentu discriminatur.

ὠρέομαι. ὠ. emo, Act. 7. 16. ὁ (χωρίον) ὠνήσατο ἀβραάμ πωλὶς ἀργυρίου. quem agrum emerat Abrahamus pretio pecuniæ. ὠφάνη. u. ὠ. proprie dicitur. ἀνέμερος τὸ ὠφον. emens opsonium, opsonator, (Est vero τὸ ὠφον. omne id quod cum pane comeditur, vide supra p. 200. c. 2.) Hinc deriuatur ὠφάνιον. u. τὸ. opsoniū. Sæpe accipitur pro annona, quæ militibus in singulos menses dabatur. & hinc per syn. spec. pro stipendio seu salario, Rom. 6. v. 23. τελῶν. u. ὠ. publicanus, qui

certa pecunia vestigalia redemit, & quicquid præter eam colligit, in eius cedit lucrum. Mat. 10. 3. καταδῶς ὁ τελῶν. Mat. 18. v. 17. ὁ αἰθῆς ἰδιώτης καὶ τελῶν. tanquam ethnicus, & publicanus. Luc. 7. v. 29. οἱ τελῶν. publicani τελῶν. u. τὸ. telonium, locus ubi sedent publicani, publicanorum mensa. Mat. 9. v. 9. Marc. 2. v. 14. ἀρχιτελώνης. u. ὠ. princeps publicanorum, Luc. 19. v. 2.

ὠδὴ. ὠ. τὸ. ouum, Luc. 11. v. 12. ὄον. u. τὸ. superior domus pars. ὠδῶς. u. ὠ. qui in summa ædium parte est ὠδῶν. u. τὸ. cænaculum, Act. 1. v. 13. & 9. v. 37. 39. & 20. v. 8.

ὠρα. ὠ. ἡ. hora, Matth. 20. v. 6. tempus. Iohan. 16. v. 2. ὠρὴ ὠρῶν. ad tempus, aliquamdiu, Phil. 4. v. 15. Ioh. 2. v. 18. ἡ ὠρὴ ὠρῶν. extremum tempus est. ὠραῖος. αἰα. αἰον. speciosus. a. um, Matth. 23. vers. 27. ὠραία πύλη. speciosa porta. Act. 3. v. 2. ἡ ὠραῖος. u. τὸ. semihora, Apoc. 8. vers. 1.

ὠρούμαι. rugio. Fut. ὠρούμεν. aor. 1. ὠρούμεν. 1. Pet. 5. 8. ὡς λέων ὠρουόμενος. tanquam leo rugiens.

ὠ. est Adu. similitudinis & valet idem quod sicut, tanquam, ceu, ut Matth. 6. v. 10. ὡς εἰ ἐρευνᾷ καὶ ὅτι τῆς γῆς. sicut

sicut in cælo, & ita & etiam in terra. Sed non sæper similia indicat, sed aliquādo etiam causam efficientem, 1. Pet. 1. v. 19. πρῶτον αἵματι (ἐκ τῆς ὁδοῦ) ὡς αἵματι ἀμώμου. redempti estis pretioso sanguine, utpote agni immaculati. adiunctam certitudinē & veritatem, Ioh. 1. v. 14. ἰδοὺ σῶμα πλὴν ὁδοῦ, ὁδοῦ ὡς μοι γὰρ, παρὰ πατρός. spectauimus gloriam eius, gloriam inquam, qualis conuenit vnigenito à patre scil. egresso. adiunctum tempus, Luc. 4. vers. 25. ὅτι ἐκλήθη ὁ ἐξ ὧν. (καὶ) ὡς ἐγένετο. quando clausum fuit cælum (&) quando fuit, &c. circiter, Iohan. 1. v. 40. ὡς ἡ ὠρὴ ὡς δεκάτη. hora erat circiter decima. καὶ ὡς ἡ ὠρὴ ὡς ἡ ὠρὴ. idem quod ὡς, Ephes. 5. v. 11. 1. Thess. 4. v. 6. πῶς est interrogatiuum, quomodo. Matth. 22. vers. 45. πῶς ὡς αὐτὸς ὦν: quomodo filius eius est? Extra interrogationem est encliticum, ut μη πως. ne forte, 1. Thess. 3. v. 5. vbi μη construitur cum indicatio ἀποφάσεως.

ὠφελίω. ὠ. iuuō, prosum, utilis sum. proficio, Iohan. 6. v. 63. ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ ἐδὲν. caro nihil prodest. Matth. 27. 24. ὅτι ἐδὲν ὠφελεῖ. se prorsus nihil proficere. Iohan. 12. 19. ὅτι οὐκ ὠφελεῖ ἐδὲν. vos pla-

ne nihil proficere. Duplex negatio apud Græc. fortius negat. Fut. ὠφελήσω. 1. Cor. 14. 6. τί ὠφελήσω, quid vos iuuabo? Galat. 5. vers. 2. χεῖρες ὠφελῶ ἐδὲν ὠφελήσω, Christus nihil vobis proderit. a. 1. ὠφελισα, Heb. 4. v. 2. ἀλλ' οὐκ ὠφελισεν ὁ λόγος τῆς ἀκῆς ἐπειναι. at non profuit illis auditus sermo. ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς, pro ὁ λόγος ἡνυσμῶντος vel κερταζμῶντος est, Hebraismus. Passiu. præf. ὠφελίσ-μην. 1. Corinth. 13. v. 3. ἐδὲν ὠφελίσην. nihil mihi prodest. Matth. 16. v. 26. τί γὰρ ὠφελίσται, ἀποδοῦναι, quid enim prodest homini, a. 1. pass. ὠφελή-θην, percepi commodum, Heb. 13. 9. ἐν ὧς οὐκ ὠφελήθη-σαν, vnde nullam perceperunt utilitatem. aor. 1. subj. Matth. 15. v. 5. ὁδοῦ, ὁ ὠφελί-μην ὠφελήθη, donum, quocunq; à me iuuari posses. part. aor. 1. pass. ὠφελισθείς, Mar. 5. v. 26. adiuta. ὠφελίμος. u. ὠ. ἡ. utilis, c. 1. Timoth. 4. v. 8. ἡ εὐσέβεια ὡς πάντα ὠφελίμος ἐστίν, pietas ad omnia utilis est. in n. g. legitur Tir. 3. v. 8. καὶ ὠφελίμα, & utilia. ἀποφελῶ. ὠ. ὠ. ἡ. inutilis. Tit. 3. v. 9. εἰσὶ γὰρ ἀποφελῶ καὶ μάταιοι, sunt enim inutiles & vani. ἀποφελῶ. ὠ. τὸ. inutilitas, substantiuē ponitur. Heb. 7. 18. διὰ τὸ αὐτῆς ἀποφελῶ καὶ ἀποφελῶ, propter e-

ius infirmitatem & in utilitatem. ἀφελεία. ας. ἡ. utilitas, Roman. 3. v. 1. τίς ἀφελεία τῆς πονηρίας, Iudæ v. 16. ἀφελείας ἕνεκα, commodi causa.

ὤψ, ὠπός. ὁ. vultus. (παρὰ τὸ ὀπίσθιον) μέτωπον. & τὸ. frons, tis. q. d. μετ' ὤψα, Apoc. 7. 3. μύωψ. q. d. μύον ὤψα, claudēs oculos. μωπαίζω, nihil procul cerno, 2. Pet. 1. v. 9. σκυδρόπρος. ὤ. ὁ. adj. tetricus, qui tristi vultu est. Matth. 6. 16. ex σκυδρός, tetricus, & ὤψ vultus. σκυδροπαίζω, sum micesto vultu, supercilium contraho, toruos ostendo oculos. ὕδρως. ὤ. ὁ. aqua intercus. ὕδρως. ὤ. ὁ. hydropicus, qui laborat aqua intercute. Luc. 14. 2. ὑπόπτον & τὸ. sugillatio sub oculo, species enchymomatis, quæ oritur ex plaga, sāguine sub oculo effuso, blohe streimen. ὑποπαίζω, σκ. plagis contundo & sugillo. & per metaph. vi mihi subijcio. 1. Corinth. 9. v. 27. ὑποπαίζω με τὸ σῶμα, vi subijcio corpus meum: illud contundo ieiunijs, & precibus carnis pruritus extinguo. vexo & negotium faceſſo, Luc. 18. v. 5. εἰώπων, coram, cum Gen. q. d. εἰ ὦπι in conspectu. Luc. 1. 6. 15. 19. 75.

Finis Lexici Græci in N. Testamentum
D. N. Iesu Christi.

εἰώπων τῷ θεῷ, coram Deo, Luc. 12. 6. εἰώπων ἀνθρώποις, coram hominibus, Lu. 12. 9. εἰώπων ἀγγέλων, coram angelis, ibid. κατηνώπων idem, 2. Corinth. 2. 17. & 12. 19. Ephes. 1. 4. Coloss. 1. 22, Iudæ v. 24. προσώπων. & τὸ. facies, Matth. 6. 16. 17. & 26. 39. 67. conspectus, Matth. 11. v. 10. Marc. 1. 2. superficies, Matt. 16. 3. Luc. 21. 35. καὶ προσώπων in conspectu, in oculis, Act. 25. 16. Galat. 2. 11. πρὸς προσώπων. coram. Marc. 1. 2. Luc. 1. 76. καὶ πρὸς προσώπων. à facie, 2. Theſſ. 1. 9. Apoc. 6. 16 προσώπων πρὸς προσώπων. à facie ad faciem. (Hebraismus, confer Genes. 32. v. penultimo) 1. Corin. 13. 12. εἰ προσώπων. coram, in conspectu, 2. Corinth. 4. v. 6. ἐν προσώπων. ὤ. speciosus appareo, Galat. 6. 12. ὅσοι θέλουσι ἐν προσώπων εἶναι. qui cupiunt speciosi apparere in carne, h. e. qui placere volūt & hominū aucupantur gratiam, vrgentes necessitatem circumcisionis, quam quidā retinendā esse mordicus defendebant. Huiusmodi homines non Deum timēt, aut intuentur, sed sunt tantum ἡδρόμοι. παρρητικοί.

AVTHORIS
NOTÆ IN LEXICON N. TESTAM.

A a a

h h h

AD LECTOREM.

NE mirare, beneuole Lector, mihi in vberima hac & beatissima messe restare spicilegium. *περὶ τῆς εἰς* hæc mea est. Fieri potuit, antehac fuisse, qui eosdem exantlarint labores, sed eos videre mihi non licuit. In isthoc vado glaciem alius mihi non præsecuit. Adscribam verò hic, quæ in disiectis schedis meis ad alphabeticum ordinem plus satis attentus partim præterui, partim quarundam Grammaticarum *ἀποειρά* enodationem de industria in calcem hujus libri rejeci. Ad voces oxytonas quod attinet, modò acutum in fine scripsi, vt *βραχὺς. ἰος. ὀ.* modò grauem, vt *βραχὺς. ἰος. ὀ.* quæ profodiæ variatio mihi visa fuit *ἡδίστοτος*, & vt spero, emunctioris naris Grammaticorum oculos non offenderet. Scribuntur enim hæc extra orationis contextum, vbi acutus in fine manet: vell scribuntur q. in orationis contextu, vbi pro acuto grauis notari consuevit.

Pag. 1. columna 1. linea 3. obserua *ὄρα*. in compositione modò esse *στερητικόν*. priuativum, vt *ἀσιτος*. carens cibis *ἀστία*. inedia, Act. 27. v. 31. 33. *ἀσεβής*. impius, 1. Pet. 4. v. 18. vbi *α* est ex Adverbio *αἰν*. siue *ἀπ*: modò *ἐπιτακτικόν*. q. d. intensivum, vt *ἄχανος* valde hians, vastus, immensus, *ἀπῆς* intentus, vide supra p. 296. c. 2. *ἅπας, ἅπαντες*. omnino multi, Luc. 19. 48. modò *ἀρητικόν*. negativum, vt quum Deus dicitur *ἀφθαρτος*. incorruptibilis, Roman. 1. v. 23. *ἀόρατος*. inuisibilis, 1. Timoth. 1. 17. modò esse ex *ἀνα*. vna, cum, simul, quod idem est cum *ὁμο* & esse, vt ita loquar, *συνωλιστικόν*. congregativum, vt *ἀδελφός*, frater ex *α* & *δελφός*. vterus, quia fratres in vno fuerunt vtero, Marc. 1. 16. *ἀκοιτις*. vxor, *παρὰ τὸ ἔν* *ἄμ* *αὐδ* *ἰ* *ἐν* *τῇ* *αὐτῇ* *κοίτῃ*. quod sit vnà cum viro in eodem lecto. q. d. *ἑμώκοιτος*. *συνύμνος*.

P. 1. c. 1. l. 7. Dicitur etiam aduerbialiter *κρείττων*. melius, 2. Pet. 2. v. 21. *βέλτιον*. optimè, 2. Timoth. 1. v. 18. *βέλτιον* *σὺ* *γινώσκεις*, tu optimè nosti.

Pag. 2. c. 2. ad finem l. 15. Alij Apostolos, & doctores qui in prisca Ecclesia excelluerunt, vocant diuos, quæ phrasis gentilissimum sapit: confer Sueton. de Diuo suo Iulio c. 88. Absit a nobis,

dis, qui ΧΡΙΣΤΙ discipulos nos esse profiteamur, ista κακοζήλια.
Pag. 2. c. 2. l. 21. ab ἀγάθω. unde est præf. πασι ἡγιασµασι, (Ioh. 17. 19.) deriuatur nomen ἡγιασµός. ἢ. ὁ. sanctificatio, Rom. 6. 19. Heb. 12. 14. aor. 1. ἡγιασθῶ. sanctificatus fui, Heb. 10. v. 29.

Pag. 3. c. 2. l. 11. ad thema ἀγω, χειραγωγία. ὦ. Fut. ἴσω. P. κα. manu duco. χειραγωγός. ἢ. ὁ. qui manu ducit. Act. 13. v. 11. Sic παιδαγωγός. ἢ. ὁ. pædagogus, puerorum informator, cultor, (idem quod παιδευτής. ἢ. ὁ. Roman. 2. v. 20. κατηχητής. ἢ. ὁ. Matt. 23. v. 8.) Galat. 3. v. 24. 25. παιδαγωγόν. ἢ. τὸ. ludus literarius, ubi pueri instituuntur, pædagogeum.

Ibid. lin. à fine εἰσάγω. introduco. in. aor. 2. εἰσήγαγον. introduxi. Iohan. 18. v. 16. imperat. aor. 2. εἰσάγετε, Luc. 14. v. 21. subj. a. 2. εἰσάγω, ης. ης. Heb. 1. v. 6. ἐπισυναγαγὼ. cogo, congrego, Matth. 23. v. 27. ἐπισυναγαγόντες. ἢ. ὁ. aggregatio, Heb. 10. v. 25. ἐπιχρησίαν. ἢ. ὁ. supeditatio, Philip. 1. v. 19.

Pag. 4. c. 1. l. 20. pro κατέγω, dicitur vsitatus κατέγυμν. frango, confringo.

Pag. 4. c. 1. l. 3. à fine adscribatur, Luc. 22. v. 44. vbi legitur ἀγωνία. in angore.

Ibid. legitur etiam καταγωνίζομαι. debello, bello vinco, vi armorum subjugo, imperio meo subjicio, Heb. 11. v. 33. καταγωνίσαντο. (a. 1.) βασιλείας, debellarunt regna.

P. 4. c. 2. inter l. 21. & 22. ἀδῶ. placeo, F. ἴσω. P. κα. Hinc est ἀνιδέος. ἢ. ὁ. sibi placens, q. d. ἀντὶ ἀδῶν, Tit. 1. 7. 2. Pet. 2. 10.

Pag. 15. c. 2. desideratur in themate αἰεὶ, αἰδῖος. ἢ. ὁ. ἢ. æternus, a. sicut à nomine semper deriuatur sempiternus, ita ab Adv. αἰεὶ αἰδῖος, Roman. 1. v. 20. Iudæ v. 6. Sic dicimus ὡς αἰδῖος. ab æternō.

P. 5. à themate ἀθρόος. est etiam ἐπαθροίζομαι. congregor, Luc. 11. versu 29.

Pag. 5. c. 2. ἀγρός. ἢ. ὁ. caprinus, hircinus, Heb. 11. v. 37. ἀγροίαις δέρμασιν. cum caprinis pellibus. Thema ejus est αἰξ. αἰγίς. ἢ. capra.

Pag. 6. c. 1. in αἰρώ. Notetur hic fut. 2. ἀστ. καταλῶ. destruiam, Luc. 12. 18. sicut ab ἐνυπον, sit πυλῶ. ita ab αἰλῶν ἰλῶ.

Ibid. αὐθαίρετος. ἢ. ὁ. ἢ. voluntarius, spontaneus. 2. Corinth. 8. 3. 17. ex αὐτῇ, & αἰρήματι. cligo. Hinc αἰρητικός dicitur qui novus sibi fingit & elegit opiniones, cum fundamento salutis pugnans, easq; mordicus defendit.

P. 7. in ἀκούω. deest. ὑπακούω. ἢ. ὁ. obediens. Philip. 2. 8. ὑπακούετε μίχρῳ

μίχρῳ δουλεύει. Act. 7. v. 39. ὃ ἐκ ἡδελπισσέν ὑπακούει γλυκείῳ. cui noluerunt obtemperare.

P. 8. c. 1. l. 8. ἀκούε. locusta. Sic dicta videtur, quod in summitate herbarum hæreere soleat.

Ibid. desideratur ἐπακούομαι. ὦμαι, exaudio, Act. 16. 25. ἐπακούοντο. (3. pl. imperf. med.) αὐτοῖς. exaudiebant eos.

Pag. 8. c. 2. ἀλίω etiam significat vito, effugio, Homerus ἰδύσθαι.

Διότι ἐκ τῆς ἀλίσταυ.

A Deo non est fugere, h. e. manus Dei est inevitabilis. ἀλίω. est a. 1. med. infin. pro ἀλίσταυ ab ἀλίσταυ. per epenthesin τῷ. quod idem est cum ἀλίω.

Pag. 9. c. 1. l. 1. deest thema ἀλισγίω. polluo, contamino; 1 x x interpretibus tantum usitatum, quo reddiderunt Hebræum pihel לָנָא. quod verbum in kal significat redimere, in pihel verò polluere, contaminare. Hinc est nomen ἀλισγημα. περ. τῶ. pollutio, Act. 15. v. 20. ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς ἀλισγημάτων. abstinere à contaminationibus, h. e. à sacrificijs & convivijs, quæ in idolis agitari solebant, unde Suidas ἀλισγηθεὶς reddit non solum ἀπὸ. καθεὶς, sed etiam ἐκαθεὶς. ἐκαθεὶν verò est convivio excipere. ἐκ. α. ἢ. focus.

Pag. 9. in ἀλλάττω desideratur ὁμοκαταλλάττω. reconcilio, de quo verbo legitur fur. 1. act. Col. 1. v. 21. a. 1. act. subj. Ephes. 2. vers. 16. a. 1. act. infin. Col. 1. v. 20.

Pag. 9. ad ἀλίσταυ. imperf. ἡλίσταυ. ἢ. ὁ. legitur Act. 14. 10. ἡλίσταυ. exsilijt. ἡλίσταυ. exsilio, Act. 3. 8.

Pag. 10. c. 1. deest thema ἀλῶ. α. ἢ. declin. 4. simpl. quæ est declinatio Attica. area, in qua tritatur & excutitur frumentum. ἀλῶν. α. ἢ. idem, Matth. 3. v. 12. Luc. 3. v. 17. videtur ita dici περὶ τῶν τῶν σπέρτων συλλέγειν καὶ ἀλῶσιν.

P. 10. c. 2. ἀφ' usitare constituitur cum opt. & subj. sed in N. T. legitur cum indic. Iohan. 8. v. 39. εἰ τίνα τῶ ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τῶ ἀβραάμ ἐποιεῖτε. ἀφ' ἀφ' quandoq; ponitur pro ἰαί. unde est ἰαί, postquam, Matth. 2. v. 8. ὅταν. quum, Matth. 5. v. 11. quæ tantum subj. vel opt. regunt.

Ibid. ἀνθεροπος. tres hujus vocis afferuntur etymologiae. Sic enim dici alijs videtur q. αἰώ τρέπον ὄψα, sursum vertens vultum, id quod etymon Ovidium alluisse veri est simile, ubi scripsit.

Os homini sublime (Deus) dedit, cælumq; tueri
Iussit, & erectos ad sidera tollere vultus.

Bestiæ enim pronæ sunt, ad pastum abjectæ. Alijs q. αἰνάζοντες ὁππῶς. attentè considerans quæ vidit, quæ notatio est veterum philosophorum. αἰνάζειν ex αἰνέω & ἀδρίω. confidero. ὁππῶς est præter. med. Atticum pro ὅπως, ab ὅπως, pro quo usitata sunt ὁπποῦν, ὁππῶς. Alijs q. τὰ αὐτὰ θεωρεῖν. superiora, h. e. cælestia contemplans, &c. Hinc est adj. αἰθερόπνοος. n. ον. humanus. a. um. 1. Corinth. 10. v. 13. πειρασμοὶς αἰθερόπνοος. tentatio humana. 1. Corinth. 2. v. 13. αἰθερόπνοος σοφίας. humanæ sapientiæ. n. g. αἰθερόπνοος, accipitur adverbialiter, hominum more. Rom. 6. v. 19. αἰθερόπνοος λόγος.

Pag. 11. ab ἀπὸ. Legitur etiam ἵνα πρὸς θεόν, coram Deo. item τῇ αὐτῇ Adverbialiter è contrario vel contrā. Barbari dicunt è contrā. 2. Corinth. 2. 7. Galat. 2. 7. 1. Pet. 3. 9. ἡ ἀντιπαρῆτος. u. ὁ. contrarius. Col. 2. 14. hostis, Heb. 10. 27.

Pag. 12. c. 1. l. 26. ὡς ἔστιν. quæ vox legitur Act. 1. 13. & 9. 37. 39 & 20. 8. q. d. τὸ ὡς τῷ ἔστιν. sicuti Favorinus alludit.

Pag. 12. c. 2. in themate ἀπατάω desideratur vox composita φρεναπάτης. u. ὁ. mentium deceptor. Tit. 1. v. 10. φρεναπάτης. ὦ. Galat. 6. v. 3. ἑαυτὸν φρεναπάτης. suum ipsius animum, h. e. seipsum decipit.

Pag. 13. c. 1. omissum est περιπατήσω. ante sum, Luc. 23. 12. περιπατήσαντες. ante erant. est 3. pl. imperf. a. c. Act. 8. v. 9. περιπατήσαντες. ante erat.

Pag. 13. c. 2. in ἀπὸ. Legitur κατελάτω. invado, Act. 28. 3. κατελάτω. (aor. 1. a. c.) τῇ χειρὶ ἐπέβη, invasit manum ejus.

Ibid. ad thema ὑπὸ Act. 20. 9. ὑπὸ ὕπνου. præ somno.

Pag. 14. ad ἀρέσκω. ἀρέσκω. u. ὁ. ἡ. acceptus, gratus, Rom. 12. 1. & 14. v. 18. 2. Cor. 5. v. 9. Philip. 4. v. 18. θυσιάζω θυσιάζω, θυσιάζω τῷ θεῷ. ἀρέσκω. Adv. ad placitum. Heb. 12. v. 28. ἀρέσκω. ὦ. ἡ. ἡ. placeo. præter. ἀρέσκω. placui. Heb. 11. v. 5. μαμαρτύρηται θυσιάζω τῷ θεῷ. ἀρέσκω. ἡ. ἡ. delector. Heb. 13. 16.

Pag. 14. c. 2. l. 10. adscribatur, Heb. 4. v. 12.

Pag. 15. c. 1. l. 7. ἀπὸ. ὁ. est thema. Ergo novo debet esse paragraphus.

Ibid. l. 3. deest thema. ἀντιμὸν. ὁ. velum navis maximum vel, ut alij volunt, antenna. Act. 27. v. 40.

Pag. 15. c. 2. l. 10. ἀπαλάσσω. saluto. item amplector, Heb. 11. 13. ἀπαλάσσω. (part. a. 1. med.) amplexi.

Pag. 16. ad thema αὐτῶν. Legitur etiam in N. T. ab αὐτῶν. illico statim. παραντίκω. confestim, Adv. 2. Corinth. 4. v. 17. Ab αὐτῶν deriva-

derivatur Adv. ὅπως seq. vocali sic, ita, vel ὅπως seq. consona. Matth. 1. v. 18. ὅπως ἦν. sic erat. Matth. 3. v. 5. ὅπως γὰρ γάρραπτον. sic enim scriptum est. Atticè ὅπως. τοῖς τοῖς talis. ex τοῖς & τοῖς Heb. 7. v. 26. τοῖς τῶν. Heb. 13. v. 16. τοῖς τῶν, in pl. τοῖς τῶν. Galat. 5. v. τοῖς τῶν. tantus ex τοῖς & τοῖς, Matthæi 15. v. 33. τοῖς τῶν. tanta, Matth. 8. v. 10. τοῖς τῶν. tantum, Apoc. 21. v. 16. τὸ μέτρον αὐτοῦ τοῖς τῶν. longitudo ejus tanta est: ubi τοῖς τῶν legitur pro τοῖς τῶν, in pl. τοῖς τῶν, Iohan. 12. v. 37.

Pag. 15. c. 1. l. 17. à themate βαθύς. profundus, derivatur βαθύς. excavo, Luc. 6. v. 48. βάθυνε. (a. 1. a. c.) excavavit. βάθος. εὐς. π. profunditas, Matth. 13. v. 5. διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος. Roman. 11. v. 33. ὡς βάθος πλάτης. pl. num. τὰ βάθη. profunditates, 1. Corinth. 10. v. 2.

Pag. 17. ad thema βάλλω. μεταβάλλω. deturbor, deprimor. Matth. 11. v. 23. ὡς ἔστιν μεταβάλλω. (2. perf. fut. 1. pass.) deturbaberis. μεταβαλέω pro μεταβάλλω. (Iohan. 4. v. 49.) per apocopen Mar. 15. v. 30. à κατέβη. Act. 7. v. 34. quod est à κατεβαίνω. descendo, aor. 2. subj. κατεβῶ. ἦς. ἦ. Iohan. 4. v. 47. aor. 2. infin. κατεβῶ. Luc. 9. v. 54. part. aor. 2. κατεβῶ. Iohan. 3. v. 13. præter. a. c. κατεβήκα. Iohan. 6. v. 37. Fut. κατεβήσκη. Roman. 10. 7. part. præter. κατεβήκα. Iohan. 6. 33. κατεβαίνω. Apoc. 21. v. 10. κατεβαίνω. Iohan. 1. 32. Act. 10. 11. περιβάλλω. produco, F. σὺ. aor. 1. περιβάλλω. Act. 19. 33. aor. 1. pass. περιβέβηκα. Matth. 14. v. 8. ἡ ὅτι περιβέβηκα ὑπὸ τῆς μητρὸς. producta verò à matre scil. lasciva illa saltatrix.

Pag. 18. c. 1. l. 1. deest thema βάς seu βαιόν. u. π. ramus, virgultum. Solum βάς usitatum esse videtur. Nec omnia nomina in ὅν sunt diminutiva aliunde derivata. Iohan. 12. v. 13. ἔλαβον τὰ βαιὰ τῶν φοινίκων. acceperunt virgulta seu ramusculos palmarum.

Pag. in themate βάλλω. omissa sunt. ἀπὸ. confiro, Luc. 24. v. 17. item καταβολή, ἡ. ἡ. jactum fundamentum. Matth. 25. 34. ὑπὸ καταβολῆς κόσμου. à jacto mundi fundamento. 1. Pet. 1. v. 20. ὡς καταβολῆς κόσμου. ante jacta mundi fundamenta. Dejectio, Heb. 11. v. 11. δυνάμην εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε. vim ad infusum semen (scil. concipiendum) accepit. Dejectio feminis hic per Hebraicam hypallagen ponitur pro semine dejecto, h. e. infuso. συμβάλλω inter alia significat comparo, unde argumenta comparata ab Arist. vocantur σύμβολα. lib. 3. top. c. 13. σύμβολον. hinc ortum significat signum. Signa verò sicut sunt varia, ita & variz hujus vocabuli significationes. Significat verò in-

ter alia signum militare seu tesseram, qua socij ab hostibus dignoscuntur. Signum illud duplex est, vocale & mutum. Vocale humana profertur voce: mutum est quod milites gestant. Fidei ergo confessio vocatur symbolum per metaphoram.

Pag. 19. c. 2. l. 1. deest ortum βασιλεία. ας. ἡ. regnum, quæ vox in N. T. frequentissimè occurrit. Propriè accipitur Luc. 4. v. 5. ἰδεῖν αὐτὸς πᾶσας τὰς βασιλείας. ostendit ei omnia regna. Vide præterea Mar. 1. 3. 8. Heb. 1. 3. 3. Apoc. 1. 1. 5. βασιλεία τοῦ ἔθους. regnum cælorum modò ponitur pro Evangelij prædicatione. Mat. 3. 2. ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ ἔθους. appropinquavit regnū cælorū. Modò pro tempore N. T. Mat. 1. 1. 1. ὁ μικρὸς πτερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ ἔθους. minimus in regno cælorum. βασιλεία τοῦ Θεοῦ. regnum Dei, ponitur pro externa vocatione & Evangelij prædicatione. Luc. 10. 11. Mat. 2. 1. 4. 3. pro interna vocatione, Luc. 17. 21. pro vita æterna Ioh. 3. 3. 5. Act. 14. 22. 1. Cor. 6. 9. quæ etiam vocatur αἰώνιος βασιλεία. æternum regnum, 2. Pet. 1. 11.

Pag. 19. c. 2. l. 40. addatur διαβεβαιόμην. ἔμην. asseverò, 1. Tim. 1. 7. Tit. 3. 8.

Pag. 20. c. 1. l. 2. βεβηλώ. ὠ. profano, Mat. 12. 5. F. ὠσω. P. κα. 2. 1. ἱερεῖα. Act. 24. 6.

P. 20. c. 2. l. 6. ἀνέλεψεν. ὠ. ἡ. visus recuperatio, Luc. 4. 18. διὰ βλέπω. dispicio, Mat. 7. 5. Luc. 6. 42,

P. 20. c. 2. l. 15. αἰαόλο. exclamo, Mar. 15. 8. Luc. 9. 38. αἰεῖον. (a. i. act.) exclamavit.

P. 23. c. 1. ad thema γένου. ἀγνός. ὠ. ἡ. ignobilis, 1. Cor. 1. v. 28. ἀγνοῦ. contracte pro ἀγνοῖα. nominativus. pl. g. n. à sing. τὸ ἀγνοῖα. ζωογονία. vivifico, Luc. 17. 33. sobolesco, propagor, Act. 7. v. 19. εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. ne sobolescerent. πικνογονία. ας. ἡ. liberorum procreatio, 1. Timoth. 2. v. 14. σωθήσονται ὅτι διὰ τῆς πικνογονίας. servabitur autem per liberorum procreationem, seu pariendo liberos. πικνογονία. ὠ. liberos pario. 1. Tim. 5. 14.

P. 24. c. 1. l. 3. γαμίζω. impleo, a. i. act. ἡμίμοι. Apoc. 8. 5. ἡμίμοι. implevit. Iohan. 6. 13. ἡμίμοι. impleverunt. imperat. a. i. Ioh. 2. v. 7. γαμίται. τὰς ὑδρίας ὕδατος. implete hydrias aqua. infin. a. i. γαμίται. Luc. 15. v. 16. part. a. i. Marc. 15. v. 36. γαμίται. ἀπὸ τοῦ ξύου. postquam implevit spongiam aceto. γαμίζομαι. impleor, Marc. 4. v. 37. γαμίζομαι. impleri. aor. i. pass. ἡμίμοι. impletus fui. Apoc. 15. v. 8. ἡ ἡμίμοι ὁ ναὶς καπνὸς. & impletum fuit templum fumo. Luc. 14. 23. ἡ γαμίμοι. (3. pas. a. i. pass. subj.) ut impleatur.

P. 24. c. 1. l. 18. ἀναγεννάω. ὠ. regenero, 1. Pet. 1. v. 3. ἀναγεννάομαι. renascor, 1. Pet. 1. v. 23. ἀναγεννημένοι. renati.

Ibidem ad thema γέρον. sic dicitur q. ὁ γέρον τὸ γῆ. filicernium. Hinc est γερουσία. ας. ἡ. senatus, Act. 5. v. 21.

P. 24. c. 1. l. 12. à fine, γέρας. thema est. Sit erga noua paragr.

P. 24. c. 2. l. 10. à fine addatur ἀναγνωρίζομαι. agnoscō, Act. 7.

v. 13. ἀναγνωρίσθη. (a. i. pass.) agnitus fuit.

Ibid. ad thema. γινώσκω. addatur ἀγνώσκει. ας. ὁ. ἡ. ignotus, Act.

16. v. 23. ἀγνώσκει. Θεῷ. ignoto Deo. ἀγνοῖα. ας. ἡ. ignorantia, 1.

Pet. 2. v. 15. ἀναγνώσκω. lego, Luc. 10. v. 26. 2. Cor. 1. v. 13. Apoc. 1.

v. 3. imperf. ἀναγνώσκων. legebam, Act. 8. v. 28. aorist. 2. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. legistis, Luc. 6. v. 3. ἡ δὲ ἀναγνώσκω.

annon legistis? ἀναγνώσκω, Iohan. 19. v. 20. a. 2. subj. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω. α. α. ατον. ὅτι. ἀναγνώσκω.

Pass. ἀποδείξαται, Añtor. 2 versu 22. ἀπὸ θεοῦ (pro ipso) τὸ θεὸς
ἀποδείξει, μόνον. virum à Deo demonstratum, h. e. quem verum
Messiam esse Deus demonstravit. ἀπόδειξις. ἡ. demonstratio,
1. Corinth. 2. v. 4.

Pag. 27. ad δέκα. τεσσαρεσκαίδεκατος. quartus decimus, Añtor. 27.
v. 27. & 33. πεντηκαίδεκατος. decimus quintus, Luc. 3. 1.

Pag. 27. v. 2. inter l. 24. & 25. interseratur δένδρον. α. τὸ. arbor.
Matth. 3. v. 10. δένδρον καλὸν, ἀγαθόν, bona arbor, Luc. 6. 46. σαῶν.
mala, Matth. 7. v. 17. δένδρα ἀκαρπία, arbores steriles, Iud. v. 12
ἐν τῷ καρπῷ δένδρον γινώσκεται. ex fructu agnoscitur arbor, Matth.
12. versu 33.

Pag. 28. c. 1. l. 5. διαδήω. revincio, redimio, cingo, vnde est δια-
δήμα. τὸ. τὸ. diadema, corona, Apoc. 12. 3. & 13. 1. & 19. 12.

Pag. 29. c. 1. l. 16. interseratur ἐπιδύχουσα. excipio, 3. Iohan. v.
9. 10. ἐπιδύχουσα. α. ἡ. excipiebam, Añtor. 28. v. 30. ἡ ἐπιδύχου-
σα. & excipiebat omnes, h. e. omnibus se familiarem & fa-
cilem præbebat.

P. 29. c. 2. l. 29. ἀπόδημος. α. ὁ. peregre agens, Marc. 13. 34. ἀπο-
δημίω. ὁ. peregre proficiscor. Luc. 15. v. 13. ἀποδημῶντες εἰς χώραν
μακρὰν.

P. 30. c. 1. l. 5. διὰ. cum Acc. ex, Mat. 27. 18. διὰ φθόνον. ex invidia
Ibid. inter l. 9. & 10. à fine τομὸς διδάσκαλος. α. ὁ. Legis doctor,
(idem quod τομὸς. α. ὁ. Luc. 7. 30.) Añtor. 5. 34. 1. Tim. 1. 7.

Pag. 30. c. 2. l. 2. imperf. ἰδίδον. α. α. Matth. 26. 26. ἰδίδω pro
ἰδίδω. Sic ἰδίδω. dabāt, pro ἰδίδω. ad formam circumflexorum,
tanquam à διδω. imperat. διδω pro διδω. da, Luc. 11. v. 3. in pl.
δίδω, Ephel. 4. 17. part. διδως. ὄντος, Heb. 10. v. 16. Fut. δώσω, Mat.
16. v. 19. a. 1. ἰδω. dedi, Iohan. 13. 15. præter. perf. δέδωκα. idem,
Ioh. 17. 14. plusquamperf. δέδωκεισαν. pro ἰδεδώκεισαν. dederant,
Iohan. 11. 57. a. 2. ἰδων. α. α. idem. a. 2. imperat. δός. da, Matth.
6. v. 11. δώτω. det, Matth. 5. v. 31. δώτω. date, Matth. 14. v. 16. a. 2.
opt. δώσω. α. α. & Atticè δέω pro δώω. Ephel. 1. v. 17. a. 2. subj. δέω.
δός. δός. Ephel. 4. v. 29. a. 2. infin. δέω. Apoc. 16. v. 9. a. 2. part. δέω.
ὄντος, 2. Corinth. 1. 22. & 5. 18. Pass. δίδωται, Luc. 22. 19. Añtor. 8. 18.
præter. perf. δέδωκα, Marc. 4. 11. ὁμῶν δίδωται, a. 1. ἰδίδω, Apoc. 6. 2.
& 11. Fut. 1. δέδωσιν. dabor, Matth. 13. 12. διαδίδωμι. inter alia
significat distribuo, Luc. 11. 22.

Pag. 33. c. 1. l. 10. & 9. à fine deest thema διὰ. ὅ. ἡ. trabs,
Matth. 7. 3. Luc. 6. 41.

Ibid. ad δάκρυ. δάκρυ pro δάκρυ. part. præf. Heb. 12. 10. αὐτὸ δάκρυ
αὐτὸ τὸ.

αὐτὸς, prout ijs videbatur. εὐδοκία. α. ἡ. placitum, prope favor-
luntas, Matth. 11. vers. 26. Roman. 10. vers. 1. benevolentia.
Ephel. 1. v. 5.

Pag. 33. c. 1. inter l. 19. & 20. interseratur δοκιμή. ἡ. ἡ. experi-
entia, Rom. 5. 4. 2. Cor. 2. 9. δοκιμος. α. ὁ. probatus, 2. Tim. 2. 15.
acceptus, Rom. 14. 18. δοκιμὸν. α. τὸ. exploratio, probatio, 1.
Pet. 1. 7. Iacob. 1. 3. δοκιμάζω, probo, Rom. 14. 22. 1. Ioh. 4. 1.
δοκιμάζω τὰ πνεύματα. Fut. σ. 1. Cor. 3. 13. Præter. κ. α. 1. ἰδοκί-
μησα, probavi, 2. Cor. 8. vers. 22. δοκιμάζομαι, probor, 1. Tim.
3. 10. 1. Pet. 1. 7. præter. perf. δέδοκίμασμαι, probatus fui, 1. Thes.
2. 4. ἀποδοκιμάζω, reprobo. a. 1. ἀπεδοκίμασα, reieci, respui, repro-
baui, Luc. 20. v. 17. præter. perf. pass. ἀποδοκίμασμαι. 1. Pet. 2. 4.
a. 1. ἀπεδοκίμασμαι, Heb. 12. 17. a. 1. infin. ἀποδοκιμάζω, repro-
bati, Luc. 9. 22. & 17. 25. ἀδύκimos. α. ὁ. ἡ. reprobatus, 1. Cor. 9. 27.
iudicij expers, Rom. 1. 28.

Pag. 33. c. 1. ad δόξα. Legitur προσδοκία. α. ἡ. expectatio, Lu.
21. v. 26.

P. 35. c. 2. inter l. 17. & 18. item δύω δύνω, vel δύμι, subeo, ingre-
dior. Mar. 1. 32. ἡλός ὁ ἥλιος, occidit Sol. ἡλός est 3. p. a. 2 à prima
persona ἴδω, Luc. 4. 40. δύνωντος ὅ τὸ ἥλιος, occidente verò sole.
δύμι. ἡ. ἡ. occidens legitur tantum in pl. num. Matth. 8. v. 11.
ἰδύνω. irrepo, 2. Tim. 3. v. 6. παρεισδύνω. subrépo. Iudæ. v. 4. πα-
ρεισδύνω. (a. 1. ἰδύνω) subreperunt. ἐπιδύνω. occido. Ephel. 4. v.
26. ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδύνῃτω ὅτι τῷ παροργισμῷ ὑμῶν. Sol ne occidat
super exacerbatione vestra.

Pag. 37. c. 1. inter l. 5. & 6. ἑβραῖος. α. ὁ. Hebræus. sicut ἑβραῖος. α. ὁ.
Iudæus, Añtor. 6. v. 1. 2. Corinth. 11. v. 22. ἑβραῖοι εἰσι. Hebraicè
עברי אברהם à nomino proprio עברי. Genes. 10. v. 23. qui fuit ex
maioribus Abrahami, in cuius familia mansit lingua Hebræa
עברי verò ita dicitur à עברי transivit. Nomen habuit à trans-
cundo. ἑβραῖος. ἡ. ὁ. Hebraicus, Luc. 23. v. 38. ἑβραῖς. ἡ. He-
bræa, Añtor. 22. v. 2. ἑβραῖς διαλέκτῳ προσεφώνηται. Hebraica lingua
eos alloquebatur. ἑβραῖς. Adv. Hebraicè, Iohan. 5. 2. & 19. 13.
17. 20. Apoc. 9. 11. & 16. 16. ἑβραῖς ad formam τῷ ἑλληνίζειν. He-
bræorum more agere. ἑβραϊσμός. α. ὁ. est idiotismus Hebraicus, He-
braici sermonis proprietates.

Pag. 38. in ἵκω. desiderantur seqq. καθέζομαι. sedeo, Ioh. 20. 12.
ἐκαθέζομαι sedebam, Iohan. 4. v. 6. ἐκαθέζετο ὅτι τῷ πηγῇ. sede-
bat ad fontem. παρακαθίζω. affligo, Luc. 10. v. 39. παρακαθίζω.
idem.

Act. 3. 5. 1. Timoth. 4. v. 16. cum Acc. Philip. 2. 16. 3. 2. ἐπιχαίρειν.
Act. 19. 23. περιχαίρειν. præcello, Rom. 3. 9. ἐξίχω idem, unde
est ἐξοχή ἢ. ἡ. excellentia, Act. 25. v. 25. συνεχέσθαι. ἑσ. ὁ. ἡ. cor-
datus. συνεχέσθαι, cordate (pro quo etiam dicitur συνεχέσθαι.)
Marc. 12. v. 34. ἀνατάχεται. ἡ. ὁ. ἡ. qui coerceri nequit. Iacob. 3. 8.
ἀνατάχεται ὁ κληρὸν.

P. 63. c. 1. ad verbum κείνημι, demitto. Hinc alij deriuant κείνη
fede, quæ vox legitur, Luc. 22. v. 24. Act. 2. vers. 34. Est vero
κείνη aor. 2. med. imperat. pro κείνησθαι, ubi eo in v. vitate contra-
hantur electo σ. Alij à κείνησθαι, sedeo, originem eius deducunt,
quasi contractum ex κείνησθαι. Sed crasis illa est insolens.

Ibid. à παρίσκειν est παρίσκειν. ἑσ. ἡ. remissio, Roman. 3. 25.

P. 64. c. 2. l. 3. addatur in pl. ζώνῃ & ζώνῃ.

P. 66. c. 1. l. 6. ζώνῃ. ἡ. ὁ. zona cingulum, in plur. ζώναι. Mat. 3. 4.
Act. 21. 11. ζώνῃ δερματίνῃ, Marc. 1. 6. ζώνῃ ἡσυχίᾳ. Apoc. 1. 13
& 15. v. 6.

Ibid. ἡ. aut, pro quo etiam ἡτοι, Roman. 6. 16.

P. 67. c. 1. πηλίκος. quantus, adde ἐρωτηματικὸν ἡ. e. interrogati-
uum. & paulo post, post vocem manu. addatur & contra ἡλικίᾳ
Iacob. 3. v. 5.

P. 67. c. 2. l. 1. ἡσυχία thema est. Sit ergo noua paragraphus
Verbum decompositum συγκαθίστημι, confideo, bis legitur, Marc.
14. 54. ἡ συγκαθίστημι, sedebat. Hebrais, ubi loco præf. & imperi
participium adhiberi solet.

Ad vocem ἡσυχία pag. 67. addatur κακοήθης. ἑσ. ὁ. ἡ. male moratus
prauis moribus imbutus. τὸ κακοήθης. ἑσ. cacoethes, qua voce
Horatius vitatur. praua consuetudo. κακοήθεια. ἡ. ἡ. morum pra-
uitas, Roman. 1. 29.

P. 67. c. 2. l. 19. νυχθήμασιν. ἡ. τὸ. vox hæc legitur, 2. Corin. 11. 3.

P. 68. c. 1. inter l. 10. & l. 11. interferatur ἡσυχία. ἑσ. ὁ. ἡ. porrectio
in longitudinem, item continuus, perpetuus. ἡσυχία. ἑσ. ὁ. ἡ. idem
ἡσυχία. ἑσ. τὸ. substantiue capitur, perpetuitas, Heb. 7. v. 3. ἡ
ἡσυχία. in perpetuum.

P. 69. c. 2. in δάφνῳ addatur ἐπιταφιάζω, funero, Iohan. 19. 40. καὶ
ἐθαψεν αὐτὸν ἐν τῷ δάφνῳ ἐπιταφιάζων. Fur. σ. 2. 1. ἐπιταφιάσκει. Mattha.
26. v. 12. ὡς τὸ ἐπιταφιάσκει μὲν. ad me funerandum. ἐπιταφιάσκει. ἡ.
vespillo, pollinctor.

Ibid. pro διαρρίω legitur etiam διαρρίω. ὡ. 2. Corin. 5. 8. & 7. 1.
διαρρίω ἐν ὑμῖν. 2. Cor. 10. 1. διαρρίω. εἰς ὑμᾶς (pro ἐν ὑμῖν.) a. 1. ἐν ὑμῖν
2. Corin. 10. 2.

Pag. 72. c. 2. l. 1. 2. ἀνιδυμῶ. ὡ. contemplor. Act. 17. v. 23.

Pag. 73. c. 2. l. 7. ἀνιδυμῶ. opprimo, Luc. 8. 45.

Pag. 74. c. 1. l. 14. θανάσιμος. ἡ. ὁ. letalis, mortifer, Mar. 16. 18.
θνήσκ. ὡ. ὁ. mortalis. Roman. 8. 11.

P. 75. c. 1. l. 5. πελίσκος. ἡ. ὁ. ex pilis seu villis caprorum factus,
cilicinus, Apoc. 6. v. 12.

Ibid. in themate θυμὸς desunt ἀθυμία. ὡ. animum despondeo,
Coloss. 3. 21. ἡ μὲν ἀθυμία. θυμὸς. ἡ. ὁ. ἡ. qui est bono animo.

Act. 27. v. 36. εὐθυμότερον, meliore animo. Act. 24. v. 10.
εὐθυμία. ὡ. bono sum animo, Act. 27. v. 22. 25. hilaris sum.

Iacob. 5. vers. 13. ἀνιδυμῶ. ἡ. cogito. Act. 10. versu 19.
aor. 1. ἀνιδυμῶ, Matth. 1. v. 20. ἐπιθυμία. ὡ. concupisco. Fut.
ἐπιθυμῶ. ἡ. concupiscentia, Luc. 22. v. 15. 1. Corin. 10. v. 6.

Hebrais. Iohan. 8. v. 44.

P. 76. c. 2. in δόλῳ. Act. 10. v. 13. δόλῳ. (a. 1. aet. imper.) macta.
δολῶ in pl. δολῶ. Heb. 9. v. 9. non δόλαι. εἰδωλίστου. ἡ. π. idolis
immolatum, Act. 15. v. 29. 1. Corin. 8. v. 1.

P. 77. c. 1. inter l. 2. & 3. interponatur δολῶ. ἡ. ὁ. damnum, mul-
ta. ἀδολῶ. ἡ. ὁ. ἡ. impunitus, indemnus, item innocens. Matth.
27. v. 24.

P. 77. c. 2. l. 9. à fine. ἀρχιερεὺς. ἡ. ὁ. pontificius. Act. 4. 6.

P. 81. in ἡσυχίᾳ, suo singula notentur loco. αἰσιν pro αἰσιν per
apocopen, Act. 12. v. 7. surge. (a. 2. imperat. Act.) ἡσυχίᾳ.

ἡ. ὁ. Philip. 3. 11. resurrectio. αἰσιν. ὡ. ὡ. ὡ. subueto, la-
befacto, à statu dimoueo, ad seditionem concito. Act. 17. v. 6.

Galat. 5. v. 12. αἰσιν. ὡ. in certis sedibus vagor. 1. Corin. 4.
v. 11. ἀναστασία. ἡ. ὁ. seditio, 1. Corin. 14. v. 33. ἀναστασία.

ἡ. ὁ. ἡ. restitutio, Act. 3. v. 21. ἀναστασία. ἡ. ὁ. magister. in
Vocat. ἀναστασία. Luc. 5. v. 5. ἀναστασία. ἡ. ὁ. coitio, concitatio,
concursus, Act. 1. v. 12. ἀναστασία, resisto. Heb. 12. v. 4.

P. 84. c. 2. ἀναστασία. perpurgo. Matth. 3. v. 12. ἀναστασία
Anticæ pro ἀναστασία (fut. 1. aet.)

P. 89. c. 2. suo interponatur loco ἀναστασία. ἡ. ὁ. ἡ. non vela-
tus, 1. Corin. 11. v. 13.

P. 91. c. 2. ἀναστασία. ἡ. ὁ. ἡ. sterilis. Iudæ. v. 12.

P. 97. c. 2. ἀναστασία. αἰν. αἰν. sincerus, innocens. (ἀναστασία) Matth. Ro. 16. 19.
10. v. 16. Philip. 2. 15. ἀναστασία. ἡ. ὁ. merum, vinum non dilutum
qua. Apoc. 14. v. 10.

moth. 3. v. 3. 8. Tit. 1. v. 7. αἰσχονιδεύς, turpiter affectato lucro, 1. Pet. 5. v. 2.

Pag. 100. c. 1. in κίνη. κίνησις. αἰς. ἡ. motus, Ioh. 5. v. 3. μετακίνησις, dimoueor, Coloss. 1. v. 23. συγκίνησις, commoueo, A. Act. 6. v. 12. συνεκίνησαν τὸ πῦλον, concitaruntq; plebem.

Pag. 101. c. 1. inter l. 5. & 6. referatur κλάω. fleo, defleo, Mat. 2. v. 18. ῥαχὴλ κλαίοντα τὰ τέκνα αὐτῆς, Rachel deflens liberos suos. Fut. κλαίω. Iohan. 16. v. 20. Aorist. 1. ἔκλαυσεν, Luc. 22. vers. 62. ἔκλαυσεν πικρῶς, aor. 1. imper. κλαύσιν, in pl. κλαύσατε, flete, Iacob. 4. v. 9. κλαυθμός. ἡ. ὁ. ploratus, fletus, Matth. 2. v. 18. & 24. v. 51.

Pag. 101. c. 2. inter l. 5. & 6. κλέω etiam significat celebroynde est κλέος. ἰος. & quod uisitatus est, κλέος. αἰς. τὸ. gloria, 1. Pet. 2. 20. Ceterum addantur δοκλεῖω, ocludo, Luc. 13. 25. ἐκκλεῖω, excludo, Galat. 4. 17. Fut. σκ. α. 1. ἔξκλεισται. α. 1. pass. ἔξκλεισθῶ, Roman. 3. 27. κατακλεῖω, includo α. 1. κατέκλεισται, A. Act. 26. 10.

P. 102. c. 2. l. 3. addatur χαλκοκλίβανος, chalcoclibanū, Apo. 1. 15. Ibidem ad κλίμα. κλίμα. τοῦ. τὸ. regio, plaga, tractus, Rom. 15. 23. 2. Corinth. 11. 10. A Geographis spatium illud inter duos parallelas, quo diei longitudo ad dimidiam horam variat κλίμα. clima dicitur: κλίμα. ἡ. τὸ. lectulus, Luc. 5. 19. 24.

P. 104. c. 1. deest κοινοῦ. ἡ. ὁ. æquabilitatis studiosus, qui est facilis conuictus, 1. Timoth. 6. v. 18.

P. 107. c. 1. l. 10. à fine addatur vos.

P. 108. c. 1. interfere suo loco συγκομίζω vñ effero, A. Act. 8. v. 2. συνεκόμενοι (3. pl. a. 1. a. 1. ind.) vñ exportarunt.

P. 109. c. 1. deest ἀργυροκόπος. ἡ. ὁ. argentarius, faber argentarius, A. Act. 19. 24. εὐκόπος. ἡ. ὁ. ἡ. facilis. ἀκοπότερον, facilius, Matth. 9. 5. Luc. 18. v. 25.

P. 109. c. 1. inter l. 8. & 9. deest thema κόπρος. ἡ. ὁ. sterces, lutum, κοπρία. αἰς. ἡ. sterces, sterquilinium, Luc. 13. 8. & 14. 35.

P. 112. c. 1. ἀνακαλέω exclamo. α. 1. ἀνέκαξα, Luc. 23. v. 18. ἀνέκαξαν πανταχῶς, exclamauit vnipersa turba.

P. 114. c. 1. ante κρίνω. κρίνω. ἡ. τὸ. lilium, Matth. 8. v. 28.

P. 115. c. 2. ἀδίκαιος. ἡ. ὁ. qui est absque disceptione, Iacob. 3. 17. δικαιοσύνη. αἰς. ἡ. iustum iudicium, Roman. 2. 5.

P. 116. in κέρω. αἰσθητός. ἡ. ὁ. ἡ. minime fucatus, alienus a omni simulatione, Roman. 12. v. 9. εἰλικρινής. ἡ. ὁ. ἡ. sincerus, purus, non fucatus. q. d. τῆ. εἰλη. κερμόμος. εἴλη, siue ἡ. significat solis splendorem. Philem. 1. 10. 2. Pet. 3. 1.

Pag

P. 117. c. 1. ἐγκρίνω, condo, intego. α. 1. ἐκέρυψα, Mat. 13. v. 33. Ibid. κτάομαι, accipitur passiuè, A. Act. 8. v. 20. διὰ χρημάτων πείσθη, pecunijs acquiri.

P. 120. c. 1. κατακυριεύω, dominor, cum Genit. Matth. 20. v. 25. 1. Pet. 5. v. 3.

P. 121. c. 1. κῶμος. ἡ. ὁ. thema. Noua itaq; sit paragraphus. Ibid. c. 2. λαίλαψ, thema est. Sit itaq; noua paragraphus.

Pag. 123. c. 2. l. 9. à fine, addatur ὁδός. ἡ. ὁ. ἡ. ὁδόν. ἡ. τὸ. m. nus, a. um. Marc. 7. v. 37. & 9. 17. 25. πνεῦμα ὁδόν per metonym. effecti.

P. 124. c. 2. l. 20. ἀντὶ λαμβάνω, suscipio, Luc. 1. v. 54. εἰσέλθετο, (aorist. 2. med.) παρέδωκε αὐτῷ, suscepit Isaaclem puerum suum, prostratum manu sua subleuauit, cum iuvit. A. Act. 20. v. 35. 1. Timoth. 6. v. 2. οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντὶ λαμβανόμενοι, qui beneficentiam illam itidem capessunt. ἀντίληψις. αἰς. ἡ. opitulatio, 1. Corinth. 12. v. 28. ἀντὶ λήψεως, opitulationes, h. e. diaconos, qui opitantur pauperibus, & curam pro ægrotis gerunt. συμπαράδραμβάω, simul assumo. Legitur tantum in aorist. 2. A. Act. 12. v. 25. & 15. 37. & 15. 38. Galat. 2. 1.

P. 127. c. 1. deest θεωρῶ. θεωρῶ. ἡ. ὁ. personam respicio, Iacob. 2. 9. Ibid. ad λάμπω. ἐκλάμπω, fulgeo, Matth. 13. 43. λαμπρότης, splen-

didè, Luc. 16. v. 19.

Ibid. ad λανθάνω. λήθη. ἡ. ὁ. oblivio, 2. Pet. 1. 9. Sunt qui vocem Latinam letum hinc volunt deriuare, quòd omnium rerum inducat oblivionem, & proinde scribunt per th, sed doctiores deducunt ab obsoleto verbo Latino leo, eui, etum, unde est deleo. Lipsius φιλολογοῦνται, paulò post ex hac vita migraturus, quum ad lectum deduceretur, dixisse fertur, ad letum & lectum. λανθάνομαι, obliviscor, ἀπαξ λεγόμενον, Heb. 12. 5. ἡ. ἐκλήθησθαι, (2. pl. præt. perf. pass. formatione, medij vero significatione,) & oblitus es, cum Genit.

P. 129. c. 2. inseratur thema ἀχρηστὴν, λαίω pro λαίω (video item tuor) pleonasmò τὸ. v. und est δοπολαίω, fruor, commodum seu letum percipio cum Genit. δοπολαύεις. αἰς. ἡ. fruitio, 1. Timoth. 5. 17.

Item λάχανον. ἡ. τὸ. olus, tanquam novum thema subjicatur. Alij deriuant ἀλαχρῶν, fodio, quod fodiat terra in satione eius. Luc. 11. 42. Rom. 14. 2. ὁ ὃ ἀδυνάτων λάχανα ἐσθίει, infirmus olera dit.

P. 129. c. 1. addatur εἰδωλολατρεία. αἰς. ἡ. idololatria, q. d. λατρεία ἰδωλῶν.

B b 2

ἰδὲ εἰδέναι, cultus idolorum. 1. Corinth. 10. 14. Galat. 5. 20. Cō-
loſſ. 3. 5. in pl. num. ἀσέβητοι εἰδωλολατρεῖς, nefariæ idololatriæ,
1. Pet. 4. 3.

P. 129. ἀδύναμις. ὁ. ὁ. bilingualis. 1. Timoth. 3. v. 8. ἀπλήρως,
contradico. Iohan. 10. 12. ἀπλήρως τῇ κρίσει. Act. 13. 45.
ἀπλήρως τοῖς ὑπὸ τῷ πατρὶς λόγῳ. contradicebant ijs, quæ
à Paulo dicebantur. ἀπλογία. ἁ. ἡ. controversia, Heb. 6. v. 16.
contradictio, seditio, Iud. v. 11. ἀπλήρως. dicor, Iohan. 5. v. 2.
allego, adſciſco, in media forma, Act. 15. v. 40. παραλήρως,
præterlego, præternavigo, Act. 27. v. 8. 13. παραλήρως, (im-
perf. med.) τὴν κρίσιν. συλλογίζουσα, ratiocinor, ἀπαξ λεγόμενον,
Luc. 20. v. 5. συλλογίζουσα. (3. pl. a. i. med.) πῶς ἰαυδῶ. ἔξω-
λογουσα. ἔξω. confiteor, Matth. 3. v. 6. Luc. 10. v. 21. Fut. ἔξω-
μολογήσουσα, Roman. 15. 9. aorist. 1. ἔξωμολόγησα, ſpondi, A-
ctivæ formæ; Luc. 22. 6. aor. i. med. ἔξωμολόγησάμεν ὡ. απ. con-
fessus sum. in subj. legitur Philip. 2. 11. ἀφ' ἑαυτοῦ. ὁ. ὁ. sine ge-
nere, Heb. 7. 3. ἀλκτωρ οὐρε. ὁ. gallus, Luc. 22. 60.

P. 133. c. 1. à nomine λικνός. ὁ. ὁ. torcular. legitur ἐκ λικνίου, lacus
in torculari, in quod excipitur liquor uvaram. Mar. 21. 1.

P. 133. c. 2. l. 2. legitur ὁ ὑψίστος scil. ὁ. ὁ. summus, 2. Cor.
11. 5. & 2. Cor. 12. 11. ὁ δὲ ὑψίστος ὁ ὑψίστος ὁ ὑψίστος. nulla
enim in re inferior sui summis Apostolis.

Ibid. ad λίδι. legitur χρυσολίθος. ὁ. ὁ. chrysolithus nomen gem-
mæ. Apoc. 21. 20.

P. 135. c. 2. inter l. 25. & 26. inseratur thema λῦμα. το. π. purga-
mentum, sordes. λυμάνου, vastio, Act. 8. v. 3. ἰλυμάνετο τὸ ἐκκλη-
σίαν, vastabat Ecclesiam.

P. 137. ad thema λῦμα. λῦσις. ἁ. ἡ. dissolutio, 1. Corinth. 7. v. 27.
ἀπολύω, demitto, Luc. 2. v. 29. Matth. 27. v. 15. imperf. ἀπέλυον. ἁ.
Marc. 15. v. 6. Fut. ἀπολύσω, Luc. 23. 22. Iohan. 19. v. 12. præter-
perat. ἀπέλυσον, demitte, Matth. 15. v. 23. aor. i. subj. ἀπολύσω. ἁ.
Marc. 8. v. 3. & 10. 11. a. i. infin. ἀπολύσαι, Luc. 23. v. 20. Iohan. 1.
12. part. a. i. ἀπολύσας. απ. το. ὁ. Mat. h. 15. 30. præter-perf. pass. ἀπο-
λύσας. απ. το. solutus sum, Luc. 13. 12. præter-infin. ἀπολύσας, ὁ.
miti, Act. 26. v. 32. part. præter. ἀπολυσάμενος. ἁ. ὁ. solutus. a. up
Matth. 19. 9. Luc. 16. 18. Heb. 13. 23. a. i. ἀπολύθης, dimissus sum
Act. 15. v. 33. a. i. subj. ἀπολυθῶ. ἁ. ὁ. Act. 16. v. 36. ἵνα ἀπολυθῶ
ut demittamini. part. aor. i. ἀπολυθεὶς ἐν το. ὁ. Act. 4. v. 23. fut.
ἀπολυθήσεται. ἁ. απ. absolvar, Luc. 6. v. 37. ἀπολύει ἢ ἀπολυ-
σάτω, ab-

ἀπο, absolute, (h. e. ignoscite) & absoluemini. ἐπιλύω, explico,
cum Acc. Marc. 4. v. 34. ἐπέλυε πάντα, explicabat omnia, Act. 19.
versu 39. ἐπιλυθήσεται (fur. i. pass.) dijudicabitur. ἐπιλύσι. ἁ. ἡ.
explicatio, 2. Pet. 1. v. 20. ἐκλύω, dissipio, Matth. 9. v. 36. ἐκλυθήσεται
(præter-pass.) dissipari. ἐκλύουσα, deficio, Galat. 6. v. 9. μὴ ἐκλύ-
σθαι, non deficientes, Matthæi 15. v. 32. μήποτε ἐκλύσθαι, (aor.
i. subj. pass.) ne deficient. Marc. 8. v. 3. ἐκλυθήσονται, (fur. i. pass.)
deficient, h. e. exhaustis viribus fame peribunt. ἀπυλότης. ὁ. ὁ.
idem quod simplex ἀπυλότης: vnde est ἀπυλότης, ἁ. ἡ. redemptio,
Luc. 21. 28. Rom. 8. 33.

P. 142. c. 1. l. 5. à fine. item ἀμυρανός. ἁ. ὁ. nunquam marce-
scens, 1. Pet. 5. 4.

P. 143. ad μαρτυρ. διαμαρτύρουσα, testificor, 1. Timoth. 5. 21. im-
perf. διαμαρτυρόμενη. ἁ. απ. Act. 2. v. 40. aorist. 1. διαμαρτυρήσω.
ἁ. απ. Act. 23. v. 11. ὡς διαμαρτύρω, sicut testificatus es. Heb. 2. v.
6. διαμαρτύρεται testificatus est. aorist. i. subj. διαμαρτυρήσεται. ἁ. απ.
Luc. 16. v. 28. a. i. infin. διαμαρτυρήσας, Act. 20. v. 24. part. a. i. δια-
μαρτυρήσας, Act. 8. v. 25. ἀμαρτυρούμενη, prænuntio. 1. Pet.
1. v. 11. καταμαρτυρεῖν, testificor aduersus aliquem, cum Genit.
Matth. 26. 62. & 27. 13.

P. 146. c. 2. l. 2. à fine μάχη, dicta videtur q. μάχην ἀγῶν. ἁ.
μαχία. ὁ. de verbis pugnam moueō. 2. Tim. 2. 14.

P. 152. c. 2. in μέσω. ἀνὰ μέσω, exspecto, construitur cum Accuſ.
1. Theſſ. 1. v. 10.

P. 154. c. 2. in μέσσω. μέσσω, sum medius. Iohan. 7. v. 14. πῶς ἰσχυ-
μύσους, festo medio.

P. 157. c. 2. l. 9. à fine. Dicitur etiam μήπως, ne fortè. Construitur
cum indic. 1. Theſſ. 2. 5. μήπως ἐπείρασεν (i. ὁ πειράσας)

P. 167. c. 1. μάλα. videtur composita vox ex μάλος, pugna, &
ἀ. facies.

Ibid. ad thema μῦθος. ἁ. ὁ. ἡ. inculparus, Ephes. 5. 27.
ἵνα ἡ ἐκκλησία ἡ ἁμώμος, Heb. 9. 14. Apoc. 14. 5. ἁμώματος. ἁ. ὁ. ἡ. idem
Philip. 2. 15. 2. Pet. 3. 14.

P. 167. c. 2. l. 2. συγκομωρῶ. ἁ. ἡ. lycomerus, nomen arboris.
Luc. 19. v. 4.

P. 168. c. 2. l. 2. adde νομά. ἁ. ἡ. pascuum, Iohan. 10. 9. νομῶ ἔχω,
de pascor. 2. Tim. 2. 17.

P. 171. c. 2. in νῦν. κατηνῆν, innui. aor. 1. κατηνῆν, innui, cum
Dat. Luc. 5. v. 7.

P. 173. c. 1. l. 8. ἐγρηγορῶ, evigilo. F. ἐγρηγόρη. aor. 1. ἔγρηγα, 1. Sam. 25

ὡς ἐξήγειρεν ἀπὸ τοῦ οἴνου Νάβη, postquam evigilavit à vino, seu crapulam edormiuit. 1. Corinth. 15. v. 34. ἐνήλεται (a. i. imperat.) cuigilate.

P. 175. in Νόος. εὐνοός. vs. beneuolus. εὐνοία. οἶας. ἡ. beneuolentia, 1. Corinth. 7. v. 3. μετ' ἀνοίας, sponte, ultro, non coacti, Ephes. 6. v. 7. ἀνοίας. ὦ. sum bene affectus, Matth. 5. 25.

P. 176. c. 2. in Νῦν. τῶνιν, igitur, postponitur, Luc. 20. 25. 1. Corinth. 9. 26. Iacob. 2. 24. semel præponitur. Heb. 13. 13.

P. 177. ad νύσσω. κατανύξω. vs. ἡ. sopor, Roman. 1. 18.

P. 181. c. 2. l. 16. διέξοδος. ε. ἡ. compitum. pl. compita vt sunt triuia, quadriuia, alio nomine ἀμφοδαι dicuntur. Matth. 2. 2. 9.

P. 184. c. 1. in οἶκος. κατοικία. ac. ἡ. habitatio. Act. 17. 26. κατοικία. ὦ. habito. Act. 2. v. 14. F. ἦσω. aor. 1. κατοικήσας, Matth. 2. v. 23. Act. 7. v. 4. κατοικίαν. vs. ἡ. domicilium, Marc. 5. 3. κατοικητήριον. v. πὸ. habitaculum, Apoc. 18. 2.)

P. 185. c. 1. l. 4. à fine οἶκος est thema. Sit ergo noua paragr.

P. 186. c. 1. l. 6. οἷς (pro ποῖς) est enim ποῖος ἑσθηματικόν, οἷος vero ὁδωτικόν.

Ibid. c. 1. intr. l. 5. & 6. à fine inseratur διχουσαι, ab eo, discedo. Fut. διχούσας. P. ὁρῶσαι. παροίχουσαι, prætereo. part. præτ. παρωχήμενος. v. ον. præteritus. Act. 14. v. 16. ὡ. τῶς παρωχήμεναις χηναῖς, præteritis ætatibus.

P. 188. c. 1. in ὅλος. καθόλου, omnino idem quod ὅλος, ex κτ' & ὅλος, q. d. per totum. κτ' enim cum Genit. inter alia significat per vt Act. 9. v. 31. καθ' ὅλης Ἰουδαίας, per totam Iudæam. Apud Aristotelem in vniuersum, in genere. καθολικός. ἡ. ὅν. vniuersalis, ἐκκλησία καθολική, Ecclesia Catholica. Epitheton Ecclesiæ noui Testamenti, quæ non tantum ex Iudæis, sed etiam gentibus omnisque generis hominibus collecta fuit & porro colligetur vsq; ad finem huius mundi: vnde CHRISTVS iubet discipulos κηρύττειν τὸ εὐαγγέλιον πάση κτίσει, Marc. 16.

P. 188. c. 2. l. 2. à fine, ὀρκωμοσία. ac. ἡ. iusjurandum, Heb. 7. v. 20. 21. 28.

P. 191. c. 1. ἐπονομάζουσαι, cognominor, Roman. 2. 17. σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζεις, tu Iudæus cognominaris.

P. 191. c. 2. l. 17. à fine. ἐπίστροφος, retro, Apoc. 4. 6. ἱμνωσάμεν καὶ ὅτι ἐπιστρέψῃς & retro.

P. 192. c. 1. compositum ex ὄψις. αἰδώς. ὅ. ἡ. niger. αἰδώς, atra fames. Sic dicitur q. αἰδῶν τὴν ὄψιν seu καυκαμβήτος τὴν ὄψιν. αἰδῶ est ardeo. cuius facies est adusta. αἰδώς. ὅ. ἡ. den-

dem. αἰδώς. χρομή. atro colore. Est & αἰδώς, nomen gentile Æthiops, Act. 8. 27.

P. 192. c. 2. inter l. 14. & 15. ὁπθός. ἡ. ὅν. assus. a. um. Luc. 24. 42. ἰχθύς ὁπθός piscis assus. Xenoph. ἐπὶ πλινθεῖς, coctus later. ὁπθώ, assus, torreo & χραφον.

Ibid. ab ὁπθώ est ὁπθαλμία. ac. ἡ. visio, apparitio, 2. Cor. 12. 1.

P. 193. c. 2. ἐπι διορθῶ. ὦ. corrigo, Tit. 1. 5. ἵνα ἐπι διορθώσῃ, (3. p. 2. 1. act. subj.) ut corrigat. in indic. ἐπι διορθῶσα.

P. 194. c. 1. l. 8. ὁπορεύω. ὦ. pejero, Mat. 5. 33.

Ibid. in ὁρμή. προσωρμίζουσαι, appello. is Marc. 6. 53. προσωρμίζουσαι, (3. pl. a. 1. pass.) appulerunt.

Ibid. in ὄρε. ἀποδιορίζω. segrego, Iud. v. 19.

P. 196. c. 1. l. 9. καθ' ἐδὸ quod itemq; καθ' αὐτό, sicut, Matth. 27. 10. Adverbia sunt. ex κτ' & ὁ. ubi α per apostrophum abjicitur & τ mutatur in θ.

P. 269. c. 2. in ὅτι. πώποτε, unquam, Luc. 19. 30. Ioh. 1. 18. & 5. 37. & 6. 35. & 8. 33. 1. Ioh. 4. 12. δεῖν ἐδεῖς πώποτε τιθεῖται, Deum nemo unquam vidit. τότε, tunc. Act. 1. 12. ὁπότε, quando, quum. ἡδέποτε, nunquam, Mar. 2. 12. 1. Cor. 13. 8.

P. 197. in ὅτι. Leguntur etiam διότι, quia, καθότι, quatenus.

Ibid. in ε. ἐχ, nonne? Act. 5. 4.

Ibid. εἰ. v. x, interiectio dolentis. construitur cum Dat. Mat. 11. 21. εἰ σοι, v. x. tibi.

Ibid. in ἐν τοιγαρὲν, proinde, 1. Thess. 4. 8.

P. 198. c. 1. à vocē ἑρᾶνός est ἑρᾶνός. ε. ὁ. ἡ. coelestis, q. d. ὁ ἐπὶ τοῦ ἑρᾶνός, scil. ὅν. Sicut τὸ ἐπὶ γῆς, q. d. τὸ ἐπὶ τῆς γῆς ὄντα. opponuntur hæc duo 1. Cor. 15. 40.

P. 200. c. 1. l. 12. ὀφειλόμενος. ε. ὁ. debitor, Mat. 6. 12. & 18. 24. Roman. 1. 14. χρεωρῆστής. ε. ὁ. debitor, Luc. 7. 41. & 16. 5. compositum ex χρεός. ὅς. τὸ. pro quo etiam χρεός. legitur debitum, mutuum, res alienum. & ὀφείλω. ibid. ὀφείλον, utinam, construitur cum indic. 1. Cor. 4. 8. cum opt. Act. 3. 15.

P. 200. c. 2. inter l. 9. & 10. à fine inseratur ὀχυρός. α. ὅν. munitus (pro quo usitatus ἰχυρός. α. ὅν.) unde est ὀχυρῶ ὦ (idem quod ἰχυρῶ) vallo, munio, firmum reddo. ὀχύρωμα. τὸ. τὸ. munitio, 2. Cor. 10. 4.

Ibid. in ὅσον deest ὀψάριον. ε. τὸ. pisciculus. Iohan. 6. 9. 11. & 21. 9. 10. 13.

P. 206. c. 1. in πάθος. πάθος. ὅς. τὸ. affectus, Rom. 1. 26. mollities, Coloss. 3. 5. morbus 1. Thess. 4. 5. ἀπαθείς. ὅς. ἡ. liber ab animi

animi perturbatione. proprie carens affectibus, unde est ἀνδρα. ας. ἡ. affectuum vacuitas. ἡμοιοπαθής. ἰος. ὁ. ἡ. jisdem præditus affectibus. Act. 14. v. 15. Iacob. 5. v. 17. πένθημα. τοις. τὸ. afflictio, Roman. 8. 18. 2. Corinth. 1. 7. affectus vitiosus, Galat. 5. 24. παθήσει. ὁ. ὁ. qui pati potest,) (ἐπαθής. item passurus, Act. 26. v. 23. κλειπαθήσει. ας. ἡ. vexatio, Iacob. 5. 10. κλειπαθήσει. ὁ. tolero labores, 2. Timoth. 4. 5. affligor, Iacob. 5. v. 13. μεταπαθήσει. ὁ. idem quod συμπαθήσει, Heb. 5. 2. μεταπαθήσει. ὁ. qui condolere potest. Seu ut alij vertunt, qui quantum satis est, possit miserari.

P. 210. c. 2. l. 10. στρατιώτης. υ. τὸ. exercitus, q. d. στρατός. ὁ. πῶς, exercitus in campo.

P. 211. c. 2. ἀπειθῶ, persuadeo, Act. 18. 13.

P. 214. c. 1. προσέρχουμαι, accedo, Mar. 10. 35.

P. 215. c. 2. πτωχός. ὁ. ὁ. pauperculus, Luc. 2. 1. 2.

P. 217. c. 1. in πρ. ὡς, sicut, Rom. 5. 19. 21. διότι, quapropter 1. Cor. 8. 13. & 10. 14. & 14. 13. καθάπερ, quemadmodum.

P. 218. c. 1. l. 19. inferatur ἐμπορεύω, scortor, lud. v. 7.

Ibid. inter l. 22. & 23. πέρδω. Fut. 1. πέρσω. Fut. 2. παρῶ & per metathesin παρῶ. aor. 2. ἔπαρδον. vasto, diruo, depopulo, exerto, perdo, à præ. med. πέρδω est παρῶ, idem. Fut. παρῶ. 21. ἐπέρδω, Act. 9. 21. imperf. ἐπέρδον. υ. vastabam, Gal. 1. 13. ibid. v. 23. ὡς ποτε ἐπέρδω, quam olim vastabat. h. e. cujus confessores persequabatur.

P. 221. c. 1. ad μέζω. videtur μέζω. thema esse distinctum à μέζω. μέζω enim significat premo: μέζω verò prehendo, capio, Luc. 6. 38. μέτρον μετρίον, mensuram pressam.

P. 222. c. 1. decet ὑδρῶπις, aquam bibo, sum abstemius. 1. Tim. 5. v. 23. ὑδρῶπις. υ. ὁ. aquæ potor. ὑδρῶπις. ας. ὁ. aquæ potio.

Ibid. c. 2. ad πῆμα. vulgus Grammaticorum ait ἵππου dici pro ἵππῳ, & ἵππου pro ἵππῳ. ubi pleriq; Clenardo & Antefignano ducibus videntur non parum errasse. Nam 1. nullum est verbum quod dicatur πῆμα; & πῆμα quædam tempora mutatur non à fictio illo πῆμα sed à πῆμα. In futuro 1. med. πῆμα pro πῆμα Doricè, unde sunt illa composita ἐπῆματις, ex aere delapsus. ἐπῆματις, proclivis, &c. Deinde si in N. T. legitur ἵππου (ab obsoleto πῆμα) sequitur hinc tertiam pluralem ἵππων formari. verum esse illud, demonstravi supra p. 222. c. 2. l. 8. à fine. ἀναπῆμα discumbo, Marc. 6. 40. ἀναπῆμα, accumbe (est aor. 1. ἱμ-

1. imp. med.) recumbo, Ioh. 21. 20. ἀποπῆμα, decido, delabor, Act. 9. 18. ἀποπῆμα, decido, procido, humi cado, prosternor, Act. 26. 14. παραπῆμα, prolabor, Heb. 6. 6. παραπῆμα. τοις. τὸ. lapsus, offensa, peccatum, Mat. 6. 14. Sic vocatur peccatum primum, Rom. 5. 15. item peccata hinc orta Rom. 4. 25.

P. 224. c. 2. ὀλίγητις. υ. ὁ. ἡ. exigua fide præditus. Matth. 6. 30. & 14. 31. ὀλίγητις, εἰς τὴν ἰσχυρίαν;

P. 228. c. 2. in πλίκω. Hinc πλίκω. τοις. τὸ. in plur. πλίκω. τοις. τὸ. cincinnati, 1. Tim. 2. 9.

P. 229. c. 2. l. 5. decet ἐμπλέω. ὁ. expleo. Præ. ἐμπλήρωμα. Act. 13. 33. ἐμπλήρωσις. ἰος. ὁ. expletio, Act. 21. 26.

P. 230. c. 1. παμπληθεῖ. Adverbium. quod fit ab univer(a turba. Luc. 23. 18. Sic in epistolis ad Attic. αὐθιγῶ. eadem hora. quam vocem Lexicographi, quos vidi, silentio prætererunt.

P. 232. c. 2. l. 8. ἀποπλύνω, abluo, Luc. 5. 2.

P. 233. c. 1. l. 5. πνευματικὸν opponitur aliquando rebus profanis. Ephes. 5. 19.

P. 233. c. 2. l. 15. ἀπνίγω. suffoco, Lu. 8. 7. ἀπνίγω (3. pl. a. 1. act)

P. 235. c. 2. l. 5. à fine χειροποίητος. υ. ὁ. ἡ. manu factus, Mar. 14. 48. Act. 7. 48. Ephes. 2. 11.

P. 236. c. 1. l. 24. ἐκποιήσις. ἰος. ὁ. acquisitio, 1. Theff. 5. 9. ἐκποιήσις. ἰος. ὁ. simulo, fingo, Luc. 24. 18. σκηνοποιός. ὁ. ὁ. tabernaculorum confector, Act. 18. 3. σκηνοποιός, tentoria umbraula fabricor.

P. 241. c. 1. l. 16. εὐορπής. ἰος. ὁ. valde decorus. εὐορπής. ας. ὁ. spectabilis, decor. Iacob. 1. 11. μεγαλοπρόπης. ἰος. ὁ. ἡ. magnificus, 1. Pet. 1. 17.

P. 240. c. 1. inter l. 8. & 7. à fine interseratur ἐρεσιὰ. ας. ἡ. areola in horto. ἐρεσιὰ ἐρεσιὰ, per areolas, q. d. areolarim. Distributa enim turba super viridi gramine videri poterat hortus in totidem areolas distinctus. Mar. 6. 40.

P. 243. c. 2. ad πρῶτον. πρῶτον. ας. ἡ. tempus matutinum. Mat. 27. 1.

P. 244. c. 1. ad πῶμα referunt quidam πῶμα, terreo, quod est significatione est idem, tamen aliæ ejus sunt literæ, & proinde pro peculiari habeo themate. πῶμα, terreo, Phil. 1. 28.

Ibid. interseratur πῶμα, spuo, Ioh. 9. 6. ἐπῶμα χυμῶ, spuit in terram. πῶμα. ας. τὸ. sputum, Ioh. 9. 6. πῶμα. υ. τὸ. ventilabrum, Mat. 3. 12. ἐπῶμα, respuo, a. 1. ἐπῶμα, Gal. 4. 14. inferatur ibid. novum thema. πῶμα, Fut. ξω. præ. χα. plico, complico, Luc. 4. 20. ἀναπῶμα, explico, a. 1. ἀπῶμα, Luc. 4. 17.

P. 245. c. 2. πύργος. u. i. turris, Mat. 21. 33. Luc. 13. 4.

P. 247. c. 2. in ρίω. παερρίω. perfluo, Heb. 2. 1. μήποτε παερρίω-
ωμεν, ne quando perfluamus, h. c. auditum sermonem ventis &
oblivioni tradamus. Est verò παερρίω ab Activo. a. 2. παέρρουον. a. 2. simplex
ἔρρουον est à ρίω, ubi ē abjicitur, ut penultima pro more corripī
possit. χείμαρρος, torrens, q. d. χείματος ῥόος, huius fluentium. Io-
han. 18. 1. ῥόος. u. i. fluxus, Mar. 9.

P. 249. c. 2. decet thema ῥύμη. ἥς. ἡ. vicus, platea, Matth. 6. 2. Lu-
cæ 14. 21. Act. 9. 11. & 12. 10.

Ibid. ad ῥίπτω. ἀπορρίπτω, abjicio, Act. 27. 43. ἐπρρίπτω, injicio,
Luc 19. 35. a. 1. ἐπρρίψατο. 1. Pet. 5. 7.

P. 250. c. 1. ἀρρώστια. u. i. ἡ. ægrotus. a. Matth. 14. 4. 1. Cor. 11. 30
ἀρρώστια. u. i. infirmitas. (27. 41)

P. 251. c. 2. 1. 15. ἀσάλευτος. u. i. ἡ. inconvulsus, immotus, Act.

P. 253. c. 2. θουσεύς. u. i. ὁ. ἡ. Dei cultor, Iohan. 9. 31. θουσεύς.
u. i. cultus Dei, 1. Tim. 2. 10.

P. 254. διαείω, concutio, Luc. 3. 14. (Lucæ 6. 29.)

P. 256. c. 2. inter 1. 11. & 12. σιαγὼν. u. i. ἡ. maxilla, Matth. 5. 39.

P. 258. c. 1. 17. ἐπιτιμῶς. u. i. ὁ. cibaria, Luc. 9. 12. à verbo ἐπι-
τιμῶ. cibum præbeo.

P. 260. c. 1. ἐπισκοπέω. u. i. prospicio, Heb. 12. 15.

P. 262. c. 1. 1. 2. ἐπισκηνώω. u. i. in tentorijs habito, 2. Cor. 12. 9.
σκηνῇ verò videtur fluxisse ab Hebræo שֶׁכַּח שֶׁכַּח schachen.

P. 263. c. 2. 1. 19. dicitur etiam σκοτία. u. i. ἡ. tenebræ, Ioh. 20. 1.
σκοτίας ἐπὶ ἔσθης, quum adhuc tenebræ essent. Iohan. 6. 17. item
cæcitas, ignorantia Dei, rerumq; spiritualium. 1. Ioh. 1. v. 5.
animus hominis à lapsu, Ioh. 1. 5.

P. 267. c. 1. 1. 5. à fine συσσερέπω vel αἶνω, discerpo, Luc. 9. 42.

P. 268. c. 1. 3. adscribatur dictum Luc. 10. v. 40. μερῶν ὁμο-
αἰῶν, (imperf. pass.) ὡς πικρὰ διακοίαν, Martha distrahebatur
varijs laboribus.

P. 273. c. 2. 1. 5. τρίτην. u. i. τὴν. tertia contignatio, Act. 20. 9.

P. 274. c. 1. 1. 2. στοιχεῖον. u. i. τὸ. elementum, 2. Pet. 3. 10. 12. στοιχεῖα
τὰ elementa. Sic per metaph. vocatur rudis institutio. Gal. 4. 3.
qualis fuit legalis V. T. pædagogia in Ecclesia.

Ibid. ad εἶλω. διατίλλω, interdico, vero, Mar. 7. 36. διατίλλω
(aor. 1. med. 3. perf. f.) vetuit. Præcipio, mando, Act. 15. v. 24.
ὡς εἰς διατίλλω. (1. perf. pl. aor. 1. med.) quibus non præceperā-
mus. διατίλλω. ἡς. ἡ. distinctio, Roman. 3. v. 22. ἐπὶ τίλλω, mitto,
Matth.

Matth. 21. v. 34. 36. scribo, Heb. 13. v. 22. ἐπιστολὰ. ἥς. ἡ. epistola, 2.
Corinth. 10. 11. δι' ἐπιστολῶν, per epistolas. ψευδὲς πύργος. u. i. falsus
apostolus, 2. Corinth. 11. 13.

P. 276. c. 1. 1. 20. ἀναστενάω, altè ingemisco, Marc. 8. 12.

P. 277. c. 2. 1. 20. ἐπιστηρίζω, confirmo, Act. 14. v. 22. & 15. 32. 41.
& 18. 23.

P. 278. c. 2. inter 1. 10. & 11. à fine interferatur σχάζομαι, colli-
mo, rectè à ad scopum tendo. F. σχάζομαι. P. εἰς σχάζομαι. 2. 1. εἰς σχα-
ζομαι. αἰσχροί. u. i. ἡ. qui non bene collimat. αἰσχροί. u. i. à scopo ab-
erro. F. ἡσος. a. 1. εἰς σχάζομαι, 1. Tim. 6. 21. 2. Tim. 2. v. 18. construitur
cum Genit. 1. Tim. 1. 6. vel sequenti ὡς αἰσχροί ὡς πλὴν πῆν.

Ibid. c. 2. in σπῶν κατεστρώνημι, prosterno, 1. Cor. 10. v. 5. κατε-
στρώνημι, prostrati sunt. (3. pl. a. 1. pass.)

P. 279. c. 1. 1. 21. ἀντιστρατεύομαι, rebello, repugno, aduersor, cum
Dat. Roman. 7. 23.

P. 282. c. 2. 1. 15. κατεστρωμένος. u. i. lasciuio, 1. Tim. 5. 11. κατεστρω-
μένος. (3. pl. a. 1. aet. subj.)

Ibid. ad thema σὺξ. ἀποσυγῶ. u. i. abhorreo, auersor, Rom. 12. v. 9.
ἀποσυγῶ. u. i. ὁ. ἡ. Dei ofor, Rom. 1. 30.

P. 284. c. 2. 1. 3. ἱεροσύλος. u. i. sacrilegus. ἱεροσύλω. u. i. sacrilegium
committo, Roman. 2. 22.

P. 286. c. 1. 1. 2. à fine κατεσφραγίζομαι, obsignor, Apoc. 5. 1.

P. 293. c. 1. 1. 22. ἐπιδιατάσσω, superaddo, Galat. 3. 15. ἐπετάθη-
μαι, præstitutor, Act. 17. 26.

P. 295. c. 2. 1. 5. μήτι, neque, idem quod ἔτι.

Ibid. ad πῖνω. ἀπένω, magna contentione, Luc. 23. 10.

Ibid. ad τίλλω. ἐπὶ τὴν ἡς. ἡ. præceptum, Roman. 7. 8.

P. 299. in τίλος. πᾶν τὸν. u. i. ὁ. ἡ. plenus. εἰς τὴν πᾶν τὸν, prorsus,
in perpetuum, Luc. 13. 11. Heb. 7. 25.

P. 300. c. 2. ἐπὶ τὴν. ἡς. ἡ. præceptum, Roman. 7. 9.

P. 301. c. 1. 1. 20. λατόμος. u. i. ὁ. lapicida. λατόμος. u. i. excindo. Fut.
ἡσος. P. λατόμος. aor. 1. ἐλατόμω, Matth. 27. 60. part. præf. pass.
ἐλατομῶν, excisus in saxo, Marc. 15. v. 46. ὁδοποιῶ, rectè secō,
benè distribuo, 2. Tim. 2. 15. (ginta.)

Ibid. ad thema τίσσω. τίσσω, pl. tantum, g. o. quadra-

P. 304. in τίσημι. τίσημι. u. i. ἡ vagina, Iohan. 18. 11. ἐπὶ τίσημι. u. i. ἡ
impositio, Act. 8. 18.

P. 308. in τίσημι. μετατίσσω. u. i. mutatio, Heb. 7. v. 12. translatio,
Heb. 11. 5. ἐπὶ τίσημι. u. i. circumpositio, 1. Pet. 3. v. 3. συγκατατί-
σσω, cum Dat. assentior, Luc. 23. 51.

P. 310. in τίπτω. πρωτόγονα. πρ. jus primogeniti. Heb. 12. v. 16. qua voce vsi sunt 1 x x. Gen. 25. 32.

P. 314. c. 1. l. 15. πολυμυίας. ἡ. ἄ. audax, 2. Pet. 2. 10.

Ibid. τοπαζίον. v. τὸ. topazius, nomen gemmæ. Apo. 2. 1. 10.

Ibid. c. 2. ad τρεῖς. πεκαίσεις. αἱ. a. trecenti. Mar. 14. 5. Ioh. 12. 5.

P. 317. c. 2. in τρεῖς. θρίμματα. τὰ. τὸ. Ioh. 4. 12. πικροθύς. liberos educō. F. ἡ. α. 1. ἱκανοποιέω. 1. Tim. 5. v. 10. vox composita ex σικκον & βροῖον. α. 1. ο. qua voce vitur Homerus ἰδύσ. γ.

Ibid. c. 2. ἐκτρέφω. enutrio, Ephes. 5. 29.

P. 318. c. 1. l. 15. ἄ. fine ὑποτρέχω. infra cursu deferor, Aet. 27. 16. ὑποδραμόντι. (part. a. 2. aet.) δρόμος. v. ὁ. cursus, 2. Timoth. 4. 7. εὐδυσδρομία. rectum cursum teneo, Aet. 16. 11. κατατρέχω. decurro, Aet. 21. 32. σπεύδω. percurro, Marc. 6. 55.

P. 319. c. 2. l. 12. τρώω. edo, F. ξω. p. χα. tantum in presenti legitur, Matth. 24. 38. Ioh. 6. 54. 57. 58. & 13. 18.

Ibid. in τρώω. Heb. 8. 6. legitur τίνω. adeptus est, (3. pers. præ. Aet. ind.) cum Genit. παρὰ τρώω. obuius fio, Aet. 17. 17.

P. 325. c. 1. ἔξυπνίζω. ἐ somno excito, Iohan. 11. 11. ἵνα ἔξυπνίσω. (a. 1. subj.) ἔξυπνος. ὁ. ἡ. expergefactus, Aet. 16. 27.

P. 327. c. 1. l. 2. ὑψίζω. extollo. F. ἡ. α. 1. ὑψίζω. Aet. 5. 31. a. 1. pass. ὑψιζέω. in a. 1. infin. ὑψιζέω. extolli, Iohan. 3. 14. Fut. 1. pass. ὑψιζήσεται. extollar. ὑψιζω. τὸ. π. sublimitas, ὑψιζέω. ὁ. in summam effero sublimitatem, Philip. 2. 9.

P. 328. c. 1. inter 1. 6. & 7. ἄ. fine φαίνω. v. ὁ. penula, 2. Tim. 2. 13.

Pag. 330. in φαίνω. ἀπαρτίζω. appareo, Lucæ 19. v. 11. aor. 2. ἀπαρτίσω. διαφανής. ὁ. ὁ. ἡ. perlucidus, Apoc. 21. v. 23. ἱμῶν. ὁ. ὁ. ἡ. conspicuus, Roman. 10. v. 20. ἱμῶν. conspicuum me pizeo, indico, Iohan. 14. v. 22. F. ἱμῶν. Iohan. 14. v. 21. aor. 1. ἱμῶν. comparui, Aet. 24. v. 1. ἐμφανέω. apparui, Matth. 27. 53. Heb. 9. v. 24.

P. 332. ad vocem φάμ. διαφνίω. spargo famam. a. 1. διαφνίσω. Matth. 9. v. 31. διαφνίζω. divulgo, Marc. 1. v. 45. aorist. 1. pass. διαφνίω, Matth. 28. 15.

P. 334. c. 2. l. 19. ἐκφοβός. v. ὁ. ἡ. exterritus, Mar. 9. 6. ἐκφοβία. perterrefacio, terrorem injicio, 2. Cor. 10. 9.

Pag. 335. in φέρω. φερομένη. v. ὁ. lucifer, 2. Pet. 1. v. 19. πλοσφορία. ὁ. ad finem & maturitatem perduco, Lucæ 8. v. 14. ὑποφορία. ὁ. mores alicujus fero. aorist. 1. ἱποφορῶ, Aet. 13. v. 18. παραιοφύω. confero, semel legitur, 2. Pet. 1. v. 5. ἀναπαύω. v. ὁ. lætifer, Iacob. 3. v. 8.

P. 336. in φέρω. διάφορος, excellens, item differens, diuersus, Roman. 12. 6. Heb. 9. 10. διαφορώτερος, excellentior, Heb. 1. 4. & 8. 6. ἡμίμα. ὁ. exubero, yberes, succus fero, Luc. 12. 16.

Pag. 341. c. 2. ἀποδίδωμι. eloquor, Aet. 26. v. 25. ἀποδίδωμι. eloqui, Aet. 24. a. 1. med. ἀποδίδωμι. α. α. 1. ο. cum Dat. al. oquutus sum, Aet. 2. 14.

Pag. 346. c. 2. l. 16. εὐφροσύνη. ὁ. ἡ. hilaris, lætus. εὐφροσύνη. ἡ. ἡ. lætitia, Aet. 2. 28. εὐφροσύνη. exhilaro, oblecto, lætitia afficio, 2. Corinth. 2. 2. εὐφροσύνη. lætor, Luc. 12. 19. εὐφροσύνη. (præf. imp.) lætare. εὐφροσύνη. lætari, Apoc. 11. 12. a. 1. pass. εὐφροσύνη. ἡ. ἡ. Aet. 2. 26. a. 1. imperat. εὐφροσύνη. Galat. 4. 27. in pl. num. εὐφροσύνη. gaudete, Roman. 15. 10. a. 1. subj. εὐφροσύνη. ἡ. ἡ. Luc. 14. 23. 29. a. 1. in infin. εὐφροσύνη. lætari, Luc. 15. 32.

P. 347. c. 1. in φρήν. παρὰ φρήν. α. ἡ. dementia, 2. Pet. 2. 16.

P. 349. in φύω. συμφύω, simul enascor. Semel legitur Luc. 8. 7. συμφύω. αἱ. ἀκνωδω, enatae spinæ. vbi συμφύω. est part. a. 2. pass. pl. num. g. f. in masc. συμφύω.

Ibid. συμφύω. v. ὁ. tribus, 1. Th. 1. 14. pertinet ad thema φυλά.

P. 351. c. 2. κακοφωνία. ἡ. ἡ. de rebus inanimis clamor, 1. Tim. 6. 10.

P. 355. c. 1. inferendum thema χάρτι. v. ὁ. charta (vide p. 142 c. 2. l. 15.) 2. Ioh. 13.

P. 357. θυετός. ὁ. ὁ. ἡ. januæ custos. Alij referunt ad thema θυ. α. ἡ. cura. Ego p. 199. c. 1. retuli ad thema θυε. custos. Huc similiter referendum ὁλγώρος. v. ὁ. qui nulla afficitur cura, homo dissolutus, qui sua parum custodit. ὁλγώρια. negligo: cum Genit. Heb. 12. 5.

Ibid. ἄ. nomine χερός. ὁ. ὁ. ἡ. derivatur χερός. ὁ. ὁ. pulvereus, terrestris 1. Cor. 15. 47.

P. 364. c. 1. l. 10. cui opponitur στενός. ὁ. ὁ. ἡ. angustus. στενός. ἡ. ἡ. angustia, Rom. 2. 9. στενωτός. coarctor, 2. Cor. 4. 8.

P. 367. inferatur thema φῶν. ὁ. ὁ. ἡ. terra. καταχθίνος. v. ὁ. subterraneus, Phil. 2. 10. ἀπὸ χθίνος, sicut & ἀπὸ χθίνος vide supra p. 24. c. 1. est ὁ. ὁ. τῆς γῆς ὅν, qui supra terra est. καταχθίνος vero ὁ. ὁ. χθίνος ὅν, h. e. qui sub terra est. κατὰ φῶν. inter alia significat sub. unde est κατὰ, Adv. deorsum, Mat. 4. 6.

Ibid. καταψύω, refrigero, a. 1. καταψύω, Luc. 16. 24. καταψύω. (3. sing. a. 1. aet subj.) refrigeret. in 1. pers. καταψύω. ὁ. ὁ. puellanimus. a. 1. 1. Thess. 5. 14.

Sequuntur Latina, partim etiam Græcolatina vocabula, quæ
quum ex Lexicis Latinis satis sint nota, fusiore eorū expli-
catione supersedere, eaq; hîc obiter duntaxat indicare libuit.
Ἀρραβὼν. arrhabo, arrha, 2. Corinth. 1. v. 22.
Ἀρωμα. aroma, vide 15. 1.
Ἀσάριον. α. τὸ. as, assarius, Matth. 10. v. 29.
Αυσήρης. ε. ὁ. auferus, Luc. 19. v. 21.
Γάγγραινα. ης. ἡ. gangrena, species morbi. παρὰ τὸ γαίνειν à de-
pascendo. Vide supra 22. 1.
Γάζα. ης. ἡ. Gaza, vide supra 22. 2.
Δηνάριον. α. τὸ. denarius, Matth. 18. v. 28.
Δίδραχμον. α. τὸ. didrachmum. Est nummus qui continet duas
drachmas. drachma est quarta pars vnciæ. Germanicè, ein
quintlein, Matth. 17. v. 24.
Διάδημα. τοῦ. τὸ. diadema, Apoc. 12. v. 3.
Κεντυρίαν. οἷος. ὁ. centurio, Marc. 15. v. 39.
Κενσος. α. ὁ. census. Matth. 7. 24.
Κεράβας. α. ὁ. grabbatus, Marc. 2. v. 4.
Κοδράντης. α. ὁ. quadrans, Marc. 12. 42.
Κυστοδία. ας. ἡ. custodia, h. e. milites custodes, Matth. 27. 65.
Κλίβανος. α. ὁ. clibanus, Matth. 6. v. 30. vide supra 102. 1.
Κλίμα. τοῦ. τὸ. clima, Roman. 15. v. 23.
Κεκιπάλη. ης. ἡ. crapula, Luc. 21. v. 34.
Λίντοι. α. τὸ. lintum, Iohan. 13. v. 4.
Λίτρα. ας. ἡ. libra, mutato β in γ. Iohan. 12. 3. vide supra 134. 2.
Μάγος. α. ὁ. magus, Matth. 2. v. 1. vide supra 138. 2.
Μακάλλοι. α. τὸ. macellum, 1. Corinth. 10. v. 25.
Μίλιον. α. τὸ. miliare, Matth. 5. v. 41.
Μάρμαρον. α. τὸ. marmor, Apoc. 18. v. 12.
Μοιχὴς. ε. ὁ. mœcus, vide supra 162. 2.
Πραιτώριον. α. τὸ. prætorium, vide supra 240. 1.
Ρίδη. ης. ἡ. Rheda, Apoc. 18. v. 13.
Ρομιοαία. ας. ἡ. romphæa, Luc. 2. v. 35.
Σάλος. α. τὸ. salum. vide supra 251. 1.
Σάτον. α. satum, vide supra 253. 1.
Σανδάλιον. α. τὸ. sandalium, vide supra 251. 2.
Σερικόν. ε. τὸ. sericum, Apoc. 18. v. 12.
Σικαριος. α. ὁ. sicarius, vide supra 257. 1.

Σίναπτις. οἷος. ἡ. sinapi. παρὰ τὸ σίνειν εὖν ὀπτει, quod lædat oculos,
Matth. 13. v. 31.
Σιμακίδιον. α. τὸ. semicinctium, vide supra 264. 2.
Σουδαριον. α. τὸ. suadarium, ibid.
Σινδὼν, sindon, vide supra 257. 2.
Σκάφη. ης. ἡ. schapha, vide 259. 1.
Σπικυλάτωρ. α. ὁ. spiculator, Marc. 6. v. 27.
Σπίγος. α. ὁ. spongia, vide 271. 2.
Στάδιος. α. ὁ. stadium, vide 271. 2.
Στατήρ. ἡ. ὁ. stater, Matth. 17. 26. vide ἱσημι.
Στελὴ. ης. ἡ. stola, vide, στέμω.
Τρίβολος. α. ὁ. tribulus, Matth. 7. v. 16.
Τίτλος. α. ὁ. titulus, Iohan. 19. v. 19.

I N D E X

SACRI LEXICI:

Vbi omnes Græcæ novi Testamenti
voces ordine alphabetico percensentur,
singularumq; loci indicantur.

C e

INDEX N. TESTAM.

Α Γαδός.	1.1.	Αγνώστου. N.	7.	Αδρότης.	5.1.
Αγαθουργία	ib.	Αγροχ.	3.1.	Αδωμάτος.	34.2.
Αγαθωσύνη.	ib.	Αγροχία.	ib.	Αδω.	5.1.
Αγαλλία.	ib.	Αγροχίος.	ib.	Αετός.	ibid.
Αγαλλίασις.	ib.	Αγροχίματος.	25.1.	Αεί.	ibid.
Αγαμος.	22.2.	Αγροχ.	3.1.	Αζύμα.	66.1.
Αγανακτήσις.	1.1.	Αγροχία.	ib.	Αήρ.	5.1.
Αγανάκτησις.	ib.	Αγροχίσις.	16.1.	Αθύναιος.	73.2.
Αγάπη.	ib.	Αγροχίσις.	3.1.	Αθύναιος.	74.1.
Αγαπία.	1.2.	Αγροχίσις.	45.1.	Αθύναιος.	71.1.
Αγαπήσις.	ib.	Αγροχίσις.	3.1.	Αθύναιος.	71.2.
Αγροχίσις.	ibid.	Αγροχίσις.	325.1.	Αθύναιος.	71.1.
Αγροχίσις.	ib.	Αγροχίσις.	ib.	Αθύναιος.	309.2.
Αγροχίσις.	2.1.	Αγροχίσις.	3.2.	Αθύναιος.	ibid.
Αγροχίσις.	1.2.	Αγροχίσις.	ib.	Αθύναιος.	5.1.
Αγροχίσις.	3.1.	Αγροχίσις.	4.1.	Αθύναιος.	ibid.
Αγροχίσις.	2.2.	Αγροχίσις.	ib.	Αθύναιος.	13.
Αγροχίσις.	16.	Αγροχίσις.	ib.	Αθύναιος.	ib.
Αγροχίσις.	ib.	Αγροχίσις.	4.2.	Αθύναιος.	2.
Αγροχίσις.	2.2.	Αγροχίσις.	ib.	Αθύναιος.	5.2.
Αγροχίσις.	2.	Αγροχίσις.	29.2.	Αθύναιος.	2.
Αγροχίσις.	2.2.	Αγροχίσις.	ib.	Αθύναιος.	5.2.
Αγροχίσις.	ib.	Αγροχίσις.	ib.	Αθύναιος.	19.
Αγροχίσις.	ib.	Αγροχίσις.	4.2.	Αθύναιος.	5.2.
Αγροχίσις.	ib.	Αγροχίσις.	ib.	Αθύναιος.	ib.
Αγροχίσις.	ib.	Αγροχίσις.	14.	Αθύναιος.	ib.
Αγροχίσις.	ib.	Αγροχίσις.	13.1.	Αθύναιος.	357.1.
Αγροχίσις.	25.1.	Αγροχίσις.	ib.	Αθύναιος.	5.2.
Αγροχίσις.	2.2.	Αγροχίσις.	343.1.	Αθύναιος.	247.2.
Αγροχίσις.	ib.	Αγροχίσις.	31.2.	Αθύναιος.	5.2.
Αγροχίσις.	ib.	Αγροχίσις.	ib.	Αθύναιος.	6.1.
Αγροχίσις.	ib.	Αγροχίσις.	ib.	Αθύναιος.	ib.
Αγροχίσις.	24.1.	Αγροχίσις.	ib.	Αθύναιος.	ib.
Αγροχίσις.	24.2.	Αγροχίσις.	31.2.	Αθύναιος.	6.2.
Αγροχίσις.	ib.	Αγροχίσις.	9.	Αθύναιος.	ib.
Αγροχίσις.	7.	Αγροχίσις.	33.2.	Αθύναιος.	ib.
Αγροχίσις.		Αγροχίσις.		Αθύναιος.	ib.

INDEX

Αιχρόρουσ	ibid.	Ακρασία	113.1.	Δύσσημα N.	3.
Αιχρός	ibid.	Ακρατής	ibid.	Δυσάπια	9.1.
Αιχρότης	ibid.	Ακραται N.	13.	Δυμουσι	9.2.
Αιχροκαρδής	N. 13.	Ακρίβεια	8.1.	Δυρά	ib.
Αιχροκαρδώς	N. 14.	Ακρίβης	ibid.	Δυρος	ib.
Αιχρολογία	129.2.	Ακρίβως	ibid.	Δυως	ib.
Αιτία	6.2.	Ακρίβως	ibid.	Δυαχόδιον	ib.
Αιτιμα	7.1.	Ακρίε	ibid.	Δυαχόριμα	3.1.
Αιτιος	ibid.	Ακρατήριον	ibid.	Δυσολυής	23.2.
Αιφιδιος	330.2.	Ακρατής	ibid.	Δυόλων	9.2.
Αιχμαλωσία	9.1.	ibid.	ibid.	Δυστοκος	ib.
Αιχμαλωτος	ibid.	Ακρωσία	22.1.	Δυστοκοςπίσηπος	
Αιχμαλωτής	ibid.	Ακρωσιώες	25.2.	260.2.	
Αιχμαλωτίζω	ibid.	Ακρωτία	73.1.	Δυφουλος	349.1.
Αιών	7.1.	Ακρος	8.1.	Δυρος	129.1.
Αιόνιος	ibid.	Ακυρώς	119.2.	Δύω	9.2.
Ακιδωσία	83.2.	Ακυλώς	121.1.	Δύλοα	ib.
Ακιδωρτος	84.1.	Αλάβαστρον	8.1.	Δύκως	ib.
Ακιδωρτης	ibid.	Αλαζονεία	ibid.	Δυμπος	136.2.
Ακιδρόμα	85.2.	Αλαζών	ibid.	Δυμυτολής	299.2.
Ακίερος	ibid.	Αλαζονεύω	ibid.	Δύστε	10.1.
Ακκος	87.2.	Αλαζώω	ibid.	Δύων N.	3.
Ακιδωτα	7.2.	Αλδήτης	123.1.	Δυόπηξ	10.1.
Ακιδωτιος	ibid.	Αλδως N.	15.	Δύωσις	9.1.
Ακιδωτος N.	13.	Αλας	9.2.	άμα	10.1.
Ακιδωγως	24.2.	Αλε	ibid.	άμαθίς	141.2.
Ακιδωκάλυπτος	N. 13.	Αλείφω	8.2.	άμα ερίτιος N.	17.
Ακιδωκωτος	116.1.	Αλκτωρ N.	16.	άμα εριτος	142.1.
Ακιδωλως	138.1.	Αλκτοερωνία		άμαρτωίω	10.1.
Ακιδωπαυτος	210.1.	351.2.		άμαρτήμα	ib.
Ακιδωρασία	N. 13.	Αλευρον	8.2.	άμαρτία	ib.
Ακιδωρως	82.1.	Αλθεια	ibid.	άμαρτωλός	ib.
Ακιδωρως	N. 12.	Αλθής	ibid.	άμαρτωλός	144.1.
Ακίραιος	N. 13.	Αλθώς	ibid.	άμαχος	146.1.
Ακλήης	N. ibid.	Αλθωνός	ibid.	άμίδυρος	148.2.
Ακμάζω	7.2.	Δηδύω	ibid.	άμύω	151.1.
Ακμάω	ibid.	Δηδω	ibid.	άμικπος	152.1.
Ακμή	ibid.	Δηεύς	9.2.	άμικπας	ib.
Ακμά	ibid.	Δηεύω	ibid.	άμικμνος	154.1.
Ακαλεσία.	ibid.	Διζομα	ibid.	άμικμντος	308.1.
				άμικμντος	

INDEX.

Αμμοκλήτης.	100.2.	Αναζάω.	64.1.	Αναστήτης.	248.1.
Αμμοκλήτης.	151.1.	Αναζητήω.	65.1.	Αναστήτης.	ib.
Αμμοκλήτης.	176.1.	Αναζώνυμι.	66.1.	Ανάξιος.	12.1.
Αμμοκλήτης.	157.1.	Αναζωπυρίω.	264.1.	Αναξίως.	ib.
Αμμοκλήτης.	159.1.	Αναζάλλω.	69.1.	Αναπαύω.	102.1.
Αμμοκλήτης.	159.2.	Αναζάω.	305.2.	Αναπαύω.	209.2.
Αμμοκλήτης.	10.1.	Αναζάω.	ib.	Ανάπαυσις.	ib.
Αμμοκλήτης.	ib.	Αναζάω.	12.	Αναπαύω.	20.
Αμμοκλήτης.	ib.	Αναζάω.	306.1.	Αναπαύω.	214.2.
Αμμοκλήτης.	ib.	Αναζάω.	5.2.	Αναπαύω.	20.
Αμμοκλήτης.	N. 11.	Αναζάω.	6.1.	Αναπαύω.	221.1.
Αμμοκλήτης.	10.2.	Αναζάω.	ib.	Αναπαύω.	229.1.
Αμμοκλήτης.	62.1.	Αναζάω.	7.1.	Αναπαύω.	230.1.
Αμμοκλήτης.	181.2.	Αναζάω.	38.1.	Αναπαύω.	13.2.
Αμμοκλήτης.	10.2.	Αναζάω.	85.2.	Αναπαύω.	21.
Αμμοκλήτης.	ib.	Αναζάω.	85.1.	Αναπαύω.	14.1.
Αμμοκλήτης.	N. 17.	Αναζάω.	93.2.	Αναπαύω.	284.2.
Αμμοκλήτης.	ib.	Αναζάω.	89.2.	Αναπαύω.	261.1.
Αμμοκλήτης.	17.1.	Αναζάω.	90.1.	Αναπαύω.	267.1.
Αμμοκλήτης.	ib.	Αναζάω.		Αναπαύω.	81.2.
Αμμοκλήτης.	18.1.	98.2.		Αναπαύω.	13.
Αμμοκλήτης.	ib.	Αναζάω.	102.2.	Αναπαύω.	273.1.
Αμμοκλήτης.	17.1.	Αναζάω.	109.2.	Αναπαύω.	23.
Αμμοκλήτης.	20.2.	Αναζάω.	14.	Αναπαύω.	280.1.
Αμμοκλήτης.	6.	Αναζάω.	115.2.	Αναπαύω.	280.2.
Αμμοκλήτης.	ib.	Αναζάω.	ib.	Αναπαύω.	291.2.
Αμμοκλήτης.	2.1.	Αναζάω.	119.1.	Αναπαύω.	300.1.
Αμμοκλήτης.	7.	Αναζάω.	124.2.	Αναπαύω.	ib.
Αμμοκλήτης.	ib.	Αναζάω.	ib.	Αναπαύω.	305.2.
Αμμοκλήτης.	ib.	Αναζάω.	9.1.	Αναπαύω.	315.2.
Αμμοκλήτης.	ib.	Αναζάω.	129.2.	Αναπαύω.	317.2.
Αμμοκλήτης.	10.2.	Αναζάω.	9.2.	Αναπαύω.	24.
Αμμοκλήτης.	ib.	Αναζάω.	137.2.	Αναπαύω.	337.1.
Αμμοκλήτης.	11.1.	Αναζάω.	ib.	Αναπαύω.	351.1.
Αμμοκλήτης.	3.2.	Αναζάω.	10.1.	Αναπαύω.	357.1.
Αμμοκλήτης.	7.	Αναζάω.	17.	Αναπαύω.	363.2.
Αμμοκλήτης.	ib.	Αναζάω.	161.1.	Αναπαύω.	367.1.
Αμμοκλήτης.	29.1.	Αναζάω.	ib.	Αναπαύω.	239.2.
Αμμοκλήτης.	30.2.	Αναζάω.	171.	Αναπαύω.	ib.
		Αναζάω.	173.2.	Αναπαύω.	11.1.

INDEX.

ἀνδρφόρος.	335.1.	αἰσίημα.	81.1.	αἰπιπύτω.	223.1.
ἀνέγκλητος.	382.	αἰσία.	175.2.	αἰπτερωτός.	N. 23.
ἀνελκύνητος.	66.2.	αἰσίντος.	175.2.	αἰπιπύτωμα.	291.2.
ἀνελκύνητος.	123.2.	αἰσίνω.	184.2.	αἰτίτυπος.	320.2.
ἀνελκύνω.	60.1.	αἰσινωδύμω.	27.2.	αἰτίχρως.	362.1.
ἀνελκύνω.	46.2.	αἰσμία.	169.1.	αἰτλία.	11.2.
ἀνελκύνω.	11.1.	αἰσμός.	ib.	αἰτλημα.	12.1.
ἀνελκύνω.	ib.	αἰσμός.	ib.	αἰτορθόμα.	192.2.
ἀνελκύνω.	29.1.	αἰσμός.	193.2.	αἰσός.	323.1.
ἀνελκύνω.	52.2.	αἰσός.	196.1.	αἰσπύκτος.	N. 14.
ἀνελκύνω.	87.2.	αἰσός.	60.1.	αἰσπύκτος.	292.2.
ἀνελκύνω.	83.2.	αἰσπύκτος.	4.1.	αἰσ.	12.1.
ἀνελκύνω.	125.1.	αἰσπύκτος.	9.1.	αἰσπύ.	ib.
ἀνελκύνω.	54.2.	αἰσπύκτος.	229.1.	αἰσπύ.	ib.
ἀνελκύνω.	62.2.	αἰσπύκτος.	30.2.	αἰσπύ.	ib.
ἀνελκύνω.	56.2.	αἰσπύκτος.	ib.	αἰσπύ.	369.2.
ἀνελκύνω.	11.1.	αἰσπύκτος.	ib.	αἰσπύ.	12.1.
ἀνελκύνω.	309.2.	αἰσπύκτος.	115.2.	αἰσπύ.	ib.
ἀνελκύνω.	58.2.	αἰσπύκτος.	50.2.	αἰσπύ.	ib.
ἀνελκύνω.	60.1.	αἰσπύκτος.	11.	αἰσπύ.	ib.
ἀνελκύνω.	11.1.	αἰσπύ.	11.2.	αἰσπύ.	192.2.
ἀνελκύνω.	ib.	αἰσπύ.	5.	αἰσπύ.	2.1.
ἀνελκύνω.	67.1.	αἰσπύ.	31.2.	αἰσπύ.	4.1.
ἀνελκύνω.	67.2.	αἰσπύ.	306.1.	αἰσπύ.	3.2.
ἀνελκύνω.	11.1.	αἰσπύ.	13.	αἰσπύ.	201.2.
ἀνελκύνω.	81.2.	αἰσπύ.	88.1.	αἰσπύ.	6.1.
ἀνελκύνω.	11.1.	αἰσπύ.	94.1.	αἰσπύ.	7.1.
ἀνελκύνω.	ib.	αἰσπύ.	11.2.	αἰσπύ.	8.1.
ἀνελκύνω.	ib.	αἰσπύ.	15.	αἰσπύ.	9.1.
ἀνελκύνω.	4.	αἰσπύ.	16.	αἰσπύ.	9.2.
ἀνελκύνω.	14.1.	αἰσπύ.	134.2.	αἰσπύ.	12.2.
ἀνελκύνω.	118.1.	αἰσπύ.	137.1.	αἰσπύ.	11.2.
ἀνελκύνω.	324.2.	αἰσπύ.	156.2.	αἰσπύ.	ib.
ἀνελκύνω.	ib.	αἰσπύ.	162.1.	αἰσπύ.	12.1.
ἀνελκύνω.	62.2.	αἰσπύ.	162.1.	αἰσπύ.	17.2.
ἀνελκύνω.	78.1.	αἰσπύ.	162.1.	αἰσπύ.	14.2.
ἀνελκύνω.	174.1.	αἰσπύ.	162.1.	αἰσπύ.	15.1.
ἀνελκύνω.		αἰσπύ.	162.1.	αἰσπύ.	13.1.
ἀνελκύνω.		αἰσπύ.	162.1.	αἰσπύ.	13.1.

I N D E X.

ἀπαύ.	204.2.	ἀποδοκιμάζω. N.	9.	ἀποπίνω. N.	233.2.
ἀπάτη.	12.2.	ἀπώθεσις.	306.1.	ἀπορχομαι.	213.2.
ἀπαταίνω.	ib.	ἀποτίθημι.	ib.	ἀπορώσασθαι.	ib.
ἀπαύωρ.	209.1.	ἀποτιθησασθαι.	16.1.	ἀπορρίπτω. N.	22.
ἀπείθεια.	211.2.	ἀποθνήσκω. N.	13.	ἀπορραίνω.	195.2.
ἀπειθήεις.	ib.	ἀποθνήσκω.	73.2.	ἀποσινεύω.	261.1.
ἀπειθήεις.	ib.	ἀποκαθίστημι.	82.1.	ἀποσκήσασθαι.	262.1.
ἀπειλή.	13.2.	ἀποκαταστάσας. N.	13.	ἀποσπείνω.	267.2.
ἀπειλίω.	13.1.	ἀποκαλύπτω.	89.2.	ἀποστασία.	81.2.
ἀπειμι.	41.2.	ἀποκαλύπτω.	ib.	ἀποστείλον.	ib.
ἀπειπάμηνω.	50.2.	ἀποκαταστάσας.	33.1.	ἀποστράζω.	273.2.
ἀπειραστός.	212.2.	ἀποκαταστάσας. N.	3.	ἀποστρίλλω.	274.2.
ἀπειραστίζω.	268.1.	ἀποκείμην.	94.1.	ἀποστρίλλω.	275.1.
ἀπειρήμηντος.	302.1.	ἀποκαθαίρω.	98.1.	ἀποστρίλλω.	ib.
ἀπέρχου.	54.2.	ἀποκλέω. N.	14.	ἀποστρίλλω.	276.2.
ἀπέρχω.	60.1.	ἀποκρίνω.	109.1.	ἀποστρίλλω.	278.2.
ἀπείρα.	224.2.	ἀποκρίνω.	115.1.	ἀποστρίλλω.	280.2.
ἀπείρα.	ib.	ἀποκρίνω.	ib.	ἀποστρίλλω. N.	23.
ἀπείρα.	ib.	ἀποκρίνω.	ib.	ἀποστρίλλω.	3.2.
ἀπείρα.	13.1.	ἀποκρίνω.	117.1.	ἀποστρίλλω.	291.2.
ἀπείρα.	ib.	ἀποκρίνω.	117.1.	ἀποστρίλλω.	298.1.
ἀπείρα.	ib.	ἀποκρίνω.	117.2.	ἀποστρίλλω.	306.1.
ἀπείρα.	17.1.	ἀποκρίνω.	120.1.	ἀποστρίλλω.	311.2.
ἀπείρα.	18.1.	ἀποκρίνω.	119.1.	ἀποστρίλλω.	113.1.
ἀπείρα.	ib.	ἀποκρίνω.	124.2.	ἀποστρίλλω.	314.1.
ἀπείρα.	ib.	ἀποκρίνω. N.	15.	ἀποστρίλλω.	301.1.
ἀπείρα.	20.2.	ἀποκρίνω.	132.1.	ἀποστρίλλω.	ib.
ἀπείρα.	23.1.	ἀποκρίνω.	131.1.	ἀποστρίλλω.	316.1.
ἀπείρα.	6.	ἀποκρίνω.	187.1.	ἀποστρίλλω. N.	10.
ἀπείρα.	ib.	ἀποκρίνω.	129.2.	ἀποστρίλλω.	337.2.
ἀπείρα.	7.	ἀποκρίνω.	ib.	ἀποστρίλλω.	336.2.
ἀπείρα.	8.	ἀποκρίνω.	135.2.	ἀποστρίλλω.	341.1.
ἀπείρα.	27.1.	ἀποκρίνω. N.	17.	ἀποστρίλλω. N.	25.
ἀπείρα.	29.1.	ἀποκρίνω. N.	16.	ἀποστρίλλω.	360.1.
ἀπείρα.	ib.	ἀποκρίνω.	145.1.	ἀποστρίλλω.	363.2.
ἀπείρα.	ib.	ἀποκρίνω.	170.2.	ἀποστρίλλω.	364.2.
ἀπείρα.	8.	ἀποκρίνω. N.	20.	ἀποστρίλλω.	367.1.
ἀπείρα.	ib.	ἀποκρίνω.	228.1.	ἀποστρίλλω.	42.1.
ἀπείρα.	30.2.	ἀποκρίνω.	231.1.	ἀποστρίλλω.	111.1.
ἀπείρα.	19.	ἀποκρίνω. N.	21.	ἀποστρίλλω. Cc 4	ἀποστρίλλω.

INDEX.

αποστολική	αἴματις N.	32.	αἶματις	ib.
127.1.	αἶματις	14.2.	αἶματις	ib.
αἶματις	244.1.	15.	αἶματις	265.2.
αἶματις	13.2.	105.1.	αἶματις	15.2.
αἶματις	ib.	4.	αἶματις	ib.
αἶματις	367.2.	15.1.	αἶματις	270.2.
αἶματις	387.2.	24.1.	αἶματις	15.2.
αἶματις	13.2.	15.1.	αἶματις	269.2.
αἶματις	31.1.	ib.	αἶματις	15.2.
αἶματις	ib.	ib.	αἶματις	13.
αἶματις	14.1.	2.1.	αἶματις	15.2.
αἶματις	ib.	12.2.	αἶματις	277.2.
αἶματις	ib.	ib.	αἶματις	15.2.
αἶματις	14.	3.2.	αἶματις	276.1.
αἶματις	14.1.	13.	αἶματις	23.
αἶματις	ib.	77.2.	αἶματις	15.2.
αἶματις	ib.	256.2.	αἶματις	ib.
αἶματις	ib.	3.2.	αἶματις	ib.
αἶματις	ib.	303.1.	αἶματις	351.2.
αἶματις	ib.	368.2.	αἶματις	63.2.
αἶματις	ib.	103.1.	αἶματις	309.2.
αἶματις	14.2.	12.2.	αἶματις	285.2.
αἶματις	ib.	368.2.	αἶματις	ib.
αἶματις	ib.	103.1.	αἶματις	ib.
αἶματις	ib.	15.1.	αἶματις	ib.
αἶματις	ib.	22.	αἶματις	11.
αἶματις	ib.	253.1.	αἶματις	ib.
αἶματις	ib.	254.1.	αἶματις	60.1.
αἶματις	ib.	ib.	αἶματις	266.1.
αἶματις	ib.	ib.	αἶματις	ib.
αἶματις	ib.	15.1.	αἶματις	291.1.
αἶματις	ib.	255.1.	αἶματις	ib.
αἶματις	ib.	256.1.	αἶματις	ib.
αἶματις	14.2.	ib.	αἶματις	310.2.
αἶματις	15.1.	ib.	αἶματις	296.2.
αἶματις	ib.	256.2.	αἶματις	15.1.
αἶματις	14.2.	13.1.	αἶματις	113.1.
αἶματις	247.1.	258.1.	αἶματις	312.2.
αἶματις	15.1.	ib.	αἶματις	113.1.
αἶματις	242.2.	15.2.	αἶματις	αἶματις

INDEX.

αἶματις	αἶματις	ib.	βαρύνω	ibid.
313.1.	αἶματις	1.1.	βαρύνω	ibid.
αἶματις	15.2.	14.1.	βαρύνω	ibid.
αἶματις	314.1.	81.2.	βαρύνω	ibid.
αἶματις	300.2.	330.2.	βαρύνω	ibid.
αἶματις	15.2.	334.1.	βαρύνω	ibid.
αἶματις	ib.	192.2.	βαρύνω	ibid.
αἶματις	2.	195.1.	βαρύνω	ibid.
αἶματις	ib.	194.1.	βαρύνω	ibid.
αἶματις	10.	16.2.	βαρύνω	6.
αἶματις	15.2.	ib.	βαρύνω	19.2.
αἶματις	16.1.	346.2.	βαρύνω	19.1.
αἶματις	ib.	ib.	βαρύνω	19.2.
αἶματις	ib.	325.1.	βαρύνω	ib.
αἶματις	ib.	189.2.	βαρύνω	ibid.
αἶματις	ib.	351.1.	βαρύνω	17.1.
αἶματις	ib.	354.2.	βαρύνω	19.2.
αἶματις	ib.	235.2.	βαρύνω	ib.
αἶματις	14.2.	16.2.	βαρύνω	ib.
αἶματις	ib.	359.	βαρύνω	ib.
αἶματις	16.1.	ib.	βαρύνω	130.1.
αἶματις	16.1.	360.1.	βαρύνω	19.2.
αἶματις	192.1.	17.1.	βαρύνω	ib.
αἶματις	16.2.	ib.	βαρύνω	ib.
αἶματις	351.2.	365.	βαρύνω	ib.
αἶματις	16.2.	366.2.	βαρύνω	ib.
αἶματις	356.	17.1.	βαρύνω	ib.
αἶματις	6.1.	ib.	βαρύνω	20.1.
αἶματις	329.2.	5.	βαρύνω	6.
αἶματις	ib.	ib.	βαρύνω	20.1.
αἶματις	38.1.	ib.	βαρύνω	1.
αἶματις	340.1.	18.1.	βαρύνω	17.1.
αἶματις	334.2.	ib.	βαρύνω	20.1.
αἶματις	16.2.	19.1.	βαρύνω	ib.
αἶματις	13.2.	ib.	βαρύνω	ib.
αἶματις	342.1.	ibid.	βαρύνω	ib.
αἶματις	ib.	ib.	βαρύνω	ib.
αἶματις	62.2.	ib.	βαρύνω	ib.
αἶματις	ib.	ib.	βαρύνω	ib.
αἶματις	78.1.	ib.	βαρύνω	ib.

INDEX.

[illegible]

I N D E X.

ib.	χαρή.	ib.	δαισιδαίμων.	26.1.	διαβαίνω.	17.1.
ib.	χάρη.	ib.	δαισιδαίμωνία.	ib.	διαβόημα.	18.1.
24.1.	χαπτός.	ib.	δέκω.	27.1.	διαβόωδομα.	N. 6.
ib.	χαπτός.	ib.	δεκαδύο.	35.2.	διαβλέπω.	N. ib.
ib.	χαρηρέω.	ib.	δεκαπέντε.	217.1.	διαβόλος.	18.1.
23.2.	χημύς.	ib.	δεκατάστατος.	302.2.	διαχέλω.	2.1.
7.	χημιάζω.	ib.	δέκωτος.	27.1.	διαγινώσκω.	23.1.
24.1.	χημασία.	ib.	δεκατά.	ib.	διαγινώσκω.	24.2.
ib.	χημντούμαι.	ib.	δέκωτος.	29.1.	διαγινώριζω.	ib.
5.1.2.	χημή.	ib.	διλαλέω.	27.2.	διαγινώριζω.	ib.
ib.	χημακία.	ib.	δέκωτος.	8.	διαγινώριζω.	N. 7.
ib.	χημακίος.	ib.	δέκωτος.	27.2.	διαγινώριζω.	25.2.
24.1.	χημά.	ib.	δέκωτος.	117.1.	διαγινώριζω.	3.2.
ib.	Δ Αίμων.	25.2.	δέκωτος.	28.1.	διαδίδωμαι.	29.1.
ib.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	ib.	διαδίδωμαι.	N. 8.
23.1.	δαμνός.	26.1.	δέκωτος.	28.2.	διαδίδωμαι.	30.2.
24.1.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	ib.	διαδίδωμαι.	29.1.
24.2.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	ib.	διαδίδωμαι.	66.1.
ib.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	28.1.	διαδίδωμαι.	306.2.
ib.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	ib.	διαδίδωμαι.	6.1.
108.1.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	ib.	διαδίδωμαι.	ib.
25.1.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	ib.	διαδίδωμαι.	N. 13.
23.2.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	ib.	διαδίδωμαι.	N. 10.
ib.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	ib.	διαδίδωμαι.	108.1.
7.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	348.1.	διαδίδωμαι.	ib.
24.2.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	28.1.	διαδίδωμαι.	ib.
ib.	δαμνός.	26.2.	δέκωτος.	ib.	διαδίδωμαι.	ad thema
ib.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	ib.	διαδίδωμαι.	7.2.
ib.	δαμνός.	28.2.	δέκωτος.	224.2.	διαδίδωμαι.	115.2.
25.1.	δαμνός.	26.2.	δέκωτος.	29.1.	διαδίδωμαι.	ib.
ib.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	27.2.	διαδίδωμαι.	111.1.
ib.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	29.2.	διαδίδωμαι.	123.1.
ib.	δαμνός.	27.1.	δέκωτος.	ib.	διαδίδωμαι.	9.1.
24.1.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	ib.	διαδίδωμαι.	129.2.
23.2.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	3.1.	διαδίδωμαι.	ib.
25.1.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	11.	διαδίδωμαι.	ib.
224.1.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	29.2.	διαδίδωμαι.	ib.
25.2.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	ib.	διαδίδωμαι.	137.2.
ib.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	ib.	διαδίδωμαι.	N. 17.
23.2.	δαμνός.	ib.	δέκωτος.	ib.	διαδίδωμαι.	διαδίδωμαι.

INDEX

διαμείζωμαι.	146.1.	διατελέω	318.2.	δικάωσις	ib.
διαμήνω.	113.1.	διαδύω	317.2.	δικαίως	ib.
διαμερίζω.	149.2.	διαυγάζω	15.2	δικωστής	31.2.
διαμερυσμός.	150.1.	διαφανής N.	14.	δίκη	31.1.
δικαίωμα.	170.2.	διαφύγω	337.2.	δικτυον	31.2.
δικασίω.	171.2.	διαφάσκει N.	15.	δίλογος N.	16.
δικασίωμαι.	175.2.	διαφθίρω	342.2.	δίς	196.1.
διαβοίω.	ib.	διαφθόρε	343.1.	διότι N.	20.
διαβοίω.	185.1.	διαφθίμω N.	24.	διότι N.	181.2.
διαλυκταρεύω.	177.2.	διαφθιμίζω N.	ib.	διότι N.	45.
διανύω.	12.1.	διαφύγω	341.1.	διόρθωσις	193.2.
διαπύρω.	217.2.	διαχειρίζομαι	356.1.	διόρυσσω	195.1.
διαπλάω.	231.2.	διδακτός	30.1.	διπλός. ὤ.	31.2.
διαπονούμαι.	216.1.	διδακτικός	ib.	διπλός	32.1.
διαπορεύω.	213.2.	διδάσκω	ib.	δις	ib.
διαπορεύομαι.	213.1.	διδασκαλία	ib.	διεξίω	ib.
διαπορεύομαι.	140.2.	διδάσκαλος	ib.	διεξιμος	278.1.
διατρέχωμαι.	243.1.	διδαχά	ib.	διχίλιος	358.
διαρρήγνυμι.	248.2.	διδραχμή	34.1.	διυλίζω	324.1.
διαρπάζω.	15.1.	διδωμι	30.1.	διχίζω	32.1.
διασπείρω.	253.1.	διεγείρω	37.2.	διχοστασία	81.2.
διασείω. N.	22.	διέξοδος N.	18.	διχοτομία	301.1.
διασκορπίζω.	263.2.	διερμηνεύω	53.2.	διψάω	32.1.
διασπάρω.	267.2.	διερμηνεύω	ib.	διψέ	ib.
διασπάρω.	269.1.	διέρχομαι	54.2.	διψυχος	367.1.
διασπορά.	ib.	διεργασία	55.1.	διώκω	32.1.
διαστειλόμαι. N.	23.	διεργασία	57.2.	διώκω	ib.
διάσκημα.	81.2.	διεργασία	66.2.	διώκω	32.2.
διασολή. N.	23.	διεργασία	ib.	διώκω	ib.
διασπέρω.	280.2.	διεργασία	12.	διώκω	32.1.
διασπίζω.	267.1.	διεργασία	69.1.	διώκω	9.
διαταγή.	293.1.	διεργασία	78.1.	διώκω	ib.
διάταγμα.	ib.	διεργασία	81.2.	διώκω	ib.
διαταράσσω.	290.2.	διεργασία	83.1.	διώκω	ib.
διατάσσω.	292.2.	διεργασία	34.	διώκω	8.
διατιλίω.	298.1.	διεργασία	31.1.	διώκω	33.1.
διατρίβω.	304.1.	διεργασία	ib.	διώκω	ib.
διατί.	311.2.	διεργασία	ib.	διώκω	ib.
διατίθεμαι.	306.2.	διεργασία	ib.	διώκω	ib.

INDEX

ἄνω.	30.2.	ἰανυ.	16.2.	εἴπως.	369.1.
ἄνω.	32.2.	ἰάω.	36.2.	εἴ πως.	311.2.
ἄνω.	ib.	ἰδωμοί.	50.1.	εἰδομύθη.	38.2.
ἄνω.	30.2.	ἰδωμύθη.	50.2.	ἰδωμοί.	ib.
ἄνω.	ib.	ἰδωμύθη.	ib.	ἰδωμοί.	39.1.
ἄνω.	3.2.	ἰδωμοί.	37.1.	ἰδωμοί.	38.2.
ἄνω.	33.2.	ἰδωμοί.	25.1.	ἰδωμοί.	ib.
ἄνω.	ib.	ἰδωμοί.	37.1.	ἰδωμοί.	39.1.
ἄνω.	ib.	ἰδωμοί.	ib.	ἰδωμοί.	40.1.
ἄνω.	29.1.	ἰδωμοί.	37.2.	ἰδωμοί.	ib.
ἄνω.	33.2.	ἰδωμοί.	ib.	ἰδωμοί.	ib.
ἄνω.	34.1.	ἰδωμοί.	307.2.	ἰδωμοί.	13.
ἄνω.	ib.	ἰδωμοί.	85.2.	ἰδωμοί.	15.
ἄνω.	ib.	ἰδωμοί.	ib.	ἰδωμοί.	ib.
ἄνω.	24.	ἰδωμοί.	88.1.	ἰδωμοί.	40.1.
ἄνω.	34.1.	ἰδωμοί.	131.2.	ἰδωμοί.	40.2.
ἄνω.	34.2.	ἰδωμοί.	184.1.	ἰδωμοί.	ib.
ἄνω.	34.1.	ἰδωμοί.	96.2.	ἰδωμοί.	ib.
ἄνω.	ib.	ἰδωμοί.	88.2.	ἰδωμοί.	14.
ἄνω.	34.2.	ἰδωμοί.	107.1.	ἰδωμοί.	ib.
ἄνω.	ib.	ἰδωμοί.	110.1.	ἰδωμοί.	40.2.
ἄνω.	35.1.	ἰδωμοί.	ib.	ἰδωμοί.	40.2.
ἄνω.	19.2.	ἰδωμοί.	123.1.	ἰδωμοί.	42.1.
ἄνω.	53.2.	ἰδωμοί.	ib.	ἰδωμοί.	50.2.
ἄνω.	49.1.	ἰδωμοί.	ib.	ἰδωμοί.	42.1.
ἄνω.	106.2.	ἰδωμοί.	115.2.	ἰδωμοί.	ib.
ἄνω.	ib.	ἰδωμοί.	15.	ἰδωμοί.	ib.
ἄνω.	34.2.	ἰδωμοί.	120.1.	ἰδωμοί.	235.2.
ἄνω.	175.2.	ἰδωμοί.	362.1.	ἰδωμοί.	236.1.
ἄνω.	27.1.	ἰδωμοί.	37.2.	ἰδωμοί.	42.1.
ἄνω.	ib.	ἰδωμοί.	ib.	ἰδωμοί.	42.2.
ἄνω.	349.1.	ἰδωμοί.	38.1.	ἰδωμοί.	43.1.
ἄνω.	27.2.	ἰδωμοί.	ib.	ἰδωμοί.	2.
ἄνω.	35.2.	ἰδωμοί.	ib.	ἰδωμοί.	7.2.
ἄνω.	36.1.	ἰδωμοί.	74.2.	ἰδωμοί.	42.1.
ἄνω.	ib.	ἰδωμοί.	70.2.	ἰδωμοί.	54.2.
ἄνω.	ib.	ἰδωμοί.	38.2.	ἰδωμοί.	88.2.
ἄνω.	ib.	ἰδωμοί.	39.1.	ἰδωμοί.	181.2.
ἄνω.	36.2.	ἰδωμοί.	157.2.	ἰδωμοί.	220.2.
ἄνω.	ib.	ἰδωμοί.	217.1.	ἰδωμοί.	213.1.

INDEX

εἰσπράξω.	318.1.	ἐκκαθαίρω.	83.2.	ἐκτασις.	81.2.
εἰσπρίω.	338.1.	ἐκκαίωμαι.	86.2.	ἐκτρέφομαι.	281.1.
εἶτα.	44.1.	ἐκκαίω.	87.2.	ἐκτρέφω.	290.2.
εἶτι.	295.2.	ἐκκαίνω.	96.2.	ἐκτείνω.	296.1.
εἶωδα.	38.2.	ἐκκαίω. N.	14.	ἐκτείνω.	298.1.
ἐκ, ἔξ.	44.1.	ἐκκαίωμαι.	100.2.	ἐκτείνω.	296.1.
ἐκαστος.	44.2.	ἐκκαίω.	88.2.	ἐκτείνω.	ib.
ἐκατόν.	ib.	ἐκκαίω.	102.2.	ἐκτείνω.	ib.
ἐκατομταίτης.	57.2.	ἐκκαίω.	107.1.	ἐκτείνω.	ib.
ἐκατομταπλάσιον.	44.2.	ἐκκαίω.	108.1.	ἐκτείνω.	307.2.
ἐκατομταρχος.	13.1.	ἐκκαίω.	110.1.	ἐκτείνω.	311.1.
ἐκατομταρχος.	ib.	ἐκκαίω.	114.1.	ἐκτείνω.	49.1.
ἐκδίδω.	18.1.	ἐκκαίω.	123.1.	ἐκτείνω.	44.1.
ἐκδίδω.	17.2.	ἐκκαίω.	15.	ἐκτείνω.	316.1.
ἐκδίδω.	18.2.	ἐκκαίω.	ib.	ἐκτείνω.	2.
ἐκκαίω.	22.2.	ἐκκαίω.	129.2.	ἐκτείνω.	311.2.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	ib.	ἐκτείνω.	338.1.
ἐκκαίω.	23.2.	ἐκκαίω.	131.1.	ἐκτείνω.	341.1.
ἐκκαίω.	26.2.	ἐκκαίω.	17.	ἐκτείνω.	2.
ἐκκαίω.	29.1.	ἐκκαίω.	145.1.	ἐκτείνω.	350.1.
ἐκκαίω.	29.2.	ἐκκαίω.	165.1.	ἐκτείνω.	356.1.
ἐκκαίω.	30.2.	ἐκκαίω.	171.2.	ἐκτείνω.	356.1.
ἐκκαίω.	29.2.	ἐκκαίω.	17.	ἐκτείνω.	363.2.
ἐκκαίω.	66.2.	ἐκκαίω.	45.1.	ἐκτείνω.	367.1.
ἐκκαίω.	31.2.	ἐκκαίω.	ib.	ἐκτείνω.	44.2.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	20.2.2.	ἐκτείνω.	45.1.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	212.1.	ἐκτείνω.	ib.
ἐκκαίω.	32.1.	ἐκκαίω.	215.1.	ἐκτείνω.	ib.
ἐκκαίω.	30.2.	ἐκκαίω.	220.1.	ἐκτείνω.	ib.
ἐκκαίω.	29.1.	ἐκκαίω.	223.2.	ἐκτείνω.	10.
ἐκκαίω.	35.1.	ἐκκαίω.	231.1.	ἐκτείνω.	45.1.
ἐκκαίω.	44.2.	ἐκκαίω.	229.2.	ἐκτείνω.	45.2.
ἐκκαίω. N.	10.	ἐκκαίω.	21.	ἐκτείνω.	ib.
ἐκκαίω.	44.2.	ἐκκαίω.	231.2.	ἐκτείνω.	ib.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	233.1.	ἐκτείνω.	45.1.
ἐκκαίω.	65.2.	ἐκκαίω.	213.1.	ἐκτείνω.	45.2.
ἐκκαίω.	69.2.	ἐκκαίω.	20.	ἐκτείνω.	ib.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	21.	ἐκτείνω.	ib.
ἐκκαίω.	307.2.	ἐκκαίω.	249.1.	ἐκτείνω.	46.1.

INDEX

ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω. N.	10.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω. N.	51.2.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	ib.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	243.1.	ἐκκαίω.	ib.
ἐκκαίω.	46.2.	ἐκκαίω.	243.2.	ἐκκαίω.	ib.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	21.	ἐκκαίω.	130.1.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	24.	ἐκκαίω.	60.2.
ἐκκαίω.	54.2.	ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	49.1.
ἐκκαίω.	10.	ἐκκαίω.	334.1.	ἐκκαίω.	13.
ἐκκαίω.	40.2.	ἐκκαίω.	349.2.	ἐκκαίω.	ib.
ἐκκαίω.	46.2. & 47.1.	ἐκκαίω.	349.2.	ἐκκαίω.	48.2.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	47.2.	ἐκκαίω.	81.2.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	4.	ἐκκαίω.	83.1.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	11.2.	ἐκκαίω.	48.2.
ἐκκαίω.	47.1.	ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	ib.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	ib.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	9.2.	ἐκκαίω.	49.1.
ἐκκαίω.	47.2.	ἐκκαίω.	13.1.	ἐκκαίω.	171.2.
ἐκκαίω.	16.2.	ἐκκαίω.	2.2.	ἐκκαίω.	175.2.
ἐκκαίω.	17.2.	ἐκκαίω.	38.1.	ἐκκαίω.	169.2.
ἐκκαίω.	19.1.	ἐκκαίω.	26.2.	ἐκκαίω.	177.2.
ἐκκαίω.	17.2.	ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	184.1.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	10.
ἐκκαίω.	20.2.	ἐκκαίω.	27.2.	ἐκκαίω.	200.2.
ἐκκαίω.	21.2.	ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	60.2.
ἐκκαίω.	47.2.	ἐκκαίω.	29.1.	ἐκκαίω.	12.
ἐκκαίω.	138.2.	ἐκκαίω.	29.2.	ἐκκαίω.	ib.
ἐκκαίω.	153.1.	ἐκκαίω.	35.2.	ἐκκαίω.	300.1.
ἐκκαίω.	37.2.	ἐκκαίω.	31.2.	ἐκκαίω.	296.2.
ἐκκαίω.	202.1.	ἐκκαίω.	27.2.	ἐκκαίω.	11.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	33.1.	ἐκκαίω.	319.2.
ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	313.1.
ἐκκαίω.	208.1.	ἐκκαίω.	34.2.	ἐκκαίω.	73.
ἐκκαίω.	229.2.	ἐκκαίω.	35.1.2.	ἐκκαίω.	314.2.
ἐκκαίω.	223.2.	ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	49.1.
ἐκκαίω.	228.2.	ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	316.2.
ἐκκαίω.	230.1.	ἐκκαίω.	ib.	ἐκκαίω.	317.2.
ἐκκαίω.	228.2.	ἐκκαίω.	38.1.	ἐκκαίω.	75.2.
ἐκκαίω.	233.1.	ἐκκαίω.	41.2.	ἐκκαίω.	318.2.
ἐκκαίω.	233.2.	ἐκκαίω.	40.2.	ἐκκαίω.	316.2.

ἐκκαίω.

INDEX

ἐνταυρόν	319.2.	ἐξήκω	56.2.	ἐπακρόν N.	ib.
ἐνταυρόν	320.1.	ἐξήκω	66.2.	ἐπαι N.	ib.
ἐνταυρόν	320.2.	ἐξήκω	47.1.	ἐπακρόν	11.1.
ἐνταυρόν	322.1.	ἐξήκω	47.1.	ἐπακρόν	3.8.
ἐνταυρόν	325.1.	ἐξήκω	68.2.	ἐπακρόν	161.
ἐνταυρόν	ib.	ἐξήκω	60.1.	I.	
ἐνταυρόν	370.	ἐξήκω	81.2.	ἐπακρόν	210.1.
ἐνταυρόν	199.1.	ἐξήκω	83.1.	ἐπακρόν	54.2.
ἐξ	49.1.	ἐξήκω	181.2.	ἐπακρόν	81.1.
ἐξ	44.1.	ἐξήκω	187.1.	ἐπακρόν	193.2.
ἐξήκω	2.1.	ἐξήκω	N. 16.	ἐπακρόν	11.2.
ἐξήκω	3.1.	ἐξήκω	194.1.	ἐπακρόν	12.1.
ἐξήκω	3.2.	ἐξήκω	194.1.	ἐπακρόν	14.2.
ἐξήκω	6.2.	ἐξήκω	195.2.	ἐπακρόν	13.1.
ἐξήκω	6.1.	ἐξήκω	43.2.	ἐπακρόν	15.2.
ἐξήκω	7.1.	ἐξήκω	ib.	ἐπακρόν	16.1.
ἐξήκω	330.2.	ἐξήκω	41.2.	ἐπακρόν	351.2.
ἐξήκω	8.1.	ἐξήκω	ib.	ἐπακρόν	16.2.
ἐξήκω	47.1.	ἐξήκω N.	12.	ἐπακρόν	37.2.
ἐξήκω	8.2.	ἐξήκω N.	24.	ἐπακρόν	39.1.
ἐξήκω N.	3.	ἐξήκω N.	ib.	ἐπακρόν	217.1.
ἐξήκω N.	13.	ἐξήκω	44.1.	ἐπακρόν	39.1.
ἐξήκω	300.1.	ἐξήκω	ib.	ἐπακρόν	ib.
ἐξήκω	81.2.	ἐξήκω	368.1.	ἐπακρόν	44.1.
ἐξήκω	12.2.	ἐξήκω	44.1.	ἐπακρόν	3.2.
ἐξήκω	330.2.	ἐξήκω	49.2.	ἐπακρόν	44.1.
ἐξήκω	213.2.	ἐξήκω	ib.	ἐπακρόν	296.1.
ἐξήκω	275.2.	ἐξήκω	2.1.	ἐπακρόν	35.1.
ἐξήκω	15.1.	ἐξήκω	ib.	ἐπακρόν	ib.
ἐξήκω	ib.	ἐξήκω	ib.	ἐπακρόν	54.2.
ἐξήκω	15.2.	ἐξήκω	3.2.	ἐπακρόν	55.1.
ἐξήκω	16.1.	ἐξήκω	4.1.	ἐπακρόν	ib.
ἐξήκω	37.2.	ἐξήκω N.	2.	ἐπακρόν	12.1.
ἐξήκω, exco. N.	10.	ἐξήκω	5.2.	ἐπακρόν N.	11.1.
ἐξήκω	46.1.	ἐξήκω	ib.	ἐπακρόν	49.1.
ἐξήκω	47.1.	ἐξήκω	6.2.	ἐπακρόν	17.1.
ἐξήκω	51.1.	ἐξήκω	ib.	ἐπακρόν	18.1.
ἐξήκω	52.2.	ἐξήκω	7.1.	ἐπακρόν	19.1.
ἐξήκω	54.2.	ἐξήκω	8.1.	ἐπακρόν	17.1.
ἐξήκω	41.2.	ἐξήκω	7.2.	ἐπακρόν	20.1.

INDEX

ἐπείλιν	18.2.	ἐπείλιν	150.2.	ἐπείλιν N.	23.
ἐπείλιν	20.2.	ἐπείλιν	ib.	ἐπείλιν	318.1.
ἐπείλιν	21.1.	ἐπείλιν	ib.	ἐπείλιν	285.2.
ἐπείλιν	22.2.	ἐπείλιν	153.1.	ἐπείλιν	83.1.
ἐπείλιν	24.1.	ἐπείλιν	171.2.	ἐπείλιν	288.1.
ἐπείλιν	23.1.	ἐπείλιν	174.1.	ἐπείλιν	293.1.
ἐπείλιν	24.2.	ἐπείλιν	175.2.	ἐπείλιν	ib.
ἐπείλιν	ib.	ἐπείλιν	194.1.	ἐπείλιν	298.1.
ἐπείλιν	25.1.	ἐπείλιν	19.	ἐπείλιν	50.1.
ἐπείλιν	ib.	ἐπείλιν	41.2.	ἐπείλιν	305.2.
ἐπείλιν	27.1.	ἐπείλιν	223.2.	ἐπείλιν	313.2.
ἐπείλιν	8.	ἐπείλιν	231.2.	ἐπείλιν	ib.
ἐπείλιν	29.2.	ἐπείλιν	21.	ἐπείλιν	316.1.
ἐπείλιν	N. 23.	ἐπείλιν	233.2.	ἐπείλιν	ib.
ἐπείλιν	30.2.	ἐπείλιν	ib.	ἐπείλιν	ib.
ἐπείλιν	19.	ἐπείλιν	ib.	ἐπείλιν	320.1.
ἐπείλιν	9.	ἐπείλιν	ib.	ἐπείλιν	330.2.
ἐπείλιν	10.	ἐπείλιν	213.2.	ἐπείλιν	ib.
ἐπείλιν	10.	ἐπείλιν	247.1.	ἐπείλιν	ib.
ἐπείλιν	65.2.	ἐπείλιν	22.	ἐπείλιν	331.2.
ἐπείλιν	74.1.	ἐπείλιν	255.1.	ἐπείλιν	338.1.
ἐπείλιν	24.	ἐπείλιν	22.	ἐπείλιν	351.1.
ἐπείλιν	13.	ἐπείλιν	260.1.	ἐπείλιν	331.2.
ἐπείλιν	ib.	ἐπείλιν	262.1.	ἐπείλιν	356.
ἐπείλιν	38.1.	ἐπείλιν	260.1.	ἐπείλιν	ib.
ἐπείλιν	88.2.	ἐπείλιν	22.	ἐπείλιν	3.2.
ἐπείλιν	89.2.	ἐπείλιν	260.1.	ἐπείλιν	N. 2.
ἐπείλιν	14.1.	ἐπείλιν	260.1.	ἐπείλιν	362.1.
ἐπείλιν	94.1.	ἐπείλιν	268.1.	ἐπείλιν	27.2.
ἐπείλιν	50.1.	ἐπείλιν	80.1.	ἐπείλιν	186.1.
ἐπείλιν	115.2.	ἐπείλιν	13.	ἐπείλιν	N. 18.
ἐπείλιν	125.	ἐπείλιν	80.1.	ἐπείλιν	192.1.
ἐπείλιν	I.	ἐπείλιν	23.	ἐπείλιν	ib.
ἐπείλιν	128.1.	ἐπείλιν	ib.	ἐπείλιν	50.2.
ἐπείλιν	16.	ἐπείλιν	ib.	ἐπείλιν	19.
ἐπείλιν	131.1.	ἐπείλιν	278.2.	ἐπείλιν	50.1.
ἐπείλιν	128.1.	ἐπείλιν	281.2.	ἐπείλιν	ib.
ἐπείλιν	17.	ἐπείλιν	ib.	ἐπείλιν	50.2.
ἐπείλιν	17.	ἐπείλιν	2.	ἐπείλιν	51.2.
ἐπείλιν	20.	ἐπείλιν	3.2.	ἐπείλιν	52.1.

INDEX.

ἐργασία.	52.2.	ἐπ.	56.2.	εὐνοία.	N.	18.
ἐργάτης.	ib.	ἐπειμάζω.	57.1.	εὐνοία.	N.	ib.
ἐρεθίζω.	ib.	ἐτοισία.	ib.	εὐνῶχος.		61.2.
ἐρευνάω.	ib.	ἐτοιμαίμος.	ib.	εὐνοχίζω.		ib.
ἐρευνάω.	ib.	ἵτος.	ib.	εὐνοχία.		181.
ἐρευνάω.	42.1.	εὐ.	57.2.	εὐπειθής.		211.2.
ἐρημία.	53.1.	εὐαγγελίζω.	2.1.	εὐπείσταιτος.		82.1.
ἐρημις.	ib.	εὐαγγελιστὴν.	ib.	εὐποιία.		236.1.
ἐρημις.	ib.	εὐαγγελιστής.	ib.	εὐπορία.		213.1.
ἐρήμωσις.	ib.	εὐάρετος.	4.	εὐπορίομαι.		214.1.
ἐρείδω.	ib.	εὐάρετος.	14.1.	εὐορίσθαι.	N.	21.
ἐρείδω.	53.1.	εὐαρεστίω.	4.	εὐορίσθαι.		29.1.
ἐρείδω.	53.2.	εὐαρεστίω.	23.2.	εὐορίσθαι.		38.1.
ἐρείδω.	53.1.	εὐαρεστίω.	57.2.	εὐορίσθαι.		370.
ἐρείδω.	53.2.	εὐαρεστίω.	32.2.	εὐορίσθαι.		58.1.
ἐρείδω.	ib.	εὐαρεστίω.	9.	εὐορίσθαι.		364.1.
ἐρείδω.	ib.	εὐαρεστίω.	51.2.	εὐορίσθαι.		255.1.
ἐρείδω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐορίσθαι.		271.1.
ἐρείδω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐορίσθαι.		253.2.
ἐρείδω.	54.1.	εὐαρεστίω.	309.2.	εὐορίσθαι.		253.2.
ἐρείδω.	ib.	εὐαρεστίω.	57.2.	εὐορίσθαι.		ib.
ἐρείδω.	ib.	εὐαρεστίω.	58.1.	εὐορίσθαι.		254.1.
ἐρείδω.	54.2.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐορίσθαι.		60.1.
ἐρείδω.	62.1.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐορίσθαι.		ib.
ἐρείδω.	ib.	εὐαρεστίω.	24.	εὐορίσθαι.		ib.
ἐρείδω.	55.1.	εὐαρεστίω.	58.1.	εὐορίσθαι.		23.
ἐρείδω.	192.1.	εὐαρεστίω.	13.	εὐορίσθαι.		315.2.
ἐρείδω.	55.2.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐορίσθαι.		332.2.
ἐρείδω.	ib.	εὐαρεστίω.	86.1.	εὐορίσθαι.		ib.
ἐρείδω.	56.1.	εὐαρεστίω.	85.2.	εὐορίσθαι.		25.
ἐρείδω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐορίσθαι.		27.
ἐρείδω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐορίσθαι.		ib.
ἐρείδω.	ib.	εὐαρεστίω.	14.	εὐορίσθαι.		354.2.
ἐρείδω.	56.2.	εὐαρεστίω.	127.1.	εὐορίσθαι.		ib.
ἐρείδω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐορίσθαι.		ib.
ἐρείδω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐορίσθαι.		58.2.
ἐρείδω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐορίσθαι.		ib.
ἐρείδω.	30.	εὐαρεστίω.	130.1.	εὐορίσθαι.		360.
ἐρείδω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐορίσθαι.		367.1.
ἐρείδω.	64.2.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐορίσθαι.		183.1.
ἐρείδω.	24.2.	εὐαρεστίω.	30.2.	εὐορίσθαι.		εὐαρεστίω.

INDEX.

εὐαρεστίω.	191.1.	εὐαρεστίω.	66.2.	εὐαρεστίω.	70.1.
εὐαρεστίω.	12.2.	εὐαρεστίω.	67.1.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	9.1.	εὐαρεστίω.	66.2.	εὐαρεστίω.	70.1.
εὐαρεστίω.	58.2.	εὐαρεστίω.	183.1.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	67.2.	εὐαρεστίω.	67.1.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	71.1.
εὐαρεστίω.	78.1.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	70.2.
εὐαρεστίω.	82.1.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	59.1.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	67.2.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	37.2.	εὐαρεστίω.	71.
εὐαρεστίω.	59.2.	εὐαρεστίω.	74.1.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	63.2.	εὐαρεστίω.	68.1.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	64.1.	εὐαρεστίω.	368.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	64.2.	εὐαρεστίω.	68.1.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	30.1.
εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	146.2.
εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	65.1.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	233.1.
εὐαρεστίω.	65.1.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	22.
εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	66.1.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	68.1.	εὐαρεστίω.	23.
εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	68.1.	εὐαρεστίω.	71.2.
εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	68.1.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	65.2.	εὐαρεστίω.	68.2.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	64.1.	εὐαρεστίω.	69.1.	εὐαρεστίω.	72.1.
εὐαρεστίω.	65.2.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	69.2.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	3.1.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	64.1.	εὐαρεστίω.	13.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	12.	εὐαρεστίω.	74.1.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	66.1.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	72.2.
εὐαρεστίω.	6.	εὐαρεστίω.	25.	εὐαρεστίω.	305.
εὐαρεστίω.	236.1.	εὐαρεστίω.	12.	εὐαρεστίω.	72.2.
εὐαρεστίω.	66.2.	εὐαρεστίω.	69.2.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.
εὐαρεστίω.	66.1.	εὐαρεστίω.	ib.	εὐαρεστίω.	ib.

I N D E X.

ἀφελόν.	ib.	ιατρός.	ib.	ἰππαίους.	ib.
ἀποσπέρει.	16.1.	ἰδῆ, vide	εἶδω.	ἰππος.	ib.
ἀποσπείρω.	ib.	ιδίαι.	ib.	ἰπποκόν.	ib.
ἀργω.	72.2.	ἰδοι.	77.1.	ἰρι.	79.2.
ἀλιέω.	73.1.	ιδιάτης.	77.2.	ισάγγελος.	2.1.
ἀλίφει.	73.1.	ιδρός.	ib.	Ἰου.	79.2.
ἀθήκω.	73.2.	ἰερεΐα.	ib.	Ἰωω.	ib.
ἀνιτός. N.	13.	ἰερεῖον.	ib.	ἰότης.	ib.
ἀνυβος.	74.1.	ἰερέτιμα.	ib.	ἰότημος.	79.2.
ἀνυβίω.	ib.	ἰερός.	ib.	ἰούφυχος.	367.
ἀεάω.	47.2.	ἰερόν.	ib.	Ἰσημ.	79.2.
ἀέμω.	24.	ἰερεύς.	ib.	Ἰσημ.	80.1.
ἀρήνος.	74.2.	ἰερωαπής.	24.1.	ἰσορέω.	ib.
ἀρνήν.	ib.	ἰερόσυλος. N.	23.	ἰχυρός.	83.1.
ἀρρηκεία.	ib.	ἰερωσύλω. N.	ib.	ἰχύω.	ib.
ἀρρήκος.	ib.	ἰερουργία.	51.2.	ἰχθύς.	83.2.
ἀρριμειόω.	ib.	ἰερωσύνη.	77.2.	ἰχθύδιον.	ib.
ἀριξ.	ib.	ἰκανός.	ib.	ἰχθυος.	ib.
ἀρείουσι.	ib.	ἰκανότης.	78.1.	ἰώται.	ib.
ἀρμόβος.	75.1.	ἰκανόω.	ib.	K αἶμα.	37.2.
ἀρμόνος.	ib.	ἰκατηρία.	ib.	καθά. N.	19.
ἀρζάπτηρ.	ib.	ἰκμάς.	ib.	καθαίρω.	6.1.
ἀρζάπτηρον.	ib.	ἰλαρός.	78.2.	καθαίρεισσι.	ib.
ἀρλλα.	75.2.	ἰλαρότης.	ib.	καθαίρω.	83.2.
ἀρμύω.	ib.	ἰλως.	ib.	καθάπτω. N.	20.
ἀρμυαμα.	ib.	ἰλάσσομαι.	ib.	καθαρός.	84.
ἀρμυατίριον.	ib.	ἰλαστήριον.	ib.	καθαρότης.	ib.
ἀρμός.	ib.	ἰλαστήριον.	ib.	καθαρίζω.	ib.
ἀρμόμαχ.	ib.	ἰμάς.	ib.	καθαριμός.	ib.
ἀρρε.	76.1.	ἰμάπον.	62.1.	καθαρίσω. N.	4.
ἀρρέος.	76.2.	ἰματίζομαι.	ib.	καθάρω.	38.1.
ἀρρέος.	ib.	ἰματισμός.	ib.	καθεῖς.	43.1.
ἀρρεός.	199.1.	ἰμεύω.	78.2.	καθεύδω. N.	9.
ἀρτή.	76.2.	ἰνα.	ib.	καθεύδω.	49.2.
ἀρτιστήριον.	ib.	ἰός.	79.1.	καθεύδω.	57.2.
ἀρτω.	ib.	ἰουάος.	ib.	καθηγητής.	66.2.
ἀρταξ.	77.1.	ἰουαίξω.	ib.	καθηκόν.	67.1.
I Αομαι.	77.1.	ἰουαίσμος.	ib.	καθημα.	67.2.
ἰαμα.	ib.	ἰουαίξω.	ib.	καθημερόν.	67.2.
ἰασί.	77.1.	ἰουαίξω.	ib.	καθίξω.	38.1.

INDEX.

καθήμιαι.	63.1.	καθήμιαι.	89.1.	κατακαλύπτωμαι.	89.
καθήμιαι.	82.1.	καθήμιαι.	89.2.	2.	
καθό. N.	19.	καθήμιαι.	90.1.	κατακαλύπτωμαι.	93.2.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	ib.	κατακαλύπτωμαι.	94.1.
καθό. N.	18.	καθήμιαι.	165.2.	κατακαλύπτωμαι.	101.1.
καθό. N.	192.1.	καθήμιαι.	90.1.	κατακαλύπτω. N.	14.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	ib.	κατακαλύπτω. N.	30.2.
καθό. N.	369.1.	καθήμιαι.	36.2.	κατακαλύπτω. N.	102.2.
καθό. N.	85.	καθήμιαι.	90.1.	κατακαλύπτω. N.	103.1.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	ib.	κατακαλύπτω. N.	ib.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	90.2.	κατακαλύπτω. N.	8.1.
καθό. N.	86.1.	καθήμιαι.	ib.	κατακαλύπτω. N.	110.2.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	24.2.	κατακαλύπτω. N.	114.1.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	91.1.	κατακαλύπτω. N.	115.2.
καθό. N.	87.	καθήμιαι.	336.2.	κατακαλύπτω. N.	116.1.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	ib.	κατακαλύπτω. N.	ib.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	113.1.	κατακαλύπτω. N.	15.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	91.2.	κατακαλύπτω. N.	113.1.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	ib.	κατακαλύπτω. N.	ib.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	17.2.	κατακαλύπτω. N.	ib.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	ib.	κατακαλύπτω. N.	125.1.
καθό. N.	12.	καθήμιαι.	ib.	κατακαλύπτω. N.	129.2.
καθό. N.	130.1.	καθήμιαι.	21.1.	κατακαλύπτω. N.	131.2.
καθό. N.	20.	καθήμιαι.	2.2.	κατακαλύπτω. N.	ib.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	ib.	κατακαλύπτω. N.	133.2.
καθό. N.	236.1.	καθήμιαι.	23.1.	κατακαλύπτω. N.	9.1.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	24.2.	κατακαλύπτω. N.	ib.
καθό. N.	51.2.	καθήμιαι.	4.1.	κατακαλύπτω. N.	131.2.
καθό. N.	61.2.	καθήμιαι.	ib.	κατακαλύπτω. N.	137.2.
καθό. N.	87.2.	καθήμιαι.	ib.	κατακαλύπτω. N.	138.1.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	ib.	κατακαλύπτω. N.	141.2.
καθό. N.	88.1.	καθήμιαι.	ib.	κατακαλύπτω. N.	17.
καθό. N.	45.1.	καθήμιαι.	28.1.	κατακαλύπτω. N.	153.1.
καθό. N.	89.1.	καθήμιαι.	29.2.	κατακαλύπτω. N.	163.1.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	31.2.	κατακαλύπτω. N.	9.1.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	32.1.	κατακαλύπτω. N.	306.1.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	33.2.	κατακαλύπτω. N.	ib.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	34.1.	κατακαλύπτω. N.	167.2.
καθό. N.	ib.	καθήμιαι.	6.2.	κατακαλύπτω. N.	17.
καθό. N.	30.1.	καθήμιαι.	86.2.	κατακαλύπτω. N.	175.1.
καθό. N.	236.1.	καθήμιαι.		κατακαλύπτω. N.	

INDEX.

κατατίδω.	11.2.	κατατίδω.	307.2.	καύω.	ib.
κατατίδω.	177.2.	κατατίδω.	301.1.	καύω.	ib.
κατατίδω. N.	18.	κατατίδω.	314.1.	καύω.	ib.
κατατίδω.	12.2.	κατατίδω. N.	24.	καυτηρίαζω.	ib.
κατατίδω.	207.2.	κατατίδω.	338.2.	καυχήμα.	93.
κατατίδω.	210.1.	κατατίδω.	341.1.	καύω.	ib.
κατατίδω.	220.1.	κατατίδω.	343.1.	καύω.	ib.
κατατίδω.	222.1.	κατατίδω.	344.1.	καύω.	93.1.
κατατίδω. N.	21.	κατατίδω.	347.1.	καύω.	95.1.
κατατίδω.	231.1.	κατατίδω.	ib.	καύω.	94.2.
κατατίδω.	216.1.	κατατίδω.	356.	καύω.	95.2.
κατατίδω.	238.2.	κατατίδω. N.	25.	καύω.	ib.
κατατίδω.	13.2.	κατατίδω.	360.1.	καύω.	ib.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω. N.	25.	καύω.	ib.
κατατίδω.	51.2.	κατατίδω.	40.1.	καύω.	ib.
κατατίδω.	14.1.	κατατίδω.	11.2.	καύω.	33.1.
κατατίδω.	15.1.	κατατίδω.	370.	καύω.	ib.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	41.2.	καύω. N.	25.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	52.2.	καύω.	96.2.
κατατίδω.	254.2.	κατατίδω.	54.2.	καύω.	97.1.
κατατίδω.	259.1.	κατατίδω.	55.2.	καύω.	97.
κατατίδω.	261.1.	κατατίδω.	58.1.	καύω.	ib.
κατατίδω.	262.1.	κατατίδω.	82.1.	καύω.	ib.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	60.2.	καύω.	ib.
κατατίδω.	262.2.	κατατίδω.	3.1.	καύω. vel καύω.	ib.
κατατίδω.	260.2.	κατατίδω.	ib.	καύω.	96.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	ib.	καύω.	ib.
κατατίδω.	265.1.	κατατίδω.	331.2.	καύω.	97.
κατατίδω.	275.2.	κατατίδω.	68.2.	καύω.	ib.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	53.1.	καύω.	95.
κατατίδω.	82.1.	κατατίδω.	79.1.	καύω.	ib.
κατατίδω.	284.2.	κατατίδω. N.	18.	καύω.	98.
κατατίδω.	281.	κατατίδω. N.	ib.	καύω.	ib.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω. N.	ib.	καύω.	ib.
κατατίδω. N.	23.	κατατίδω. N.	ib.	καύω.	ib.
κατατίδω. N.	ib.	κατατίδω. N.	192.	καύω.	99.1.
κατατίδω.	285.1.	κατατίδω.	193.2.	καύω.	199.1.
κατατίδω. N.	23.	κατατίδω.	93.1.	καύω.	99.2.
κατατίδω.	61.1.	κατατίδω.	86.	καύω.	99.1.

INDEX.

κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	103.2.	κατατίδω.	111.2.
κατατίδω.	99.1.	κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	111.1.
κατατίδω.	99.2.	κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	ib.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	112.1.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	111.2.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	104.	κατατίδω.	112.1.
κατατίδω.	100.1.	κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	ib.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	ib.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	112.2.
κατατίδω.	14.	κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	90.2.
κατατίδω.	100.2.	κατατίδω.	105.1.	κατατίδω.	210.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	112.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	ib.
κατατίδω.	14.	κατατίδω.	105.2.	κατατίδω.	ib.
κατατίδω.	100.2.	κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	1.1.
κατατίδω.	101.1.	κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	112.2.
κατατίδω.	101.2.	κατατίδω.	106.1.	κατατίδω.	ib.
κατατίδω.	14.	κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	113.2.
κατατίδω.	101.2.	κατατίδω.	106.1.	κατατίδω.	114.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	107.1.	κατατίδω.	ib.
κατατίδω.	102.1.	κατατίδω.	107.2.	κατατίδω.	115.1.
κατατίδω.	88.1.	κατατίδω.	108.1.	κατατίδω.	114.1.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	108.2.	κατατίδω.	115.1.
κατατίδω.	102.1.	κατατίδω.	109.	κατατίδω.	ib.
κατατίδω.	14.	κατατίδω.	109.	κατατίδω.	116.2.
κατατίδω.	102.2.	κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	116.2.
κατατίδω.	102.2.	κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	ib.
κατατίδω.	101.2.	κατατίδω.	14.	κατατίδω.	117.1.
κατατίδω.	103.	κατατίδω.	109.	κατατίδω.	ib.
κατατίδω.	ib.	κατατίδω.	111.1.	κατατίδω.	ib.

INDEX.

ματρίθνη.	308.1.	μυσία.	161.2.	μύθος.	164.
ματίπειτα.	44.1.	μυθός.	162.1.	μυκρούσα.	ib.
ματίχω.	61.1.	μυθόρουμα.	ib.	μυκίηζουσα.	ib.
ματταρίζουμα.	156.1.	μυθωμα.	ib.	μύλος.	165.
ματοικασία.	184.	μυθωτός.	ib.	μυλικός.	ib.
ματοικίζω.	ib.	μυθιος.	ib.	μύλων.	ib.
μυθιστήν.	82.2.	μυθιστοδοσία.	30.2.	μυριός.	ib.
μυθητής.	156.2.	μυθιστοδοτής.	ib.	μύριος.	ib.
μύθω.	156.	μυθ.	162.1.	μύρον.	ib.
μυθία.	ib.	μυθία.	161.	μυρίζω.	ib.
μυθίως.	157.1.	μυθία.	ib.	μυθίριον.	ib.
μυθιστοπαθής.	N. 20.	μυθιστόν.	ib.	μυθιστήν.	370.1.
μυτοχή.	61.1.	μυθία.	ib.	μυθιστήν.	167.
μύτοχος.	ib.	μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστήν.	ib.
μύτωπον.	370.1.	μυθιστοσύνη.	ib.	μυθιστήν.	ib.
μύττω.	157.1.	μυθιστοσύνη.	ib.	μυθιστήν.	ib.
μύττω.	157.	μύττω.	162.2.	μυθιστήν.	ib.
μυθός.	43.2.	μυθιστολόγος.	123.2.	μυθιστήν.	ib.
μυθία.	56.2.	μυθιστολόγος.	162.	μυθιστήν.	130.1.
μυθία.	158.	μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστήν.	167.
μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστήν.	ib.
μυθιστολόγος.	158.1.	μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστήν.	ib.
μυθιστολόγος.	158.	μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστήν.	4.1.
μυθιστολόγος.	158.2.	μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστήν.	167.
μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστήν.	102.1.
μυθιστολόγος.	23.	μυθιστολόγος.	163.	μυθιστήν.	168.1.
μυθιστολόγος.	158.2.	μυθιστολόγος.	152.1.	μυθιστήν.	171.1.
μυθιστολόγος.	159.1.	μυθιστολόγος.	163.1.	μυθιστήν.	ib.
μυθιστολόγος.	9.2.	μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστήν.	168.1.
μυθιστολόγος.	43.2.	μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστήν.	ib.
μυθιστολόγος.	159.	μυθιστολόγος.	192.2.	μυθιστήν.	ib.
μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστολόγος.	163.1.	μυθιστήν.	170.
μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστήν.	ib.
μυθιστολόγος.	159.2.	μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστήν.	350.1.
μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστολόγος.	164.	μυθιστήν.	171.2.
μυθιστολόγος.	160.1.	μυθιστολόγος.	163.2.	μυθιστήν.	ib.
μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστολόγος.	236.1.	μυθιστήν.	ib.
μυθιστολόγος.	ib.	μυθιστολόγος.	163.	μυθιστήν.	111.2.
μυθιστολόγος.	160.2.	μυθιστολόγος.	164.2.	μυθιστήν.	171.1.
μυθιστολόγος.		μυθιστολόγος.	166.	μυθιστήν.	ib.

INDEX.

171.2.	νεμεσία.	158.2.	δένον.	183.2.	ib.
172.1.	νέε.	174.1.	δένον.	ib.	ib.
ib.	νεμεσία.	12.	οίκος.	ib.	ib.
ib.	νέμεσις.	176.2.	οίκος.	184.1.	ib.
ib.	νέμεσις.	ib.	οίκος.	ib.	ib.
ib.	νέμεσις.	ib.	οίκος.	ib.	ib.
ib.	νέμεσις.	ib.	οίκος.	ib.	ib.
172.2.	νέε.	177.	οίκος.	ib.	ib.
ib.	νέε.	67.2.	οίκος.	28.2.	ib.
ib.	νέε.	177.2.	οίκος.	27.2.	ib.
ib.	νέε.	ib.	οίκος.	ib.	ib.
173.1.	νέε.	178.1.	οίκος.	170.	ib.
ib.	νέε.	ib.	οίκος.	ib.	ib.
ib.	νέε.	29.1.	οίκος.	184.1.	ib.
173.2.	νέε.	178.2.	οίκος.	198.2.	ib.
ib.	νέε.	179.1.	οίκος.	185.	ib.
174.	νέε.	ib.	οίκος.	ib.	ib.
ib.	νέε.	179.2.	οίκος.	185.2.	ib.
ib.	νέε.	179.2.	οίκος.	222.2.	ib.
176.1.	νέε.	179.1.	οίκος.	344.2.	ib.
168.2.	νέε.	186.2.	οίκος.	186.1.	ib.
ib.	νέε.	ib.	οίκος.	185.2.	ib.
ib.	νέε.	180.2.	οίκος.	186.2.	ib.
ib.	νέε.	181.	οίκος.	ib.	ib.
169.1.	νέε.	3.2.	οίκος.	67.2.	ib.
176.1.	νέε.	ib.	οίκος.	186.2.	ib.
ib.	νέε.	214.1.	οίκος.	187.2.	ib.
ib.	νέε.	ib.	οίκος.	21.	ib.
171.1.	νέε.	182.1.	οίκος.	25.	ib.
ib.	νέε.	182.	οίκος.	187.1.	ib.
176.	νέε.	ib.	οίκος.	86.2.	ib.
176.1.	νέε.	182.2.	οίκος.	102.1.	ib.
310.1.	νέε.	183.1.	οίκος.	ib.	ib.
ib.	νέε.		οίκος.		ib.

INDEX.

ἀλοαλληλεία.	ib.	ὀξύς.	ib.	ὀρθοστάσιον.
ἀλοαλύζω.	188.1.	ὀπή.	ib.	ὀργε.
ἄλος.	ib.	ὀπιδιον, N.	18.	ὀργε.
ἄλωε.	ib.	ὀπλα.	191.2.	ὀρύπτιον.
ἀλοτελής.	299.2.	ὀπλιζουσα.	192.1.	ὀρσανός.
ἀλυστος.	188.	ὀπυίος.	186.1.	ὀρχέουσα.
ἄλδρεθ.	ib.	ὀπύτι. N.	19.	ὀς.
ἄμυλία.	ib.	ὀπυ.	169.1.	ὀσάκις.
ἄμυλῶ.	ib.	ὀπταίω.	192.	ὀσπιος.
ἄμυλος.	ib.	ὀπτασίαι. N.	19.	ὀσσίας.
ἄμυλα.	192.1.	ὀπτίς. N.	ib.	ὀσσιότης.
ἄμυντα.	188.2.	ὀπώρεα.	192.2.	ὀσμή.
ἄμυδικαδόν.	76.1.	ὀπως.	191.2.	ὀσος.
ἄμμοις.	189.	ὀρέα.	192.2.	ὀσσίον.
ἄμμοίως.	ib.	ὀρεασις.	ib.	ὀσπλκινος.
ἄμμοιότης.	ib.	ὀρεατός.	ib.	ὀσπρησις.
ἄμμοιόζω.	ib.	ὀργή.	193.1.	ὀσπύς.
ἄμμοίω.	ib.	ὀργίζουσα.	ib.	ὀταν. N.
ἄμμοίωμα.	ib.	ὀργίλος.	ib.	ὀτε.
ἄμμοίωσις.	ib.	ὀργυιά.	ib.	ὀπι.
ἄμμοιοπαθής. N.	20.	ὀρήρυμα.	ib.	ὀ, ὀκ, ὀχ.
ἄμμοιόγία.	130.1.	ὀρσίς.	193.2.	ὀ.
ἄμμοιόζω.	ib.	ὀρθός.	193.	ὀαί. N.
ἄμμοιοζυμίζω.	ib.	ὀρθός.	ib.	ὀδέις.
ἄμμ.	189.2.	ὀρθοποδία.	193.2.	ὀδέ.
ἄμμοίτηνος.	303.1.	ὀρθοπομία. N.	23.	ὀδυμῶς. N.
ἄμμορεθ.	346.	ὀρθος.	193.2.	ὀδέποτι. N.
ἄμμος.	189.	ὀρθουός.	ib.	ὀκέπ.
ἄναρ.	ib.	ὀρθελία.	ib.	ὀν.
ἄνελον.	ib.	ὀρθελινός.	ib.	ὀεά.
ἄνελος.	ib.	ὀεα.	194.2.	ὀελνιος.
ἄνελίζω.	190.1.	ὀερίω.	ib.	ὀελνός.
ἄνελισμός.	ib.	ὀρκος.	193.2.	ὀελνόθεν.
ἄνελισμα.	ib.	ὀρκίζω.	194.1.	ὀς.
ἄνελός.	190.2.	ὀρκωμοσία. N.	18.	ὀπία.
ἄνομα.	ib.	ὀρκή.	194.1.	ὀπι.
ἄνομαζω.	ib.	ὀρκάω.	ib.	ὀπύ.
ἄνος.	ib.	ὀρμημα.	ib.	ὀπυ, ὀπυς. N.
ἄντως.	41.1.	ὀρμος.	195.1.	ὀχέ. N.
ἄξος.	191.2.	ὀροσ.	ib.	ὀρελή.

INDEX.

199.2.	πάλη.	ib.	παρεδραρίωμα.	72.2.
19.	παλιν.	ib.	παρεθήκη.	308.2.
200.1.	παλιγενισία.	23.2.	παριένω.	5.2.
19.	πάμπολος.	238.2.	παραιτίομα.	7.1.
200.1.	παμπληθεί.	21.	παρεκείζω.	N. 9.
192.2.	παυδοχείον.	29.1.	παρεκκλήω.	89.1.
33.2.	παυήγυρις.	3.1.	παρέκλυστος.	ib.
200.1.	παυοικί.	184.1.	παρεκκλητος.	ib.
ib.	παυοπλία.	192.1.	παρεκκλύπτομα.	89.2.
200.2.	παυόργος.	11.	παρεκκαταθήκη.	307.1.
ib.	παυοργία.	ib.	παρέκειμα.	94.2.
236.1.	παυταχῆ.	205.1.	παρεκασή.	7.2.
59.2.	παυταχύνειν.	ib.	παρεκένω.	ib.
19.	παυτελής.	23.	παρεκκαλσδέω.	8.1.
200.2.	παύτη.	205.1.	παφακύντω.	115.2.
ib.	παύτην.	ib.	παφαλαμβάνω.	125.
ib.	παυτοκρότωρ.	213.1.	2.	
192.1.	παύτω.	205.2.	παφαλέγρωμα.	N. 16.
368.1.	παυδοχῆς.	29.2.	παφάλιος.	9.2.
ib.	παύτως.	205.1.	παφαλλαγή.	9.1.
220.2.	παρεβάινω.	17.2.	παφαλορίζωμα.	129.
ib.	παρεβάσις.	ib.	2.	
19.	παρεβάτης.	ib.	παφαλύομα.	138.1.
20.	παρεβάλλω.	18.2.	παφαλυπνέω.	ib.
ib.	παρεβολή.	ib.	παφαμύω.	113.1.
201.1.	παρεβιάζωμα.	20.1.	παφαμυθία.	164.1.
201.	παρεβασεύομα.	21.1.	παφαμυθίομα.	ib.
ib.	παρεχρένω.	2.2.	παφαμύδιον.	ib.
ib.	παρεχρέλια.	ib.	παφανομία.	170.2.
ib.	παρεχρίνομα.	23.1.	παφαιομία.	ib.
2.	παρέχω.	4.1.	παφαπυραίω.	221.2.
201.	παρεχρηματίζω.	26.2.	παφαπικρασις.	ib.
ib.	παρέδειςτος.	202.2.	παφαπίτω.	N. 21.
ib.	παρεδίδωμα.	29.1.	παρεκπλίσσω.	214.1.
ib.	παρεδιπασίω.	318.2.	παρεκπλησίσας.	ib.
202.1.	παρεδίδωμι.	30.2.	παρεκπνέομα.	ib.
202.2.	παρεδίδωμι.	ib.	παράπτωμα.	223.2.
ib.	παρεδίδωμι.	33.1.	παράπτω.	N. 22.
ib.	παρεδίδωμι.	65.1.	παράπτωμις.	255.1.
ib.	παρεδίδωμι.	69.1.	παράπτωμις.	261.1.

INDEX

παρεκκλίσις.	ib.	παροίσις.	185.2.	πλάγος.	214.2.
παρεκκλίσις.	269.2.	παροίσις. N.	18.	πλάκισμα.	ib.
παρεκκλίσις.	304.1.	παροίσις.	189.2.	πλάκισμα.	217.1.
παρεκκλίσις.	ib.	παροίσις.	ib.	πλάκισμα.	214.2.
παρεκκλίσις.	308.1.	παροίσις.	193.1.	πλάκισμα.	215.1.
παρεκκλίσις. N.	24.	παροίσις.	ib.	πλάκισμα.	216.2.
παρεκκλίσις. N.	4.	παροίσις.	196.2.	πλάκισμα.	ib.
παρεκκλίσις.	338.2.	παροίσις.	41.2.	πλάκισμα.	ib.
παρεκκλίσις. N.	25.	παροίσις.	201.1.	πλάκισμα.	216.2.
παρεκκλίσις.	347.2.	παροίσις.	248.1.	πλάκισμα.	20.
παρεκκλίσις.	355.	παροίσις.	ib.	πλάκισμα.	216.2.
παρεκκλίσις.	ib.	παροίσις.	204.	πλάκισμα.	217.1.
παρεκκλίσις.	360.1.	παροίσις.	205.2.	πλάκισμα.	217.1.
παρεκκλίσις.	203.1.	παροίσις.	206.1.	πλάκισμα.	216.2.
παρεκκλίσις.	41.2.	παροίσις.	206.2.	πλάκισμα.	ib.
παρεκκλίσις.	4.1.	παροίσις.	207.1.	πλάκισμα.	211.2.
παρεκκλίσις.	ib.	παροίσις.	208.	πλάκισμα.	217.1.
παρεκκλίσις. N.	9.	παροίσις.	ib.	πλάκισμα.	ib.
παρεκκλίσις.	54.2.	παροίσις.	ib.	πλάκισμα.	218.1.
παρεκκλίσις. N.	25.	παροίσις.	9.2.	πλάκισμα.	4.1.
παρεκκλίσις.	44.1.	παροίσις.	13.1.	πλάκισμα.	6.1.
παρεκκλίσις.	18.2.	παροίσις.	31.	πλάκισμα.	15.2.
παρεκκλίσις.	200.2.	παροίσις.	I.	πλάκισμα.	18.2.
παρεκκλίσις.	29.2.	παροίσις.	208.2.	πλάκισμα.	20.2.
παρεκκλίσις.	54.2.	παροίσις.	ib.	πλάκισμα.	18.2.
παρεκκλίσις. N.	12.	παροίσις.	209.1.	πλάκισμα.	28.
παρεκκλίσις.	61.1.	παροίσις.	210.1.	πλάκισμα.	52.
παρεκκλίσις.	3.1.	παροίσις.	ib.	πλάκισμα.	ib.
παρεκκλίσις.	203.2.	παροίσις.	ib.	πλάκισμα.	54.2.
παρεκκλίσις.	ib.	παροίσις.	210.2.	πλάκισμα.	61.1.
παρεκκλίσις.	82.2.	παροίσις.	ib.	πλάκισμα.	66.1.
παρεκκλίσις.	ib.	παροίσις.	13.1.	πλάκισμα.	2.
παρεκκλίσις.	63.1.	παροίσις.	211.2.	πλάκισμα.	82.1.
παρεκκλίσις.	182.1.	παροίσις.	ib.	πλάκισμα.	84.1.
παρεκκλίσις.	184.2.	παροίσις.	212.1.	πλάκισμα.	89.1.
παρεκκλίσις.	ib.	παροίσις.	212.	πλάκισμα.	94.1.
παρεκκλίσις.	ib.	παροίσις.	ib.	πλάκισμα.	98.1.
παρεκκλίσις.	185.2.	παροίσις.	ib.	πλάκισμα.	113.1.
παρεκκλίσις.	189.2.	παροίσις.	ib.	πλάκισμα.	117.1.
παρεκκλίσις.	ib.	παροίσις.	211.2.	πλάκισμα.	119.1.

INDEX

πλάκισμα.	127.2.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	132.1.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	230.2.
πλάκισμα.	136.2.	πλάκισμα.	67.1.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	153.1.	πλάκισμα.	210.2.	πλάκισμα.	231.2.
πλάκισμα.	184.2.	πλάκισμα.	221.1.	πλάκισμα.	230.
πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	41.2.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	229.2.
πλάκισμα.	61.1.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	231.2.
πλάκισμα.	207.2.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	230.1.
πλάκισμα.	219.1.	πλάκισμα.	130.1.	πλάκισμα.	231.1.
πλάκισμα.	212.2.	πλάκισμα.	221.1.	πλάκισμα.	228.2.
πλάκισμα.	223.2.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	236.1.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	229.1.
πλάκισμα.	337.1.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	21.
πλάκισμα.	249.1.	πλάκισμα.	242.2.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	268.1.	πλάκισμα.	221.	πλάκισμα.	214.1.
πλάκισμα.	219.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	230.1.
πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	231.1.
πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	217.2.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	222.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	224.	πλάκισμα.	23.2.
πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	222.2.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	227.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	232.2.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	228.1.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	227.1.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	228.1.	πλάκισμα.	233.1.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	233.2.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	14.2.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	183.1.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	21.	πλάκισμα.	233.234.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	238.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	61.2.	πλάκισμα.	ib.
πλάκισμα.	πλάκισμα.	πλάκισμα.	ib.	πλάκισμα.	236.1.

INDEX.

ποιμνίω.	236.2.	ποσίμω.	196.1.	προαίλιον.	16.1.
ποιμαίνω.	ib.	πόσις.	222.2.	προβαίω.	17.2.
ποίμην	ib.	πίσις.	196.1.	προβάλλω.	18.2.
ποιμνιον.	ib.	ποταμός.	239.1.	προδατική.	243.
ποιός.	186.1.	ποταμοφόρητος.	336.2.	προδύατον.	ib.
πόλεμος.	237.1.	ποταπός.	26.2.	προδύαζω. N.	5.
πολεμίσ.	ib.	πότιρος.	239.1.	προδύαζω.	20.1.
πόλις.	ib.	ποτίριον.	222.1.	προδύαζω.	23.
πολιτικός.	ib.	ποτίριον.	ib.	προδύαζω.	24.2.
πολιτική.	237.2.	πότις.	ib.	προδύαζω.	ib.
πολιταρχία.	13.1.	πότις.	239.1.	προδύαζω.	23.2.
πολιτεύωμαι.	237.1.	πότις.	21.	προδύαζω.	25.1.
πολιτεύωμαι.	237.1.	πότις.	240.2.	προδύαζω.	29.2.
πολιτεύωμαι.	238.1.	πότις.	240.2.	προδύαζω.	31.1.
πολλοπλάσιον.	238.	πότις.	ib.	προδύαζω.	ib.
2.		πότις.	ib.	προδύαζω.	318.1.
πολυλογία.	130.1.	πότις.	ib.	προδύαζω.	47.2.
πολυμαχία.	149.1.	πότις.	ib.	προδύαζω.	50.2.
πολυποίητος.	236.1.	πότις.	ib.	προδύαζω.	13.1.
πολύσπλαγχνος.	271.2.	πότις.	217.2.	προδύαζω.	42.2.
2.		πότις.	240.1.	προδύαζω.	54.2.
πολυτελής.	299.2.	πότις.	ib.	προδύαζω.	2.
πολύτιμος.	313.1.	πότις.	ib.	προδύαζω.	2.
πολυτρόπως.	315.2.	πότις.	ib.	προδύαζω.	17.2.
πόμα.	222.1.	πότις.	241.1.	προδύαζω.	2.
πονητής.	215.2.	πότις.	241.1.	προδύαζω.	2.
πονητής.	ib.	πότις.	ib.	προδύαζω.	12.
πόσις.	ib.	πότις.	ib.	προδύαζω.	308.1.
πορεία.	213.1.	πότις.	241.2.	προδύαζω.	71.1.
πορεύωμαι.	ib.	πότις.	241.1.	προδύαζω.	76.1.
πορεύωμαι. N	20.	πότις.	ib.	προδύαζω.	ib.
πορεύωμαι.	22.	πότις.	241.2.	προδύαζω.	ib.
πόριον.	218.1.	πότις.	ib.	προδύαζω.	2.2.
πορεία.	218.1.	πότις.	243.1.	προδύαζω.	15.1.
πορεύωμαι.	ib.	πότις.	242.	προδύαζω.	94.2.
πόριος.	ib.	πότις.	4.1.	προδύαζω.	99.2.
πόριον.	238.2.	πότις.	6.1.	προδύαζω.	110.2.
πόριον.	ib.	πότις.	7.1.	προδύαζω.	ib.
πορφύρεα.	ib.	πότις.	7.2.	προδύαζω.	116.1.
πορφύρεα.	239.1.	πότις.	10.1.	προδύαζω.	119.2.

INDEX.

προλαμβαίνω.	126.2.	προσκαρτερώ.	113.	προσλαύω.	365.
προλαύω.	129.2.	προσκαρτερώ.	ib.	προσλαύω.	370.
προμαρτύρομαι.	N. 17.	προσκαρτερώ.	N.	προσλαύω.	127.1.
προμαρτύρομαι.	150.2.	98.2.		προσλαύω.	ib.
προμαρτύρομαι.	154.1.	102.1.		προσλαύω.	ib.
προμαρτύρομαι.	175.1.	ib.		προσλαύω.	243.1.
προμαρτύρομαι.	ib.	103.1.		προσλαύω.	ib.
προμαρτύρομαι.	192.2.	106.1.		προσλαύω.	23.
προμαρτύρομαι.	195.1.	110.2.		προσλαύω.	297.1.
προμαρτύρομαι.	106.2.	ib.		προσλαύω.	308.2.
προμαρτύρομαι.	215.1.	ib.		προσλαύω.	316.2.
προμαρτύρομαι.	224.1.	119.1.		προσλαύω.	4.
προμαρτύρομαι.	318.1.	120.		προσλαύω.	20.
προμαρτύρομαι.	243.	ib.		προσλαύω.	333.2.
προμαρτύρομαι.	3.1.	123.2.		προσλαύω.	340.1.
προμαρτύρομαι.	4.1.	126.1.		προσλαύω.	333.
προμαρτύρομαι.	ib.	ib.		προσλαύω.	ib.
προμαρτύρομαι.	7.1.	113.2.		προσλαύω.	ib.
προμαρτύρομαι.	17.	194.1.		προσλαύω.	ib.
προμαρτύρομαι.	9.1.	200.1.		προσλαύω.	341.2.
προμαρτύρομαι.	229.2.	200.2.		προσλαύω.	356.
προμαρτύρομαι.	305.2.	212.1.		προσλαύω.	205.2.
προμαρτύρομαι.	13.2.	220.2.		προσλαύω.	243.2.
προμαρτύρομαι.	N. 7.	223.2.		προσλαύω.	ib.
προμαρτύρομαι.	28.1.	N. 21.		προσλαύω.	25.
προμαρτύρομαι.	29.1.	N. 25.		προσλαύω.	244.1.
προμαρτύρομαι.	33.1.	149.1.		προσλαύω.	ib.
προμαρτύρομαι.	9.	82.2.		προσλαύω.	ib.
προμαρτύρομαι.	37.1.	293.2.		προσλαύω.	ib.
προμαρτύρομαι.	9.	308.2.		προσλαύω.	242.2.
προμαρτύρομαι.	52.2.	318.1.		προσλαύω.	ib.
προμαρτύρομαι.	54.2.	328.1.		προσλαύω.	38.1.
προμαρτύρομαι.	58.2.	333.2.		προσλαύω.	103.1.
προμαρτύρομαι.	ib.	ib.		προσλαύω.	310.2.
προμαρτύρομαι.	61.1.	339.		προσλαύω.	24.
προμαρτύρομαι.	67.2.	340.1.		προσλαύω.	244.1.
προμαρτύρομαι.	54.2.	344.1.		προσλαύω.	ib.
προμαρτύρομαι.	86.1.	351.1.		προσλαύω.	ib.
προμαρτύρομαι.	88.2.	357.1.		προσλαύω.	ib.

INDEX.

πῆναι.	79.2.	Ράκος, vide ῥήσσω.	σανδαλίον.	ib.
πῆναιμα.	244.1.	Ραντίζω.	247.1.	σανίς.
πῆναισι.	ib.	Ραντισμός.	ib.	σαπρός.
πῆναι N.	21.	Ραντίζω.	ib.	σαπφειδός.
πῆναιμα. N.	ib.	Ράπισμα.	ib.	σαργάνη in σάπῳ.
πῆναισω. N.	ib.	Ράρις.	ib.	252.2.
πῆναι N.	ib.	Ράω, ῥάω.	247.	σαρδίνος.
πῆναιμα. N.	ib.	Ράω, εὔσω.	ib.	σαρδός.
πῆναιμα.	223.2.	ῥήνυμι vel ῥήσσω.	ib.	σαρδόνιξ.
πῆναισι.	ib.	248.2.	ib.	σαρξ.
πῆναιχός.	244.2.	ῥήμα.	ib.	σαρκικός.
πῆναιχία.	ib.	ῥήμα.	247.2.	σαρκίνος.
πῆναιχίω.	ib.	ῥήτωρ.	248.1.	σαρξ.
πυγμή.	245.1.	ῤητῆς.	ib.	σαταναῖς.
πυκνός.	244.2.	ῤίβα.	249.1.	σάτον.
πυκνύω.	245.1.	ῤιζομα.	ib.	σβίννυμι.
πύλη.	244.2.	ῤιπίζωμα.	249.2.	σεντύ.
πυλάν.	ib.	ῤίπῳ.	249.1.	σέβωμα.
πυλωταίωμα.	ib.	ῤιπί.	249.2.	σεβάζωμα.
πύρ.	245.	ῤοιζήσθαι.	ib.	σεβασμα.
πυρῆ.	ib.	ῤομφαία.	ib.	σείω.
πύργος.	ib.	ῤύμι. N.	22.	σεισμός.
πυρετός.	ib.	ῤυτίς, vide ῤύωμα.	ib.	σειρά.
πυρέσσω.	ib.	ῤύπος. N.	22.	σέλλω.
πυρενός.	ib.	ῤυπία.	ib.	σελλωιάζωμα.
πυρέωμα.	ib.	ῤυπαρός. N.	ib.	σεμίδαλις.
πύρεσις.	ib.	ῤυπαρία.	ib.	σεμνός.
πυρρίς.	ib.	ῤύωμα.	249.2.	σεμνότης.
πυρρίζω.	ib.	ῤύσις. N.	22.	σημεῖον.
πυρρίω.	246.1.	ῤάννυμι.	250.1.	σημαίνω.
πύλος.	ib.	ΣΑΒβατον.	250.2.	σημεῖονμα.
πύπτοι. N.	18.	σαββατισμός.	ib.	σήμερον.
πύρεσις.	246.2.	σαγλήν, in σάπῳ.	ib.	σήπῳ.
πύρεω.	ib.	σαγλήνμα, in σάπῳ.	ib.	σής.
πύρε.	369.1.	σάκκος.	251.1.	σηπύρεστος.
ΡΑΒδός.	246.2.	σάκευς.	ib.	σινύω.
ΡΑΒΔΙΖΩ.	ib.	σάκον.	ib.	σισαγών. N.
ΡΑΒΔΙΧΟΣ.	61.2.	σάκπηξ.	251.2.	σιγῇ.
ΡΑΒΔΙΧΙΑ.	52.1.	σάκπίζω.	ib.	σιγῶ.
ΡΑΒΔΙΧΗΜΑ.	ib.	σάκ... σῆς.	ib.	σίσθητος.

INDEX

ειδήρεος, εἶς.	ib.	σκυθροπός.	370.1.	αυρίς.	271.2.
εἰσέρεος.	257.	σκύλλω.	264.1.	σάμνος.	272.1.
εἰσέρεα.	ib.	σκύβαλον.	ib.	σάσις.	82.2.
εἰσέρεα.	257.2.	σκύλον.	284.1.	σάσις, ιον.	271.2.
εἰσέρεα.	ib.	σκύληξ.	264.1.	σάτηρ.	82.2.
εἰσέρεα.	ib.	σκωληκός, εἶδος.	21.2.	σάυρος.	272.
εἰσέρεα.	ib.	σμάχουδός.	142.1.	σάυρω.	ib.
εἰσέρεα.	ib.	σμάχουδινος.	264.2.	σάφυλη.	273.1.
εἰσέρεα.	ib.	σμάχουδινος.	ib.	σάχρ.	ib.
εἰσέρεα.	157.1.	σμάχουδινος.	ib.	σάχρ.	273.2.
εἰσέρεα.	258.1.	σμάχρ.	ib.	σάχρ.	ib.
εἰσέρεα.	ib.	σμάς.	283.2.	σάχρ.	276.2.
εἰσέρεα.	158.2.	σμάς.	265.1.	σάλομα.	274.1.
εἰσέρεα.	259.1.	σμάς.	ib.	σάμμα.	277.1.
εἰσέρεα.	ib.	σμάς.	ib.	σάμας.	276.1.
εἰσέρεα.	259.1.	σμάς.	267.1.	σάμας.	ib.
εἰσέρεα.	ib.	σμάς.	ib.	σάμας.	275.1.
εἰσέρεα.	261.1.	σμάς.	267.2.	σάμας.	25.
εἰσέρεα.	261.2.	σμάς.	268.1.	σάμας.	ib.
εἰσέρεα.	ib.	σμάς.	269.1.	σάμας.	276.2.
εἰσέρεα.	21.	σμάς.	268.	σάμας.	ib.
εἰσέρεα.	261.2.	σμάς.	ib.	σάμας.	ib.
εἰσέρεα.	262.1.	σμάς.	130.2.	σάμας.	277.1.
εἰσέρεα.	259.1.	σμάς.	269.1.	σάμας.	ib.
εἰσέρεα.	262.2.	σμάς.	269.2.	σάμας.	ib.
εἰσέρεα.	ib.	σμάς.	270.1.	σάμας.	80.1.
εἰσέρεα.	ib.	σμάς.	270.2.	σάμας.	277.1.
εἰσέρεα.	91.1.	σμάς.	ib.	σάμας.	ib.
εἰσέρεα.	314.	σμάς.	ib.	σάμας.	ib.
εἰσέρεα.	262.1.	σμάς.	271.	σάμας.	ib.
εἰσέρεα.	263.1.	σμάς.	ib.	σάμας.	278.1.
εἰσέρεα.	259.2.	σμάς.	271.2.	σάμας.	273.2.
εἰσέρεα.	ib.	σμάς.	ib.	σάμας.	274.1.
εἰσέρεα.	263.1.	σμάς.	268.2.	σάμας.	22.
εἰσέρεα.	ib.	σμάς.	ib.	σάμας.	274.1.
εἰσέρεα.	22.	σμάς.	269.2.	σάμας.	278.1.
εἰσέρεα.	263.2.	σμάς.	269.2.	σάμας.	278.2.
εἰσέρεα.	ib.	σμάς.	ib.	σάμας.	279.1.
εἰσέρεα.	ib.	σμάς.	270.1.	σάμας.	ib.
εἰσέρεα.	ib.	σμάς.	ib.	σάμας.	ib.

INDEX.

σρατηγός.	3.2.	συγκοινωνία.	ib.	συμμιμητής.	160.2.
σρατιά.	279.1.	συγκομίζω. N.	14.	σύμμορφος.	163.2.
σρατιώτης.	ib.	συγκρίνω.	116.1.	συμμορφώμα.	ib.
σρατιολογία.	170.1.	συγκρίπτω.	119.2.	συμπαθής.	206.2.
σρατοπέδιον. N.	20.	συγκρίψω.	120.1.	συμπαθία.	ib.
σρατοπολιάρχης.	13.1.	συγκρίψω.	353.	συμπαθίζω.	23.
σρέλλω.	279.2.	συγκρίπτω.	356.	συμπαθίζουσα.	2.
σρίφα.	ib.	συγκρίπτω.	350.2.	συμπαθίζουσα.	2.
σρίδος.	282.2.	συγκρίπτω.	357.	συμπαθίζουσα.	89.2.
σρίω.	ib.	συγκρίπτω.	ib.	συμπαθίζουσα.	ib.
σρίω.	ib.	συγκρίπτω.	64.1.	συμπαθίζουσα.	15.
σρίω.	278.2.	συγκρίπτω.	64.2.	συμπαθίζουσα.	113.1.
σρίω.	282.2.	συγκρίπτω.	65.2.	συμπαθίζουσα.	206.2.
σρίω.	ib.	συγκρίπτω.	ib.	συμπαθίζουσα.	215.1.
σρίω.	283.1.	συγκρίπτω.	ib.	συμπαθίζουσα.	127.1.
σρίω.	278.1.	συγκρίπτω.	64.2.	συμπαθίζουσα.	221.1.
σρίω.	283.1.	συγκρίπτω.	236.1.	συμπαθίζουσα.	229.2.
σρίω.	23.2.	συγκρίπτω.	284.1.	συμπαθίζουσα.	233.2.
σρίω.	ib.	συγκρίπτω.	ib.	συμπαθίζουσα.	237.1.
σρίω.	24.2.	συγκρίπτω.	ib.	συμπαθίζουσα.	214.1.
σρίω.	12.	συγκρίπτω.	ib.	συμπαθίζουσα.	222.1.
σρίω.	38.1.	συγκρίπτω.	330.1.	συμπαθίζουσα.	241.
σρίω.	206.	συγκρίπτω.	284.1.	συμπαθίζουσα.	1.
σρίω.	8.	συγκρίπτω.	3.2.	συμπαθίζουσα.	240.1.
σρίω.	61.1.	συγκρίπτω.	123.2.	συμπαθίζουσα.	333.2.
σρίω.	89.1.	συγκρίπτω.	126.2.	συμπαθίζουσα.	349.2.
σρίω.	89.2.	συγκρίπτω.	16.	συμπαθίζουσα.	24.
σρίω.	90.1.	συγκρίπτω.	ib.	συμπαθίζουσα.	ib.
σρίω.	17.2.	συγκρίπτω.	136.2.	συμπαθίζουσα.	ib.
σρίω.	N.	συγκρίπτω.	17.2.	συμπαθίζουσα.	351.1.
σρίω.	24.	συγκρίπτω.	18.2.	συμπαθίζουσα.	ib.
σρίω.	N. ib.	συγκρίπτω.	19.2.	συμπαθίζουσα.	ib.
σρίω.	366.	συγκρίπτω.	17.2.	συμπαθίζουσα.	ib.
σρίω.	97.3.	συγκρίπτω.	21.1.	συμπαθίζουσα.	366.1.
σρίω.	N. 14.	συγκρίπτω.	ib.	συμπαθίζουσα.	367.1.
σρίω.	101.1.	συγκρίπτω.	141.2.	συμπαθίζουσα.	284.2.
σρίω.	169.	συγκρίπτω.	145.1.	συμπαθίζουσα.	4.1.
σρίω.	2.	συγκρίπτω.	150.1.	συμπαθίζουσα.	ib.
σρίω.	105.1.	συγκρίπτω.	61.1.	συμπαθίζουσα.	5.1.

INDEX

συνάδελφος.	ib.	συνάδελφος.	52.1.	συνυποκείμενος.	116.
συνάδελφος.	6.2.	συνάδελφος.	ib.	συνυποκείμενος.	2.
συνάδελφος.	9.1.	συνάδελφος.	11.	συνυποκείμενος.	52.1.
συνάδελφος.	8.1.	συνάδελφος.	55.2.	συνυποκείμενος.	182.2.
συνάδελφος.	8.2.	συνάδελφος.	63.1.	συνυποκείμενος.	188.2.
συνάδελφος.	17.1.	συνάδελφος.	63.2.	συνυποκείμενος.	184.2.
συνάδελφος.	93.2.	συνάδελφος.	32.2.	συνυποκείμενος.	267.1.
συνάδελφος.	159.	συνάδελφος.	58.2.	συνυποκείμενος.	255.1.
συνάδελφος.	2.	συνάδελφος.	82.1.	συνυποκείμενος.	288.1.
συνάδελφος.	210.	συνάδελφος.	62.1.	συνυποκείμενος.	82.2.
συνάδελφος.	1.	συνάδελφος.	66.2.	συνυποκείμενος.	ib.
συνάδελφος.	11.2.	συνάδελφος.	67.1.	συνυποκείμενος.	273.1.
συνάδελφος.	ib.	συνάδελφος.	67.1.	συνυποκείμενος.	275.2.
συνάδελφος.	127.1.	συνάδελφος.	69.2.	συνυποκείμενος.	274.1.
συνάδελφος.	3.2.	συνάδελφος.	73.1.	συνυποκείμενος.	279.2.
συνάδελφος.	73.2.	συνάδελφος.	73.2.	συνυποκείμενος.	282.1.
συνάδελφος.	187.2.	συνάδελφος.	75.1.	συνυποκείμενος.	ib.
συνάδελφος.	275.2.	συνάδελφος.	63.1.	συνυποκείμενος.	60.1.
συνάδελφος.	130.1.	συνάδελφος.	82.1.	συνυποκείμενος.	285.1.
συνάδελφος.	15.1.	συνάδελφος.	ib.	συνυποκείμενος.	ib.
συνάδελφος.	16.1.	συνάδελφος.	182.1.	συνυποκείμενος.	ib.
συνάδελφος.	28.1.	συνάδελφος.	ib.	συνυποκείμενος.	285.2.
συνάδελφος.	ib.	συνάδελφος.	184.2.	συνυποκείμενος.	ib.
συνάδελφος.	33.1.	συνάδελφος.	27.	συνυποκείμενος.	ib.
συνάδελφος.	33.2.	συνάδελφος.	2.	συνυποκείμενος.	286.1.
συνάδελφος.	318.1.	συνάδελφος.	188.2.	συνυποκείμενος.	ib.
συνάδελφος.	37.2.	συνάδελφος.	194.2.	συνυποκείμενος.	286.2.
συνάδελφος.	40.1.	συνάδελφος.	61.2.	συνυποκείμενος.	60.1.
συνάδελφος.	10.	συνάδελφος.	293.2.	συνυποκείμενος.	286.2.
συνάδελφος.	40.1.	συνάδελφος.	298.2.	συνυποκείμενος.	ib.
συνάδελφος.	42.1.	συνάδελφος.	ib.	συνυποκείμενος.	287.1.
συνάδελφος.	54.2.	συνάδελφος.	302.1.	συνυποκείμενος.	287.2.
συνάδελφος.	29.2.	συνάδελφος.	304.1.	συνυποκείμενος.	265.2.
συνάδελφος.	129.2.	συνάδελφος.	309.1.	συνυποκείμενος.	287.
συνάδελφος.	45.2.	συνάδελφος.	302.1.	συνυποκείμενος.	ib.
συνάδελφος.	145.	συνάδελφος.	318.1.	συνυποκείμενος.	ib.
συνάδελφος.	1.	συνάδελφος.	318.2.	συνυποκείμενος.	188.1.
συνάδελφος.	50.1.	συνάδελφος.	ib.	συνυποκείμενος.	266.
συνάδελφος.	50.1.	συνάδελφος.	317.2.	συνυποκείμενος.	ib.
συνάδελφος.	50.1.	συνάδελφος.	320.1.	συνυποκείμενος.	ib.

INDEX

σπατήριον.	ib.	τέκνον.	310.2.	τεχνίτης.	ib.
σπάρρον.	346.2.	τεκνίον.	ib.	τίκωμαι.	ib.
σπαρρύνος.	ib.	τεκνογονία.	N.	6. τιλαυγός.	15.2.
σπαρρύνος.	ib.	τεκνογονία.	N.	6. τιλικέτος.	16.2.
σπαρρύνίζω.	ib.	τεκνοβόσιος.	N.	24. τηρέω.	303.2.
σπαρρύνισμός.	ib.	τέκτων.	303.1.	τήριος.	304.1.
σπαρρύνισμός.	ib.	τίλειος, vide τίλος.		τίθημι.	ib.
Τάγμα.	291.1.	τιλείος.	ib.	τίκτω.	310.1.
τακτός.	ib.	τιλειότης.	ib.	τίλλω.	130.2.
ταλαίπωρος.	246.2.	τιλείω.	ib.	τιμύ.	312.
ταλαιπωρία.	ib.	τιλείωσις.	ib.	τιμύ.	ib.
ταλαιπωρία.	ib.	τιλειωτής.	ib.	τίμιος.	ib.
ταλαντον.	288.2.	τιλεισφορία.	N.	24. τιμύτης.	ib.
ταλαντιός.	ib.	τιλευτή.	299.2.	τιμωρία, vide τίμιος.	ib.
ταμείον.	288.2.	τιλευτιά.	ib.	τιμωρία.	ib.
τάξις.	291.1.	τέλος.	297.1.	τίς.	311.1.
ταπεινός.	288.1.	τιλέω.	297.2.	τίω.	312.1.
ταπεινός.	ib.	τιλώνης.	368.2.	τοιγαράν. N.	19.
ταπεινώσις.	ib.	τιλώμιον.	ib.	τοίω.	176.2.
ταπεινοφροσύνη.	347.	τίεος.	302.1.	τοίος.	186.2.
2.		τίεωρος.	ib.	τοίετος. N.	5.
τιράσσο.	187.2.	τιεωρεσμαιδέκτος.		τοίχος.	313.2.
τιραχία.	288.2.	N.	8.	τίκος.	310.2.
τίεος.	290.1.	τιεωρεσμαιδέκτος. N.	23.	τολμύ.	313.2.
τιρταρσία.	290.1.	τιεωρεσμαιδέκτος. N.		τολμύρος.	314.1.
τιτίω.	290.2.	II.		τολμύτης. N.	24.
τιρή.	69.2.	τίταρτος.	302.2.	τομός.	300.2.
τίφος.	ib.	τιταρτός.	ib.	τόξον.	314.1.
τιύρος.	293.2.	τιτεράγιος.	25.2.	τοπάσιον. N.	24.
τίχ.	294.	τιτεράγιον.	302.2.	τόπος.	314.1.
τίχος.	ib.	τιτεράγιος.	358.	τοσάτος. N.	5.
τιχός.	ib.	I.		τόπ.	19.
τιχός.	ib.	τιτεράγιος.	302.2.	τεράγος.	314.2.
τιχός.	ib.	τιτεράγιος.	158.2.	τεράγιος.	ib.
τιχός.	ib.	τιτεράγιος.	13.2.	τεράγιος.	ib.
τιχός.	ib.	τιτεράγιος.	240.1.	τεράγιος.	311.2.
τιχός.	ib.	τιτεράγιος.	13.1.	τεράγιος.	ib.
τι.	294.2.	τιτεράγιος.	ib.	τεράγιος.	314.2.
τίεος.	297.1.	τιφρός.	303.1.	τεράγιος.	ib.
τιμωρία.	ib.	τίχην.	ib.	τεράγιος.	ib.

INDEX

ηρείς.	ib.	Υακίνθος.	322.1.	υάκινθος.	357.
ηρείς.	318.1.	Υακίνθος.	ib.	υάκινθος.	319.2.
ηρείς.	317.1.	υάκινθος.	ib.	υάκινθος.	61.2.
ηρείς.	317.2.	υάκινθος.	ib.	υάκινθος.	330.2.
ηρείς.	215.2.	υάκινθος.	ib.	υάκινθος.	ib.
ηρείς.	218.2.	υάκινθος.	ib.	υάκινθος.	40.1.
ηρείς.	11.	υάκινθος.	ib.	υάκινθος.	173.2.
ηρείς.	319.1.	υάκινθος.	322.2.	υάκινθος.	181.1.
ηρείς.	158.2.	υάκινθος.	ib.	υάκινθος.	61.2.
ηρείς.	315.2.	υάκινθος.	323.1.	υάκινθος.	
ηρείς.	22.	υάκινθος.	322.2.	υάκινθος.	
ηρείς.	358.1.	υάκινθος.	20.	υάκινθος.	
ηρείς.	13.	υάκινθος.	370.1.	υάκινθος.	238.
ηρείς.	318.1.	υάκινθος.	327.2.	υάκινθος.	
ηρείς.	315.2.	υάκινθος.	323.2.	υάκινθος.	24.
ηρείς.	ib.	υάκινθος.	310.1.	υάκινθος.	347.1.
ηρείς.	24.	υάκινθος.	324.1.	υάκινθος.	368.2.
ηρείς.	317.1.	υάκινθος.	284.1.	υάκινθος.	61.2.
ηρείς.	ib.	υάκινθος.	323.1.	υάκινθος.	2.
ηρείς.	318.1.	υάκινθος.	ib.	υάκινθος.	52.2.
ηρείς.	317.2.	υάκινθος.	4.1.	υάκινθος.	ib.
ηρείς.	319.1.	υάκινθος.	7.2.	υάκινθος.	325.1.
ηρείς.	319.2.	υάκινθος.	ib.	υάκινθος.	ib.
ηρείς.	319.1.	υάκινθος.	11.1.	υάκινθος.	19.1.
ηρείς.	319.2.	υάκινθος.	11.2.	υάκινθος.	27.1.
ηρείς.	ib.	υάκινθος.	ib.	υάκινθος.	ib.
ηρείς.	75.1.	υάκινθος.	13.1.	υάκινθος.	25.1.
ηρείς.	ib.	υάκινθος.	10.	υάκινθος.	29.1.
ηρείς.	24.	υάκινθος.	4.	υάκινθος.	28.1.
ηρείς.	319.2.	υάκινθος.	324.1.	υάκινθος.	ib.
ηρείς.	321.1.	υάκινθος.	6.2.	υάκινθος.	31.2.
ηρείς.	320.	υάκινθος.	7.2.	υάκινθος.	64.2.
ηρείς.	ib.	υάκινθος.	12.1.	υάκινθος.	66.1.
ηρείς.	321.1.	υάκινθος.	16.1.	υάκινθος.	93.1.
ηρείς.	284.2.	υάκινθος.	17.2.	υάκινθος.	116.2.
ηρείς.	321.1.	υάκινθος.	18.2.	υάκινθος.	ib.
ηρείς.	ib.	υάκινθος.	ib.	υάκινθος.	ib.
ηρείς.	321.2.	υάκινθος.	ib.	υάκινθος.	127.1.
ηρείς.	ib.	υάκινθος.	296.1.	υάκινθος.	132.1.
ηρείς.	ib.	υάκινθος.		υάκινθος.	

INDEX.

ἀπολήιον. N	16.	φανερές.	329.	φιλαργυρία.	ib.
ἀπολεμπαία.	132.1.	φανερών.	ib.	φιλαντορ	16.1.
ἀπομύβω.	153.2.	φανερῶς.	ib.	φιλέω.	343.2.
ἀπομυμή.	ib.	φανέρωσις.	ib.	φιλήθδινος.	66.2.
ἀπομυμήσκω.	161.1.	φανός.	328.2.	φίλημα.	344.1.
ἀπόμνησις.	ib.	φαντζομα.	329.2.	φιλία.	343.2.
ἀπόνοια.	176.1.	φαντασία.	ib.	φιλόθεος.	71.2.
ἀπονοίω.	ib.	φαντασμός.	ib.	φιλόστομος.	168.1.
ἀποπλίο.	231.1.	φάραγξ.	331.2.	φιλονεικία.	ib.
ἀποπνέω.	233.1.	φαρμακεία.	332.1.	φιλόστομος.	178.1.
ἀποπνίδιον.	239.2.	φαρμακός.	ib.	φιλοξενία.	ib.
ἀπόστασις.	82.2.	φαρμακεία.	ib.	φιλοσοφία.	242.2.
ἀποσπλίο.	275.2.	φάπς.	332.1.	φίλος.	343.1.
ἀποσπλή.	ib.	φάσκω.	ib.	φιλόσοφος.	265.
ἀποσπρίφω.	282.1.	φάτνη.	331.2.	φιλοσοφία.	ib.
ἀποσπρίφω.	278.2.	φάυλος.	ib.	φιλόστομος.	276.1.
ἀποσπρίφω.	291.2.	φάγος.	334.2.	φιλόστομος.	310.2.
ἀποσπρίφω.	292.1.	φάιδμα.	ib.	φιλοσοφία.	313.2.
ἀποσπρίφω.	309.2.	φάιδμα.	ib.	φιλοσοφία.	347.2.
ἀποσπρίφω. N.	24.	φάιδμα.	335.1.	φιλοσοφία.	ib.
ἀποσπρίφω.	321.1.	φάιδμα.	340.2.	φιλοσοφία.	344.1.
ἀποσπρίφω.	140.1.	φάιδμα.	332.	φιλοσοφία.	344.2.
ἀποσπρίφω.	363.2.	φάιδμα.	ib.	φιλοσοφία.	ib.
ἀποσπρίφω.	370.1.	φάιδμα.	341.1.	φιλοσοφία.	ib.
ἀποσπρίφω.	325.2.	φάιδμα.	342.1.	φιλοσοφία.	ib.
ἀποσπρίφω.	326.	φάιδμα.	341.2.	φιλοσοφία.	333.2.
ἀποσπρίφω.	ib.	φάιδμα.	ib.	φιλοσοφία.	ib.
ἀποσπρίφω.	ib.	φάιδμα.	ib.	φιλοσοφία.	ib.
ἀποσπρίφω.	ib.	φάιδμα.	ib.	φιλοσοφία.	ib.
ἀποσπρίφω.	326.2.	φάιδμα.	ib.	φιλοσοφία.	ib.
ἀποσπρίφω.	ib.	φάιδμα.	343.1.	φιλοσοφία.	344.2.
ἀποσπρίφω.	ib.	φάιδμα.	ib.	φιλοσοφία.	335.1.
ἀποσπρίφω.	ib.	φάιδμα.	342.2.	φιλοσοφία.	ib.
ἀποσπρίφω.	ib.	φάιδμα.	343.1.	φιλοσοφία.	ib.
ἀποσπρίφω.	ib.	φάιδμα.	1.1.	φιλοσοφία.	335.
ἀποσπρίφω.	327.1.	φάιδμα.	4.2.	φιλοσοφία.	ib.
ἀποσπρίφω.	347.2.	φάιδμα.	ib.	φιλοσοφία.	ib.
ἀποσπρίφω.	327.1.	φάιδμα.	11.1.	φιλοσοφία.	ib.
ἀποσπρίφω.	327.2.	φάιδμα.	ibi	φιλοσοφία.	ib.
ἀποσπρίφω.	328.1.	φάιδμα.	ib.	φιλοσοφία.	345.1.
ἀποσπρίφω.	24.	φάιδμα.	ib.	φιλοσοφία.	ib.
ἀποσπρίφω.	328.1.	φάιδμα.	ib.	φιλοσοφία.	ib.

INDEX.

ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	ib.	χάλαρος.	13.1
ἀποσπρίφω.	345.2	φαντοσμός.	352.1	χάλαρος.	358.1
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	353.1	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	N. 4	φαντοσμός.	ib.	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	12.2	φαντοσμός.	353.2	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	347.2	φαντοσμός.	ib.	χάλαρος.	358.2
ἀποσπρίφω.	346	φαντοσμός.	3.2	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	353.2	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	ib.	χάλαρος.	25
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	ib.	χάλαρος.	358.2
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	N.	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	347.2	φαντοσμός.	14	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	198.2	φαντοσμός.	353.2	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	347.2	φαντοσμός.	ib.	χάλαρος.	3.2
ἀποσπρίφω.	348.1	φαντοσμός.	354.1	χάλαρος.	358.2
ἀποσπρίφω.	340.2	φαντοσμός.	352	χάλαρος.	359
ἀποσπρίφω.	348.1	φαντοσμός.	354	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	ib.	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	ib.	χάλαρος.	357.2
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	ib.	χάλαρος.	359.1
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	ib.	χάλαρος.	359.2
ἀποσπρίφω.	349.1	φαντοσμός.	ib.	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	ib.	χάλαρος.	362
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	124.2	χάλαρος.	361
ἀποσπρίφω.	349.2	φαντοσμός.	352.1	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	355.1	χάλαρος.	360
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	355.2	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	349.1	φαντοσμός.	N. 22	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	355.2	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	349.2	φαντοσμός.	ib.	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	N. 2.	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	N. ib.	χάλαρος.	360.1
ἀποσπρίφω.	350	φαντοσμός.	25.1	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	N. 21	χάλαρος.	130.2
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	259.2	χάλαρος.	361
ἀποσπρίφω.	331	φαντοσμός.	87.1	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	357	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	N. 24	φαντοσμός.	ib.	χάλαρος.	ib.
ἀποσπρίφω.	331	φαντοσμός.	ib.	χάλαρος.	362.2
ἀποσπρίφω.	ib.	φαντοσμός.	ib.	χάλαρος.	ib.

1944

I N D E X.

ἀνυπόστατος	ib.	ψευδοβιβλικός	4. 2	ψευδοβιβλικός
ἀνυπόστατος	ib.	ψευδοβιβλικός	N.	ψευδοβιβλικός
ἀνυπόστατος	ib.	23.		ψευδοβιβλικός
ἀνυπόστατος	ib.	ψευδοβιβλικός		ψευδοβιβλικός
ἀνυπόστατος	26.1	30.1		
ἀνυπόστατος	N.	16	ψευδοβιβλικός	130.2
ἀνυπόστατος	363.1	ψευδοβιβλικός	145	Ω
ἀνυπόστατος	ib.	ψευδοβιβλικός	ib.	ωδ
ἀνυπόστατος	363	ψευδοβιβλικός	ib.	ωδ
ἀνυπόστατος	ib.	ψευδοβιβλικός	333.	ωδ
ἀνυπόστατος	ib.	ψευδοβιβλικός	361	ωδ
ἀνυπόστατος	ib.	ψευδοβιβλικός	191.1	ωδ
ἀνυπόστατος	ib.	ψευδοβιβλικός	13.2	ωδ
ἀνυπόστατος	364.1	ψευδοβιβλικός	366	ωδ
ἀνυπόστατος	364.2	ψευδοβιβλικός	ib.	ωδ
ἀνυπόστατος	ib.	ψευδοβιβλικός	ib.	ωδ
ἀνυπόστατος	365	ψευδοβιβλικός	ib.	ωδ
ἀνυπόστατος	ib.	ψευδοβιβλικός	ib.	ωδ
ἀνυπόστατος	ib.	ψευδοβιβλικός	ib.	ωδ
ἀνυπόστατος	ib.	ψευδοβιβλικός	ib.	ωδ
ἀνυπόστατος	ib.	ψευδοβιβλικός	ib.	ωδ

Τ Ε Λ Ο Σ.

1944

THE
WHOLE BOOK
OF PSALMES:

Collected into English Meeter
by *Thomas Sternhold, John Hopkins,*
and others, conferred with the Hebrew,
with apt notes to sing them withall.

¶ Set forth and allowed to be sung in all Churches, of all the people together, before and after Morning and Euening Prayer, and also before and after Sermons: & moreouer in priuate houses for their godly solace and comfort, laying apart all vngodly songs and ballades: which tend onely to the nourishing of vice, and corrupting of youth.

JAMES V.

¶ If any be afflicted, let him pray, and if any be merry
let him sing Psalmes.

Colos. III.

¶ Let the word of God dwell plentifully in you, in all wisdom, teaching and exhorting one another in Psalms, Hymnes, and spirituall songs, singing vnto the Lord with grace in your hearts.

L O N D O N,

Printed by G.M. for the Company
of Stationers.

Cum Privilegio Regis Regali.

1637.